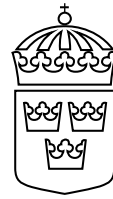

Regeringens proposition

2022/23:6

Rapportering och utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och vissa andra ändringar i EU:s direktiv om administrativt samarbete på direktskatteområdet

Prop.
2022/23:6

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 13 oktober 2022

Magdalena Andersson

Ida Karkiainen
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas i huvudsak de förslag som behövs för att genomföra rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Förslaget innebär att svenska plattformsoperatörer ska lämna uppgifter om vad de personer tjänar som använder plattformarna för att sälja varor eller tjänster. Uppgifterna ska rapporteras till skattemyndigheten i det land där plattformsoperatören har hemvist. Uppgifterna ska lämnas avseende både säljare som har hemvist i den medlemsstat där uppgifterna ska rapporteras och i andra medlemsstater. Om en operatör i ett land utanför EU bedriver verksamhet med viss anknytning till EU måste den registrera sig i en medlemsstat (t.ex. Sverige) i EU och lämna uppgifter till den behöriga myndigheten i det landet. Utöver direktivet genomförs även OECD:s motsvarande modellregler som ska tillämpas vid informationsutbyte mellan Sverige och tredjeländer avseende samma typ av uppgifter enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar. I Sverige ska plattformsoperatörerna lämna uppgifter om alla rapporteringspliktiga säljare, dvs. sådana som har hemvist i Sverige, en annan medlemsstat i EU eller ett tredjeland. Uppgifterna ska sedan överföras av Skatteverket till andra medlemsstater och tredjeländer med vilka det finns ett gällande avtal om sådant utbyte.

I direktivet finns vidare bestämmelser som syftar till att ytterligare förbättra det redan väl fungerande administrativa samarbetet på direktskatteområdet mellan medlemsstater. Exempelvis införs en ny form av revision som kan utföras gemensamt mellan myndigheter i olika medlemsstater, s.k. gemensamma revisioner. Det befintliga automatiska informationsutbytet utvidgas också till att även omfatta royaltier, om det finns sådana uppgifter. Antalet kategorier av inkomster och kapital som måste finnas tillgängliga för utbyte med andra medlemsstater utökas. Även kvaliteten på uppgifterna och möjligheten att identifiera vem uppgifterna avser ska förbättras genom direktivet, t.ex. genom att det uttryckligen anges att medlemsstaterna ska sträva efter att lämna uppgift om skatteregistreringsnummer för den person som uppgifterna avser. Ytterligare ett exempel på ändringar är att det kommer att bli möjligt att stoppa utflödet av data till medlemsstater eller andra länder som inte kan upprätthålla sekretessen eller informationssäkerheten för de uppgifter som tas emot.

Bestämmelserna föreslås i huvudsak träda i kraft den 1 januari 2023. Bestämmelserna om gemensamma revisioner föreslås dock träda i kraft först den 1 januari 2024.

Förkortningar	7
1 Förslag till riksdagsbeslut	9
2 Lagtext	10
2.1 Förslag till lag om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.....	10
2.2 Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.....	21
2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	27
2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	29
2.5 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	31
2.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	34
2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	52
2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	61
2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.....	64
2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1073) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	66
2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	67
3 Ärendet och dess beredning	69
4 Ändringar i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning	69
4.1 Systematik och referenser.....	69
4.2 Bakgrund	70
5 Ett nytt regelverk för plattformsoperatörers rapportering av säljare och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter.....	71
5.1 DAC 7 och OECD:s multilaterala avtal.....	71
5.2 Allmänna utgångspunkter.....	72
5.3 Definitioner och förklaringar.....	77
5.4 Förfaranden för kundkännedom	85
5.5 Rapporteringskrav	93
5.5.1 För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?.....	94

5.5.2	Uppgifter som ska lämnas om rapporteringskyldiga plattformoperatörer	102
5.5.3	Uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga säljare och säljare som är enheter	104
5.5.4	Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga säljare som bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom	107
5.5.5	Uppgifter om ersättning och valuta samt avgifter, provisioner eller skatter	108
5.5.6	Tidpunkt för lämnande av kontrolluppgifter och informationsuppgifter	110
5.6	Faktiskt genomförande	111
5.6.1	Registrering av rapporteringsskyldiga plattformoperatörer utanför EU	111
5.6.2	Anmälningsskyldighet för rapporteringskyldiga plattformoperatörer i Sverige	118
5.6.3	Ansökan om undantag från rapporteringskyldighet	121
5.6.4	Övriga frågor om faktiskt genomförande	124
5.7	Utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar	131
5.8	Formen för uppgiftslämnandet	136
5.9	Sanktioner för plattformoperatörer	137
5.9.1	En ny särskild avgift införs i form av en plattformavgift	137
5.9.2	Förutsättningar för att ta ut en plattformavgift	139
5.9.3	Befrielse från plattformavgift	149
5.9.4	Förfaranderegler om plattformavgift	151
5.10	Europakonventionens tillämpning	155
5.11	Skattesekretess och användningsbegränsningar	157
5.11.1	Skattesekretess	157
5.11.2	Användningsbegränsningar	163
5.12	Personuppgiftsbehandlingen	165
6	Andra ändringar i direktivet om administrativt samarbete m.m.	170
6.1	Artikel 3, definitioner	170
6.2	Artikel 5a, standarden ”kan antas vara relevant”	171
6.3	Artikel 6 och 7, begäran om administrativ utredning och tidsfristen för att besvara en begäran om utbyte av upplysningar	172
6.4	Artikel 8, automatiskt utbyte av uppgifter om royaltyer, utländska skatteregistreringsnummer och minimnivåer för tillgängliga kategorier av inkomst och kapital	172

6.5	Artikel 8a, förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning.....	175
6.6	Artikel 8b, statistik om automatiskt utbyte av upplysningar	176
6.7	Artikel 11, att tillåta närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar blir obligatoriskt	177
6.8	Artikel 12, samtidiga kontroller.....	179
6.9	Artikel 12a, gemensamma revisioner	179
6.9.1	Allmänna utgångspunkter.....	179
6.9.2	Närvaro av tjänstemän från annan medlemsstat i Sverige.....	182
6.9.3	Närvaro av tjänstemän från Skatteverket i annan medlemsstat.....	186
6.10	Artikel 16, utlämnande av upplysningar och dokument.....	187
6.11	Artikel 20, standardformulär och standardiserade dataformat.....	189
6.12	Artikel 21, praktiska arrangemang	189
6.13	Artikel 22, särskilda skyldigheter	190
6.14	Artikel 23a, sekretess.....	190
6.15	Dataskydd, artikel 25 i DAC och enligt internationella överenskommelser	191
6.15.1	Dataskydd enligt artikel 25 i DAC	191
6.15.2	Dataskydd enligt internationella överenskommelser	195
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	197
8	Konsekvensanalys.....	203
8.1	Syfte och alternativa lösningar	203
8.2	Plattformsekonomin i Sverige	204
8.3	Offentligfinansiella effekter	206
8.4	Effekter för företagen	207
8.5	Effekter för enskilda och för inkomstfördelningen.....	214
8.6	Effekter för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män	215
8.7	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	216
8.8	Förenlighet med EU-rätten	217
8.9	Övriga effekter	217
9	Författningskommentar	218
9.1	Förslaget till lag om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet	218
9.2	Förslaget till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.....	245
9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	254

Prop. 2022/23:6	9.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	255
	9.5	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	255
	9.6	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	257
	9.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.....	273
	9.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	279
	9.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.....	281
	9.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:1073) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	282
	9.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	283
Bilaga 1		Rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning.....	284
Bilaga 2		Multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar.....	310
Bilaga 3		Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy.....	328
Bilaga 4		International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods.....	367
Bilaga 5		Promemorians sammanfattning.....	387
Bilaga 6		Promemorians lagförslag.....	388
Bilaga 7		Förteckning över remissinstanserna.....	444
Bilaga 8		Lagrådsremissens lagförslag.....	445
Bilaga 9		Lagrådets yttrande.....	504
		Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 oktober 2022.....	531

DAC	Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG om administrativt samarbete i fråga om beskattning
DAC 7	Rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning
CRS	OECD:s Common Reporting Standard. CRS Bygger på FATCA men avser informationsutbyte mellan andra länder än USA och dess motpart.
DPI MCAA	Multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar (eng. Multilateral Competent Authority Agreement on automatic exchange of information on income derived through digital platforms)
DPI MR	OECD:s modellregler för rapportering av plattformsoperatörer avseende säljare i delnings- och gigekonomin (eng. Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy), inklusive den valfria modulen för att utvidga tillämpningsområdet för modellreglerna till försäljning av varor och uthyrning av transportmedel (eng. Optional module to extend the scope of the Model Rules to the sale of goods and the rental of means of transportation)

Prop. 2022/23:6	Global Forum	Global Forum on transparency and exchange of information for tax purposes
	Lagen om administrativt samarbete	Lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning
	LAUP	Lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar
	OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
	OSL	Offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)
	POL	Lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet
	SFF	Skatteförfarandeförordningen (2011:1261)
	SFL	Skatteförfarandelagen (2011:1244)

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2017:182) automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2022:1073) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).
11. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om vilka åtgärder rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer ska vidta för att inhämta uppgifter om säljare på plattformarna. I lagen finns också bestämmelser om vissa andra skyldigheter för plattformsoveratörer. Bestämmelser om registrering och beslut av Skatteverket finns i lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar. Bestämmelser om rapporteringsskyldiga plattformsoveratörers uppgiftsskyldighet avseende rapporteringspliktiga säljare finns i 22 c kap. skatteförordningen (2011:1244).

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (2 kap.),
- bestämmelser om anmälningskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer som har anknytning till Sverige (3 kap.),
- bestämmelser om registreringskyldighet för vissa plattformsoveratörer som har hemvist utanför Europeiska unionen (4 kap.),
- bestämmelser om ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet (5 kap.), och
- bestämmelser om åtgärder för kundkännedom avseende rapporteringspliktiga säljare (6 kap.).

2 kap. Definitioner och förklaringar

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen.

Grundläggande begrepp för plattformsoveratör

Rapporteringsskyldig plattformsoveratör

2 § Med rapporteringsskyldig plattformsoveratör avses en plattformsoveratör som inte är en undantagen plattformsoveratör och som

1. har skatterättslig hemvist i Sverige,
2. inte har skatterättslig hemvist i någon stat eller jurisdiktion men som a) är inregistrerad i Sverige,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

b) har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller

c) har ett fast driftställe i Sverige och inte är en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen.

En plattformsoperatör som uppfyller kriterierna som avses i första stycket i både Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen är en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt denna lag om den väljer att fullgöra rapporteringskraven för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer i Sverige i stället för i en annan medlemsstat enligt rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

3 § Med rapporteringsskyldig plattformsoperatör avses även en plattformsoperatör som inte är en undantagen plattformsoperatör och som förmedlar berörd verksamhet där en eller flera rapporteringspliktiga säljare har hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller förmedlar en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen, under förutsättning att plattformsoperatören inte

1. har skatterättslig hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen,
2. är inregistrerad i en medlemsstat i Europeiska unionen,
3. har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i en medlemsstat i Europeiska unionen,
4. har ett fast driftställe i en medlemsstat i Europeiska unionen, eller
5. är en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen.

En plattformsoperatör är inte rapporteringsskyldig enligt första stycket om den registrerar sig och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Plattform

4 § Med plattform avses all programvara, däribland en webbplats, del av en webbplats eller applikationer, inklusive mobila applikationer, som gör det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare för att bedriva berörd verksamhet, direkt eller indirekt, i förhållande till sådana användare. Detta omfattar även arrangemang för inkassering och betalning av ersättning med avseende på berörd verksamhet.

Med plattform avses inte programvara som utan några ytterligare åtgärder inom ramen för en berörd verksamhet endast möjliggör

1. hantering av betalningar i samband med berörd verksamhet,
2. användares listning av, eller reklam för, en berörd verksamhet, eller
3. omdirigering eller överföring av användare till en plattform.

Plattformsoperatör

5 § Med plattformsoperatör avses en enhet som ingår avtal med säljare i syfte att göra hela eller delar av plattformen tillgänglig för dessa säljare.

Undantagen plattformsoperatör

6 § Med undantagen plattformsoperatör avses en plattformsoperatör som på förhand och årligen på ett tillfredsställande sätt visar att plattformens hela företagsmodell är sådan att den inte har rapporteringspliktiga säljare.

Kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen

7 § En plattformsoperatör är en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen om den berörda verksamhet som plattformsoperatören förmedlar endast består av kvalificerad berörd verksamhet och plattformsoperatören

1. har skatterättslig hemvist i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen, eller

2. antingen

a) är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen, eller

b) har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

Kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen

8 § Med kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen avses en stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av den staten eller jurisdiktionen utanför Europeiska unionen.

Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter

9 § Med gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter avses ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen

1. som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga med dem som anges i avsnitt III.B i bilaga V till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, och

2. vars likvärdighet med rådets direktiv (EU) 2021/514 bekräftats i en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ac.7 i rådets direktiv 2011/16/EU i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

Berörd verksamhet

10 § Med berörd verksamhet avses verksamhet som utförs mot ersättning och utgörs av

1. uthyrning av fast egendom,

2. en personlig tjänst,

3. försäljning av varor, eller

4. uthyrning av transportmedel.

Med berörd verksamhet avses dock inte verksamheter som utförs av en säljare i rollen som anställd hos plattformsoperatören eller hos en enhet som är en närstående enhet till den.

Kvalificerad berörd verksamhet

11 § Med kvalificerad berörd verksamhet avses en berörd verksamhet som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar enligt ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter.

Ersättning

12 § Med ersättning avses ersättning i någon form som tillgodoräknas eller betalas ut till en säljare avseende den berörda verksamheten och vars belopp plattformsoperatören känner till eller rimligen kan förväntas känna till. Ersättningen innefattar inte eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har hållit inne eller tagit ut.

Personlig tjänst

13 § Med personlig tjänst avses en tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete som

1. utförs av en eller flera fysiska personer som agerar oberoende eller på en enhets vägnar, och
2. utförs på en användares begäran efter att ha förmedlats via en plattform.

Grundläggande begrepp för säljare*Rapporteringspliktig säljare*

14 § Med rapporteringspliktig säljare avses en aktiv säljare som inte är en undantagen säljare.

Säljare

15 § Med säljare avses en användare av en plattform som vid något tillfälle under den rapporteringspliktiga perioden är registrerad på plattformen och utför en berörd verksamhet.

Aktiv säljare

16 § Med aktiv säljare avses en säljare som under den rapporteringspliktiga perioden

1. tillhandahåller en berörd verksamhet, eller
2. tillgodoräknas eller får ersättning utbetald med anledning av en berörd verksamhet.

Undantagen säljare

17 § Med undantagen säljare avses en säljare

1. som är en myndighetsenhet,
2. som är en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående enhet till en sådan enhet,
3. som är en enhet för vilken plattformsoperatören har förmedlat uthyrningar av fast egendom avseende samma förtecknade egendom under den rapporteringspliktiga perioden och antalet uthyrningar uppgår till fler än 2 000, eller
4. för vilken plattformsoperatören har förmedlat försäljning av varor vid färre än 30 tillfällen och för vilken den totala ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats inte överstigit 2 000 euro, under den rapporteringspliktiga perioden.

Övriga definitioner och förklaringar

Enhet

18 § Med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, ett partnerskap, en trust eller en stiftelse.

Förtecknad egendom

19 § Med förtecknad egendom avses alla fasta egendomsenheter som

1. är belägna på samma adress,
2. innehas av en och samma ägare, och
3. bjuds ut till uthyrning på en plattform av samma säljare.

Hemvist

20 § En plattformoperatör ska anses ha hemvist i en stat eller jurisdiktion där den har skatterättslig hemvist i enlighet med den statens eller jurisdiktionens lagstiftning.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör ska anse att en säljare har hemvist i den stat eller jurisdiktion där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan stat eller jurisdiktion än den där säljaren har sin primära adress, ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören anse att säljaren har hemvist även i den stat eller jurisdiktion där skatteregistreringsnumret har utfärdats om det är en medlemsstat i Europeiska unionen.

Om säljaren har lämnat upplysningar om förekomsten av ett fast driftställe enligt 6 kap. 4 § 6 ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören anse att säljaren har hemvist även i respektive medlemsstat i Europeiska unionen som angetts av säljaren.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör ska därutöver anse att en säljare har hemvist i var och en av de stater och jurisdiktioner som bekräftats av en sådan elektronisk identifieringstjänst som avses i 6 kap. 5 § och som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen.

Identifikationskod för finansiellt konto

21 § Med identifikationskod för finansiellt konto avses ett unikt identifieringsnummer eller motsvarande som finns tillgängligt för plattformoperatören och som gäller det bankkonto eller annat liknande konto för betalningstjänster till vilket ersättning betalats ut eller tillgodoräknats.

Myndighetsenhet

22 § Med myndighetsenhet avses

1. en medlemsstat eller annan stat eller jurisdiktion, eller dess regering,
2. ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en medlemsstat eller i en annan stat eller jurisdiktion, och
3. en myndighet eller ett organ som helt ägs av en eller flera sådana enheter som avses i 1 och 2.

Ett subnationellt politiskt förvaltningsområde som avses i första stycket 2 omfattar delstater, provinser, län, regioner och kommuner.

23 § Med närstående enhet avses en enhet som

1. kontrollerar den andra enheten,
2. kontrolleras av den andra enheten, eller
3. står under gemensam kontroll tillsammans med den andra enheten.

Med kontroll avses i första stycket direkt eller indirekt innehav av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

Vid ett indirekt innehav ska bedömningen av om villkoren om kontroll i första och andra styckena är uppfyllda göras genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 procent av rösterna på en nivå ska anses inneha 100 procent av rösterna på den nivån.

Primär adress

24 § Med primär adress avses

1. den adress där en säljare som är en fysisk person har sin primära bostad, eller
2. den adress där en säljare som är en enhet har sitt säte.

Rapporteringspliktig period

25 § Med rapporteringspliktig period avses det kalenderår avseende vilket kontrolluppgift ska lämnas enligt 22 c kap. skatteförordningen (2011:1244).

Registreringsnummer för mervärdesskatt

26 § Med registreringsnummer för mervärdesskatt avses ett unikt nummer som identifierar en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som är registrerad för mervärdesskatt.

Skatteregistreringsnummer

27 § Med skatteregistreringsnummer avses registreringsnummer för skattebetalare utfärdad av en stat eller jurisdiktion där säljaren har hemvist, eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

Varor

28 § Med varor avses alla materiella tillgångar.

3 kap. Anmälningsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som har anknytning till Sverige

1 § Om en plattformsoperatör uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 § första stycket, ska plattformsoperatören snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts anmäla till Skatteverket att den uppfyller kriterierna.

En plattformsoperatör som uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 2 § första stycket i både Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts meddela Skatteverket om i vilken medlemsstat plattformsoperatören valt att

fullgöra rapporteringskraven. Plattformoperatören ska även meddela de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater där kriterierna är uppfyllda. Om en sådan plattformoperatör inte har valt någon medlemsstat att fullgöra rapporteringskraven i, ska den anses vara rapporteringsskyldig i Sverige.

2 § En plattformoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 2 §, ska snarast men senast inom två månader från att operatören inte längre uppfyller kriterierna anmäla detta till Skatteverket.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan eller ett meddelande enligt 1 § eller en anmälan enligt 2 § ska innehålla.

4 kap. Registreringsskyldighet för vissa plattformoperatörer som har hemvist utanför Europeiska unionen

1 § En sådan rapporteringsskyldig plattformoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket ska ansöka om registrering hos en behörig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen när den inleder sin verksamhet som plattformoperatör.

2 § Om en rapporteringsskyldig plattformoperatör som avses i 1 § väljer att ansöka om registrering hos Skatteverket ska den lämna följande upplysningar i ansökan:

1. namn,
2. postadress,
3. elektroniska adresser, inbegripet webbplatser,
4. eventuellt skatteregistreringsnummer som har utfärdats till den rapporteringsskyldiga plattformoperatören,

5. ett intyg om var den rapporteringsskyldiga plattformoperatören, i förekommande fall, har registrerats för mervärdesskatt enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och 3 i rådets direktiv 2006/112/EG, och

6. de medlemsstater i vilka rapporteringspliktiga säljare har hemvist.

En plattformoperatör som är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 3 § ska ansöka om registrering enligt första stycket om den inte registreras och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen.

3 § En rapporteringsskyldig plattformoperatör som ansökt om registrering hos Skatteverket ska snarast men senast inom två månader anmäla ändringar av de uppgifter som har lämnats enligt 2 §.

En plattformoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 3 § första stycket ska snarast men senast inom två månader anmäla detta till Skatteverket.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation

en ansökan om registrering enligt 2 § eller en anmälan enligt 3 § ska innehålla. Prop. 2022/23:6

5 kap. Ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet

1 § En plattformsoperatör som anser sig vara en undantagen plattformsoperatör under en viss rapporteringspliktig period kan ansöka om detta hos Skatteverket. En sådan ansökan ska göras senast före utgången av kalenderåret före den rapporteringspliktiga perioden. En enhet som blir en plattformsoperatör under den rapporteringspliktiga perioden ska i stället göra ansökan snarast men senast före den rapporteringspliktiga periodens utgång.

Plattformsoperatören ska tillsammans med ansökan ge in underlag för att visa att plattformens hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare.

En undantagen plattformsoperatör ska snarast anmäla ändringar av de uppgifter och underlag som har lämnats i ansökan.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilket underlag som ska ges in tillsammans med en ansökan enligt 1 §.

6 kap. Åtgärder för kundkännedom avseende rapporteringspliktiga säljare

Förfaranden för att identifiera rapporteringspliktiga säljare

Undantagna säljare

1 § För att fastställa om en säljare som är en enhet uppfyller villkoren för en undantagen säljare enligt 2 kap. 17 § 1 eller 2, får en rapporteringsskyldig plattformsoperatör förlita sig på allmänt tillgänglig information eller en bekräftelse från säljaren.

2 § För att fastställa om en säljare uppfyller villkoren för en undantagen säljare i 2 kap. 17 § 3 eller 4, får en rapporteringsskyldig plattformsoperatör förlita sig på de uppgifter som den har tillgång till.

Inhämtande av uppgifter om säljare

3 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska inhämta följande upplysningar för varje säljare som är en fysisk person och inte en undantagen säljare:

1. förnamn och efternamn,
2. primär adress,
3. skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion, eller, om skatteregistreringsnummer saknas, födelseort för säljaren,
4. säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt, och
5. födelsedatum.

4 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska inhämta följande upplysningar för varje säljare som är en enhet och inte en undantagen säljare:

1. fullständigt officiellt namn,
2. primär adress,
3. skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion,
4. säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt,
5. organisationsnummer eller utländskt bolagsregistreringsnummer, och
6. förekomst av fast driftställe genom vilket berörd verksamhet utförs i Europeiska unionen och, när sådant finns, med uppgift om i vilka medlemsstater det finns ett sådant fast driftställe.

5 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör använder sig av en direkt bekräftelse genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvist, är operatören inte skyldig att inhämta de upplysningar som anges i 3 § 2–5 och 4 § 2–6 med avseende på den stat eller jurisdiktion som tillgängliggjort tjänsten.

6 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är inte skyldig att samla in de upplysningar som anges i 3 § 3 och 4 § 3 och 5 om den stat eller jurisdiktion där säljaren har skatterättslig hemvist inte utfärdar skatteregistreringsnummer, organisationsnummer eller motsvarande utländskt bolagsregistreringsnummer till säljaren. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är inte skyldig att samla in de upplysningar som anges i 3 § 3 och 4 § 3 om staten eller jurisdiktionen där säljaren har hemvist inte kräver att skatteregistreringsnummer som har utfärdats ska inhämtas.

Förfaranden för inhämtande av uppgifter om fast egendom som hyrs ut

7 § Om en säljare bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inhämta adressuppgifter för varje förtecknad egendom. Uppgifter ska även inhämtas om respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet, enligt nationell rätt i den stat eller jurisdiktion där den fasta egendomen är belägen, om sådant har utfärdats.

Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör har förmedlat uthyrning av fast egendom avseende samma förtecknade egendom för samma säljare som är en undantagen säljare enligt 2 kap. 17 § 3, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inhämta handlingar, uppgifter eller upplysningar som styrker att den förtecknade egendomen ägs av en och samma ägare.

Förfaranden som ska tillämpas för kontroll av uppgifter om säljare och fast egendom

8 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska fastställa om de uppgifter som ligger till grund för bedömningen enligt 1 och 2 §§ av om

säljaren är undantagen samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 3 § och 4 § 1–5 om säljaren och enligt 7 § om fast egendom är tillförlitliga.

Plattformsoperatören ska då använda alla upplysningar och handlingar som den har tillgång till. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska även använda eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs utan kostnad av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen för att kunna avgöra om ett skatteregistreringsnummer eller ett registreringsnummer för mervärdesskatt är giltigt.

Trots det som föreskrivs i andra stycket får plattformsoperatören, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då operatören blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om säljaren är rapporteringspliktig och uppgifterna som hämtats in är tillförlitliga.

9 § Om den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören utifrån upplysningar som tillhandahållits av den behöriga myndigheten i en stat eller jurisdiktion i en begäran rörande en viss säljare, har anledning att känna till att någon av de uppgifter som har hämtats in enligt 3, 4 eller 7 § kan vara felaktiga, ska plattformsoperatören begära att säljaren korrigerar de upplysningar som visat sig vara felaktiga och lämnar in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa.

Tidsfrister och giltighet avseende förfaranden för kundkännedom

10 § Senast den 31 december under den rapporteringspliktiga perioden ska de förfaranden för kundkännedom som anges i 1–9 §§ fullgöras.

För säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då en enhet blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, ska förfarandena för kundkännedom enligt 1–9 §§ dock slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period.

11 § Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer får förlita sig på de förfaranden för kundkännedom som genomförts med avseende på tidigare rapporteringspliktiga perioder, under förutsättning att

1. de upplysningar om säljare som krävs enligt 3 och 4 §§ antingen har samlats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna, och

2. den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte har anledning att känna till att upplysningar som har samlats in enligt 1–7 §§ är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga.

Tillämpning av förfaranden för kundkännedom endast på aktiva säljare

12 § En rapporteringsskyldig plattformsoperatör är skyldig att fullgöra förfarandet för kundkännedom enligt 1–11 §§ med avseende på samtliga aktiva säljare men får välja att fullgöra detta även för andra säljare.

Plattformsoperatörers agerande för att kräva in uppgifter från säljare

13 § Om en säljare inte lämnar de upplysningar som krävs enligt detta kapitel efter det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören och minst 60 dagar har gått, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören

1. avsluta säljarens konto och förhindra säljaren från att återregistrera sig på plattformen, eller
2. hålla inne utbetalning av ersättning till säljaren så länge säljaren inte lämnar de begärda upplysningarna.

Dokumentationsskyldighet

14 § Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på för att genomföra åtgärderna för kundkännedom och uppfylla rapporteringskraven. Dokumentationen ska bevaras i minst sju år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.
 2. Lagen tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds den 1 januari 2023.
 3. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör, som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 2 §, ska snarast men senast den 30 juni 2023 göra en anmälan till eller meddela Skatteverket enligt 3 kap. 1 §.
 4. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör, som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 3 § första stycket, ska snarast men senast den 30 juni 2023 göra en ansökan till Skatteverket om registrering enligt 4 kap. 1 §.
 5. Trots det som föreskrivs i 5 kap. 1 § ska en plattformsoperatör som anser sig vara en undantagen plattformsoperatör för den rapporteringspliktiga period som inleds den 1 januari 2023 ansöka om att undantas från rapporteringsskyldigheten hos Skatteverket senast den 2 maj 2023.
 6. Trots 6 kap. 8 § andra stycket, får en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023, förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om de uppgifter som ligger till grund för bedömningen enligt 1 och 2 §§ av om säljaren är undantagen samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 6 kap. 3 § och 4 § 1–5 om säljaren och enligt 6 kap. 7 § om fast egendom är tillförlitliga.
 7. Trots 6 kap. 10 §, ska förfarandena för kundkännedom enligt det som anges i 6 kap. 1–9 §§ för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period.

2.2 Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

Prop. 2022/23:6

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3 och 4 §§),
- bestämmelser om registrering av vissa plattformsoperatörer som inte har hemvist inom Europeiska unionen (5–10 §§),
- bestämmelser om undantag från rapporteringsskyldighet (11 och 12 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (13 §),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (14 och 15 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (16 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (17 och 18 §§),
- bestämmelser om föreläggande (19 §), och
- bestämmelser om överklagande (20 §).

Definitioner och förklaringar

3 § Begreppet uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag

1. en medlemsstat i Europeiska unionen, eller
2. en annan stat eller jurisdiktion med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

4 § Termer och uttryck som används i denna lag har, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i 2 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

Registrering av vissa plattformsoperatörer som inte har hemvist inom Europeiska unionen

5 § Skatteverket ska registrera en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som ansöker om det enligt 4 kap. 1 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kriterierna för detta är uppfyllda.

6 § Skatteverket ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet som har registrerats enligt 5 § från det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, om

1. enheten underrättar Skatteverket om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformsoperatör,

2. det i avsaknad av en underrättelse finns skäl att anta att enheten har upphört med sin verksamhet,

3. enheten inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller

4. Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

7 § Skatteverket ska snarast underrätta Europeiska kommissionen om alla plattformsoperatörer som utgör en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och som inleder sin verksamhet som plattformsoperatör utan att ha registrerat sig inom Europeiska unionen.

8 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör rapporteringsskyldigheten enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) efter två påminnelser, ska Skatteverket återkalla plattformsoperatörens registrering enligt 5 §.

Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

Skatteverket ska också återkalla registreringen om enheten anmält att den inte längre uppfyller villkoren enligt 4 kap. 3 § andra stycket lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

9 § När det gäller en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, får Skatteverket på nytt registrera plattformsoperatören enligt 5 § endast om operatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa

rapporteringskraven inom Europeiska unionen och uppfyller de Prop. 2022/23:6
rapporteringskrav som inte tidigare uppfyllts.

10 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten enligt 4 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet eller har fått sin registrering återkallad ska Skatteverket vidta möjliga åtgärder för att plattformsoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige ska fullgöra sina skyldigheter.

Skatteverket ska i möjligaste mån samordna sina åtgärder med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet från att bedriva verksamhet inom Europeiska unionen.

Undantag från rapporteringsskyldighet

11 § När Skatteverket tar emot en ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet som avses i 5 kap. 1 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, ska Skatteverket besluta om plattformsoperatören ska anses vara undantagen från rapporteringsskyldighet med avseende på den aktuella rapporteringspliktiga perioden. Detta ska ske senast inom tre månader efter att en ansökan med fullständiga uppgifter och dokumentation kommit in.

Skatteverket ska återkalla beslutet om undantag från rapporteringsskyldigheten om plattformsoperatören inte längre uppfyller villkoren enligt 2 kap. 6 § lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

12 § Om en plattformsoperatör är en undantagen plattformsoperatör ska Skatteverket underrätta Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och om alla eventuella efterföljande ändringar.

Överföring av uppgifter

13 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för rapporteringspliktiga säljare som enligt kontrolluppgiften har hemvist eller har hyrt ut fast egendom i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. 8–13 §§ och 24 kap. 4 § första stycket 1 samma lag.

Skatteverket ska inte lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

Om en plattformsoperatör som annars skulle ha lämnat uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen har överlämnat ansvaret för rapporteringen till en annan plattformsoperatör i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket genom automatiskt utbyte av upplysningar även överföra uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer till den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där rapporteringen ska ske. Om en plattformsoperatör som lämnar uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen åtar sig ansvaret för rapportering för en annan plattformsoperatör som annars skulle ha rapporterat uppgifter i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket även utbyta upplysningar om detta med den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där den andra plattformsoperatören annars skulle ha rapporterat. Uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer ska då överföras. Skatteverket ska utbyta uppgifter enligt detta stycke endast i den utsträckning Skatteverket har tillgång till uppgifterna.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga period som upplysningarna avser.

Samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas

14 § Om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig plattformsoperatör i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan plattformsoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

15 § Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig plattformsoperatör eller att en sådan plattformsoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

16 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europa-

råds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i Prop. 2022/23:6 skatteärenden.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

17 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjäljande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

18 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 17 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten eller jurisdiktionen om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Föreläggande

19 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 3–5 kap. lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överklagande

20 § Skatteverkets beslut enligt 5, 8 och 11 §§ samt 19 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande av beslut enligt 5, 8 och 11 §§ till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

2. Bestämmelserna i 13 § tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2023.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Prop. 2022/23:6

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

dels att 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 17 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Med handräckning avses i denna lag

1. utbyte av upplysningar, häri inbegripet samtidiga skatteutredningar och deltagande i skatteutredning,
2. bistånd vid indrivning, häri inbegripet säkringsåtgärder, samt
3. delgivning av handlingar.

Med behörig myndighet avses i denna lag

1. Kronofogdemyndigheten, såvitt avser handräckning enligt första stycket 2 samt utbyte av upplysningar och delgivning av handlingar i ärenden om indrivning, och
2. Skatteverket i övriga fall.

Med uppgiftsincident avses i denna lag detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverförings-system avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

17 a §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala platt-

¹ Senaste lydelse 2006:708.

formar eller av land-för-land-rapporter,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Prop. 2022/23:6

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §³

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,

2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

3. fastighetstaxering,

4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,

5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen, *och*

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, *och*

g) enligt lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

³ Senaste lydelse 2020:551.

Prop. 2022/23:6

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

9. hantering av uppgifter om sjuklönekostnad, och

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

2.5 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Prop. 2022/23:6

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § och 27 kap. 1 och 2 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §²

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder, *och* europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177). *och* 14. lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

27 kap.

1 §³

Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2021:1190.

³ Senaste lydelse 2020:569.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, rapporteringsavgift och förseningsavgift samt expeditionavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, rapporteringsavgift, *plattformavgift* och förseningsavgift samt expeditionavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

2 §⁴

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt,

4. ärende om kassaregister enligt skatteförordelagen (2011:1244), 4. ärende om kassaregister enligt skatteförordelagen (2011:1244),
och

5. ärende om dokumentationsavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen.

5. ärende om dokumentationsavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen, och

6. ärende enligt lagen (2022:000) om plattformsoveratorers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2 och 3 samt andra stycket, 1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3 och 6 samt andra stycket,

2. beslut om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister enligt 39 kap. 9 § skatteförfarandelagen,

3. beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. skatteförfarandelagen, eller

4. beslut om dokumentationsavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 4 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

2.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 1 kap. 1 §, 3 kap. 17 §, 23 kap. 2 §, 24 kap. 4 §, 26 kap. 19 b §, 34 kap. 3 §, 38 kap. 1 §, 41 kap. 3 §, 44 kap. 3 §, 52 kap. 1 §, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5 och 7 §§ och 67 kap. 12 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya kapitel, 22 c kap. och 49 d kap., tre nya paragrafer, 23 kap. 3 c §, 52 kap. 8 e § och 66 kap. 24 b §, och närmast före 52 kap. 8 e § och 66 kap. 24 b § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

22 b kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

22 b kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

22 c kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar

23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden

23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

49 c kap. – Rapporteringsavgift

49 c kap. – Rapporteringsavgift

49 d kap. – Plattformavgift

50 kap. – Kontrollavgift

50 kap. – Kontrollavgift

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2020:437.

3 kap.17 §³

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift.

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattform*avgift och kontrollavgift.

22 c kap. Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar

Innehåll

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser med anledning av

1. rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

Bestämmelserna ges i följande ordning:

– definitioner och förklaringar (2 §),

– för vem och av vem kontrolluppgift ska lämnas (3–7 §§),

– kontrolluppgiftens innehåll (8–12 §§), och

– uppgifter om ersättning och valuta samt avgifter, provisioner eller skatter (13 §).

Definitioner och förklaringar

2 §

Termer och uttryck som används i detta kapitel har, om inte något annat anges, samma betydelse som

³ Senaste lydelse 2020:437.

de har i lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 §

Kontrolluppgift ska lämnas av sådan rapporteringsskyldig plattformsoveratör som avses i 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

4 §

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska inte lämna kontrolluppgift till Skatteverket om en annan rapporteringsskyldig plattformsoveratör lämnat samma uppgifter till Skatteverket.

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska inte heller lämna kontrolluppgift till Skatteverket om en annan plattformsoveratör lämnat motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i en annan medlemsstat eller kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

5 §

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör som avses i 2 kap. 3 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet är inte skyldig att i en kontrolluppgift lämna uppgifter om kvalificerad berörd verksamhet som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av likvärdiga uppgifter med en medlemsstat om rapporteringspliktiga säljare som har sin hemvist i den medlemsstaten.

6 §

Kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig säljare.

7 §

Om uppgifter lämnats av en annan plattformoperatör ska plattformoperatören underrätta Skatteverket om vilken annan plattformoperatör som lämnat uppgifterna och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelse ska lämnas senast den 31 januari kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga plattformoperatör som lämnar underrättelsen och, vid tillämpning av första stycket, för den andra plattformoperatören.

Kontrolluppgiftens innehåll

Uppgifter som ska lämnas om plattformoperatörer

8 §

Varje rapporteringsskyldig plattformoperatör ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att plattformoperatören är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000) om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

9 §

En rapporteringsskyldig plattformoperatör som lämnar uppgifter åt en annan

rapporteringskyldig plattformsoperatör ska i kontrolluppgiften ange nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringskyldiga plattformsoperatör åt vilken uppgifter lämnas.

Uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga säljare

10 §

Varje rapporteringskyldig plattformsoperatör ska lämna följande uppgifter om alla rapporteringspliktiga säljare:

1. identifikationskoden för finansiellt konto, om den finns tillgänglig för den rapporteringskyldiga plattformsoperatören,

2. namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket ersättning betalats ut eller tillgodoräknats om det skiljer sig från namnet på den rapporteringspliktiga säljaren, i den mån det finns tillgängligt för den rapporteringskyldiga plattformsoperatören, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den rapporteringskyldiga plattformsoperatören har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren,

3. samtliga stater eller jurisdiktioner i vilka den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist,

4. den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodoräknats för varje berörd verksamhet under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet berörda verksamheter för vilka ersättningen betalats ut eller tillgodoräknats, och

5. eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringskyldiga plattformsoperatören har hållit inne eller

Uppgifter som ska lämnas om
rapporteringspliktiga säljare som
är enheter

11 §

Varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna uppgift om förekomst av fast driftställe genom vilket berörd verksamhet utförs i Europeiska unionen när det gäller en rapporteringspliktig säljare som är en enhet och, när sådant finns, uppgift om i vilka medlemsstater det finns ett sådant fast driftställe.

Om uppgifter som anges i första stycket inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet behöver de inte heller lämnas i kontrolluppgiften. I sådana fall ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom en sådan identifieringstjänst som avses i samma paragraf.

Uppgifter som ska lämnas om
rapporteringspliktiga säljare som
bedriver berörd verksamhet som
innefattar uthyrning av fast
egendom

12 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas om rapporteringspliktiga säljare:

1. adress för varje förtecknad egendom, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i 6 kap. 7 § första stycket lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet

enligt nationell rätt i den medlemsstat där egendomen är belägen, om sådana uppgifter finns tillgängliga,

2. den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodoräknats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet uthyrningar som tillhandahållits med avseende på varje förtecknad egendom, och

3. när uppgifter om det finns tillgängliga,

a) det antal dagar som varje förtecknad egendom var uthyrd under den rapporteringspliktiga perioden, och

b) varje typ av förtecknad egendom.

Uppgifter om ersättning och valuta samt avgifter, provisioner eller skatter

13 §

Upplysningar om ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats i en valuta som är fastställd av en centralbank eller motsvarande och som inte är knuten till en specifik råvara ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller tillgodoräknades i.

Om ersättningen betalades ut eller tillgodoräknades i en annan form än sådan valuta ska den rapporteras i svenska kronor, omräknad eller värderad på ett konsekvent sätt som bestäms av den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören.

Upplysningar om eventuella avgifter, provisioner eller skatter som hållits inne eller tagits ut ska rapporteras på motsvarande sätt som ersättning enligt första och andra styckena.

23 kap.2 §⁴

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a kap. *samt 22 b kap.* ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a–22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

3 c §

Kontrolluppgifter enligt 22 c kap. ska även lämnas för sådana enheter som avses i 2 kap. 18 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och som är begränsat skattskyldiga.

24 kap.4 §⁵

En kontrolluppgift ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,

2. uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt, samt

3. uppgift om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

Kontrolluppgifter enligt 22 a *och* 22 b kap. ska dock bara innehålla uppgifter enligt första stycket 1.

Kontrolluppgifter enligt 22 a–22 c kap. ska dock bara innehålla uppgifter enligt första stycket 1.

26 kap.19 b §⁶

En arbetsgivardeklaration ska för varje betalningsmottagare som uppgifter lämnas om enligt 19 a § också innehålla följande uppgifter:

1. uppgift om annan ersättning än som avses i 19 a §, om ersättningen är sådan ersättning eller förmån som avses i 15 kap. 2 § och ersättningen eller förmånen har getts ut av den deklarationskyldige eller ska anses utgiven av denne enligt 11 kap. 5–7 §§,

⁴Senaste lydelse 2022:446.

⁵Senaste lydelse 2015:918.

⁶Senaste lydelse 2021:1162.

2. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen har ägt rum,

3. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980),

4. arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m., om ett sådant har tilldelats,

5. det underlag för skattereduktion för förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) som har getts ut av den deklarationsskyldige, om den som utför arbetet var godkänd för F-skatt vid någon av de tidpunkter som anges i 67 kap. 16 § 1 inkomstskattelagen eller har ett intyg eller någon annan handling som avses i 67 kap. 17 § samma lag,

6. hur stor del av underlaget enligt 5 som avser sådant hushållsarbete som anges i 67 kap. 13 § inkomstskattelagen,

7. uppgift om att en sådan personaloption som avses i 11 a kap. inkomstskattelagen har utnyttjats, om personaloptionen har förvärvats i den deklarationsskyldiges tjänst, *och*

8. den ersättning eller förmån för upplåtelse av en privatbostad eller en bostad som innehas med hyresrätt som har getts ut av den deklarationsskyldige.

7. uppgift om att en sådan personaloption som avses i 11 a kap. inkomstskattelagen har utnyttjats, om personaloptionen har förvärvats i den deklarationsskyldiges tjänst,

8. den ersättning eller förmån för upplåtelse av en privatbostad eller en bostad som innehas med hyresrätt som har getts ut av den deklarationsskyldige, *och*

9. den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som är ersättning för styrelsearbete.

Om det som har betalats ut är ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen, ska det i arbetsgivardeklarationen anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår.

Om det som har betalats ut är en ersättning eller en förmån som inte ska tas upp till beskattning men är avgiftspliktig enligt socialavgiftslagen, ska värdet på en sådan ersättning eller förmån anges särskilt i arbetsgivardeklarationen.

34 kap.

3 §⁷

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. *och 22 c kap.* ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser

om de uppgifter som lämnas i Prop. 2022/23:6
kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 a och 22 b kap. ska senast den 15 maj året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

38 kap.

1 §⁸

Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande
 - a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,
 - b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, och
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter,
3. deklARATIONER,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter, *och* 6. särskilda uppgifter,
7. periodiska sammanställningar. 7. periodiska sammanställningar,
och
8. underrättelser enligt 22 c kap.
7 §.

41 kap.

3 §⁹

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,
6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt, eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,
7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,
8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,
9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

⁸ Senaste lydelse 2020:437.

⁹ Senaste lydelse 2022:174.

10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar eller lagen om tobaksskatt,

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, *och*

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt.

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt, *och*

13. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoverator enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000) om plattformsoveratorers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig plattformsoverators räkning.

44 kap.

3 §¹⁰

Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift, och

2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformsoveratoravgift* eller kontrollavgift, och

en fråga som har samband med den

Försenade eller uteblivna uppgifter eller bristfällig dokumentation*1 §*

Plattformsavgift ska tas ut enligt 4 § om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören

1. inte har lämnat föreskriven kontrolluppgift enligt 22 c kap. inom den tid som anges i 24 kap. 1 §, eller

2. inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en aktiv säljare i enlighet med de skyldigheter som anges i

a) 6 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller

b) 39 kap. 3 § denna lag, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap.

2 §

Om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte har fullgjort de skyldigheter som avses i 1 § 1 och 2 senast den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas, eller skulle ha lämnats om säljaren hade varit rapporteringspliktig, ska utöver avgift enligt 1 § plattformsavgift enligt 5 § tas ut.

Under samma förutsättningar ska ytterligare en plattformsavgift enligt 5 § tas ut. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, inhämta eller bevara uppgifter med anledning av en utredning om en sådan plattformsavgift som anges i första stycket.

Brister av mindre betydelse och rättelse på eget initiativ

3 §

Plattformsavgift får inte tas ut om skyldigheter som avses i 1 § 1 respektive 2 delvis fullgjorts inom de tidsfrister som gäller för de skyldigheter som anges i 1 respektive 2 § och

1. bristerna endast är av mindre betydelse, eller

2. den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören på eget initiativ därefter har fullgjort skyldigheterna.

Om kontrolluppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifter enligt 22 c kap. lämnas för, kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2.

Beräkning av plattformsavgift

4 §

Plattformsavgiften enligt 1 § är 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje aktiv säljare med avseende på vilken skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts.

Endast en plattformsavgift enligt 1 § kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och säljare.

5 §

Plattformsavgiften enligt 2 § första stycket respektive andra stycket är 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje aktiv säljare med avseende på vilken skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts.

Endast en plattformsavgift enligt 2 § första stycket respektive andra stycket kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och säljare.

52 kap.

1 §¹¹

I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om förseningsavgift (2 §),
 - beslut om skattetillägg (3–8 a §§),
 - beslut om återkallelseavgift (8 b §),
 - beslut om dokumentationsavgift (8 c §),
 - beslut om rapporteringsavgift (8 d §),
 - *beslut om plattformsavgift (8 e §),*
 - beslut om kontrollavgift (9 §),
 - att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §),
- och
- att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

Beslut om plattformsavgift

8 e §

Ett beslut om plattformsavgift ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 c kap. skulle ha fullgjorts.

62 kap.

8 §¹²

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,
2. förseningsavgift och skatte-
tillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift,
2. förseningsavgift och skatte-
tillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformsavgift* eller kontrollavgift,
3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt

¹¹ Senaste lydelse 2020:437.

¹² Senaste lydelse 2020:437.

4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

Mervärdesskatt enligt andra stycket 1 samt skattetillägg enligt andra stycket 2 som har beslutats med anledning av beslut om mervärdesskatt behöver inte betalas före den förfallodag som anges i 3 §.

63 kap.

1 §¹³

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansökan om anstånd (2 §)
- deklarationsanstånd (3 §),
- ändringsanstånd (4 §),
- anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
- anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformavgift* och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- säkerhet (8–10 §§),
- anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
- anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
- anstånd vid totalförvarstjänstgöring (13 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med återföring av investeraravdrag (14 a–14 c §§),
- anstånd med betalning av skatt i samband med avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt (14 d §),
- anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
- anståndsbeloppet (16–21 a §§),
- ändrade förhållanden (22–22 c §§), och
- anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

7 §¹⁴

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformavgift* och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

¹³ Senaste lydelse 2020:437.

¹⁴ Senaste lydelse 2020:437.

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift, eller

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformsavgift* eller kontrollavgift, eller

2. beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget eller återkallelseavgiften.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

8 §¹⁵

Om det i de fall som avses i 4, 5, 14 eller 14 d § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,
2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift, eller
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformsavgift* eller kontrollavgift,
4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller
5. det annars finns särskilda skäl.

66 kap.

5 §¹⁶

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformsavgift* eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,
2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,
3. frågan ska prövas i sak, och
4. prövningen inte är enkel.

¹⁵ Senaste lydelse 2020:437.

¹⁶ Senaste lydelse 2020:437.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

7 §¹⁷

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnageskattning eller återkallelse av godkännande för tonnageskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. föreläggande,
6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
7. tvångsåtgärder,
8. återkallelseavgift,
9. dokumentationsavgift,
10. rapporteringsavgift,
11. kontrollavgift,
12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
14. verkställighet, eller
15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.
11. plattformavgift,
12. kontrollavgift,
13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
15. verkställighet, eller
16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Omprövning till nackdel av beslut om plattformavgift

24 b §

Ett beslut om omprövning av plattformavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 c kap. skulle ha fullgjorts.

67 kap.

12 §¹⁸

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

¹⁷ Senaste lydelse 2020:437.

¹⁸ Senaste lydelse 2020:437.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,
10. kontrollavgift,
11. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
12. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
13. verkställighet, eller
14. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.
10. plattformavgift,
11. kontrollavgift,
12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
14. verkställighet, eller
15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

2. Bestämmelserna i 26 kap. 19 b § i den nya lydelsen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2024. Övriga bestämmelser tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2023.

3. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 22 c kap. avseende uppgifter som avser kalenderåret 2023 och 2024 ska även punkterna 6 och 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet beaktas om den rapporteringspliktiga säljaren redan var registrerad på plattformen den 1 januari 2023.

4. Trots 49 d kap. 1 § 2 kan plattformavgift inte tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter avseende kalenderåret 2023 i de fall då säljaren redan var registrerad på plattformen den 1 januari 2023.

5. Vid tillämpning av 49 d kap. 1 § 2 ska, utöver 6 kap. lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, även punkt 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna beaktas och anses vara en del av 6 kap. den lagen

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

dels att 1, 7, 12–12 b, 13, 17, 20 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas åtta nya paragrafer, 17 a–17 f, 22 b och 22 c §§, och närmast före 17 c § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv 2014/107/EU, tillämpas även lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

7 §³

I denna lag avses med

behörig myndighet: den myndighet i en medlemsstat som har utsetts som sådan av medlemsstaten eller ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman som agerar på det sätt som avses i direktiv 2011/16/EU,

centralt kontaktkontor: det kontor som har utsetts som sådant och som har huvudansvaret för kontakterna med andra medlemsstater när det gäller administrativt samarbete,

kontaktorgan: varje annat kontor än det centrala kontaktkontoret som har utsetts som sådant för att direkt utbyta upplysningar enligt denna lag,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2015:919.

³ Senaste lydelse 2016:1229.

behörig tjänsteman: varje tjänsteman som har fått behörighet att direkt utbyta upplysningar enligt direktivet,

begärande myndighet: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar,

utredning: varje kontroll, utredning och annan åtgärd som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att sörja för en korrekt tillämpning av skattelagstiftningen,

utbyte av upplysningar på begäran: utbyte av upplysningar baserat på en begäran som en begärande medlemsstat lämnar till en anmodad medlemsstat avseende ett specifikt fall,

automatiskt utbyte: systematisk överföring av på förhand bestämda upplysningar, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller,

utbyte utan föregående begäran: lämnande av upplysningar till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran,

person:

– fysisk person,

– juridisk person,

– om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsliga ställning, eller

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, som omfattas av en skatt som denna lag gäller för.

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, som omfattas av en skatt som denna lag gäller för,

gemensam revision: en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna,

uppgiftsincident: en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet

eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet,

på elektronisk väg: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av uppgifter via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel,

CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning.

12 §⁴

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,
2. styrelsearvoden,
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av
 - a) andra unionsrättsakter, om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU, eller
 - b) lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
4. pensioner, *och* 4. pensioner,
5. ägande av och inkomster från fastighet. 5. ägande av och inkomster från fastighet, *och*
6. *royaltyer.*

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året.

12 a §⁵

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§. Detta gäller dock inte förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande avser och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden.

⁴ Senaste lydelse 2015:919.

⁵ Senaste lydelse 2016:1229.

Upplysningarna ska lämnas inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdats, ändrats eller förnyats.

Upplysningarna ska lämnas *snarast men senast* inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdats, ändrats eller förnyats.

Förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor ska vid tillämpning av denna lag anses ha utfärdats, ändrats eller förnyats när beskedet fått laga kraft.

12 b §⁶

De upplysningar som Skatteverket ska lämna enligt 12 a § är följande:

1. identiteten på personen, med undantag för fysiska personer, som fått förhandsbeskedet och när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör,

2. en sammanfattning av *innehållet i* förhandsbeskedet, 2. en sammanfattning av förhandsbeskedet,

3. datum för utfärdandet, ändringen eller förnyelsen av förhandsbeskedet,

4. i förekommande fall giltighetsperiod för förhandsbeskedet,

5. typ av förhandsbesked,

6. i förekommande fall transaktionens eller transaktionernas beloppsmässiga omfattning,

7. andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet,

8. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater, *och*

8. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater,

9. huruvida uppgifterna som lämnats är hämtade från ett förhandsbesked eller från en ansökan om förhandsbesked om prissättning.

9. huruvida uppgifterna som lämnats är hämtade från ett förhandsbesked eller från en ansökan om förhandsbesked om prissättning, *och*

10. *andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten vid bedömningen av en potentiell skatterisk.*

Om förhandsbeskedet avser prissättning ska upplysningar även lämnas om

1. kriterierna för att fastställa internprissättningen, och

2. metoden som använts för att fastställa internprissättningen.

Upplysningar enligt första stycket 1, 2 och 8 samt andra stycket 1 ska inte lämnas till Europeiska kommissionen.

⁶ Senaste lydelse 2016:1229.

Skatteverket ska överföra upplysningar enligt 12 § till en medlemsstat endast om den staten har meddelat Europeiska kommissionen att den har upplysningar tillgängliga beträffande minst en av de inkomster och tillgångar som avses i 12 §.

Om en behörig myndighet i en annan medlemsstat har meddelat att den inte önskar få vissa upplysningar enligt 12 § första stycket, ska Skatteverket inte överföra sådana upplysningar till den medlemsstaten.

Skatteverket ska inte lämna upplysningar enligt 12 b § första stycket 2, 12 c § tredje stycket 2 och enligt 12 d § om uppgifter som avses i 33 b kap. 16 § första stycket 3 skatteförfarandelagen (2011:1244), om utlämnandet

1. kan leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt röjs, eller
2. skulle strida mot allmänna hänsyn.

17 §

Efter överenskommelse mellan Skatteverket och den begärande myndigheten får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, i enlighet med de villkor som Skatteverket bestämmer, närvara vid Skatteverkets kontor och vid sådana utredningar som verket utför enligt 9 §.

Skatteverket får, på begäran av en annan behörig myndighet inom Europeiska unionen, tillåta att tjänstemän som bemyndigats av den myndigheten, i enlighet med de villkor som Skatteverket bestämmer,

1. närvarar vid de kontor där Skatteverket utför sina arbetsuppgifter,
2. närvarar vid de administrativa utredningar som utförs i Sverige, och
3. deltar, när så är lämpligt, via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av Skatteverket.

17 a §

Skatteverket får begära att tjänstemän som bemyndigats av verket, i enlighet med de villkor som den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten bestämmer,

1. närvarar vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den

anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter,

2. närvarar vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium, och

3. deltar, när så är lämpligt, via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av den anmodade medlemsstaten.

17 b §

Om tjänstemän vid den begärande myndigheten är närvarande under administrativa utredningar eller deltar i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel, får de ställa frågor till personer och granska handlingar med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten.

Gemensamma revisioner

17 c §

Skatteverket får begära att en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater ska utföra en gemensam revision i en eller flera medlemsstater tillsammans med Skatteverket.

17 d §

Om Skatteverket tar emot en begäran om gemensam revision i en eller flera medlemsstater från en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater, ska Skatteverket besvara begäran inom 60 dagar från mottagandet. Skatteverket får avslå en sådan begäran om det finns skäl för det.

17 e §

Skatteverket och den eller de övriga behöriga myndigheter som deltar i revisionen ska i förväg komma överens om på vilket sätt

revisionen ska genomföras. En aktivitet vid en gemensam revision ska ske i enlighet med lagstiftningen och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteten äger rum.

Tjänstemän från en annan behörig myndighet som deltar i en revision i Sverige ska ha samma rättigheter och skyldigheter som gäller för Skatteverkets tjänstemän vid en revision som genomförs i Sverige.

Tjänstemän från Skatteverket som deltar i en revision i en eller flera andra medlemsstater ska följa gällande lagstiftning i den medlemsstat där aktiviteten äger rum. De får dock inte utöva några befogenheter som de inte har enligt svensk lagstiftning.

17 f §

Om en aktivitet vid den gemensamma revisionen äger rum i Sverige, ska Skatteverket utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i Sverige. Skatteverket ska, i enlighet med bestämmelserna i 17 e §, tillåta att tjänstemän från en behörig myndighet i en annan medlemsstat som deltar i aktiviteter i Sverige i en gemensam revision, i enlighet med de förfaranderegler som fastställts, kan ställa frågor till personer och granska handlingar tillsammans med tjänstemännen från Skatteverket.

20 §

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och

med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen.

avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen.

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, kan sådant tillstånd endast beviljas av den myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningar, rapporter, redogörelser och andra dokument eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana ska få återopas eller användas som bevisning.

Skatteverket får använda upplysningar som det fått från en behörig myndighet i en annan medlemsstat för ändamål som den andra behöriga myndigheten har uppgett i en förteckning och meddelat att den tillåter användning för, utan att tillåtelse enligt andra stycket behövs.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

21 §

Skatteverket ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål enligt svensk lag.

Skatteverket får till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över sådana ändamål som Skatteverket tillåter att de andra behöriga myndigheterna använder upplysningarna för.

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av

Prop. 2022/23:6 uppgifter inom tio arbetsdagar från den dag då den tog emot underrättelsen.

22 b §

Om en uppgiftsincident har inträffat i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen.

Om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att verkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs.

Skatteverket ska rapportera till Europeiska kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

22 c §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där en uppgiftsincident inträffat, genom att meddela detta skriftligen till Europeiska kommissionen och den eller de berörda medlemsstaterna.

Om en annan medlemsstat rapporterat att en uppgiftsincident har åtgärdats, får Skatteverket begära att Europeiska kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024 i fråga om 17 c–17 f §§ och i övrigt den 1 januari 2023.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för sådana ärenden om administrativt samarbete som har inletts före ikraftträdandet.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Prop. 2022/23:6

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 5 och 6 §§ och rubriken närmast före 6 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 1 § ska lyda ”Tillämpningsområde samt definitioner och förklaringar”,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 a och 7 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §

Med uppgiftsincident avses i denna lag detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverförings-system avses i denna lag detsamma som i 3 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

5 §²

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebe-
fordran av upplysningar som
Skatteverket tar emot från en behö-
rig myndighet i en annan stat eller
jurisdiktion inom ramen för det
automatiska informationsutbyte
som avses i rådets direktiv
2011/16/EU av den 15 februari
2011 om administrativt samarbete i
fråga om beskattning, i lydelsen

För användning och vidarebe-
fordran av upplysningar som
Skatteverket tar emot från en behö-
rig myndighet i en annan stat eller
jurisdiktion inom ramen för det
automatiska informationsutbyte
som avses i rådets direktiv
2011/16/EU av den 15 februari
2011 om administrativt samarbete i
fråga om beskattning, i lydelsen

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2017:191.

enligt rådets direktiv 2014/107/EU, gäller 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 eller vid brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

enligt rådets direktiv 2014/107/EU, gäller 20–22 a och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelse och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

6 §

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 eller vid *uppgiftsincidenter eller andra* brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige, tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

7 §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller

andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i 6 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 c § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet

dels att 2 och 8 §§ och rubriken närmast före 8 § ska ha följande lydelse, *dels* att det ska införas en ny paragraf, 9 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Enhet, rapporteringsskyldig enhet och *multinationell koncern* har den innebörd som anges i 33 a kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Med uppgiftsincident avses i denna lag detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag detsamma som i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

8 §

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

1. vid överträdelser av sekretessen enligt

a) det multilaterala avtalet den 27 januari 2016 mellan behöriga myndigheter om utbyte av land-för-land-rapporter, eller

b) ett annat avtal mellan behöriga myndigheter om utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet, eller

2. vid brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot.

2. vid *uppgiftsincidenter eller andra* brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot.

Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige, tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

9 §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av landför-land-rapporter på skatteområdet,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i 8 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen, tillämpas 22 c § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1073) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 9 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2022:1073) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2022:1073

Föreslagen lydelse

15 kap.

9 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut,
2. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen har ägt rum,

3. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980),

4. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229),

5. arbetsställenummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställenummer m.m., om ett sådant har tilldelats, *och*

6. arbetsplatsens adress, om betalningsmottagaren har haft endast en arbetsplats i en och samma anställning.

5. arbetsställenummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställenummer m.m., om ett sådant har tilldelats,

6. arbetsplatsens adress, om betalningsmottagaren har haft endast en arbetsplats i en och samma anställning, *och*

7. den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som är ersättning för styrelsearbete.

Om kontrolluppgiften avser en ersättning med ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen, ska det i kontrolluppgiften anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår.

Om kontrolluppgiften avser ersättning eller förmån som inte ska tas upp till beskattning men är avgiftspliktig enligt socialavgiftslagen, ska i kontrolluppgiften värdet på sådan ersättning eller förmån anges särskilt.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2022/23:6

Härigenom föreskrivs att 41 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2022:000) om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2021/22:256 Föreslagen lydelse

41 kap.

3 §

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering,

4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,

5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,

6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,

7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,

9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar eller lagen om tobaksskatt,

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt,
och

13. den som har ansökt om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi.

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt,

13. den som har ansökt om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi,
och

14. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 eller

3 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag för en rapporteringskyldig plattformsoveratörs räkning.

Den 22 mars 2021 antogs rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 7). Genom direktivet införs bestämmelser som motsvarar OECD:s modellregler för rapportering av plattformsoperatörer avseende säljare i delnings- och gigeekonomin, inklusive den valfria modulen för att utvidga tillämpningsområdet för modellreglerna till försäljning av varor och uthyrning av transportmedel (DPI MR). Inom OECD har det även tagits fram en modell för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar (DPI MCAA). DAC 7 finns i *bilaga 1* och DPI MCAA finns i *bilaga 2*. DPI MR finns i *bilaga 3* och *4*.

Inom Finansdepartementet har promemorian Rapportering och utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och vissa andra ändringar i EU:s direktiv om administrativt samarbete på direktskatteområdet tagits fram med författningsförslag för att genomföra DAC 7 och DPI MR. Promemorians sammanfattning finns i *bilaga 5* och promemorians lagförslag finns i *bilaga 6*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 7*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2022//01386).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 1 september 2022 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 8*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 9*. Regeringen följer i huvudsak Lagrådets synpunkter, som behandlas i avsnitten 5.3, 5.6.1, 5.6.4, 5.11.1 och 7 samt i författningskommentaren. Vissa språkliga och redaktionella ändringar har gjorts i förhållande till lagrådsremissens lagförslag.

4 Ändringar i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning

4.1 Systematik och referenser

DAC 7 är den sjätte ändringen av DAC. Det har ännu inte publicerats någon officiell konsoliderad version. DAC 7 innehåller fyra artiklar. I de fyra artiklarna läggs det till nya artiklar samtidigt som ändringar görs i en rad olika befintliga artiklar. För att på enklast sätt precisera vilka bestämmelser som avses har valet gjorts att i denna proposition generellt hänvisa till artiklarna som de numreras i det konsoliderade direktivet (dvs. DAC). Undantag från denna systematik förekommer, t.ex. när det gäller artiklar som inte ingår i DAC utan bara finns i DAC 7, såsom artikel 2 där det anges när medlemsstaterna ska ha genomfört och börja tillämpa DAC 7. I dessa fall hänvisas i denna proposition till ”DAC 7”. I övrigt avses artikelnumret i det konsoliderade DAC.

4.2 Bakgrund

Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning ersatte direktivet 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område.

Sedan dess har det nya direktivet ändrats vid sex tillfällen. Direktivet kallas DAC (Directive on Administrative Cooperation) på både svenska och engelska. Det nya direktivet, i sin ursprungsversion från 2011 är med detta synsätt DAC 1. DAC 1 innehåller regler av skiftande natur som har att göra med samarbete mellan skattemyndigheter. Regler om automatiskt utbyte av upplysningar finns redan i DAC 1. Även om det främsta syftet i DAC 1 var att implementera den nya internationella standarden för informationsutbyte på begäran finns också i standarden en möjlighet för behöriga myndigheter i olika länder att komma överens om att utbyta vissa uppgifter automatiskt för varje person som identifierats som hemmahörande i den andra behöriga myndighetens medlemsstat. Att utbytet sker automatiskt innebär att vissa uppgifter om personer som hör hemma i det andra landet periodiskt, t.ex. årligen, skickas till det andra landets behöriga myndighet utan att den behöver begära uppgifterna och utan att det behöver röra någon specifik utredning i det andra landet.

Erfarenheterna inom EU har visat att det automatiska informationsutbytet är effektivt, i synnerhet om det kombineras med möjligheten till informationsutbyte på begäran. Om en medlemsstat varje år får information om t.ex. sina skattskyldigas banktillgodohavanden i andra medlemsstater finns det större möjligheter att rikta rätt frågor till rätt medlemsstat för att se till att rätt skatt betalas i respektive medlemsstat.

Med den befintliga och numera väl beprövade internationella standarden för informationsutbyte på begäran har internationellt fokus under senare år legat på att utvidga det automatiska utbytet av upplysningar.

Först ut i denna utveckling var det automatiska informationsutbytet om finansiella konton, Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA), OECD:s gemensamma rapporteringsnormer (Common Reporting Standard, CRS) samt DAC 2. Genom DAC 2 genomfördes CRS i EU-lagstiftningen.

Sedan kom EU:s andra ändring i DAC (DAC 3). Därigenom infördes regler om utbyte mellan medlemsstaterna av innehållet i förhandsbesked i skattefrågor och prissättningsbesked.

Den tredje ändringen i DAC var följaktligen DAC 4. Genom DAC 4 infördes regler i DAC om att stora multinationella koncerner ska rapportera uppgifter om sin verksamhet i respektive medlemsstat. Uppgifterna utbyts sedan automatiskt mellan medlemsstaterna. Därigenom infördes även OECD:s internationella standard om land-för-land-rapportering i direktivet. Syftet med uppgifterna är i huvudsak att ge skattemyndigheterna i olika länder underlag för en övergripande initial analys av i vilka fall det kan vara av intresse att titta närmare på internprissättningsmetoder m.m.

DAC 5 var en mycket liten ändring i direktivet, som har stor betydelse. I korthet innebär DAC 5 att även Skattemyndigheterna ska ha tillgång till vissa uppgifter som samlas in och registreras för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

Genom DAC 6 togs bestämmelser in i direktivet som sammanfattningsvis innebär att rådgivare som tar fram rapporteringspliktiga arrangemang för att, på vissa angivna sätt, minimera skattebördan för sina klienter ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om detta och vilken metod som använts. I vissa fall åligger uppgiftsskyldigheten dock i stället användaren av arrangemanget. Liksom i övriga fall ska dessa uppgifter sedan utbytas mellan behöriga myndigheter i de medlemsstater som berörs.

5 Ett nytt regelverk för plattformsoperatörers rapportering av säljare och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter

5.1 DAC 7 och OECD:s multilaterala avtal

OECD:s modellregler för rapportering av plattformsoperatörer avseende säljare i delnings- och gigeekonomin (DPI MR) var utgångspunkten för det nya informationsutbytet av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar som togs in genom den sjätte ändringen av DAC (DAC 7). Inom OECD har det tagits fram en modell för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar (DPI MCAA). DPI MCAA innebär att DPI MR ska genomföras och tillämpas i de avtals slutande staterna och jurisdiktionerna och att ett automatiskt utbyte av upplysningarna sedan ska ske mellan behöriga myndigheter i staterna och jurisdiktionerna. Bestämmelserna innebär att operatörer av digitala plattformar ska rapportera uppgifter om säljare, inklusive deras hemvist, och uppgifter om vilken ersättning säljarna fått under året till skattemyndigheten i den stat eller jurisdiktion där operatören har hemvist eller annars rapporterar. De verksamheter som uppgifter ska lämnas om är s.k. berörda verksamheter. Berörda verksamheter är uthyrning av fast egendom eller transportmedel samt försäljning av personliga tjänster eller varor. Rapporteringsskyldigheten gäller plattformsoperatörer som förmedlar varor och tjänster, t.ex. taxitrafiktjänster eller uthyrning av bostäder, mellan parter som är utomstående i förhållande till plattformsoperatören. En plattformsoperatör som endast säljer egna varor och tjänster genom plattformen omfattas alltså inte av rapporteringsskyldigheten.

DAC 7 antogs den 22 mars 2021. Ingen stat eller jurisdiktion har ännu undertecknat DPI MCAA. Reglerna innebär att operatörer av digitala plattformar årligen ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om vilka säljare (av varor eller personliga tjänster) eller uthyrare (av fast egendom eller transportmedel) som använder plattformen och vilka inkomster de fått under året till följd av denna verksamhet.

Regeringens förslag: Direktivet samt OECD:s modellregler och modell för avtal mellan behöriga myndigheter avseende plattformsooperatörers rapportering av säljare och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter ska genomföras som ett enhetligt regelsystem i svensk rätt.

Uppgifter ska inhämtas och lämnas till Skatteverket av rapporterings-skyldiga plattformsooperatörer avseende alla säljare, oavsett i vilken stat eller jurisdiktion säljaren har hemvist. Detta gäller även om säljaren har hemvist i Sverige.

En ny lag om plattformsooperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet införs.

En ny lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar införs. Lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar tillämpas både om informationsutbytet sker med andra medlemsstater på grund av direktivet eller med andra stater och jurisdiktioner på grund av ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter.

I skatteförfarandelagen införs ett nytt kapitel om rapporteringsskyldiga plattformsooperatörers skyldighet att lämna kontrolluppgifter till Skatteverket om säljare. I skatteförfarandelagen införs också ett nytt kapitel om plattformsavgifter som, i form av en ny särskild avgift, kan tas ut av rapporteringsskyldiga plattformsooperatörer som inte fullgör sina skyldigheter.

Samtliga hänvisningar till EU-rättsakter i de nya lagarna ska vara statiska.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås ingen hänvisning i POL till LAUP vad gäller bestämmelser för Skatteverket.

Remissinstanserna: *Ekonomistyrningsverket* och *Konjunkturinstitutet* tillstyrker förslagen i promemorian om rapportering av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar. *Bokföringsnämnden*, *Domstolsverket*, *Egenanställningsföretagens branschorganisation*, *Finansinspektionen*, *Integritetsskyddsmyndigheten*, *Kammarrätten i Stockholm*, *Konkurrensverket* och *Kronofogdemyndigheten* har inga synpunkter på förslagen i promemorian. *Förvaltningsrätten i Stockholm* har i huvudsak inga invändningar mot förslagen. *Skatteverket* tillstyrker förslagen men har förslag och synpunkter som innebär förtydliganden och klargöranden. Verket anser bl.a. att det i POL ska finnas en hänvisning till LAUP för att det ska bli tydligt att bestämmelser som rör Skatteverkets hantering finns i en egen lag. Skatteverket anser vidare att det ska tas in ett klargörande i motiveringen om att det med adress i samtliga sammanhang i POL och SFL avses adressen inklusive land. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* tillstyrker förslaget som helhet och bedömer promemorians innehåll utgöra ett väl genomarbetat förslag men anser allmänt att den slutliga lagstiftningen kan upplevas som svåröverskådlig, vilket kan medföra tolknings- och tillämpningsproblem. Fakulteten påpekar vidare att lagstiftningen som behandlar informationsutbyte i dag återfinns i många olika lagar och anser att systematiken i lagstiftningen skulle

stärkas av en mer sammanhållen reglering. *Sveriges advokatsamfund* anser att förslagen i promemorian i flera delar innebär en reglering som tar ett gigantiskt steg mot ett kontrollsamhälle och som utan tvekan därmed kan stå i öppen konflikt med de grundläggande rättigheter för enskilda som stadgas i grundlag och Europakonventionen. *Visita* anser att det bör göras en utvärdering inom en treårsperiod i syfte att klargöra huruvida systemet fungerar effektivt och ger önskad effekt. En sådan utvärdering bör även innehålla en analys om i vilken utsträckning regelverket leder till dubbelrapportering av olika uppgifter. *Visita* anser vidare att det vore välkommet om informationen från rapporteringen på aggregerad nivå görs tillgänglig för allmänheten att analysera. Även *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) anser att det inom en treårsperiod bör göras en utvärdering i syfte att klargöra huruvida systemet fungerar effektivt och ger önskad effekt. Utvärderingen bör även innehålla en analys om information som rapporteras enligt detta regelverk även omfattas av andra rapporteringsplikter. *Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser* menar att exempelvis definitionen av undantagna säljare samt andra delar av lagförändringen kan utvärderas ett antal år efter regleringen trätt i kraft. *Schibsted* (vars remissyttrande *Hygglo* anslutit sig till) anser att reglerna som föreslås innebär en konkurrensnackdel för digitala plattformar som tillhandahåller trygga och säkra transaktionstjänster eftersom digitala plattformar som endast erbjuder listning av annonser inte omfattas av rapporteringsskyldigheten. Förslaget riskerar därför att få till följd att privatpersoner som säljer och köper begagnade varor kommer att ledas bort från digitala plattformar som tillhandahåller trygga och säkra transaktionstjänster, och i stället använda plattformar som inte erbjuder motsvarande konsumentskydd. Även *Tradera* anser att förslaget kan leda till att användare i stället bedriver sin försäljning hos mindre säkra plattformar, utan verifierade säljare och integrerad betalning. *Freelance movement* stödjer målen med DAC 7 men anser att det inte bör införas nya skyldigheter som kräver data och information som inte är nödvändig. *Tillväxtverket* ställer sig positivt till grunden med förslaget eftersom det bland annat bidrar till konkurrens på lika villkor mellan olika företagsformer.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 2.1 i DAC 7 framgår att Sverige senast den 31 december 2022 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

För att DAC 7 ska bli tillämpligt i svensk rätt krävs att det införs en skyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att lämna uppgifter till Skatteverket om vissa rapporteringspliktiga säljare. Det krävs även att det införs en skyldighet för Skatteverket att automatiskt utbyta uppgifter om dessa rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer och rapporteringspliktiga säljare med de behöriga myndigheterna i alla de andra medlemsstaterna och med andra stater och jurisdiktioner med vilka det finns gällande avtal om sådant utbyte. Vissa uppgifter ska även Europeiska kommissionen underrättas om.

Det finns modellregler för ett multilateralt avtal som har tagits fram inom OECD för rapportering av plattformsoperatörer avseende säljare i delnings- och gigeekonomin (DPI MR). Inom OECD har det även tagits fram en modell för ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om

automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar (DPI MCAA). DPI MCAA innebär att DPI MR ska genomföras och tillämpas i de avtalsslutande staterna och jurisdiktionerna och att ett automatiskt utbyte av upplysningarna sedan ska ske mellan behöriga myndigheter i staterna och jurisdiktionerna. DPI MCAA kan undertecknas av de stater och jurisdiktioner som så önskar och de bestämmelser som införs behöver därför anpassas på ett sådant sätt att de kan tillämpas även om Sverige undertecknar avtalet och därför ska utbyta uppgifter med andra stater och jurisdiktioner än de medlemsstater som omfattas av direktivet. Ändringarna i DAC har tidigare genomförts på detta sätt när det är fråga om nya regler i direktivet som har sin motsvarighet i avtal och regler som tagits fram inom OECD. Alternativet till detta hade varit att införa två separata regelverk som i stora drag är identiska och där det ena ska tillämpas om uppgifterna endast har betydelse för beskattning i Sverige eller ska utbytas med andra medlemsstater i EU, medan det andra regelverket ska tillämpas om uppgifterna ska utbytas med någon annan stat eller jurisdiktion. Eftersom det är samma plattformsoperatörer som i så fall skulle tillämpa båda regelverken, men olika regelverk beroende på t.ex. var säljaren har hemvist, bedömer regeringen att tillämpningen skulle kompliceras påtagligt och innebära en betydligt större administrativ börda för de rapporteringsskyldiga plattformsoperatörerna, jämfört med att införa ett enhetligt regelverk som uppfyller kraven i både direktivet och OECD:s regler. Alternativet skulle sannolikt även väsentligt öka den administrativa bördan för Skatteverket.

I propositionen föreslås därför att en ny lag införs om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och en annan ny lag som reglerar det automatiska utbytet av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar samt ett nytt kapitel i SFL om skyldigheten för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga säljare. Vad som avses med rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer och rapporteringspliktiga säljare behandlas i avsnitt 5.3. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser allmänt att den slutliga lagstiftningen kan upplevas som svåröverskådlig, vilket kan medföra tolknings- och tillämpningsproblem. Fakulteten anser vidare att systematiken i lagstiftningen skulle stärkas av en mer sammanhållen reglering. Regeringen konstaterar att de olika lagar som reglerar företagens skyldigheter i samband med informationsutbyte, exempelvis lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, 33 a kap. SFL om land-för-land-rapporter och 33 b kap. SFL om uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang, riktar sig till olika typer av företag och menar att en samlad reglering skulle bli omfattande och riskera att bli än mer svåröverskådlig för företagen som oftast endast skulle behöva tillämpa en del av det samlade regelverket. Ytterligare tolknings- och tillämpningsproblem riskerar då att uppstå.

Den nya lagen som ska reglera det automatiska utbytet av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar kommer inte enbart gälla utbytet enligt DAC 7 utan även utbytet enligt gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar. I likhet med vad *Skatteverket* anför anser regeringen att det i POL ska finnas en hänvisning till LAUP för att

det ska bli tydligt att bestämmelser som rör Skatteverkets hantering finns i en egen lag. Av samma anledning föreslås det även en hänvisning i lagen om administrativt samarbete till LAUP. Som framgår av avsnitt 5.6.2 ska en anmälan göras till Skatteverket av rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som har en anknytning till Sverige. Med tanke på de digitala plattformarnas art och flexibilitet inkluderar rapporteringsskyldigheten enligt direktivet även plattformsoperatörer som bedriver kommersiell verksamhet i unionen, men som varken har skatterättslig hemvist, är registrerade eller har sin företagsledning eller faktiska företagsledning eller ett fast driftställe i en medlemsstat. Detta syftar till att säkerställa likvärdiga förutsättningar för alla digitala plattformar och förhindra illojal konkurrens. För att genomföra detta behöver sådana plattformsoperatörer därför registrera sig och rapportera i en medlemsstat i EU, se avsnitt 5.6.1. *Schibsted m.fl.* och *Tradera* anser att reglerna som föreslås innebär en konkurrensnackdel för digitala plattformar som erbjuder transaktionstjänster och inte enbart s.k. listningstjänster. Skälet för att listning av annonser inte omfattas av tillämpningsområdet för direktivet är att en plattform som endast tillhandahåller annonsering har begränsad information att lämna avseende den slutliga transaktionen. Direktivet föreskriver därför inte någon skyldighet att rapportera om rena annonser på plattformar. Enligt regeringens mening är det inte lämpligt att i detta lagstiftningsarbete frångå direktivets regler och utvidga tillämpningsområdet även till sådan annonsverksamhet. Med tanke på den utbredda användningen av digitala plattformar både bland fysiska personer och bland enheter för att bedriva kommersiell verksamhet är det mycket viktigt att säkerställa att rapporteringsskyldigheten gäller oavsett säljarens rättsliga ställning eller juridiska form. Ett undantag görs dock för myndighetsenheter, som inte omfattas av rapporteringsskyldigheten. Vilka säljare som är rapporteringspliktiga avgörs vidare bl.a. av om denne tillhandahåller och får ersättning för en berörd verksamhet som bedrivs via plattformen. För att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras, omfattar rapporteringsskyldigheten både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande verksamhet. En sådan tillämpning av rapporteringsreglerna minskar dessutom den administrativa bördan för de digitala plattformarna. Detta betyder att rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer även ska lämna upplysningar om rapporteringspliktiga säljare som har hemvist i Sverige. Rapporteringskraven omfattar verksamhet som består i uthyrning av fast egendom, tillhandahållande av personliga tjänster, försäljning av varor samt uthyrning av transportmedel. Verksamhet som bedrivs av en säljare i rollen som anställd hos plattformsoperatören omfattas inte av rapporteringskraven.

Sveriges advokatsamfund anser att förslaget innebär ett gigantiskt steg mot ett kontrollsamhälle och att detta kan stå i öppen konflikt med de grundläggande rättigheter för enskilda som stadgas i grundlag och Europakonventionen. Regeringen konstaterar att målet med bestämmelserna är ett effektivt administrativt samarbete mellan stater och jurisdiktioner och konkurrensneutralitet mellan verksamhetsutövare, oavsett om verksamheten förmedlas via digitala plattformar eller om det sker på mer traditionella sätt, exempelvis genom anställningar hos företag som erbu-

der varor och tjänster. Regeringen delar därför inte advokatsamfundets uppfattning att det skulle röra sig om ett stort steg mot ett kontrollsamhälle.

De skyldigheter att lämna kontrolluppgifter till Skatteverket som finns i dag regleras i SFL. Det talar för att även de nya bestämmelserna om uppgiftsskyldighet bör placeras i SFL. Uppgiftsskyldigheten gäller även uppgifter om inhemska personer och kan ligga till grund för bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för att ta ut skatt eller avgift. En jämförelse kan göras med skyldigheten att lämna kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Även denna skyldighet regleras i SFL som en kontrolluppgiftsskyldighet (se 22 b kap. 5–9 §§ SFL och 5 § lagen [2015:912] om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton). En fördel med att placera de nya bestämmelserna i SFL och införa en kontrolluppgiftsskyldighet är också att denna lags förfaranderegler för sådana uppgifter blir tillämpliga. Rapporteringen av inkomster som genereras via berörda verksamheter bör ge Skatteverket och andra behöriga myndigheter ett bra verktyg för att bedöma eller utreda skattepliktiga inkomster. De nya bestämmelserna om uppgiftsskyldighet bör därför tas in i SFL. Eftersom det rör sig om ett helt nytt och relativt omfattande regelverk bör bestämmelserna tas in i ett nytt kapitel (se avsnitt 5.5).

DAC 7 föreskriver att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits avseende obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformoperatörer och att medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att sanktionerna tillämpas. Även i avsnitt IV.7 i DPI MR anges att stater och jurisdiktioner förväntas införa effektiva regler för att motverka överträdelser av regelverket och att detta kan inkludera böter eller andra påföljder. Det finns således en skyldighet för Sverige att ha sanktioner för de som inte uppfyller de skyldigheter som föreslås i denna proposition. Mot denna bakgrund bör en ny särskild avgift i form av en s.k. plattformavgift tas ut vid överträdelser av regelverket. Bestämmelser om plattformavgift bör tas in i ett nytt kapitel i SFL (se avsnitten 5.9 och 5.10).

I några av de bestämmelser som föreslås i de nya lagarna POL och LAUP krävs det hänvisningar till vissa EU-rättsakter. Sådana hänvisningar kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En följd av denna hänvisningsteknik är därmed att den nationella författningen normalt behöver ändras varje gång EU-bestämmelsen ändras. Den hänvisningstekniken bör användas när exempelvis ett EU-direktiv ger den svenska författningstexten ett materiellt innehåll. En dynamisk hänvisning innebär i stället att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Den används till exempel när hänvisningen endast bör ses som en ren upplysningsbestämmelse. Sådana hänvisningar används i större utsträckning vid EU-förordningar.

Hänvisningarna till direktiven ger lagtexten materiellt innehåll vilket gör att hänvisningarna bör vara statiska för att undvika att framtida direktivändringar ges omedelbart genomslag. Samtliga hänvisningar i POL och LAUP till EU-direktiv bör därför vara statiska. En följd av att ha statiska

hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen.

Såsom Skatteverket påpekar avses med adress i samtliga sammanhang i POL och SFL adressen inklusive land. På många ställen i den föreslagna lagstiftningen anges olika adresstyper som exempelvis primäradress, adressuppgift, adress för varje förtecknad egendom, postadress och företagsadress. I SFL finns dock ytterligare exempel på när en adress har betydelse. När det gäller t.ex. kontrolluppgifter ligger det inom den befogenhet Skatteverket har att fastställa de formulär som ska användas för uppgiftslämnandet (se vidare avsnitt 5.5.1) att närmare utforma vilka uppgifter som ska lämnas om adressen.

Näringslivets skattedelegation m.fl. och *Visita* anser att utvärdering av bestämmelserna bör göras inom tre år. *Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser* menar att exempelvis definitionen av undantagna säljare samt andra delar av lagförändringen kan utvärderas ett antal år efter regleringen trätt i kraft. *Visita* framför att information bör publiceras på aggregerad nivå. *Näringslivets skattedelegation m.fl.* menar att utvärderingen även bör innehålla en analys om information som rapporteras enligt detta regelverk även omfattas av andra rapporteringsplikter. Regeringen konstaterar att det i artikel 23 i DAC redan finns bestämmelser om att medlemsstaterna ska undersöka och utvärdera hur det administrativa samarbetet enligt direktivet fungerar samt lämna upplysningar och utvärderingar till Europeiska kommissionen. Kommissionen får offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar, se vidare avsnitt 6.14. Regeringen avser att följa hur tillämpningen av regelverket fungerar även i förhållande till andra stater och jurisdiktioner än EU:s medlemsstater.

Freelance movement anser att det inte bör införas nya skyldigheter som kräver data och information som inte är nödvändig. Enligt regeringens bedömning införs det inga nya skyldigheter som inte är nödvändiga för att genomföra de underliggande rättsakterna på ett ändamålsenligt sätt.

Lagförslag

Förslagen innebär att det införs en ny lag om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet (POL) och en ny lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar (LAUP). Förslaget innebär även att det införs två nya kapitel, 22 c kap. och 49 d kap., i SFL. Förslaget innebär också att det införs en hänvisning till LAUP i lagen om administrativt samarbete. Förslaget medför vidare ändringar i befintliga bestämmelser och tillägg av nya bestämmelser i flera lagar (se nedan).

5.3 Definitioner och förklaringar

Regeringens förslag: Flertalet av definitionerna i direktivet och i OECD:s modellregler ska tas in i den nya lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet. Därutöver ska en definition av begreppet hemvist tas in i den lagen.

Regeringens bedömning: Definitioner av begreppen jurisdiktion, partnerjurisdiktion, behörig myndighet, gällande avtal, koordineringsorganets sekretariat, modellregler, statlig verifikationstjänst, utvidgat tillämpningsområde och ytterligare verksamhet behöver inte tas in i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian förslag anges även att termer och uttryck har samma betydelse som i inkomstskattelagen, om inte något annat anges. I promemorians förslag anges inte att en inregistrering i Sverige kan medföra rapporteringsskyldighet i Sverige för en plattformoperatör. I promemorians definition av begreppet enhet ges ”delägarbeskattad juridisk person” som ett exempel. ”Delägarbeskattad juridisk person” ersätts i propositionen med ”partnerskap”. I övrigt har vissa språkliga och redaktionella ändringar samt förtydliganden gjorts.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) anser att det är viktigt att begreppen plattform, plattformoperatör och berörd verksamhets omfång är klara och tydliga. Näringslivets skattedelegation anser vidare att det inte bör hänvisas till kommentaren till DPI MR om det inte finns en tydlig specificering av vad som har betydelse för svensk rätt. Enligt Näringslivets skattedelegation leder författningskommentarerna till slutsatsen att om plattformoperatören köper in varor/tjänster från en eller flera personer och sedan säljer dessa vidare i eget namn till användare av plattformen föreligger en plattform enligt lagstiftningen men däremot finns ingen plattformoperatör i lagens bemärkelse och någon rapporteringsplikt aktualiseras inte. Vidare tolkar Näringslivets skattedelegation det som att om plattformoperatören endast säljer sina egna varor/tjänster uppstår det inte någon rapporteringsplikt för en person som är anställd som uppdragstagare med F-skatt i det fall en sådan persons verksamhet sker på uppdrag av plattformoperatören och i dennes namn. Det är vidare enligt Näringslivets skattedelegation främmande med lydelsen att en plattformoperatör ”rimligen kan antas ha” kännedom om ersättning och inte beviskraven ”antagligen” eller ”kan antas”. Enligt Näringslivets skattedelegation skulle en lämplig ledning för utformning av beviskravet i stället kunna vara att en person som ”vet eller skäligen kan förväntas veta”. Näringslivets skattedelegation framför vidare att det inte finns någon motsvarighet till definitionen av hemvist i såväl DAC 7 som i OECD:s modellregler. Enligt ordalydelsen krävs att plattformoperatören har vetskap om de nationella reglerna i varje jurisdiktion som en säljare är baserad i. Detta är ett långtgående krav och skapar osäkerhet kring hur långt plattformoperatörens ansvar sträcker sig. *Ekobrottsmyndigheten* anser att definitionen av vad som utgör en plattform är otydlig och att det är svårt att förutse vilka aktörer som kommer att omfattas av de skyldigheter som åläggs plattformoperatörer varför begreppet bör klargöras ytterligare. *FAR* anser att definitionen av begreppet närstående enhet behöver utvecklas om det inte är kapitalandelen som avses med ”värdet” samt att detta begrepp byts ut mot ”andelarna” för att inte införa fler närståendebegrepp i svensk skatterätt. *FAR* lämnar vidare vissa författningstekniska synpunkter och anser att ordningsföljden på vissa definitioner kan ändras för att underlätta för läsaren av POL och att det är önskvärt ur en läsarsynvinkel att införa ytterligare underrubriker. *Freelance movement* menar att begreppet platt-

form bör tolkas brett. *Sveriges advokatsamfund* anser att det är oklart vad som gäller för en undantagen plattformoperatör och hur bred tillämpningen kommer att bli samt att detta borde framgå i författningstexten. Brister i terminologi och definitioner innebär att det föreligger risk för en godtycklig och oförutsägbar rättstillämpning. *Svenska Taxiförbundet* anser att det vore önskvärt om det togs in en lydelse om att taxitrafiktjänster omfattas av begreppet 'personlig tjänst'.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Bestämmelser om definitioner finns i avsnitt I i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR samt i avsnitt 1 i DPI MCAA. Definitionerna är uppdelade i tre olika underområden. Det första området är definitioner som har betydelse för begreppet rapporteringsskyldig plattformoperatör. Det andra området avser definitioner av betydelse för begreppet rapporteringspliktig säljare. Det tredje området gäller övriga definitioner. Motsvarande uppdelning bör göras även i lagtexten.

Näringslivets skattedelegation (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) anser att det inte bör göras hänvisningar till kommentaren till DPI MR om det inte finns en tydlig specificering vad som har betydelse för svensk rätt. Genom direktivet tas bestämmelser in som motsvarar OECD:s modellregler för rapportering av plattformoperatörer avseende säljare i delnings- och gigeekonomin, inklusive den valfria modulen för att utvidga tillämpningsområdet för DPI MR. Även om modellreglerna inte är identiska med direktivets tillämpningsområde i fråga om de säljare för vilka upplysningar måste rapporteras och de digitala plattformar som måste rapportera upplysningar, förväntas modellreglerna säkerställa rapportering av likvärdiga upplysningar med avseende på berörd verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för både detta direktiv och modellreglerna, vilket kan utvidgas ytterligare till att omfatta fler berörda verksamheter (jfr skäl 16 till DAC 7). Regeringens uppfattning är att avsikten med bestämmelserna om plattformoperatörer i DAC 7 ska tolkas i enlighet med DPI MR och dess kommentar, så länge någon annan avsikt inte framgår. *Näringslivets skattedelegation* anser också att det finns vissa otydligheter i fråga om innebörden av de termer och uttryck som används. Detsamma gäller *Ekobrottsmyndigheten*, *FAR*, *Freelance movement*, *Sveriges advokatsamfund* och *Svenska Taxiförbundet*. Enligt regeringens mening följer definitionerna i den föreslagna lagstiftningen i allt väsentligt motsvarande definitioner i DAC 7 och DPI MR. Att i nationell lagstiftning frångå definitionerna i dessa rättsakter innebär i sig en risk för att bestämmelserna kommer att tillämpas olika i olika stater och jurisdiktioner, vilket bör undvikas i möjligaste mån. Frågor om tolkning och tillämpning av rättsakterna i specifika situationer kommer med största sannolikhet fortsätta diskuteras internationellt, såväl inom EU som OECD. För att undvika ett löpande behov av lagändringar bör den typen av frågeställningar, enligt regeringens mening, lämpligen lösas i rättstillämpningen efter diskussioner och överenskommelser mellan representanter för berörda stater och jurisdiktioner.

Definitionerna och förklaringarna bör i huvudsak tas in i den nya lagen POL. POL är den lag som det är aktuellt att tillämpa först i kronologisk mening. Lagen handlar i huvudsak om vilka uppgifter en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska inhämta om rapporteringspliktiga säljare och kontrollera samt dokumentera. Det sker innan det ska lämnas uppgifter

om rapporteringspliktiga säljare till Skatteverket, innan Skatteverket ska utbyta uppgifter med andra stater och jurisdiktioner samt innan det skulle kunna bli aktuellt att påföra plattformsvavgift.

Definitionerna som har betydelse för begreppet rapporteringsskyldig plattformssoperatör finns i avsnitt I.A i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. Definitionerna som har betydelse för begreppet rapporteringspliktig säljare finns i avsnitt I.B och övriga definitioner finns i avsnitt I.C.

Begreppet plattform definieras i avsnitt I.A.1 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I DAC omfattar definitionen dels all programvara, däribland en webbplats eller en del därav och applikationer, inbegripet mobila applikationer som är tillgängliga för användare och som gör det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare för att bedriva en berörd verksamhet, direkt eller indirekt, med avseende på sådana användare. Detta omfattar även arrangemang för inkassering och betalning av ersättning med avseende på berörd verksamhet. Begreppet plattform omfattar inte programvara som utan några ytterligare åtgärder inom ramen för en berörd verksamhet endast möjliggör antingen hantering av betalningar i samband med berörd verksamhet, användares listning av eller reklam för en berörd verksamhet och omdirigering eller överföring av användare till en plattform.

Begreppet plattformssoperatör definieras i avsnitt I.A.2 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. Med begreppet avses en enhet som ingår avtal med säljare i syfte att göra hela eller delar av plattformen tillgänglig för dessa säljare.

Begreppet rapporteringsskyldig plattformssoperatör definieras i avsnitt I.A.4 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I DAC omfattar definitionen dels plattformssoperatörer som har skatterättslig hemvist i, eller om den inte har någon skatterättslig hemvist, någon annan angiven anknytning till, en medlemsstat i EU, dels plattformssoperatörer utanför EU, men som förmedlar berörd verksamhet där säljaren har hemvist i en medlemsstat i EU eller där fast egendom som hyrs ut är belägen i en medlemsstat i EU. *Lagrådet* har framfört att t.ex. ett svenskt handelsbolag, i skatterättslig mening, inte behöver ha hemvist i Sverige eftersom det är delägarbeskattat och att anknytningen genom registrering i Sverige därför behövs i 2 kap. 2 § första stycket POL. Regeringen delar denna bedömning. En sådan anknytning till Sverige för en plattformssoperatör som inte har skatterättslig hemvist i Sverige bör därför tas in i lagtexten som en faktor som innebär rapporteringsskyldighet i Sverige. Enligt definitionen i DPI MR är en rapporteringsskyldig plattformssoperatör en plattformssoperatör som har skatterättslig hemvist i, eller viss annan anknytning till, den stat eller jurisdiktion som genomför lagstiftningen nationellt. Den första delen av definitionen har i princip samma innebörd i DAC som i DPI MR, nämligen att en plattformssoperatör är rapporteringsskyldig i den medlemsstat eller annan stat eller jurisdiktion där den har skatterättslig hemvist eller (om den inte har någon skatterättslig hemvist) till vilken den har en annan anknytning. Den del av definitionen som finns i DAC och som innebär att en plattformssoperatör utanför EU ska vara rapporteringsskyldig i en medlemsstat om den förmedlar berörd verksamhet där säljaren har hemvist i en medlemsstat eller där fast egendom som hyrs ut är belägen i en medlemsstat saknar dock

motsvarighet i DPI MR. En plattformsoperatör utanför EU är emellertid inte rapporteringsskyldig enligt DAC om den är en kvalificerad plattformsoperatör utanför EU, dvs. om den har hemvist eller tillräcklig anknytning till en stat eller jurisdiktion som har avtal med samtliga medlemsstater i EU och utbyter uppgifter med samtliga dessa medlemsstater som är likvärdiga med de som ska utbytas enligt DAC 7. I ett sådant fall ska uppgiftslämnandet i stället ske till den behöriga myndigheten i den egna staten eller jurisdiktionen och uppgifterna sedan utbytas mellan den behöriga myndigheten och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i EU. DPI MCAA, om det undertecknas av samtliga medlemsstater i EU, och DPI MR förutses innebära att uppgifter utbyts med medlemsstaterna i EU som sådana likvärdiga med de uppgifter som ska utbytas enligt DAC 7. För att i ett sammanhang genomföra definitionen av begreppet rapporteringsskyldig plattformsoperatör i både DAC och DPI MR bör bestämmelser tas in om att en plattformsoperatör är rapporteringsskyldig enligt POL om den har skatterättslig hemvist här, eller ifall den inte har någon skatterättslig hemvist, har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning här, eller ett fast driftställe här och inte är en kvalificerad plattformsoperatör utanför EU. Bestämmelser bör även tas in om att plattformsoperatörer som inte har sådan anknytning till Sverige eller någon annan medlemsstat i EU är rapporteringsskyldig i Sverige om den väljer att registrera sig och rapportera i Sverige i stället för en annan medlemsstat i EU samt förmedlar berörd verksamhet där en eller flera rapporteringspliktiga säljare har hemvist i en medlemsstat i EU eller förmedlar en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat i EU. Detta gäller dock inte om det är fråga om en kvalificerad plattformsoperatör utanför EU. Det bör utöver detta även införas en rapporteringsskyldighet i Sverige för sådana plattformsoperatörer som har hemvist utanför EU men som är rapporteringsskyldiga inom EU på grund av att de förmedlar berörd verksamhet i vilken en eller flera rapporteringspliktiga säljare har hemvist i Sverige eller förmedlar en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i Sverige om plattformsoperatören inte registrerar sig och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i EU. Utan en sådan rapporteringsskyldighet i Sverige skulle det nämligen inte vara möjligt att knyta skyldigheten att lämna uppgifter specifikt till något land inom EU om plattformsoperatören inte väljer att registrera sig inom EU, se vidare om registreringskyldigheten för dessa plattformar i avsnitt 5.6.1. Det finns oavsett det bl.a. krav på Skatteverket och andra behöriga myndigheter att vidta möjliga effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder för att uppnå efterlevnad för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som har hemvist utanför EU.

Begreppet berörd verksamhet definieras i avsnitt I.A.8 i bilaga V till DAC samt avsnitt I.A.5 och I.A.8 i DPI MR. För att utgöra en berörd verksamhet avses verksamhet som utförs mot ersättning och utgörs av uthyrning av fast egendom, inbegripet både bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter, samt all annan fast egendom och parkeringsplatser, en personlig tjänst, försäljning av varor, eller uthyrning av transportmedel samt den grundläggande förutsättningen att det ska röra sig om verksamhet som utförs mot ersättning.

Sveriges advokatsamfund anser att det är oklart vad som gäller för en undantagen plattformoperatör och hur bred tillämpningen kommer att bli samt att detta borde framgå i författningstexten. Förslaget innebär att en plattformoperatör som, enligt beslut från Skatteverket, är undantagen för en viss rapporteringspliktig period inte är skyldig att lämna kontrolluppgifter för rapporteringspliktiga säljare. Därmed finns det inte heller någon skyldighet att genomföra förfarandet för kundkännedom med avseende på den rapporteringspliktiga perioden. Ett beslut om undantag kan dock återkallas under vissa omständigheter. Se vidare om detta i avsnitt 5.6.3.

Vad som avses med begreppet undantagen plattformoperatör anges i avsnitt I.A.3 i bilaga V till DAC och avsnitt I.A.3 c i DPI MR. Där anges att med en undantagen plattformoperatör avses en plattformoperatör som på förhand och årligen på ett tillfredsställande sätt visar att plattformens hela företagsmodell är sådan att den inte har rapporteringspliktiga säljare.

Med begreppet personlig tjänst avses i avsnitt I.A.11 i bilaga V till DAC och avsnitt I.A.7 i DPI MR en tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete och antingen utförs av en eller flera fysiska personer som agerar oberoende eller på en enhets vägnar och utförs på en användares begäran efter att ha förmedlats via en plattform. Till skillnad från *Svenska taxiförbundet* anser regeringen, som förklarats ovan, att ytterligare förtydliganden av enskilda personliga tjänster inte bör ske i lagtexten utan detta får i stället förtydligas i förarbeten och genom praxis.

Med rapporteringspliktig säljare avses enligt avsnitt I.B.3 i bilaga V till DAC en aktiv säljare, som inte är en undantagen säljare, som har hemvist i en medlemsstat i EU eller som har hyrt ut fast egendom som är belägen i en medlemsstat i EU. Detta innebär att även personer som har hemvist i det land där rapporteringen sker omfattas av rapporteringsplikten. Således ska plattformoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige även lämna uppgifter om säljare som har hemvist i Sverige eller hyr ut fast egendom som är belägen i Sverige trots att personen inte har hemvist i Sverige. Enligt avsnitt I.B.3 i DPI MR är en rapporteringspliktig aktiv säljare någon som inte är en undantagen säljare, som har hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion, eller som har hyrt ut fast egendom som är belägen i en rapporteringspliktig jurisdiktion eller fått ersättning utbetald eller tillgodoräknad för uthyrning av fast egendom som är belägen i en rapporteringspliktig jurisdiktion. För att genomföra DAC 7 och DPI MR enhetligt i svensk lagstiftning, och med hänsyn till att det ännu inte är känt med vilka stater och jurisdiktioner Sveriges behöriga myndigheter kommer att ingå avtal med om att genomföra och tillämpa DPI MR och utbyta upplysningar med, bör begreppet rapporteringspliktig säljare i POL inte begränsas till säljare som har hemvist i medlemsstater i EU och vissa andra stater och jurisdiktioner. För att på ett i praktiken hanterbart sätt framöver kunna tillämpa regelverket med avseende på alla avtal med olika stater och jurisdiktioner som Sverige kan tänkas ingå avtal med, bör de svenska bestämmelserna om vilka säljare uppgifter ska inhämtas om och som de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna ska lämna uppgifter om till Skatteverket inte begränsas med hänsyn till var dessa har hemvist eller var en fast egendom är belägen. Detta innebär att en s.k. wide approach tillämpas. Wide approach tillämpas även i andra liknande sammanhang, se t.ex. avsnitt 5.1 i propositionen En global standard för

automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (prop. 2015/16:29). I POL bör begreppet rapporteringspliktig säljare därför definieras som en aktiv säljare som inte är en undantagen säljare. Detta innebär dock inte att upplysningarna ska utbytas med alla stater och jurisdiktioner där säljare har hemvist eller där en uttyrd fast egendom är belägen. Utbyte ska endast ske med andra medlemsstater i EU och andra stater och jurisdiktioner med vilka Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar och staten eller jurisdiktionen har identifierats som en rapporteringspliktig jurisdiktion i en lista som publicerats på OECD:s webbplats (www.oecd.org) av koordineringsorganets sekretariat. Begreppet rapporteringspliktig jurisdiktionen kommer endast ha betydelse för vilka stater och jurisdiktioner uppgifter ska utbytas med. Bestämmelser om detta finns i 13 § LAUP, se avsnitt 5.7. Definitionen av begreppet rapporteringspliktig jurisdiktion bör därför utformas i enlighet med detta och definieras i LAUP. Wide approach innebär att det sedan blir Skatteverkets uppgift att sälla ut de kontrolluppgifter som lämnas för personer med hemvist i en sådan stat eller jurisdiktion, t.ex. en medlemsstat i EU, som innebär att verket också ska utbyta uppgifterna med andra stater och jurisdiktioner och genomföra utbytet.

Begreppet ersättning definieras i avsnitt I.A.10 i bilaga V till DAC och avsnitt I.A.6 i DPI MR som ersättning i någon form som tillgodoräknas eller betalas ut till en säljare avseende den berörda verksamheten och vars belopp plattformoperatören känner till eller rimligen kan förväntas känna till. Enligt Näringslivets skattedelegation m.fl. är beviskravet främmande i svensk rätt. Alla detaljer i innebörden av underrättelseskyldigheten framgår inte av DPI MCAA eller dess kommentar. Det är därför viktigt att klargöra att när det som i detta fall rör sig om en internationell standard som förutsätts tillämpas så lika som möjligt i alla stater och jurisdiktioner, finns det som redan nämnts skäl att vara försiktig med att ändra begrepp för att anpassas till nationella principer för tolkning.

Lagrådet har uppmärksammat att det exempel på enhet som ges i 2 kap. 18 § POL i lagrådsremissens lagförslag som innebär att delägarbeskattade juridiska personer omfattas är överflödigt eftersom de är juridiska personer, vilka det redan anges ska omfattas av begreppet enhet. I både den svenska och den engelska språkversionen av direktivet framgår att det är fråga om det som på engelska betecknas ”partnership”. Detta begrepp är inte liktydigt med begreppet delägarbeskattad juridisk person och inte heller med vad som avses med handelsbolag enligt svensk lagstiftning. Även ett enkelt bolag skulle exempelvis kunna vara ”partnership”. Regeringen bedömer därför att det är lämpligt att så nära som möjligt låta den svenska lagtexten återspegla de olika språkversionerna av direktivet. Hur begreppet ska tolkas får avgöras i rättstillämpningen. Ordet partnerskap bör därför användas.

Begreppet närstående enhet definieras i avsnitt I.C i bilaga V till DAC som närstående till en annan enhet om en av enheterna kontrollerar den andra enheten eller om de två enheterna står under gemensam kontroll. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet. Såsom *FAR* anför är det kapitalandelen som avses med ”värdet”. Vid indirekta andelar ska uppfyllandet av kravet

på innehav av mer än 50 procent av äganderätten till den andra enhetens kapital bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 procent av rösterna ska anses inneha 100 procent av rösterna. FAR anser vidare att begreppet ”värdet” ska bytas ut mot ”andelarna” för att inte införa fler närståendebegrepp i svensk skatterätt. Sverige har inte möjlighet att ensidigt förändra definitionen av begrepp eftersom det kan innebära att omfånget av vilka plattformar som är rapporteringsskyldiga, och i slutändan vilka uppgifter som ska utbytas, inte motsvarar de krav som uppställs internationellt. Regeringen påminner vidare om att begreppet värde används i motsvarande sammanhang i 2 kap. 17 § andra stycket lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

FAR lämnar vissa författningstekniska synpunkter och anser att ordningsföljden på vissa definitioner kan ändras för att underlätta för läsaren av POL och att det är önskvärt ur en läsårsynvinkel att införa ytterligare underrubriker. Regeringen har viss förståelse för den synpunkten, men den valda ordningsföljden beror på att de viktigaste begreppen ska stå så tidigt som möjligt i lagstiftningen. Antalet underrubriker följer den valda rubriksättningen och struktur som den i avsnitt I i bilaga V till DAC.

Definitioner av begreppen jurisdiktion, partnerjurisdiktion, behörig myndighet, gällande avtal, koordineringsorganets sekretariat, modellregler, statlig verifikationstjänst, utvidgat tillämpningsområde och ytterligare verksamhet bör inte tas in i svensk lag. Dessa begrepp används inte eller endast i begränsad omfattning i lagstiftningen. I den mån begreppen används får nödvändiga förklaringar av begreppen i stället anges i samband med det.

Såsom *Näringslivets skattedelegation m.fl.* påpekar definieras begreppet hemvist inte formellt i DAC eller i DPI MR. Enligt regeringens mening bör en definition av detta begrepp dock tas in i POL, på samma sätt som gjorts i t.ex. lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och lagen (2020:434) om rapporteringspliktiga arrangemang. Se vidare avsnitt 5.4 om denna definition. Regeringen gör bedömningen att det är betydelsefullt vid tillämpningen av direktivet att definiera detta begrepp. Så som angetts ovan har en definition tagits in av begreppet även i tidigare lagstiftningar om informationsutbyte. Eftersom definitionen inte bara beskriver vad som avses med begreppet utan också, i enlighet med vad som föreskrivs i DAC 7 och DPI MR, förklarar i vilka situationer en rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska anse att en säljare har hemvist i en viss stat eller jurisdiktion, torde definitionen enligt regeringens uppfattning inte ha någon större praktisk betydelse vid plattformsoperatörernas tillämpning av regelverket. Däremot bör definitionen fylla en pedagogisk funktion på så sätt att den klargör vilken typ av hemvist det är som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören i de angivna situationerna ska anse att en säljare har i en viss stat eller jurisdiktion. Plattformsoperatörerna behöver inte ha kännedom om utländsk rätt för att tillämpa bestämmelserna om i vilka situationer de ”ska anse” att en säljare har hemvist i en viss stat eller jurisdiktion.

Av avsnitt 1.2 i DPI MCAA framgår bl.a. att termer och uttryck som inte definieras på något annat sätt i DPI MCAA eller DPI MR ska, såvida ingenting annat framgår av sammanhanget eller har överenskommit mellan de behöriga myndigheterna, ha den mening som de har vid den tidpunkten enligt lagarna i den stat eller jurisdiktion vars behöriga myndighet tillämpar avtalet. Tillämpliga skattelagar har då företräde framför andra lagar. *Lagrådet* föreslår att någon bestämmelse om detta inte ska tas in i svensk lagstiftning. Någon motsvarighet till bestämmelsen i avsnitt 1.2 i DPI MCAA finns inte i DAC 7. Regeringen delar *Lagrådets* bedömning att det inte är nödvändigt att ta in någon motsvarighet till denna bestämmelse i svensk lag eftersom den naturliga utgångspunkten för tolkning av begrepp som inte definieras ändå torde vara hur begreppen används i annan svensk skattelagstiftning.

Se även avsnitt 6.15 när det gäller definitioner och förklaringar avseende begreppen uppgiftsincident, CCN-nätet och OECD:s dataöverförings-system.

Lagförslag

Förslagen innebär att 2 kap. POL införs och påverkar utformningen av 3 § LAUP.

5.4 Förfaranden för kundkännedom

Regeringens förslag: Bestämmelser om vilka förfaranden för kundkännedom som en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska tillämpa för att identifiera rapporteringspliktiga säljare ska tas in i ett eget kapitel i lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

Bestämmelser om när en säljare ska anses ha hemvist i en viss stat eller jurisdiktion ska i stället tas in i definitionen och förklaringen av begreppet hemvist.

Särskilda bestämmelser om den förlängda tidsfrist för genomförande av förfarandet för kundkännedom som gäller för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 ska tas in i form av övergångsbestämmelser.

En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att revision får göras hos den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, och hos den som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom för en rapporteringsskyldig plattformoperatörs räkning.

Regeringens bedömning: Bestämmelser om att en rapporteringsskyldig plattformoperatör får anlita en utomstående tjänsteleverantör för att fullgöra skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom behöver inte införas i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås att revision ska få göras hos den som är en rapporteringsskyldig plattformoperatör men inte hos den som

kan antas vara en sådan eller hos den som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom åt en rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

Remissinstanserna: *Freelance movement* uppger att i svenskt sammanhang kan all data om säljare verifieras via det befintliga BankID-systemet och menar att det i Sverige inte bör finnas något krav på ytterligare kontroller och autentisering av plattformsanvändare än via det systemet. *Skatteverket* anser att de rapporteringsskyldiga plattformsoperatörerna ska inhämta uppgift om namnet på kontoinnehavaren om kontot tillhör någon annan. *Skatteverket* anser också att det ska införas ett krav på att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören verifierar säljarens namn mot en giltig identitetshandling samt att det ska förtydligas när styrkande dokumentation ska inhämtas. *Skatteverket* anser vidare att det ska finnas en skyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att hämta in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar när dessa har skäl att anta att upplysningar som har samlats in är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga. *Skatteverket* anser därutöver att det är oklart vad som gäller om vilka uppgifter ska lämnas för den plattformsoperatör som använder sig av en elektronisk identifieringstjänst. *Skatteverket* anser också att revision ska få göras hos den som kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör. *Sveriges advokatsamfund* anser att det är oklart hur långt skyldigheten för kundkännedom sträcker sig och anser att detta borde framgå i författningen och att det måste finnas en gräns för vilken efterforskning en plattformsoperatör förväntas göra. *FAR* delar uppfattningen att ett svenskt BankID borde kunna komma i fråga för att fastställa en säljares identitet. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser att det är rimligt att möjligheten att revidera även utformas så att även truster omfattas men anser att det bör tydliggöras om detta även omfattar framväxande decentraliserade organisationsformer såsom decentralized autonomous organizations eller decentralized autonomous corporations, vars rättsliga status kan vara oklar.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I avsnitt II i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR finns bestämmelser om de förfaranden för kundkännedom som rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska vidta för att inhämta uppgifter från säljare och kontrollera dessa uppgifter i syfte att identifiera rapporteringspliktiga säljare. Bestämmelser om detta bör tas in i 6 kap. POL.

Förfarandet för kundkännedom behöver inte utföras med avseende på undantagna säljare. I avsnitt II.A finns därför bestämmelser om vilka uppgifter en rapporteringsskyldig plattformsoperatör får förlita sig på för att avgöra om en säljare uppfyller villkoren för att vara en undantagen säljare. För att avgöra om en säljare som är en enhet är en undantagen säljare till följd av att den är en myndighetsenhet, en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en enhet som är närstående till en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad, får den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören förlita sig på allmänt tillgänglig information eller en bekräftelse från säljaren. För att avgöra om en säljare är undantagen till följd av att plattformsoperatören förmedlat fler än 2 000 uthyrningar av en och samma förtecknade egendom för säljaren under den rapporteringspliktiga perioden eller till följd av att plattforms-

operatören har förmedlat försäljning av varor för säljaren vid färre än 30 tillfällen under året och för vilka den sammanlagda ersättningen inte överstiger 2 000 euro, får den rapporteringsskyldiga plattformoperatören förlita sig på de uppgifter som den har tillgång till. Bestämmelser om detta bör tas in i 6 kap. POL.

I avsnitt II.B finns bestämmelser om vilka uppgifter om säljare som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören ska inhämta. I avsnitt II.B.1 och 2 anges huvudregeln om vilka uppgifter som ska inhämtas om säljare. Av avsnitt II.B.3 framgår att plattformoperatören dock inte behöver inhämta vissa uppgifter om en säljare om den använder sig av en direkt bekräftelse av säljarens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvist. Av avsnitt II.B.4 framgår att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte behöver inhämta uppgift om säljarens skatteregistreringsnummer eller bolagsregistreringsnummer om staten eller jurisdiktionen där säljaren har hemvist inte utfärdar sådana nummer till säljare. Uppgift om skatteregistreringsnummer behöver inte heller inhämtas om den stat eller jurisdiktion där säljaren har hemvist inte kräver att detta nummer inhämtas. Bestämmelser om detta bör tas in i 6 kap. POL. *Skatteverket* anser att de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna, utöver kraven på uppgifter som ska inhämtas enligt avsnitt II.B, ska inhämta uppgift om namnet på kontoinnehavaren om kontot tillhör någon annan för att höja kvaliteten på uppgifterna om säljaren. Att införa ett sådant krav skulle öka chansen att plattformoperatörerna har uppgift om, och i slutändan kan rapportera, namn när betalning sker till annat konto vilket inte är till nackdel för den enskilda rapporteringspliktiga säljaren eftersom det ger *Skatteverket* och andra behöriga myndigheter bättre förutsättningar att jämföra uppgifterna med andra uppgifter som kan lämnas om den rapporteringspliktiga säljaren. Regeringen konstaterar dock att det inte är ett krav enligt DAC 7 att inhämta uppgift om namnet på kontoinnehavaren om kontot tillhör någon annan än den rapporteringspliktiga säljaren. Att införa en sådan skyldighet för de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna skulle därför innebära att svensk lagstiftning går utöver vad som följer av direktivet. Att inte genomföra åtgärderna för kundkännedom kan vidare innebära att plattformsavgift tas ut (se avsnitt 5.9.2). I artikel 8ac.2 i och avsnitt III.B.2 och 3 i bilaga V till DAC anges vidare att namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket ersättning betalats ut eller tillgodoräknats ska rapporteras om det skiljer sig från namnet på den rapporteringspliktiga säljaren, i den mån den uppgiften finns tillgängligt för den rapporteringsskyldiga plattformoperatören. Av samma bestämmelser följer att även andra eventuella finansiella identifieringsuppgifter som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren ska rapporteras om de finns tillgängliga. Regeringen bedömer mot denna bakgrund att en sådan skyldighet inte bör införas.

I avsnitt II.C finns bestämmelser om vad den rapporteringsskyldiga plattformoperatören ska göra för att kontrollera de uppgifter som inhämtas om säljare. Enligt *Sveriges advokatsamfund* är det oklart hur långt dessa skyldigheter sträcker sig och advokatsamfundet anser att det måste finnas gränser för plattformoperatörernas skyldigheter. Enligt avsnitt II.C.1 ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören

fastställa huruvida de uppgifter som plattformoperatören grundat sin bedömning på när det gäller om en säljare är en undantagen säljare, som har inhämtats om aktiva säljare och som inhämtats om fast egendom är tillförlitliga, förutom uppgift om förekomst av fast driftställe enligt avsnitt II.B.2 f. Se dock nedan vad som anges om giltighet enligt avsnitt II.F.3 och kontroll enligt avsnitt II.C.3. Detta ska ske genom att använda alla upplysningar och handlingar som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören har tillgång till i sina register, samt eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av EU utan kostnad, för att avgöra huruvida skatteregistreringsnumret och/eller registreringsnumret för mervärdesskatt är giltiga. Av avsnitt II.C.2 framgår dock att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 eller det datum då enheten blev en rapporteringsskyldig plattformoperatör, får fastställa detta genom att använda upplysningar och handlingar som den har tillgång till i sina elektroniskt sökbara register. Det ställs alltså lägre krav på vilken information de inhämtade uppgifterna måste kontrolleras mot när det är fråga om s.k. befintliga säljare. Detta har sin grund i att det normalt bedöms vara svårare för en rapporteringsskyldig plattformoperatör att inhämta kompletterande uppgifter från en sådan säljare än att inhämta kompletterande uppgifter från nya säljare i samband med att de registrerar sig på plattformen. Av avsnitt II.C.3 framgår emellertid att om den rapporteringsskyldiga plattformoperatören, på grundval av upplysningar som tillhandahållits av den behöriga myndigheten i en medlemsstat i en begäran rörande en viss säljare, har anledning att känna till att upplysningarna i punkterna B och E kan vara inkorrekta ska plattformoperatören begära att säljaren korrigerar upplysningarna och lämnar in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa, såsom a) en giltig identitetshandling som utfärdats av myndighet eller b) ett nyligen utfärdat intyg om skatterättslig hemvist. Punkt a och b är här endast exempel på styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa. Även ett svenskt BankID torde kunna komma i fråga för att fastställa en säljares identitet. FAR delar uppfattningen att ett svenskt BankID borde kunna komma i fråga för att fastställa en säljares identitet. Enligt regeringens uppfattning räcker detta dock inte för att styrka säljarens skatterättsliga hemvist. Eftersom den rapporteringsskyldiga plattformoperatören får anta att en säljare har hemvist där denne har sin primära adress (se nedan), kan det dock finnas fall där det är tillräckligt att säljaren identifierar sig med ett svenskt BankID och det sedan kontrolleras att personen har en folkbokföringsadress i Sverige. Det förutsätter dock att det inte finns indikationer på att hemvist även ska anses finnas i en annan stat eller jurisdiktion, se vidare om detta nedan. Bestämmelser om detta bör tas in i 6 kap. POL. *Freelance movement* menar att det i Sverige inte bör finnas något krav på ytterligare kontroller och autentisering av plattformsanvändare än via det befintliga BankID-systemet. Regeringen konstaterar dock att alla uppgifter som behövs inte kan verifieras med BankID. Exempel på en uppgift som inte kan verifieras på det sättet är samtliga stater och jurisdiktioner där en säljare ska anses ha hemvist. Skatteverket anser att det ska införas ett krav på den rapporteringsskyldiga plattformoperatören att verifiera säljarens

namn mot en giltig identitetshandling och att det ska förtydligas när styrkande dokumentation ska inhämtas för att säkerställa att kvaliteten på uppgifterna är hög. Att identiteten hos säljaren har säkerställts liksom uppgifter om att ersättning gått till en annan persons konto är viktig information utifrån flera perspektiv. Både identitet och kontoinformation är väsentliga för att ersättningar ska rapporteras korrekt. Det är dessutom viktigt att kvaliteten på uppgifterna är hög, bl.a. för verkets möjlighet att på ett mer automatiserat sätt beskatta inkomster genom digitala plattformar. En god kvalitet på de upplysningar som utbyts med andra länder är också viktig för såväl involverade behöriga myndigheter som skattebetalare. Enligt ovan framgår det av avsnitt II.C i bilaga V till DAC vad den rapporteringsskyldiga plattformoperatören enligt direktivet ska göra för att kontrollera de uppgifter som inhämtas om säljare, i slutändan ställs det också krav på att denna ska fastställa huruvida de upplysningar som har inhämtats om aktiva säljare är tillförlitliga. Svenska banker är skyldiga att erbjuda betalkonto med grundläggande tjänster till alla som lagligen är bosatta i Sverige, ett bankkonto får dock inte öppnas om det finns misstanke att kontot ska användas för penningtvätt eller terrorism enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (se vidare lagen [2010:751] om betaltjänster). Som ett led i den prövningen behöver en konsument kunna identifiera sig, t.ex. med pass vilket innebär att identiteten redan säkerställts av en aktör. Sammantaget innebär detta att plattformoperatören redan får antas ha tillgång till en stor mängd uppgifter av hög kvalitet och den måste också använda alla upplysningar och handlingar som den har tillgång till i kundkännedomprocessen. Regeringen gör mot denna bakgrund bedömningen att den kundkännedomprocess som beskrivits och som följer av DAC innebär att denna kan göras på ett tillfredsställande sätt och att kvaliteten är tillräckligt god för att inte utöka kraven på de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna utöver vad som följer av direktivet. Vad gäller frågan om det ska förtydligas hur uppgifters tillförlitlighet ska kontrolleras och när styrkande dokumentation ska inhämtas finns det exempel i författningskommentaren till 6 kap. 8 § POL.

Skatteverket anser att det ska finnas en skyldighet för rapporteringsskyldiga plattformoperatörer att inhämta styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar när dessa har skäl att anta att upplysningar som har samlats in är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga. Regeringen konstaterar att det inte av DAC uttryckligen framgår hur en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska agera i de aktuella situationerna. Enligt ovan framgår det dock av avsnitt II.C.1 att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören ska fastställa huruvida de upplysningar som har inhämtats om aktiva säljare och om fast egendom är tillförlitliga. Om den rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte länge har anledning att känna till att uppgifterna är tillförlitliga är uppgifterna ogiltiga. I en sådan situation har den rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte inhämtat de uppgifter som den ska. Enligt regeringens mening ligger det då inom ramen för redan föreslagna bestämmelser att ytterligare uppgifter och dokumentation måste inhämtas. Om en säljare inte lämnar de upplysningar som krävs framgår det av avsnitt IV.A.2 i bilaga V till DAC att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören ska agera gentemot säljaren

(se avsnitt 5.6.4). Mot denna bakgrund anser regeringen att det inte finns anledning att införa ytterligare reglering.

I avsnitt II.D finns bestämmelser om fastställande av säljarens hemviststater eller jurisdiktioner. I avsnitt II.D.1 anges att en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska anse att en säljare har hemvist i den medlemsstat där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan stat eller jurisdiktion än den där säljaren har sin primära adress, ska plattformoperatören dock anse att säljaren har hemvist även i den staten eller jurisdiktionen. Om säljaren har lämnat upplysningar om förekomsten av ett fast driftställe ska plattformoperatören vidare anse att säljaren har hemvist även i de staterna eller jurisdiktionerna. Enligt avsnitt II.D.2 ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören dessutom anse att en säljare har hemvist i var och en av de stater och jurisdiktioner som bekräftats av en elektronisk identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av EU enligt avsnitt II.B.3. Bestämmelser om detta bör tas in i 2 kap. POL. Skatteverket anser att det, med anledning av den föreslagna bestämmelsen om förfarandet för kundkännedom, är oklart vad som gäller om vilka uppgifter som ska lämnas för den plattformoperatör som använder sig av en elektronisk identifieringstjänst och att resultatet kan bli att Skatteverket får svårt att identifiera personer utan att vända sig till den stat som tillgängliggjort tjänsten. Som exempel anger Skatteverket att det kan förekomma att personer som hyr ut fast egendom i Sverige har hemvist i Danmark, vilket är ett land som erbjuder en elektronisk identifieringstjänst. Uppgiftslämnaren skulle i detta fall enligt Skatteverket kunna få den danska säljarens identitet och skatterättsliga hemvist bekräftad av danska skattemyndigheten samtidigt som Sverige har rätt att beskatta denna typ av uthyrningsinkomst. En kontrolluppgift som lämnas i Sverige om denna uthyrning skulle bli onödigt svårhanterad eftersom den i förlängning kan läggas till grund för svensk beskattning. Av undantaget i DAC från kundkännedomsprocessen följer att om en rapporteringsskyldig plattformoperatör använder sig av en direkt bekräftelse genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av EU för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvist, är operatören inte skyldig att inhämta och i förlängningen lämna viss uppgift om den rapporteringspliktiga säljaren med avseende på den stat eller jurisdiktion som tillgängliggjort tjänsten. Innebörden av undantaget är att det endast är uppgifter som ska lämnas till den stat eller jurisdiktion som tillgängliggjort tjänsten som inte behöver hämtas in och utbytas. Anledningen till detta är att det inte tjänar något syfte att inhämta uppgifter som redan bekräftats av den stat eller jurisdiktion som ska använda dessa. I de fall uppgifter ska inhämtas om en säljare med hemvist i Sverige, och Sverige inte erbjuder en elektronisk identifieringstjänst, ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören därför inhämta de relevanta uppgifterna och också lämna dessa i kontrolluppgift (se vidare avsnitt 5.5.3). Det finns inte heller något undantag för att inhämta samtliga identifikationsuppgifter om en säljare som har hemvist i ett land men bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom i ett annat land. Detta gäller oavsett om en elektronisk identifieringstjänst kan användas för att fastställa identitet och hemvist. För en sådan säljare ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören förutom identifikations-

uppgifter också inhämta adressuppgifter för varje förtecknad egendom, se vidare nedan.

För att ge en samlad bild av innebörden av begreppet hemvist och när en säljare ska anses ha hemvist i en viss stat eller jurisdiktion bör bestämmelserna tas in i definitionen och förklaringen av begreppet hemvist i 2 kap. POL, se vidare avsnitt 5.3. Varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska också lämna uppgifter om alla rapporteringspliktiga säljares samtliga stater eller jurisdiktioner i vilka den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist (se avsnitt 5.5.3).

I avsnitt II.E finns bestämmelser om inhämtande av uppgifter om fast egendom som hyrs ut. Där framgår att om en säljare bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören för varje förtecknad egendom inhämta adressuppgifter samt respektive lagfartsnummer eller motsvarighet enligt nationell rätt, om en sådan har utfärdats, i den stat eller jurisdiktion där den förtecknade egendomen är belägen. Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör har förmedlat fler än 2 000 uthyrningar av en och samma förtecknade egendom för samma säljare som är en enhet, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören hämta in handlingar, uppgifter eller upplysningar som styrker att den förtecknade egendomen ägs av en och samma ägare. Bestämmelser om detta bör tas in i 6 kap. POL. Lagfartsnummer får i Sverige närmast anses motsvara fastighetsbeteckning. Även motsvarigheter till fastighetsbeteckning bör omfattas av lagen. Motsvarigheter till fastighetsbeteckning kan t.ex. vara lägenhetsnummer vid uthyrning av hyresrätter eller bostadsrätter eller stugnummer vid uthyrning av stugor i en stugby.

I avsnitt II.F finns bestämmelser om tidsfrister och giltighet avseende förfaranden för kundkännedom. I avsnitt II.F.1 anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör senast den 31 december under den rapporteringspliktiga perioden ska fullgöra de förfaranden för kundkännedom som anges i avsnitt II.A–E. Av avsnitt II.F.2 framgår att förfarandet för kundkännedom för s.k. befintliga säljare, dvs. säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 eller det datum då en enhet blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, dock inte behöver slutföras förrän senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period. Med avseende på befintliga säljare har den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören således ytterligare ett år på sig att genomföra förfarandet för kundkännedom. Detta har sin grund i att det normalt bedöms vara svårare för en rapporteringsskyldig plattformsoperatör att inhämta uppgifter från en sådan säljare än att inhämta uppgifter från nya säljare i samband med att de registrerar sig på plattformen, jfr det som anges ovan om avsnitt II.C.2. Av avsnitt II.F.3 framgår att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör får förlita sig på det förfarande för kundkännedom som genomförts med avseende på tidigare rapporteringspliktiga perioder, under förutsättning att a) de uppgifter om säljare som krävs enligt avsnitt II.B.1 eller 2 antingen har hämtats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna och b) att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte har anledning att känna till att upplysningar som har samlats in enligt avsnitt II.A, B eller E är eller har blivit otillförlitliga eller inkorrekta. Bestämmelser om detta bör tas in i 6 kap. POL. Särskilda bestämmelser

om den förlängda tidsfrist för genomförande av förfarandet för kundkännedom som anges i avsnitt II.F.2 med avseende på säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 bör dock tas in i form av ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till POL, se nedan under avsnitt 7.

I avsnitt II.G anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör får välja att fullgöra förfarandet för kundkännedom endast med avseende på aktiva säljare. I bestämmelsen ligger alltså en valmöjlighet för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Säljare som inte är aktiva är inte rapporteringspliktiga. Det innebär att kontrolluppgifter inte ska lämnas för sådana säljare med avseende på en rapporteringspliktig period då säljaren inte är aktiv (se avsnitt 5.5.1). Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören kan därför välja att inte genomföra förfarandet för kundkännedom med avseende på den säljaren under den aktuella rapporteringspliktiga perioden. Eftersom förfarandena ska vara genomförda senast under den rapporteringspliktiga perioden och en säljare som inte tidigare varit aktiv när som helst under den rapporteringspliktiga perioden kan bli aktiv på plattformen, skulle det kunna uppstå situationer då den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören får mycket lite tid på sig för att hinna genomföra förfarandena. För att undvika sådana situationer kan den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören alltså välja att ändå genomföra åtgärderna för kundkännedom även med avseende på säljare som inte är aktiva. Bestämmelser om detta bör tas in i 6 kap. POL.

I avsnitt II.H finns bestämmelser om förfarandet för kundkännedom som utförs av tredje parter. I avsnitt II.H.1 anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör får anlita en utomstående tjänsteleverantör för att fullgöra skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom, men att sådana skyldigheter ska förbli den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens ansvar. I avsnitt II.H.2 anges att om en plattformsoperatör fullgör skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom för en rapporteringsskyldig plattformsoperatör med avseende på samma plattform, ska en sådan plattformsoperatör genomföra förfarandet för kundkännedom enligt de regler som fastställs i avsnitt II. Vidare anges att skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom ska förbli den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens ansvar. I POL regleras vilka plattformsoperatörer som är rapporteringsskyldiga och därmed har ansvaret för bl.a. att genomföra förfarandet för kundkännedom. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör kan ta hjälp av någon annan för att uppfylla dessa skyldigheter eller till och med sluta avtal med någon om att genomföra de förfaranden som krävs för att uppfylla skyldigheterna i stället för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Eftersom ansvaret dock hela tiden kvarstår hos den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören krävs ingen särskild reglering om detta i svensk lag. Bestämmelser om att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör får anlita en tredjepartsleverantör för att genomföra förfarandet för kundkännedom skulle alltså inte få någon offentligrättslig rättsföljd för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören i fråga om ansvaret för att förfarandena genomförs korrekt. En annan sak är att det kan ha betydelse i civilrättsligt avseende mellan de båda parterna.

För att kontrollera bl.a. att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör genomför förfarandet för kundkännedom korrekt bör Skatteverket, utöver

övriga utredningsverktyg som verket har tillgång till enligt SFL, även kunna besluta om revision hos den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Det är endast enheter som kan vara rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer. Det innebär att fysiska personer inte kan vara plattformsoperatörer enligt förslaget. Begreppet enhet, som definieras i 2 kap. 18 § POL, är dock ett vidare begrepp än begreppet juridisk person. En enhet kan vara en juridisk konstruktion som inte är en juridisk person, t.ex. vissa trustar. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* delar regeringens uppfattning att möjligheten att revidera bör utformas så att även trustar omfattas men anser att det bör tydliggöras om detta även omfattar framväxande decentraliserade organisationsformer såsom decentralized autonomous organizations eller decentralized autonomous corporations. Med anledning av detta kan sägas att begreppet enhet är ett mycket vitt begrepp för att beskriva en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, ett partnerskap, en trust eller en stiftelse (se vidare avsnitt 5.3). Uppräkningen är inte uttömmande utan endast en exemplifiering. De enda som med visshet kan uteslutas från tillämpningsområdet för begreppet enhet är fysiska personer. Så som fakultetsnämnden påpekat kan det alltså inte uteslutas att andra varianter än de ovan uppräknade formerna kan komma att omfattas av definitionen av enhet. Det är dock ytterst endast EU-domstolen som kan tolka direktivtexten. Det bör därför överlämnas till rättstillämpningen att närmare bestämma innebörden av definitionerna. Regeringen delar Skatteverkets bedömning att revisionsmöjligheten inte bara ska gälla de plattformsoperatörer som redan konstaterats vara rapporteringsskyldiga utan även de som kan antas vara rapporteringsskyldiga ska kunna revideras. En bestämmelse bör därför tas in i 41 kap. 3 § SFL om att revision får göras hos sådana rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som avses i 2 kap. 2 eller 3 § POL eller hos plattformsoperatörer som kan antas vara rapporteringsskyldiga. Som nämnts ovan kan en rapporteringsskyldig plattformsoperatör överlåta till en tredjepartsleverantör att genomföra förfarandet för kundkännedom. I sådana fall bör revision även få göras hos tredjepartsleverantören även om den är en enhet som inte är en juridisk person eller är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1990:1078). En bestämmelse bör därför tas in i 41 kap. 3 § SFL om att revision även får göras hos den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § POL och den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. POL för en rapporteringsskyldig plattformsoperatörs räkning.

Lagförslag

Förslagen innebär att 6 kap. POL införs. Förslagen medför även en ändring i 41 kap. 3 § SFL och påverkar utformningen av 2 kap. 20 § POL.

5.5 Rapporteringskrav

I avsnitt III i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR finns bestämmelser om de krav som ställs på rapporteringsskyldiga plattformso-

operatörer att rapportera uppgifter om rapporteringspliktiga säljare i en stat eller jurisdiktion.

Det bör uppmärksammas att DAC 7 innebär att uppgifter även ska inhämtas om inhemska säljare. Bestämmelserna bör därför utformas på ett sådant sätt att rapporteringsskyldiga plattformoperatörer ska lämna uppgifter om rapporteringspliktiga säljare oavsett i vilken stat eller jurisdiktion säljaren har hemvist, se avsnitt 5.3.

5.5.1 För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

Regeringens förslag: Bestämmelser om att kontrolluppgift ska lämnas av rapporteringsskyldiga plattformoperatörer ska tas in i ett nytt kapitel i skatteförordningen.

Termer och uttryck som används i det nya kapitlet i skatteförordningen om kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar, ska ha samma betydelse, om inte något annat anges, som de har i lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör ska inte lämna kontrolluppgift till Skatteverket om en annan plattformoperatör lämnat samma uppgifter till Skatteverket eller motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i en annan medlemsstat eller kvalificerad jurisdiktion utanför EU.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör utanför EU är inte skyldig att i en kontrolluppgift lämna uppgifter om kvalificerad berörd verksamhet i den utsträckning motsvarande uppgifter lämnas till en eller flera medlemsstater i EU enligt ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter.

Bestämmelser ska tas in i skatteförordningen om att när uppgifter om rapporteringspliktiga säljare lämnas av annan plattformoperatör ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören underrätta Skatteverket om vilken annan plattformoperatör som lämnat uppgifterna och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen och för den andra plattformoperatören. En rapporteringsskyldig plattformoperatör som inte ska lämna några kontrolluppgifter ska i stället underrätta Skatteverket om detta. En rapporteringsskyldig plattformoperatör ska senast den 31 januari kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden lämna underrättelsen. Underrättelserna ska lämnas enligt fastställt formulär.

Bestämmelser ska tas in i skatteförordningen om att kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig säljare. Kontrolluppgiftsskyldigheten gäller även begränsat skattskyldiga fysiska personer och enheter som avses i lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Av promemorians förslag framgår inte uttryckligen att underrättelser om att uppgifter om rapporteringspliktiga säljare lämnas av en annan platt-

formsoperatör ska lämnas enligt fastställt formulär. I promemorians förslag finns ingen bestämmelse om att en plattformoperatör utanför EU som inte har hemvist i en kvalificerad jurisdiktion utanför EU inte behöver lämna uppgifter om kvalificerad berörd verksamhet i den utsträckning dessa lämnas till en eller flera medlemsstater enligt ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter.

Remissinstanserna: *Skatteverket* vill uppmärksamma att det finns en internationell förväntan att när en uppgiftslämnare i efterhand får information om att uppgift som lämnats inte är korrekt så ska felaktigheten rättas av den uppgiftsskyldige samt att de föreslagna bestämmelserna inte innebär en sådan skyldighet. *Skatteverket* anser också att det ska införas en bestämmelse att verket ska få fastställa formulär för en underrättelse om att en annan rapporteringsskyldig plattformoperatör lämnar uppgifter. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* ställer sig positiv till att förslaget genomförs för både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande händelser då det kan utvidga *Skatteverkets* insikt i skattskyldigas inkomster från försäljningar från och förmedlingar genom digitala plattformar även för nationell beskattning. Det finns flera mål i svenska domstolar som berör området, vilket visar på ett behov av denna typ av kontrolluppgifter. Fakultetsnämnden anser vidare att det skulle behöva klargöras ytterligare hur tröskelvärdena för undantag av rapportering ska tolkas och tillämpas utifrån om de ska tillämpas var för sig eller i kombination. Fakultetsnämnden påpekar att det finns en diskrepans mellan de tröskelvärden som anges i förslaget och de som gäller enligt materiell nationell skatterätt och att tröskelvärdena inte kan jämföras med den definition av näringsverksamhet som finns i nationell rätt. *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) anser att det införs en mycket betydande och administrativt betungande informationsinhämtning, vars data många gånger inte torde leda till någon åtgärd från *Skatteverkets* sida. I det underliggande direktivet finns det inte något krav på att icke gränsöverskridande verksamhet ska omfattas och för svenskt vidkommande borde det ha analyserats om rent nationella transaktioner kunnat uteslutas, helt eller delvis, eller om det funnits skäl att införa andra tröskelvärden. Det borde också ha analyserats om det inte kan finnas andra strukturer än avseende säljare som antingen själva är marknadsnoterade eller där närstående enhet är marknadsnoterad där undantag från rapportering är motiverat. Vad gäller tröskelvärdet för undantagna säljare är det normala enligt svensk lag att beloppsgränser anges i svenska kronor. Om tröskelvärdet anges i euro måste en reglering utformas om vilken kurs som ska användas vid omräkning. Enligt *Näringslivets skattedelegation* bör presumtionen vid försäljning av privatpersoners personliga tillgångar vara att det inte finns någon vinst att beskatta eftersom det är rimligt att anta att någon skattepliktig vinst inte uppkommer, även om den enskilde inte kan styrka det ursprungliga anskaffningsvärdet med kvitto eller motsvarande handling. Annars riskerar vetenskapen om en ökad rapportering leda till en minskad cirkulär ekonomi. Avser försäljningen samlarföremål eller liknade där en värdeökning är trolig kan ett annat beviskrav gälla. *Sveriges advokatsamfund* ifrågasätter om det är motiverat att inkludera icke gränsöverskridande verksamhet även om det i promemorian anges att oredovisade inkomster framför allt förekommer i en gränsöverskridande

verksamhet. Även *Schibsted* anser att det bör införas en ny regel om omvänd bevisbörda vid beskattning av privatpersoners inkomster från avyttring av personliga tillgångar samt att säljare inte ska behöva styrka kostnaden. *Schibsted*, *Tradera*, *Sellpy*, *Sellhelp AB*, *Avfall Sverige* och *Hygglo* anser också att det bör införas undantag för privatpersoners försäljning av varor eftersom syftet med direktivet är att uppnå korrekt beskattning av kommersiell verksamhet. *Tradera* anser att rapporterings-skyldigheten annars inte uppfyller direktivets syfte då försäljningen av en begagnad vara i de flesta fall genererar en förlust samt är oproportionerlig eftersom den träffar långt utöver vad som krävs för att upptäcka skattepliktiga inkomster. I vart fall bör försäljning av begagnade varor undantas annars kan bestämmelserna få en negativ påverkan på den cirkulära handeln, varor som också i de allra flesta fall säljs med förlust. Eftersom reglerna inte tar hänsyn till hur de svenska skattereglerna ser ut när det gäller beskattning av inkomster från försäljning av privata tillgångar kommer reglerna få till följd att inrapportering kommer att ske av uppgifter som inte är relevanta för det problem som direktivet är tänkt att åtgärda. Reglerna borde bättre linjeras med de nationella reglerna för beskattning av privatpersoners försäljning av privata tillgångar. *Företagarna* anser att försäljning av begagnade varor mellan privatpersoner bör undantas från rapporteringskrav och anför att dissonansen mellan svensk rätt och rapporteringskraven riskerar att leda till ökad rättsosäkerhet för enskilda. *FAR* lämnar en författningsteknisk synpunkt och anser att bestämmelsen om att kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig säljare borde flyttas fram och följa direkt efter bestämmelsen om att kontrolluppgift ska lämnas av vissa rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer. *Freelance movement* menar att det bör vara det företag eller den organisation som efterfrågar tjänsten som ska ansvara för den årliga rapporteringen till Skatteverket och inte plattformsoperatören. *Freelance movement* framför också att inga ytterligare rapporteringskrav bör behövas när det gäller B2B-plattformar där alla parter är registrerade för F-skatt.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelser om att kontrolluppgift ska lämnas av rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer bör tas in i ett nytt kapitel i SFL.

I avsnitt III.A i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR finns bestämmelser om vem som ska rapportera upplysningar, om vilka och vilken tidsperiod rapporteringen ska avse. Termer och uttryck som används i det nya kapitlet i SFL om kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar, bör ha samma betydelse, om inte något annat anges, som de har i POL. Detta innebär exempelvis att med rapporteringsskyldig plattformsoperatör avses sådana som de definieras i 2 kap. 2 eller 3 § POL och med rapporteringspliktig säljare avses sådana som de definieras i 2 kap. 14 § POL.

I avsnitt III.A.1 i bilaga V till DAC anges att det är en rapporterings-skyldig plattformsoperatör i den mening som avses i avsnitt I.A.4 a som till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har fastställts i enlighet med avsnitt I.A.4 a som ska rapportera de upplysningar som anges i punkt B. Avsnitt III.A.1 gäller alltså sådana rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som avses i 2 kap. 2 § POL, dvs. en sådan plattformsoperatör som har rapporteringspliktiga säljare och en anknytning till

Sverige (se avsnitt 5.3). I avsnitt III.A.1 anges vidare att om det finns fler än en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska den eller de rapporteringsskyldiga plattformoperatörer som kan bevisa, i enlighet med nationell rätt, att samma upplysningar redan har rapporterats av en annan rapporteringsskyldig plattformoperatör undantas från rapporteringskravet. I avsnitt III.A.2 anges att om det finns fler än en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska den eller de rapporteringsskyldiga plattformoperatörer som kan bevisa, i enlighet med nationell rätt, att samma upplysningar redan har rapporterats av en annan rapporteringsskyldig plattformoperatör i en annan medlemsstat undantas från rapporteringskravet. Motsvarande bestämmelser finns i III.A.1–3 i DPI MR när det gäller plattformoperatörer som har hemvist i ett tredjeland. Det bör därför införas bestämmelser för att undanta rapporteringsskyldiga plattformoperatörer från kontrolluppgiftsskyldigheten i dessa situationer. Bestämelsen bör dock utformas så att ”motsvarande” uppgifter ska ha lämnats i en annan medlemsstat eller kvalificerad jurisdiktion utanför EU för att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören ska undantas från uppgiftsskyldighet. Att det i detta fall anges att ”motsvarande” uppgifter ska ha lämnats beror på att det är den andra medlemsstatens eller andra statens eller jurisdiktionens nationella lagstiftning som styr vilka uppgifter som ska ha lämnats i den andra medlemsstaten eller andra staten eller jurisdiktionen. Eftersom samtliga aktuella stater eller jurisdiktioner ska genomföra direktivets bestämmelser bör dock de uppgifter som ska lämnas överensstämma med varandra för att medlemsstaten eller den andra staten eller jurisdiktionen bl.a. ska kunna uppfylla bestämmelserna om automatiskt utbyte av upplysningar. *Freelance movement* menar att det bör vara det företag eller den organisation som efterfrågar tjänsten som ska ansvara för den årliga rapporteringen till Skatteverket och inte plattformoperatörens ansvar. *Freelance movement* framför också att inga ytterligare rapporteringskrav bör behövas när det gäller B2B-plattformar där alla parter är registrerade för F-skatt. Regeringen konstaterar att DAC 7 och DPI MR dock bygger på att rapportering görs av den rapporteringsskyldiga plattformoperatören.

Om uppgifter lämnats av annan plattformoperatör bör den rapporteringsskyldiga plattformoperatören underrätta Skatteverket om vilken annan plattformoperatör som lämnat uppgifterna och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats. Eftersom underrättelsen inte är en kontrolluppgift gäller inte bestämmelsen i 24 kap. 1 § SFL om när kontrolluppgiften senast ska lämnas. Det behöver därför anges när underrättelsen senast ska lämnas. Av samma anledning är inte heller bestämmelsen i 38 kap. 1 § 1 SFL att fastställda formulär ska användas för kontrolluppgifter tillämplig. I likhet med vad *Skatteverket* anför anser regeringen att en bestämmelse ska tas in i 38 kap. 1 § SFL om att underrättelser enligt 22 c kap. 7 § SFL ska lämnas på ett fastställt formulär. Det bedöms lämpligt att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören senast den 31 januari kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden lämnar underrättelsen till Skatteverket. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar uppgifterna och för den andra plattformoperatören. En rapporteringsskyldig plattformoperatör som inte ska lämna några kontrolluppgifter ska i stället underrätta Skatteverket om detta. Någon motsvarighet till detta rapporteringskrav

finns inte i DAC. Enligt regeringens bedömning är en sådan bestämmelse nödvändig för att Skatteverket i praktiken ska kunna tillämpa regelverket på ett ändamålsenligt sätt. Genom denna underrättelse får Skatteverket kännedom om ifall den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören av förbiseende inte har lämnat kontrolluppgifter eller om den har bedömt att den inte har någon skyldighet att lämna kontrolluppgifter. I avsnitt 4.2 i DPI MCAA finns ett krav på att uppgifter ska lämnas till en annan rapporteringspliktig jurisdiktion när en plattformsoperatör tagit över rapporteringsskyldigheten, se avsnitt 5.7.

Skatteverket påpekar att det finns en internationell förväntan att uppgiftslämnare som i efterhand får information om att uppgift som lämnats inte är korrekt ska rättas av den uppgiftsskyldige. Regeringen konstaterar inledningsvis att någon motsvarande skyldighet inte finns avseende någon kontrolluppgiftsskyldighet. Däremot finns en förväntan och tradition att uppgiftslämnare rättar felaktiga kontrolluppgifter. En uppgiftsskyldig som avstår från att rätta en kontrolluppgift som denne vet är felaktig kan, enligt regeringens mening, inte anses ha uppfyllt sin kontrolluppgiftsskyldighet. Om en sådan skyldighet nu uttryckligen införs för just dessa kontrolluppgifter skulle det innebära att det skapas en osäkerhet huruvida andra felaktiga kontrolluppgifter behöver rättas eller inte. Genom bestämmelsen i 26 kap. 40 § SFL infördes en skyldighet att snarast ändra en felaktig uppgift avseende en viss betalningsmottagare som har lämnats i en arbetsgivardeklaration eller en förenklad arbetsgivardeklaration, samt om en uppgift saknas, snarast genom tillägg lämna de uppgifter som behövs (prop. 2016/17:58 s. 80). Till skillnad från befintliga kontrolluppgiftsskyldigheter föreslås i propositionen en ny särskild avgift, plattformsavgift, för brister i uppgiftslämnandet. Även uppgifter som i efterhand visar sig vara felaktiga kan komma att leda till uttag av en plattformsavgift. Det införs av denna anledning också en möjlighet undgå plattformsavgift genom att frivilligt rätta uppgifterna (se vidare avsnitt 5.9.2). Under den tid som det är möjligt för Skatteverket att meddela ett beslut om plattformsavgift, sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts, finns det därför ett mycket starkt incitament för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören att rätta tidigare lämnade uppgifter (se vidare avsnitt 5.9.4). Under denna period borde bestämmelserna om plattformsavgift öka möjligheten för Skatteverket att få korrekta och fullständiga kontrolluppgifter även avseende uppgifter som i efterhand visat sig vara felaktiga. För de uppgiftsskyldiga som ändå inte rättar uppgifterna skulle en formlig skyldighet att rätta uppgifterna sannolikt inte öka chansen att uppgifterna faktiskt rättas jämfört med de incitament som redogjorts för ovan. Vidare ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören fastställa om de uppgifter som har hämtats om säljaren och om fast egendom är tillförlitliga. Om plattformsoperatören inte längre har anledning att känna till att uppgifterna är tillförlitliga är de ogiltiga. Finns det anledning att känna till att någon av de uppgifter som har hämtats kan vara felaktiga, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören också begära att säljaren korrigerar de upplysningar som visat sig vara felaktiga och lämna in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa (se vidare avsnitt 5.4). Med

beaktande av detta gör regeringen bedömningen att de föreslagna bestämmelserna innebär att Sverige uppfyller de internationella förväntningar som ställs på kvaliteten på uppgifter som utbyts och på att uppgifterna rättas i efterhand om så behövs.

I avsnitt III.A.3 i bilaga V till DAC anges att en plattformsoperatör som avses i avsnitt I.A.4 b, dvs. som inte har anknytning till EU men förmedlar berörd verksamhet för rapporteringspliktiga säljare inom EU eller förmedlar fast egendom som är belägen i EU, ska lämna uppgifter till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den registrerat sig. Avsnitt III.A.3 gäller alltså sådana rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som avses i 2 kap. 3 § POL (se avsnitt 5.3). Någon motsvarighet till denna bestämmelse finns inte i DPI MR. I avsnitt III.A.4 i bilaga V till DAC anges att en plattformsoperatör som avses i avsnitt I.A.4 b inte är skyldig att lämna uppgifter om kvalificerad berörd verksamhet som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av likvärdiga upplysningar med en medlemsstat om rapporteringspliktiga säljare som har sin hemvist i den medlemsstaten. Detta innebär att det kan uppstå en delvis inskränkning av rapporteringskraven om det finns ett avtal mellan en stat eller jurisdiktion utanför unionen och en medlemsstat. Undantaget är tillämpligt i sådana situationer när en plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § POL har hemvist i en stat eller jurisdiktion som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av likvärdiga upplysningar med en eller flera, men inte alla, medlemsstater. I sådana fall förhindras att information tillhandahålls två gånger, en gång av plattformsoperatören själv enligt rapporteringskraven enligt DAC och en gång genom det nämnda avtalet. Undantaget ska inte bara gälla all information om en rapporteringspliktig säljare men också kvalificerad berörd verksamhet som bedrivs av en rapporteringspliktig säljare. Eftersom plattformsoperatören inte har hemvist i en kvalificerad jurisdiktion utanför unionen behöver plattformsoperatören fortfarande registrera sig inom EU. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i 22 c kap. SFL.

För att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras omfattar rapporteringsskyldigheten både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande verksamhet. Av avsnitt III.A.1 och 3 i bilaga V till DAC och avsnitt III.A.1 och 2 i DPI MR framgår att upplysningar ska rapporteras om rapporteringspliktiga säljare (se avsnitt 5.3). Mot denna bakgrund ska kontrolluppgifter därför lämnas för alla rapporteringspliktiga säljare. Kontrolluppgiftsskyldigheten inkluderar alltså både obegränsat och begränsat skattskyldiga. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* ställer sig positiv till att förslaget genomförs för både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande händelser. Regeringen vill, med anledning av vad *Näringslivets skattedelegation* samt *Svenskt Näringsliv*, som anslutit sig till remissyttrandet, och *Sveriges advokatsamfund* anför inledningsvis lägga till rätta ett missförstånd som synes ha uppstått. Det är ett krav enligt DAC 7 att rapporteringsskyldigheten ska gälla alla aktiva säljare som inte är undantagna och har sin hemvist i en medlemsstat i EU (inklusive den medlemsstat där rapporteringen sker) eller hyr ut fast egendom som är

belägen i en medlemsstat (inklusive den medlemsstat där rapporteringen sker). Detta framgår av definitionen av begreppen rapporteringspliktig säljare och rapporteringsskyldig plattformoperatör. Skälen för detta förklaras i skäl 10 till DAC 7. Det är därför inte möjligt att uppfylla direktivets krav genom att utesluta icke gränsöverskridande transaktioner. Vidare kan anföras att en av anledningarna till att rapporterings-skyldigheten enligt direktivet också omfattar icke gränsöverskridande verksamhet är att en sådan tillämpning av rapporteringsreglerna förväntas minska den administrativa bördan för de digitala plattformarna eftersom de inte behöver göra åtskillnad beroende på den rapporteringspliktiga säljarens hemvist. 23 kap. SFL, som innehåller bestämmelser om utländska förhållanden, bör därför ändras på så sätt att kontrolluppgifter även ska lämnas för begränsat skattskyldiga. Med tanke på den utbredda användningen av digitala plattformar både bland fysiska personer och bland enheter för att bedriva kommersiell verksamhet är det mycket viktigt att säkerställa att rapporteringsskyldigheten gäller oavsett säljarens associationsrättsliga form. Ett tillägg bör därför också göras i SFL på så sätt att kontrolluppgifter även ska lämnas för sådana enheter som avses i 2 kap. 18 § POL. En sådan tillämpning av rapporteringsreglerna minskar också den administrativa bördan för de digitala plattformarna.

Schibsted och Näringslivets skattedelegation m.fl. och anser att presumtionen vid försäljning av privatpersoners personliga tillgångar bör vara att det inte finns någon vinst att beskatta eftersom det är rimligt att anta att någon skattepliktig vinst inte uppkommer. Detta är en fråga som rör bevisning när det gäller den materiella beskattningen och ligger utanför den rapporteringsskyldighet och det internationella informationsutbyte som föreskrivs i DAC 7 och DPI MR och som denna proposition syftar till att genomföra. Frågan ligger därför utanför ramen för detta lagstiftningsarbete.

Med rapporteringspliktig säljare avses en aktiv säljare som inte är en undantagen säljare (se avsnitt 5.3). Vissa säljare undantas därför från rapporteringsplikten. För att minska mängden onödiga efterlevnads-kostnader för säljare som ägnar sig åt fastighetsuthyrning, såsom hotellkedjor och researrangörer, finns ett tröskelvärde om ett visst antal uthyrningar per förtecknad egendom, över vilket rapporterings-skyldigheten inte ska vara tillämplig. För att undvika att rapporterings-skyldigheterna kringgås av förmedlare som på digitala plattformar utger sig för att vara en enda säljare men som i själva verket förvaltar ett stort antal egendomsenheter finns begränsningsregler avseende vilken ägare och uthyrare som avses. Det finns även ett undantag från kontroll-uppgiftsskyldigheten för säljare med en begränsad verksamhet på plattformen och säljare för vilken plattformoperatören har förmedlat försäljning av varor vid färre än 30 tillfällen och för vilken den totala ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats inte överstigit 2 000 euro under den rapporteringspliktiga perioden. Det finns inte någon kontroll-uppgiftsskyldighet med avseende på undantagna säljare. Näringslivets skattedelegation m.fl. anser att det borde undersökas om ytterligare undantag eller konstruktioner kan undantas från rapporteringsplikten. *Schibsted*, *Tradera*, *Sellpy*, *Sellhelp AB*, *Avfall Sverige*, *Hygglo* och *Företagarna* anser att privatpersoners försäljning av varor, eller i vart fall begagnade varor, ska undantas. Flera av remissinstanserna anför vidare att

reglerna annars inte kan anses proportionerliga. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser att undantagen behöver klargöras ytterligare och påpekar att dessa skiljer sig från nationell rätt. Även Schibsted anser att undantagen om försäljning av varor ska anpassas efter de svenska reglerna. Regeringen konstaterar inledningsvis att det inte finns något undantag vid försäljning av personliga tjänster som motsvarar det vid försäljning av varor. Vidare måste båda tröskelvärdena för undantaget understigas för att säljaren inte ska vara rapporteringspliktig. Detta innebär exempelvis att säljaren är rapporteringspliktig om plattformen endast förmedlat försäljning av varor vid fem tillfällen men den ersättning som betalats ut uppgår till 2 000 euro eller mer. Som fakultetsnämnden påpekat skiljer sig tröskelvärdena från nationell rätt på flera sätt. Det är inte möjligt att införa högre tröskelvärden och därigenom undanta fler säljare från rapporteringspliktig eftersom Sverige i en sådan situation inte skulle uppfylla direktivets krav på informationsutbyte. Bestämmelserna är inte avsedda att endast träffa personer och enheter som bedriver näringsverksamhet. Det är i stället upp till den behöriga myndighet som ska lägga information till grund för en eventuell beskattning att, efter utbyte av upplysningarna mellan behöriga myndigheter, avgöra huruvida informationen kan vara relevant. Svensk skatterätt har av förklarliga skäl inte varit andra staters och jurisdiktioners utgångspunkt i förhandlingarna om DAC 7 och DPI MR. Den slutliga versionen av direktivet och DPI MR är som brukligt ett resultat av en kompromiss mellan staterna och jurisdiktionerna. Att frångå de överenskomna tröskelvärdena skulle stå i strid med direktivet och DPI MR, vilket enligt regeringens mening knappast skulle vara lämpligt. Näringslivets skattedelegation m.fl. anser att tröskelvärdet för undantagna säljare bör anges i svenska kronor och inte i euro och att det annars krävs en reglering om vilken kurs som ska användas vid omräkning. Regeringen konstaterar inledningsvis att den beloppsgräns som ska gälla enligt direktivet anges i euro. Det finns alltså inte något utrymme för att tröskelvärdet kan bestämmas i förväg i lokal valuta. Sverige har därför inte möjlighet att ensidigt bestämma sådana regler som Näringslivets skattedelegation föreslår eftersom detta skulle kunna innebära att omfånget på vilka uppgifter som utbyts från Sveriges sida inte motsvarar de krav som uppställs internationellt. Det finns sådana bestämmelser om omräkning som efterfrågas när det gäller hur belopp ska rapporteras vilket är det som ligger till grund för en eventuell beskattning, se avsnitt 5.5.5, vilka torde kunna användas även vid omräkning av de tröskelvärden som finns.

FAR lämnar en författningsteknisk synpunkt och anser att bestämmelsen om att kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig säljare borde flyttas fram och följa direkt efter bestämmelsen om att kontrolluppgift ska lämnas av vissa rapporteringsskyldiga plattformsoperatör. Anledningen till den valda ordningen är att det i avsnittet först ska anges vilka plattformsoperatörer som ska lämna kontrolluppgift och direkt efter vilka som är undantagna. Den bestämmelse som *FAR* vill lägga tidigare handlar om rapporteringspliktiga säljare. Enligt regeringens bedömning är den nuvarande ordningen lämplig.

Förslaget innebär att 22 c kap. 1–7 §§ och 23 kap. 3 c § SFL införs. Förslaget medför även ändringar i 23 kap. 2 § och 38 kap. 1 § SFL.

5.5.2 Uppgifter som ska lämnas om rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att plattformsoperatören är rapporteringsskyldig. Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska lämna uppgift om de övertagit ansvaret att lämna uppgift om rapporteringspliktiga säljare från en annan rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorian innehåller inte en skyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att i kontrolluppgift lämna uppgift om från vilken annan rapporteringsskyldig plattformsoperatör ansvaret övertagits.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det ska införas en uppgiftsskyldighet för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören som övertar rapporteringen för annan rapporteringsskyldig plattformsoperatörs räkning och att den som övertar rapporteringen även ska ange nödvändiga identifikationsuppgifter.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt III.B i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR anges de uppgifter som ska rapporteras av varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör. I avsnitt III.B.1 anges de identifikationsuppgifter som ska rapporteras för varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

Bestämmelser om skyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att lämna uppgifter i kontrolluppgift föreslås enligt ovan införas i ett nytt kapitel i SFL, 22 c kap.

I 24 kap. 4 § SFL finns bestämmelser om uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter, bl.a. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige. Med hänsyn till den systematik som gäller för identifikationsuppgifter i SFL och SFF saknas skäl att införa särskilda bestämmelser i 22 c kap. SFL om att kontrolluppgiften ska innehålla sådana uppgifter för den uppgiftsskyldige. Vilka identifikationsuppgifter som en kontrolluppgift ska innehålla förtydligas i 5 kap. 11–13 §§ SFF. I 5 kap. 11 § SFF förtydligas vilka identifikationsuppgifter som alla kontrolluppgifter ska innehålla. Där anges bl.a. att en kontrolluppgift ska innehålla uppgift om namn, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer och postadress för den uppgiftsskyldige. Det bör övervägas om särskilda bestämmelser om vilka identifikationsuppgifter som ska lämnas i de nu aktuella kontrolluppgifterna ska tas in i förordning.

Uppgifterna som enligt avsnitt III.B.1 i bilaga V till DAC och motsvarande i DPI MR ska rapporteras för varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör är sådana identifikationsuppgifter som alla kontrolluppgifter ska innehålla enligt 24 kap. SFL. I 22 c kap. SFL bör det dock anges att varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna uppgift

om vilken anknytning till Sverige som gör att plattformsoperatören är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 2 eller 3 § POL, eftersom det inte kan anses vara en identifikationsuppgift. Plattformsoperatören kan ha en anknytning till Sverige enligt 2 kap. 2 § första stycket POL eller ha hemvist utanför EU enligt 2 kap. 3 § första stycket POL men valt att registrera sig i Sverige enligt 4 kap. POL. Avsnitten 5.6.1–5.6.3 behandlar frågor om registrering och anmälan för plattformsoperatörer.

Bestämmelsen i 24 kap. 4 § SFL innebär som anges ovan att identifikationsuppgifter ska lämnas för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör åt vilken uppgifter om rapporteringspliktiga säljare lämnas. Denna bestämmelse innebär dock inte att uppgifter ska lämnas i kontrolluppgiften om vilken rapporteringsskyldig plattformsoperatör uppgiftsskyldigheten övertagits från. Det finns inte heller någon annan reglering som anger att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska uppge för vem den rapporterar. Av den föreslagna bestämmelsen i 22 c kap. 7 § framgår att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska underrätta Skatteverket om vilken annan plattformsoperatör som lämnat uppgifterna och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats (se vidare avsnitt 5.5.1). *Skatteverket* anser att det utöver denna underrättelseskyldighet också ska införas en kontrolluppgiftsskyldighet för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör som övertar rapporteringen för annan rapporteringsskyldig plattformsoperatörs räkning och att den plattformsoperatör som övertar rapporteringen även ska ange nödvändiga identifikationsuppgifter. I likhet med Skatteverket anser regeringen att verket genom kontrolluppgift ska få uppgift om när rapporteringen har skett av den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör som övertagit ansvaret för att lämna uppgifter om den rapporteringspliktiga säljaren. Bestämmelsen ska även ange att kontrolluppgiften ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör som ansvaret övertagits från. Eftersom det inte är fråga om uppgifter som avser den uppgiftsskyldige eller den som kontrolluppgiften lämnas för finns det annars inte en skyldighet att lämna nödvändiga identifikationsuppgifter (jfr 24 kap. 4 § SFL). Enligt regeringens bedömning är detta en nödvändig bestämmelse för att Skatteverket ska kunna hantera regelverket på ett ändamålsenligt sätt i praktiken. Genom den nu föreslagna bestämmelsen ska identifikationsuppgifter alltså lämnas för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör för vilken uppgifter lämnas och genom 24 kap. 4 § SFL ska identifikationsuppgifterna även lämnas för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör som lämnar uppgifter åt någon annan samt för den rapporteringspliktiga säljaren. Det bör övervägas om särskilda bestämmelser om vilka identifikationsuppgifter som ska lämnas i de nu aktuella kontrolluppgifterna ska tas in i förordning. Bestämmelsen bör även införas för att Skatteverket alltid ska få uppgift om den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör som rapporteringen avser, vilket är ett krav enligt artikel 8ac.2 a och avsnitt III.B.1 i bilaga V till DAC. Se vidare avsnitt 5.7 om utbyte av uppgifter om plattformsoperatörer som ska fullgöra uppgiftsskyldigheten åt en annan plattformsoperatör.

5.5.3 Uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga säljare och säljare som är enheter

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i skatteförordningen om att varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna följande uppgifter om alla rapporteringspliktiga säljare:

- identifikationskoden för finansiellt konto, om den finns tillgänglig för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören,
- namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket ersättning betalats ut eller tillgodoräknats om det skiljer sig från namnet på den rapporteringspliktiga säljaren, i den mån det finns tillgängligt för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har tillgång till med avseende på kontoinnehavaren,
- samtliga stater eller jurisdiktioner i vilka den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist,
- den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodoräknats för varje berörd verksamhet under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet berörda verksamheter för vilka ersättningen betalats ut eller tillgodoräknats,
- eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har hållit inne eller tagit ut under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden.

Bestämmelser ska tas in i skatteförordningen om att när det gäller en rapporteringspliktig säljare som är en enhet ska uppgift lämnas om förekomst av fast driftställe genom vilket berörd verksamhet utförs i EU, och när sådant finns, uppgift om i vilka medlemsstater det finns ett sådant fast driftställe. Uppgift om fast driftställe behöver dock inte lämnas om denna uppgift inte behöver inhämtas enligt förfarande för kundkännedom enligt lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet. I sådana fall ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom identifieringstjänst och vilken kod eller nummer som operatören fått för bekräftelsen.

Kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga säljare via digitala plattformar ska inte innehålla uppgifter om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt och ska inte heller innehålla uppgifter om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, eller närstående till en sådan person eller delägare.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* anser att det väcks frågor om proportionaliteten att ålägga enskilda näringsidkare en så långtgående skyldighet som att behöva rapportera uppgifter om säljaren har fast driftställe, särskilt i beaktande av att det är fråga om en straffsanktionerad

rapporteringskyldighet. Advokatsamfundet anser vidare att det är oproportionerligt att införa en skyldighet att rapportera inkomster eftersom detta kräver kunskap om verksamhetens kostnader.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt III.B i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR anges de uppgifter som ska rapporteras av varje rapporteringskyldig plattformoperatör. I avsnitt III.B.2 anges de identifikationsuppgifter som ska rapporteras för alla rapporteringspliktiga säljare som har bedrivit annan berörd verksamhet än uthyrning av fast egendom.

Bestämmelser om skyldighet för rapporteringskyldiga plattformoperatörer att lämna uppgifter i kontrolluppgift föreslås enligt ovan införas i ett nytt kapitel i SFL, 22 c kap.

I 24 kap. 4 § SFL finns bestämmelser om uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter, bl.a. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som kontrolluppgiften lämnas för. Med hänsyn till den systematik som gäller för identifikationsuppgifter i SFL och SFF saknas skäl att införa särskilda bestämmelser i 22 c kap. SFL om att kontrolluppgiften ska innehålla sådana uppgifter för den uppgiftsskyldige. Vilka identifikationsuppgifter som en kontrolluppgift ska innehålla förtydligas i 5 kap. 11–13 §§ SFF. I 5 kap. 11 § SFF förtydligas vilka identifikationsuppgifter som alla kontrolluppgifter ska innehålla. Där anges bl.a. att en kontrolluppgift ska innehålla uppgift om namn, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer och postadress för den som kontrolluppgiften lämnas för. Det bör övervägas om särskilda bestämmelser om vilka identifikationsuppgifter som ska lämnas i de nu aktuella kontrolluppgifterna ska tas in i förordning.

Det bör införas bestämmelser i SFL om att uppgift ska lämnas om vissa säljares anknytning till Sverige eftersom inte dessa kan klassificeras som identifikationsuppgifter.

Uppgifterna som enligt avsnitt III.B.2 i bilaga V till DAC och motsvarande i DPI MR ska rapporteras för varje rapporteringskyldig plattformoperatör inkluderar dels sådana identifikationsuppgifter som det enligt ovan bör övervägas om de ska preciseras i förordning, dels andra typer av uppgifter som bör anges i 22 c kap. SFL. Vad gäller de upplysningar som ska samlas in enligt avsnitt II.B.2 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR är det endast förekomst av fast driftställe som inte kan tas in som en identifikationsuppgift som enligt 24 kap. SFL ska lämnas i alla kontrolluppgifter och som det bör övervägas om de ska preciseras i förordning. För rapporteringspliktiga säljare som är enheter bör det därför anges att varje kontrolluppgift ska innehålla uppgift om förekomst av fast driftställe genom vilket berörd verksamhet utförs i EU, när sådant finns, med uppgift om i vilka medlemsstater där det finns ett sådant fast driftställe. *Sveriges advokatsamfund* anser att det är oklart om ett sådant krav är proportionerligt. Mot bakgrund av att detta krav följer av DAC 7 har Sverige inte möjlighet att låta bli att införa en sådan rapporteringskyldighet om direktivets krav ska uppfyllas. Det är vidare värt att i detta sammanhang påpeka att den rapporteringskyldiga plattformoperatören ska inhämta uppgiften från säljaren men inte enligt kundkännedomprocessen bedöma om uppgiften är tillförlitlig. Under vissa förutsättningar ska den rapporteringskyldiga plattformoperatören dock agera om den får kännedom om att upplysningen är eller har blivit

otillförlitlig eller inkorrekt, se vidare avsnitt 5.4. Det är alltså inte den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören som på egen hand ska göra en skattemässig bedömning av om det finns ett fast driftställe i en viss medlemsstat.

Varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör bör också lämna vissa andra uppgifter om alla rapporteringspliktiga säljare. Uppgiften som ska rapporteras enligt avsnitt III.B.2. b i bilaga V till DAC och avsnitt III.B.2.c i DPI MR är identifikationskoden för finansiellt konto, om den finns tillgänglig för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Uppgiften som ska rapporteras enligt avsnitt III.B.2.c i bilaga V till DAC och avsnitt III.B.2.d i DPI MR är namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket ersättning betalas ut eller tillgodoräknats om det skiljer sig från namnet på den rapporteringspliktiga säljaren, i den mån det finns tillgängligt för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören och eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har tillgång till. Uppgifterna som ska lämnas enligt avsnitt III.B.2.d i bilaga V till DAC och avsnitt III.B.2.e i DPI MR är samtliga stater eller jurisdiktioner i vilka den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist. Uppgifterna som ska lämnas enligt avsnitt III.B.2.e i bilaga V till DAC och avsnitt III.B.2.f i DPI MR är den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodoräknats för varje berörd verksamhet under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt berörda verksamheter för vilka ersättningen betalats ut eller tillgodoräknats. Uppgifterna som ska lämnas enligt avsnitt III.B.2.f i bilaga V till DAC och avsnitt III.B.2.g i DPI MR är eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har hållit inne eller tagit ut under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden. Kontrolluppgiften bör innehålla samtliga dessa uppgifter. Till skillnad från vad *Sveriges advokatsamfund* anför ska alltså inte uppgifter om verksamhetens inkomst rapporteras utan i stället uppgifter om ersättning och eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har hållit inne eller tagit ut.

Om uppgift om fast driftställe enligt avsnitt II.B.3 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR inte behöver inhämtas av den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören behöver den enligt avsnitt III.B.3 inte heller rapporteras. Ett sådant undantag ska därför även gälla för uppgift som ska lämnas i kontrolluppgiften. I sådana fall ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören dock ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom en sådan identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvist. Innebörden av detta är att det endast är den stat eller jurisdiktion som tillgängliggjort tjänsten som uppgiften inte behöver utbytas med. Uppgift behöver inte heller rapporteras om identifikationskoden enligt III.B.2.b i bilaga V till DAC i den mån identifikationskoden för finansiellt konto inte finns tillgänglig för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Även ett sådant undantag från uppgift som behöver lämnas i kontrolluppgift ska därför gälla.

Rapporteringen och utbytet ska ske varje år. I direktivet anges att den rapporteringspliktiga perioden utgörs av det kalenderår avseende vilket

rapportering sker. Huvudregeln för kontrolluppgifter anger att kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 § SFL). Med hänsyn till systematiken i kontrolluppgiftssystemet finns det därför inte skäl att reglera att även de kontrolluppgifter som föreslås lämnas enligt det nya kapitlet, 22 c kap. SFL, ska lämnas för varje kalenderår, se vidare avsnitt 5.5.6 om tidpunkt för lämnande av kontrolluppgift och identifikationsuppgift.

I 24 kap. 4 § första stycket SFL anges att samtliga kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter, uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt samt vissa uppgifter som gäller fåmansföretag och fåmanshandelsbolag. I 24 kap. 4 § andra stycket SFL anges att kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL, av det som anges i första stycket, dock bara ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter. Det finns anledning att lägga till den aktuella kontrolluppgiftsskyldigheten i uppräknningen i 24 kap. 4 § andra stycket SFL. Av de föreslagna bestämmelserna om automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare framgår att endast uppgifter i 24 kap. 4 § 1 ska lämnas och eventuellt utbytas med övriga länder. Vilka dessa uppgifter är framgår av 5 kap. 11–13 §§ SFF. Med andra ord är de uppgifter som anges i 24 kap. 4 § första stycket 2 och 3 inte nödvändiga i de kontrolluppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. SFL. Skatteverket kommer inte heller att ta emot motsvarande uppgifter från andra stater eller jurisdiktioner via det automatiska informationsutbytet. Bestämmelsen bör därför ändras så att endast uppgifter som framgår av punkt 1 ska lämnas, även när det gäller kontrolluppgift för rapporteringspliktiga säljare.

Lagförslag

Förslaget innebär att 22 c kap. 10 och 11 §§ SFL införs. Förslaget medför även en ändring i 24 kap. 4 § SFL.

5.5.4 Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga säljare som bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom

Regeringens förslag: Bestämmelser ska införas i skatteförfarandelagen om att kontrolluppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga säljare som bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom ska innehålla uppgift om

– adress för varje förtecknad egendom, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat i EU eller annan aktuell stat eller jurisdiktion där egendomen är belägen, om sådana uppgifter finns tillgängliga,

– den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodoräknats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet uthyrningar som tillhandahållits med avseende på varje förtecknad egendom,

- det antal dagar som varje förtecknad egendom var uthyrd under den rapporteringspliktiga perioden, när uppgifter om det finns tillgängliga, och
- varje typ av förtecknad egendom, när uppgifter om det finns tillgängliga.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt avsnitt III.B.2 i bilaga V till DAC och avsnitt III.B.3 i DPI MR ska vissa särskilda uppgifter, utöver de som ska inhämtas för alla rapporteringspliktiga säljare (se avsnitt 5.5.3), lämnas för säljare som har utfört berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom. I kontrolluppgiften ska därför uppgifter lämnas om adress för varje förtecknad egendom, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i 6 kap. POL och respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet enligt nationell rätt i den stat eller jurisdiktion där egendomen är belägen om sådana uppgifter finns tillgängliga. Uppgift ska också lämnas om den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodoräknats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden. När uppgift om det finns tillgänglig ska uppgifter slutligen också lämnas om antalet uthyrningar som tillhandahållits med avseende på varje förtecknad egendom och det antal dagar som varje förtecknad egendom varit uthyrd under den rapporteringspliktiga perioden samt varje typ av förtecknad egendom.

Lagförslag

Förslaget innebär att 22 c kap. 12 § SFL införs.

5.5.5 Uppgifter om ersättning och valuta samt avgifter, provisioner eller skatter

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att upplysningar om ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats i en valuta som är fastställd av en centralbank eller motsvarande och som inte är knuten till en specifik råvara ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller tillgodoräknades i. Om ersättningen betalades ut eller tillgodoräknades i en annan form än en sådan valuta ska den rapporteras i svenska kronor, omräknad eller värderad på ett konsekvent sätt som bestäms av den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Upplysningar om eventuella avgifter, provisioner eller skatter som hållits inne eller tagits ut ska rapporteras på motsvarande sätt som uppgift om ersättning.

Kontrolluppgift om ersättning och andra belopp ska rapporteras avseende det kvartal under den rapporteringspliktiga perioden då ersättningen betalades ut eller tillgodoräknades.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian anges inte att upplysningar om eventuella avgifter, provisioner eller skatter som hållits inne eller tagits ut i annan valuta än

svenska kronor ska rapporteras på motsvarande sätt som uppgift om ersättning.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det på motsvarande sätt som för ersättning ska regleras hur avdrag för eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören hållit inne eller tagit ut ska redovisas om dessa hållits inne eller dragits av i annan valuta än svenska kronor.

Skälen för regeringens förslag: Enligt avsnitt III.A.6 i bilaga V till DAC och avsnitt III.A.5 i DPI MR ska upplysningar om ersättning som betalats ut eller krediterats i fiatvaluta rapporteras i den valuta som den betalades ut eller krediterades i. Om ersättningen betalades ut eller krediterades i en annan form än fiatvaluta ska den rapporteras i lokal valuta, omräknad eller värderad på ett sätt som konsekvent bestäms av den rapporteringsskyldiga plattformoperatören. Bestämmelser med denna innebörd ska därför tas in i det nya 22 c kap. SFL.

Med fiatvaluta avses en valuta som inte är knuten till priset på en råvara, såsom guld eller silver, dvs. i första hand en traditionell valuta som utfärdas av en regering eller en centralbank i ett land. Om ersättningen betalats i annan valuta än svenska kronor kan uppgift om ersättningen därför komma att lämnas för sådan. Om ersättningen betalades ut eller tillgodoräknades i en annan form än fiatvaluta ska den dock rapporteras i lokal valuta. Kryptotillgångar är exempelvis en fiatvaluta. För plattformar som är rapporteringsskyldiga i Sverige innebär detta att uppgift om ersättningen under sådana förutsättningar ska omvandlas till och rapporteras i svenska kronor. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i SFL. Omräkningen eller värderingen ska under sådana förhållanden ske på ett konsekvent sätt som bestäms av den rapporteringsskyldiga plattformoperatören. Denna omräkning som ska ske för kontrolluppgiften ska inte förväxlas med det schabloniserade omräkningsförfarande som gäller för beskattningsändamål och som regleras i lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattning för företag som har sin redovisning i euro m.m.

Skatteverket anser att det på motsvarande sätt som för ersättning ska regleras hur avdrag för eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören hållit inne eller tagit ut ska redovisas om dessa hållits inne eller dragits av i annan valuta än svenska kronor. Enligt regeringens mening bör det på motsvarande sätt som för ersättning regleras hur avdrag för eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören hållit inne eller tagit ut ska redovisas om dessa hållits inne eller dragits av i annat än en valuta som är fastställd av en centralbank eller motsvarande och som inte är knuten till en specifik råvara.

Enligt avsnitt III.A.7 i bilaga V till DAC och avsnitt III.A.6 i DPI MR ska upplysningar om ersättning och andra belopp rapporteras avseende det kvartal under den rapporteringspliktiga perioden då ersättningen betalades ut eller krediterades. Uppgift om ersättning och andra belopp ska därför rapporteras i kontrolluppgiften avseende det kvartal under den rapporteringspliktiga perioden då ersättningen betalades ut eller tillgodoräknades.

5.5.6 Tidpunkt för lämnande av kontrolluppgifter och informationsuppgifter

Regeringens förslag: Kontrolluppgift ska lämnas till Skatteverket senast den 31 januari närmast efter det kalenderår som uppgifterna avser. En ändring ska göras i skatteförfarandelagen på så sätt att information ska ges till den person som kontrolluppgiften lämnas för.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt avsnitt III.A.1–3 i bilaga V till DAC och i avsnitt III.A.1 i DPI MR ska en rapporteringsskyldig plattformoperatör rapportera de upplysningar som anges i punkt B med avseende på den rapporteringspliktiga perioden senast den 31 januari året efter det kalenderår då säljaren identifieras som en rapporteringspliktig säljare. En rapporteringsskyldig plattformoperatör ska också enligt avsnitt III.A.5 i bilaga V till DAC lämna de upplysningar som anges i punkterna B.2 och B.3 till den berörda rapporteringspliktiga säljaren senast den 31 januari året efter det kalenderår då säljaren identifieras som en rapporteringspliktig säljare.

Huvudregeln för när kontrolluppgifter ska lämnas till Skatteverket är senast den 31 januari närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser. Information till den skattskyldige om att kontrolluppgifter lämnats till verket ska lämnas samma datum. Bakgrunden till dessa datum är bl.a. att ge skattebetalaren möjlighet att göra skatteberäkningar innan det är dags för extra skatteinbetalningar för att undvika kostnadsränta på skattekontot. Även om det, när det gäller de aktuella kontrolluppgifterna för säljare på digitala plattformar, i vart fall inledningsvis, kan finnas vissa betänkligheter med att förtrycka de uppgifter som lämnas är det rent generellt så att ett tidigt inlämnande av kontrolluppgifter också ökar möjligheterna för Skatteverket att, i de fall då det bedöms lämpligt, kunna förtrycka inkomstdeklarationer i god tid innan deklaraionsinlämning. När det gäller kontrolluppgifter för rapporteringspliktiga säljare är det, utöver att DAC och DPI MR ställer krav på det, i första hand nödvändigt att kontrolluppgifterna lämnas tidigt för att de uppgifter som ska utbytas med andra stater och jurisdiktioner ska kunna överföras senast vid utgången av februari. Om och när även dessa uppgifter kan komma att förtryckas bör rimligen bero på en rad omständigheter. Det gäller inte minst kvaliteteten på de uppgifter som lämnas i andra stater och jurisdiktioner och sedan överförs till Skatteverket samt om det med en rimlig grad av säkerhet går att säkerställa att kontrolluppgifter från två uppgiftslämnare avseende samma person och inkomst inte medför att det förtryckta beloppet blir för stort.

Mot denna bakgrund bör en rapporteringsskyldig plattformoperatör lämna kontrolluppgifter för rapporteringspliktiga säljare senast den 31 januari året efter det kalenderår som uppgifterna avser. En bestämmelse

bör införas om att den som är skyldig att lämna kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL ska informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften. Motsvarande bestämmelser finns redan i dag avseende sådana kontrolluppgifter som lämnas enligt 15–22 b kap. SFL. Information ska då lämnas senast den 31 januari respektive den 15 maj året närmast det år som kontrolluppgiften gäller. Kontrolluppgifterna lämnas om rapporteringspliktiga säljare som har identifierats som sådana enligt POL. Om en säljare identifieras som rapporteringspliktig t.ex. den 20 december 2023 ska uppgifter om säljaren alltså lämnas första gången med avseende på 2023. Kontrolluppgift och informationsuppgift ska då lämnas senast den 31 januari 2024. Även en underrättelse om att uppgifter lämnas av annan plattformoperatör ska lämnas till Skatteverket senast den 31 januari kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden, se avsnitt 5.5.1.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring i 34 kap. 3 § SFL.

5.6 Faktiskt genomförande

I avsnitt IV i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR finns bestämmelser om faktiskt genomförande, dvs. om regler och procedurer som behövs för att regelverket ska fungera i praktiken. I DAC kompletteras dessa regler av vissa bestämmelser i artikel 8ac.4 och 5.

5.6.1 Registrering av rapporteringsskyldiga plattformoperatörer utanför EU

Regeringens förslag: Bestämmelser som riktar sig till plattformoperatörerna ska tas in i den nya lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

- att en plattformoperatör utanför EU som inte är en kvalificerad plattformoperatör utanför EU och som är rapporteringsskyldig i EU bara på grund av att den förmedlar berörd verksamhet där säljare har hemvist i en medlemsstat i EU eller där verksamheten innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat i EU, ska ansöka om registrering hos en behörig myndighet i en medlemsstat i EU när den inleder sin verksamhet som plattformoperatör,
- vilka uppgifter en sådan plattformoperatör som väljer att ansöka om registrering hos Skatteverket ska lämna i ansökan,
- att en sådan plattformoperatör ska registrera sig hos Skatteverket om den inte registrerar sig och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i EU,
- att en plattformoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för registrering snarast men senast inom två månader efter att operatören inte längre uppfyller kriterierna ska anmäla detta till Skatteverket, och
- att en plattformoperatör som ansökt om registrering hos Skatteverket snarast men senast inom två månader efter att operatören

inte längre uppfyller kriterierna ska anmäla ändringar av de uppgifter som har lämnats.

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar om

- att Skatteverket ska registrera en sådan plattformsoperatör som ansöker om det om kriterierna för detta är uppfyllda,

- att Skatteverket under vissa förutsättningar ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet från det centrala registret,

- att Skatteverket snarast ska underrätta Europeiska kommissionen om alla registreringskyldiga plattformsoperatörer som inleder sin verksamhet utan att ha registrerat sig inom EU,

- att Skatteverket ska återkalla registreringen om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör uppgiftsskyldigheten efter två påminnelser senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen,

- att Skatteverket också ska återkalla registreringen om enheten anmält att den inte längre uppfyller villkoren för att vara registreringskyldig,

- att Skatteverket på nytt får registrera en plattformsoperatör som fått sin registrering återkallad endast om operatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom unionen och uppfyller de rapporteringskrav som tidigare eventuellt inte uppfyllts, och

- att Skatteverket, om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad, ska vidta möjliga åtgärder för att plattformsoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige ska uppfylla sina skyldigheter samt att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna åtgärderna för att uppnå efterlevnad med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering eller en anmälan enligt dessa bestämmelser ska innehålla.

Skatteverkets beslut att avslå en ansökan om registrering eller att återkalla en registrering får överklagas. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian anges att en plattformsoperatör ska registrera sig hos en behörig myndighet, t.ex. Skatteverket, i stället för att den ska ansöka om registrering. I promemorian anges inte att ändringar i de uppgifter som lämnats i en sådan ansökan om registrering ska göras senast inom två månader. Det förtydligas även att Skatteverkets deltagande i samord-

ningen av åtgärder, som en sista utväg, för att hindra en rapporterings-skyldig plattformoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU, endast ska ske i möjligaste mån.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) konstaterar att förslaget förvisso innehåller ett krav på att plattformar utanför EU, som stödjer berörda verksamheter inom unionen ska registrera sig och lämna uppgifter på samma premisser som för EU-plattformar, men menar att det inte finns någon juridisk möjlighet att säkerställa att så sker eller några sanktioner om registrering inte sker. Inom ramen för OECD-samarbetet finns i och för sig motsvarande modellregler med ett multilateralt avtal om automatiskt utbyte av uppgifter men ingen stat eller jurisdiktion har dock ännu undertecknat DPI MCAA. *Skatteverket* anser att användningen av begreppet registrera vissa plattformoperatörer som har hemvist utanför Europeiska unionen ska ses över på så sätt att det anges att det handlar om en ansökan om registrering. *FAR* anser att det bör förtydligas från och med vilken tidpunkt en ansökan om registrering ska ske för en plattformoperatör utanför EU och att det bör anges en sluttidpunkt när en sådan plattformoperatör som ansökt om registrering hos Skatteverket ska anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats. *Sveriges advokatsamfund* anser att det väcker frågor om en tillräcklig balans mellan olika intressen kan tillförsäkras om Skatteverket får möjlighet att meddela föreskrifter och att dessa kan bli långtgående och därför bör utformas genom lag.

Skälen för regeringens förslag

Bakgrund

Om utländska plattformoperatörer rapporterar likvärdiga upplysningar om rapporteringspliktiga säljare till respektive behöriga myndigheter i stater och jurisdiktioner utanför EU och dessa upplysningar sedan utbyts med samtliga medlemsstater, dvs. om det är fråga om kvalificerade plattformoperatörer utanför EU, förväntas det faktiska genomförandet av förfaranden för kundkännedom och rapporteringskrav säkerställas av dessa staters och jurisdiktioners behöriga myndigheter. Där så inte är fallet krävs att den utländska plattformoperatören registrerar sig och rapporterar uppgifter i EU, och vid en ansökan om registrering i Sverige ska Skatteverket se till att skyldigheterna avseende registrering, åtgärder för kundkännedom och rapportering fullgörs av sådana utländska plattformoperatörer. För att möjliggöra detta införs regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt DAC 7 och Skatteverket bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Med tanke på att digitala plattformar ofta har en bred geografisk räckvidd är det lämpligt att medlemsstaterna strävar efter att agera på ett samordnat sätt i arbetet med att se till att de registrerings- och rapporteringskrav som är tillämpliga på digitala plattformar som bedriver verksamhet från stater och jurisdiktioner utanför EU följs, inbegripet att, som en sista utväg, hindra digitala plattformar från att bedriva verksamhet inom EU. Som anges i skäl 21 till DAC 7 bör kommissionen, inom ramen för sina befogenheter, underlätta samordningen av sådana åtgärder av medlemsstaterna och i detta arbete beakta eventuella framtida gemen-

samma åtgärder gentemot digitala plattformar liksom skillnader i de potentiella åtgärder som står till medlemsstaternas förfogande.

Närmare om bestämmelserna i direktivet

I artikel 8ac.4 i DAC anges att varje medlemsstat ska fastställa nödvändiga regler med krav på att en plattformsoperatör utanför EU som inte är en kvalificerad plattformsoperatör utanför EU och som är rapporteringsskyldig i EU bara på grund av att den förmedlar berörd verksamhet där säljare har hemvist i en medlemsstat i EU eller där verksamheten innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat i EU, ska registrera sig inom unionen. Medlemsstaterna ska fastställa regler enligt vilka en rapporteringsskyldig plattformsoperatör får välja att registrera sig hos de behöriga myndigheterna i en enda medlemsstat i enlighet med de regler som fastställs i avsnitt IV.F i bilaga V till DAC. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kunna kräva att en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör, vars registrering har återkallats i enlighet med avsnitt IV.F.7 i bilaga V, endast kan tillåtas att återregistrera sig på villkor att operatören tillhandahåller myndigheterna i en berörd medlemsstat lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom unionen, inbegripet eventuella icke uppfyllda rapporteringskrav. Vidare framgår att den behöriga myndigheten i registreringsmedlemsstaten ska tilldela sådana rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som registrerar sig ett unikt identifieringsnummer.

Av avsnitt IV.F.1 i bilaga V framgår att registreringen ska ske i en medlemsstat när plattformsoperatören inleder sin verksamhet som en sådan.

I avsnitt IV.F.2 i bilaga V anges vilka uppgifter plattformsoperatören ska lämna när den registrerar sig.

I avsnitt IV.F.3 anges att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som lämnats till den behöriga myndigheten enligt avsnitt IV.F.2.

Av avsnitt IV.F.4 framgår bl.a. att registreringsmedlemsstaten på elektronisk väg ska anmäla det unika identifieringsnummer som tilldelats en rapporteringsskyldig plattformsoperatör till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.

Av artikel 8ac.6 i DAC framgår att kommissionen ska upprätta ett centralt register i vilket bl.a. de upplysningar som lämnas av rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer enligt avsnitt IV.F.2 i bilaga V till DAC, dvs. uppgifter om den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören, ska registreras. Det centrala registret ska vara tillgängligt för de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater. Även om det saknas uttryckliga bestämmelser om detta i direktivet, bör det, eftersom kommissionen administrerar det centrala registret, i svensk lag tas in bestämmelser om att Skatteverket ska meddela kommissionen de uppgifter som plattformsoperatören lämnat i ansökan om registrering. Det får anses rimligt att även det unika identifieringsnumret ska meddelas till kommissionen. Hur underrättelserna till andra medlemsstater och meddelanden till kommissionen ska göras är såvitt känt ännu inte fastställt. Underrättelsen till kommissionen skulle exempelvis kunna göras genom att Skatteverket skickar uppgifterna som ska registreras till kommissionen

eller genom att verket går in i något system, t.ex. det centrala registret och lägger in uppgifterna där. Eftersom det centrala registret ska vara tillgängligt för de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater kan det även komma att anses som tillräckligt att uppgifterna tas in i det centrala registret för att övriga medlemsstater ska anses ha underrättats om dem. De praktiska arrangemangen är som redan nämnts inte fastställda i nuläget.

I avsnitt IV.F.5 i bilaga V till DAC anges att registreringsmedlemsstaten under vissa förutsättningar ska begära att kommissionen ska stryka en rapporteringsskyldig plattformsoperatör från det centrala registret.

I avsnitt IV.F.6 anges att varje medlemsstat genast ska underrätta kommissionen om alla här aktuella plattformsoperatörer som inleder sin verksamhet som plattformsoperatör utan att ha registrerat sig. *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) anser att det inte finns någon juridisk möjlighet att säkerställa att rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utanför EU faktiskt registrerar sig eller några sanktioner mot plattformsoperatören om så inte sker. Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad ska medlemsstaterna vidta effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder för att säkerställa efterlevnad inom sina jurisdiktioner. Det står medlemsstaterna fritt att själva välja sådana åtgärder. Medlemsstaterna ska också i möjligaste mån samordna sina åtgärder för säkerställande av efterlevnad, inbegripet att, som en sista utväg, hindra en rapporteringsskyldig plattformsoperatör från att bedriva verksamhet inom unionen. Se vidare nedan om hur Skatteverket ska agera om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten och om möjligheten att ta ut plattformsavgift i avsnitt 5.9 samt möjligheten att besluta om revision i avsnitt 5.4 och förelägga i avsnitt 5.6.4 och 5.9.2.

Av avsnitt IV.F.7 framgår att om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör rapporteringsskyldigheten i registreringsmedlemsstaten efter två påminnelser från registreringsmedlemsstaten ska medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att återkalla registreringen. Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

I likhet med vad *Skatteverket* anför anser regeringen att det i lagtexten bör framgå att det handlar om ansökan om registrering eftersom det är den åtgärd som en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska vidta.

FAR anser att det bör förtydligas från och med vilken tidpunkt en ansökan om registrering ska ske för en plattformsoperatör utanför EU. Av avsnitt IV.F.1 i bilaga V som återgetts ovan framgår att registreringen ska ske i en medlemsstat när plattformsoperatören inleder sin verksamhet som en sådan. Som *FAR* framför så ska med ”när den inleder sin verksamhet som plattformsoperatör” förstås att anmälan ska ske inom två månader från det att enheten ingår avtal med en säljare i syfte att göra hela eller delar av plattformen tillgänglig för dessa säljare enligt den föreslagna bestämmelsen i 2 kap. 5 § POL. *FAR* anser vidare att det bör anges en sluttidpunkt när en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som ansökt om registrering hos Skatteverket ska anmäla ändringar av de uppgifter som har lämnats. I avsnitt IV.F.3, som återgetts ovan, anges att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska anmäla eventuella

ändringar av de uppgifter som lämnats till den behöriga myndigheten enligt avsnitt IV.F.2. Regeringen instämmer i FAR:s bedömning att en sluttidpunkt bör bestämmas i svensk lag, en anmälan om ändring av de uppgifter som lämnats bör ske inom två månader från tidpunkten för förändringen.

Bestämmelser som riktar sig till plattformsoperatörer

Bestämmelser som riktar sig till plattformsoperatörerna bör tas in i POL om

- att en plattformsoperatör utanför EU som inte är en kvalificerad plattformsoperatör utanför EU och som är rapporteringsskyldig i EU bara på grund av att den förmedlar berörd verksamhet där säljare har hemvist i en medlemsstat i EU eller där verksamheten innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat i EU, ska ansöka om registrering hos en behörig myndighet i en medlemsstat i EU när den inleder sin verksamhet som plattformsoperatör,
- vilka uppgifter en sådan plattformsoperatör som väljer att ansöka om registrering hos Skatteverket ska lämna i ansökan,
- att en sådan plattformsoperatör ska ansöka om registrering hos Skatteverket om den inte registrerar sig och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i EU,
- att en enhet som inte längre uppfyller kriterierna för registrering snarast men senast inom två månader efter att operatören inte längre uppfyller kriterierna ska anmäla detta till Skatteverket, och
- att en enhet som ansökt om registrering hos Skatteverket snarast men senast inom två månader ska anmäla ändringar av de uppgifter som har lämnats.

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket ska tas in i LAUP om

- att Skatteverket ska registrera en sådan plattformsoperatör som ansöker om det om kriterierna för detta är uppfyllda,
- att Skatteverket under vissa förutsättningar ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet från det centrala registret,
- att Skatteverket snarast ska underrätta Europeiska kommissionen om alla registreringskyldiga plattformsoperatörer som inleder sin verksamhet utan att ha registrerat sig inom EU,
- att Skatteverket ska återkalla registreringen om en rapporteringskyldig plattformsoperatör inte fullgör uppgiftsskyldigheten efter två påminnelser senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen,
- att Skatteverket ska återkalla registreringen om enheten anmält att den inte längre uppfyller villkoren för att vara registreringskyldig,
- att Skatteverket på nytt får registrera en plattformsoperatör som fått sin registrering återkallad endast om operatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som tidigare eventuellt inte uppfyllts,
- att Skatteverket, om en rapporteringskyldig plattformsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad,

ska vidta möjliga åtgärder för att plattformsoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige ska uppfylla sina skyldigheter samt att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna åtgärderna för att uppnå efterlevnad med övriga medlemsstater,

– att Skatteverket, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även ska samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU, och

– att Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt dessa bestämmelser i POL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

Med avseende på att Skatteverket, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, även ska samordna åtgärder för att (som en sista utväg) hindra en rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU, anför *Lagrådet* att en sådan åtgärd i praktiken kan innebära ett näringsförbud för plattformsoperatören och kan också innebära nedstängning av hemsidor och avstängning av allmänt tillgängliga appar för förmedling av tjänster eller varor. Det framstår som en mycket långtgående åtgärd och väcker dessutom frågor om den innebär en inskränkning i yttrandefriheten som kan vara svårförenlig med den svenska tryck- och yttrandefrihetsregleringen. Det krävs därför tungt vägande skäl för att sådana åtgärder ska kunna tillgripas. Regeringen vill därför framhålla att avsikten med utformningen av direktivtexten, i denna del, inte varit att införa några krav på medlemsstater att i nuläget införa några åtgärder som förhindrar en plattformsoperatör från att bedriva verksamhet i EU. Kravet är i stället att åtgärderna som kan vidtas, under ledning av kommissionen, ska samordnas för att se vilka möjligheter det finns om samtliga medlemsstater samordnar de åtgärder som det finns tillgång till enligt nationell rätt att hindra en plattformsoperatör från att bedriva verksamhet inom EU. Detta var den tydliga avsikten med den slutliga utformningen av direktivet och framgår också enligt regeringen av skäl 21 till DAC 7, se ovan. Regeringen har i nuläget ingen avsikt att gå längre i detta avseende än vad den gemensamma förståelsen var mellan medlemsstaterna när direktivet antogs i rådet. Det innebär att några möjligheter för Skatteverket att vidta åtgärder för att förhindra verksamhet inom EU inte införs. Någon möjlighet att vidta åtgärder som i praktiken innebär näringsförbud eller som innebär inskränkning i yttrandefriheten, t.ex. att blockera webbplatser eller appar införs alltså inte. Enligt regeringens mening är detta också vad som uttrycks i 10 § andra stycket LAUP. Det bör tydliggöras i lagtexten genom att ange att samordning av sådana åtgärder ska ske ”i möjligaste mån”. EU-domstolen är dock den slutliga uttolkaren av innebörden av en bestämmelse i ett direktiv. Någon proportionalitetsbedömning avseende sådana åtgärder blir därför inte aktuell.

För vitesföreläggande ska bestämmelserna i SFL gälla (se vidare avsnitt 5.6.4 om Skatteverkets föreläggandemöjligheter).

Bestämmelser som riktar sig både till Skatteverket och plattformsoperatörer

Bestämmelser bör tas in i LAUP om att

– regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering eller en anmälan enligt dessa bestämmelser ska innehålla, och

– Skatteverkets beslut att avslå en ansökan om registrering eller återkalla en registrering får överklagas.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut att avslå en ansökan om registrering eller återkalla en registrering ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Sveriges advokatsamfund anser att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer inte ska få meddela föreskrifter. *Lagrådet* menar att regeringen redan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen har möjlighet att meddela föreskrifter om verkställighet av en lag. Lagrådet tolkar det så att det i det här fallet är fråga om verkställighetsföreskrifter som kan meddelas av regeringen eller en myndighet. I så fall ska bestämmelsen inte utformas som ett bemyndigande utan som en upplysningsbestämmelse. Bakgrunden till bestämmelsen är att Skatteverket torde vara bäst lämpat att bedöma vilka uppgifter de behöver för att kunna registrera en rapporteringsskyldig plattformoperatör. Regeringen bedömer dock inte att det endast är fråga om föreskrifter som regeringen kan meddela med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen. Det är inte enbart fråga om föreskrifter som preciserar lagbestämmelserna utan regeringen ges också möjlighet att i visst hänseende materiellt komplettera lagen. För att det inte ska råda någon tvekan om att det finns ett rättsligt stöd för att meddela föreskrifterna bör bestämmelsen därför utformas i form av ett bemyndigande och inte endast som en upplysningsbestämmelse.

Lagförslag

Förslaget innebär att 4 kap. POL och 5–10 §§ LAUP införs. Förslaget påverkar även utformningen av de föreslagna 19 och 20 §§ LAUP.

5.6.2 Anmälningsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformoperatörer i Sverige

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om att en plattformoperatör som uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör på grund av skattskyldighet eller annan anknytning till Sverige snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfylls ska anmäla till Skatteverket att den uppfyller kriterierna. En plattformoperatör som uppfyller kriterierna om skattskyldighet eller annan anknytning till både Sverige och en annan medlemsstat i EU ska snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts meddela Skatteverket om i vilken medlemsstat operatören valt att fullgöra rapporteringskraven. En sådan plattformoperatör som inte valt någon annan medlemsstat att fullgöra rapporteringskraven i, ska anses vara rapporteringsskyldig i Sverige.

Plattformsoperatören ska även meddela de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater där kriterierna är uppfyllda. En plattformsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör på det sätt som anges ovan, ska snarast men senast inom två månader efter att kriterierna inte längre uppfylls anmäla detta till Skatteverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering eller en anmälan enligt dessa bestämmelser ska innehålla.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian framgår det inte uttryckligen att tidsfristen om två månader för att anmäla sig ska räknas från det att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör uppfyller kriterierna för att vara en sådan.

Remissinstanserna: *FAR* anser att det ska förtydligas från vilken tidpunkt en plattformsoperatör som har anknytning till Sverige ska anmäla till Skatteverket att den uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör. *Sveriges advokatsamfund* anser att det väcker frågor om en tillräcklig balans mellan olika intressen kan tillförsäkras genom att Skatteverket får möjlighet att meddela föreskrifter och att dessa kan bli långtgående och därför bör utformas genom lag.

Skälen för regeringens förslag: Utgångspunkten enligt avsnitt I.A.4 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR är att plattformsoperatörer ska rapportera de aktuella uppgifterna till den behöriga myndigheten i den stat eller jurisdiktion där den har skatterättslig hemvist. Om den inte har skatterättslig hemvist i någon stat eller jurisdiktion ska den dock rapportera uppgifter till den behöriga myndigheten i en stat eller jurisdiktion som den på annat sätt har anknytning till, t.ex. den stat eller jurisdiktion där platsen för företagsledningen finns. Vid sidan om de rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utanför EU som ska registrera sig hos Skatteverket på det sätt som behandlas i avsnitt 5.6.1 kommer det att finnas plattformsoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige på grund av att de har skatterättslig hemvist här. Det kan vidare finnas plattformsoperatörer som inte har någon skatterättslig hemvist, men som har en sådan anknytning till Sverige som gör att de är rapporteringsskyldiga här. Vad som gäller för sådana plattformsoperatörer i fråga om registrering eller anmälan i den stat eller jurisdiktion där rapporteringen ska ske är i stort sett oreglerat i DAC 7 och DPI MR. Det finns dock en bestämmelse i avsnitt IV.E i bilaga V till DAC av vilken det framgår att en plattformsoperatör som har skatterättslig hemvist i mer än en medlemsstat i EU, eller inte har någon skatterättslig hemvist men har sådan anknytning till mer än en medlemsstat att den är rapporteringsskyldig i mer än en medlemsstat, ska välja en av dessa medlemsstater för att fullgöra rapporteringskraven i. Plattformsoperatören ska underrätta samtliga behöriga myndigheter i dessa medlemsstater om i vilken medlemsstat operatören valt att rapportera.

Det får antas att det skulle vara värdefullt för Skatteverket om det finns en skyldighet för även dessa plattformsoperatörer att ge sig till känna på något sätt, både av planeringsskäl och för att underlätta kontrollen av att alla rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer uppfyller de krav som

ställs på dem. Av samma skäl infördes det bestämmelser i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton om att de som är rapporteringsskyldiga ska anmäla detta till Skatteverket. Motsvarande skyldighet bör införas i detta fall. Mot bakgrund av vad som föreskrivs i avsnitt IV.E i bilaga V till DAC bör bestämmelserna också innefatta en skyldighet för en plattformoperatör som uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldig i mer än en medlemsstat att underrätta Skatteverket om i vilken medlemsstat operatören valt att rapportera. De behöriga myndigheterna i samtliga andra berörda medlemsstater ska också underrättas om detta. Tanken är att samtliga sådana plattformoperatörer måste välja en medlemsstat och rapportera uppgifter där. Eftersom det är upp till plattformoperatören att välja en medlemsstat finns det dock ingen ovillkorlig skyldighet för en sådan plattformoperatör att välja en viss av dessa medlemsstater att fullgöra rapporteringsskyldigheten i. Detta skapar en viss komplexitet eftersom varje medlemsstat har rätt att bestämma över sin egen lagstiftning i detta avseende. För att förena den svenska lagstiftningen med direktivets syfte bör de svenska bestämmelserna föreskriva att en plattformoperatör där en eller flera rapporteringspliktiga säljare har hemvist i Sverige eller förmedlar en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i Sverige och som inte valt någon annan medlemsstat att fullgöra sin rapporteringsskyldighet i måste välja Sverige, se vidare avsnitt 5.3. På så sätt strider det i vart fall mot svensk rätt att inte välja någon medlemsstat. En sådan bestämmelse innebär också att svensk lag motsvarar den bestämmelse i direktivet som anger att en rapporteringsskyldig plattformoperatör måste välja en medlemsstat att rapportera i.

Mot denna bakgrund bör bestämmelser tas in i POL om att en plattformoperatör som uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör på grund av skattskyldighet eller annan anknytning till Sverige snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts ska anmäla detta till Skatteverket. *FAR* anser att det ska förtydligas från vilken tidpunkt en plattformoperatör som har anknytning till Sverige ska anmäla till Skatteverket om att den uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör. Regeringen instämmer i denna bedömning. Tidpunkten för när anmälan ska ske bör utgå från när plattformoperatören uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör. En plattformoperatör som uppfyller kriterierna om skattskyldighet eller annan anknytning till både Sverige och en annan medlemsstat i EU ska snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts meddela Skatteverket om i vilken medlemsstat operatören valt att fullgöra rapporteringskraven. Plattformoperatören ska även meddela de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater där kriterierna är uppfyllda. En sådan plattformoperatör som inte valt någon medlemsstat att fullgöra rapporteringskraven i, ska anses vara rapporteringsskyldig i Sverige. En plattformoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör på det sätt som anges ovan, ska snarast men senast inom två månader efter att kriterierna inte längre uppfylls anmäla detta till Skatteverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt dessa bestämmelser ska innehålla. När det gäller *Sveriges advokatsamfund*s synpunkt att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer inte ska få meddela föreskrifter och *Lagrådets* synpunkt att det är tillräckligt med en upplysningsbestämmelse, se avsnitt 5.6.1. Skatteverket bör få förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt dessa bestämmelser att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns, se vidare avsnitt 5.6.4 om Skatteverkets föreläggandemöjligheter. För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i SFL.

Lagförslag

Förslagen innebär att 3 kap. POL införs. Förslaget påverkar även utformningen av den föreslagna 19 § LAUP.

5.6.3 Ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, om att en plattformsoperatör som anser sig vara en undantagen plattformsoperatör under en viss rapporteringspliktig period kan ansöka om detta hos Skatteverket senast före utgången av kalenderåret före den rapporteringspliktiga perioden. En enhet som blir en plattformsoperatör under den rapporteringspliktiga perioden ska göra ansökan snarast men senast före den rapporteringspliktiga periodens utgång.

Plattformsoperatören ska tillsammans med ansökan ge in underlag för att visa att plattformens hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare.

En undantagen plattformsoperatör ska snarast anmäla ändringar av de uppgifter och underlag som har lämnats i ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering eller en anmälan enligt dessa bestämmelser ska innehålla.

Bestämmelser ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar om att när Skatteverket tar emot en ansökan om undantag ska verket besluta om plattformsoperatören ska anses vara undantagen från rapporteringsskyldighet med avseende på den aktuella rapporteringspliktiga perioden. Detta ska ske senast inom tre månader efter att en ansökan med fullständiga uppgifter och dokumentation kommit in.

Skatteverket ska återkalla beslutet om undantag från rapporteringsskyldigheten om plattformsoperatören inte längre uppfyller villkoren för att vara undantagen.

Om en plattformsoperatör är en undantagen plattformsoperatör ska Skatteverket underrätta Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och om alla eventuella efterföljande ändringar.

Skatteverkets beslut att avslå en ansökan om undantag eller att återkalla ett beslut om undantag ska få överklagas. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian anges att underrättelse till Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater ska ske om en plattformsoperatör ”bedöms vara” undantagen, i stället för om den ”är” undantagen.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att underrättelse till Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater ska ske först efter beslut om undantag av Skatteverket och inte när Skatteverket bedömer att en plattformsoperatör är en undantagen plattformsoperatör. *Sveriges advokatsamfund* anser att det är oklart när Skatteverket ska återkalla ett beslut om undantag från rapporterings-skyldighet. Advokatsamfundet anser vidare att det väcker frågor om en tillräcklig balans mellan olika intressen kan tillförsäkras genom att Skatteverket får möjlighet att meddela föreskrifter och att dessa kan bli långtgående och därför bör utformas genom lag.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt I.A.3 i bilaga V till DAC definieras begreppet undantagen plattformsoperatör som en plattformsoperatör som på förhand och årligen på ett tillfredsställande sätt har visat att plattformens hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare. Detta ska visas för den behöriga myndigheten i den medlemsstat till vilken plattformsoperatören annars skulle ha varit tvungen att rapportera. När det gäller plattformsoperatörer i tredjeländer finns bestämmelser om undantagna plattformsoperatörer i avsnitt I.A.3 i DPI MR. I DPI MR finns dock tre olika grunder för att en plattformsoperatör är undantagen. Den grund som anges i avsnitt I.A.3 c i DPI MR motsvarar den enda grunden för undantag som finns i avsnitt I.A.3 i bilaga V till DAC. För att den svenska lagstiftningen ska leva upp till både DAC 7 och DPI MR kan hänsyn där bara tas till den grund för undantag som finns i både DAC 7 och DPI MR, dvs. det undantag som finns i I.A.3 i bilaga V till DAC och i avsnitt I.A.3 c i DPI MR. Detta återspeglar sig i definitionen av begreppet undantagen plattformsoperatör i 2 kap. 6 § POL. Vad som avses med en undantagen säljare framgår av 2 kap. 17 § POL.

Eftersom en undantagen plattformsoperatör årligen och på förhand ska visa att den är undantagen krävs ett förfarande för att ansöka hos Skatteverket om besked om att den är undantagen. Tanken är att en plattformsoperatör ska kunna få besked om detta innan den rapporteringspliktiga perioden inleds för att därigenom kunna förlita sig på att den inte behöver genomföra åtgärder för kundkännedom och samla in uppgifter som behövs för att kunna lämna korrekta kontrolluppgifter i januari kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden. En ansökan behöver därför göras med avseende på en rapporteringspliktig period åt gången. Även om Skatteverket skulle godkänna en ansökan om undantag kan förhållanden förändras under den rapporteringspliktiga perioden på ett sätt som medför att plattformsoperatören inte längre ska anses undantagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få möjlighet att ge ytterligare föreskrifter om vilket underlag som ska lämnas in tillsammans med en ansökan om undantag och plattformsoperatörerna bör åläggas en skyldighet att meddela Skatteverket om förhållandena förändras. När det gäller *Sveriges advokatsamfunds* synpunkt att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer inte ska få meddela föreskrifter och *Lagrådets* synpunkt att det är tillräckligt med en upplysningsbestämmelse, se avsnitt 5.6.1. Skatteverket bör även ges möjlighet att förelägga plattformsoperatören att lämna de uppgifter som krävs, se vidare avsnitt 5.6.4 om Skatteverkets föreläggandemöjligheter. Eftersom tanken är att ansökan ska göras innan den rapporteringspliktiga perioden inleds bör den ha kommit in till Skatteverket senast den 31 december kalenderåret före den rapporteringspliktiga perioden. Plattformsoperatören ska tillsammans med ansökan ge in underlag för att visa att plattformens hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare. Skatteverket behöver dock ha viss tid på sig att bedöma ansökan innan beslut kan fattas. Regeringen bedömer att det är rimligt att Skatteverket ska fatta beslut inom tre månader från det att en fullständig ansökan kom in. Det innebär att om ansökan inkommer den 31 december året före den rapporteringspliktiga perioden hinner beslut kanske inte fattas förrän den 31 mars under den rapporteringspliktiga perioden. Även i ett sådant fall bedöms det dock vara förmånligt för plattformsoperatören att få ett beslut om undantag. En plattformsoperatör som är mån om att få ett beslut före ingången av den rapporteringspliktiga perioden bör dock skicka in sin ansökan till Skatteverket i god tid innan den rapporteringspliktiga perioden inleds. Ett beslut från Skatteverket att inte bevilja undantag bör få överklagas.

Skatteverket bör kunna återkalla ett beslut om undantag från rapporteringsskyldighet om plattformsoperatören inte längre uppfyller villkoren för att vara undantagen. *Advokatsamfundet* anser att det är oklart när Skatteverket ska återkalla ett beslut om undantag. Regeringen konstaterar att bestämmelsen syftar till att ge Skatteverket möjlighet att ändra ett beslut som visat sig vara felaktigt. Om något av villkoren för undantag inte längre är uppfyllda kan Skatteverket därför besluta om att återkalla undantaget, dvs. om det inte längre är visat att plattformsoperatörens hela företagsmodell är sådan att den inte har några rapporteringspliktiga säljare. En plattformsoperatör är skyldig att anmäla till Skatteverket om ändringar skett av de uppgifter som tidigare lämnats. De nu aktuella besluten har mycket nära koppling till frågan om en plattformsoperatör är uppgifts- eller dokumentationsskyldig och kan därför ha mycket stor betydelse för både plattformsoperatörer, säljare och behöriga myndigheter.

Även Skatteverkets beslut att återkalla ett tidigare meddelat beslut om undantag bör få överklagas. Överklaganden bör ske till allmän förvaltningsdomstol. Tidsfristen för att överklaga ett beslut som avser uppgifts- eller dokumentationsskyldighet är två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det (67 kap. 12 § andra stycket 4 SFL). De nu aktuella besluten har mycket nära koppling till frågan om en plattformsoperatör är uppgifts- eller dokumentationsskyldig. Överklaganden bör därför även i dessa fall ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Prövningstillstånd bör krävas vid överklagande till kammarrätten.

I artikel 8ac.5 i DAC anges att om en plattformoperatör bedöms vara en undantagen plattformoperatör ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där detta visades underrätta de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och om alla eventuella efterföljande ändringar. Bestämmelser om detta bör tas in i LAUP. Av artikel 8ac.6 i DAC framgår att kommissionen ska upprätta ett centralt register i vilket bl.a. upplysningar om undantagna plattformoperatörer ska registreras. Det centrala registret ska vara tillgängligt för de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater. Även om det saknas uttryckliga bestämmelser om detta i direktivet, bör det, eftersom kommissionen administrerar det centrala registret, i svensk lag tas in bestämmelser om att Skatteverket ska underrätta även kommissionen om undantagna plattformoperatörer. Hur underrättelserna ska göras är såvitt känt ännu inte fastställt. Underrättelsen till kommissionen skulle exempelvis kunna göras genom att Skatteverket skickar uppgifterna som ska registreras till kommissionen eller genom att verket går in i något system, t.ex. det centrala registret och lägger in uppgifterna där. Eftersom det centrala registret ska vara tillgängligt för de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater kan det även komma att anses som tillräckligt att uppgifterna tas in i det centrala registret för att övriga medlemsstater ska anses ha underrättats om dem. De praktiska arrangemangen är som redan nämnts inte fastställda i nuläget. Mot bakgrund av vad *Skatteverket* anför om tidpunkten för underrättelse till Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater anser regeringen att det ska förtydligas att en sådan underrättelse ska ske först efter beslut om undantag av Skatteverket, dvs. när en plattformoperatör är undantagen.

Lagförslag

Förslaget innebär att 5 kap. POL, 11 och 12 §§ LAUP införs. Förslaget påverkar även utformningen av de föreslagna 19 och 20 §§ LAUP.

5.6.4 Övriga frågor om faktiskt genomförande

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in den nya lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet som innebär att om en säljare inte lämnar de upplysningar som krävs efter det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den rapporteringsskyldiga plattformoperatören och minst 60 dagar har gått, ska

- den rapporteringsskyldiga plattformoperatören avsluta säljarens konto och förhindra säljaren från att återregistrera sig på plattformen, eller
- hålla inne utbetalning av ersättning till säljaren så länge säljaren inte lämnar de begärda upplysningarna.

Bestämmelser ska även tas in om att en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar operatören förlitar sig på för att genomföra åtgärderna för kundkännedom och uppfylla rapporteringskraven. Dokumentationen ska bevaras i minst sju år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser.

Bestämmelser ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar om att Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter om registrering m.m. enligt lagen om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen. Skatteverkets beslut att förena ett föreläggande med vite ska få överklagas. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Regeringens bedömning: En ändring behöver inte göras i skatteförfarandelagen för att Skatteverket ska ha möjlighet att förelägga rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer och andra enheter som åtagit sig att genomföra åtgärderna för kundkännedom för en rapporteringsskyldig plattformsoveratör för att kontrollera uppgiftsskyldigheten.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* anser att det saknas tillräckliga analyser av konsekvenserna av hur plattformsoveratörer ska agera för att kräva in uppgifter från säljare. Operatören kan åläggas att innehålla säljarens pengar. Skatteverkets åläggande är i praktiken en säkerhetsåtgärd, men någon domstolskontroll finns inte säkrad i detta moment. Plattformsoveratören riskerar därmed att bli ställd mellan parterna och löper en risk att drabbas av krav från missnöjda säljare, eller sanktioner beslutade av Skatteverket. En sådan ordning är inte tillfredsställande.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt artikel 8ac i DAC ska medlemsstaterna ha infört regler och administrativa förfaranden för att säkerställa faktiskt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för kundkännedom och rapporteringskrav som anges i avsnitt II och III i bilaga V till DAC.

Enligt avsnitt IV.A.1 i bilaga V till DAC ska det i varje medlemsstat införas regler för att genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs i avsnitt II. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer uppfyller insamlings- och kontrollkraven enligt avsnitt II med avseende på sina säljare. Det införs därför bestämmelser om detta i POL. Utöver detta innebär den omständigheten att en rapporteringsskyldig plattformsoveratör inte uppfyller sin uppgiftsskyldighet enligt det föreslagna 22 c kap. SFL eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som anges i de nämnda bestämmelserna i POL eller 39 kap. 3 § SFL och 9 kap. 1 § SFF med avseende på kontrolluppgift enligt 22 c kap. samma lag att plattformsavgift kan tas ut (se avsnitt 5.9.2).

Enligt avsnitt IV.A.2 i bilaga V till DAC anges vidare att om en säljare inte lämnar de upplysningar som krävs enligt avsnitt II efter det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den rapporteringsskyldiga plattformsoveratören och minst 60 dagar har förflutit, ska den

rapporteringskyldiga plattformoperatören avsluta säljarens konto och förhindra säljaren att återregistrera sig på plattformen, eller hålla inne utbetalningen av ersättning till säljaren så länge säljaren inte lämnar de begärda upplysningarna. En särskild bestämmelse bör därför tas in i POL med motsvarande krav på plattformen.

Förslaget innebär att det blir ett lagstadgat krav, och därmed en skyldighet, för plattformoperatören att avsluta säljarens konto eller hålla inne säljarens ersättning till dess att begärda upplysningar lämnats. Kravet gäller oavsett om annat har avtalats i dessa frågor mellan plattformoperatören och säljaren. Att sådana regler införs är en nödvändighet för att lagstiftningen ska uppfylla de krav som ställs i DAC 7.

Lagrådet har anfört att regeringen i den fortsatta beredningen bör överväga om inte åtgärden att avsluta kontot och hindra återregistrering är fullt tillräcklig för att uppnå syftet med regleringen. Regeringen gör dock bedömningen att Sverige inte i nationell rätt bör begränsa plattformoperatörernas valmöjlighet till ett av de två alternativen. Enligt direktivtexten har plattformoperatörerna möjlighet att välja mellan de två alternativen och det kan t.ex. tänkas att en plattformoperatör föredrar att under viss tid hålla inne betalningen för en säljare i stället för att omedelbart avsluta säljarens konto och därmed riskera att förlora denna som kund. Även säljaren kan tänkas föredra detta alternativ under tiden säljaren kompletterar kundkännedomsprocessen med vissa uppgifter i stället för att förhindras att verka på plattformen under perioden fram till dess att säljaren fullgjort sin uppgiftsskyldighet. Att utesluta den ena valmöjligheten för plattformoperatören skulle kunna anses innebära en överimplementering av direktivet. En särskild bestämmelse bör därför tas in i POL med motsvarande möjligheter och krav på plattformen som anges i direktivet. Som *Lagrådet* och *Sveriges advokatsamfund* lyfter väcker påtryckningsmedlet att innehålla ersättning flera frågor av civilrättslig karaktär. Åtgärden kan tänkas påverka förhållandet mellan säljare och köpare, förhållandet mellan plattformoperatören och säljaren respektive förhållandet mellan utomstående fordringsägare och operatören eller säljaren. Som exempel skulle en missnöjd köpare kunna göra anspråk på den ersättning som innehålls av plattformoperatören. Det kan som utgångspunkt förväntas att dessa civilrättsliga frågor regleras i avtal mellan parterna och i andra fall sällan medför några större problem än att de rimligen kan hanteras av rättstillämpningen.

Lagrådet har vidare anfört att för det fall valmöjligheten att innehålla ersättning ges till plattformoperatören så måste det utvecklas vad en plattformoperatör får göra och om det behövs ytterligare lagstöd när det gäller påtryckningsmedlet innehållande av ersättning. I det sammanhanget måste frågor om hur länge ersättningen ska kunna hållas inne, vad som gäller beträffande ränta och om ersättningen ska betalas ut när kontot avslutas, behandlas och analyseras. En annan fråga som måste övervägas enligt *Lagrådet* är om det ska krävas att plattformoperatören i sitt avtal med en säljare i avtalsvillkoren ska reglera frågan om innehållande av ersättning. Inledningsvis vill regeringen påpeka att det ytterst är EU-domstolen som kan tolka direktivtextens innebörd och vilka rättigheter respektive skyldigheter som tillkommer till följd av unionsrätten. Vad gäller frågan om hur länge ersättningen ska kunna hållas inne gör regeringen bedömningen att plattformarna har möjlighet att hålla inne

betalningen under den tid som säljaren inte lämnar de begärda upplysningarna. Säljarna har dock endast en skyldighet att lämna uppgifter inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (se vidare avsnitt 5.9.4). Efter utgången av denna period torde säljarens skyldighet att lämna uppgifter upphöra. Efter denna tid torde det därför inte längre finnas någon grund för plattformoperatören att innehålla ersättning enligt den föreslagna bestämmelsen. Vad gäller den andra frågan, om rätt till ränta, gör regeringen bedömningen att rätt till ränta i första hand avgörs av vad plattformoperatören och säljaren har avtalat. Ett innehållande av ersättning på grund av ett svensk skatterättsligt eller unionsrättsligt förhållande innebär inte i sig att det finns en rätt till ränta i avsaknad av en uttrycklig bestämmelse därom. Det är i den aktuella situationen vidare inte fråga om ett innehållande och återbetalning av skatter och avgifter som har tagits ut i en medlemsstat. Rättelagen (1975:635) kan dock, för det fall att annat inte avtalats mellan operatören och säljaren, ha inverkan på rätten till ränta vid felaktigt innehållande eller då ersättning hålls inne under för lång tid. Vad gäller den tredje frågan, om ersättningen ska betalas ut när kontot avslutas, gör regeringen följande bedömning. De två föreslagna tillvägagångssätten är alternativa till varandra. Plattformoperatörerna har därför möjlighet att välja ett av dessa. Det finns inte något vare sig i direktiv- eller lagtexten som förhindrar att en plattformoperatör byter alternativ, däremot kan en plattformoperatör inte välja att göra båda samtidigt eftersom de är alternativa till varandra. Om en plattformoperatör väljer att avsluta ett konto torde ersättningen som tidigare hållits inne behöva betalas ut. Däremot torde plattformoperatören kunna alternera mellan förfarings-sätten. Betalningen kan t.ex. innehållas under en viss period och om uppgifterna inte ges in inom den perioden kan kontot avslutas. Om kontot avslutas bör ersättningen då som redan nämnt betalas ut. Å andra sidan måste plattformoperatören då förhindra säljaren från att på nytt öppna ett konto fram till dess att uppgifterna lämnats. Vad gäller den fjärde och sista frågan, om det ska krävas att plattformoperatören i sitt avtal med en säljare som ansluts till plattformen i avtalsvillkoren reglerar frågan om innehållande av ersättning, är detta inte nödvändigt. Regeringen bedömer det dock som sannolikt att parterna i syfte att öka förutsebarheten i olika situationer kommer att närmare reglera dessa frågor mellan sig.

Som nämns ovan kan även förhållandet mellan utomstående fordringsägare och plattformoperatören eller säljaren påverkas av ett innehållande av ersättning. Befintlig reglering bedöms dock tillräcklig för de situationer som kan uppstå vid t.ex. utmätning eller konkurs. Under alla förhållanden bedöms situationerna kunna hanteras i rättstillämpningen. När det gäller tredjeländer finns regler som motsvarar avsnitt IV.A.1 och 2 i bilaga V till DAC i avsnitt IV.1 och IV.2 i DPI MR.

Enligt avsnitt IV.B.1 i bilaga V till DAC ska det i varje medlemsstat införas regler enligt vilka rapporteringsskyldiga plattformoperatörer är skyldiga att föra register över de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar sig på för att genomföra förfarandet för kundkännedom och uppfylla rapporteringskraven samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar. Medlemsstaterna ska också vidta de åtgärder som krävs för att se till att rapporteringsskyldiga plattformoperatörer för register över de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar

sig på för att genomföra de förfaranden för kundkännedom och uppfylla de rapporteringskrav som anges i avsnitt II och III i bilaga V till DAC. Sådana register ska finnas tillgängliga under tillräckligt lång tid och i alla händelser under en period på minst fem men högst tio år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser. När det gäller tredjeländer finns motsvarande bestämmelser i avsnitt IV.3 och IV.4 i DPI MR. En särskild bestämmelse bör därför tas in i den nya POL med motsvarande krav på plattformens skyldigheter att dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på för att genomföra åtgärderna för kundkännedom och uppfylla rapporteringskraven. Vad gäller rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers skyldighet att dokumentera de åtgärder som vidtas och underlag som åberopas för att genomföra förfarandena enligt DAC 7 kan det vidare konstateras att den granskning som de rapporteringsskyldiga plattformsoperatörerna ska göra enligt POL för att identifiera rapporteringspliktiga säljare är avgörande för om kontrolluppgifter ska lämnas om kontona enligt det föreslagna nya 22 c kap. SFL. I 39 kap. 3 § SFL anges att den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation ska se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen. Eftersom identifieringen av om en säljare är rapporteringspliktig eller inte är avgörande för om kontrolluppgift ska lämnas eller inte, är sådana uppgifter och dokumentation som enligt POL ska inhämtas, kontrolleras och bevaras om säljare sådant underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten som avses i 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL. Bestämmelserna i POL respektive SFL kan således överlappa varandra. Vad gäller bevarande av dokumentationen bör denna bevaras i minst sju år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser. Dokumentationen ska därmed bevaras lika länge som sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL enligt 9 kap. 1 § SFF.

Enligt avsnitt IV.B.2 i bilaga V till DAC ska medlemsstaterna också vidta de åtgärder som krävs, även tvingande åtgärder för att se till att rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer fullgör sina rapporteringsskyldigheter, i syfte att säkerställa att alla nödvändiga upplysningar rapporteras till den behöriga myndigheten så att den kan fullgöra skyldigheten att lämna upplysningar i enlighet med artikel 8ac.2 i DAC. Det införs en skyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att lämna kontrolluppgifter för rapporteringspliktiga säljare (se avsnitt 5.5.1). Enligt avsnitt IV.D i bilaga V till DAC och avsnitt IV.6 i DPI MR ska det slutligen införas administrativa förfaranden för uppföljning med en rapporteringsskyldig plattformsoperatör om den rapporterar ofullständiga eller felaktiga upplysningar. Staterna och jurisdiktionerna ska också fastställa administrativa förfaranden för uppföljning med rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer om de rapporterade upplysningarna är ofullständiga eller felaktiga. Enligt 37 kap. 2 § SFL får Skatteverket förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. samma lag att fullgöra skyldigheten. Enligt 37 kap. 6 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldig-

heten. Enligt 37 kap. 7 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera dokumentationsskyldigheten enligt 39 kap. 3 § samma lag. Enligt 37 kap. 9 § får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift om rättshandling med annan. Föreläggandet ska då avse förhållanden som har betydelse för uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. Om det finns särskilda skäl får Skatteverket, enligt 37 kap. 10 § SFL, även förelägga annan person att lämna sådana uppgifter som angetts i 9 §. Det bedöms sammantaget behöva införas en bestämmelse i LAUP utöver de redogjorda bestämmelserna i SFL som innebär att Skatteverket har en möjlighet att förelägga den plattformoperatör som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan uppgift för kontroll av om det finns en anmälnings- eller kontrollskyldighet för plattformoperatören. Skatteverket bör därför få möjlighet att förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 3–5 kap. POL om säljare att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns (se även avsnitten 5.6.1–5.6.3 om de olika åtgärderna Skatteverket får förelägga om). Även Skatteverkets beslut att förena ett föreläggande med vite bör få överklagas. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. I 44 kap. 2 § SFL anges att nämnda förelägganden får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. I de fall Skatteverket, genom skrivbordsgranskning, revision eller likande, uppmärksammar att en rapporteringsskyldig plattformoperatör inte följer POL eller då kontrolluppgifter som ska inkomma enligt SFL inte lämnas kan Skatteverket således använda sig av förelägganden och har under vissa förutsättningar möjlighet att förena dem med vite. Skatteverket har utöver detta även möjlighet att besluta om revision för alla enheter som är eller kan antas vara rapporteringsskyldiga eller som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom för plattformen, se avsnitt 5.4 och nedan.

Enligt avsnitt IV.C i bilaga V till DAC och avsnitt IV.5 i DPI MR ska det också i varje stat eller jurisdiktion finnas administrativa förfaranden för att kontrollera att rapporteringsskyldiga plattformoperatörer följer förfarandet för kundkännedom och uppfyller rapporteringskraven. Staterna och jurisdiktionerna ska också fastställa administrativa förfaranden för att kontrollera att rapporteringsskyldiga plattformoperatörer följer förfarandet för kundkännedom och uppfyller rapporteringskraven. Den granskning och kontroll av att de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna följer reglerna som krävs kan för Sveriges del lämpligen utföras av Skatteverket. En sådan granskning och kontroll kan innefatta t.ex. att kontrollera en rapporteringsskyldig plattformoperatörs uppgifter om undantagna säljare. Det kan övervägas om en bestämmelse om detta bör tas in i förordning. Om en plattformoperatör underrättar Skatteverket om att en annan rapporteringsskyldig plattformoperatör fullgör skyldigheten kan det vara lämpligt att besluta om revision hos båda de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna. Av 41 kap. 2 § SFL framgår bl.a. att Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att

uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. samma lag har fullgjorts eller för att kontrollera att det finns förutsättningar att uppfylla sådan uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma. Enligt befintliga bestämmelser får revision bl.a. göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen och någon annan juridisk person än ett dödsbo. Skatteverket får även besluta om revision enligt 41 kap. 2 § andra stycket SFL för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än hos den som revideras. Revision får dock fortfarande bara göras hos sådana personer som tidigare nämnts. För att Skatteverket ska ha möjligt att revidera samtliga tänkbara som kan ha uppgifter av betydelse eller en uppgiftsskyldighet, bör revision även kunna göras både hos den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § POL och den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. POL. En sådan möjlighet föreslås i avsnitt 5.4. Tillägget som föreslås innebär alltså att både en plattformoperatör och den som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom kan revideras även om den varken är en juridisk person eller en fysisk person, såsom exempelvis vissa trustar. Utöver bestämmelserna om revision finns även bestämmelser om t.ex. föreläggande i 37 kap. och vitesföreläggande i 44 kap. SFL. För att Skatteverket ska kunna utföra den kontroll som krävs ska det även beaktas att det införs bestämmelser att plattformoperatörer under vissa förutsättningar ska registrera sig om de har anknytning till Sverige eller har hemvist utanför EU (se avsnitten 5.6.1 och 5.6.2). Denna information är värdefull för att identifiera vilka plattformoperatörer som är rapporteringsskyldiga och därmed ska genomföra de krav för insamling, kontroll och dokumentation som fastställs. För att underlätta hantering och kontroll av de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna införs även bestämmelser att dessa ska underrätta Skatteverket om uppgifter som lämnas av annan rapporteringsskyldig plattformoperatör och om vilken annan rapporteringsskyldig plattformoperatör som lämnat uppgifterna samt till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats, eller om den rapporteringsskyldig plattformoperatör inte ska lämna några kontrolluppgifter. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen och, vid tillämpning av första stycket, för den andra rapporteringsskyldiga plattformoperatören. Se vidare avsnitt 5.5.1.

Utöver vad som angetts ovan, om de nya och befintliga bestämmelserna om skyldigheter för plattformoperatörer och möjligheter för Skatteverket att kontrollera dessa, innebär den omständigheten att en rapporteringsskyldig plattformoperatör inte uppfyller sin uppgiftsskyldighet enligt det föreslagna 22 c kap. SFL eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som anges i 6 kap. POL och 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgift enligt 22 c kap. SFL att plattformsavgift kan tas ut (se avsnitt 5.9.2).

Lagförslag

Förslaget innebär att 6 kap. 13 och 14 §§ POL och 19 § LAUP införs.

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar om att Skatteverket till varje annan berörd rapporteringspliktig jurisdiktion automatiskt ska överföra upplysningar om rapporteringspliktiga säljare. Skatteverket ska dock inte lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga period som upplysningarna avser. En bestämmelse ska även tas in i samma lag om att begrepp ska ha samma betydelse, om inte något annat anges, som de har i lagen om plattformsoverföringsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

Bestämmelser ska vidare tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar som innebär att om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig plattformsoverföringsoperatör i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan plattformsoverföringsoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet. Skatteverket ska vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna om en annan stats eller jurisdiktionens behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig plattformsoverföringsoperatör eller att en sådan plattformsoverföringsoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter.

Därutöver ska det införas bestämmelser i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar om en plattformsoverföringsoperatör som annars skulle ha lämnat kontrolluppgift om rapporteringspliktiga säljare enligt skatteförfarandelagen som överlämnat ansvaret för rapporteringen till en annan plattformsoverföringsoperatör i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket genom automatiskt utbyte av upplysningar även överföra uppgifter om den andra plattformsoverföringsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer till den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där rapporteringen ska ske. Om en plattformsoverföringsoperatör som lämnar kontrolluppgift om rapporteringspliktiga säljare enligt skatteförfarandelagen åtar sig ansvaret för rapportering för en annan plattformsoverföringsoperatör som annars skulle ha rapporterat uppgifter i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket även utbyta upplysningar om detta med den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där den andra plattformsoverföringsoperatören annars skulle ha rapporterat. Uppgifter om den andra plattformsoverföringsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer ska då överföras. Skatteverket ska

utbyta uppgifter endast i den utsträckning Skatteverket har tillgång till uppgifterna.

Bestämmelser ska också tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte om inkomster genom digitala plattformar om att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion endast får användas för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om inte tillåtelse getts. För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från andra medlemsstater i EU gäller bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Bestämmelser ska också tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar om att Skatteverket omedelbart ska underrätta sekretariatet vid koordineringsorganet enligt Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det ska förtydligas vilka uppgifter som ska utbytas om plattformsoperatören som ska fullgöra uppgiftsskyldigheten åt en annan plattformsoperatör. Skatteverket tolkar bestämmelsen så att uppgifter ska utbytas både avseende den plattformsoperatör som är uppgiftsskyldig och också om den plattformsoperatör som faktiskt fullgör uppgiftsskyldigheten åt den förstnämnda.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelser om utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar finns i artikel 8ac i DAC och i avsnitt 2–5 i DPI MCAA.

Av artikel 8ac.2 i DAC framgår att den behöriga myndigheten i en medlemsstat genom automatiskt utbyte av upplysningar och inom den tidsfrist som anges i artikel 8ac.3, lämna upplysningar till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist. Om den rapporteringspliktiga säljaren tillhandahåller tjänster för uthyrning av fast egendom ska uppgifter även lämnas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.

Utbyte ska ske med andra medlemsstater enligt direktivet. Utbyte ska även ske med andra stater med vilka Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte om inkomster som erhållits genom digitala plattformar. Bestämmelserna måste därför utformas på så sätt att de ska vara tillämpliga för alla rapporteringspliktiga jurisdiktioner och inte enbart medlemsstater inom EU.

Enligt 27 kap. OSL gäller sekretess bl.a. i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Sekretessen är absolut. Uppgifter om rapporteringspliktiga säljare som har lämnats till Skatteverket omfattas av denna sekretess, se avsnitt 5.11. Enligt 8 kap. 3 § OSL får dock en uppgift för vilken sekretess gäller enligt lagen röjas för en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning. För att behöriga myndigheter i andra jurisdiktioner ska kunna få tillgång till uppgifterna bör en sekretessbrytande regel tas in.

En bestämmelse bör införas i LAUP där det framgår att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 c kap. och 24 kap. 4 § 1 SFL (se avsnitt 5.5.2–5.5.5 för upplysningarna som ska lämnas i kontrolluppgift). Det skulle dock knappast innebära någon nytta för de behöriga myndigheterna i andra rapporteringspliktiga jurisdiktioner om Skatteverket lämnar upplysningar i de fall då uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Vid bedömningen av om plattformsavgift ska tas ut ska uppgifter i dessa fall inte anses ha lämnats överhuvudtaget (se avsnitt 5.9.2). En bestämmelse bör därför tas in om att Skatteverket inte ska lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 c kap. SFL lämnas för.

Termer och uttryck som används i LAUP ska ha samma betydelse, om inte något annat anges, som de har i POL. Detta innebär exempelvis att med rapporteringsskyldig plattformoperatör avses de definitioner som finns i 2 kap. 2 och 3 §§ POL och med rapporteringspliktig säljare avses den definition som finns i 2 kap. 14 § POL. Vad som utgör en rapporteringspliktig jurisdiktion definieras 3 § tredje stycket LAUP.

Av artikel 8ac.3 i DAC framgår att utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare ska äga rum inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga perioden. En bestämmelse om detta bör tas in i LAUP. Med rapporteringspliktig period avses det kalenderår avseende vilket kontrolluppgift ska lämnas enligt SFL, se avsnitt 5.3.

Artikel 8ac.4 och 5 i DAC behandlas ovan i avsnitt 5.6.1.

Artikel 8ac.6 och 7 i DAC riktar sig till Europeiska kommissionen och medför ingen åtgärd i svensk lag.

I avsnitt 4.1 i DPI MCAA föreskrivs att en behörig myndighet ska underrätta den andra behöriga myndigheten när den förstnämnda behöriga myndigheten har skäl att tro att ett fel har begåtts som kan ha lett till att felaktig eller ofullständig information har rapporterats av en rapporteringsskyldig plattformoperatör eller att denne har brustit i sin efterlevnad av tillämpliga rapporteringskrav och förfaranden för kundkännedom. Vidare föreskrivs att den underrättade behöriga myndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder som enligt sin inhemska lagstiftning står till buds för att avhjälpa den felaktiga eller ofullständiga information som har lämnats av en inhemska rapporteringsskyldig plattformoperatör eller den felaktiga eller ofullständiga tillämpningen av rapporteringskrav och förfaranden för kundkännedom. Bestämmelser om Skatteverkets skyldigheter i enlighet med avsnitt 4.1 i DPI MCAA bör tas in i LAUP. Att Skatteverket som behörig myndighet i Sverige ska vidta de åtgärder som är möjliga för att inhämta fullständig och korrekt information inkluderar att verket ska kontrollera så att åtgärderna för kundkännedom har genomförts på ett

korrekt sätt. I en sådan situation finns bl.a. möjligheten att ta ut en plattformssavgift (se avsnitt 5.9).

I avsnitt 4.2 i DPI MCAA föreskrivs att en behörig myndighet som får information från en rapporteringsskyldig plattformssoperatör om att denne överlämnat skyldigheterna till en annan rapporteringsskyldig plattformssoperatör i en annan jurisdiktion, i den mån sådan information finns tillgänglig, ska utbyta uppgifter om namn, registrerade företagsadress och TIN-nummer för varje överlämnande rapporteringsskyldig plattformssoperatör med den behöriga myndigheten i den jurisdiktionen där den överlämnande rapporteringsskyldiga plattformssoperatören annars skulle ha rapporterat. Dessutom ska den behöriga myndigheten som får uppgift av en rapporteringsskyldig plattformssoperatör om att den övertagit skyldigheterna för en plattformssoperatör i en annan jurisdiktion, i den mån sådan information är tillgänglig, utbyta uppgifter om namn, registrerade företagsadress och TIN-nummer för varje rapporteringsskyldig plattformssoperatör som övertagit ansvaret för en annan plattformssoperatör med den behöriga myndigheten i den jurisdiktionen där den övertagande plattformssoperatören rapporterar. En bestämmelse bör tas in i LAUP som anger att om Skatteverket har tillgång till dessa uppgifter ska verket, när en plattformssoperatör som annars skulle ha lämnat uppgifter enligt 22 c kap. SFL. har överlämnat ansvaret för rapporteringen till en annan plattformssoperatör i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, även genom automatiskt utbyte av upplysningar överföra uppgifter om den andra plattformssoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer till den behöriga myndigheten i den andra rapporteringspliktiga jurisdiktionen där rapporteringen ska ske. En bestämmelse ska även tas in i LAUP om att överföring av uppgifter ska ske i den motsatta situationen. Om en plattformssoperatör som lämnar uppgifter enligt 22 c kap. SFL åtar sig ansvaret för rapportering för en annan plattformssoperatör som annars skulle ha rapporterat uppgifter i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket därför även utbyta upplysningar om detta med den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där den andra plattformssoperatören annars skulle ha rapporterat. Uppgifter om den andra plattformssoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer ska då överföras. Kraven att uppgifterna ska överföras i de båda situationerna ska endast gälla i den utsträckning Skatteverket har tillgång till uppgifterna.

Någon motsvarighet till avsnitt 4 i DPI MCAA finns inte i DAC. DPI MCAA kan undertecknas av de stater och jurisdiktioner som önskar och de bestämmelser som införs behöver därför anpassas på ett sådant sätt att de fungerar om Sverige undertecknar avtalet och därför utbyter uppgifter med andra stater och jurisdiktioner än de medlemsstater som omfattas av direktivet. Plattformssoperatörer som annars hade varit rapporteringsskyldiga enligt 22 c kap. SFL ska enligt den föreslagna 22 c kap. 7 § SFL underrätta Skatteverket om en plattformssoperatör som rapporterar i en annan stat eller jurisdiktion och övertagit ansvaret för rapporteringen. Underrättelsen ska då innehålla uppgift om namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer för den andra plattformssoperatören och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats (se

avsnitt 5.5.1). En rapporteringsskyldig plattformsoperatör som lämnar uppgifter åt en annan rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska vidare i kontrolluppgift enligt den föreslagna 22 c kap. 9 § SFL ange nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör åt vilken uppgifter lämnas (se avsnitt 5.5.2).

Skatteverket anser att det ska förtydligas vilka uppgifter som ska utbytas om dessa två plattformsoperatörer. Uppgifter ska enligt 13 § första stycket LAUP utbytas med en rapporteringspliktig jurisdiktion om de uppgifter som fås genom kontrolluppgift med den stat eller jurisdiktion där den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist eller har hyrt ut fast egendom. Uppgifterna kommer då innehålla identifikationsuppgifter för den plattformsoperatör som lämnar kontrolluppgiften enligt 24 kap. 4 § SFL och för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör åt vilken uppgifter lämnas enligt 22 c kap. 9 § SFL. Uppgifter om en utländsk plattformsoperatör ska därutöver, enligt 13 § tredje stycket LAUP, utbytas med den rapporteringspliktiga jurisdiktion där rapportering sker (om den utländska plattformsoperatören rapporterar för en svensk plattformsoperatörs räkning) eller med den eller de stater eller jurisdiktioner där den eller de plattformsoperatörerna annars skulle ha rapporterat (om en plattformsoperatör lämnar uppgifter i Sverige för den utländska plattformsoperatörens räkning). Skatteverket kan få tillgång till dessa sistnämnda uppgifter genom exempelvis en underrättelse enligt 22 c kap. 7 § SFL av den plattformsoperatör som är uppgiftsskyldig eller genom en kontrolluppgift eller enligt 22 c kap. 9 § SFL samma lag av en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som lämnar uppgifter åt en annan rapporteringsskyldig plattformsoperatör. Kraven att dessa uppgifter ska överföras enligt 13 § tredje stycket LAUP gäller dock endast i den utsträckning Skatteverket har tillgång till uppgifterna.

I avsnitt 5.1 i DPI MCAA framgår att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av sekretessregler och andra skydd i enlighet med Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts och, i den utsträckning det behövs för att säkerställa nödvändig skyddsnivå för personuppgifter, i enlighet med de skydd som kan specificeras av uppgiftslämnande behörig myndighet och som föreskrivs i dess nationella lag och förtecknas i enlighet med avsnitt 7.1 g i DPI MCAA. Frågor om sekretess och användningsbegränsningar avhandlas i avsnitt 5.11.

I avsnitt 5.2 i DPI MCAA anges bl.a. att en behörig myndighet omedelbart ska underrätta koordineringsorganets sekretariat vid överträdelse av sekretessen enligt DPI MCAA eller brister i skyddet för uppgifterna och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. En bestämmelse bör tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomst genom digitala plattformar om att Skatteverket ska göra sådana underrättelser. Alla detaljer i innebörden av underrättelseskyldigheten framgår inte av DPI MCAA eller dess kommentar. Det är därför viktigt att klargöra att när det som i detta fall rör sig om en

internationell standard som förutsätts tillämpas så lika som möjligt i alla stater och jurisdiktioner, finns det skäl att vara försiktig med att fastställa ensidiga nationella principer för tolkning. Internationellt kommer arbetet med att precisera detaljerna kring hur den globala standarden ska tillämpas med största sannolikhet fortsätta.

Lagförslag

Förslaget innebär att 3 § och 13–17 §§ LAUP införs.

5.8 Formen för uppgiftslämnandet

Regeringens bedömning: Skatteverket får bedöma och bestämma i vilken form uppgiftsskyldighet enligt skatteförfarandelagen ska fullgöras, exempelvis om uppgifterna ska lämnas genom elektronisk eller pappersbaserad kommunikation.

Promemorians bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian anges att Skatteverket även bör kunna göra bedömningen om uppgifterna ska lämnas genom elektronisk eller pappersbaserad kommunikation.

Remissinstanserna: *Skatteverket* är positivt till bedömningen att verket bör kunna göra bedömningen om uppgifterna ska lämnas genom elektronisk eller pappersbaserad kommunikation och till att få utrymme att avgöra i vilken form uppgiftsskyldighet lämpligast ska fullgöras. Skatteverket anser att det är viktigt att det framgår tydligt. *Sveriges advokatsamfund* anser att rapportering till Skatteverket bör ske i digital form eftersom det informationsflöde som direktivet tar sikte på sker i digital form.

Skälen för regeringens bedömning: I prop. 2010/11:165 (s. 346) anges att "[e]n teknikneutral lagstiftning förutsätter att de formkrav som ställs upp är utformade så att de tillåter såväl elektronisk som pappersbaserad kommunikation.". Detta uttalande skedde i en tid där utvecklingen från en miljö med pappersblanketter till en mer digitaliserad form av uppgiftslämnande fortfarande inte hade kommit så långt. Uttalandet ska tolkas utifrån den situation som rådde vid det tillfället. Tanken var att anpassa SFL:s systematik och begrepp till att uppgifter i större utsträckning lämnas digitalt. Syftet var endast att förklara att det inte är nödvändigt att uppgifter lämnas på pappersblanketter. Det ska gå lika bra att lämna uppgifter digitalt. I det avseendet råder alltså neutralitet i fråga om form. Däremot bör uttalandet inte tolkas på så sätt att det alltid måste finnas en möjlighet att lämna uppgifter på pappersblanketter. I prop. 2010/11:165 (s. 345) anges exempelvis följande. "Den bästa lösningen är enligt regeringens bedömning en teknikneutral lag som inte innehåller några bestämmelser som reglerar förutsättningarna för elektroniskt uppgiftslämnande. En sådan reglering är flexibel och ger utrymme för successiv utveckling av formerna för uppgiftslämnandet. Det är, med hänsyn till den snabba tekniska utvecklingen, viktigt.".

Skatteverket fastställer formulären för uppgiftslämnandet (22 kap. 3 § SFF). Det är Skatteverket som bäst kan bedöma och bestämma vilken form

för uppgiftslämnandet som bäst uppfyller syftet med att uppgifterna lämnas. Om samma mål med uppgiftslämnandet kan uppnås när uppgiftslämnande endast kan göras digitalt finns det enligt regeringens mening inget hinder mot att så sker. *Skatteverket* är positivt till bedömningen att Skatteverket bör kunna göra bedömningen om uppgifterna ska lämnas genom elektronisk eller pappersbaserad kommunikation och till att få utrymme att avgöra i vilken form uppgiftsskyldighet lämpligast ska fullgöras. Skatteverket anser att detta ska vara tydligt och att det bör framgå att verket inte bara får göra bedömningen utan även bestämma t.ex. om uppgifter endast ska kunna lämnas elektroniskt. Regeringen har ingen invändning mot att detta tydliggörs. *Sveriges advokatsamfund* anser att den aktuella rapporteringen till Skatteverket bör ske i digital form. I sin bedömning av om det är lämpligt att uppgifter endast lämnas digitalt finns det naturligtvis ett antal aspekter för Skatteverket att ta hänsyn till. Bedömningen skulle exempelvis kunna tänkas falla ut olika beroende på om det är fråga om uppgifter som alla privatpersoner i alla åldrar måste lämna, t.ex. inkomstdeklarationer, jämfört med om det bara är företag som ska lämna uppgifter. En annan sak som kan behöva vägas in är i vilken utsträckning digitala uppgifter når samma säkerhet som sådana som lämnas på papper. Vid uppgiftslämnande från utländska aktörer behöver bedömningen göras utifrån att uppgiftslämnaren kan finnas var som helst i världen. Det finns sannolikt ett antal ytterligare omständigheter som Skatteverket behöver ta hänsyn till. Eftersom det är Skatteverket som fastställer formulären för uppgiftslämnandet bör det också vara Skatteverket som kan avgöra om enbart elektroniskt uppgiftslämnande är lämpligt och möjligt. Det är inte lätt att se att någon annan part än Skatteverket är bättre lämpad att göra bedömningen hur uppgifter ska lämnas för att uppgiftslämnandet ska kunna fungera på bästa sätt för såväl Skatteverket som enskilda.

5.9 Sanktioner för plattformsoperatörer

5.9.1 En ny särskild avgift införs i form av en plattformsavgift

Regeringens förslag: Plattformsavgift införs i form av en ny särskild avgift i skatteförfarandelagen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser att förslaget avseende sanktioner för plattformsoperatörer är väl avvägt och ställer sig positivt till att regleringen av plattformsavgiften i stort följer den som gäller för särskilda avgifter i SFL i allmänhet.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 25a i DAC föreskrivs att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits avseende obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformsoperatörer och att medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att sanktionerna tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Det finns således en skyldighet för Sverige att ha

sanktioner för dem som inte uppfyller den uppgiftsskyldighet som föreslås i denna proposition. Även i avsnitt IV.7 i DPI MR anges att stater och jurisdiktioner förväntas införa effektiva regler för att motverka överträdelse av regelverket och att detta kan inkludera böter eller andra påföljder.

Syftet med en sanktion är primärt att avskräcka från överträdelse av de föreslagna reglerna om uppgiftsskyldighet. På skatteområdet är det vanligt att överträdelse av olika regler medför att sanktionsavgifter kan tas ut, t.ex. skattetillägg enligt 49 kap. SFL och kontrollavgift enligt 50 kap. SFL. Särskilda avgifter har också införts som sanktioner för överträdelse av DAC 2 genom dokumentationsavgiften i 49 b kap. SFL (prop. 2018/19:9 s. 91) och för överträdelse av DAC 6 genom rapporteringsavgiften i 49 c kap. SFL (prop. 2019/20:74 s. 135). Detta talar för att sanktionsavgifter bör användas även vid överträdelse av det föreslagna regelverket. De gärningar som kan eller skulle kunna leda till straff enligt skattebrottslagen (1971:69) eller bokföringslagen riktar sig vidare till fysiska personer. Med anledning av att de flesta av de eventuella överträdelseerna kommer att ske inom ramen för en juridisk persons verksamhet som dessutom kan bedrivas utanför Sveriges gräns, kommer det vidare många gånger vara svårt eller olämpligt att peka ut en fysisk person som uppfyller rekvisiten för brott, t.ex. krav på uppsåt eller oaktksamhet. Straffrättsliga sanktioner bedöms därför varken vara önskvärda eller lika effektiva för att avhålla från överträdelse av regelverket. Fördelen med en sanktionsavgift jämfört med en straffrättslig sanktion är också att sanktionsavgiften kan riktas mot den som bedriver näringsverksamhet. En plattformoperatör kan enligt definitionen inte vara en fysisk person. Av denna anledning lämpar det sig bättre att införa en ny särskild avgift. En nackdel med sanktionsavgifter, som endast tas ut i form av en avgift och inte i sig kan innebära t.ex. fängelsestraff eller näringsförbud, är att om avgiftsbeloppet sätts för lågt kan den som riskerar att träffas av avgiften se denna som en kostnad som det går att kalkylera med. På skatteområdet torde sanktionsavgifter dock, i jämförelse med straffrättsliga sanktioner, ha den fördelen att de ökar förutsättningarna för en snabb reaktion vid regelöverträdelse och således i högre grad kan bidra till efterlevnad av regelverket. Det är vidare Skatteverket som har hand om skatteförfarandet. Skatteverket ska även kontrollera att de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna tillämpar de åtgärder för kundkännedom som framgår av 6 kap. POL och att plattformoperatörerna lämnar kontrolluppgifter i enlighet med de föreslagna bestämmelserna i 22 c kap. SFL. I SFL finns redan bestämmelser om sanktionsavgifter i form av särskilda avgifter, se lagens avdelning XII om t.ex. skattetillägg och kontrollavgift. Mot denna bakgrund bör en ny särskild avgift i form av en plattformsavgift tas ut av Skatteverket vid överträdelse av regelverket. Detta bedöms vara det mest effektiva verktyget och den bäst lämpade sanktionen för att beivra överträdelse av regelverket. Genom att införa en ny särskild avgift kommer även ett stort antal andra befintliga förfaranderegler vara tillämpliga. Genom att införa sanktionen som en särskild avgift får det till följd bl.a. att bestämmelserna i 51 kap. 1 § SFL om befrielse från särskilda avgifter blir tillämpliga på den särskilda avgiften. Bestämmelserna innebär att Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att ta ut avgiften

med fullt belopp. Det ska särskilt beaktas t.ex. om den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande, om det är fråga om en felbedömning av en regel eller betydelsen av faktiska förhållanden, om avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten eller om det har varit fråga om en oskäligt lång handläggningstid.

Frågan om huruvida en ny särskild avgift kan vara att betrakta som ett straff enligt Europakonventionen och påförandet av en ny särskild avgift och en annan sanktion i ett enskilt fall därför skulle kunna omfattas av dubbelprövningsförbudet behandlas i avsnitt 5.10.

Bestämmelser om plattformavgift bör tas in i ett nytt kapitel i SFL. Definitioner och förklaringar finns i 3 kap. SFL. Särskilda avgifter definieras i 3 kap. 17 § SFL. Tillägg bör därför göras i denna bestämmelse så att även plattformavgift anges som en särskild avgift enligt SFL.

Lagförslag

Förslaget innebär att ett nytt kapitel, 49 d kap. SFL, införs. Förslaget medför även ändringar i 1 kap. 1 § och 3 kap. 17 § SFL.

5.9.2 Förutsättningar för att ta ut en plattformavgift

Regeringens förslag: En plattformavgift på 2 500 kronor ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören antingen inte har lämnat föreskrivna uppgifter i rätt tid, eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs när det gäller en aktiv säljare.

Om det klart framgår att den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare eller inhämta, kontrollera eller bevara handlingar i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs inte har fullgjort dessa skyldigheter senast den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket, eller skulle ha lämnats till Skatteverket om säljaren hade varit rapporteringspliktig, ska en andra plattformavgift på 5 000 kronor tas ut.

Under samma förutsättningar som gäller för att ta ut den andra plattformavgiften ska även en tredje plattformavgift på 5 000 kronor kunna tas ut. Det gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören med anledning av en utredning om en andra plattformavgift.

Oavsett om det finns brister i ett eller båda avseendena ska i samtliga fall endast en avgift tas ut.

Plattformavgift får inte tas ut om skyldigheterna delvis fullgjorts inom respektive gällande tidsfrist och bristerna endast är av mindre betydelse. Plattformavgift får inte heller tas ut om skyldigheterna delvis fullgjorts inom respektive gällande tidsfrist och plattformsoperatören på eget initiativ därefter har fullgjort skyldigheterna. För att en rättelse av kontrolluppgift ska kunna beaktas i dessa fall förutsätts att de uppgifter som ursprungligen har lämnats inte varit så bristfälliga

att de uppenbart inte kunnat läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Språkliga ändringar görs.

Remissinstanserna: *Skatteverket* instämmer i att det är Skatteverket som har bevisbördan för att det finns grund för att ta ut en plattformavgift men anser att det bör förtydligas att det följer av allmänna rättsgrundsatser att bevisbördan för att uppgifter har kommit in i tid normalt ligger på den som lämnar in uppgifterna. Skatteverket anser att det inte är lämpligt att den plattformoperatör som fullgör uppgiftsskyldigheten åt en annan plattformoperatör också blir ansvarig för kundkännedomsprocessen och därför kan påföras plattformavgift samt att det bör förtydligas hur den föreslagna regleringen avseende plattformavgifterna ska tolkas när ansvaret överlämnas till en annan plattformoperatör. Vidare menar Skatteverket att undantaget från plattformavgift vid brister av mindre betydelse inte ska gälla när bristerna avser dokumentationsskyldigheten och att frågan om en plattformavgift, vid de tillfällen en brist av mindre betydelse upptäcks när det gäller dokumentationsskyldigheten, ska tas ut eller inte i stället kan hanteras inom ramen för befrielsebestämmelserna. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser att möjligheten att öka sanktionsavgiften gradvis genom en andra och tredje plattformavgift är positiv ur ett proportionalitetsperspektiv och skapar tydliga incitament till att rapportering sker i tid men att tidpunkten när den tredje plattformavgiften kan påföras bör förtydligas av rättssäkerhetsskäl. Även *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att man bör överväga om inte möjligheten att ta ut en tredje plattformavgift ska knytas till ett fast datum för att göra det mer förutsägbart för berörd plattformoperatör och för att undvika bevisvårigheter om när plattformoperatören fått del av information att Skatteverket inlett en utredning om en andra plattformavgift.

Skälen för regeringens förslag

Beviskravet

Det är Skatteverket som har bevisbördan när det gäller särskilda avgifter. Det innebär att Skatteverket måste kunna visa att en överträdelse har skett för att myndigheten ska kunna påföra en plattformavgift. Så som *Skatteverket* påpekar torde det dock av allmänna rättsgrundsatser följa att bevisbördan för att uppgift har kommit in i tid normalt ligger på den som lämnar in uppgiften. Den nivå av bevisning som krävs för att påföra en plattformavgift bör vara densamma som den som krävs för att bevisa att en oriktig uppgift har lämnats och att skattetillägg därmed kan påföras, detta eftersom det är fråga om en ny särskild avgift som innebär en sanktion gentemot plattformoperatören. I propositionen Skatteförfarandet (prop. 2010/11:165) anges följande i fråga om vilken bevisgrad som krävs för påförande av skattetillägg. Genom att ange att det ”klart” ska framgå att en uppgift är oriktig anges vilken bevisgrad som krävs för påförande av skattetillägg. Detta beviskrav anses på den gängse sannolikhetsskalan – antagligt, sannolikt, visat/styrkt och uppenbart – motsvara visat/styrkt.

Beviskravet bör framgå av lagtexten även när det gäller påförande av plattformsavgift. Bestämmelserna bör därför utformas på så sätt att en plattformsavgift ska tas ut om det ”klart framgår” att den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare inte har lämnat föreskrivna kontrolluppgifter i rätt tid eller om uppgifter inte inhämtats, kontrollerats eller bevarats i enlighet med vad som föreskrivs. Därigenom tydliggörs det att det krävs att Skatteverket visar att så är fallet för att en plattformsavgift ska kunna tas ut.

Under vilka förutsättningar ska plattformsavgift tas ut?

Vid utformningen av avgiftssystemet måste ställning tas till vilka överträdelser av reglerna om uppgiftsskyldighet som ska medföra att en plattformsavgift tas ut.

Eftersom syftet med regelverket är att staters och jurisdiktioners skattemyndigheter ska kunna utbyta uppgifter om rapporteringspliktiga säljare för att lägga dessa uppgifter till grund för beskattningen föreslås att en plattformsavgift ska tas ut om de föreskrivna kontrolluppgifterna inte lämnas i tid, dvs. om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. SFL inte lämnas inom den tidsfrist som anges i 24 kap. 1 § SFL, dvs. den 31 januari närmast följande kalenderår. Skyldigheten att lämna kontrolluppgift enligt 22 c kap. SFL innefattar inte de skyldigheter att underrätta Skatteverket som föreskrivs i 22 c kap. 7 § SFL. Om uppgifterna lämnas av någon annan till Skatteverket eller en behörig myndighet i en annan medlemsstat eller en kvalificerad medlemsstat utanför EU, finns det ingen ytterligare skyldighet att lämna kontrolluppgift om samma säljare till Skatteverket. Någon plattformsavgift bör därför inte tas ut för en sådan underlåtelse att underrätta Skatteverket. Om fullständiga och korrekta uppgifter inte lämnats av den andre kvarstår skyldigheten för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören att lämna fullständig och korrekt kontrolluppgift och plattformsavgift kan då i stället tas ut av denne på den grunden att fullständig och korrekt kontrolluppgift inte lämnats.

Förslaget i avsnitt 5.5.1 att uppgifter om rapporteringspliktiga säljare ska lämnas i kontrolluppgift innebär att uppgifterna ska lämnas enligt ett fastställt formulär enligt 38 kap. 1 § SFL. Uppgifter om rapporteringspliktiga säljare ska alltså inte anses ha lämnats om de lämnats på ett annat sätt än i ett för detta ändamål fastställt formulär. Utan detta krav skulle Skatteverket få en orimlig börda att genomsöka samtliga inlagor och formulär som avser helt andra områden från en person för att hitta de uppgifter som avser en rapporteringspliktig säljare. Regeringens bedömning i avsnitt 5.8 är att Skatteverket får bestämma om uppgifterna får lämnas i pappersform, i elektroniskt format eller om båda formaten är möjliga. Om en avgift tas ut till följd av att uppgifter inte lämnats in på rätt sätt och avgiften inte kan anses stå i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten finns möjlighet till hel eller delvis befrielse (se avsnitt 5.9.3).

DAC 7 ställer inte bara krav på att uppgifter ska rapporteras utan även på att rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska vidta olika åtgärder för kundkännedom genom att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation. Skatteverket har enligt 37 kap. 2 §

SFL möjlighet att förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. SFL att fullgöra skyldigheten och även möjlighet enligt 37 kap. 6 § SFL att förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. för att kunna kontrollera skyldigheten. Sådana förelägganden får även förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs (se avsnitt 5.4). Skatteverket har således redan befintliga möjligheter att vidta tvångsåtgärder för att se till att rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer lämnar de uppgifter som krävs. I avsnitt 5.6.4 föreslås även att Skatteverket ska få möjlighet att förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 3–5 kap. POL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. Det finns dock i allmänhet hinder mot att förelägga någon vid vite att fullgöra någonting som inte är möjligt, t.ex. att inkomma med dokumentation som det har klarlagts inte existerar. Det kan även nämnas att ett föreläggande under vissa förutsättningar inte får förenas med vite enligt 44 kap. 3 § SFL om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till en plattformsavgift (se avsnitt 5.10). För att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad även i det sistnämnda avseendet krävs att plattformsavgift kan tas ut också om dessa skyldigheter inte uppfylls. Det innebär att det finns två alternativa grunder för att ta ut plattformsavgift. En grund är att föreskrivna uppgifter inte lämnats i tid i kontrolluppgift. Den andra grunden är att handlingar, uppgifter och annan dokumentation inte inhämtats, kontrollerats och bevarats på föreskrivet sätt.

Syftet med förfarandet för kundkännedom som anges ovan, som rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska vidta genom att inhämta uppgifter från säljare och kontrollera samt bevara dessa, är att identifiera rapporteringspliktiga säljare och ge de behöriga myndigheterna möjlighet att kontrollera att korrekta uppgifter lämnats av plattformsoperatörerna. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör får dock välja att fullgöra förfarandet för kundkännedom endast med avseende på aktiva säljare. Det finns alltså en valmöjlighet för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören eftersom säljare som inte är aktiva inte är rapporteringspliktiga (se avsnitt 5.4). Plattformsavgift kan därför inte tas ut till den del den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören gjort ett sådant val och säljaren inte varit aktiv under den rapporteringspliktiga perioden. Kontrolluppgift behöver inte heller lämnas för sådana säljare med avseende på en rapporteringspliktig period då säljaren inte är aktiv (se avsnitt 5.5.1).

Den identifiering av rapporteringspliktiga säljare som ska göras enligt bestämmelserna i POL mynnar ut i att plattformsoperatören ska lämna kontrolluppgifter om de identifierade säljarna enligt 22 c kap. SFL. Den generella dokumentationsskyldighet som föreskrivs i 39 kap. 3 § SFL blir därför tillämplig. I denna bestämmelse anges att den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation ska se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen. Sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL ska enligt 9 kap. 1 § SFF bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser. Identifieringen av en

säljare som rapporteringspliktig eller inte är avgörande för om kontrolluppgift ska lämnas eller inte. Uppgifterna och dokumentationen som enligt POL ska inhämtas, kontrolleras och bevaras om aktiva säljare är därför sådant underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten som avses i 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL. Bestämmelserna i POL respektive SFL kan således överlappa varandra (se avsnitt 5.4). Plattformsavgift bör därför kunna tas ut både när uppgifter, handlingar och annan dokumentation inte har samlats in, kontrollerats eller bevarats i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs i 6 kap. POL och i 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL.

Skatteverket anser att det inte är lämpligt att den plattformoperatör som fullgör uppgiftsskyldigheten åt en annan plattformoperatör också blir ansvarig för kundkännedomprocessen och därför kan påföras plattformavgift samt att det är nödvändigt att förtydliga hur den föreslagna regleringen ska fungera. Regeringen konstaterar inledningsvis att det är möjligt för en rapporteringsskyldig plattformoperatör att överlåta åt en annan part att lämna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare (se avsnitt 5.5.1). Om uppgifterna om en rapporteringspliktig säljare lämnas av någon annan till Skatteverket eller en behörig myndighet i en annan medlemsstat eller en kvalificerad medlemsstat utanför EU, finns det ingen ytterligare skyldighet för den rapporteringsskyldiga plattformoperatören att lämna kontrolluppgift om samma säljare till Skatteverket. Den rapporteringsskyldiga plattformoperatören har härefter endast en skyldighet att underrätta Skatteverket om detta förhållande enligt 22 c kap. 7 § SFL. Någon plattformavgift kan efter det att en annan part fullgjort skyldigheten att lämna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare därför inte tas av den rapporteringsskyldiga plattformoperatören. Om kontrolluppgift inte lämnats av den andra parten kvarstår dock skyldigheten för den rapporteringsskyldiga plattformoperatören att lämna kontrolluppgift och plattformavgift kan då tas ut av denna på den grunden att kontrolluppgift inte lämnats. Ansvar för uppgiftslämnandet ligger kvar hos den rapporteringsskyldiga plattformoperatören fram till dess att skyldigheten har fullgjorts, av denne eller någon annan part. Den rapporteringsskyldiga plattformoperatören får vidare överlåta till en utomstående tjänsteleverantör att genomföra förfarandet för kundkännedom enligt 6 kap. 1–9 §§ POL. Den rapporteringsskyldiga plattformoperatören har dock alltid kvar ansvaret för att åtgärderna genomförs korrekt (se avsnitt 5.4) och plattformavgift kan därför enbart tas ut av denna. Det kan finnas situationer när uppgifter har lämnats i tid men kontrolluppgiften inte fullt ut uppfyller kraven i 22 c kap. SFL, eller uppgifter, handlingar och annan dokumentation inte fullt ut inhämtats, kontrollerats eller bevarats enligt kraven i 6 kap. POL och 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL samtidigt som det är fråga om endast mindre brister, såsom skrivfel eller liknande misstag. I dessa fall bör någon plattformavgift inte tas ut om uppgifterna eller dokumentationen har brister som endast är av mindre betydelse. Denna lösning medför att systemet med plattformavgifter blir mer proportionerligt eftersom överträdelser av mindre betydelse då inte leder till någon sanktion.

Möjligheten att frivilligt rätta uppgifter eller annan dokumentation, eller komplettera med uppgifter som tidigare utelämnats utan att påföras plattformssavgift utgör ett incitament för den rapporteringsskyldiga plattformssoperatören att fullgöra sin skyldighet och torde öka möjligheterna för Skatteverket att få korrekta och fullständiga kontrolluppgifter och handlingar, uppgifter och annan dokumentation. Det finns även en möjlighet att undgå den tredje plattformssavgiften genom att den rapporteringsskyldiga plattformssoperatören lämnar de uppgifter som föreskrivs, inhämtar, kontrollerar och bevarar handlingar, uppgifter och annan dokumentation innan Skatteverket tagit kontakt med denne med anledning av en utredning om en andra plattformssavgift, se vidare nedan. Skatteverket anser att undantag från plattformssavgift vid brister av mindre betydelse inte ska gälla dokumentationsskyldigheten och att frågan om huruvida en plattformssavgift, vid de tillfällen en brist av mindre betydelse upptäcks när det gäller dokumentationsskyldigheten, ska tas ut eller inte i stället kan hanteras inom ramen för befrielsebestämmelserna. Regeringen gör bedömningen att det finns en skillnad mellan om det, i första hand, finns grund för en plattformssavgift och, i andra hand, om det finns omständigheter som ska leda till befrielse från plattformssavgift. Även om det förhållandet att bristerna endast är av mindre betydelse skulle kunna leda till att den rapporteringsskyldiga plattformssoperatören helt eller delvis ska befrias bör samma undantagsregel gälla oavsett grunden för plattformssavgiften. Detta skapar också en större förutsägbarhet om i vilka situationer den särskilda avgiften kan tas ut för enskilda.

Eftersom plattformssavgift inte ska tas ut om den uppgiftsskyldige på eget initiativ fullgjort skyldigheterna, finns det dock en risk för att det öppnas en möjlighet att i princip sätta tidsfristen för att lämna kontrolluppgift ur spel genom att lämna formulär som nästan är tomma eller som innehåller uppenbart felaktiga uppgifter till Skatteverket och sedan rätta uppgifterna på eget initiativ. En bestämmelse bör därför tas in om att rättelse av kontrolluppgift inte kan göras med sådan verkan om de uppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Motsvarande problematik gör sig inte gällande på samma sätt när det gäller skyldigheten att inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation. Denna dokumentation ska inte automatiskt ges in till Skatteverket vid en viss förutbestämd tidpunkt. För att Skatteverket ska få del av denna dokumentation behöver den inhämtas genom t.ex. ett föreläggande eller i samband med en revision. Om dokumentationen har rättats och är korrekt när Skatteverket behöver få tillgång till den har Skatteverket inte gått miste om något underlag som behövs för kontroll. Dokumentationen ska inte heller överföras till andra stater och jurisdiktioner genom det automatiska informationsutbytet. Skatteverket kan dock i ett senare skede behöva inhämta dokumentationen för att kunna besvara en begäran om utbyte av upplysningar från en annan stat eller jurisdiktion. Det bör dock framhållas att dokumentationen måste rättas utifrån de omständigheter som förelåg vid tidpunkten då uppgifterna, handlingarna eller annan dokumentation skulle ha inhämtats kontrollerats och bevarats.

Det är av stor vikt att kontrolluppgifterna lämnas i rätt tid eftersom uppgifterna ska kunna utgöra underlag för beskattning både i Sverige och i andra stater och jurisdiktioner. Skatteverket ska utbyta uppgifterna senast två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga perioden (se avsnitt 5.7). Ju senare uppgifterna lämnas, desto mindre är sannolikheten att uppgifterna kan användas på avsett sätt. Det föreslås därför att en plattformsavgift ska tas ut vid försening eller uteblivet uppgiftslämnande. En längre tids försening, eller uteblivet uppgiftslämnande, bör därför resultera i en mer kännbar påföljd än en kortare försening. En andra plattformsavgift föreslås därför kunna tas ut om föreskrivna uppgifter inte har lämnats, inhämtats, kontrollerats eller bevarats senast den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften lämnats till Skatteverket, eller skulle ha lämnats till Skatteverket om säljaren hade varit rapporteringspliktig.

Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens skyldighet att genomföra åtgärder för kundkännedom, dvs. att inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation innebär att det ska finnas underlag för hur och på vilka grunder bedömningen har gjorts av om en aktiv säljare är rapporteringspliktig eller inte. Till skillnad från skyldigheten att lämna kontrolluppgift gäller dessa skyldigheter således oavsett om säljaren är rapporteringspliktig eller inte. Åtgärderna för kundkännedom behöver endast genomföras för aktiva säljare och inte passiva säljare. Detta innebär bl.a. att åtgärderna behöver genomföras för en aktiv men undantagen säljare som exempelvis sålt varor vid fem tillfällen för 700 euro under den rapporteringspliktiga perioden trots att denna inte är rapporteringspliktig och någon kontrolluppgift därför inte ska lämnas. Eftersom kontrolluppgift bara ska lämnas för rapporteringspliktiga säljare klargörs det därför att ”det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas” i dessa fall syftar på det kalenderår då kontrolluppgiften skulle ha lämnats om säljaren hade varit rapporteringspliktig.

Eftersom skyldigheten att genomföra åtgärder för kundkännedom (dokumentationsskyldigheten) och kontrolluppgiftsskyldigheten i ett första läge ska fullgöras vid två olika tidpunkter, den 31 december under den rapporteringspliktiga perioden respektive den 31 januari närmast följande kalenderår, skulle det medföra en onödig komplexitet att i stället ange ett visst antal dagar från när respektive skyldighet skulle ha fullgjorts. Det framstår vidare som mer lämpligt att i detta andra skede ha en och samma tidpunkt oavsett den eventuella grunden för plattformsavgift. I avsaknad av en andra plattformsavgift skulle det vidare inte finnas något incitament för en uppgiftsskyldig att före den 1 april det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas fullgöra sina skyldigheter på eget initiativ. En sådan ordning vore inte tillfredsställande. Det kan också påminnas om att plattformsavgift bara kan tas ut när det klart framgår att uppgifterna inte lämnats, inhämtats, bevarats eller kontrollerats i rätt tid och att det är Skatteverket som har bevisbördan för detta.

Även om uppgifterna inte lämnas eller dokumentationsskyldigheten inte fullgörs i tid för att kunna användas under det ordinarie automatiska informationsutbytet har det ändå ett värde för skattemyndigheterna när det gäller utbyte eller kontroll som sker i efterhand. Det bör därför finnas ett

incitament att fullgöra skyldigheterna även efter den 31 mars det kalenderår kontrolluppgifterna ska lämnas. Det bör därför även kunna tas ut en tredje plattformsavgift. Den tredje plattformsavgiften bör tas ut under samma förutsättningar som gäller för att ta ut den andra plattformsavgiften. Den tredje plattformsavgiften bör dock inte kunna tas ut om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med plattformsoperatören med anledning av en utredning om en andra plattformsavgift. När samtliga skyldigheter redan uppfyllts innan en kontakt tagits ska därför inte en tredje plattformsavgift tas ut. Det är med andra ord enbart när Skatteverket har tagit kontakt med plattformsoperatören med anledning av en utredning om en andra plattformsavgift som den tredje avgiften inte kan tas ut om samtliga skyldigheter då redan har uppfyllts. *Förvaltningsrätten i Stockholm* och *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser i stället att det bör övervägas om inte möjligheten att ta ut en tredje plattformsavgift ska knytas till ett fast datum. Den föreslagna utformningen innebär att den uppgiftsskyldige under hela perioden som det är möjligt att påföra en plattformsavgift har incitament att rätta redan lämnade uppgifter, lämna uppgifter eller inhämta, kontrollera eller bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation om säljare fram till dess att Skatteverket inleder en utredning om en andra plattformsavgift. Därigenom kan den uppgiftsskyldige nämligen undgå att påföras en tredje plattformsavgift. Så som förvaltningsrätten anfört kan den föreslagna utformningen leda till bevisvärigheter om när plattformsoperatören fått del av information om att Skatteverket inlett en utredning, men regeringen gör bedömningen att fördelarna med att skapa ett incitament att rätta uppgifterna under hela den ovannämnda perioden överväger nackdelarna. Det som regeringen hoppas kunna undvika genom denna bestämmelse är att det sätts i system att, med förhoppningen att tidsfristen för att ta ut en plattformsavgift ska löpa ut, vänta med att lämna uppgifter eller inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation fram till dess att plattformsoperatören får t.ex. en förfrågan från Skatteverket som avser dessa skyldigheter och som kan leda till tre plattformsavgifter. Motsvarande bestämmelse finns i 49 c kap. 2 § andra stycket SFL. Det alternativa datum som hade kunnat bestämmas, och som redan i sig är en begränsning, är den tidpunkt från när det inte längre är möjligt att påföra en plattformsavgift, dvs. inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (se vidare avsnitt 5.9.4).

De finns två olika grunder för att ta ut plattformsavgift och båda kan anses syfta till fullgörandet av kontrolluppgiftsskyldigheten om rapporteringspliktiga säljare. Det är dock endast en avgift som ska tas ut även om det skulle finnas brister både i uppgiftslämnandet och i dokumentationen avseende en och samma kontrolluppgift. Detta bör klargöras i lagtexten. Å andra sidan räcker det att det finns brister bara i det ena avseendet för att avgift ska kunna tas ut.

Skatteverket ska besluta om plattformsavgift senast inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (avsnitt 5.9.4). Det kan vidare konstateras att de uppgifter som ska lämnas är de som föreskrivs i 22 c kap. SFL. Uppgifterna ska även lämnas vid den tidpunkt som anges i 24 kap. 1 § SFL. Om de föreskrivna uppgifterna inte

lämnas i tid finns grund för att påföra plattformsavgift. Detta gäller oavsett om den uppgiftsskyldige inte har lämnat några uppgifter alls eller om denne har lämnat uppgifter som inte uppfyller kraven i 22 c kap. SFL. Detsamma gäller vid tidpunkterna för påförande av den andra och tredje plattformsavgiften. En uppgiftsskyldig kan således påföras maximalt tre plattformsavgifter för att ha låtit bli att fullgöra skyldigheterna avseende en och samma säljare under samma tidsperiod.

Allmänna utgångspunkter om plattformsavgiftens storlek

DAC 7 föreskriver att sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. För att ett sanktionsavgiftssystem ska vara effektivt bör en sanktionsavgift kunna påföras kort tid efter det att överträdelsen har ägt rum. Det är också av vikt att systemet är förutsägbart. Det bör av denna anledning vara enkelt för de uppgiftsskyldiga att avgöra vilket belopp som avgiften kan uppgå till för varje enskild överträdelse. Sanktionsavgifter förekommer inom en mängd olika områden och hur storleken bestäms varierar. När det gäller vilken storlek som bör föreskrivas för plattformsavgiften kan en jämförelse göras med de bestämmelser om sanktionsavgifter som redan finns i SFL. Ett exempel är skattetillägg (49 kap. SFL), som bl.a. tas ut av den som har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning. Skattetillägg vid oriktig uppgift beräknas till en viss procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften, eller till en viss procent av en fjärdedel av det underskott som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften. Procentsatsen uppgår som huvudregel till 40 procent när det gäller inkomstskatt. Någon övre gräns för skattetillägget finns inte. Det följer dock av 51 kap. 1 § SFL att Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att avgiften tas ut med fullt belopp. Vid bedömningen ska det särskilt beaktas bl.a. om avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten. En annan sanktionsavgift som regleras i SFL är kontrollavgift (50 kap. SFL), som bl.a. tas ut av den som inte fullgör en skyldighet att använda kassaregister eller att dokumentera identifikationsuppgifter i en personalliggare. Kontrollavgiften uppgår i dessa fall till 12 500 kronor för varje kontrolltillfälle (25 000 kronor vid ny förseelse inom ett år från ett tidigare beslut om kontrollavgift) samt – när det gäller personalliggare – 2 500 kronor för varje person som vid kontrollen är verksam och inte är dokumenterad i en tillgänglig personalliggare. Vid överväganden i fråga om vilken storlek som bör föreskrivas för plattformsavgiften kan en jämförelse även göras med sanktionsavgifter i annan lagstiftning. Ett exempel är sanktionsavgift enligt 32 b § revisorslagen (2001:883) som ska fastställas till minst 5 000 kronor och högst en miljon kronor för en fysisk person respektive högst två procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår för en juridisk person. Sanktionsavgifter förekommer även på en mängd andra områden, bl.a. finansmarknadsområdet. På detta område kan avgifterna uppgå till mycket höga belopp. Den maximala sanktionsavgiften för en juridisk person kan uppgå till det högsta av fem miljoner euro, tio procent av företagets eller koncernens omsättning närmast föregående räk-

skapsår eller två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, 15 kap. 8 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 9 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 12 kap. 8 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder. För fysiska personer uppgår motsvarande maxbelopp till det högsta av fem miljoner euro, två gånger den vinst som personen gjort till följd av regelöverträdelsen och – enligt lagen om värdepappersfonder – två gånger de kostnader som personen undvikit till följd av regelöverträdelsen, 15 kap. 8 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 9 a § lagen om värdepappersmarknaden och 12 kap. 8 a § lagen om värdepappersfonder.

Närmare om plattformsavgiftens storlek

Det är alltid förenat med osäkerheter att bedöma vilken nivå på en avgift som är effektiv och avskräckande men ändå proportionerlig. Ett alternativ är att koppla plattformsavgiftens storlek till värdet på den rapporteringspliktiga ersättningen. En uppgift om värdet på de berörda verksamheterna kommer dock inte att finnas tillgänglig i samtliga fall, eftersom en plattformsoperatör kan ha låtit bli att fullgöra skyldigheterna att inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation om en säljare. Det är inte heller säkert att de säljare som det är viktigast för skattemyndigheterna att få uppgifter om är de säljare som i det enskilda fallet har fått de högsta ersättningsbeloppen. Bedömningen är därför att plattformsavgiftens storlek inte bör kopplas till den rapporteringspliktiga säljarens ersättning. Ett annat alternativ är att koppla plattformsavgiftens storlek till plattformsoperatörens omsättning. I vissa fall kan en sådan lösning vara det bästa alternativet. Det kan t.ex. gälla i fall där den dokumentations- och uppgiftsskyldige inte tar betalt för de aktuella tjänsterna utan tillhandahåller dem i syfte att kunna öka sin försäljning av andra tjänster som är avgiftsbelagda. Den typen av arrangemang torde dock inte vara av avgörande betydelse för plattformsoperatörernas verksamhet. Ett tredje alternativ är att i lagen ange ett spann inom vilket en avgift kan bestämmas samt vilka omständigheter som ska beaktas vid bestämmande av plattformsavgiftens storlek i det enskilda fallet. Bedömningen är dock att en sådan lösning lämnar ett alltför stort bedömningsutrymme och minskar sanktionssystemets förutsägbarhet och tydlighet. Utgångspunkten bör därför vara att plattformsavgifternas storlek ska anges med bestämda belopp för varje säljare. En första plattformsavgift bör tas ut om det klart framgår att den uppgiftsskyldige inte har lämnat föreskrivna uppgifter i tid eller inte inhämtat, bevarat eller kontrollerat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs. Denna avgift har karaktären av en förseningsavgift och bör uppgå till ett lägre belopp än avgiften vid ytterligare förseningar. Denna första plattformsavgift bör uppgå till 2 500 kronor. Avgiften ska tas ut för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats eller för varje aktiv säljare där åtgärderna för kundkännedom inte genomförts i enlighet med de skyldigheter som anges i 6 kap. POL och 39 kap. 3 § SFL, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL. Om den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare inte har lämnat föreskrivna uppgifter eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan

dokumentation senast den 31 mars kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden föreslås att ytterligare en plattformsavgift ska tas ut, vilken då bör uppgå till ett högre belopp, 5 000 kronor. Även den tredje plattformsavgiften bör uppgå till 5 000 kronor. Eftersom denna sammanlagda avgift är den egentliga sanktionen vid uteblivet eller felaktigt uppgiftslämnande eller andra nämnda överträdelser är det viktigt att avgiften är kännbar för den uppgiftsskyldige som överträtt regelverket. Med hänsyn till de belopp som de sammanlagda plattformsavgifterna kan uppgå till, från 2 500 kronor till 12 500 kronor, bedömer regeringen att plattformsavgifterna är väl avvägda och står i proportion till syftet med uppgiftsskyldigheten och skyldigheten att genomföra åtgärderna för kundkännedom. Mot bakgrund av vad som anförs tidigare i detta avsnitt är bedömningen att avgifter som motsvarar t.ex. kontrollavgifter inte skulle leva upp till kraven i DAC 7 på att avgifterna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Eftersom plattformsavgifterna sammantaget kan komma att uppgå till relativt höga belopp kan det inte uteslutas att plattformsoperatörer, för att vara på den säkra sidan, kommer att lämna uppgifter om säljare som i själva verket inte är rapporteringspliktiga. Mot bakgrund av kravet i DAC 7 att sanktionerna måste vara avskräckande och att det i denna proposition i möjligaste mån klargörs vilka plattformsoperatörer som är rapporteringsskyldiga och inte, får denna risk anses acceptabel. Risken för överrapportering torde också vara som störst under en inledande period. Risken minskar därefter sannolikt över tid.

Lagförslag

Förslagen innebär att det införs fem nya paragrafer, 49 d kap. 1–5 §§ SFL.

5.9.3 Befrielse från plattformsavgift

Regeringens bedömning: Det saknas skäl att införa ytterligare grunder för befrielse från plattformsavgift, vid sidan om de som finns i fråga om samtliga särskilda avgifter i skatteförfarandelagen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser att det kan finnas anledning att införa någon form av incidentrapportering för de fall det uppstår tekniska problem som kan påverka fullgörandet av rapporteringsskyldigheten och som kan innebära hel eller delvis nedsättning av plattformsavgiften.

Skälen för regeringens bedömning: Plattformsavgift föreslås, såsom förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift, utgöra en särskild avgift i SFL:s mening. Det innebär bl.a. att bestämmelserna i 51 kap. 1 § SFL om befrielse från särskilda avgifter blir tillämpliga på plattformsavgiften. Bestämmelserna innebär att Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Det ska särskilt beaktas t.ex. om den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande, om det är fråga om en felbedömning av en regel eller betydelsen av faktiska förhållanden, om avgiften inte står i rimlig

proportion till felaktigheten eller passiviteten eller om det har varit fråga om en oskäligt lång handläggningstid. Förslaget till utformning av sanktionssystemet innebär, som framgår ovan, att de sammanlagda avgifterna är olika stora i olika situationer. I den mån det finns behov av att ytterligare nyansera avgiften i enskilda fall får detta ske genom tillämpning av bestämmelserna om hel eller delvis befrielse från särskilda avgifter. Det är viktigt att framhålla att tillämpningen av befrielsegrunderna måste ske nyanserat och inte alltför restriktivt. Det nya regelverket är komplicerat och ett förbiseende eller en feltolkning av reglerna kan resultera i kännbara plattformsavgifter eftersom bedömningen kan komma att gälla en stor mängd säljare. Förutom frågan om huruvida en plattformsoperatör är rapporteringsskyldig eller inte kan tveksamheter uppstå kring ett antal olika frågor. Det kan t.ex. vara oklart om en person är att se som rapporteringspliktig säljare eller inte, vilket kan leda till att rapporteringen kan utebli. I detta sammanhang måste dock beaktas att det är Skatteverket som har bevisbördan för att en överträdelse har skett. En oklarhet i frågan om de faktiska omständigheter som innebär att en överträdelse har skett torde således normalt inte drabba den uppgiftsskyldige. Vid bedömningen av om det finns skäl för hel eller delvis befrielse från plattformsavgiften finns det enligt regeringens mening anledning att beakta den osäkerhet som kan finnas avseende tolkningen av det nya regelverket, särskilt under en inledande övergångsperiod. Det finns många olika omständigheter som måste beaktas vid bedömningen av om det finns skäl för hel eller delvis befrielse. Det är exempelvis tänkbart att det kan uppstå situationer där samma felaktiga bedömning lett till samma misstag avseende ett stort antal säljare och det leder till att de sammanlagda avgifterna inte kan anses stå i rimlig proportion till överträdelsen. Det kan då vara så att det får anses oskäligt att ta ut avgift med fullt belopp. Om plattformsoperatören får den nödvändiga informationen från en säljare först nära inpå att skyldigheten ska fullgöras trots att denne agerat för att få uppgifterna i tid bör även detta kunna vägas in vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut avgift med fullt belopp. Vidare bör enligt ovan plattformsavgiftens storlek inte kopplas till säljarens ersättning (avsnitt 5.9.2). Detta motiveras bl.a. med att det inte är säkert att de säljare som det är viktigast för skattemyndigheterna att få uppgifter om är de som i det enskilda fallet har innefattat de högsta transaktionsbeloppen. På motsvarande sätt kan det inte heller generellt anses att en underlåtenhet att lämna föreskrivna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare är allvarigare om ersättningens värde är högre. Bedömningen av om avgiften står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten måste i stället göras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Ett av syftena med uppgiftslämmandet är att uppnå konkurrensneutralitet. Skatteverket ska överföra uppgifter genom automatiskt utbyte av upplysningar inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga perioden. Till skillnad från *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser regeringen inte att det finns anledning att införa en möjlighet att helt eller delvis befrias från plattformsavgiften genom att ge tillkänna tekniska problem till Skatteverket. Denna typ av problem som innehåller ett moment av laga förfall, särskilt när Skatteverket uppmärksammas på dem, bör redan inom de befintliga befrielsegrunderna kunna leda till hel eller delvis befrielse. När det gäller befrielse från platt-

formsavgift kan det slutligen uppmärksammas att ett beslut om plattformsvavgift kan överklagas. Sammanfattningsvis bör befintliga befrielsegrunder tillämpas i varje enskilt fall och det måste göras en prövning av om avgiften verkligen står i rimlig proportion till överträdelserna. Det saknas därför skäl att införa ytterligare grunder för befrielse från plattformsvavgift.

5.9.4 Förfaranderegler om plattformsvavgift

Regeringens förslag: Skatteverket fattar beslut om plattformsvavgift. Ett beslut om plattformsvavgift ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts. Samma tidsfrist gäller för ett beslut om omprövning på Skatteverkets initiativ till nackdel för den som beslutet gäller.

Plattformsvavgiften ska vara betald senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades. Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av plattformsvavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat beslutet om plattformsvavgift. Det får inte ställas krav på säkerhet för att bevilja anstånd med plattformsvavgift. En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut om plattformsvavgift ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av beslutet. Bestämmelserna i skatteförfarandelagen om särskilt kvalificerad beslutsfattare ska gälla även för plattformsvavgift.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det ska framgå att Skatteverket prövar rätten till anstånd först efter det att en ansökan om anstånd lämnats in.

Skälen för regeringens förslag

Plattformsvavgifterna bör prövas av Skatteverket

Plattformsvavgift föreslås införas som en särskild avgift i SFL, vilket som utgångspunkt innebär att det är Skatteverket som kommer att fatta beslut om denna avgift. Inom beskattningsförfarandet anses det vara en grundläggande princip att beslut ska fattas av Skatteverket i första instans om inte rättssäkerhetssynpunkter eller andra särskilda skäl medför att domstol bör vara första instans (prop. 1989/90:74 s. 277 och 278). Huvudregeln är således att Skatteverket fattar beslut enligt SFL. I lagen görs dock vissa avsteg från denna princip, t.ex. när det gäller beslut om betalningssäkring (46 kap. 5 § SFL) och företrädaransvar (59 kap. 16 § SFL) där i stället förvaltningsrätten fattar beslut på ansökan av Skatteverket.

Ett alternativ är att beslut om plattformsvavgift ska fattas av domstol i stället för av Skatteverket. Denna lösning skulle innebära att plattformsvavgift påförs av domstol, och då lämpligen allmän förvaltningsdomstol, på ansökan av Skatteverket. Det skulle dock skilja sig från den beslutsordning som gäller för övriga särskilda avgifter där beslut fattas av Skatteverket. I

svensk rätt beslutas också de allra flesta sanktionsavgifter av en förvaltningsmyndighet, vilket ofta medför fördelar ur effektivitetssynpunkt. Om samma myndighet som kontrollerar regelefterlevnaden också är den som beslutar om sanktionsavgifter vid överträdelse av regelverket uppnås en betydande tidsvinst. Plattformavgift kan för de uppgiftsskyldiga vara mycket betungande och därför kan det emellertid vara en fördel om besluten fattas av en annan instans än den kontrollerande myndigheten. Intresset av opartiskhet och objektivitet bör dock kunna tillgodoses i tillräcklig utsträckning genom möjligheten att överklaga Skatteverkets beslut till allmän förvaltningsdomstol. Det saknas tillräckliga skäl att frånga huvudprincipen att Skatteverket fattar beslut om särskilda avgifter enligt SFL i första instans.

Utredning och kontroll av plattformar

Befintliga regler i SFL om kontrollverktyg och tvångsåtgärder blir tillämpliga beträffande den nya kontrolluppgiftsskyldigheten. När det gäller de enheter som kan vara rapporteringsskyldiga plattformoperatörer kan dock endast de som är eller kan antas vara bokföringsskyldiga enligt bokföringslagen eller någon annan juridisk person än ett dödsbo revideras. Med enhet avses i detta sammanhang en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, ett partnerskap, en trust eller en stiftelse. Eftersom även utländska plattformoperatörer kan välja att ansöka om registrering i Sverige och utländska enheter kan åta sig att genomföra åtgärder för kundkännedom för en rapporteringsskyldig plattformoperatörs räkning, täcker befintliga bestämmelsers omfång inte in alla enheter som kan vara rapporteringsskyldiga plattformoperatörer eller andra enheter som utför åtgärder för kundkännedom. Ett tillägg föreslås därför göras i 41 kap. 3 § som innebär att även den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör kan revideras även om den varken är en juridisk person eller en fysisk person, såsom exempelvis vissa truster. Det föreslås också bli möjligt att revidera en utomstående tjänsteleverantör som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. 1–9 §§ POL för en rapporteringsskyldig plattformoperatörs räkning. Det innebär t.ex. att Skatteverket kan besluta om revision för att revidera alla plattformoperatörer som har eller kan antas ha en skyldighet att lämna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare för att kontrollera om denna har fullgjorts (se avsnitt 5.4 och 5.6.4).

Beslut om plattformavgift ska meddelas inom sex år

I 52 kap. SFL regleras inom vilken tid beslut om särskilda avgifter ska fattas. Tidsfristen är olika beroende på vilken typ av särskild avgift det rör sig om och i vilken situation avgiften tas ut. Ofta ska beslutet meddelas inom två år från en viss tidpunkt. Ett beslut om förseningsavgift ska t.ex. meddelas inom två år från den dag då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (52 kap. 2 § SFL). Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift ska som huvudregel meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (52 kap. 3 § SFL). Om efterbeskattning beslutas, får ett beslut om skattetillägg dock meddelas samtidigt (52 kap. 5 § SFL). Ett beslut om kontrollavgift ska i vissa fall meddelas inom två år från den dag då beslutet om tillsyn eller

kontrollbesök meddelades, och i andra fall inom två år från den dag då Skatteverket konstaterade att dokumentationsskyldigheten inte har fullgjorts (52 kap. 9 § SFL). Ett beslut om dokumentationsavgift ska meddelas senast sex år efter det kalenderår då den kontrolluppgift som dokumentationen avser ska lämnas eller skulle ha lämnats om det finansiella kontot hade varit rapporteringspliktigt (52 kap. 8 c § SFL). Ett beslut om rapporteringsavgift ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (52 kap. 8 d § SFL).

Skatteverket kan på olika sätt få kännedom om att en rapporterings-skyldig plattformoperatör har låtit bli att fullgöra sina skyldigheter. Det kan t.ex. framgå vid kontroll av en skattskyldigs deklaration att denne bedriver verksamhet genom en plattform. Frågan är då under hur lång tid Skatteverket bör ha möjlighet att meddela ett beslut om plattformsavgift. Utöver de ovan nämnda exempel på tidsfrister som finns i 52 kap. SFL kan en jämförelse göras med fristen för omprövning av ett beskattningsbeslut till nackdel för den skattskyldige. Ett sådant beslut ska normalt meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (66 kap. 21 § SFL). Fristen kan dock utsträckas till sex år i vissa fall (s.k. efterbeskattning), bl.a. om den skattskyldige inte i sin deklaration har lämnat tillräckliga uppgifter för att Skatteverket ska kunna fatta ett korrekt beskattningsbeslut (66 kap. 27 § SFL). Om det inte har lämnats några uppgifter om en rapporteringspliktig säljare torde det ofta vara svårt för Skatteverket att upptäcka detta kort tid efter att uppgifterna skulle ha lämnats. I många fall torde det som nämnts komma att uppdagas först efter att en deklaration lämnas eller vid en efterföljande kontroll av en skattskyldig. Regeringen bedömer därför att en kortare tid än sex år, t.ex. två år, är en för kort tidsfrist för Skatteverket att besluta om plattformsavgift. Mot denna bakgrund bör ett beslut om plattformsavgift kunna meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 c kap. skulle ha fullgjorts, eller skulle ha fullgjorts om plattformoperatören varit rapporteringsskyldig och säljaren rapporteringspliktig. Samma tidsfrist bör gälla för ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket.

Undantag från rapporteringsskyldigheten

De plattformoperatörer som anser sig vara undantagna från rapporteringskraven kan ansöka om ett sådant undantag hos Skatteverket. Det ligger i såväl Skatteverkets som de uppgiftsskyldigas intresse att Skatteverket så snart som möjligt fattar ett beslut men också att Skatteverket ger vägledning i fråga om vilka plattformoperatörer som är rapporteringsskyldiga och vilka säljare som är rapporteringspliktiga, t.ex. genom ställningstaganden eller uttalanden i myndighetens rättsliga vägledning. Ett sådant beslut om undantag ska dock fattas senast inom tre månader efter att en ansökan med fullständiga uppgifter och dokumentation kommit in. På så sätt kan risken för osäkerhet minska. Konsekvensen av att Skatteverket fattar ett beslut om undantag från rapporteringsskyldigheten är att plattformoperatören ska kunna förlita sig på detta och därför med visshet inte lämna några kontrolluppgifter. Beslutet gäller ett år.

Plattformsoperatören behöver därför lämna in en ny ansökan varje år (se avsnitt 5.6.3).

Betalningsdag, anstånd, tidsfrist för att begära omprövning eller överklaga samt kvalificerad beslutsfattare

Plattformsavgiften bör – i likhet med t.ex. förseningsavgift, skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift – betalas senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades.

Anstånd med betalning av skatter och avgifter kan beviljas under vissa förutsättningar. Skatteverket anser att det tydligt ska framgå att Skatteverket prövar rätten till anstånd först efter det att en ansökan om anstånd lämnats in. Anstånd med betalning av skatt eller avgift kan enligt 63 kap. 2 § SFL beviljas efter ansökan. Skatteverket får dock bevilja anstånd enligt 63 kap. 23 § SFL utan ansökan. Av förarbetena till SFL framgår vidare att syftet med utformningen av den aktuella bestämmelsen endast är att klargöra att Skatteverket bara är skyldigt att pröva frågan om anstånd om den skattskyldige har ansökt om detta (prop. 2010/11:165 s. 1031). Enligt 63 kap. 7 § SFL ska Skatteverket i vissa fall av omprövning och överklagande bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift. Bakgrunden till bestämmelserna är att skattetillägg i Europakonventionens mening anses utgöra en anklagelse för brott som medför en rätt till domstolsprövning. Vid införande av SFL gjordes lagrummet tillämpligt även på kontrollavgift, bl.a. för att inte riskera en konflikt med Europakonventionen (prop. 2010/11:165 s. 573). Därefter har paragrafens tillämpningsområde av samma skäl utökats till att även omfatta återkallelseavgift (prop. 2015/16:127 s. 103), dokumentationsavgift (prop. 2018/19:9 s. 99) och rapporteringsavgift (prop. 2019/20:74 s. 159). Som framgår i avsnitt 5.10 görs bedömningen att det inte kan uteslutas att plattformsavgiften kan komma att bedömas som ett straff. En prövning av den gärning som kan resultera i påförandet av en plattformsavgift innefattar i sådana fall en prövning av ett brott i Europakonventionens mening. Bestämmelserna i 63 kap. 7 § SFL bör därför omfatta även plattformsavgift. Detsamma gäller förbudet i 63 kap. 8 § andra stycket SFL mot att kräva säkerhet för att bevilja anstånd enligt 4 eller 5 § i samma kapitel (dvs. ändringsanstånd eller anstånd för att undvika betydande skada).

Enligt SFL ska en begäran om omprövning eller ett överklagande enligt huvudregeln ha kommit in till Skatteverket antingen senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut eller, i fråga om särskilt angivna beslut, senast inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det (66 kap. 7 § och 67 kap. 12 § SFL). De typer av beslut där tvåmånadersfristen gäller är sådana där en sexårig omprövnings- och överklagandefrist skulle vara meningslös eller mindre lämplig (jfr prop. 2010/11:165 del 2 s. 1079). Det gäller bl.a. beslut om uppgifts- eller dokumentationsskyldighet och beslut om vissa särskilda avgifter (återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift). Det kan vidare konstateras att tvåmånadersfristen gäller

för samtliga befintliga särskilda avgifter utom förseningsavgift och skattetillägg. Sexårsfristen gäller för begäran om omprövning och överklagande av beskattningsbeslut. Det faller sig därför naturligt att samma frist gäller även i fråga om beslut om skattetillägg, eftersom beskattningsbeslutet har avgörande betydelse för skattetillägget. Även beslut om förseningsavgift har ett nära samband med beskattningsbeslut eftersom den tas ut t.ex. om skattedeklaration eller inkomstdeklaration med uppgifter till ledning för beskattningen inte lämnas i tid. Uppgifter om rapporteringspliktiga säljare lämnas däremot inte uteslutande till ledning för beskattning av i Sverige skattskyldiga personer och beslut om plattformavgift har därför inte en sådan direkt och nära koppling till ett beskattningsbeslut som innebär att det finns skäl att frångå den omprövnings- och överklagandefrist som gäller för övriga särskilda avgifter, dvs. för återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift. En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut om plattformavgift bör därför ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av beslutet.

Twistiga omprövningsärenden avseende skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska under vissa förutsättningar avgöras av en särskilt kvalificerad beslutfattare hos Skatteverket. Detta bör även gälla i fråga om plattformavgift.

Lagförslag

Förslaget innebär att två nya paragrafer, 52 kap. 8 e § och 66 kap. 24 b § SFL, införs. Förslaget medför även ändringar i 52 kap. 1 §, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5 och 7 §§ och 67 kap. 12 § SFL.

5.10 Europakonventionens tillämpning

Regeringens förslag: Ett föreläggande får inte förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till en plattformavgift.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det ska förtydligas att EU:s rättighetsstadga skyddar mot att lagföras för samma brott i två olika EU-länder. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* delar bedömningen rörande plattformavgiftens förhållande till Europakonventionen. Fakultetsnämnden anser även att det kan vara lämpligt att förklara i vilken mån stadgans rättigheter får betydelse för promemorians förslag.

Skälen för regeringens förslag: Den europeiska konventionen av den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) gäller som lag i Sverige med de ändringar och tillägg som följer av de protokoll till konventionen som Sverige har ratificerat, däribland konventionens sjunde tilläggsproto-

koll (se lagen [1994:1219] om den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna).

Enligt artikel 6 i Europakonventionen, som gäller vid prövning av en persons civila rättigheter och skyldigheter eller vid anklagelse för brott, har var och en de rättssäkerhetsgarantier som anges i artikeln, bl.a. rätten till en rättvis, offentlig förhandling inom skälig tid och inför en oavhängig och opartisk domstol som upprättats enligt lag. I artikeln fastslås också vissa andra rättssäkerhetsgarantier.

Vid bedömningen av vad som är anklagelse för brott utgår domstolen från de s.k. Engelkriterierna (Engel m.fl. mot Nederländerna den 8 juni 1976). Europadomstolen har i ett stort antal avgöranden prövat dessa kriterier och även tagit ställning till gränsdragningen mellan straff och disciplinära åtgärder. Av Europadomstolens praxis följer att administrativa sanktioner ofta bedöms vara straffrättsliga till sin natur. Om sådana sanktioner är att betrakta som en prövning av en anklagelse om brott kan prövningen innebära ett hinder mot att pröva och döma någon för ”samma brott” om saken redan prövats i ett annat förfarande som avgjorts genom en fällande eller frikännande dom som fått laga kraft. Det följer av artikel 4 i det sjunde tilläggsprotokollet till Europakonventionen och artikel 50 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna som stadgar att en och samma person inte får lagföras eller straffas två gånger för samma brott (ne bis in idem). Detta förbud mot dubbla straff och dubbla prövningar kallas ofta för dubbelprövningsförbudet. Dubbelprövningsförbudet är begränsat till att gälla samma rättssubjekt (se artikel 4.1 i Europakonventionen). *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anför att det kan vara lämpligt att förklara i vilken mån stadgans rättigheter får betydelse för förslagen. Såsom *Skatteverket* påpekar skyddar bestämmelsen i Europakonventionen bara mot lagföring inom en och samma stat medan EU:s rättighetsstadga skyddar mot lagföring för samma brott i olika medlemsstater i EU. I andra delar är bestämmelsen inte lika tydlig. Detta gäller bl.a. frågor om vad som avses med att lagföras eller straffas eller vad som utgör samma brott. Förenklat kan dock sägas att bestämmelsen avser att förhindra att samma person prövas för samma brott två gånger. Det kan framhållas att dubbelprövningsförbudet inte förbjuder att flera straff döms ut för samma brott, utan att samma brott prövas på nytt, dvs. vid olika tillfällen. Fråga är nu om plattformsavgiften som föreslås i avsnitt 5.9 kan vara att betrakta som en anklagelse för brott enligt Europakonventionen.

Plattformsavgiften är enligt nationell rätt inte en straffrättslig utan en administrativ sanktion. Reglerna om plattformsavgift kan endast beröra sådana rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som avses i POL. Begreppet rapporteringsskyldig plattformsoperatör omfattar inte fysiska personer.

Vad gäller sanktionens storlek är den relativt begränsad per kontrolluppgift, eller per säljare avseende vilken som åtgärderna för kundkänedom inte har utförts och dokumenterats korrekt. Eftersom en rapporteringsskyldig plattformsoperatör kan ha ett stort antal säljare att utföra åtgärder för kundkänedom med avseende på och att lämna kontrolluppgift om enligt 22 c kap. SFL kan det dock tänkas att ett större antal plattformsavgifter tas ut avseende samma plattformsoperatör om det skulle uppdagas att det finns systematiska brister i dokumentationen eller

uppgiftslämnandet hos operatören. Administrativa sanktioner som konstrueras så att de uppfyller kravet i DAC 7 på att vara effektiva, proportionerliga och avskräckande kan komma att bedömas som straff i Europakonventionens mening.

Som nämnts ovan berör plattformsavgiften rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som avses i POL. Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer kan inte vara fysiska personer. De rapporteringsskyldiga plattformsoperatörerna utgör en begränsad krets av enskilda som åläggs en särskild skyldighet att utföra åtgärder för kundkännedom och lämna uppgifter om säljare och deras inkomster i syfte att förhindra skatteundandragande. De sammanlagda plattformsavgifterna per säljare och år kan uppgå till maximalt 12 500 kronor.

Det kan inte uteslutas att plattformsavgift kan komma att bedömas som straff. Det finns dock omständigheter som talar emot att plattformsavgift ska bedömas som ett straff. Eftersom detta inte kan uteslutas bör reglerna därför ges en sådan utformning att de rättssäkerhetsgarantier som följer av Europakonventionen uppfylls, vilket gäller såväl rätten till en rättvis rättegång som dubbelprövningsförbudet. Detta innebär bl.a. att viktiga rättssäkerhetsgarantier måste uppfyllas. Vid uttag av plattformsavgift ska därför anstånd beviljas om den som plattformsavgiften avser har begärt omprövning eller överklagat beslutet under vissa förutsättningar. Säkerhet för att bevilja anstånd kan inte heller alltid krävas, se avsnitt 5.9.4. Vidare bör ett föreläggande inte få förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till plattformsavgift och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Det anses inte nödvändigt att i detta lagstiftningsarbete föreslå någon ytterligare särskild reglering med anledning av dubbelprövningsförbudet. För det fall att det trots allt i praktiken skulle komma att bedömas att påförandet av plattformsavgift och en annan sanktion i ett enskilt fall omfattas av dubbelprövningsförbudet, kan påminnas om att Europakonventionen gäller som lag här i landet och att myndigheterna ska tillämpa dess regler.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring i 44 kap. 3 § SFL.

5.11 Skattesekretess och användningsbegränsningar

5.11.1 Skattesekretess

Regeringens bedömning: Skattesekretessen bör omfatta de uppgifter om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden som ska lämnas om säljare på digitala plattformar.

Regeringens förslag: Skattesekretessen ska även omfatta ärenden avseende den plattformsavgift som införs. Sekretess ska vidare gälla i ärenden om enligt lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och om automatiskt utbyte av upplysningar om

<p>inkomster genom digitala plattformar. Sekretessen ska dock inte gälla för beslut i sådana ärenden.</p>

Promemorians bedömning och förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås inte att bestämmelser ska införas i OSL om att sekretess ska gälla i ärenden enligt lagen om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* anser att det är angeläget att det etableras en internationell standard för utbyte av uppgifter i syfte att tillgodose likformighet och rättssäker hantering av uppgifter för vilket det råder sekretess eftersom direktivet öppnar upp för en rättstillämpning som grundas på olika länders värderingar. Advokatsamfundet anser vidare att det är oklart hur skattesekretessen i praktiken fungerar i det automatiska utbytet av information och att det är oklart om det har förekommit några incidenter som bör beaktas i reglerna avseende sekretess.

Skälen för regeringens bedömning och förslag

I 27 kap. OSL finns bestämmelser om sekretess till skydd för enskild inom verksamhet som rör skatt, tull, m.m. Enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Föremålet för sekretessen är således uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut, dvs. någon prövning av om skada kan uppstå om uppgifterna lämnas ut görs inte. Sekretessen omfattar inte bara uppgifter om den som är föremål för bestämmande av skatt m.m. utan även uppgifter om tredje man vars förhållanden berörs (prop. 1979/80:2 del A s. 258).

Bestämmelsen omfattar inte bara ärenden enligt SFL. Av propositionen till den numera upphävda sekretesslagen (1980:100) framgår att bestämmelsen även omfattar t.ex. ärenden om förhandsbesked liksom registerföring och annan verksamhet som har anknytning till förfarandet men saknar ärendekaraktär (prop. 1979/80:2 del A s. 258).

Utöver vad som följer av 27 kap. 1 § första stycket OSL, framgår det av andra stycket samma paragraf att sekretess även gäller i bl.a. verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen.

Vad som avses med skatt i det aktuella kapitlet framgår av 27 kap. 1 § tredje stycket OSL. Där framgår också att med skatt jämställs vissa avgifter, bl.a. skattetillägg och vissa andra s.k. särskilda avgifter som kan tas ut enligt SFL.

I 27 kap. 2 § OSL finns en bestämmelse om sekretess i vissa ärendetyper som har anknytning till men ändå ligger något vid sidan om den verksamhet som regleras i 1 §. Sekretess gäller för bl.a. uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt (27 kap. 2 § första stycket 1).

Med särskilt ärende avses skattekontroll m.m. som inte ingår som ett led i ett ärende om bestämmande av skatt eller liknande utan är ett fristående förfarande (prop. 1979/80:2 del A s. 261).

Sekretessen enligt 27 kap. 1–4 §§ OSL gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, i ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer (27 kap. 5 § första stycket OSL). Ett exempel på ett sådant avtal är DAC. Av andra stycket i samma paragraf framgår att sekretess gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, hos en myndighet i verksamhet som avses i 27 kap. 1–4 §§ OSL för sådan uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som myndigheten förfogar över på grund av avtalet.

Uppgifter om rapporteringspliktiga säljare omfattas av sekretess

De uppgifter som enligt förslagen i denna proposition ska lämnas om rapporteringspliktiga säljare kommer att kunna behandlas i Skatteverkets beskattningsdatabas (se avsnitt 5.12). För uppgifter i databasen gäller sekretessen enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL (databassekretess).

Det överordnade syftet med att uppgifter om rapporteringspliktiga säljare som inte är obegränsat skattskyldiga i Sverige lämnas till Skatteverket är att de ska överföras till andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar. Bestämmelser om Skatteverkets skyldigheter i detta avseende föreslås tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar. Bestämmelserna syftar till att genomföra de krav som ställs i DAC 7 och DPI MCAA. I den stat eller jurisdiktion som tar emot uppgifterna får de användas för administration och verkställighet av den statens eller jurisdiktionens lagstiftning avseende de skatter som omfattas av direktivet och DPI MCAA. Det förutsätts därför att uppgifterna används i den mottagande staten eller jurisdiktionen i flera olika verksamheter och ärenden som motsvarar de där sekretess gäller i Sverige enligt 27 kap. 1, 2 och 4 §§ OSL. Sekretess för uppgifterna bedöms därför gälla enligt 27 kap. 5 § första stycket OSL för uppgifter om rapporteringspliktiga säljare i ärende om överföring av uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Detta eftersom det är fråga om ett ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer. För de uppgifter om rapporteringspliktiga säljare som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar gäller sekretess enligt 27 kap. 5 § andra stycket OSL, i den utsträckning sekretess inte gäller direkt med stöd av 27 kap. 1 eller 2 § OSL (se nedan).

Skatteverket kommer emellertid också ta emot uppgifter om rapporteringspliktiga säljare som är obegränsat skattskyldiga i Sverige. Såvvida dessa säljare inte också har skatterättslig hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion eller har hyrt ut fast egendom i någon annan stat eller jurisdiktion ska uppgifterna inte utbytas med någon stat eller jurisdiktion.

Skatteverket ska i dessa fall endast använda uppgifterna för egna ändamål, dvs. för t.ex. bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller för kontroll i fråga om skatt m.m. I sådan verksamhet gäller sekretess för uppgifterna antingen enligt 27 kap. 1 § första stycket eller enligt 27 kap. 2 § 1 OSL, beroende på om åtgärderna ingår som ett led i ett ärende om t.ex. bestämmande av skatt eller om det är ett fristående förfarande. Detta gäller både i fråga om uppgifter som Skatteverket får direkt från uppgiftsskyldiga i Sverige och uppgifter som Skatteverket får från andra medlemsstater genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Skatteverket får i enskilda fall även inhämta uppgifter som verket behöver för att kunna kontrollera uppgiftsskyldigheten (se t.ex. 37 kap. 6 § första stycket SFL). I verksamhet som avser sådan kontroll gäller sekretess enligt 27 kap. 2 § första stycket 1 OSL.

I avsnitt 5.1 i DPI MCAA anges att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill. Vad gäller DAC 7 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar avseende de skatter som regleras i DAC. Upplysningarna får också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnade upplysningar, användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är

tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat som lämnade upplysningarna. Vad gäller *Sveriges advokatsamfunds* synpunkt att det är angeläget att det etableras en internationell standard för utbyte av uppgifter konstaterar regeringen att alla uppgifter som ska utbytas omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden och att det ligger utanför ramen för detta lagstiftningsarbete att skapa ytterligare en internationell standard. I den nya LAUP bör det tas in bestämmelser om dessa sekretessregler.

Sekretessreglerna i DAC bör tas in genom en hänvisning till bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete.

Sveriges advokatsamfund framför vidare att det är oklart hur skatteseekretessen i praktiken fungerar i det automatiska utbytet av information och att det är oklart om det har förekommit några incidenter som bör beaktas. Regeringen konstaterar att det finns ett fåtal exempel på att uppgiftsincidenter, t.ex. cyberattacker har förekommit i andra stater och jurisdiktioner på senare år. Enligt regeringens mening motiverar detta dock inte några ytterligare åtgärder utöver de som föreslås i avsnitt 6.15.

Ny särskild avgift – Plattformsavgift

Propositionens förslag innebär bl.a. att en ny särskild avgift, en plattformsavgift, införs (se avsnitt 5.9). Enligt 27 kap. 1 § tredje stycket OSL jämställs med skatt bl.a. vissa särskilda avgifter som tas ut enligt SFL. Plattformsavgift som, i enlighet med vad som nyss sagts, också är en särskild avgift, bör i sekretesshänseende behandlas på samma sätt. Det föreslås därför att 27 kap. 1 § tredje stycket OSL kompletteras så att skatteseekretessen även omfattar plattformsavgift. Tystnadsplikten avseende plattformsavgift inskränker därmed rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter (27 kap. 10 § OSL). Det bedöms att den inskränkningen av rätten att meddela och offentliggöra uppgifter är motiverad också avseende plattformsavgiften. Av 27 kap. 6 § OSL följer emellertid bl.a. att sekretessen enligt 1 § inte gäller beslut varigenom skatt bestäms. Det innebär att sekretessen alltså inte kommer att gälla beslut om plattformsavgift.

Uppgifter med avseende på anmälan om rapporteringsskyldighet samt ansökan om registrering eller undantag från rapporteringsskyldighet

Lagrådet har uppmärksammat att det finns skäl att överväga om det behöver införas bestämmelser om sekretess för uppgifter med avseende på anmälan om rapporteringsskyldighet samt ansökan om registrering eller undantag från rapporteringsskyldighet. Med anledning av detta konstaterar regeringen följande.

I 3 kap. POL finns bestämmelser om att en plattformsoperatör som är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 2 § första stycket POL ska anmäla detta till Skatteverket. Plattformsoperatören ska även anmäla till Skatteverket när den inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

I 4 kap. POL finns bestämmelser om att en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 3 § första stycket POL, dvs. sådan som har hemvist utanför EU, ska ansöka om registrering hos en behörig myndighet inom EU. Det finns även bestämmelser om vilka uppgifter en sådan ansökan ska innehålla. Bestämmelser om Skatteverkets hantering av rapporteringsskyldig plattformoperatör som har hemvist utanför EU finns i 5–10 §§ LAUP.

I 5 kap. POL finns bestämmelser om att en plattformoperatör får ansöka om undantag från rapporteringsskyldighet och att den då ska ge in underlag som visar att hela dess affärsmodell är sådan att den inte har rapporteringspliktiga säljare, enligt bestämmelsen i 2 kap. 6 § POL. Bestämmelser om hur Skatteverket ska hantera sådana ansökningar finns i 11 och 12 §§ LAUP.

Plattformoperatörerna ska även anmäla ändringar i de uppgifter som lämnats enligt 3–5 kap. POL.

De uppgifter som lämnas i ovan nämnda sammanhang har i många fall inte någon direkt koppling till sådan verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt i vilken sekretess, enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL, råder för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. I 27 kap. 5 § OSL finns bestämmelser om sekretess med anledning av internationella avtal (däri inbegripet EU-lagstiftning). De krav på sekretess som ställs i DAC och DPI MCAA gäller dock endast i fråga om uppgifter som utbyts mellan behöriga myndigheter i olika stater och jurisdiktioner och inte i fråga om uppgifter som lämnas av enskilda enheter till Skatteverket. Sekretessen enligt 27 kap. 5 § gäller endast i den mån uppgifterna inhämtas för att utbytas med andra stater och jurisdiktioner enligt ett internationellt avtal eller EU-lagstiftning. I den mån uppgifterna direkt tillförs Skatteverkets beskattningsdatabas gäller sekretess dock enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL. För att uppgifterna direkt ska kunna tillföras beskattningsdatabasen måste de lämnas elektroniskt. Det är Skatteverket som avgör i vilken form uppgifterna ska lämnas, se avsnitt 5.8. Även om Skatteverket skulle bestämma att alla uppgifter ska lämnas elektroniskt är det ingen garanti för att uppgifter inte i något enskilda fall ändå kommer in i fysiskt format, dvs. på papper. En sådan handling som kommer in till Skatteverket är en allmän handling och ska lämnas ut i den utsträckning det inte råder sekretess för uppgifterna i handlingen. Även om uppgifterna sedan förs in i beskattningsdatabasen finns de kvar på det papper som skickats in och som är en allmän handling. För att tillförsäkra att sekretess råder för samtliga uppgifter som lämnas i dessa sammanhang bör bestämmelser tas in i 27 kap. 2 § OSL om att sekretess ska gälla i ärenden enligt POL och LAUP. Några bestämmelser om hur en anmälan om rapporteringsskyldighet enligt 3 kap. POL finns inte i LAUP. Det är upp till Skatteverket att avgöra hur dessa anmälningar kan användas bäst när det gäller att kontrollera att de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna uppfyller sina skyldigheter. I det fallet bör det därför hänvisas till ärenden enligt POL i stället för till enligt LAUP.

Sekretessen bör dock inte gälla för beslut i sådana ärenden, så länge uppgifterna inte ingår och behandlas i beskattningsdatabasen. Databassekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL gäller alltså även i fråga om beslut i dessa ärenden. Vad som utgör beskattningsdatabasen regleras

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 27 kap. 1 och 2 §§ OSL.

5.11.2 Användningsbegränsningar

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar om den begränsning i möjligheten att använda upplysningar som anges i direktivet och modellen för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar. Det ska göras en hänvisning i offentlighets- och sekretesslagen till regeln om användningsbegränsning i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorians lagförslag om användningsbegränsningar vad gäller uppgifter som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner än EU:s medlemsstater är något annorlunda formulerat.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* anser att Skatteverkets befogenheter bör förtydligas och än tydligare bör det framgå att information endast får inhämtas för beskattningsändamål och endast angående skatter som omfattas av lagen om konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. *Skatteverket* anser att användningsbegränsningen för upplysningar som verket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det aktuella automatiska informationsutbytet enligt förslaget är begränsat till beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden och omfånget är därför snävare och mindre tillåtande än de som gäller enligt DPI MCAA. Hänvisning ska i stället göras till de användningsbegränsningar som följer av artikel 22 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, i enlighet med det som också gäller enligt DPI MCAA.

Skälen för regeringens förslag: Som nämnts i avsnitt 5.11.12 får endast vissa personer eller myndigheter ta del av uppgifterna. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill. I den nya LAUP bör det tas in bestämmelser om dessa användningsbegränsningar.

I DAC finns, som nämnts, bestämmelser om användning av upplysningar som tas emot från en annan medlemsstat i artikel 16. Sådana

upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar avseende de skatter som regleras i DAC. Upplysningarna får också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelser av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behöriga myndighet i den medlemsstat som lämnade upplysningar i, användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat vars behöriga myndighet lämnade dem. Användningsbegränsningarna i DAC bör tas in genom en hänvisning till bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete.

Skatteverket anser att användningsbegränsningen för upplysningar som verket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det aktuella automatiska informationsutbyte är för snävt formulerat och att hänvisning i stället ska göras till de användningsbegränsningar som följer av artikel 22 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. *Sveriges advokatsamfund* anser att Skatteverkets befogenheter bör förtydligas ytterligare och att det än tydligare bör framgå att information endast får inhämtas för beskattningsändamål och endast angående skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Med anledning av detta och eftersom syftet med bestämmelserna om användningsbegränsningar inte är något annat än att artikel 22.2–22.4 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska tillämpas, bedömer regeringen att bestämmelserna kan utformas på så sätt att uppgifterna som Skatteverket tar emot får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Enligt regeringens bedömning innebär detta dock inte någon ändring i sak. Bestämmelsen tar inte bara sikte på hur Skatteverket får använda upplysningarna, utan också på hur andra personer och myndigheter (däri inbegripet domstolar) som fastställer, uppber, administrerar eller driver in skatterna eller handlägger åtal eller överklaganden i fråga om skatterna och som får del av uppgifterna, får använda dem. Uppgifterna får användas vid offentliga rättegångar och i domstolsavgöranden (jfr med vad som gäller för användningsbegränsningarna för lag om automatiskt utbyte av upplysningar avseende finansiella konton enligt prop. 2015/16:29 s. 207).

Bestämmelsen i 9 kap. 2 § OSL innehåller en upplysning om lagar i vilka det finns bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat. Den begränsning i möjligheten att utnyttja upplysningarna som föreslås i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar tar sikte på uppgifter som Skatteverket fått från

en myndighet i en annan stat. En hänvisning till den lagen bör därför tas in i 9 kap. 2 § OSL. Prop. 2022/23:6

Lagförslag

Förslaget innebär att 16 § LAUP införs. Förslaget medför ändringar i 9 kap. 2 § OSL.

5.12 Personuppgiftsbehandlingen

Regeringens förslag: Skatteverket ska i beskattningsdatabasen få behandla uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och det nya kapitlet i skatteförordningen om kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga säljares inkomster genom digitala plattformar.

Regeringens bedömning: Den behandling av personuppgifter som förslagen i propositionen ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Utöver de ändringar som föreslås i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet är den befintliga regleringen tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Sveriges advokatsamfund anser att det föreslagna informationsinsamlandet är så omfattande att det kan komma att vara marknadspåverkande och möjligen motverka den grundläggande tanken med fri rörlighet för varor och tjänster. Advokatsamfundet efterfrågar en mer detaljerad reglering om hur skyddet för säljarens personliga integritet ska tryggas eftersom plattformsoperatörerna i princip ska samla in och rapportera all trafik på en webbplats eller annan applikation som möjliggör försäljning. All hantering sker i digital form och även konsumenterna kommer att identifieras. Dessa förhållanden är inte belysta alls i promemorian och är därför något som bör ske under ärendets fortsatta beredning. Advokatsamfundet är även kritiskt till att ålägga enskilda företag som är verksamma på en digital plattform så långtgående skyldigheter att förse Skatteverket med information om den berörda verksamheten, som innefattar personliga uppgifter och dessutom affärshemligheter om kunder. I förlängningen skulle detta innebära en rapporteringsskyldighet även avseende konsumenter som nyttjar plattformen, men som inte vill att information om deras köp ska bli offentliga. *Schibsted* (vars remissyttrande *Hygglo* anslutit sig till) anser att dataskyddslagstiftningens princip om uppgiftsminimering åsidosätts eftersom inrapportering föreslås ske av uppgifter om privatpersoners försäljning av varor som Skatteverket inte behöver för att besluta om korrekt beskattning. När omfattande uppgifter rapporteras in till Skatteverket utan att dessa är nödvändiga för myndighetens möjlighet att fatta korrekta beslut om beskattning utgör det ett intrång i den personliga

integriteten som inte kan anses förenligt med tillämpliga dataskyddsregler. *Integritetsskyddsmyndigheten* har inget att erinra mot förslaget. *Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser* anser att det sedermera är av vikt att tillgängliggöra relevant data med myndigheten och andra externa utvärderare.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Förslagen i denna proposition innebär att ytterligare en uppgiftsskyldighet införs i SFL. Uppgiftsskyldigheten, som regleras i det föreslagna 22 c kap. SFL, innebär att rapporteringsskyldiga plattformoperatörer ska lämna vissa angivna uppgifter om rapporteringspliktiga säljare till Skatteverket. Uppgifter ska lämnas om alla säljare oavsett var dessa har hemvist. Uppgifterna ska sedan utbytas med andra medlemsstater inom EU och andra stater och jurisdiktioner med vilka avtal om sådant informationsutbyte har ingåtts. Bland de uppgifter som ska lämnas till Skatteverket kan nämnas nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga plattformoperatören och för rapporteringspliktiga säljare. Det står därför klart att förslagen kan ge upphov till en sådan personuppgiftsbehandling som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. Först behandlas uppgifterna av de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna för att de ska kunna fullgöra sin uppgiftsskyldighet och sedan av Skatteverket i beskattningsdatabasen.

Dataskyddsförordningen är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsstater. Förordningen utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU. För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar EU:s dataskyddsförordning. Förutom vid behandling av personuppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser i lagen även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (se 1 kap. 1 § andra stycket).

Den rättsliga grunden för behandlingen hos de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna är i första hand att den är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse (dvs. att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga säljare till Skatteverket) på det sätt som anges i artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning. Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. Den rättsliga grunden fastställs i 22 c kap. SFL.

När de uppgiftsskyldiga har lämnat de uppgifter till Skatteverket som anges i föreslagna 22 c kap. SFL behöver myndigheten behandla personuppgifterna i beskattningsdatabasen. Skatteverket åläggs enligt förslaget till 13 § LAUP en skyldighet att överföra uppgifterna till behöriga myndigheter i andra medlemsstater samt andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen i denna del är således att den är nödvändig för att Skatteverket ska fullgöra en rättslig förpliktelse (artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen). Vidare behöver Skatteverket kunna behandla uppgifter som avser rapporteringspliktiga säljare som är

obegränsat skattskyldiga i Sverige i verksamhet som rör t.ex. fastställande av skatt eller underlag för beskattning eller för kontroll i fråga om beskattning. Den rättsliga grunden för behandlingen hos Skatteverket är således också att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning på det sätt som anges i artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen. De aktuella grunderna för behandlingen är vidare fastställda i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. De rättsliga grunderna fastställs såväl i LAUP som i SFL.

De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning.

Skatteverket ska enligt DAC 7 genom automatiskt utbyte av upplysningar överföra uppgifter om rapporteringspliktiga säljare till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i EU. I den utsträckning det finns gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar med andra stater och jurisdiktioner (dvs. tredjeländer) ska Skatteverket emellertid även överföra uppgifter till de behöriga myndigheterna i dessa. Av artikel 49 i EU:s dataskyddsförordning framgår att om det inte föreligger något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 45.3, eller om lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 46, inbegripet bindande företagsbestämmelser, får en överföring eller uppsättning av överföringar av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation endast ske om något av vissa angivna villkor är uppfyllt. Ett av dessa villkor är att överföringen är nödvändig av viktiga skäl som rör allmänintresset. I skäl 112 till dataskyddsförordningen anges som exempel på viktiga allmänintressen bl.a. internationella utbyten av uppgifter mellan konkurrensmyndigheter, skatte- eller tullmyndigheter, finanstillsynsmyndigheter, socialförsäkringsmyndigheter eller hälsovårdsmyndigheter. Informationsutbyte på skatteområdet, vilket det här är fråga om, är således ett viktigt allmänintresse. Eftersom det rör sig om ett automatiskt utbyte av upplysningar och att det därför kan komma att handla om relativt omfattande uppgiftsöverföringar bör det, särskilt beaktas vilket skydd för personuppgifterna och den personliga integriteten som åtföljer informationsutbytet med tredjeländer.

Som redan behandlats i avsnitt 5.11 ovan anges det i avsnitt 5.1 i DPI MCAA att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål.

Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill.

Global Forum utvärderar löpande varje deltagande jurisdiktions sekretessregler och informationssäkerhet med avseende på uppgifter som tas emot genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Varje stat eller jurisdiktion kan, enligt avsnitt 7.1 g i DPI MCAA, underrätta koordineringsorganets sekretariat om vilka krav som ställs på skydd av personuppgifter.

Mot denna bakgrund kan det finnas stöd i EU:s dataskyddsförordning att utbyta upplysningarna även med tredjeländer som undertecknar DPI MCAA, vilket sannolikt kommer att utgöra ett sådant kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som avses i 2 kap. 9 § POL.

Enligt 1 kap. 4 § 1 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får uppgifter behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Av 1 kap. 4 § 4 samma lag framgår att uppgifter också får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för revision och annan analys- eller kontrollverksamhet. Av 1 kap. 4 § 7 samma lag framgår vidare att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande (i detta fall åtagandet enligt DAC 7 eller ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar) att överföra uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Det kan ifrågasättas om inte den behandling av uppgifter som den föreslagna regleringen i 22 c kap. SFL ger upphov till hos Skatteverket i sin helhet omfattas av berörda ändamål. Av tydlighetsskäl anses det dock att det bör införas en ny ändamålsbestämmelse i 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som uttryckligen anger att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för handläggning enligt POL, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. SFL.

Av 2 kap. 2 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. Av bestämmelsen framgår också att uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. I 2 kap. 3 § samma lag och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Av 2 § i den förordningen framgår att uppgifter som behövs bl.a. för handläggning av ärenden enligt SFL och lagen om administrativt samarbete får behandlas i beskattningsdatabasen.

Målet för DAC 7 och DPI MCAA är att uppnå ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och andra stater och jurisdiktioner för att kunna förhindra frivilligt eller ofrivilligt skatteundandragande. För att detta ska kunna fungera krävs enhetliga regler som är ändamålsenliga i gränsöverskridande situationer. Det krävs även informationsutbyte med andra medlemsstater och med andra stater och jurisdiktioner. Behandlingen syftar till att uppnå detta mål. *Sveriges advokatsamfund* anser att det föreslagna informationsinsamlandet är så omfattande att det kan komma att vara marknadspåverkande och möjligen motverkas av den grundläggande tanken med fri rörlighet för varor och tjänster. Advokatsamfundet efterfrågar även en mer detaljerad reglering om hur skyddet för säljarens personliga integritet ska tryggas. Advokatsamfundet är vidare kritiskt till att ålägga enskilda företag som är verksamma på en digital plattform så långtgående skyldigheter att förse Skatteverket med information. *Schibsted m.fl.* anser att dataskyddslagstiftningens princip om uppgiftsminimering åsidosätts och att det är ett intrång i den personliga integriteten som inte kan anses förenligt med tillämpliga dataskyddsregler. Regeringen konstaterar inledningsvis att uppgiftslämnandet följer av DAC 7 som är bindande för medlemsstaterna. Det är också viktigt att framhålla att uppgiftslämnandet inte uteslutande sker avseende säljare som är obegränsat skattskyldiga endast i Sverige. Minst lika viktigt är att uppgifter lämnas om säljare som har hemvist i andra medlemsstater eller stater och jurisdiktioner. Uppgifterna ska sedan utbytas med bl.a. de andra berörda medlemsstaterna för att kunna användas i skattehänseende enligt den lagstiftning som gäller i den stat eller jurisdiktion som tar emot uppgifterna. Tanken bakom direktivet är att samma uppgifter ska lämnas oavsett om uppgifterna ska utbytas med andra medlemsstater. På så sätt skapas det en jämn spelplan på den inre marknaden. Det finns i dessa sammanhang vissa risker för intrång i den personliga integriteten men det införs samtidigt bestämmelser som innebär att uppgifterna ska omfattas av sekretess hos myndigheterna (se avsnitt 5.11) och att utbytet av upplysningar kan upphävas vid uppgiftsincidenter (se avsnitt 6.15). Det finns vidare inte några mindre integritetskänsliga alternativ, t.ex. behandling av avidentifierade uppgifter, för att uppnå det avsedda målet, eftersom syftet är att skattemyndigheter ska kunna lägga uppgifterna till grund för beskattningen av enskilda personer. Även med beaktande av proportionalitetsprincipen bedömer regeringen därför att förslaget inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Sammanfattningsvis bedömer regeringen att den personuppgiftsbehandling som förslagen ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Bortsett från de ändringar som föreslås i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet är den befintliga regleringen på personuppgiftsområdet tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslagen. I övrigt behöver det således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser anser att det sedermera är av vikt att tillgängliggöra relevant data med myndigheten och andra externa utvärderare. Enligt regeringens mening ligger denna fråga utanför detta lagstiftningsarbete och får bedömas utifrån gällande lagstiftning när det blir aktuellt.

Förslaget innebär ändring i 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

6 Andra ändringar i direktivet om administrativt samarbete m.m.

6.1 Artikel 3, definitioner

Regeringens förslag: Definitioner av begreppen gemensamma revisioner och uppgiftsincident ska införas i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. En definition av begreppet uppgiftsincident ska även införas i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, lagen automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Regeringens bedömning: Ändringarna i direktivet när det gäller definitionen av automatiskt informationsutbyte med anledning av det nya automatiska informationsutbytet om säljare på digitala plattformar medför inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har lämnat synpunkter på detta förslag.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I artikel 3 i DAC definieras vissa begrepp. I artikel 3.9 definieras automatiskt utbyte. I första stycket ändras punkt a och c på så sätt att även automatiskt utbyte enligt den nya artikel 8ac inkluderas i bestämmelsens tillämpningsområde. Även andra stycket i artikel 3.9 ändras med anledning av den nya artikeln och anger numera att i artikel 8ac och bilaga V ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga V. Dessa ändringar medför i sig inte några ändringar i svensk lag eftersom den motsvarande definitionen i 7 § lagen om administrativt samarbete är allmänt hållen och inkluderar även informationsutbytet enligt artikel 8ac i DAC.

Det införs även två nya definitioner i artikel 3.26 och 3.27 i DAC. I artikel 3.26 definieras gemensam revision som en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna. I artikel 3.27 definieras uppgiftsincident som en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga

olagliga handlingar, försumlighet eller olycka. Det anges vidare att en uppgiftsincident kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet. Bestämmelser om dessa definitioner bör införas i lagen om administrativt samarbete. Bestämmelser om uppgiftsincidenter föreslås även tas in i LAUP, lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden, lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och lagen (2017:182) automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet. Definition av begreppet bör därför även tas in där. Detta kan ske genom en hänvisning till den nya bestämmelsen i lagen om administrativt samarbete. Se avsnitt 6.15 avseende dataskydd i DAC och enligt internationella överenskommelser.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 7 § lagen om administrativt samarbete, 3 § lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden och 2 § lagen automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet. Förslaget medför även att det införs två nya paragrafer, 3 § LAUP och 1 a § lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

6.2 Artikel 5a, standarden ”kan antas vara relevant”

Enligt artikel 5 i DAC ska en anmodad myndighet till den begärande myndigheten lämna alla sådana upplysningar som den har tillgång till eller som den erhåller till följd av administrativa utredningar som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som omfattas av det direktivet. *Sveriges advokatsamfund* anser att det bör införas en tydligare reglering eftersom det finns risker för en godtycklig rättstillämpning och att en standard utifrån vad som ”kan antas vara relevant” är en alltför låg tröskel. Uttrycket kan antas vara relevant syftar till ett utbyte av upplysningar i vidaste möjliga omfattning men klargör samtidigt att det inte står medlemsstaterna fritt att genomföra det som brukar kallas ”fishing expeditions” eller begära upplysningar som sannolikt inte är relevanta för ett skatteärende (prop. 2012/13:4 s. 32). I syfte att uppnå ett ändamålsenligt utbyte av upplysningar och förebygga omotiverade avslag på begäranden, samt för att skapa rättssäkerhet både för skatteförvaltningar och skattebetalare införs en ny artikel i DAC, artikel 5a, avseende den internationellt överenskomna standarden ”kan antas vara relevant”. I punkt 2 anges vilka upplysningar den begärande myndigheten åtminstone ska förse den anmodande myndigheten med. I punkt 3 regleras vilka upplysningar den begärande myndigheten ska lämna när det rör sig om en grupp av skattebetalare som inte kan identifieras individuellt och det är endast på grundval av en gemensam uppsättning egenskaper som det kan avgöras om de begärda upplysningarna kan antas vara relevanta. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser att det är positivt att preciseringar av standarden ”kan antas vara relevant” sker för att undvika att informationsutbytet resulterar i s.k. fishing expeditions. Det bör övervägas om den nya artikeln bör medföra ändringar i förordning.

6.3 Artikel 6 och 7, begäran om administrativ utredning och tidsfristen för att besvara en begäran om utbyte av upplysningar

Den svenska lagen om administrativt samarbete och dess förordning om administrativt samarbete riktar sig till Skatteverket. Den ålägger eller tillåter inte utländska myndigheter att göra någonting. Skatteverket kan i sina kontakter med utländska myndigheter inte hänvisa till svensk lag utan måste då åberopa själva direktivet.

Ändringen av artikel 6 i DAC innebär att Skatteverket inte kan begära eller begäras att vidta en "särskild" utredningsåtgärd utan endast en utredningsåtgärd. Motsvarande regler finns nu i 7 § förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Tidsfristen som anges i artikel 7.1 i DAC för när en begäran om upplysningar ska besvaras ändras från sex månader till tre månader (som huvudregel). Den maximala tidsfristen är dock fortfarande sex månader, men efter tre månader måste den anmodade myndigheten underrätta den begärande myndigheten om skälen för detta och ett datum då svar senast kan ges. Om den anmodade myndigheten redan har tillgång till uppgifterna är tidsfristen dock endast två månader. Artikel 7.5 i DAC tas bort. Bestämmelsen innehöll regler om hur den anmodande myndigheten skulle agera om den inte kunde lämna ett svar inom tre månader.

Det bör övervägas om ovanstående medför några ändringar i förordning.

6.4 Artikel 8, automatiskt utbyte av uppgifter om royaltier, utländska skatteregistreringsnummer och minimivåer för tillgängliga kategorier av inkomst och kapital

Regeringens förslag: En ändring ska göras i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning på så sätt att de nuvarande fem kategorierna av inkomster och tillgångar som det ska utbytas upplysningar om automatiskt utökas med en kategori, nämligen royaltier.

Ändringar ska göras i skatteförfarandelagen på så sätt att uppgift om styrelsearvode ska särredovisas i kontrolluppgifter om intäkt i inkomstslaget tjänst och i arbetsgivardeklaration.

Eftersom medlemsstaterna nu måste ha fyra kategorier av inkomster och tillgångar för automatiskt informationsutbyte, ska bestämmelsen om att Skatteverket ska överföra upplysningar till en medlemsstat endast om den staten har meddelat Europeiska kommissionen att den har upplysningar tillgängliga beträffande minst en av de inkomster och tillgångar som ska utbytas automatiskt tas bort.

Regeringens bedömning: Ändringarna i direktivet om att medlemsstaterna ska sträva efter att ange det skatteregistreringsnummer som utfärdats medför inte några ändringar i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *FAR* kan varken till- eller avstyrka att kontrolluppgift respektive arbetsgivardeklaration ska innehålla uppgift om utbetald ersättning som har getts ut som ersättning för styrelsearbete eftersom det inte gått att utläsa om några andra alternativ än det som nu föreslås har beaktats.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Artikel 8.1 första stycket i DAC ändras på så sätt att tidsperioden ”skatteperioder från 1 januari 2014” är borttagen. Begränsningen av tidsperioder togs bort för att den numera inte är aktuell. Automatiskt utbyte av upplysningar sker varje år. Förändringen medför därför inte någon lagändring.

En ny punkt, f, om royaltyer läggs till i artikel 8.1 första stycket i DAC. Ändringen i DAC sker på grund av att det bedöms som viktigt att medlemsstaterna utbyter upplysningar om inkomst som härrör från immateriella rättigheter, eftersom detta är ett område av ekonomin där överföring av vinster ofta förekommer eftersom de underliggande tillgångarna är ytterst rörliga. Därför inkluderas royaltyer enligt definitionen i artikel 2 b i rådets direktiv 2003/49/EG (4) i de kategorier av inkomster och tillgångar som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i syfte att förbättra åtgärderna för bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. En bestämmelse tas in i 12 § lagen om administrativt samarbete som återger de tidigare fem kategorier av inkomster och tillgångar som Skatteverket till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar om som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten (prop. 2012/13:4 s. 40). En ändring ska göras i lagen om administrativt samarbete på så sätt att de nuvarande fem kategorierna av inkomster och tillgångar som det ska utbytas upplysningar om automatiskt utökas med en kategori, nämligen royaltyer. Ändringen innebär vidare att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som verket tagit emot om royaltyer i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer. Upplysningarna ska överföras till varje sådan medlemsstats behöriga myndighet där personer som uppgifterna avser är hemmahörande. Det finns dock inte i dagsläget någon kontrolluppgiftsskyldighet i Sverige varför Sverige inte kommer att utbyta upplysningar om royaltyer. Förändringen medför därför inte någon ytterligare lagändring av denna anledning.

Medlemsstaterna ska också enligt det nya stycket i artikel 8 i DAC, för beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2024 eller senare, vidta alla möjliga och rimliga åtgärder för att se till att det skatteregistreringsnummer som utfärdats av hemvistmedlemsstaten till personer med hemvist i medlemsstaten anges när upplysningar lämnas om de kategorier av inkomst och kapital som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar. Det finns redan information om vilken upplysning som ska lämnas i skattedeklaration enligt SFL om skatteregistreringsnummer. Förändringarna medför därför inte någon lagändring.

Tillägget av stycke tre i artikel 8.1 i DAC innebär att medlemsstater årligen ska underrätta Europeiska kommissionen om minst två av de

kategorier av inkomst och kapital som förtecknas i första stycket, med avseende på vilka de lämnar upplysningar om personer med hemvist i en annan medlemsstat. Ändringen av artikel 8.2 innebär att medlemsstaterna före den 1 januari 2024 ska underrätta kommissionen om minst fyra av de kategorier som förtecknas i punkt 1 första stycket som Skatteverket genom automatiskt utbyte ska lämna upplysningar om. Sådana upplysningar ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2025 eller senare. Skatteverket ska före den 1 januari 2024 underrätta Europeiska kommissionen om vilka kategorier utbytet ska avse. Det bör övervägas om detta bör medföra ändringar i förordning.

För att Sverige ska uppfylla skyldigheten att kunna utbyta minst fyra inkomst kategorier enligt artikel 8.2 i DAC behöver Skatteverket tillgång till ytterligare information om en inkomst eller tillgång via kontrolluppgifter. Bedömningen är att de uppgifter som ska lämnas i en kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst ska kompletteras med att även den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som är ersättning för styrelsearbete ska redovisas. Detta kan ske genom tillägg i 15 kap. 9 § SFL om kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst och i 26 kap. 19 b § SFL om arbetsgivardeklaration för varje betalningsmottagare. Kontrolluppgifter och arbetsgivardeklarationer för varje betalningsmottagare ska därför också innehålla uppgifter om värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut och som är ersättning för styrelsearbete. Skatteverket får då tillgång till fyra kategorier av inkomst och tillgångar som enligt 12 § lagen om administrativt samarbete, genom automatiskt utbyte, ska överföras till varje annan medlemsstats behöriga myndighet. FAR anger att det varken kan till- eller avstyrka att kontrolluppgift respektive arbetsgivardeklaration ska innehålla uppgift om utbetald ersättning som har getts ut som ersättning för styrelsearbete. Regeringen konstaterar att Skatteverket, såsom angetts ovan, behöver tillgång till ytterligare information om en kategori av inkomst eller tillgång som förtecknas i artikel 8.1 första stycket i DAC via kontrolluppgift eller motsvarande uppgifter (se prop. prop. 2012/13:4 s. 41 om typ av tillgång till uppgifter). I dag har Skatteverket sådan tillgång till uppgift om kategorierna inkomster från anställning, pensioner och ägande och inkomster från fast egendom. Enligt artikel 8.1 första stycket i DAC är de tre möjliga kategorierna utöver dessa styrelsearvodet, livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder än rådets direktiv 2011/16/EU och den nu tillkomna kategorin royaltyer. Regeringen gör bedömningen att den nu mest lämpliga kategorin att utöka med är styrelsearvodet, särskilt med beaktande av vilka uppgifter som efterfrågas för utbyte och vad som på minst ingripande sätt kan inordnas i det befintliga uppgiftssystemet i Sverige.

Eftersom medlemsstaterna nu måste ha fyra kategorier av inkomster och tillgångar tillgängliga för automatiskt informationsutbyte, bör bestämmelsen om att Skatteverket ska överföra upplysningar till en medlemsstat endast om den staten har meddelat Europeiska kommissionen att den har upplysningar tillgängliga beträffande minst en av de inkomster och tillgångar som ska utbytas automatiskt tas bort.

Förslaget medför ändringar i 12 och 13 §§ lagen om administrativt samarbete, 15 kap. 9 § och 26 kap. 19 b § SFL.

6.5 Artikel 8a, förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning

Regeringens förslag: En ändring ska göras i lagen administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning på så sätt att det framgår att upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning ska lämnas snarast. Ändring ska även göras, dels på så sätt att det inte är innehållet i förhandsbeskedet som ska sammanfattas utan förhandsbeskedet som sådant, dels att det framgår att även andra upplysningar ska lämnas till behöriga myndigheten som kan hjälpa myndigheten att bedöma om det finns en potentiell skatterisk.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att begreppet skatterisk är främmande för svensk skattelagstiftning och föreslår att detta ersätts med begreppet risk för skatteundandragande samt att det behöver utvecklas vilka typer av upplysningar som avses.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 8a i DAC reglerar bestämmelserna om utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning.

Av artikel 8a.5 i direktivet framgår att utbyte av upplysningar avseende förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning som utfärdas, ändras och förnyas efter den 31 december 2016 ska ske inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdades, ändrades eller förnyades. Artikel 8a.5 a ändras på så sätt att det anges att utbytet av upplysningar enligt punkt 1 ska ske utan dröjsmål efter det att ett förhandsbesked i en gränsöverskridande skattefråga eller ett förhandsbesked om prissättning utfärdats, ändrades eller förnyades och senast inom den sedan tidigare angivna tiden om tre månader. En bestämmelse som reglerar när dessa upplysningar ska utbytas tas in i 12 a § lagen om administrativt samarbete. Paragrafens andra stycke bör ändras på sätt att det framgår att utbytet ska ske snarast men senast inom den angivna tiden.

Av artikel 8a.6 i DAC framgår vilka upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning som ska utbytas. Upplysningar som ska utbytas avser bland annat identiteten på den person, med undantag för fysiska personer, som förhandsbeskedet avser, en sammanfattning av innehållet i förhandsbeskedet och vilka medlemsstater inom EU som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet. Europeiska kommissionen ska endast få tillgång till en begränsad uppsättning upplysningar. Ändringen innebär att upplysning inte ska avse en sammanfattning av ”innehållet” i förhandsbeskedet utan av förhandsbeskedet. Enligt regeringens mening är det svårt att se att detta

kommer att innebära någon förändring i sak. Enligt regeringens bedömning bör det dock underlätta eventuella diskussioner mellan Skatteverket och behöriga myndigheter i andra medlemsstater om den svenska lagstiftningen formuleras i överensstämmelse med vad som anges i direktivet. Ändringen innebär även att information också ska lämnas om annan information som kan ge den behöriga myndigheten möjlighet att upptäcka en möjlig skatterisk. Till skillnad från *Skatteverket* anser inte regeringen att begreppet skatterisk ska ersättas med risk för skatteundandragande. Enligt regeringens bedömning har begreppen något annorlunda omfång. En skatterisk kan inkludera fler situationer än när det rör sig om ett skatteundandragande. Det kan bl.a. handla om en situation som riskerar att urholka skattebasen utan att det för den sakens skull handlar om undandragande av skatt. Det är vidare viktigt att klargöra att när det som i detta fall rör sig om en internationell standard som förutsätts tillämpas så lika som möjligt i alla stater och jurisdiktioner, finns det skäl att vara försiktig med att ändra begrepp för att anpassas till nationella principer för tolkning. Bestämmelsen tas in i 12 b § lagen om administrativt samarbete. Bestämmelsen bedöms behöva ändras på sätt att ordet innehåll tas bort i punkt 2 och att en ny punkt 10 införs där det anges att information även ska lämnas om andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten vid bedömningen av en potentiell skatterisk.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 12 a och 12 b §§ lagen om administrativt samarbete.

6.6 Artikel 8b, statistik om automatiskt utbyte av upplysningar

Regeringens bedömning: Ändringen i direktivet att kommissionen inte längre ska ge ut viss information medför inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att regeringen bör verka för större flexibilitet i statistikintaget vad gäller användningens effekter och resultat så att statistiken kan redovisas utifrån respektive organisations förutsättningar.

Skälen för regeringens bedömning: Artikel 8b i DAC handlar om statistik om automatiskt utbyte av upplysningar. Ändringen i artikel 8b.1 i DAC innebär att tidsgränsen om 1 januari 2018 är borttagen och att informationen med anledning av den nya artikel 8ac om tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformoperatörer inkluderas. Tidigare gjordes bedömningen att denna inte behövde införas (prop. 2016/17:19 s. 41). Det bör övervägas om detta bör medföra ändringar i förordning.

Artikel 8b.2 i DAC innebar att kommissionen skulle ge ut viss information. Att bestämmelsen utgår innebär inte någon förändring i

svensk lag eftersom denna bestämmelse endast riktat sig till Europeiska kommissionen och har därför inte behövt införas (prop. 2016/17:19 s. 41).

Prop. 2022/23:6

Vad gäller *Skatteverkets* synpunkt att regeringen bör verka för större flexibilitet i statistikintaget omfattas denna fråga inte av detta lagstiftningsarbete.

6.7 Artikel 11, att tillåta närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar blir obligatoriskt

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i lagen om administrativt samarbete i Europeiska unionen i fråga om beskattning på så sätt att det framgår att det är en begäran om närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar som ska besvaras och att deltagande kan ske elektroniskt. Bestämmelser ska också införas i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning som innebär att deltagande även kan ske elektroniskt och att om tjänstemän vid den begärande myndigheten är närvarande under administrativa utredningar eller deltar i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel, ska de få ställa frågor till personer och granska handlingar, med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten. Bestämmelser ska också införas som tydliggör att Skatteverket också har motsvarande möjligheter att begära närvaro vid en annan medlemsstat inom EU.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har lämnat synpunkter på detta förslag.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 11.1 första stycket i DAC ger de behöriga myndigheterna möjlighet att komma överens om att tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten ska få närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter (artikel 10.1 a), och närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium (artikel 10.1 b). Ändringen av artikel 11.1 i DAC innebär att det inte längre är fråga om ett avtal mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter utan i stället är det frågan om en begäran från den anmodade medlemsstaten som den anmodade medlemsstaten ska svara på om den behöriga myndigheten får närvara och delta i utredningar m.m. Införandet av en ny punkt c innebär att tjänstemännen kan delta via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av den anmodade medlemsstaten, när så är lämpligt. Ändringen av artikel 11.1 genomförs mot bakgrund av att det bedöms nödvändigt att förstärka bestämmelserna i DAC när det gäller närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium och utförandet av samtidiga kontroller som sker enligt artikel 12 av två eller flera medlemsstater för att säkerställa att dessa bestämmelser tillämpas på ett ändamålsenligt sätt. Därför bör också begäranden om att tjänstemän från

en annan medlemsstat ska få närvara besvaras av den anmodade medlemsstatens behöriga myndighet inom en angiven tidsram. Sådana gemensamma insatser genomförs på grundval av den kombinerade tillämpningen av de befintliga bestämmelserna om närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium enligt artikel 11 och samtidiga kontroller enligt artikel 12. Båda begärandena från den begärande myndigheten bör därför behöva besvaras inom samma tid. Det införs därför ett nytt andra stycke i artikel 11.1 i DAC som innebär att en begäran ska besvaras inom 60 dagar. Om tjänstemän från en medlemsstat är närvarande på en annan medlemsstats territorium under en administrativ utredning eller deltar i en administrativ utredning via elektroniska kommunikationsmedel ska de omfattas av de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten för direkta personintervjuer och granskningar av handlingar. Genom ändring av artikel 11.2 första stycket ges den anmodade medlemsstaten möjlighet att, om det är tillåtet enligt dess lagstiftning, låta tjänstemän från den begärande medlemsstaten intervju personer och granska handlingar. Ändringen av artikel 11.2 första stycket innebär att deltagande även kan ske elektroniskt och ställa frågor samt granska på detta sätt.

En bestämmelse togs in i 16 § lagen om administrativt samarbete avseende möjlighet för Skatteverket att medge att företrädare för den begärande myndigheten får närvara på Skatteverkets kontor och vid utredningar som utförs i Sverige men det infördes inte någon möjlighet att, på det sätt som avses i artikel 11.2, låta en i Sverige besökande tjänsteman intervju personer eller granska handlingar (prop. 2012/13:4 s. 46).

Ändringarna i artikel 11.1 i DAC bedöms innebära att 17 § lagen om administrativt samarbete ska ändras på så sätt att det framgår av bestämmelsen att det är en begäran som ska besvaras av Skatteverket som anmodad medlemsstat och att deltagande kan ske elektroniskt. En ny bestämmelse ska också införas som reglerar den motsatta situationen, dvs. att bemyndigade tjänstemän från Skatteverket kan begära att få närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter eller närvarar vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium eller deltar via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av den anmodade medlemsstaten.

Det nya andra stycket som införs i artikel 11.1 i DAC innebär att en begäran ska besvaras inom 60 dagar. Det bör övervägas om detta bör medföra ändringar i förordning.

Ändringen av artikel 11.2 i DAC bedöms medföra att en motsvarande bestämmelse ska införas i lagen om administrativt samarbete som innebär att om tjänstemän vid den begärande myndigheten är närvarande under administrativa utredningar eller deltar i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel, ska de få ställa frågor till personer och granska handlingar, med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten, oavsett vilken medlemsstat närvaron ska ske i.

Förslagen innebär att det införs två nya paragrafer, 17 a och 17 b §§ i lagen om administrativt samarbete. Förslaget medför även en ändring i 17 § lagen om administrativt samarbete.

6.8 Artikel 12, simultana kontroller

Artikel 12 i DAC reglerar förfarandet för s.k. simultana kontroller. Det bedömdes sammantaget inte behöva tas in några bestämmelser i lag för att genomföra bestämmelserna om simultana kontroller i artikel 12. Däremot infördes bestämmelser i 22–24 §§ i förordningen om administrativt samarbete i Europeiska unionen i fråga om beskattning som i sak återgav innehållet i artikel 12.1–12.3 (prop. 2012/13:4 s. 48). Ändringen av artikel 12.3 i DAC innebär att den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska lämna sitt samtycke eller en motiverad vägran inom 60 dagar från det att förslaget mottagits. Ändringen genomförs mot bakgrund av att sådana gemensamma insatser genomförs på grundval av den kombinerade tillämpningen av de befintliga bestämmelserna om närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium enligt artikel 11 och simultana kontroller enligt artikel 12. Båda begärandena från den begärande myndigheten bör därför behöva besvaras inom samma tid. En medlemsstat som avser att genomföra en samtidig kontroll bör också vara skyldig att underrätta övriga berörda medlemsstater om sin avsikt. Motsvarande innehåll som i artikel 12.3 infördes i 23 § förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Det bör övervägas om det bör göras ändringar i förordningen med anledning av detta.

6.9 Artikel 12a, gemensamma revisioner

6.9.1 Allmänna utgångspunkter

Regeringens förslag: Bestämmelser om gemensamma revisioner inom EU ska tas in i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Där ska det regleras vad Skatteverkets skyldigheter och möjligheter i fråga om sådana revisioner är.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* är kritiskt till utformningen och efterfrågar mer detaljerade regler om hur revisionerna ska utföras i syfte att säkerställa den enskildes rättssäkerhet. Enligt Advokatsamfundets uppfattning räcker det inte att ta hänsyn till vad varje myndighet får göra, utan begränsningar bör vara definitivt uttryckta och transparenta och det behöver även göras en mer grundlig analys av hur reglerna ska fungera i praktiken när hanteringen skiljer sig åt mellan de olika skattemyndigheterna. Advokatsamfundet anser vidare att gemensamma revisioner som genomförs av skattemyndigheter från olika stater ska ske i samverkan med den som är föremål för revision.

Skälen för regeringens förslag: I DAC införs en ny artikel 12a. Artikel 12a innehåller bestämmelser om en ny form av administrativt samarbete, nämligen gemensamma revisioner. Multilaterala kontroller som genomförs med stöd av Fiscalis 2020-programmet som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 har visat på fördelarna med samordnade kontroller av en eller flera skattebetalare som är av gemensamt eller kompletterande intresse för två eller flera medlemsstaters behöriga myndigheter. Sådana gemensamma insatser genomförs för närvarande endast på grundval av den kombinerade tillämpningen av de befintliga bestämmelserna om närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium enligt artikel 11 och samtidigt kontroller enligt artikel 12. Det har konstaterats att det behövs förbättringar i det administrativa samarbetet för att säkerställa ökad rättssäkerhet. Mot denna bakgrund kompletteras DAC med en ny artikel 12a som innehåller bestämmelsen om gemensamma revisioner. Artikel 12a innehåller ett antal bestämmelser som klargör den ram och de huvudprinciper som ska gälla när medlemsstaternas behöriga myndigheter väljer att utföra en gemensam revision. Gemensamma revisioner ska fungera som ett extra verktyg som finns tillgängligt för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna i fråga om beskattning och kompletterar den befintliga ram som föreskriver möjligheter till närvaro av tjänstemän från en annan medlemsstat vid förvaltningsmyndigheters kontor, deltagande i administrativa utredningar och samtidigt kontroller. Gemensamma revisioner ska bidra till att den inre marknaden fungerar bättre och struktureras så att de ger rättssäkerhet för skattebetalarna genom tydliga förfaranderegler, inbegripet åtgärder för att minska risken för dubbelbeskattning.

En ny punkt införs i artikel 3.26 i DAC för att definiera vad som avses med gemensam revision. Med en sådan avses administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna, med andra ord att de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater genomför en revision tillsammans. Revisionen kan innefatta aktiviteter i en eller flera av medlemsstaterna. En aktivitet kan exempelvis vara att granska handlingar och dokumentation på plats hos en enskild eller att förelägga en person att lämna uppgifter eller dokumentation. En aktivitet kan även vara en ansökan om bevissäkring eller ett vitesföreläggande.

Oavsett om en aktivitet vid en gemensam revision sker i Sverige eller i en annan medlemsstat kan Skatteverket bara utöva befogenheter som är förenliga med befintliga bestämmelser i SFL. I första hand gäller det bestämmelserna om föreläggande i 37 kap. SFL, revision i 41 kap. SFL, vitesföreläggande enligt 44 kap. SFL och bevissäkring enligt 45 kap. SFL. Även andra åtgärder som avser utredning och kontroll (avdelning VIII i SFL) skulle dock kunna komma i fråga om den andra medlemsstaten har bestämmelser som motsvarar de som finns i SFL. Om Skatteverket deltar vid en aktivitet i en annan medlemsstat kan Skatteverket endast vidta sådana åtgärder som skulle ha kunnat vidtas i Sverige. Skatteverket får dock inte vidta åtgärder som inte är tillåtna i den medlemsstat där aktiviteten vidtas. Med andra ord kan man säga att Skatteverket alltså har

möjlighet att delta vid aktiviteter i en annan medlemsstat och utöva befogenheter så länge det inte går utöver vare sig svensk lagstiftning eller lagstiftningen i den andra medlemsstaten. Om det inte skulle gå att förena Skatteverkets befogenheter enligt svensk lagstiftning med de utredningsåtgärder som står till bud i den andra medlemsstaten kan det uppstå en situation där Skatteverket tvingas avstå helt från att delta vid en aktivitet i den andra medlemsstaten. En sådan situation torde dock inte uppstå särskilt ofta. Troligare är att Skatteverket i någon mån behöver begränsa sina insatser inom ramen för en aktivitet som vidtas i enlighet med lagstiftningen i en annan medlemsstat, till följd av att svensk lagstiftning inte fullt ut kan förenas med lagstiftningen i den andra medlemsstaten. Ett exempel skulle kunna vara att Skatteverket inte får granska handlingar under vissa förutsättningar enligt 47 kap. SFL vid deltagande i en utredningsåtgärd i en annan medlemsstat. *Sveriges advokatsamfund* är kritiskt till utformningen och efterfrågar mer detaljerade regler om hur revisionerna ska utföras i syfte att säkerställa den enskildes rättssäkerhet. Så som framgått ovan är bestämmelserna utformade på så sätt att den enskilde vid en revision som bedrivs i Sverige redan är tillförsäkrad alla de rättigheter som följer av svensk lag. Detta innebär bland annat, utöver vad som redogjorts för ovan, att en revision i enlighet med vad advokatsamfundet efterfrågar enligt 41 kap. 6 § SFL ska bedrivas i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamhet hos denne. Det är inte möjligt för Sverige att ytterligare reglera hur en revision som ska bedrivas i en annan stat ska tillförsäkras ytterligare rättigheter än som redan följer av svensk lag. Hur dessa frågor vidare ska lösas i praktiken kan ingå i den överenskommelse som de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska ingå inför en gemensam revision. Detsamma gäller även problem som kan uppstå för en behörig myndighet i en annan medlemsstat vid aktiviteter i Sverige.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska i förväg komma överens om hur den gemensamma revisionen ska gå till. I den överenskommelsen måste hänsyn naturligtvis tas till vad de båda myndigheterna får göra vid aktiviteter i respektive medlemsstat.

I varje medlemsstat där aktiviteter inom ramen för den gemensamma revisionen vidtas ska det utses en tjänsteman som övervakar och samordnar de åtgärder som vidtas i den egna medlemsstaten. Om tjänstemän från andra medlemsstater kommer till Sverige för att exempelvis delta i en aktivitet, gäller t.ex. bestämmelserna som reglerar hur en revision ska genomföras enligt 41 kap. SFL, här ska det alltså finnas en tjänsteman från Skatteverket som ansvarar för aktiviteten. Det som Skatteverkets tjänsteman i ett sådant fall bör bevaka är att svensk lagstiftning efterföljs. Ansvaret för att tjänstemännen från andra medlemsstater följer sin egen lagstiftning får i första hand åligga dem.

I artikel 16 i DAC finns bestämmelser om hur en behörig myndighet i sekretesshänseende ska hantera uppgifter som den får del av inom ramen för det administrativa samarbetet. Det gäller även uppgifter som Skatteverket får del av vid en aktivitet i en annan medlemsstat eller en behörig myndighet i en annan medlemsstat får del av vid en aktivitet i Sverige.

Utöver de ovan angivna skyldigheterna att implementera förutsättningar för gemensamma revisioner ska Sverige också enligt artikel 12.3 a och b

också säkerställa att bevisning som samlas in under aktiviteterna i den gemensamma revisionen kan bedömas, inbegripet med avseende på dess tillåtlighet, på samma rättsliga villkor som vid en revision som utförs i Sverige, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande, och den eller de personer som är föremål för en gemensam revision i Sverige eller som påverkas av den åtnjuter samma rättigheter och har samma skyldigheter som vid en revision där endast tjänstemän från Skatteverket deltar, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande. I svensk rätt görs inte någon skillnad på grunderna för anledning eller begränsning i dessa möjligheter. Bedömningen görs därför att dessa bestämmelser inte innebär något behov av förändring i eller införande av lag.

Lagförslag

Förslaget medför att 17 c–17 f §§ lagen om administrativt samarbete införs.

6.9.2 Närvaro av tjänstemän från annan medlemsstat i Sverige

Regeringens förslag: Bestämmelser ska införas i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning om att Skatteverket, om verket tar emot en begäran om gemensam revision i en eller flera medlemsstater från en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater, ska besvara begäran inom 60 dagar från mottagandet. Skatteverket får avslå en sådan begäran om det finns skäl för det.

En bestämmelse ska införas om att Skatteverket och den eller de övriga behöriga myndigheterna som deltar i revisionen i förväg ska komma överens om på vilket sätt revisionen ska genomföras och att en aktivitet vid en gemensam revision ska ske i enlighet med lagstiftningen och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteten äger rum samt att tjänstemän från en annan behörig myndighet som deltar i en revision i Sverige ska ha samma rättigheter och skyldigheter som gäller för Skatteverkets tjänstemän vid en revision som genomförs i Sverige.

Bestämmelser ska införas att om en aktivitet vid den gemensamma revisionen äger rum i Sverige ska Skatteverket utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i Sverige och att Skatteverket ska tillåta att tjänstemän från en behörig myndighet i en annan medlemsstat som deltar i aktiviteter i, i enlighet med de förfaranderegler som fastställts, kan ställa frågor till personer och granska handlingar tillsammans med tjänstemännen från Skatteverket.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser att förslaget med gemensamma revisioner framstår som både motiverat och nödvändigt men att detta för med sig betydande risker för enskilda. Fakultetsnämnden anser att det måste finnas tydliga dokumentationskrav hos Skatteverket avseende vem som tar del av vilken

information och på vilket sätt, i synnerhet som tjänstemän från andra länder i vissa fall ska ges rätt att granska handlingar för vilka Skatteverket ansvarar. Detta kräver också tekniska lösningar, så att det går att spåra vem som har tagit del av vilken information för såväl transparens som ansvarsutkrävande. Hur säkerheten ska upprätthållas vid gemensamma revisioner kan kräva ytterligare reglering i form av t.ex. föreskrifter från Skatteverket. Detta kan anses komplettera det system med uppgiftsincidenter som föreslås. *Sveriges advokatsamfund* anser att lagtexten bör utformas så att det klargörs hur det är tänkt att gå till när skattemyndigheter ska sträva efter att nå en överenskommelse om fakta och omständigheter av relevans. Även fakta och omständigheter som myndigheterna inte är överens om bör tas med i bedömningen. Det bör dock krävas att myndigheterna är överens om vilka fakta som ligger till grund för bedömningen av beskattningsfrågan. Advokatsamfundet anser vidare att myndighetsutövning som innefattar en tjänsteman från annan stat bör analyseras ytterligare inom ramen för den fortsatta beredningen och även därefter utvärderas. *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) anser att det borde bedrivas arbete för att ta fram en EU-rättslig standard för när de involverade medlemsstater inte kan nå gemensam syn när det gäller den reviderades skattemässiga situation.

Skälen för regeringens förslag: För att möjliggöra gemensamma revisioner kan andra myndigheter enligt artikel 12a.1 begära att Skatteverket som behörig myndighet deltar i en gemensam revision i en eller flera andra medlemsstater. Den behöriga myndigheten ska enligt artikel 12a.1 svara på en sådan begäran om en gemensam revision inom 60 dagar. Skatteverket får som anmodad behörig myndighet endast avslå en begäran om gemensam revision från en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater om det finns motiverade skäl. Det bör därför införas en bestämmelse i 17 d § lagen om administrativt samarbete med en sådan innebörd.

Skatteverket och den eller de övriga behöriga myndigheterna som deltar i revisionen ska i förväg enligt artikel 12a.2 i DAC komma överens om på vilket sätt revisionen ska genomföras. En aktivitet vid en gemensam revision ska ske i enlighet med lagstiftningen och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteten äger rum. Detta krav gäller oavsett vilken medlemsstat revisionen äger rum i. Tjänstemän från en annan behörig myndighet som deltar i en revision i Sverige ska följa svensk lagstiftning och ha samma rättigheter och skyldigheter som gäller för Skatteverkets tjänstemän vid en revision som genomförs i Sverige. Bestämmelser med denna innebörd bör därför införas i en ny 17 e § i lagen om administrativt samarbete. Det behöver dock inte anges i bestämmelsen att tjänstemän från en annan medlemsstat ska följa svensk lagstiftning i Sverige eftersom svensk lag gäller i Sverige. Som angetts ovan ska det framhållas att tjänstemän från en annan behörig myndighet har samma rättigheter att delta i utredningsåtgärder som tjänstemän från Skatteverket. Beslut om utredningsåtgärderna ska fattas av Skatteverket. Tjänstemän från en behörig myndighet i en annan medlemsstat kan därför t.ex. inte besluta om tvångsåtgärder enligt SFL. Se vidare nedan om rätten för tjänstemän från en annan medlemsstat att ställa frågor och granska handlingar. I varje medlemsstat där aktiviteter i en gemensam revision äger rum ska den

behöriga myndigheten i den medlemsstaten enligt samma artikel utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i den medlemsstaten. Om en aktivitet vid den gemensamma revisionen äger rum i Sverige ska Skatteverket därför utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i Sverige. Bestämmelser med denna innebörd bör därför införas i en ny 17 f § i lagen om administrativt samarbete. *Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet* anser att det måste finnas tydliga dokumentationskrav hos Skatteverket avseende vem som tar del av vilken information och på vilket sätt och att detta kräver tekniska lösningar, så att det går att spåra vem som har tagit del av vilken information för såväl transparens som ansvarsutkrävande. Skatteverket är ytterst ansvarigt för de aktiviteter i den gemensamma revisionen som äger rum i Sverige. Skatteverket är enligt 27 § förvaltningslagen (2017:900) skyldigt att snarast dokumentera alla uppgifter som verket har fått på annat sätt än genom en handling, om uppgifterna kan ha betydelse för ett beslut i ett ärende. Detta gäller oavsett om uppgifterna kan vara av betydelse för ett beslut under handläggningen eller för ett beslut som avgör ärendet (prop. 2016/17:180 s. 176). Det finns också en skyldighet att anteckna uppgifter som krävs för att kunna följa gången i ett ärende. Det kan exempelvis gälla hur ett ärende har inlett, särskilda händelser som har förekommit under handläggningen och utredningsåtgärder som har vidtagits. Denna typ av dokumentations-skyldighet omfattas inte av nämnda bestämmelse i förvaltningslagen utan av JO:s praxis (prop. 2016/17:180 s. 176 och 177). När uppgifter inhämtas av en utländsk tjänsteman med anledning av en aktivitet som äger rum i Sverige råder det fortsatt sekretess för uppgiften hos den utländska myndigheten (se vidare avsnitt 5.11). Förfaranderegler i den medlemsstat som erhåller uppgifterna ska tillämpas i den medlemsstaten, t.ex. i fråga om kommunikation med den enskilde, inför ett beslut där uppgiften används. Det kan också erinras om att eventuella upplysningar som tas emot eller inhämtas av en tjänsteman från en annan medlemsstat inom ramen för en gemensam revision omfattas av samma bestämmelser i DAC som upplysningar som tas emot inom ramen för andra former av administrativt samarbete, t.ex. bestämmelserna om sekretess, användning och vidarebefordran i artikel 16 i DAC. Enligt regeringens bedömning saknas skäl att införa särskilda bestämmelser om dokumentation av uppgiftslämnande och inhämtade i fråga om just gemensamma revisioner. Hur de gemensamma revisionerna ska hanteras i praktiken, t.ex. i fråga om dokumentation, är en fråga som de behöriga myndigheterna kommer att behöva avgöra. Det kan exempelvis vara en sådan fråga som bör hanteras i den överenskommelse som ska ingås mellan de behöriga myndigheterna.

En medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum ska också enligt artikel 12a.3 a vidta nödvändiga åtgärder för att tillåta att tjänstemän från andra medlemsstater som deltar i aktiviteterna i en gemensam revision intervjuar personer och granskar handlingar tillsammans med tjänstemännen i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum, med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den medlemsstat där dessa aktiviteter äger rum. Det bör införas ett andra stycke i 17 f § lagen om administrativt samarbete med innebörden att Skatteverket ska tillåta att tjänstemän från en behörig myndighet i en annan medlemsstat, i enlighet med bestämmelserna i

17 e §, som deltar i aktiviteter i Sverige i en gemensam revision, i enlighet med de förfaranderegler som fastställts, kan ställa frågor till personer och granska handlingar tillsammans med tjänstemännen från Skatteverket. *Sveriges advokatsamfund* anser att myndighetsutövning som innefattar en tjänsteman från annan stat bör analyseras ytterligare. Regeringen vill med anledning av detta erinra om att alla åtgärder som vidtas i Sverige av en utländsk tjänsteman ska ske enligt svensk lag och i enlighet med de förfaranderegler som den svenska lagstiftningen ställer upp. Åtgärderna ska vidtas tillsammans med Skatteverket och en tjänsteman från Skatteverket ska utses som ansvarig för att övervaka förfarandet. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska i förväg komma överens om hur den gemensamma revisionen ska gå till. Det innebär bl.a. att beslut om utredningsåtgärder som vidtas i Sverige ska fattas av Skatteverket. I en överenskommelse om en gemensam revision måste hänsyn naturligtvis tas till vad de båda myndigheterna får göra vid aktiviteter i respektive medlemsstat. Även om det inte kan uteslutas att de utländska tjänstemännens befogenheter innebär myndighetsutövning i Sverige bedömer regeringen att aktiviteter i Sverige vid en gemensam revision kan ske på ett rättssäkert sätt.

För att säkerställa rättssäkerhet bör de slutsatser som de berörda behöriga myndigheterna kommit överens om enligt artikel 12a.4 första stycket i DAC återges i slutrapporten från en gemensam revision. De berörda behöriga myndigheterna ska också sträva efter att enas om fakta och omständigheter av relevans för den gemensamma revisionen och sträva efter att nå en överenskommelse om skattesituationen för den eller de granskade personerna baserat på resultaten av den gemensamma revisionen. Det är inte möjligt för Sverige att, såsom Sveriges advokatsamfund efterfrågar, utan stöd i DAC ensidigt ställa ytterligare krav på slutrapporten. Bestämmelserna om gemensamma revisioner bör nämligen inte tolkas som att de föregriper eventuella förfaranden som skulle äga rum i en medlemsstat i enlighet med dess nationella rätt efter den gemensamma revisionen. Det är nationella regler och förfaranden som gäller i fråga om skatteuppbörd eller skattebedömning, t.ex. när det gäller överklagandeförfarande eller förlikningsförfarande i samband med ett sådant eller rättsmedel som finns tillgängliga för skattebetalarna inom ramen för dessa förfaranden. Så som angetts ovan är syftet med att återge de slutsatser som de behöriga myndigheterna kommit överens om i slutrapporten att säkerställa rättssäkerheten. *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) anser att det borde bedrivas arbete för att ta fram en EU-rättslig standard för när de involverade medlemsstater inte kan nå gemensam syn när det gäller den reviderades skattemässiga situation. De berörda behöriga myndigheterna kan enas om att i slutrapporten från en gemensam revision ta upp eventuella problem, om en överenskommelse inte kunnat nås. De gemensamt överenskomna slutsatserna i slutrapporten från en gemensam revision bör slutligen beaktas i de relevanta instrument som utfärdas av de behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna till följd av den gemensamma revisionen. Enligt regeringens mening ligger arbete med en standard för när de involverade medlemsstater inte kan nå gemensam syn när det gäller den reviderades skattemässiga situation dock utanför ramen

för detta lagstiftningsarbete. Det kan vidare påpekas att det redan finns bestämmelser om ömsesidiga överenskommelser i t.ex. skatteavtal.

Enligt artikel 12a.5 ska den eller de granskade personerna underrättas om resultatet av den gemensamma revisionen och få en kopia av slutrapporten inom 60 dagar från utfärdandet av slutrapporten. Det bör övervägas om detta bör medföra ändringar i förordning.

Enligt artikel 12a.4 andra stycket i DAC ska de åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller någon av dess tjänstemän till följd av en gemensam revision och eventuella ytterligare förfaranden som äger rum i den medlemsstaten, såsom ett beslut av skattemyndigheterna, ett överklagandeförfarande eller förlikningsförfarande i samband med ett sådant, ske i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt. Bestämmelser med denna innebörd i svensk rätt, t.ex. SFL, är inte beroende av vilket land den granskade personen har som hemvist eller liknande. Någon lag med denna innebörd behöver därför inte införas.

Sveriges advokatsamfund anser att systemet med gemensamma revisioner bör utvärderas. I artikel 23 i DAC finns redan bestämmelser om att medlemsstaterna ska undersöka och utvärdera hur det administrativa samarbetet enligt direktivet fungerar samt lämna upplysningar och utvärderingar till kommissionen och att Europeiska kommissionen får offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar, se vidare avsnitt 6.14. Regeringen avser att följa hur bestämmelserna om gemensamma revisioner fungerar i tillämpningen.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av tre nya paragrafer, 17 d–17 f §§ i lagen om administrativt samarbete.

6.9.3 Närvaro av tjänstemän från Skatteverket i annan medlemsstat

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning om att Skatteverket får begära att en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater ska utföra en gemensam revision i en eller flera medlemsstater tillsammans med Skatteverket. Bestämmelser ska också införas om att tjänstemän från Skatteverket som deltar i en revision i en eller flera andra medlemsstater ska följa gällande lagstiftning i den medlemsstat där aktiviteten vid den gemensamma revisionen äger rum. De får dock inte utöva några befogenheter som de inte har enligt svensk lagstiftning.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har lämnat synpunkter på detta förslag.

Skälen för regeringens förslag: För att möjliggöra gemensamma revisioner ges Skatteverket som behörig myndighet enligt artikel 12a.1 i DAC befogenhet att begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat (eller i andra medlemsstater) ska utföra en gemensam

revision tillsammans med Skatteverket. Det införs därför en bestämmelse i 17 c § lagen om administrativt samarbete med en sådan innebörd. Skatteverkets begäran om en gemensam revision får endast avslås av den anmodade myndigheten i en eller flera andra medlemsstater om det finns motiverade skäl.

Skatteverket och den eller de övriga behöriga myndigheterna som deltar i revisionen ska i förväg enligt artikel 12a.2 i DAC komma överens om på vilket sätt revisionen ska genomföras. En aktivitet vid en gemensam revision ska ske i enlighet med lagstiftningen och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteten äger rum. Detta krav gäller oavsett vilken medlemsstat revisionen äger rum i. Tjänstemän från Skatteverket som deltar i en revision i en eller flera andra medlemsstater ska följa gällande lagstiftning i den medlemsstat där aktiviteten vid den gemensamma revisionen äger rum. De får dock inte utöva några befogenheter som de inte har enligt svensk lagstiftning. Bestämmelser med denna innebörd bör därför tas in i 17 e § lagen om administrativt samarbete.

Skatteverket ska agera för att uppfylla artikel 12a.4 och 5 (se avsnitt 6.9.2) oavsett vilket land den gemensamma revisionen äger rum i. Det bör övervägas om detta bör medföra ändringar i förordning.

Lagförslag

Förslagen medför att 17 c § lagen om administrativt samarbete införs. Förslaget påverkar även utformningen av den föreslagna 17 e § lagen om administrativt samarbete.

6.10 Artikel 16, utlämnande av upplysningar och dokument

Regeringens förslag: Ändringar ska göras i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning på så sätt att upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat enligt samma lag får användas för beskattningsändamål i fråga om mervärdesskatt och andra indirekta skatter och att Skatteverket får använda upplysningar som det fått från en behörig myndighet i en annan medlemsstat för ändamål som den andra behöriga myndigheten har förtecknat och meddelat att de tillåter användning för. En ändring ska också göras som innebär att Skatteverket till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater får lämna en förteckning över sådana ändamål som Skatteverket tillåter att de andra behöriga myndigheterna använder upplysningarna för.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att rubriceringen av aktuellt avsnitt samt den inledande meningen ska ändras så att den i stället anger att artikel 16 i DAC reglerar sekretess och behandling av uppgifter i den medlemsstat som tar emot uppgifter från en annan medlemsstat.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 16 i DAC reglerar utlämnande av upplysningar och dokument. Såsom *Skatteverket* påpekar avser artikeln sekretess och behandling av uppgifter i den medlemsstat som tar emot

uppgifter från en annan medlemsstat. I den svenska språkversionen av DAC har artikel 16 rubriken ”Utlämnande av upplysningar och dokument”. Bestämmelser tas in i 20 och 21 §§ i lagen om administrativt samarbete med de villkor för användning av erhållna upplysningar och för vidarebefordran av upplysningar till en tredje medlemsstat som framgår av artikel 16 (prop. 2012/13:4 s. 52, 53 samt 85–87). Artikel 16.1 första stycket andra meningen samt andra och tredje stycket i DAC innebär begränsningar i fråga om användningen av upplysningarna. Bestämmelser om dessa begränsningar tas in i 20 § lagen om administrativt samarbete. Ändringen av artikel 16.1 andra meningen innebär att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna enligt DAC, förutom taxering, administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella rätt i fråga om de skatter som avses i artikel 2 även får användas för mervärdesskatt och andra indirekta skatter. I den svenska bestämmelsen anges redan att upplysningarna får användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för av socialavgifter. I 3 § 1 lagen om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen anges att dess tillämpningsområde omfattar alla skatter och motsvarande pålagor som tas ut av en medlemsstat eller på en medlemsstats vägnar eller av dess territoriella eller administrativa enheter. Bedömningen görs dock att ett tillägg ändå bör göras i 20 § första stycket lagen om administrativt samarbete för att ordalydelsen närmare ska spegla den i artikeln. På så sätt blir det tydligare vilka skatter som omfattas av bestämmelsen samt att det i bestämmelsen anges att upplysningarna får användas för beskattningsändamål.

I artikel 16.2 görs en ändring och ett tillägg med innebörden att den behöriga myndigheten i varje medlemsstat till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater får lämna en förteckning över de andra ändamål än dem som avses i punkt 1 för vilka upplysningar och handlingar får användas i enlighet med dess nationella rätt. Den behöriga myndigheten som tar emot upplysningar och handlingar får använda de mottagna upplysningarna och handlingarna utan det tillstånd som nämnts för de ändamål som har förtecknats av den medlemsstaten som lämnade dem. Artikel 16 är genomförd i svensk rätt genom bl.a. 20–22 §§ lagen om administrativt samarbete (se prop. 2012/13:4, s. 52 och 53). Bestämmelserna i artikel 16.2–16.4 om användning av upplysningar för andra ändamål och om vidarebefordran av upplysningar till en tredje medlemsstat är såvitt gäller administrativt samarbete i fråga om beskattning specifika för direktivet och har inte någon motsvarighet i vare sig svensk intern rätt eller i andra instrument på detta område (prop. 2012/13:4 s. 52). I 20 § andra stycket anges att erhållna upplysningar inte får användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. Ändringarna bedöms föranleda behov av dels ett nytt tredje stycke i 20 § som innebär att Skatteverket får använda erhållna upplysningar för ändamål som den andra behöriga myndigheten har förtecknat och meddelat att de tillåter användning för, dels ett nytt andra stycke i 21 § om att Skatteverket får lämna en motsvarande förteckning till andra behöriga myndigheter.

Förslagen medför ändringar i 20 och 21 §§ lagen om administrativt samarbete.

6.11 Artikel 20, standardformulär och standardiserade dataformat

Regeringens bedömning: Ändringarna i direktivet när det gäller formulären för olika ansökningar som regleras eller beslutas av Europeiska kommissionen medför inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Bestämmelserna i artikel 20 i DAC rör i sin helhet den praktiska hanteringen av samarbetsärendena och standardformulär och standardiserade datorformat. Ändringen av artikel 20.2 innebär att en detaljerad beskrivning ska ges av gruppen vid en gruppbegäran i den mening som avses i artikel 5a.3 i DAC. I artikel 20 ändras tillämpningsområdet till att även inkludera underrättelser eller information som lämnas enligt artiklarna 16.2 och 16.3 samt 24.2. I artikel 20.4 ändras omfånget så att den nya artikel 8ac i DAC läggs till. Artikel 8ac har inte införts i svensk lag eftersom avsikten är att formulären för olika ansökningar m.m. ska regleras i en förordning eller ett beslut av Europeiska kommissionen och i dessa delar finns det därför inte något behov av reglering i svensk rätt och inte heller i övrigt behövs någon reglering i vare sig lag, förordning eller myndighetsföreskrifter, utan det får anses tillräckligt att Skatteverket tar fram de arbetsbeskrivningar och liknande som kan behövas för en enhetlig och ändamålsenlig hantering (prop. 2012/13:4 s. 58). Regeringens bedömning är därför att det inte heller nu behövs någon ändring i lag med anledning av ändringen av artikeln.

6.12 Artikel 21, praktiska arrangemang

Regeringens bedömning: Ändringarna i direktivet när det gäller att Europeiska kommissionen ska utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd samt frågor om tillgång till gränssnittet och utbyte av information medför inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Bestämmelserna i artikel 21 i DAC rör den praktiska hanteringen av samarbetsärendena som till mycket stor del är styrd av ett it-stöd. Ändringen av artikeln genom att en ny punkt läggs till innebär att Europeiska kommissionen ska utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd samt frågor om tillgång till gränssnittet och utbyte av information om de utbyten som registreras på gränssnittet

och som kan hämtas automatiskt. Europeiska kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa nödvändiga praktiska arrangemang. Någon bestämmelse har inte ansetts behöva tas in i lag för att genomföra artikel 21 (prop. 2012/13:4 s. 58). Bedömningen är därför att det inte heller nu behövs någon ändring i lag med anledning av ändringen av artikeln.

6.13 Artikel 22, särskilda skyldigheter

Regeringens bedömning: Ändringarna i direktivet som innebär att behöriga myndigheter ska ges tillgång till bank- och betalregistret medför inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Artikel 22 i DAC innehåller ett antal allmänt utformade bestämmelser som riktar sig till medlemsstaterna och avser vidtagande av nödvändiga åtgärder för ändamålsenligt och internt samordnat samarbete enligt direktivet. Punkt 1 a ändras på så sätt att vid genomförandet och verkställigheten av medlemsstaternas lagar som ger verkan åt DAC ska även behöriga myndigheter ges tillgång till vad som framgår av artikel 32a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849. Denna del av artikeln har inte reglerats i svensk lag eftersom det uppenbarligen inte finns något sådant behov (prop. 2012/13:4 s. 59). Skatteverket har redan tillgång till uppgifterna i den aktuella mekanismen (ett nytt konto- och värdefackssystem, se prop. 2019/20:83 s. 18). Bedömningen är därför att inte heller nu behöver någon ändring i lag med anledning av ändringen av artikeln.

6.14 Artikel 23a, sekretess

Regeringens bedömning: Ändringarna i direktivet som innebär att Europeiska kommissionen får offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av statistiska uppgifter medför inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: I artikel 23 i DAC finns bestämmelser om att Europeiska kommissionen får offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar till den i enlighet med artikel 23.4. Ändringen av artikeln innebär att Europeiska kommissionen, utan hinder av vad som sägs i första och andra styckena, får offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar till den i enlighet med artikel 23.4. Det finns bestämmelser i 29 och 30 §§ förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning om att Skatteverket ska lämna uppgifter för dessa

ändamål. Befintliga bestämmelserna i förordningen innebär att uppgifterna ska vara anonymiserade och sammanfatta ett antal frågor som gemensamma revisioner och från vilka länder uppgifterna ska utbytas. Bedömningen är därför att någon ändring i lag inte behövs med anledning av ändringen av artikeln.

6.15 Dataskydd, artikel 25 i DAC och enligt internationella överenskommelser

6.15.1 Dataskydd enligt artikel 25 i DAC

Regeringens förslag: Definitioner av begreppen CCN-nätet och på elektronisk väg ska tas in i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska det även tas in bestämmelser om att Skatteverket, om det inträffat en uppgiftsincident i Sverige, utan dröjsmål ska rapportera detta och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen. Om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att verkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs. Skatteverket ska rapportera till kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

I samma lag ska det vidare tas in bestämmelser om att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med den eller de andra medlemsstater där en uppgiftsincident inträffat. Om en annan medlemsstat rapporterat att en uppgiftsincident har åtgärdats, får Skatteverket begära att kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Motsvarande bestämmelser ska även tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Regeringens bedömning: Övriga ändringar i direktivet när det gäller dataskydd medför inte någon åtgärd i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det är oklart och bör förtydligas i lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet att rapportering vid en uppgiftsincident ska ske till Europeiska kommissionen och att Skatteverket tillfälligt får avbryta utbytet av upplysningar även vid uppgiftsincidenter som rör uppgifter som utbyts med stöd av DAC 4. Skatteverket anser vidare att rapportering vid en uppgiftsincident bör ske antingen till OECD:s sekretariat eller till

Europeiska kommissionen och önskar att det förtydligas till vilken instans rapportering ska ske.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I artikel 25 i DAC föreskrevs att allt utbyte enligt direktivet ska omfattas av bestämmelserna om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet) men att medlemsstaterna, för en korrekt tillämpning av direktivet, ska begränsa tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 10, 11.1, 12 och 21 i dataskyddsdirektivet i den utsträckning som behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet. Artikel 25 i DAC förändras på flera sätt genom DAC 7. Artikel 25.1 ändras på så sätt att den uppdateras och nu ska all behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för DAC vara förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG. I skälen till DAC 7 anges att personuppgiftsbehandling föreskrivs endast i syfte att tjäna allmänintresset, närmare bestämt beskattning och ändamålet att bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, trygga skatteintäkterna och främja rättvis beskattning vilket ökar möjligheterna till social, politisk och ekonomisk delaktighet i medlemsstaterna. Därför bör hänvisningarna i DAC till relevant unionsrätt om dataskydd uppdateras och utvidgas till att omfatta de regler som införs genom detta direktiv. Detta är särskilt viktigt för ändamålet att säkerställa rättssäkerhet för personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbiträden i den mening som avses i EU:s dataskyddsförordning och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 samtidigt som de registrerades rättigheter skyddas. En bestämmelse med denna innebörd har redan tagits in i 3 kap. 2 a § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet där det framgår att artiklarna 13 och 15–19 i dataskyddsförordningen inte ska tillämpas vid behandling av personuppgifter på grund av samarbete enligt lagen om administrativt samarbete, om sådana begränsningar är nödvändiga med hänsyn till ett viktigt ekonomiskt eller finansiellt intresse hos EU eller en stat som ingår i unionen (prop. 2017/18:95 s. 68–73, 107 och 108).

Artikel 25.2 i DAC ändras på så sätt att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ska tillämpas på behandling av personuppgifter enligt DAC av unionens institutioner, organ och byråer. Eftersom bestämmelsen ska tillämpas av Europeiska kommissionen medför ändringen ingen lagändring.

I artikel 25.3 i DAC görs ett tillägg som innebär att förmedlare och rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska anses vara personuppgiftsansvariga när de på egen hand eller gemensamt fastställer ändamålen med

och medlen för behandlingen av personuppgifter i den mening som avses i dataskyddsförordningen. Detta tillägg innebär inte att någon lag behöver ändras eller införas. Innebörden är att när en plattformoperatör eller en förmedlare tar emot uppgifter är de personuppgiftsansvariga för dessa och ansvaret för personuppgifterna övergår när de lämnas över.

Artikel 25.4 i DAC ändras på så sätt att även förmedlare och rapporteringsskyldiga plattformoperatörer ska underrätta varje berörd fysisk person om de upplysningar som kommer att samlas in och överföras avseende utbytet om upplysningar enligt artikel 8ac i DAC inklusive den ersättning som rapporterats. Den rapporteringsskyldiga plattformoperatören eller förmedlaren ska tillhandahålla dessa personer alla upplysningar som denne är berättigad till enligt dataskyddsförordningen. Vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet gäller också lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som kompletterar dataskyddsförordningen. Informationen ska ges den uppgiftsberättigade i tillräckligt god tid för att den fysiska personen ska kunna utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan rapporteringen sker till den behöriga myndigheten i hemvistlandet. När det gäller lämnande av kontrolluppgifter till Skatteverket ska information lämnas till den registrerade senast då kontrolluppgifterna lämnas till Skatteverket. Avsikten med den nya punkten i DAC är inte att ha någon annan tidsfrist för information till den registrerade än vad som redan gäller. Syftet är endast att det ska framgå att skyldigheten inte uppkommer efter det att uppgifterna lämnats ut. Eftersom någon ändring inte är avsedd av skyldigheterna behöver ingen ändring i lag göras med anledning av denna förändring i artikel 25.4 i DAC.

Artikel 25.5 ändras på så sätt att det anges regler om hur länge uppgifterna får sparas. I artikeln anges att upplysningar som behandlas i enlighet med direktivet inte ska lagras längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med direktivet, och under alla omständigheter i enlighet med varje personuppgiftsansvarigs inhemska regler om tidsfrister. Någon bestämmelse behöver inte införas eller ändras avseende Skatteverkets bevarande och gallring av uppgifterna eftersom detta redan framgår av 2 kap. 11 och 12 §§ lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Vad gäller andra som behandlar personuppgifter finns en bestämmelse i artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen om lagringsminimering. Det innebär att personuppgifter inte får sparas, dvs. bevaras, under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka uppgifterna behandlas. Bestämmelser bör införas i 6 kap. 14 § POL om hur länge uppgifterna och dokumentationen måste bevaras för att uppnå syftet (se avsnitt 5.6.4).

För att undvika uppgiftsincidenter och begränsa potentiell skada är det av yttersta vikt att säkerheten förbättras vad gäller alla uppgifter som utbyts mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna inom ramen för DAC. Därför införs bestämmelser i artikel 25.6 i DAC för det förfarande som medlemsstaterna och kommissionen ska följa i händelse av en uppgiftsincident i en medlemsstat och i händelse av en uppgiftsincident i CCN-nätet. De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Eftersom de uppgifter som skulle kunna bli föremål

för en uppgiftsincident ändå är andra typer av känsliga uppgifter blir det möjligt att avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där uppgiftsincidenten inträffade, eller att tillfälligt upphäva tillträdet till CCN-nätet för en eller flera medlemsstater tills dess att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Med tanke på att de förfaranden som är kopplade till utbytet av uppgifter är tekniska till sin natur bör medlemsstaterna med hjälp av kommissionen enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av de förfaranden som ska följas i händelse av en uppgiftsincident och de åtgärder som ska vidtas för att förebygga framtida uppgiftsincidenter. Se avsnitt 6.1 när det gäller definitionen av en uppgiftsincident. Det behöver införas motsvarande lagregel för att reglera vad som ska ske vid en uppgiftsincident. I en ny 22 b § i lagen om administrativt samarbete ska det därför anges hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i Sverige och att verket utan dröjsmål ska rapportera en uppgiftsincident och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen och att om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket, genom att meddela detta skriftligen till Europeiska kommissionen, begära att Skatteverkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs samt att Skatteverket ska rapportera till Europeiska kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats. Med anledning av att tillträdet till CCN-nätet ska begränsas behöver det definieras vad som avses med detta begrepp och det är i sin tur beroende av innebörden av begreppet på elektronisk väg som därför också måste definieras. Definitionerna finns i 12 § lagen om administrativt samarbete. I en ny 22 c § i lagen om administrativt samarbete ska det på motsvarande sätt anges hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i en annan medlemsstat. Skatteverket får i en sådan situation även begära att Europeiska kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Det ska också anges att Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats. Motsvarande bestämmelser ska även tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar. Såsom *Skatteverket* påtalat ska detta, som nämnts ovan, även komma till uttryck i bestämmelserna i lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet. Skatteverket anser att det är oklart till vilken instans rapportering ska ske vid en uppgiftsincident enligt den föreslagna 17 § LAUP och enligt 6 § andra stycket lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och att rapportering bör ske antingen till OECD:s sekretariat eller till Europeiska kommissionen samt önskar att detta förtydligas. Enligt den föreslagna 17 § första stycket LAUP och enligt den befintliga 6 § första stycket lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska Skatteverket omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelse av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som

erhållits genom digitala plattformar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot (se vidare avsnitt 5.7). Enligt ovan ska Skatteverket enligt de föreslagna bestämmelserna i 22 b § lagen om administrativt samarbete utan dröjsmål rapportera till Europeiska kommissionen om en uppgiftsincident har inträffat i Sverige. Rapportering om uppgiftsincident kan därför behöva ske både till koordineringsorganets sekretariat och Europeiska kommissionen. Detta innebär inte att rapportering alltid ska ske både till koordineringsorganets sekretariat och Europeiska kommissionen oavsett vilken rättsakt som grundat utbytet av de uppgifter som berörs i uppgiftsincidenten. Det avgörande är i stället vilken rättsakt som grundat utbytet av de uppgifter som berörs i uppgiftsincidenten, vilket innebär att rapportering kan behöva ske till båda koordineringsorganets sekretariat och till Europeiska kommissionen eller endast till en av dessa. Såsom anges i den relevanta bestämmelsen är grunden för att rapporteringen ska ske till koordineringsorganets sekretariat att det finns ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar. Om den enda grunden för utbyte är direktivet ska uppgiftsincidenten bara rapporteras till Europeiska kommissionen. Om grunden för utbyte däremot både är direktivet och ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar ska rapportering ske både till koordineringsorganets sekretariat och Europeiska kommissionen. I en ny artikel 25.7 anges hur medlemsstaterna med hjälp av Europeiska kommissionen ska enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av artikeln om dataskydd. Artikelns medför inte införande eller ändring av någon lagregel eftersom det berör överenskommelser om förfarande som Europeiska kommissionen ska ta initiativ till.

Lagförslag

Förslagen innebär att 22 b och 22 c §§ i lagen om administrativt samarbete och 17 § LAUP införs. Förslaget medför även ändringar i 7 § lagen om administrativt samarbete, 6 § lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 8 och 9 §§ lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.

6.15.2 Dataskydd enligt internationella överenskommelser

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in om att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

- inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,
- tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

– har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid koordineringsorganet om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när dessa förutsättningar inte längre är uppfyllda. Definitioner av begreppet OECD:s dataöverföringssystem ska också tas in. Skatteverket ska underrätta den stat eller jurisdiktion som utbytet avbryts med om detta.

Dessa bestämmelser ska tas in i lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) anser att det vid uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter ska finnas ett krav på att Skatteverket tillfälligt och omedelbart ska avbryta utbytet av upplysningar till skillnad från förslaget enligt vilket Skatteverket i sådana situationer tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar.

Skälen för regeringens förslag: Det utbyte av upplysningar som sker med andra medlemsstater i EU enligt lagen om administrativt samarbete, lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och som kommer att ske enligt den i denna proposition föreslagna LAUP, sker även med stater och jurisdiktioner som inte är medlemsstater i EU. Med andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i EU sker utbyte av upplysningar dock enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden och dess förordning i stället för enligt lagen om administrativt samarbete.

Motsvarande problematik när det gäller uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och informationssäkerheten finns alltså även i fråga om utbyte av upplysningar med andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i EU. Global Forum för transparens och informationsutbyte på skatteområdet samordnar det internationella informationsutbyte som sker enligt internationella överenskommelser vid sidan av det utbyte som sker enligt EU-lagstiftningen. Global Forum har tagit fram en gemensam strategi för att hantera brister i sekretessen och informationssäkerheten. Strategin innebär att sådana brister kan medföra att Global Forum bestämmer att en stat eller jurisdiktion inte längre ska anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar, att en stat eller jurisdiktion tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt eller att en stat eller jurisdiktion skickar en underrättelse till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Nya bestämmelser bör därför tas in i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden, lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och lagen (2017:182) om automatiskt

utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och LAUP. De nya bestämmelserna innebär att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Till skillnad från *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till) anser regeringen att bestämmelsen ska utformas som en befogenhet för Skatteverket eftersom det kan finnas ytterligare aspekter att beakta, t.ex. information som innebär att det inte längre är befogat att tillfälligt avbryta utbytet av upplysningar.

OECD:s dataöverföringssystem är ett gemensamt system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning. En definition av detta begrepp bör också tas in i de aktuella lagarna.

Lagförslag

Förslagen innebär införandet av nya paragrafer, 3 och 18 §§ LAUP, 17 a § lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, 1 a och 7 §§ lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 9 § lagen automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.

Förslaget medför även ändringar i 17 a § lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden och 2 och 8 §§ lagen automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagarna träder i huvudsak i kraft den 1 januari 2023. Bestämmelserna om gemensamma revisioner i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning träder dock i kraft den 1 januari 2024. Äldre föreskrifter i lagen gäller fortfarande för sådana ärenden om administrativt samarbete som har inletts före ikraftträdandet.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör som vid ikraftträdandet har anknytning till Sverige, ska snarast men senast den 30 juni 2023 göra en anmälan till Skatteverket att den är rapporteringsskyldig i Sverige eller meddela Skatteverket om sitt val att rapportera i en annan medlemsstat i EU.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör som inte har hemvist inom EU men väljer att registrera sig i Sverige ska snarast men senast den 30 juni 2023 göra en ansökan till Skatteverket om registrering.

En plattformoperatör som anser sig vara undantagen från rapporteringsskyldigheten ska för den rapporteringspliktiga period som inleds den 1 januari 2023 ansöka om att undantas från rapporteringsskyldighet hos Skatteverket senast den 2 maj 2023.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023, får förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om säljaren är undantagen samt om de uppgifter som har hämtats in om säljaren och om fast egendom är tillförlitliga.

Förfarandet för kundkännedom för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 ska slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformoperatörens andra rapporteringspliktiga period.

Bestämmelserna om automatiskt utbyte och överföring av upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift tillämpas första gången kalenderåret 2024 för uppgifter som gäller kalenderåret 2023.

Bestämmelserna i skatteförfarandelagen, om att även den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som ersättning för styrelsearbete ska redovisas i kontrolluppgift och individuppgift, ska tillämpas för uppgifter som avser kalenderåret 2024. Ändringarna i skatteförfarandelagen ska i övrigt tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2023. Vid tillämpningen av bestämmelserna om kontrolluppgiftsskyldighet för säljare på digitala plattformar avseende uppgifter som avser kalenderåret 2023 och 2024 ska ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet beaktas om den rapporteringspliktiga säljaren redan var registrerad på plattformen den 1 januari 2023.

Plattformavgift ska inte kunna tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation avseende kalenderåret 2023 i de fall då säljaren var registrerad på plattformen redan den 1 januari 2023.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorians förslag innehåller inte någon övergångsbestämmelse till SFL som innebär att plattformavgift inte ska kunna tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation avseende kalenderåret 2023 i de fall då säljaren var registrerad på plattformen redan den 1 januari 2023.

Remissinstanserna: *Schibsted* (vars remissyttrande *Hygglo* anslutit sig till) anser att reglernas ikraftträdande måste skjutas upp med motsvarande tid som den nationella implementeringen av direktivet är försenad men också med tanke på att det i nuläget finns begränsade möjligheter att förbereda sig för efterlevnad av det kommande regelverket på grund av den otydlighet som finns i fråga om vilka uppgifter som ska rapporteras in av de plattformoperatörer som har rapporteringsskyldighet, och i vilket format det ska ske. Här behöver plattformoperatörerna en längre period

för förberedelse och anpassning. Plattformoperatörerna som omfattas av rapporteringsplikten behöver minst 12 månader på sig för att i samarbete med betaltjänster och andra samarbetspartners implementera de tekniska lösningar som behövs för att kunna uppfylla rapporteringen. Marknadsplatserna har idag inte tillgång till de uppgifter om säljare som reglerna kräver att plattformoperatörer samlar in. Även *Tradera* anser att implementationen ska skjutas upp med minst 12 månader för att kunna genomföra de tekniska lösningar som behövs för att kunna uppfylla kraven på rapporteringen.

Skälen för regeringens förslag

Allmänt om ikraftträdandet

I artikel 2.1 i DAC 7 föreskrivs att medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som antas i enlighet med direktivet från och med den 1 januari 2023. Genom artikel 2.2 i DAC 7 görs dock ett undantag med avseende på bestämmelserna om gemensamma revisioner. Bestämmelserna om gemensamma revisioner i lagen om administrativt samarbete ska därför tillämpas senast från och med den 1 januari 2024. Till skillnad från *Schibsted m.fl.* och *Tradera* gör regeringen bedömningen att ikraftträdandet inte behöver skjutas fram. Det införs flera övergångsbestämmelser som bl.a. innebär att för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023, ska förfarandet för kundkännedom genomföras senast den 31 december 2025 och om ingen rapporteringspliktig säljare har identifierats eller skulle ha identifierats före utgången av januari 2024 ska uppgifter om den säljaren lämnas först under januari 2025. Se vidare nedan. DAC 7 ger inte heller utrymme att skjuta på ikraftträdandet. Som anges i avsnitt 5.9.3 finns det, vid bedömningen av om det finns skäl för hel eller delvis befrielse från plattformsavgiften, enligt regeringens mening vidare anledning att beakta den osäkerhet som kan finnas avseende tolkningen av det nya regelverket, särskilt under en inledande övergångsperiod.

Av ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om ändring i lagen om administrativt samarbete bör det framgå att äldre föreskrifter fortfarande gäller för sådana ärenden om administrativt samarbete som har inletts före ikraftträdandet.

De nya lagarna POL och LAUP samt de föreslagna ändringarna i lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, SFL, lagen om administrativt samarbete, lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av landför-land-rapporter på skatteområdet bör därför träda i kraft den 1 januari 2023.

Bestämmelserna i LAUP om att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet, genom automatiskt utbyte, ska överföra upplysningar till en rapporteringspliktig jurisdiktion där säljaren har hemvist eller där en fast egendom är belägen ska tillämpas första gången kalenderåret 2024 för uppgifter som gäller kalenderåret 2023.

Det är först efter ikraftträdandet av de nya lagarna POL och LAUP samt ändringarna i SFL som det kan bli aktuellt för Skatteverket att behandla uppgifter om rapporteringsskyldiga plattformoperatörer i beskattningsdatabasen eller att inleda ett ärende om plattformsavgift enligt 49 d kap.

SFL. Eftersom ändringarna i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och OSL avser dessa förfaranden bör även de träda i kraft den 1 januari 2023.

I 22 c kap. finns bestämmelser om kontrolluppgift för rapporteringspliktiga säljare på digitala plattformar. I punkt 6 och 7 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till POL anges dock att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, trots 6 kap. 8 § andra stycket POL, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023, får förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om de uppgifter som ligger till grund för bedömningen enligt 6 kap. 1 och 2 §§ av om säljaren är undantagen samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 6 kap. 3 § och 4 § 1–5 om säljaren och enligt 6 kap. 7 § om fast egendom är tillförlitliga. Vidare anges att förfarandena för kundkännedom som anges i 6 kap. 1–9 §§ för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 ska slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period. En övergångsbestämmelse om att detta ska beaktas även vid tillämpning av 22 c kap. SFL bör, såsom *Lagrådet* föreslår, tas in till SFL.

I 49 d kap. 1 § 2 SFL anges att plattformsavgift ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en aktiv säljare i enlighet med de skyldigheter som anges i 6 kap. POL och i 39 kap. 3 § SFL, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL. I punkt 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till POL anges dock att förfarandet för kundkännedom för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 ska slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period. Den andra rapporteringspliktiga perioden för den som var en rapporteringsskyldig plattformsoperatör den 1 januari 2023 är kalenderåret 2024. Det är alltså först under 2024 som en sådan plattformsoperatör måste ha identifierat rapporteringspliktiga säljare bland de säljare som var registrerade på plattformen redan den 1 januari 2023. Detta anges inte i 6 kap. POL utan i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till POL. Såsom *Lagrådet* påpekar bör därför övergångsbestämmelser till SFL införas om att plattformsavgift inte ska tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation avseende kalenderåret 2023 i de fall då säljaren var registrerad på plattformen redan den 1 januari 2023.

Närmare om anmälan eller ansökan om registrering och genomförande av åtgärder för kundkännedom enligt POL

Det införs en skyldighet för en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som vid ikraftträdandet av POL den 1 januari 2023 uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 2 § och har en anknytning till Sverige att anmäla sig (se avsnitt 5.6.2). Sådana plattformsoperatörer ska snarast efter ikraftträdandet, men senast den 30 juni 2023, göra en anmälan till Skatteverket att den uppfyller kriterierna eller meddela Skatteverket att

den valt att rapportera i en annan medlemsstat i EU, i enlighet med 3 kap. 1 § POL.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör, som vid ikraftträdandet av POL den 1 januari 2023 uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 3 § första stycket, ska snarast men senast den 30 juni 2023 göra en ansökan till Skatteverket om registrering enligt 4 kap. 1 §.

En undantagen plattformoperatör ska, enligt avsnitt I.A.3 i bilaga V till DAC, på ett tillfredsställande sätt kunna visa för de behöriga myndigheterna, på förhand och årligen, i enlighet med de regler som fastställs i avsnitt III punkterna A.1–A.3, att plattformens hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare. Det finns alltså en möjlighet för plattformar att ansöka om undantag från rapporteringsskyldigheten. Med anledning av detta införs en bestämmelse i 5 kap. 1 § POL med innebörden att en plattformoperatör som anser sig vara en undantagen plattformoperatör under en viss rapporteringspliktig period kan ansöka om detta hos Skatteverket senast före utgången av kalenderåret före den rapporteringspliktiga perioden samt att en enhet som blir en plattformoperatör under den rapporteringspliktiga perioden ska göra ansökan snarast men senast före den rapporteringspliktiga periodens utgång (se vidare avsnitt 5.6.3). Eftersom lagen träder i kraft den 1 januari 2023 är det inte möjligt att lämna in en ansökan för kalenderåret 2023 för plattformoperatörer som vid ikraftträdandet är plattformoperatörer. Det bör därför införas en övergångsbestämmelse som innebär att en plattformoperatör som anser sig vara en undantagen plattformoperatör för den rapporteringspliktiga period som inleds den 1 januari 2023 kan ansöka om ett undantag från rapporteringsskyldigheten till Skatteverket senast den 2 maj 2023. Värt att beakta är att möjligheten att ansöka om undantag från rapporteringsskyldigheten inte har något att göra med personens deklarationsskyldighet utan enbart de skyldigheter som tillkommer för rapporteringsskyldiga plattformoperatörer enligt POL, LAUP och SFL.

Enligt avsnitt II.F.1 i bilaga V till DAC ska en rapporteringsskyldig plattformoperatör senast den 31 december under den rapporteringspliktiga perioden fullgöra förfarandet för kundkännedom. Bestämmelser om åtgärder för kundkännedom avseende rapporteringspliktiga säljare föreslås införas i 6 kap. POL (se avsnitt 5.4). För säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 eller det datum då en enhet blev en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska dock förfarandet för kundkännedom slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformoperatörens andra rapporteringspliktiga period. En bestämmelse föreslås införas i 6 kap. 10 § POL om att åtgärderna för kundkännedom för säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då en enhet blev en rapporteringsskyldig plattformoperatör, ska slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformoperatörens andra rapporteringspliktiga period. Det föreslås därför införas en övergångsbestämmelse med samma innebörd för rapporteringspliktiga säljare på plattformar som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023, dvs. att förfarandet för kundkännedom för dessa säljare ska genomföras senast den 31 december 2025. Det förutsätts dock att plattformoperatörerna så lång det är möjligt avslutar kundkännedomsprocessen under 2023. Om ingen rapporteringspliktig säljare har

identifierats eller skulle ha identifierats före utgången av januari 2024 ska uppgifter om den säljaren lämnas först under januari 2025.

Enligt avsnitt II.F.3 i bilaga V till DAC får, utan hinder av vad som angetts i avsnitt I.F.1, en rapporteringsskyldig plattformoperatör förlita sig till de förfaranden för kundkännedom som genomförts med avseende på tidigare rapporteringspliktiga perioder, under förutsättning att de upplysningar om säljare som krävs enligt punkterna B.1 och B.2 antingen har samlats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna, och den rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte har anledning att känna till att upplysningar som har samlats in enligt punkterna A, B och E är eller har blivit otillförlitliga eller inkorrekta. En bestämmelse föreslås införas i 6 kap. 10 § POL om att åtgärderna för kundkännedom för säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då en enhet blev en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformoperatörens andra rapporteringspliktiga period. Det föreslås därför även införas bestämmelser i 6 kap. 8 § andra stycket med denna innebörd (se avsnitt 5.4). Eftersom det inte finns några tidigare perioder bör en ikraftträdandebestämmelse införas vad som gäller de uppgifter som redan finns. Det bör med andra ord införas en övergångsbestämmelse som, trots det som föreskrivs i 6 kap. 8 § andra stycket, innebär att en rapporteringsskyldig plattformoperatör, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023, får förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om de uppgifter som ligger till grund för bedömningen enligt 1 och 2 §§ av om säljaren är undantagen samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 3 § och 4 § 1–5 om säljaren och enligt 7 § om fast egendom är tillförlitliga.

Närmare om tillförandet av utbyte av en ny kategori av inkomst och tillgång

För att Sverige ska uppfylla skyldigheten att kunna utbyta minst fyra inkomst kategorier enligt artikel 8.2 i DAC behöver Skatteverket tillgång till ytterligare information om en inkomst eller tillgång via kontrolluppgifter. Bedömningen görs i avsnitt 6.4 att de uppgifter som ska lämnas i en kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst ska kompletteras med att även den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som är ersättning för styrelsearbete ska redovisas. Detta föreslås ske genom tillägg i 15 kap. 9 § SFL om kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst och i 26 kap. 19 b § SFL om arbetsgivardeklaration om att dessa för varje betalningsmottagare också ska innehålla uppgifter om värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut och som är ersättning för styrelsearbete. Skatteverket får då tillgång till fyra kategorier av inkomst och tillgångar som enligt 12 § lagen om administrativt samarbete ska överföras till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte. Enligt artikel 8.2 i DAC ska medlemsstaterna före den 1 januari 2024 underrätta Europeiska kommissionen om minst fyra av de kategorier som förtecknas i punkt 1 första stycket, med avseende på vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska lämna upplysningar

om när det gäller personer med hemvist i en annan medlemsstat. Sådana upplysningar ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2025 eller senare. Bestämmelserna i 15 kap. 9 § och 26 kap. 19 b § SFL i de nya lydelseerna bör därför tillämpas först för uppgifter som avser kalenderåret 2024. Eftersom Skatteverket genom de nya uppgifterna om ytterligare en kategori av inkomst och tillgång genom de kontrolluppgifter och individuppgifter som inkommer efter detta datum kommer utbytet att ske med start 2025. Med anledning av artikel 8.2 i DAC bör det införas en bestämmelse om att Skatteverket före den 1 januari 2024 ska underrätta Europeiska kommissionen om vilka kategorier av inkomster utbytet ska avse.

Ärenden som inleds före ikraftträdandet

Äldre föreskrifter bör fortfarande gälla för sådana ärenden om administrativt samarbete som har inletts före ikraftträdandet av ändringarna lagen om administrativt samarbete.

8 Konsekvensanalys

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

8.1 Syfte och alternativa lösningar

I denna proposition föreslås att ett nytt regelverk införs som innebär att operatörer av digitala plattformar årligen ska lämna uppgifter om vilka säljare (av varor eller personliga tjänster) eller uthyrare (av fast egendom eller transportmedel) som använder plattformen och vilken ersättning de fått under året till följd av denna verksamhet. Vidare föreslås ett regelverk som reglerar det automatiska utbytet av dessa uppgifter mellan Skatteverket och berörda myndigheter i andra länder. Reglerna syftar till att öka konkurrensneutraliteten mellan olika affärsmodeller och bidra till att upprätthålla förtroendet för skattesystemet genom att lika fall behandlas lika. Dessutom föreslås vissa ändringar som syftar till att förbättra det befintliga administrativa samarbetet mellan behöriga myndigheter i EU:s medlemsstater.

Av artikel 2.1 i DAC 7 framgår att Sverige senast den 31 december 2022 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Förslagen i denna proposition syftar till att uppnå detta. Några alternativa lösningar är inte aktuella. Det övergripande syftet med reglerna inom DAC är att förhindra skattebedrägeri, skatteundragande och skatteflykt. Om reglerna inte införs uppfyller Sverige inte DAC 7. Om förslaget inte genomförs införs inte heller regler som kan bidra till att försvåra skattebedrägeri, skatteundragande och skatteflykt i verksamheter som bedrivs via digitala plattformar.

Reglerna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023. Datumet för ikraftträdande utgår från DAC 7 och några andra hänsyn när det gäller tidpunkten för ikraftträdandet har inte tagits. Det finns dock vissa lätttnadsregler som avser att underlätta för de rapporteringsskyldiga plattformoperatörerna i inledningsskedet av tillämpningen av de nya reglerna, se vidare avsnitt 7.

Förslagen innebär en väsentlig förändring för verksamhet som bedrivs via digitala plattformar. Företag och fysiska personer som är aktiva inom sådan verksamhet måste därför få information om de nya reglerna och hur de påverkas av dem. Skatteverket har en central roll i detta arbete. Myndigheten har redan inlett ett arbete med att komma i kontakt med företag som tillhandahåller plattformar för att förmedla varor, tjänster och uthyrning samt att ta fram tekniska lösningar och relevant information om reglerna i DAC 7.

8.2 Plattformsekonomin i Sverige

Kunskapen om den verksamhet som förmedlas via digitala plattformar i Sverige är begränsad. Det finns enbart ett fåtal rapporter som analyserar denna del av ekonomin och det finns relativt lite statistik över omfattningen av sådan verksamhet. Den digitala strukturomvandlingen sker i ett högt tempo, något som i synnerhet gäller verksamhet som sker och förmedlas via digitala plattformar. Det gör att rapporter och analyser som bara är några år gamla inte längre ger en god bild av verksamhetens omfattning vare sig ur konsumenters, företags eller arbetstagares perspektiv. Det råder inte heller någon konsensus kring hur man ska definiera den digitala ekonomin. Begrepp som t.ex. plattformsekonomi, delningsekonomi och gigeekonomi används på olika sätt i de rapporter och undersökningar som finns, vilket bidrar till att försvåra jämförbarheten mellan dem.

Betänkandet Mikroföretagarkonto – schabloniserad inkomstbeskattning för de minsta företagen (SOU 2021:55) benämner den del av ekonomin där transaktioner förmedlas via en digital plattform som *plattformsekonomi*. Plattformsekonomin gör att underutnyttjade tillgångar genom kommersiella och ideella transaktioner kan användas i högre utsträckning än de gjort tidigare. Tillgångar definieras brett som varor, kunskap, utrymme, pengar och tid. Transaktionerna i plattformsekonomin måste inte ske via en digital plattform, men den stora tillväxten i denna del av ekonomin har möjliggjorts av de digitala plattformarnas framväxt. Begreppet *delningsekonomi* används för att beskriva den del av plattformsekonomin där det sker någon delning (uthyrning, leasing, byte och utlåning) av fysiska tillgångar, medan begreppet *gigeekonomi* används för att beskriva den del där tjänster säljs eller byts. I denna konsekvensanalys används plattforms-, gig- och delningsekonomi som i betänkandet.

I SOU 2021:55 finns en uppskattning av antalet aktiva i gigeekonomin. Uppskattningen bygger, dels på internationell forskning kring demografin bland dem som är aktiva inom gigeekonomin, dels på ett antal enkätundersökningar av gigeekonomins omfattning i Sverige. Antalet aktiva

inom gigekonomin uppskattas till mellan 260 000 och 500 000. Uppskattningen avser personer som utför aktiviteter i gigekonomin, dvs. ”säljare” med den terminologi som används i DAC 7. Uppskattningen i betänkandet är den bästa bedömningen av aktiviteten i gigekonomin som finns tillgänglig i dagsläget. Analysen kombinerar information från de undersökningar som gjorts för den svenska ekonomin de senaste åren och är framskriven till dagens ekonomiska förhållanden. Utredaren poängterar dock att det finns stora osäkerheter i beskrivningen av gigekonomin och beräkningar baserade på dessa underlag.

De flesta som utför uppdrag inom gigekonomin i Sverige gör endast det i liten utsträckning. I tabell 1 redovisas delar av en undersökning av arbete via digitala plattformar som finns i betänkandet Ett arbetsliv i förändring – hur påverkas ansvaret för arbetsmiljön (SOU 2017:24) som överlämnats av utredningen om arbetsmiljöregler för ett modernt arbetsliv. Uppgifterna bygger på en undersökning som gjordes under hösten 2016.

Tabell 1 Arbete via digitala plattformar på den svenska arbetsmarknaden

Uppdrag via digitala plattformar		Arbetade timmar via digitala plattformar	
Antal uppdrag per år	Procent	Antal timmar per år	Procent
1–2	30	<5	36
3–5	24	5–10	24
6–20	29	11–20	16
21–50	12	21–30	7
51–100	2	31–40	8
>100	2	>40	10

Källa: SOU 2017:24. Uppgifterna avser förhållanden under hösten 2016.

De flesta som utfört uppdrag som förmedlats via digitala plattformar har endast utfört få uppdrag och arbetat ett fåtal timmar per år: i tabellen framgår att 83 procent av de aktiva utfört färre än 20 uppdrag per år och att de flesta arbetat färre än 5 timmar per vecka (36 procent) eller 5–10 timmar per vecka (24 procent). Resultatet är i linje med andra undersökningar som gjorts för den svenska marknaden. Den generella bilden är att aktivitet inom gigekonomin i de flesta fall är en bisyssla till någon annan aktivitet, att det inte är en sysselsättning på heltid och att inkomsterna i de flesta fall inte är individens primära inkomstkälla. Endast en minoritet bland de aktiva har aktiviteten som sin huvudsakliga inkomst eller sysselsättning, även om det finns ett fåtal aktörer som tar många uppdrag och får en stor del av sina inkomster från gig. I SOU 2021:55 konstateras att typiskt sett utför de som är aktiva uppdrag åt flera olika uppdragsgivare och uppdragen kan förmedlas av flera olika plattformar.

I en rapport från Entreprenörskapsforum från 2020 (Entreprenörskap i Sverige Nationell GEM-rapport 2020) redovisas resultatet av undersökningen Global Entrepreneurship Monitor för år 2020 (GEM 2020). Undersökningen bygger på data insamlad under 2019 och rapporten är en av de rapporter som ligger till grund för bedömningen i SOU 2021:55. Inom ramen för GEM 2020 är det möjligt att uppskatta antalet aktiva i

delningsekonomin. Undersökningen visar att knappt 10 procent av befolkningen mellan 18 och 64 år var aktiva i gig- eller delningsekonomin i Sverige 2019. Det motsvarar ca 600 000 personer. Antalet aktiva i gigekonomin kan uppskattas till ca 500 000 och i delningsekonomin till ca 300 000. En betydande andel av personerna var således aktiva i både gig- och delningsekonomin samtidigt.

8.3 Offentligfinansiella effekter

Vid ändringar i skatte- och avgiftsreglerna görs vanligtvis en offentlig-finansiell effektberäkning där de förväntade skatteintäkterna enligt de föreslagna reglerna jämförs med skatteintäkterna enligt gällande regelverk. För förslaget om rapporteringsskyldighet för digitala plattformsoperatörer är det inte möjligt att göra någon traditionell beräkning av den offentligfinansiella effekten, eftersom förslaget inte påverkar vare sig skattebasens storlek i sig eller någon skattesats. Därigenom påverkar inte förslaget på ett direkt sätt den offentliga sektorns skatteintäkter. Den funktion som rapporteringsskyldigheten fyller är i stället att den ger Skatteverket mer och bättre information som kan användas för att synliggöra och korrekt bestämma de inkomster som härrör från digitala plattformar och som ska beskattas.

Skatteverket konstaterar i rapporten Delningsekonomi Kartläggning och analys av delningsekonomin påverkan på skattesystemet att det finns ett skattefel i plattformsekonomin. Skattefelet är skillnaden mellan fastställd skatt och den skatt som borde ha redovisats om alla skulle göra rätt. Skatteverket menar vidare att oredovisade inkomster förekommer frekvent inom delningsekonomin. De oredovisade inkomsterna kan leda till ett skatteundrandragande för både inkomstskatt och mervärdesskatt. Myndighetens kontroller pekar på att problemet med oredovisade inkomster framför allt är kopplat till inkomster genom utländska tillhandahållare och plattformar. I en kontroll av personer som hyrt ut lägenheter, rum och hus via en uthyrningssajt var det enbart omkring 20 procent som redovisade inkomster från uthyrning av privatbostad i sin inkomstdeklaration. Samtidigt indikerade Skatteverkets kontroller att fler hade haft intäkter utöver schablonbeloppet och således borde redovisat ett överskott. I samband med kontrollen genomförde Skatteverket ett antal utredningar, vilka visade att ca 60 procent av personerna hade redovisat fel i deklARATIONERNA. I en kontroll av personer som kört andra personer mot betalning via en digital marknadsplats var resultatet att ca 2 procent av dem hade redovisat inkomst från plattformen i sin deklaration. Av de utredningar som Skatteverket därefter gjorde ledde hela 96 procent till beskattningsbeslut.

Anledningarna till de oredovisade inkomsterna är enligt Skatteverket att det är svårt för aktörerna att göra rätt och att det är svårare för Skatteverket att kontrollera och fastställa skatten än i den traditionella ekonomin. Skatteverket konstaterar att problemen inte är unika för plattformsekonomin, men att de aktualiseras oftare där. Ett exempel är att plattformsekonomin ofta leder till ökade person-till-person-transaktioner, vilket skapar en osäkerhet kring kontrolluppgiftsskyldigheten. I många

situationer innebär detta att kontrolluppgiften ersätts av en egenrapportering för utföraren, dvs. att utföraren själv ska ta upp inkomsterna i deklarationen. Egenrapportering försvårar Skatteverkets kontroll.

Förslaget i denna proposition innebär att plattformoperatörer ska lämna kontrolluppgifter om säljare på digitala plattformar. Kontrolluppgifterna gör att Skatteverket får större vetskap om att ersättningar har betalats för varor och tjänster som sålts via plattformarna och att såväl Skatteverket som säljarna själva får bättre kunskap om storleken på de inkomster som ska beskattas. Förutom att kontrolluppgifterna kan användas av Skatteverket i individuella kontroller bidrar de även normstärkande i skattesystemet. Den omständighet att rapporteringsskyldighet för ersättningar som erhålls via digitala plattformar i dag saknas kan göra att sådana inkomster tas upp till beskattning i mindre utsträckning än de ska göra enligt den befintliga skattelagstiftningen. Det kan både bero på att de skattskyldiga aktivt väljer att undanhålla sådana inkomster från beskattning eller att de inte känner till eller missuppfattar regelverken. Kontrolluppgifterna kan ge upphov till en avhållande effekt på viljan att undanhålla inkomster från beskattning, eftersom man då har vetskap om att Skatteverket har tillgång till bättre information och fler kontrollmöjligheter. Rapporteringarna kan också bidra till en större kunskap om inkomsternas storlek, även för de enskilda, som gör att skatteuttaget blir mer korrekt. En ytterligare effekt är att den enskilda skattebetalaren i högre grad kan lita på att andra skattebetalare i större utsträckning än tidigare beskattas på ett korrekt sätt och får mindre möjligheter att undanhålla inkomster, vilket stärker förtroendet för skattesystemet som helhet. Rapporteringsskyldigheten bidrar således till flera omständigheter som verkar effektiviserande, tillitsskapande och normstärkande.

Inkomster i gigekonomin ska normalt sett tas upp till beskattning i inkomstlagen tjänst eller näringsverksamhet. Det ska vidare tas ut arbetsgivar- eller egenavgifter på ersättningen. Inkomster från delningsekonomin, dvs. inkomster från uthyrning, leasing, byte och utlåning av fysiska tillgångar, beskattas normalt sett i inkomstlagen kapital. Slutligen ska mervärdesskatt tas ut vid omsättning inom landet av varor eller tjänster som är skattepliktiga. I den utsträckning rapporteringsskyldigheten och kontrolluppgifterna bidrar till att det faktiska skatteuttaget bättre avspeglar de skatter som ska betalas i enlighet med skattelagstiftningen innebär det att avsett skatteuttag säkerställs. Hur stor effekt detta kan ha på den offentliga sektorns skatteintäkter är svårt att uppskatta på grund av att det saknas underlag för en sådan uppskattning. De omständigheterna att oredovisade inkomster är vanligt i denna del av ekonomin och att kontrollmöjligheterna i dag är begränsade gör dock att effekten på skatteintäkterna skulle kunna vara betydande.

8.4 Effekter för företagen

Förslagen i denna proposition kan få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. *Företagarna* framhåller att direktivet innebär en tämligen omfattande

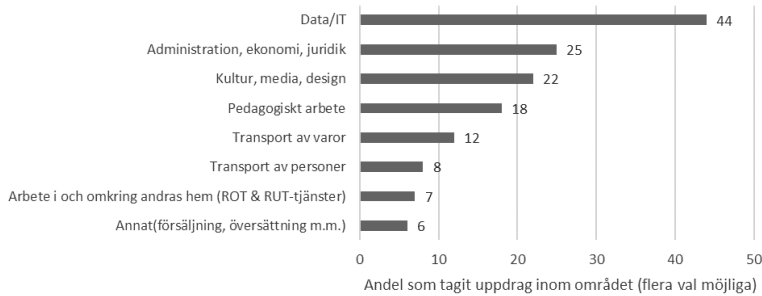
rapporteringsbörda som kommer att medföra stora kostnader för såväl berörda plattformaktörer som för deras användare och ansvariga myndigheter.

Berörda företag

Förslaget innebär att operatörer av digitala plattformar årligen ska lämna uppgifter till Skatteverket om vilka säljare som använder plattformarna och vilken ersättning säljarna fått under året till följd av denna verksamhet. Förslaget berör därför företag som tillhandahåller digitala plattformar där säljare kan bedriva berörd verksamhet enligt definitionerna i 2 kap. POL. Såvitt känt finns det inte någon statistik över hur många företag som tillhandahåller sådana plattformar i Sverige. Bristen på statistik försvårar analysen av antalet företag som berörs av förslaget och storleken på dem. Utifrån det arbete som pågår hos Skatteverket angående plattformsföretag uppskattas att minst 350 plattformsföretag kommer att beröras av förslaget, varav ca två tredjedelar är svenska företag och resten utländska företag med svenska säljare på plattformarna. Många plattformsföretag är sannolikt små i termer av antalet anställda. I Claes Hembergs rapport ”Gigbolagen pressas att snabbmogna” anges att många av de svenska gigbolagen består av 1–5 anställda. I många fall är de anställda också ägare eller grundare av företagen. Sammanställningen i rapporten visar att de svenska plattformsföretagen närmast uteslutande förefaller förmedla olika typer av enklare konsumenttjänster, exempelvis olika typer av hushållsnära tjänster, transporter eller bygg- och installationstjänster, och främst vända sig till en lokal marknad.

Förslaget påverkar även företag som är rapporteringspliktiga säljare på digitala plattformar. Säljare vars andelar regelmässigt handlas på etablerade värdepappersmarknader är undantagna från rapporteringsplikt. Förslaget innebär att företagen kommer att omfattas av det förfarande för kundkännedom som plattformsoperatörerna ska vidta. Rapporteringsskyldigheten innebär vidare att Skatteverket får information om den ersättning företaget fått från de digitala plattformarna.

I SOU 2017:24 redovisas en branschfördelning bland de uppdrag som utfördes av aktiva inom gigeconomien 2016. Resultatet redovisas i diagram 1. Undersökningen utgår från säljarna på de digitala plattformarna och avser enbart fysiska personer. Såvitt känt finns ingen motsvarande fördelning för företag som utför uppdrag i gigeconomien. Branschfördelningen kan ge en vägledning om i vilka branscher företagen verkar i, men ska tolkas med försiktighet såväl avseende plattformsföretag som företag som utför uppdrag.

Källa: SOU 2017:24. Uppgifterna avser förhållanden under hösten 2016.

Branschfördelningen visar att de flesta uppdrag som förmedlas via digitala plattformar rör tjänster och sker inom data/it och administration, ekonomi och juridik. Mönstret i vilka typer av uppdrag som förmedlas via digitala plattformar verkar vara detsamma i Sverige som internationellt: den mest förekommande aktiviteten är programmering, följt av olika kreativa uppgifter. I SOU 2017:24 framgår även att ca 40 procent av uppdragen via digitala plattformar avser uppdrag som sker digitalt/online och således kan utföras var som helst. Cirka 40 procent avser uppdrag som utförs fysiskt/offline, dvs. uppdrag som är en del av den lokala arbetsmarknaden. Resterande 20 procent avser uppdrag som både innehåller arbete online och offline. Undersökningen i SOU 2017:24 avser förhållanden under hösten 2016. Sedan dess har den del av ekonomin som förmedlas via digitala plattformar utvecklats snabbt, inte minst under covid 19-pandemin. Det är sannolikt att andelen uppdrag som avser personliga tjänster (t.ex. transport av varor eller liknande) har ökat relativt sett andra verksamheter jämfört med 2016.

Administrativa kostnader

Förslaget att rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska lämna kontrolluppgifter om säljare till Skatteverket innebär ökade administrativa kostnader för dessa företag. Kontrolluppgifter ska lämnas både för fysiska personer och enheter. En del av kostnaderna är initiala och uppstår när nya administrativa rutiner måste skapas och företagens administrativa infrastruktur behöver anpassas för att möta rapporteringskraven. Till detta kommer löpande kostnader när rutinerna årligen ska utföras.

Kontrolluppgifterna ska innehålla uppgifter om säljarnas namn, adress, skatteregistreringsnummer m.m. (se avsnitt 5.5). Flertalet av dessa uppgifter bör plattformsoperatörerna administrera redan i dag, men vissa är av sådan karaktär att plattformsoperatörerna inte nödvändigtvis inhämtar dem i nuläget. Under det första året med rapporteringsskyldighet kan företagen således behöva inhämta vissa nya uppgifter från sina säljare och kvalitetssäkra befintliga uppgifter för samtliga säljare på plattformen. Detta bidrar till att de administrativa kostnaderna kommer att vara högre det första året än därefter. När de nya reglerna är på plats och nya säljare kontrakteras bör dock inhämtandet av person- och registreringsuppgifterna anses ingå i de generella uppstartskostnaderna när man tecknar avtal med

nya säljare. Kontrolluppgifterna ska också innehålla uppgifter om den ersättning säljaren har fått via plattformen och information om till vilka finansiella konton ersättningen har betalats ut. Uppgifter om ersättning och utbetalningar bör finnas hos plattformsoperatörerna redan i dag, men uppgifterna kan behöva anpassas för att uppfylla kraven i det föreslagna regelverket. Kontrolluppgifterna ska årligen rapporteras till Skatteverket. Utöver detta ska plattformsoperatörerna vidta förfaranden för kundkännedom för att inhämta uppgifter från säljare och kontrollera dessa uppgifter i syfte att identifiera rapporteringspliktiga säljare. Plattformföretagen behöver således anpassa sin verksamhet på ett sådant sätt att denna process kan vidtas.

Sveriges advokatsamfund anser att det administrativa merarbetet för de berörda företagen inte varit föremål för några analyser och att det därför kan ifrågasättas om förslaget står i proportion till det uppgivna syftet med regleringen. Enligt regeringens mening, vilken stöds av *Regelrådet*, är den konsekvensanalys som gjorts när det gäller kostnader för företagen väl avvägd utifrån förutsättningarna i ärendet. Regeringen bedömer att bestämmelserna inte går utöver vad som är nödvändigt för att nå detta mål. Regeringen konstaterar vidare att storleken på de administrativa kostnaderna för företagen beror på hur många kontrolluppgifter plattformsoperatörerna ska ta fram och rapportera samt för hur många säljare operatörerna ska genomföra kundkännedomsförfaranden. Den begränsade kunskapen och bristfälliga statistiken om plattformsekonomin försvårar bedömningen av omfattningen av rapporteringen och gör den osäker. Analysen av antalet säljare och kontrolluppgifter har utvecklats mot bakgrund av synpunkter i *Skatteverkets* remissvar på promemorian.

Som framgår i avsnitt 8.2 uppskattas antalet aktiva i gigeekonomin till mellan 260 000 och 500 000 i SOU 2021:55. I betänkandet analyseras tre scenarier. I det mellersta scenariot antas att 400 000 personer är aktiva i gigeekonomin. Det finns dock flera omständigheter som gör att det antal kontrolluppgifter som plattformsoperatörerna ska ta fram avviker från antalet aktiva i gigeekonomin enligt de definitioner som används i SOU 2021:55.

För det första avser uppskattningen i SOU 2021:55 fysiska personer som är aktiva i gigeekonomin. Dessa personer kan vara egenföretagare som exempelvis enskilda näringsidkare eller delägare i en enhet som är ett aktiebolag och täcks i så fall in i bedömningen av antalet enheter som omfattas enligt förslaget om rapporteringsplikt. Även andra typer av enheter föreslås dock lämna kontrolluppgifter, vilket gör att antalet kontrolluppgifter bör vara högre än antalet aktiva i gigeekonomin enligt SOU 2021:55. Enligt *Skatteverket* går det inte att bedöma den sammanlagda omfattningen av antalet kontrolluppgifter som ska lämnas för enheter.

För det andra utgör gigeekonomin enligt den definition som redogörs för i avsnitt 8.2 den del av ekonomin där tjänster säljs eller byts. Uppskattningen av antalet aktiva i gigeekonomin täcker således in dem som tillhandahåller personliga tjänster i förslaget om rapporteringsskyldighet för plattformsoperatörer, men inte dem som säljer varor. Fler personer kommer därför att omfattas av rapporteringsplikten och fler kontrolluppgifter ska tas fram, men det är okänt i hur stor utsträckning detta påverkar antalet kontrolluppgifter.

För det tredje omfattar de föreslagna reglerna rapporteringsplikt även säljare inom delningsekonomin, i form av aktörer som bedriver uthyrning av fast egendom eller transportmedel. I avsnitt 8.2 uppskattas att 300 000 personer var aktiva i delningsekonomin 2019, utifrån uppgifter i GEM 2020. Delningsekonomin omfattar delning (uthyrning, leasing, byte eller utlåning) av fysiska tillgångar, men förslaget om rapporteringsplikt omfattar inte uthyrning av lös egendom utöver transportmedel. Sådan uthyrning kan dock ingå i den definition av delningsekonomin som används i GEM, vilket talar för att antalet berörda inom delningsekonomin bör justeras ned. En grov uppskattning är att två tredjedelar av delningsekonomin kommer att omfattas av den föreslagna rapporteringsplikten och antalet kontrolluppgifter i delningsekonomin antas uppgå till 200 000. Enligt GEM 2020 var en betydande del av personerna i delningsekonomin samtidigt aktiva i gigekonomin, men i den utsträckning aktiviteterna sker på olika plattformar i olika företag kommer säljarna att rapporteras flera gånger men för olika aktiviteter.

För det fjärde är det vanligt att aktiva i gigekonomin utför uppdrag åt flera uppdragsgivare parallellt. Samma person kan således vara en rapporteringspliktig säljare för fler än en plattformsoperatör samma år, vilket gör att antalet kontrolluppgifter sammantaget bör vara högre än antalet aktiva säljare. Det är okänt hur många kontrolluppgifter som tillkommer till följd av detta, men slutsatsen i SOU 2021:55 att de som utför uppdrag i gigekonomin typiskt sett utför arbete för flera olika uppdragsgivare på flera olika plattformar innebär att det kan handla om ett betydande antal.

För det femte kan det förekomma att kontrolluppgift ska lämnas för en enhet och inte för de fysiska personerna som utför tjänsterna, t.ex. om verksamheten bedrivs inom ramen för ett aktiebolag med anställda giggare. Detta talar för att antalet kontrolluppgifter blir lägre än antalet aktiva i gig- och delningsekonomin. Bedömningen är dock att denna verksamhetsform används i begränsad utsträckning.

Slutligen finns det regler som undantar vissa säljare från rapporteringsplikt (se avsnitt 5.5). Antalet säljare som är myndigheter bedöms vara lågt. Detsamma gäller säljare vars andelar regelmässigt handlas på etablerade värdepappersmarknader. Undantaget för säljare där plattformsoperatören förmedlat fler än 2 000 uthyrningar av fast egendom per år medför att t.ex. företag som bedriver hotell- och logiverksamhet ofta inte omfattas av rapporteringsskyldigheten. Det är dock okänt hur många företag det rör sig om och genom hur många digitala plattformar de verkar. Vidare finns ett undantag för säljare där plattformsoperatören har förmedlat försäljning av varor vid färre än 30 tillfällen och den totala ersättningen inte överstigit 2 000 euro under den rapporteringspliktiga perioden. Som framgår i diagram 1 avser huvuddelen av de utförda uppdragen i gigekonomin försäljning av tjänster, och inte av varor. Det gör att även detta undantag bedöms påverka antalet kontrolluppgifter jämfört med antalet aktiva i gigekonomin i begränsad omfattning.

Tabell 2 Sammanställning av antalet rapporteringspliktiga säljare

	Antal	Effekt på antalet rapporteringar
Aktiva i gigeekonomin enligt SOU 2021:55	400 000	400 000
Kontrolluppgifter ska lämnas för andra enheter än fysiska personer	Okänt	↑
Rapporteringsplikt omfattar säljare av varor	Okänt	↑
Säljare i delningsekonomin utifrån GEM 2020	200 000	200 000
Säljare kan vara rapporteringspliktig hos flera plattformsoperatörer under samma period	Okänt, men betydande	↑
Kontrolluppgift kan lämnas för en enhet i stället för fysiska personer	Okänt, men begränsat	↓
Säljare kan vara undantagna från rapporteringsplikt	Okänt	↓

I tabell 2 finns en schematisk sammanfattning av bedömningen av hur många kontrolluppgifter som ska tas fram av de rapporteringsskyldiga plattformsoperatörerna. Utgångspunkten är bedömningen av antalet aktiva i gigeekonomin i SOU 2021:55 och antalet aktiva i delningsekonomin i GEM 2020. Det finns dock omständigheter som gör att antalet kontrolluppgifter kan vara högre eller lägre än summan av dessa men brist på underlag gör att det inte är meningsfullt att kvantifiera detta. Beräkningen av de administrativa kostnaderna utgår därför från antagandet att antalet kontrolluppgifter kommer att uppgå till 600 000. Denna bedömning är densamma som i promemorian, men *Skatteverkets* synpunkter i remitteringen har förbättrat analysunderlaget. Bedömningen är dock mycket osäker.

År 2023 bedöms de administrativa kostnaderna uppgå till ca 75 miljoner kronor. Beräkningen utgår från att plattformsoperatörerna det första året med rapporteringsskyldighet måste inhämta och kvalitetssäkra uppgifter från samtliga säljare på plattformen. Denna process antas ta 30 minuter att genomföra per säljare. Tidsåtgången inkluderar förfaranden för kundkännedom. Det administrativa arbetet antas utföras av en person med en månadslön 2023 på 36 500 kronor (avser en ekonomiassistent i privat sektor; år 2020 var månadslönen för en sådan person 31 500 kronor enligt SCB, lönen har skrivits fram till 2023 års priser med en prognos för lönesummans utveckling mellan 2000 och 2023). Bedömningen av tidsåtgången är gjord på en aggregerad nivå och syftar till att beskriva kostnaderna i genomsnitt mellan företag: för vissa enskilda företag är kostnaderna högre och för andra lägre. Vidare syftar den till att beskriva tidsåtgången i genomsnitt per säljare: för vissa säljare är tidsåtgången kortare och för andra längre.

I viss mån kan kostnaderna dock komma att spridas ut på det första och det andra året. Även om rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer förväntas vidta åtgärder för kundkännedom redan från början, finns det nämligen vissa lättnadsbestämmelser i fråga om kundkännedom avseende säljare som redan var registrerade vid regelverkets ikraftträdande. Den bortre gränsen för att genomföra åtgärder för kundkännedom avseende

sådana säljare är två år efter ikraftträdandet. Kontrolluppgift ska inte lämnas om säljare innan de identifierats som rapporteringspliktiga vid genomförandet av åtgärderna för kundkännedom.

Förutom kostnaden för den tid det tar att inhämta och kvalitetssäkra person- och registreringsuppgifterna finns även andra initiala kostnader för företagen under det första året. Det gäller kostnader för att utbilda sig om regelverket, analysera tillämpningen av det och för att skapa nya system och rutiner. Storleken för dessa kostnader varierar mellan företag och det är svårt att uppskatta de sammanlagda kostnaderna för detta. Den omständighet att rapporteringsskyldigheten i huvudsak avser uppgifter som plattformoperatörerna bör ha tillgång till och administrera redan i dag, dvs. person- och registreringsuppgifter samt ersättning till säljarna, bidrar till att begränsa dessa kostnaders omfattning.

När regelverket är på plats kvarstår de löpande administrativa kostnaderna för att årligen ta fram kontrolluppgifter och rapportera dem till Skatteverket. Den årliga tidsåtgången för detta antas uppgå till 10 minuter per rapporteringspliktig säljare och år, vilket implicerar administrativa kostnader på ca 25 miljoner kronor per år. För jämförbarhet är även denna kostnad uttryckt i 2023 års priser.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning bristfällig. Förslaget innehåller inte några särskilda regler för små företag. Reglerna att operatörer av digitala plattformar årligen ska lämna uppgifter till Skatteverket om säljare gäller oavsett storlek på plattformsföretaget. DAC 7 medger inte några särskilda regler för små företag. Det undantag för säljare där plattformoperatören har förmedlat försäljning av varor vid färre än 30 tillfällen och den totala ersättningen inte överstigit 2 000 euro minskar frekvensen av kontrolluppgifter och bidrar till att minska de administrativa kostnaderna för företagen. De administrativa kostnaderna till följd av detta minskar sannolikt mer i små företag än i stora. Något motsvarande undantag finns inte för förmedling av tjänster, och som framgår tidigare i avsnittet utgör huvuddelen av verksamheten i gigekonomin förmedling av tjänster. Eftersom de flesta som utför uppdrag i gigekonomin utför få uppdrag per år och arbetar ett fåtal timmar med detta är det troligt att varje enskild utbetalning till säljare kommer uppgå till mycket små belopp. Detta kommer sannolikt vara särskilt tydligt i små plattformsföretag. Många plattformsföretag är små, i alla fall i termer av antalet anställda, och många företag ägnar sig åt tjänster snarare än varor. De administrativa kostnaderna till följd av förslaget kommer sannolikt vara relativt sett högre för dessa företag, särskilt i förhållande till de ersättningar som företagen kommer att rapportera i kontrolluppgifterna. *Företagarna* menar i sitt remissvar att detta innebär en större börda för mindre företag och höjer trösklarna för nya plattformoperatörer att etablera sig.

Förslaget bedöms inte medföra några andra kostnader för företagen.

Effekter för konkurrensen

Aktörer som verkar inom plattformsekonomin ska förhålla sig till samma regler som inom den traditionella ekonomin vad gäller bokföring, redovisning samt skatter och avgifter. Förutsatt att alla, såväl företag som fysiska personer, agerar på ett korrekt sätt råder således samma spelregler

ur ett skatteperspektiv och konkurrensen mellan företag och aktiva påverkas inte av att de verkar i olika delar av ekonomin.

I dag är dock kontrollmöjligheterna mer begränsade inom plattformsekonomin än inom den traditionella ekonomin. Generellt finns det i plattformsekonomin många transaktioner som ska beskattas i inkomstlagen tjänst, näringsverksamhet eller kapital som i dag inte medför en kontrolluppgiftsskyldighet. Skatteverket har i dessa fall ofta svårt att veta om att en transaktion ens ägt rum. Även om detta problem inte är unikt för plattformsekonomin, ökar problemet i takt med att plattformsekonomin växer.

Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser ser positivt på rapportering och utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar och bedömer att det kan bidra till att skapa mer likvärdiga villkor och förbättra konkurrensen mellan olika delar av ekonomin. Även *Tillväxtverket* ställer sig positivt till grunden med förslaget eftersom det bland annat bidrar till konkurrens på lika villkor mellan olika företagsformer. *Visita* poängterar att det är positivt att införandet kan bidra till ökad konkurrensneutralitet i besöksnäringen på så sätt att kommersiella kosttidsuthyrare erlägger korrekt skatt.

Det är centralt att motverka illojal konkurrens i ekonomin och att främja förutsättningarna för att rätt skatt betalas av rätt person. Ett sätt att göra det är genom att skydda de aktörer som vill göra rätt. Förslaget i denna proposition bidrar till att öka informationen som ligger till grund för beskattningen, vilket ökar möjligheterna till att kontrollera aktörerna i plattformsekonomin på samma sätt som i den traditionella ekonomin. Det gäller såväl plattformsföretag som aktiva säljare. Plattformsföretagen åläggs mer administration, men företag som verkar i den traditionella ekonomin utför motsvarande administration redan i dag. Sammantaget förbättrar förslaget därför konkurrensen mellan olika delar av ekonomin. Plattformsekonomin utgör i dag en liten andel av den totala ekonomin, men sektorn växer snabbt. Redan om ett par år kan plattformsekonomin sysselsätta fler personer och generera betydligt högre inkomster än den gör i dag. Under dessa förutsättningar är det viktigt att ha ett regelverk på plats som säkerställer att aktörer i plattformsekonomin förhåller sig till samma regler som den traditionella ekonomin. En rapporteringsskyldighet och ett automatiskt utbyte av uppgifter ökar möjligheterna att förhindra bl.a. bortfall av skatteintäkter. På sikt motverkas därigenom skatteflykt och skatteundandragande, vilket också bidrar till konkurrens på lika villkor.

8.5 Effekter för enskilda och för inkomstfördelningen

Förslaget att införa uppgiftsskyldighet för plattformsoperatörer avseende rapporteringspliktiga säljare riktar sig mot företag. Fysiska personer berörs dock indirekt eftersom uppgifter lämnas om ersättning om det är en fysisk person som utfört uppdrag på den digitala plattformen. I SOU 2021:55 framgår att personer i åldersgruppen 16–24 år i större utsträckning än äldre har försökt få uppdrag via digitala plattformar. Det är också vanligare bland utrikes födda än bland inrikes födda. När det gäller regionala skill-

nader är det vanligare att personer i Stockholmsregionen söker den här typen av uppdrag än personer i övriga delar av landet. Slutligen har personer som kombinerar företagande med anställning eller som har mer än en anställning i större utsträckning än övriga försökt att få denna typ av uppdrag. Även resultaten i GEM 2020 visar på samma mönster: yngre personer har varit aktiva i plattformsekonomin i större utsträckning än äldre. I GEM 2020 finns också uppgifter om hur de aktiva fördelas i olika inkomstgrupper. Resultatet visar att i den tredjedel där inkomstnivån är lägst har en större andel personer erfarenhet av plattformsekonomin än bland personer med högre inkomst.

Förslaget syftar till att skattebasen för såväl fysiska personer som företag bättre ska återspegla den ekonomiska verkligheten och att ge Skatteverket ökade möjligheter att arbeta för att rätt person betalar rätt skatt utifrån den befintliga skattelagstiftningen. Sannolikt kommer de nya bestämmelserna medföra att inkomster kommer redovisas och beskattas i enlighet med gällande lagstiftning i högre grad än i dag. Därmed kommer inkomststatistiken bli mer rättvisande för de berörda samtidigt som rätt skatt kommer att betalas i högre grad. Men eftersom det inte är känt i vilken utsträckning de som berörs av förslaget redovisar alla sina inkomster och betalar rätt skatt i dag är det inte möjligt att analysera i vilken utsträckning förslaget kommer att påverka inkomstfördelningen.

8.6 Effekter för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män

Det övergripande målet för regeringens jämställdhetspolitik är att kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sitt eget liv. Utifrån det övergripande målet arbetar regeringen efter sex delmål. Det andra jämställdhetspolitiska delmålet är ekonomisk jämställdhet. Kvinnor och män ska ha samma möjligheter och villkor i fråga om betalt arbete som ger ekonomisk jämställdhet livet ut.

I SOU 2021:55 drar utredaren, baserat på de undersökningar som finns av de aktiva i gig- och delningsekonomin, slutsatsen att män är överrepresenterade bland de som utför uppdrag inom gigeconomin i Sverige. I SOU 2017:24 konstaterar man att mot bakgrund av att det är relativt få som har erfarenhet av att söka arbete via digitala plattformar är det svårt att fastslå detaljerade skillnader uppdelat på demografiska faktorer. Ett mönster är dock att det är vanligare att män (6 procent) än kvinnor (3 procent) söker efter arbete via digitala plattformar. I GEM 2020 framgår att ca 15 procent av männen hade erfarenhet av gig- och delningsekonomi medan motsvarande andel för kvinnor var drygt 4 procent. Skillnaderna kvarstår även om man ser på gig- och delningsekonomin separat. Eftersom det inte är känt i vilken utsträckning de som berörs av förslaget redovisar sina inkomster och betalar rätt skatt i dag är det dock inte möjligt att analysera hur förslaget kommer att påverka den ekonomiska jämställdheten ur detta perspektiv. De nya bestämmelserna kommer sannolikt att medföra att inkomster i högre grad än vad som sker i nuläget kommer att redovisas och beskattas närmare i enlighet med gällande lagstiftning. Därmed kommer inkomstfördelningsstatistiken bli

mer rättvisande och de ökade skatteinbetalningarna kommer gynna alla som tar del av de samhällsfunktioner som finansieras genom skatter. Kvinnor tar del av de offentligt finansierade välfärdstjänsterna i något högre utsträckning än män. Alla åtgärder som stabiliserar skattesystemet och potentiellt ökar skatteintäkterna vid oförändrad skattekvot, ger därför sammantaget förutsättningar att bidra till en bättre ekonomisk jämställdhet.

8.7 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Regelverket som föreslås innebär att operatörer av digitala plattformar årligen ska lämna uppgifter till Skatteverket om vilka säljare eller uthyrare som använder plattformen och vilka ersättningar de fått under året till följd av denna verksamhet. Skatteverket åläggs en skyldighet att till andra rapporteringspliktiga jurisdiktioner lämna vissa upplysningar om rapporteringspliktiga säljare och genomföra kontroller av rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer. *Tillväxtverket* anser att det är viktigt att tidigt informera berörda företag om vad som förväntas av dem och säkerställa att administrationen blir så enkel och effektiv som möjligt. Regeringen konstaterar att skyldigheten som åläggs Skatteverket utvidgar det automatiska utbytet av upplysningar enligt direktivet och kommer att medföra nya arbetsuppgifter dels av engångskaraktär dels löpande. Det kan finnas behov av informationsinsatser från Skatteverket för att göra sådana plattformsoperatörer som inkluderas i rapporteringsskyldigheten eller anser sig undantagna från den medvetna om de nya bestämmelserna. *Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser* framför att företagen, för att minimera den administrativa bördan och andra kostnader kopplat till informationsinhämtning från plattformsföretagen, bör få tydlig information om vilken information de förväntas rapportera, samt andra delar av lagen som påverkar företagen. Skatteverket behöver utveckla och göra ändringar i it-system och arbetsrutiner. Det kommer att ta viss tid innan detta finns på plats och it-utvecklingen kommer att pågå 2022–2025. Skatteverket ska även administrera plattformsavgifter. Det tredje förslaget som kan ha effekter för Skatteverket är att det införs bestämmelser om gemensamma revisioner som innebär att tjänstemän från andra medlemsstater inom EU kan delta i en revision i Sverige och att tjänstemän från Skatteverket kan delta i en revision i en eller flera andra medlemsstater. Skatteverket beräknar tillkommande kostnader för it-utveckling till 68 miljoner kronor. Därtill beräknar Skatteverket engångskostnader för extern information och stöd i samband med införandet till ca 31 miljoner kronor. Löpande kostnader för handläggning och kontrollverksamhet, förvaltning av it-system och rättsligt stöd uppskattas till 6,5 miljoner kronor 2023, 25 miljoner kronor 2024 och 28,1 miljoner kronor fr.o.m. 2025. *Skatteverket* anger att om utvecklingskostnaderna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar kommer det påverka planerad nödvändig it-utveckling negativt. *Svenska taxiförbundet* anser att Skatteverket bör ges de resurser som krävs för att kunna kontrollera att reglerna följs. *Juridiska fakulteten vid Stockholms*

universitet anser att Skatteverket bör få ytterligare resurser för utveckling och ändringar i it-system och arbetsrutiner, utbildning m.m. för att kunna säkerställa ett effektivt rättighetskydd och hög grad av informationssäkerhet. Tillkommande kostnader kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

De allmänna förvaltningsdomstolarna kan komma att behöva hantera överklaganden av beslut om registrering av plattformar och plattformsavgifter. De kan dock antas uppgå till ett begränsat antal mål. *Domstolsverket* har bedömt att promemorian inte innehåller något förslag som i någon större mån påverkar Sveriges domstolar. Eventuellt tillkommande utgifter för de allmänna förvaltningsdomstolarna kan därmed hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

8.8 Förenlighet med EU-rätten

Bestämmelserna införs med anledning av ändringen av DAC och med anledning av DPI MCAA. Bestämmelserna om plattformsoperatörer har sitt ursprung i DPI MR. Förenligheten av den föreslagna nya plattformsavgiften som kan tas ut av rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer med Europakonventionen behandlas i avsnitt 5.10. Förenligheten av med den behandling av personuppgifter som förslagen ger upphov till med EU:s dataskyddsförordning behandlas i avsnitt 5.12. Bestämmelserna bedöms förenliga med unionsrätten. *Kommerskollegium* har inte några synpunkter på bedömningen hur förslagen förhåller sig till EU-rätten. *Kommerskollegium* anser dock att förslagen kan behöva anmälas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster. Regeringen gör bedömningen att förslagen inte behöver anmälas.

8.9 Övriga effekter

Förslaget bedöms inte få några ytterligare konsekvenser för den offentliga sektorn utöver vad som beskrivs i avsnitt 8.3 och 8.7. Kommuner och regioner bedöms inte beröras av förslaget. Kommuner och regioner är sådana myndighetsenheter som är undantagna säljare och som det därför inte ska rapporteras uppgifter om. Det är inte sannolikt att en kommun eller region skulle tillhandahålla en plattform för att förmedla försäljning av varor eller tjänster mellan utomstående parter. Om en kommun eller region tillhandahåller en digital plattform för att tillhandahålla egna tjänster bedöms det inte innebära någon rapporteringsskyldighet för dem, eftersom det är förmedling mellan utomstående parter som avses träffas av förslaget.

Flera remissinstanser, t.ex. *Näringslivets skattedelegation* (vars remissyttrande *Svenskt Näringsliv* anslutit sig till), *Schibsted* (vars remissyttrande *Hygglo* anslutit sig till), *Sellpy*, *Sellhelp AB*, *Avfall Sverige* och *Tradera*, menar att förslaget riskerar att utgöra ett hinder för den cirkulära handeln i ekonomin. De menar att vetskapen om att plattforms-

operatörer rapporterar till Skatteverket riskerar att minska privatpersoners vilja att använda sig av digitala plattformar för cirkulär handel och att detta kan leda till att privatpersoner väljer att slänga begagnade saker i stället för att erbjuda dem till försäljning och fortsatt arbete. Som framgår i avsnitt 5.5.1 finns det i direktivet ingen möjlighet att undanta dessa säljare från rapporteringsplikt. På marginalen kan intresset för att sälja tillgångar på digitala plattformar minska, men påverkan på den cirkulära handeln i stort bedöms vara begränsad.

Förslagen bedöms inte ha effekter för miljön, den kommunala självstyrelsen, sysselsättning eller offentlig service i olika delar av landet, och inte heller några konsekvenser för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen. Det föreslagna regelverket bedöms också vara förenligt med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

1 kap.

1 §

Av paragrafen framgår att lagen innehåller bestämmelser om vilka åtgärder rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska vidta för att inhämta uppgifter om säljare på plattformarna och bestämmelser om vissa andra skyldigheter med anknytning till detta för plattformsoperatörer samt att bestämmelser om de rapporteringsskyldiga plattformsoperatörernas uppgiftsskyldighet avseende rapporteringspliktiga säljare finns i 22 c kap. SFL. I paragrafen anges också att bestämmelser om registrering och beslut av Skatteverket finns i LAUP. Lagen innebär att rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer genomförs i svensk rätt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

2 §

Paragrafen anger lagens innehåll.

2 kap.

1 §

I paragrafen anges att det i kapitlet finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen.

2 §

Paragrafens *första stycke* genomför avsnitt I.A.4 a i bilaga V till DAC och avsnitt I.A.4 i DPI MR. I paragrafen finns, tillsammans med 3 § definitionen av begreppet rapporteringsskyldig plattformsoperatör. Som

en grundläggande förutsättning anges att plattformsoperatören inte ska vara en undantagen plattformsoperatör enligt 6 §. I *punkt 1* anges att plattformsoperatören är rapporteringsskyldig om den därutöver har skatterättslig hemvist i Sverige. I *punkt 2* anges att en plattformsoperatör är rapporteringsskyldig även om den inte har skatterättslig hemvist i någon stat eller jurisdiktion, men enligt *a* är inregistrerad i Sverige, *b* har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige eller *c* har ett fast driftställe i Sverige och inte är en kvalificerad plattformsoperatör utanför EU. I punkt 2 a anges att en plattformsoperatör är rapporteringsskyldig även om den inte har skatterättslig hemvist i någon stat eller jurisdiktion men är inregistrerad i Sverige. Med att en plattformsoperatör är inregistrerad i en medlemsstat i EU avses att den är skapad där, genom registrering i enlighet med medlemsstatens nationella associationsrättsliga regler. Svenska aktiebolag och svenska handelsbolag bildade i Sverige enligt svensk associationsrätt anses exempelvis inregistrerade i Sverige i detta sammanhang. Att ett bolag som är skapat utanför EU har registrerats för mervärdesskatt i en medlemsstat innebär exempelvis inte att det är inregistrerat i en medlemsstat på det sätt som avses här. Av punkt 2 b framgår att både platsen för företagsledning och platsen för den faktiska företagsledningen i Sverige kan medföra rapporteringsskyldighet i Sverige. Med ”faktisk företagsledning” avses ”verklig ledning”. Företagsledningen bör rimligen ofta finnas på den plats där företaget har sitt huvudkontor eller säte, dvs. där styrelsen normalt sammanträder och fattar beslut samt den verkställande direktören i huvudsak arbetar. Det kan då finnas fall när den verkliga ledningen finns på en annan plats. Så skulle t.ex. kunna vara fallet om företagets styrelse under en period sammanträder och fattar beslut på en annan plats än den där detta normalt sker. Då kan även den andra platsen vara att betrakta som en plats för företagsledningen eftersom det kan tänkas innebära att platsen för den verkliga ledningen finns där. Frågan om var den verkliga ledningen finns måste dock avgöras utifrån samtliga omständigheter i det specifika fallet. Stycket utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Definitionen för en plattformsoperatörs hemvist finns i 2 kap. 20 § första stycket.

Andra stycket genomför delvis avsnitt IV.E i bilaga V till DAC. I andra stycket anges att en plattformsoperatör som uppfyller kriterierna enligt första stycket i både Sverige och en annan medlemsstat i EU är en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt denna lag om den väljer att fullgöra rapporteringskraven för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer enligt DAC 7 i Sverige i stället för i en annan medlemsstat. Om en sådan plattformsoperatör väljer att fullgöra uppgiftsskyldigheten i en annan medlemsstat är den inte en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt denna lag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

3 §

Paragrafens *första stycke* genomför avsnitt I.A.4 b i bilaga V till DAC och avsnitt I.A.4 i DPI MR. I *första stycket* anges att en plattformsoperatör som inte är undantagen även är rapporteringsskyldig om den förmedlar berörd verksamhet där en eller flera rapporteringspliktiga säljare har hemvist i en

medlemsstat i EU eller förmedlar en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat i EU och plattformsoveratoren inte enligt *punkt 1* har skatterättslig hemvist i en medlemsstat i EU, *punkt 2* är inregistrerad i en medlemsstat i EU, *punkt 3* har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i en medlemsstat i EU, *punkt 4* har ett fast driftställe i en medlemsstat i EU, eller *punkt 5* är en kvalificerad plattformsoverator utanför EU. Denna paragraf skiljer sig alltså från 2 § på så sätt att rapporteringsskyldigheten grundar sig på säljarnas verksamhet och inte på att plattformens hemvist, ledning eller driftställe kan knytas till EU eller Sverige. Med att en plattformsoverator inte är inregistrerad i en medlemsstat i EU avses att den inte är skapad där, genom registrering i enlighet med medlemsstatens nationella associationsrättsliga regler. Svenska aktiebolag och svenska handelsbolag bildade i Sverige enligt svensk associationsrätt anses exempelvis inregistrerade i Sverige i detta sammanhang. Att ett bolag som är skapat utanför EU har registrerats för mervärdesskatt i en medlemsstat innebär exempelvis inte att det är inregistrerat i en medlemsstat på det sätt som avses här.

Med förmedling avses att ingå avtal med säljare i syfte att göra en plattform tillgänglig som gör det möjligt för säljaren att vara ansluten till andra användare för att bedriva berörd verksamhet. Se angående detta även författningskommentaren till 5 §.

Se även kommentaren till DPI MR.

I *andra stycket* anges att en plattformsoverator som är rapporteringsskyldig enligt första stycket på grund av att den förmedlar berörd verksamhet där en eller flera rapporteringspliktiga säljare har hemvist i Sverige eller förmedlar en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i Sverige är en rapporteringsskyldig plattformsoverator enligt första stycket om den inte registrerar sig och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i EU.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A.1 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet plattform.

I *första stycket* anges att med plattform avses all programvara, däribland en webbplats, del av en webbplats eller applikationer, inklusive mobila applikationer, som gör det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare för att bedriva berörd verksamhet, direkt eller indirekt, i förhållande till sådana användare. Begreppet omfattar även arrangemang för inkassering och betalning av ersättning med avseende på berörd verksamhet. Det handlar alltså om programvara som är framtagen för att möjliggöra förmedling av försäljning av berörd verksamhet mellan parter som sinsemellan är fristående parter. Denna definition avser endast begreppet plattform som sådant. Begreppet plattformsoverator kopplar an till denna definition och definieras i 5 §.

I *andra stycket* finns ett undantag från begreppet plattform. Begreppet avser inte programvara som utan några ytterligare åtgärder inom ramen för en berörd verksamhet endast möjliggör, enligt *punkt 1*, hantering av betalningar i samband med berörd verksamhet, enligt *punkt 2*, användares

listning av, eller reklam för, en berörd verksamhet, eller, enligt *punkt 3*, omdirigering eller överföring av användare till en plattform. Punkt 1 innebär att en programvara som endast hanterar betalningar i samband med berörd verksamhet inte i sig ska anses vara en plattform. Om ett arrangemang för betalning av ersättning med avseende på berörd verksamhet innefattas i en plattform som syftar till att möjliggöra förmedling av försäljning av berörd verksamhet, omfattas dock även det arrangemanget av begreppet plattform enligt första stycket.

Definitionen förutsätter att möjligheten för säljare att erbjuda berörd verksamhet till användare stöds av en applikation eller annan plattformsteknologi. Ett företag som endast skickar ut erbjudanden från säljare i pappersformat omfattas således inte av begreppet.

Begreppet plattform omfattar även aktivitet via plattformen som avser inhämtande av ersättning från en användare i syfte att sedan betala ut ersättningen till säljaren, antingen helt eller delvis, före eller efter att säljaren utfört sin del av avtalet via samma applikation eller annan teknologi.

Begreppet plattform innefattar dock inte mjukvara som uteslutande hanterar betalningar relaterade till berörda verksamheter, bara publicering av annonser avseende berörda verksamheter eller omdirigering eller överföring av användare till en plattform, såvida inte någon ytterligare inblandning avseende tillhandahållandet av berörda verksamheter äger rum.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A.2 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet plattformsoperatör. Med begreppet avses en enhet som ingår avtal med säljare i syfte att göra hela eller delar av plattformen tillgänglig för dessa säljare. Vad som utgör en enhet definieras i 18 §, säljare i 15 § och plattform i 4 §. Begreppet plattform har särskild betydelse för tolkningen av denna paragraf. En plattformsoperatör är en enhet som tillhandahåller en plattform som gör det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare för att bedriva berörd verksamhet i förhållande till dem, och ingår avtal med säljare i syfte att göra plattformen tillgänglig för säljaren i detta syfte. Det är alltså fråga om en enhet som via en plattform förmedlar försäljning av berörd verksamhet mellan fristående parter som båda också är fristående i förhållande till plattformsoperatören som tillhandahåller plattformen. Om operatören själv är den enda säljaren på plattformen, eller den enda köparen på plattformen, är den inte en plattformsoperatör i den mening som avses i denna lag. En operatör som tillhandahåller en plattform på internet t.ex. för att användare där ska kunna köpa endast operatörens egna varor och tjänster eller hyra operatörens egen egendom omfattas alltså inte av begreppet plattformsoperatör och omfattas därför inte, endast på den grunden, heller av denna lagstiftning. Se också författningskommentaren till 4 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Paragrafen genomför avsnitt I.A.3 i bilaga V till DAC och avsnitt I.A.3 c i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet undantagen plattformsoperatör. Vad som utgör en rapporteringsskyldig plattformsoperatör definieras i 2 eller 3 §. I paragrafen anges att med en undantagen plattformsoperatör avses en plattformsoperatör som på förhand och årligen på ett tillfredsställande sätt visar att plattformens hela företagsmodell är sådan att den inte har rapporteringspliktiga säljare. Så kan vara fallet om en plattformsoperatör bara tillåter undantagna säljare, t.ex. marknadsnoterade företag, myndighetsenheter eller stora hotell tillträde till plattformen. För att bevisa detta kan plattformsoperatören exempelvis beskriva alla arrangemang som operatören har på plats för att försäkra sig om att inga rapporteringspliktiga säljare kan tillträda plattformen. Vad som utgör en rapporteringspliktig säljare definieras i 14 §.

Här undantas inte plattformsoperatörer som visar att affärsmodellen är sådan att säljare på plattformen inte kan göra vinst. Ett sådant undantag finns i avsnitt I.A.3 b i DPI MR men har inte tagits in i bilaga V till DAC.

En plattformsoperatör som anser sig vara en undantagen plattformsoperatör under en viss rapporteringspliktig period kan senast före utgången av kalenderåret före den rapporteringspliktiga perioden, enligt 5 kap. 1 §, ansöka om ett beslut från Skatteverket om detta och därmed slippa genomföra förfarandet för kundkännedom enligt 6 kap. och lämna kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

7 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A.5 i bilaga V till DAC. I paragrafen finns definitionen av begreppet kvalificerad plattformsoperatör utanför EU. Som en grundläggande förutsättning, utöver villkoren i punkt 1 och 2, anges att den berörda verksamhet som plattformsoperatören förmedlar endast består av kvalificerad berörd verksamhet. Detta innebär att all berörd verksamhet som plattformsoperatören förmedlar ska vara kvalificerad berörd verksamhet för att plattformsoperatören ska kunna ses som en kvalificerad plattformsoperatör utanför EU. Om plattformsoperatören även förmedlar verksamhet som inte är berörd verksamhet, t.ex. gräsrotsfinansiering, behöver den verksamheten dock inte vara kvalificerad berörd verksamhet. Vad som utgör en plattformsoperatör definieras i 5 § och berörd verksamhet respektive kvalificerad berörd verksamhet i 10 och 11 §§. Med förmedling avses att ingå avtal med säljare i syfte att göra en plattform tillgänglig som gör det möjligt för säljaren att vara anslutna till andra användare för att bedriva berörd verksamhet. Se angående detta även författningskommentaren till 5 §.

I *punkt 1* anges att plattformsoperatören också ska ha skatterättslig hemvist i en kvalificerad jurisdiktion utanför EU.

I *punkt 2* anges att plattformsoperatören i stället för punkt 1 antingen enligt *a* kan vara registrerad i enlighet med lagstiftningen i en kvalificerad jurisdiktion utanför EU eller alternativt enligt *b* ha sin plats för

företagsledning eller faktiska företagsledning i en kvalificerad jurisdiktion utanför EU. Prop. 2022/23:6

Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.
Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

8 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A.6 i bilaga V till DAC. I paragrafen finns definitionen av begreppet kvalificerad jurisdiktion utanför EU. Med kvalificerad jurisdiktion utanför EU avses en stat eller jurisdiktion utanför EU som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av den staten eller jurisdiktionen. Vad som utgör ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter definieras i 9 §. Begreppet rapporteringspliktiga jurisdiktioner syftar inte på den svenska definitionen, utan andra länders förteckningar. Med jurisdiktion avses en stat eller en jurisdiktion som inte har status som en självständig stat, till exempel Bonaire, Sint Eustatius och Saba.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

9 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A.7 i bilaga V till DAC. I paragrafen finns definitionen av begreppet gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter. För att utgöra ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter gäller, utöver punkterna 1 och 2, den grundläggande förutsättningen att det rör sig om ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen.

I *punkt 1* anges att avtalet måste kräva automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga med dem som anges i avsnitt III.B i bilaga V till DAC 7. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Av *punkt 2* framgår att likvärdigheten som avses i 1 ska ha bekräftats i en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ac.7 i DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

10 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A.8 i bilaga V till DAC samt avsnitt I.A.5 och I.A.8 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet berörd verksamhet. För att utgöra en berörd verksamhet gäller, utöver någon av punkterna 1–4, den grundläggande förutsättningen att det ska röra sig om verksamhet som utförs mot ersättning.

Begreppet ersättning definieras i 12 § och innebär bl.a. att plattformsoperatören ska känna till eller rimligen kunna förväntas känna till beloppet. Detta är en förutsättning och har stor betydelse för tolkningen av denna paragraf. Se vidare författningskommentaren till 12 §. Med belopp i detta sammanhang avses en vid betydelse vilket innebär att det är ersättning i pengar så väl som värde av det som säljaren erhåller.

I *första stycket 1* anges att det kan röra sig om uthyrning av fast egendom. I detta sammanhang är fast egendom ett unionsrättsligt begrepp. Uthyrningen kan vara direkt eller indirekt. Den som hyr ut den fasta egendomen kan ha förfoganderätt till den genom lös egendom som medför

rätt att förfoga över fast egendom, t.ex. genom bostadsrätt eller hyresrätt. Den som hyr ut den fasta egendomen behöver alltså inte ha äganderätt till den. Fast egendom inkluderar både bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter samt parkeringsplatser, campingplatser och annan fast egendom. Uthyrning av fast egendom innefattar både långtidsuthyrning och korttidsuthyrning, oavsett med vilken rätt säljaren innehar den fasta egendomen. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Definitionen av undantagen säljare i 17 § innehåller ett undantag från rapporteringsplikt för stora kommersiella säljare som tillhandahåller hotellrum m.m. Vidare finns där undantag för säljare som är myndighetsenheter, enheter vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad och säljare av varor som har sålt varor vid ett fåtal tillfällen och för ett begränsat belopp under året. Det sistnämnda undantaget syftar exempelvis på fysiska personer som säljer personlig egendom i begränsad utsträckning.

I *första stycket 2* anges att det kan röra sig om en personlig tjänst. Begreppet personlig tjänst definieras i 13 §.

I *första stycket 3* anges att det även kan röra sig om försäljning av varor. Begreppet varor definieras i 28 §. En operatör som tillhandahåller en plattform för att användare där ska kunna köpa endast operatörens egna varor omfattas inte av begreppet plattformsoperatör och omfattas därför inte, endast på den grunden, heller av denna lagstiftning, se 5 §. En plattformsoperatör som använder plattformen för att sälja egna varor men även tillhandahåller plattformen för att andra säljare ska kunna sälja sina varor omfattas endast i den del som det är andra säljare än plattformsoperatören själv som säljer varorna.

I *första stycket 4* anges slutligen att det kan röra sig om uthyrning av transportmedel. Med transportmedel avses t.ex. bil, cykel, elsparkcykel och båt. Däremot omfattas inte t.ex. husvagn av begreppet transportmedel. Tillgång till en uppställd husvagn kan dock ingå i att hyra en fast egendom enligt första stycket 1. En husbil är däremot ett transportmedel eftersom en sådan kan framföras på egen hand. Försäljning av biljetter för att resa med allmänna kommunikationsmedel omfattas inte eftersom köparen endast reserverar en plats på transportmedlet som går enligt tidtabell. Köparen förfogar således inte över transportmedlet, t.ex. bussen eller tåget. Om t.ex. en buss abonneras för en viss tidperiod torde abonnenten kunna förfoga över bussen och uthyrningen omfattas då av begreppet uthyrning av transportmedel.

I *andra stycket* finns ett undantag från berörd verksamhet eftersom begreppet inte inkluderar verksamheter som utförs av en säljare i rollen som anställd hos plattformsoperatören eller hos en enhet som är en närstående enhet till den. Begreppet närstående enhet definieras i 23 §. Med att en person utför verksamheten ”i rollen som anställd” avses att personen utför tjänsten inom ramen för sin anställning och inte som en privat verksamhet eller näringsverksamhet vid sidan om anställningen hos plattformsoperatören. Ett exempel på när undantaget är tillämpligt är när plattformsoperatören själv är säljaren men tjänsten levereras av eller utförs av en anställd hos denne. I en sådan situation handlar det inte om förmedling utan i stället om ett led i plattformens egen försäljning. Avgörande för om en tjänst ska anses utförd inom ramen för ett anställningsförhållande är tillämplig arbetsrättslig lagstiftning, som i

allmänhet avser den arbetsrättsliga lagstiftningen i den stat eller jurisdiktion där säljaren fysiskt utför tjänsten (jfr kommentaren till avsnitt I.A.5 i DPI MR).

Om olika typer av berörda verksamheter tillhandahålls i ett sammanhang via samma plattform men av olika säljare, ska de hanteras separat och den rapporteringsskyldiga plattformoperatören ska lämna uppgifter separat för varje rapporteringspliktig säljare. Om en och samma säljare tillhandahåller flera berörda verksamheter i ett sammanhang ska, såvida den ena verksamheten inte är klart underordnad den andra, den rapporteringsskyldiga plattformoperatören dela upp transaktionen mellan de berörda verksamheterna. Uppgifter ska sedan lämnas separat om de olika verksamheterna. Om det inte går att göra en sådan uppdelning får plattformoperatören lämna uppgifter om verksamheten såsom varande det ena eller det andra av de berörda verksamheterna, beroende på vilken av dem som får anses utgöra den huvudsakliga delen.

Ett exempel på när en berörd verksamhet får anses klart underordnad en annan är när samma säljare tillhandahåller en vara, t.ex. mat från en restaurang, och hemleveransen av den. Den personliga tjänst som hemleveransen innebär får då anses vara klart underordnad försäljningen av varan. Hela transaktionen ska då betraktas som en försäljning av varor. Vid korttidshyra av en bostad torde det vara vanligt att el ingår. Elen får i dessa fall normalt anses vara en klart underordnad del av vad hyrestagaren betalar för och ingår i hyrandet av den fasta egendomen. Det kan dock finnas situationer där det inte är hyran av den fasta egendomen som är den huvudsakliga delen som hyrestagaren betalar för. Förfoganderätten till en fast egendom kan vara underordnad en annan berörd verksamhet. Ett exempel på detta skulle kunna vara att en privat sjukvårdgivare ger en patient förfoganderätt till ett rum på ett sjukhus före och efter det att en operation utförs. Det skulle också kunna vara så att el är det som är vad köparen huvudsakligen betalar för medan t.ex. en plats att ställa en bil som ska laddas på är en underordnad del av betalningen. Att en person får utnyttja ett utrymme för att ställa bilen på medan bilen tankas med bensin får i vart fall anses klart underordnat köpet av bensin.

Se vidare författningskommentaren till 13 § när det gäller kombinationer av olika typer av berörda verksamheter.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

11 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A.9 i bilaga V till DAC. I paragrafen finns definitionen av begreppet kvalificerad berörd verksamhet. I paragrafen anges att med kvalificerad berörd verksamhet avses en berörd verksamhet som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar enligt ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter. Begreppen berörd verksamhet definieras i 10 § och gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter i 9 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Paragrafen genomför avsnitt I.A.10 i bilaga V till DAC och avsnitt I.A.6 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet ersättning. I paragrafen anges att med ersättning avses ersättning i någon form som tillgodoräknas eller betalas ut till en säljare avseende den berörda verksamheten och vars belopp eller värde plattformoperatören känner till eller rimligen kan förväntas känna till. Med belopp i detta sammanhang avses en vid betydelse vilket innebär att det är ersättning i pengar så väl som värde av det som säljaren erhåller. Det anges vidare att ersättningen dock inte innefattar eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören har hållit inne eller tagit ut. Detta innebär exempelvis att mervärdesskatt och skatter som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören kan ha hållit inne eller tagit ut inte innefattas i begreppet ersättning.

Att en säljare lägger ut en annons på en plattform om att en säljare vill hyra ut fast egendom, tillhandahålla en personlig tjänst, sälja en vara eller hyra ut ett transportmedel för ett visst belopp innebär inte i sig att plattformoperatören känner till eller rimligen kan förväntas känna till ersättningens belopp. Om kontakten mellan säljare och köpare sedan tas direkt mellan dem för att nå en överenskommelse och betalning sker utan inblandning av plattformen har plattformoperatören inte kännedom om, och kan rimligen inte antas ha kännedom om, ifall annonsen leder till en försäljning och till vilket pris försäljningen i så fall slutligen sker. Om beställning från användare, bekräftelse från köpare och betalningsuppdrag från ett konto till ett annat, å andra sidan, sker via plattformen känner plattformoperatören till, eller får rimligen antas känna till, ersättningens storlek. Detta gäller även om plattformoperatören använder sig av en utomstående betalningsförmedlare, eftersom betalningen sker via plattformen. Mellan dessa ytterligheter kan det finnas olika mellanting. Det kan tänkas finnas fall där kontakter sker mellan säljare och köpare vid sidan om plattformen för att komma överens om ett pris, men plattformoperatören sedan innehåller det belopp som uppgetts av säljaren och köparen från det att köparen betalar beloppet till dess att denne bekräftar att den mottagit t.ex. en vara. Först därefter ser plattformoperatören till att betalningen kommer säljaren till godo. Även i dessa fall får plattformoperatören anses känna till beloppet. Det kan också finnas fall där plattformoperatören tillhandhåller ett avtal för köparen och säljaren att använda sinsemellan för transaktionen. Om avtalet då inte innehåller något pris och betalningen inte heller sker via plattformen, kan plattformoperatören inte anses ha kännedom om, eller rimligen kunna antas ha kännedom om, betalningsbeloppet. Om avtalet däremot innehåller ett pris och säljaren och köparen bekräftar att transaktionen genomförts i enlighet med avtalet eller betalningen sker via plattformen får plattformoperatören anses känna till, eller rimligen kunna känna till, beloppet.

Det är också denna ersättning som uppgift ska lämnas om enligt 22 c kap. 10 § 4 SFL. Av 22 c kap. 10 § 5 SFL framgår att uppgift vid sidan om detta ska lämnas separat om eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören har hållit inne eller tagit ut. Se vidare författningskommentaren till 22 c kap. 10 § SFL.

Se vidare författningskommentaren till 10 § för definitionen av berörd verksamhet som det aktuella begreppet har stor betydelse för tolkningen av.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

13 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A.11 i bilaga V till DAC och avsnitt I.A.7 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet personlig tjänst. Med personlig tjänst avses en tjänst som, utöver att uppfylla villkoren i punkterna 1 och 2, innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete.

I *punkt 1* anges att tjänsten också ska utföras av en eller flera fysiska personer som agerar oberoende eller på en enhets vägnar.

I *punkt 2* anges att tjänsten slutligen ska utföras på en användares begäran efter att ha förmedlats via en plattform. Tjänsten kan utföras online eller fysiskt offline. Med förmedling avses att ingå avtal med säljare i syfte att göra en plattform tillgänglig som gör det möjligt för säljaren att vara anslutna till andra användare för att bedriva berörd verksamhet. Se angående detta även författningskommentaren till 5 §.

Av kommentaren till avsnitt I.A.5 i DPI MR anges bl.a. att personlig tjänst innefattar ett vitt spektrum av tjänster. Som exempel anges bl.a. transport och bud, kroppsarbete, undervisning, juridiska tjänster och bokföringstjänster. En säljare som är en enhet och tillhandahåller transport genom att förlita sig på en eller flera fysiska personer som förare ska exempelvis anses tillhandahålla personliga tjänster. En tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete och samtidigt tillhandahålls till en eller flera användare, t.ex. språkkurser online, musikaliska eller andra artistiska uppträdanden, sportsessioner (inklusive sådana som tillhandahålls genom strömmingsmedia) ska anses vara personliga tjänster mellan säljaren och var och en av användarna.

Personlig tjänst innefattar dock inte tjänster som tillhandahålls med anledning av ett anställningsförhållande med plattformsoperatören eller en enhet som är närstående till plattformsoperatören (se även 10 §).

Det kan finnas transaktioner som involverar både försäljning av varor och personliga tjänster. Ett exempel som ges i kommentaren till avsnitt I.A.5 i DPI MR är att en säljare kan tillhandahålla platsättningstjänster samtidigt som den tillhandahåller det kakel som ska sättas. Den del som består i att tillhandahålla kakel är inte en personlig tjänst utan försäljning av varor, medan den del som består i att utföra kakelsättningen dock är en personlig tjänst. I sådana fall ska aktiviteten, i den utsträckning det är möjligt för plattformsoperatören, delas upp mellan försäljning av varor och personliga tjänster. Om det inte går att göra en sådan uppdelning får plattformsoperatören lämna uppgifter om verksamheten såsom varande det ena eller det andra av de berörda verksamheterna, beroende på vilken av dem som får anses utgöra den huvudsakliga delen.

När det gäller en personlig tjänst, t.ex. en leveranstjänst, avseende varor som tillhandahålls av en annan säljare, t.ex. en restaurang, är försäljningen av varor inte underordnad leveransen. Det är då fråga om två olika berörda verksamheter som utförs av två olika säljare och uppgifter ska därför

lämnas separat om den personliga tjänsten att leverera varan och försäljningen av varan. Om varan däremot levereras av samma säljare som tillhandahåller varan, får leveransen ofta anses vara klart underordnad försäljningen av varan och uppgifter ska då lämnas om transaktionen såsom försäljning av varor.

Detsamma gäller vid andra kombinationer av olika berörda tjänster. Traditionella taxitrafiktjänster, dvs. att en förare (med egen bil), hämtar en passagerare på en plats och kör denne till en annan plats, får t.ex. normalt betraktas som en personlig tjänst och inte som en kombination av uthyrning av transportmedel och en personlig tjänst. Även om passageraren tar ett säte i anspråk under resan kan passageraren inte sägas ha rådighet över bilen under resan. Det kan dock även finnas andra typer av taxitrafiktjänster som snarare innebär att en kund hyr en bil och samtidigt anlitar en förare. Om bilen i en sådan situation hyrs ut av en annan säljare än den som tillhandahåller föraren, är det fråga om två olika berörda verksamheter som tillhandahålls separat. Uppgifter ska då lämnas separat om de olika berörda verksamheterna. Om det är en säljare som tillhandahåller båda de berörda verksamheterna, ska transaktionen på det sätt som beskrivits ovan delas upp mellan de berörda verksamheterna. Om det inte går att göra en sådan uppdelning får plattformoperatören lämna uppgifter om verksamheten såsom varande det ena eller det andra av de berörda verksamheterna, beroende på vilken av dem som får anses utgöra den huvudsakliga delen.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

14 §

Paragrafen genomför avsnitt I.B.3 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet rapporteringspliktig säljare. Med en rapporteringspliktig säljare avses en aktiv säljare som inte är en undantagen säljare. Begreppet aktiv säljare definieras i 16 § och begreppet undantagen säljare i 17 §.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

15 §

Paragrafen genomför avsnitt I.B.1 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet säljare. Med en säljare avses en användare av en plattform som vid något tillfälle under den rapporteringspliktiga perioden enligt 25 § är registrerad på plattformen och utför en berörd verksamhet enligt 10 §. Begreppet registrerad används här i vid mening och innefattar situationer där användaren har skapat en profil eller ett konto på plattformen och ingått avtal med plattformoperatören. En säljare kan både vara en fysisk person och en enhet som använder en plattform. Begreppen aktiv säljare definieras i 16 § och undantagen säljare i 17 §.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

16 §

Paragrafen genomför avsnitt I.B.2 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet aktiv säljare. Med en aktiv säljare avses en säljare som enligt punkt 1 eller 2 agerat under den rapporteringspliktiga perioden enligt 25 §. Begreppet säljare definieras i 15 §.

Av *punkt 1* framgår att en aktiv säljare är en säljare som tillhandahåller en berörd verksamhet enligt 10 §.

Av *punkt 2* framgår att en aktiv säljare också är en säljare som tillgodoräknas eller får ersättning utbetald med anledning av en berörd verksamhet enligt 10 §. Det är kopplingen till den berörda verksamheten som är avgörande. Den säljare som inte utför eller får betalt för berörd verksamhet är därför inte aktiv, även om säljaren skulle få betalt för någonting annat än berörd verksamhet. Begreppet ersättning definieras i 12 §.

Om en säljare t.ex. utfört en tjänst i december år 0 och får betalt för detta i januari år 1, är säljaren en aktiv säljare både år 0 och år 1. År 0 är säljaren aktiv för att den tillhandahållit en tjänst och år 1 för att den fått betalt för tjänsten.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

17 §

Paragrafen genomför avsnitt I.B.4 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet undantagen säljare. Med undantagen säljare avses en säljare som uppfyller någon av punkterna 1–4. Begreppen säljare och aktiv säljare definieras i 15 och 16 §§.

I *punkt 1* anges att en undantagen säljare är en säljare som är en myndighetsenhet. Begreppet myndighetsenhet definieras i 22 §.

I *punkt 2* anges att en undantagen säljare är en säljare som är en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående enhet till en sådan enhet. Begreppet enhet definieras i 18 §.

I *punkt 3* anges att en undantagen säljare är en säljare som är en enhet för vilken plattformsoperatören har förmedlat uthyrningar av fast egendom avseende samma förtecknade egendom under den rapporteringspliktiga perioden och antalet uthyrningar uppgår till fler än 2 000. Det som avses är fler än 2 000 olika bokningar. Om flera dagars uthyrning ingår i en och samma bokning ska därför detta räknas som en uthyrning. Punkten syftar till att undanta stora kommersiella säljare som tillhandahåller hotellrum, stugor eller andra fasta egendomsenheter om de är belägna på samma adress, innehas av samma ägare och bjuds ut till uthyrning på en plattform av samma säljare. Definitionen av begreppen enhet finns i 18 § och förtecknad egendom finns i 19 §.

I *punkt 4* anges att en undantagen säljare är en säljare för vilken plattformsoperatören har förmedlat försäljning av varor vid färre än 30 tillfällen och för vilken den totala ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats inte överstigit 2 000 euro, under den rapporteringspliktiga perioden. Det kan exempelvis gälla fysiska personer som säljer personlig

egendom i begränsad utsträckning. Det som avses är 30 olika transaktioner. Om flera varor ingår i en och samma transaktion ska därför detta räknas som ett tillfälle. För att undantaget ska vara tillämpligt får inte heller totalbeloppet överstiga 2 000 euro för samtliga transaktioner under den rapporteringspliktiga perioden. I beloppet ingår inte mervärdesskatt, se också författningskommentaren till 12 § där begreppet ersättning definieras. Begreppet rapporteringspliktig period definieras i 25 §.

Med att plattformoperatören förmedlat berörd verksamhet avses att denne gjort en plattform tillgänglig som gjort det möjligt för säljaren att vara ansluten till den andra användaren för att sälja den berörda verksamheten till den andra användaren. Se angående detta även författningskommentaren till 5 §.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

18 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C.1 i bilaga V till DAC och avsnitt I.C.3 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet enhet. Med en enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, ett partnerskap, en trust eller en stiftelse. Definitionen motsvarar den som anges i DAC 2 och genomförts i 2 kap. 22 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Handelsbolag och kommanditbolag innefattas också i definitionen eftersom de är juridiska personer. Även utländska motsvarigheter omfattas av definitionen. Truster omfattas av begreppet även om de inte är juridiska personer. Fysiska personer är inte enheter.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

19 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C.7 i bilaga V till DAC och avsnitt I.C.8 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet förtecknad egendom. Med en förtecknad egendom avses alla fasta egendomsenheter, som uppfyller samtliga villkor i 1–3. Begreppet fast egendomsenhet har ingenting med det i 18 § definierade begreppet enhet att göra. En fast egendomsenhet kan vara en eller flera fastigheter, eller en eller flera delar av en eller flera fastigheter, som är lämpade att hyras ut som en sammanhängande del. Det kan t.ex. vara hotellrum eller stugor i en stugby. En förtecknad egendom kan således bestå av många fasta egendomsenheter såsom hotellrum eller stugor. Begreppet fast egendomsenhet har endast betydelse för definitionen av förtecknad egendom. Begreppet förtecknad egendom har i sin tur i huvudsak betydelse för att avgöra om en säljare är undantagen från rapportering enligt 17 § 3.

I *punkt 1* anges att egendomsenheterna ska vara belägna på samma adress.

I *punkt 2* anges att egendomen ska innehas av en och samma ägare. Det innebär att undantaget inte är tillämpligt om flera fysiska personer eller

enheter är direkta ägare av den fasta egendomen. Om egendomen innehåvs av flera ägare indirekt t.ex. genom ägande i ett mellanliggande bolag som i sin tur är ensam ägare av egendomen, utgör det dock inget hinder mot att undantaget ska vara tillämpligt.

I *punkt 3* anges att egendomen ska bjudas ut till uthyrning på en plattform av samma säljare. Det behöver dock inte vara samma fysiska person eller enhet som äger respektive hyr ut den förtecknade egendomen.

För säljare som bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom ska förfarande för kundkännedom enligt 6 kap. 7 § genomföras för uppgifter som hämtas in.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3 och 5.4.

20 §

Paragrafens första stycke saknar motsvarighet i DAC 7 och DPI MR. Paragrafens andra och tredje stycke genomför avsnitt II.D i bilaga V till DAC och i DPI MR där det finns bestämmelser om när en rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska anse att en säljare har hemvist i en viss stat eller jurisdiktion. Paragrafens fjärde stycke genomför delvis avsnitt II.B.3 i bilaga V till DAC. I paragrafen finns definitionen av begreppet hemvist. Begreppet rapporteringsskyldig plattformsoperatör definieras i 2 och 3 §.

I *första stycket* anges att en plattformsoperatör ska anses ha hemvist i en stat eller jurisdiktion där den har skatterättslig hemvist i enlighet med den statens eller jurisdiktionens lagstiftning. Det spelar inte någon roll om personen också har hemvist i den staten eller jurisdiktionen enligt ett skatteavtal. För svenskt vidkommande har en person skatterättslig hemvist i Sverige om personen är obegränsat skattskyldig.

I *andra stycket* anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska anse att en säljare har hemvist i den stat eller jurisdiktion där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan stat eller jurisdiktion än den där säljaren har sin primära adress anges att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska anse att säljaren har hemvist även i den stat eller jurisdiktion där skatteregistreringsnumret har utfärdats om det är en medlemsstat i EU. Det krävs att det är en medlemsstat inom EU eftersom skatteregistreringsnummer inte har någon påverkan på var en person ska anses bosatt enligt DPI MR. Begreppet primär adress definieras i 2 kap. 24 §.

I *tredje stycket* anges att om säljaren har lämnat upplysningar om förekomsten av ett fast driftställe enligt 6 kap. 4 § 6 ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören anse att säljaren har hemvist även i respektive medlemsstat i Europeiska unionen som angetts av säljaren som ett fast driftställe. Det krävs att det är en medlemsstat inom EU eftersom fast driftställe inte har någon påverkan på var en person ska anses ha hemvist enligt DPI MR.

I *fjärde stycket* anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, utöver första–tredje styckena, ska anse att en säljare har hemvist i var och en av de stater och jurisdiktioner som bekräftats av en elektronisk identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av EU och avses i 6 kap. 5 §.

Se även kommentaren till DPI MR.

21 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C.8 i bilaga V till DAC och avsnitt I.C.9 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet identifikationskod för finansiellt konto. Med begreppet identifikationskod för finansiellt konto avses ett unikt identifieringsnummer eller motsvarande som finns tillgängligt för plattformoperatören och som gäller det bankkonto eller annat liknande konto för betalningstjänster till vilket ersättning betalats ut eller tillgodoräknas. En motsvarighet till ett unikt identifieringsnummer kan vara en annan beteckning eller referens som gäller kontot.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

22 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C.2 i bilaga V till DAC. I paragrafen finns definitionen av begreppet myndighetsenhet. Med begreppet myndighetsenhet avses en enhet som uppfyller något av villkoren i punkt 1–3.

I *första stycket 1* anges att det kan vara en medlemsstat eller annan stat eller jurisdiktion, eller dess regering. I DAC 7 anges endast regeringarna men det får förstås som "staten eller regeringen".

I *första stycket 2* anges att det också kan vara ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en medlemsstat eller i en annan stat eller jurisdiktion.

I *första stycket 3* anges slutligen att det också kan vara en myndighet eller ett organ som helt ägs av en eller flera sådana enheter som avses i första stycket 1 och 2. Med myndighetsenhet avses exempelvis aktiebolag som till fullo ägs av stat eller kommun, jfr punkt 47 i kommentaren till avsnitt I DPI MR.

I *andra stycket* anges vidare att ett subnationellt politiskt förvaltningsområde som avses i första stycket 2 omfattar delstater, provinser, län, regioner och kommuner.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

23 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C.1 i bilaga V till DAC. I paragrafen finns definitionen av begreppet närstående enhet. Med en närstående enhet avses en enhet som uppfyller något av villkoren enligt första stycket 1–3. Begreppet enhet definieras i 18 §.

I *första stycket 1* anges att med en närstående enhet avses en enhet som kontrollerar den andra enheten.

I *första stycket 2* anges att med en närstående enhet avses en enhet som kontrolleras av den andra enheten.

I *första stycket 3* anges att med en närstående enhet avses en enhet som står under gemensam kontroll tillsammans med den andra enheten.

I *andra stycket* vidareutvecklas att med kontroll i första stycket avses direkt eller indirekt innehav av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet. Detta innebär exempelvis att en enhet inte bedöms som

närstående om den direkt bara innehar 40 procent av rösterna men 80 procent av värdet (eller tvärt om) i en enhet.

I *tredje stycket* vidareutvecklas att vid ett indirekt innehav ska bedömningen av om villkoren om kontroll i första och andra styckena är uppfyllda göras genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. Vidare anges att en person som innehar mer än 50 procent av rösterna på en nivå ska anses inneha 100 procent av rösterna på den nivån.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

24 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C.5 i bilaga V till DAC och avsnitt I.C.6 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet primär adress. Med primär adress avses enligt punkterna 1 och 2 den adress där en säljare som är en fysisk person har sin primära bostad och den adress där en säljare som är en enhet har sitt säte.

Med den primära adressen enligt *punkt 1* avses den plats där säljaren bor och som denne betraktar som sin huvudsakliga bostad. I Sverige motsvarar detta närmast av vad som rätteligen skulle ha utgjort säljarens folkbokföringsadress. För en person som ska vara folkbokförd i Sverige ska denna, om den har en s.k. enkel bosättning enligt 7 § första stycket folkbokföringslagen (1991:481), vara folkbokförd på den fastighet där han eller hon regelmässigt tillbringar sin dygnsvila. För att Skatteverket enligt 3–5 §§ folkbokföringslagen ska besluta att folkbokföra en person i Sverige måste vissa förutsättningar vara uppfyllda. Hur lång tid och i vilken omfattning en person kan antas komma att vistas i Sverige är avgörande för om personen kan bli folkbokförd i riket eller inte. Även om personen inte ska folkbokföras i Sverige kan denne ha en primär adress här om denne bor här och betraktar denna som sin huvudsakliga bostad.

Adressen där en enhet har sitt säte enligt *punkt 2* är inte samma sak som registrerad företagsadress. Uppgift om primär adress ska bl.a. inhämtas om rapporteringspliktiga säljare och uppgift om företagsadress ska överföras om vissa plattformoperatörer (jfr 6 kap. 3 och 4 §§ POL och 13 § LAUP).

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

25 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C.6 i bilaga V till DAC och avsnitt I.C.7 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av begreppet rapporteringspliktig period. Med rapporteringspliktig period avses det kalenderår avseende vilket kontrolluppgift ska lämnas enligt 22 c kap. SFL.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

26 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt I.C.4 i bilaga V till DAC. I paragrafen finns definitionen av registreringsnummer för mervärdesskatt. Med registreringsnummer för mervärdesskatt avses ett unikt nummer som identifierar en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som är registrerad för mervärdesskatt. Här används

begreppet juridisk person och inte begreppet enhet eller begreppet rättslig enhet. Med begreppet rättslig enhet, som används i DAC 7, får antas avses en juridisk person. Det innebär att det som avses inte innefattar t.ex. truster som inte är juridiska personer. Detta kan utgöras av det registreringsnummer som tilldelats av Skatteverket vid registrering för mervärdesskatt enligt 2 kap. 2 § första stycket SFF eller det individuella nummer (identifieringsnummer) Skatteverket tilldelat den som omfattas av ett identifieringsbeslut enligt 7 § första stycket lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för distansförsäljning av varor och för tjänster.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

27 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C.3 i bilaga V till DAC och avsnitt I.C.4 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av skatteregistreringsnummer. Med skatteregistreringsnummer avses registreringsnummer för skattebetalare utfärdad av en stat eller jurisdiktion där säljaren har hemvist, eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

28 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C.9 i bilaga V till DAC och avsnitt I.C.10 i DPI MR. I paragrafen finns definitionen av varor. Med varor avses alla materiella tillgångar.

Se även kommentaren till DPI MR.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

3 kap.

1 §

Kapitlet tas in i syfte att möjliggöra den kontroll som ska ske enligt avsnitt IV.B.2 i bilaga V till DAC. Paragrafens andra stycke genomför delvis avsnitt IV.E i bilaga V till DAC. I paragrafen finns bestämmelser om skyldigheten för en plattformoperatör som har anknytning till Sverige och eventuellt flera andra medlemsstater att anmäla och meddela de behöriga myndigheterna om i vilken medlemsstat operatören valt att fullgöra rapporteringskraven.

I *första stycket* anges att en sådan plattformoperatör snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts ska anmäla till Skatteverket att den uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 2 § första stycket. Denna anmälningsskyldighet gäller samtliga plattformoperatörer som har en anknytning till Sverige oavsett om plattformoperatören väljer att fullgöra rapporteringsskyldigheten i Sverige eller inte enligt 2 kap. 2 § andra stycket.

I *andra stycket* anges att en plattformoperatör som på grund av anknytning uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldig i mer än en medlemsstat i EU snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts ska meddela Skatteverket om i vilken medlemsstat plattformoperatören valt att rapportera. Detta ska även plattforms-

operatören meddela till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater där kriterierna är uppfyllda. En sådan plattformoperatör som inte valt någon medlemsstat att fullgöra rapporteringskraven i, ska anses vara rapporteringsskyldig i Sverige. Stycket utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I 3 § anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan eller ett meddelande enligt denna paragraf ska innehålla.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.2.

2 §

Av paragrafen framgår att en plattformoperatör som anmält sig enligt 1 § snarast men senast inom två månader efter att operatören inte längre uppfyller kriterierna, ska anmäla till Skatteverket om den inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 2 §. Det finns inte någon skyldighet enligt denna lag att meddela andra behöriga myndigheter om ändrade förhållanden till skillnad från vad som gäller vid val av medlemsstat att fullgöra rapporteringsskyldigheten i enligt 1 § andra stycket.

I 3 § anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt denna paragraf ska innehålla.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.2.

3 §

I paragrafen anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan eller ett meddelande enligt 1 § eller anmälan enligt 2 § ska innehålla.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.2.

4 kap.

1 §

Paragrafen genomför delvis artikel 8ac.4 i DAC och avsnitt IV.F.1 i bilaga V till DAC. I paragrafen anges att en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 3 § första stycket, dvs. en plattformoperatör som har hemvist utanför EU och bedriver berörd verksamhet med säljare som har hemvist i en medlemsstat i EU eller som avser uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat i EU, ska ansöka om registrering hos en behörig myndighet i en medlemsstat när den inleder sin verksamhet som plattformoperatör.

Om plattformoperatören väljer att ansöka om registrering i Sverige framgår det av 2 § vad en ansökan till Skatteverket om registrering ska innehålla. I 4 § upplyses om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en sådan ansökan om registrering ska innehålla.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1

Paragrafen tas in för att delvis genomföra artikel 8ac.4 i DAC och avsnitt IV.F.2 i bilaga V till DAC. Paragrafen anger att om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 1 §, dvs. en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som inte har hemvist i EU, väljer att ansöka om registrering hos Skatteverket för att lämna uppgifter i Sverige ska den lämna upplysningar enligt första stycket 1–6 i ansökan. I *första stycket 1* anges att ansökan ska innehålla uppgift om namn. I *första stycket 2* anges att ansökan ska innehålla uppgift om postadress. I *första stycket 3* anges att ansökan ska innehålla uppgift om elektroniska adresser, inbegripet webbplatser. Detta inkluderar även t.ex. e-postadress. I *första stycket 4* anges att ansökan ska innehålla uppgift om eventuellt skatteregistreringsnummer som har utfärdats till den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. I *första stycket 5* anges att det med ansökan ska lämnas ett intyg om var den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören, i förekommande fall, har registrerats för mervärdesskatt enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och 3 i rådets direktiv 2006/112/EG. En ansökan behöver bara innehålla ett sådant intyg i de fall plattformsoperatören har registrerats för mervärdesskatt inom EU enligt nämnda direktiv. I *första stycket 6* anges slutligen att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska ange de medlemsstater i vilka de rapporteringspliktiga säljarna har hemvist.

I *andra stycket* anges att en plattformsoperatör som är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 3 § ska ansöka om registrering som rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt första stycket om den inte registreras och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i EU.

I 4 § upplyses om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan ska innehålla.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1.

3 §

Paragrafen tas in för att delvis genomföra artikel 8ac.4 i DAC och avsnitt IV.F.3 i bilaga V till DAC. I paragrafens *första stycke* anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som ansöker om registrering hos Skatteverket enligt 2 § snarast men senast inom två månader ska anmäla ändringar av de uppgifter som lämnats. 10 § LAUP kan bli tillämplig om en plattformsoperatör inte fullgör sin registreringsskyldighet.

I paragrafens *andra stycke* anges att en plattformsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 3 § första stycket, snarast men senast inom två månader efter att kriterierna inte längre uppfylls, ska anmäla detta till Skatteverket.

Anmälan ska ske snarast efter att förändringen skett.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1.

4 §

I paragrafen anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering enligt 2 § eller en anmälan enligt 3 § ska innehålla.

5 kap.*1 §*

Paragrafen tas in för att delvis genomföra avsnitt I.A.3 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafens *första stycke första meningen* anges att en plattformoperatör som anser sig vara en undantagen plattformoperatör under en viss rapporteringspliktig period kan ansöka om detta hos Skatteverket senast före utgången av kalenderåret före den rapporteringspliktiga perioden. I paragrafens *första stycke andra meningen* anges att en enhet som blir en plattformoperatör under den rapporteringspliktiga perioden ska göra ansökan snarast men senast före den rapporteringspliktiga periodens utgång.

I *andra stycket* anges att plattformoperatören, tillsammans med ansökan, ska ge in underlag för att visa att plattformens hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare.

Begreppet undantagen plattformoperatör definieras i 2 kap. 6 §. Där anges att en undantagen plattformoperatör årligen och på förhand på ett tillfredsställande sätt ska visa att plattformens hela företagsmodell är sådan som avses i denna paragraf. Ansökan ska alltså avse en viss rapporteringspliktig period och ges in innan den rapporteringspliktiga perioden inleds. En undantagen plattformoperatör är inte en rapporteringsskyldig plattformoperatör och behöver därför inte genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. För att undantaget ska få fullt genomslag måste detta konstateras innan den rapporteringspliktiga perioden inleds. Det är frivilligt för en plattformoperatör att ansöka om att bli en undantagen plattformoperatör. Om plattformoperatören lämnar in ansökan efter att det återstår tre månader av kalenderåret före den rapporteringspliktiga perioden kan det dock innebära att Skatteverket inte hinner fatta ett beslut om undantag enligt 11 § LAUP innan den rapporteringspliktiga perioden har inletts. Plattformoperatören har då i inledningen av den rapporteringspliktiga perioden inte möjlighet att undvika att genomföra kundkännedomsprocessen eftersom ett beslut från Skatteverket om att operatören är undantagen saknas.

Utgångspunkten är att en ansökan som inkommer till Skatteverket avser den rapporteringspliktiga period som följer efter det kalenderår då ansökan inkommer. I första stycket *andra meningen* anges dock att en enhet som blir en plattformoperatör under den rapporteringspliktiga perioden ska göra ansökan snarast men senast före den rapporteringspliktiga periodens utgång. I punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna anges också vad som gäller i fråga om tidpunkt för ansökan med avseende på den rapporteringspliktiga period som inleds när denna lag träder i kraft. Ansökan ska dock i övrigt ske varje kalenderår med avseende på efterföljande rapporteringspliktig period.

I *trede stycket* anges att en undantagen plattformoperatör snarast ska anmäla ändringar av de uppgifter och underlag som har lämnats i ansökan.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.3.

I paragrafen anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilket underlag som ska lämnas in tillsammans med ansökan om undantag enligt 1 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.3.

6 kap.

1 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.A första stycket i bilaga V till DAC. I paragrafen anges de förfaranden som en rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska använda för att fastställa om en säljare är en myndighetsenhet eller en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående enhet till en sådan enhet. Säljaren är då undantagen från rapporteringsplikten enligt 2 kap. 17 § 1 eller 2. I paragrafen anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör får förlita sig på allmänt tillgänglig information eller en bekräftelse från säljaren för att fastställa villkoren för en undantagen säljare i nämnda bestämmelse är uppfyllda. Kraven på den undantagna säljaren motsvarar de som är uppställda i avsnitt I.B.4 a och b i bilaga V till DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

2 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.A andra stycket i bilaga V till DAC. I paragrafen anges de förfaranden som en rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska använda för att fastställa om säljare antingen är en stor kommersiell säljare som tillhandahåller hotellrum m.m. eller endast bedriver en begränsad verksamhet. Säljaren är då undantagen från rapporteringsplikten enligt 2 kap. 17 § 3 eller 4. Bestämmelsen avser alltså undantag för förfaranden för kundkännedom för, dels stora kommersiella säljare som tillhandahåller hotellrum m.m., dels säljare som förmedlat försäljning av varor vid färre än 30 tillfällen och för vilken den totala ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats inte överstigit 2 000 euro under den rapporteringspliktiga perioden. I paragrafen anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör får förlita sig på de uppgifter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har tillgång till för att fastställa om villkoren för en undantagen säljare i nämnda bestämmelse är uppfyllda. Kraven motsvarar de som är uppställda i avsnitt I.B.4 c och d i bilaga V till DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

3 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.B.1 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR, även om kravet i fjärde punkten inte motsvarar kraven enligt DAC 7 och DPI MR. I paragrafen anges de förfaranden som ska användas för att inhämta uppgifter för varje säljare som är en fysisk person och inte är undantagen från rapporteringsplikten. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska inhämta upplysningar för varje aktuell säljare enligt punkt 1–5.

I *punkt 1* anges att plattformsoperatören ska inhämta uppgift om säljarens förnamn och efternamn.

I *punkt 2* anges att plattformsoperatören ska inhämta uppgift om säljarens primära adress. Begreppet primär adress definieras i 2 kap. 24 §.

I *punkt 3* anges att plattformsoperatören ska inhämta uppgift om säljarens skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion, eller, om skatteregistreringsnummer saknas, födelseort för säljaren. Begreppet skatteregistreringsnummer definieras i 2 kap. 27 §.

I *punkt 4* anges att plattformsoperatören ska inhämta uppgift om säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt. Begreppet registreringsnummer för mervärdesskatt definieras i 2 kap. 26 §.

I *punkt 5* anges att plattformsoperatören ska inhämta uppgift om säljarens födelsedatum.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

4 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.B.2 i bilaga V till DAC. I paragrafen anges de förfaranden som ska användas för att inhämta uppgifter för varje säljare som är en enhet och inte är undantagen från rapporteringsplikten. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska inhämta upplysningar för varje aktuell säljare enligt punkt 1–6.

I *punkt 1* anges att plattformen ska inhämta uppgift om säljarens fullständiga officiella namn.

I *punkt 2* anges att plattformen ska inhämta uppgift om säljarens primära adress. Begreppet primär adress definieras i 2 kap. 24 §.

I *punkt 3* anges att plattformsoperatören ska inhämta uppgift om säljarens skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion. Begreppet skatteregistreringsnummer definieras i 2 kap. 27 §.

I *punkt 4* anges att plattformsoperatören ska inhämta uppgift om säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt. Begreppet registreringsnummer för mervärdesskatt definieras i 2 kap. 26 §.

I *punkt 5* anges att plattformsoperatören ska inhämta uppgift om säljarens organisationsnummer eller utländska bolagsregistreringsnummer.

I *punkt 6* anges att säljaren ska ange förekomst av fast driftställe. Det som ska anges är förekomst av fast driftställe från vilken berörd verksamhet inom EU utförs med uppgift om i vilka medlemsstater det finns ett sådant fast driftställe. Begreppet berörd verksamhet definieras i 2 kap. 10 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

5 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.B.3 i bilaga V till DAC. I paragrafen anges vissa undantag för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att inhämta information om primär adress, skatteregistreringsnummer, registreringsnummer för mervärdesskatt och

personnummer respektive organisationsnummer eller utländska bolagsregistreringsnummer enligt 3 och 4 §§. Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör använder sig av en direkt bekräftelse genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av EU för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvist är operatören inte skyldig att inhämta de upplysningar som angetts ovan i 3 § 2–5 och 4 § 2–6 med avseende på den staten eller jurisdiktionen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

6 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.B.4 i bilaga V till DAC. I paragrafen anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte är skyldig att samla in de upplysningar om skatteregistreringsnummer, organisationsnummer eller utländskt bolagsregistreringsnummer till säljaren som anges i 3 och 4 §§ om den stat eller jurisdiktion där säljaren har skatterättslig hemvist inte utfärdar sådana till säljaren eller inte kräver att de ska inhämtas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

7 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.E i bilaga V till DAC. Om en säljare bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören för varje förtecknad egendom inhämta adressuppgifter. Uppgifter ska även inhämtas om respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet, enligt nationell rätt i den stat eller jurisdiktion där den är belägen, om sådan har utfärdats. Motsvarigheter till fastighetsbeteckning kan t.ex. vara lägenhetsnummer vid uthyrning av hyresrätter eller bostadsrätter eller stugnummer vid uthyrning av stugor i en stugby.

Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör har förmedlat uthyrning av fast egendom avseende samma förtecknade egendom för samma säljare som är en enhet och antalet uthyrningar av den förtecknade egendomen uppgår till fler än 2 000 under den rapporteringspliktiga perioden och därmed utgör en undantagen säljare enligt 2 kap. 17 § 3, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inhämta handlingar, uppgifter eller upplysningar som styrker att den förtecknade egendomen ägs av en och samma ägare. Det behöver inte vara samma person som äger respektive hyr ut den förtecknade egendomen. Se också författningskommentaren till 2 kap. 19 § avseende definitionen på förtecknad egendom.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

8 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.C.1 och 2 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafen anges de förfaranden som ska tillämpas för kontroll av uppgifter om säljare och fast egendom. Enligt *första stycket* ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören fastställa om de uppgifter som ligger till grund för bedömningen enligt 1 och 2 §§ av om säljaren är undantagen samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 3 § och 4 § 1–5 om säljaren och enligt 7 § om fast

egendom är tillförlitliga. Uppgifterna motsvarar avsnitt II.A, B.1, B.2 a-e och avsnitt II.E i bilaga V till DAC. Stycket utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Av *andra stycket* framgår att vid tillämpning av första stycket ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören använda alla upplysningar och handlingar som den har tillgång till. Exempel på styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa anges i direktivet vara en giltig identitetshandling som utfärdas av myndighet eller ett nyligen utfärdat intyg om skatterättslig hemvist. Detta är dock inte en uttömmande lista. Även användning av ett svenskt BankID bör kunna komma i fråga som giltig identitetshandling. I kommentaren till avsnitt II.C i DPI MR anges bl.a. att säljarens namn ska kontrolleras mot den dokumentation om identitet som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören innehar och att namnet även ska kontrolleras mot finansiell information, e-postuppgifter och annan information som operatören har tillgång till i sin dokumentation. Uppgift om primär adress och vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat ett skatteregistreringsnummer ska t.ex. kontrolleras mot säljarens transaktionshistorik hos den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören, dvs. om säljaren regelbundet tillhandahåller tjänster som till sin natur innebär att säljaren är närvarande på en fysisk plats som utan svårighet kan identifieras av plattformsoperatören. Det kan t.ex. gälla lokala transporter och leveranser samt hushållsnära tjänster. Även andra uppgifter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har tillgång till bör användas för kontrollen. Det kan t.ex. röra sig om att säljaren ihärdigt använder sig av en lokal IP-adress eller ett telefonnummer i en annan stat eller jurisdiktion än den där den angivna primära adressen finns eller som uppgetts ha utfärdat skatteregistreringsnumret. Vidare anges det att vid tillämpning av första stycket ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören även använda eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs utan kostnad av en stat eller jurisdiktion eller av EU för att kunna avgöra om ett skatteregistreringsnummer eller ett registreringsnummer för mervärdesskatt är giltigt. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är alltså endast skyldig att använda sådana upplysningar, handlingar och tjänster som tillgängliggörs gratis. Om exempelvis ett visst skatteregistreringsnummer inte går att kontrollera i en stat eller jurisdiktion på grund av en av landet krävd algoritm är tjänsten inte tillgänglig på det sätt som anges och därför finns det inte heller någon sådan skyldighet. Det kan dock t.ex. gå att kontrollera om uppbyggnaden av skatteregistreringsnumret är korrekt med hänsyn till de krav som landet ställer på syntaxen (algoritmen).

I *tredje stycket* finns ett undantag från det som föreskrivs i andra stycket, eftersom en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då operatören blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, får förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om säljaren är undantagen och om uppgifterna som hämtats in enligt de bestämmelser som anges i första stycket, dvs. de uppgifter som har hämtats in enligt 1–3 § och 4 § 1–5 om säljaren och enligt 7 § om fast egendom, är tillförlitliga.

Se även kommentaren till DPI MR.

9 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.C.3 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafen anges förfarandet när tillhandahållna uppgifter bedömts vara felaktiga. Om den rapporterings-skyldiga plattformsoperatören, utifrån upplysningar som tillhandahållits av den behöriga myndigheten i en stat eller jurisdiktion i en begäran rörande en viss säljare, har anledning att känna till att någon av de uppgifter som har hämtats in enligt 3, 4 eller 7 § kan vara felaktiga, ska plattformsoperatören begära att säljaren korrigerar de upplysningar som visat sig vara felaktiga och lämnar in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa. Så kan t.ex. vara fallet om en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion fått uppgifterna genom det automatiska utbytet av upplysningar men inte kunnat matcha dessa mot någon skattskyldig person eller av annan anledning har anledning att känna till att uppgifterna är felaktiga. Den behöriga myndigheten kan då ha gett återkoppling till Skatteverket angående detta. Exempel på styrkande handlingar från en oberoende källa kan vara en giltig identitetshandling som utfärdas av myndighet eller ett BankID som används för legitimering. Utöver detta kan även ett nyligen utfärdat intyg om skatterättslig hemvist utgöra en handling från en oberoende källa.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

10 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II F.1 och 2 i bilaga V till DAC.

I paragrafen *första stycke* anges att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören senast den 31 december under den rapporterings-pliktiga perioden ska fullgöra de förfaranden för kundkännedom som anges i 1–9 §§. Fullgörandet kommer senare eventuellt följas av att kontrolluppgifter lämnas enligt 22 c kap. SFL. Om inte förfarandet för kundkännedom genomförts i rätt tid kan en särskild avgift tas ut enligt 49 d kap. SFL för varje aktiv säljare som inte kontrollerats och dokumenterats på det sätt som avses i 1–9 §§ och 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL. Uppgifterna behöver därefter också bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser enligt 9 kap. 1 § SFF.

I paragrafens *andra stycke* anges att för säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då en enhet blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, ska förfarandet för kundkännedom enligt 1–9 §§ dock slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period.

Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören får överlåta till en utomstående tjänsteleverantör att genomföra förfarandena enligt 1–9 §§. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har dock alltid kvar ansvaret för att åtgärderna genomförs korrekt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

11 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.F.3 i bilaga V till DAC. I paragrafen anges att rapporteringsskyldiga plattformoperatörer under de förutsättningar som anges i punkterna 1 och 2 får förlita sig på de förfaranden för kundkännedom som genomförts med avseende på tidigare rapporteringspliktiga perioder.

I *punkt 1* anges att plattformoperatören kan förlita sig på uppgifterna om de upplysningar om säljare som krävs enligt 3 och 4 §§ antingen har samlats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna.

I *punkt 2* anges att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte heller får ha anledning att känna till att upplysningar som har samlats in enligt 1–7 §§ är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga. En plattformoperatör kan exempelvis ha skäl att göra ett sådant antagande när säljaren uppdaterar någon viss uppgift och uppgifterna därför inte längre är lika rimliga eller blir motsägelsefulla eller när plattformoperatören har fått uppgift från en annan part om att uppgifterna kan vara otillförlitliga eller felaktiga. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

12 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt II.G i bilaga V till DAC. I paragrafen anges att en rapporteringsskyldig plattformoperatör är skyldig att fullgöra förfarandet för kundkännedom enligt 1–11 §§ med avseende på samtliga aktiva säljare men får välja att fullgöra detta även för andra säljare. Eftersom förfarandet för kundkännedom troligtvis kommer att ske vid registreringen på plattformen innebär undantaget sannolikt endast ett undantag för säljare som inte är aktiva. För passiva säljare behöver plattformen då genomföra ett nytt förfarande om de skulle ändra status och övergå till att bli en aktiv säljare enligt 2 kap. 16 §.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

13 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt IV.A.2 i bilaga V till DAC. I paragrafen anges vissa krav på plattformens agerande gentemot säljare som inte uppfyller sina skyldigheter. Om en säljare inte lämnar de upplysningar som krävs enligt detta kapitel efter, dels det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den rapporteringsskyldiga plattformoperatören, dels att minst 60 dagar har gått från den ursprungliga begäran, ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören agera enligt punkterna 1 eller 2.

I *punkt 1* anges att plattformen ska avsluta säljarens konto och förhindra säljaren från att återregistrera sig på plattformen.

I *punkt 2* anges att plattformen också kan välja att i stället hålla inne utbetalning av ersättning till säljaren så länge säljaren inte lämnar de begärda upplysningarna.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4 och avsnitt 5.6.4.

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt IV.B.1 i bilaga V till DAC och avsnitt IV.3 i DPI MR. I paragrafen anges att rapporteringsskyldiga plattformsoveratorer ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på för att genomföra åtgärderna för kundkännedom och uppfylla rapporteringskraven. Dokumentationen ska bevaras i minst sju år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser. Dokumentationen ska därmed bevaras lika länge som sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL ska bevaras enligt 9 kap. 1 § SFF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4 och avsnitt 5.6.4.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *punkt 1* framgår att denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Av *punkt 2* framgår att lagen tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds den 1 januari 2023.

Av *punkt 3* framgår att en rapporteringsskyldig plattformsoverator, som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 2 §, snarast men senast den 30 juni 2023 ska göra en anmälan eller meddela Skatteverket enligt 3 kap. 1 §.

Av *punkt 4* framgår att en rapporteringsskyldig plattformsoverator, som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 3 § första stycket, snarast men senast den 30 juni 2023 ska ansöka till Skatteverket om registrering enligt 4 kap. 1 §.

Av *punkt 5* framgår att trots det som föreskrivs i 5 kap. 1 § ska en plattformsoverator som anser sig vara en undantagen plattformsoverator för den rapporteringspliktiga period som inleds den 1 januari 2023 ansöka om detta till Skatteverket senast den 2 maj 2023. Möjligheten att ansöka om att vara en undantagen plattformsoverator har inte något att göra med personens deklarationsskyldighet utan enbart de skyldigheter som tillkommer för sådana rapporteringsskyldiga plattformsoveratorer enligt POL, LAUP och SFL.

Bestämmelsen tas in för att delvis genomföra avsnitt II.C.2 i bilaga V till DAC. Av *punkt 6* framgår att trots det som föreskrivs i 6 kap. 8 § andra stycket, får en rapporteringsskyldig plattformsoverator, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023, förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om de uppgifter som ligger till grund för bedömningen enligt 6 kap. 1 och 2 §§ av om säljaren är undantagen samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 6 kap. 3 § och 4 § 1–5 om säljaren och enligt 6 kap. 7 § om fast egendom är tillförlitliga. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Bestämmelsen tas in för att delvis genomföra avsnitt II.F.2 i bilaga V till DAC. Av *punkt 7* framgår att trots det som föreskrivs i 6 kap. 10 §, ska förfarandet för kundkännedom enligt det som anges i 6 kap. 1–9 §§ för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoveratörens andra rapporteringspliktiga period. Identifieringen sker när åtgärderna för kundkännedom enligt 6 kap. 1–9 §§ genomförs. Om ingen rapporteringspliktig säljare har identifierats eller skulle ha

identifierats före utgången av januari 2024 ska uppgifter lämnas först under januari 2025. Prop. 2022/23:6

Övervägandena finns i avsnitt 7.

9.2 Förslaget till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

1 §

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde och innehåll. Av paragrafen framgår att lagen gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar som avses i, enligt *punkt 1*, DAC 7 vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning och, enligt *punkt 2*, i gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar. Lagen innebär att DAC 7 och DPI MR delvis genomförs i svensk rätt. Bestämmelser om de rapporteringsskyldiga plattformsoperatörernas uppgiftsskyldighet avseende rapporteringspliktiga säljare finns i 22 c kap. SFL. Bestämmelser om vilka åtgärder rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska vidta för att inhämta uppgifter om säljare på plattformarna och bestämmelser om vissa andra skyldigheter med anknytning till detta för plattformsoperatörer finns i POL.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag. Därmed utformas även rubriken närmast före 11 § i enlighet med detta.

Övervägandena finns i avsnittet 5.2.

2 §

Paragrafen anger lagens innehåll.

3 §

Paragrafen anger vilken betydelse termer och uttryck som används i denna lag har. I bestämmelsens *första* och *andra stycke* anges, dels att begreppet uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, dels att med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning. Med detta avses t.ex. dataöverföringssystemet CTS-systemet. Det finns en motsvarighet till OECD:s dataöverföringssystem inom EU som benämns CCN-nätet, se 7 § lagen om administrativt samarbete.

Vidare anges i *tredje stycket* vad som avses med en rapporteringspliktig jurisdiktion. I punkt 1 anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses en medlemsstat i EU. I punkt 2 anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses också en annan stat eller jurisdiktion än en medlemsstat i EU, med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar och staten eller jurisdiktionen har

identifierats som en rapporteringspliktig jurisdiktion i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Begreppet har endast betydelse för med vilka stater och jurisdiktioner upplysningar ska utbytas med.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitten 5.3, 6.1 och 6.15.2.

4 §

Paragrafen anger att andra termer och uttryck som används i POL har, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i 2 kap. POL.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

5 §

Paragrafen tas in för att genomföra artikel 8ac.4 i DAC. Paragrafen anger att Skatteverket ska registrera en rapporteringsskyldig plattformoperatör som ansöker om det enligt 4 kap. 1 § POL om kriterierna för detta är uppfyllda.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1.

6 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt IV.F.5 i bilaga V till DAC. Paragrafen anger att Skatteverket ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet som inte har hemvist inom EU från det centrala registret under vissa omständigheter. Med det centrala registret avses det register som omnämns i artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

I *punkt 1* anges att Skatteverket ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet från det centrala registret om den underrättar verket om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformoperatör.

I *punkt 2* anges att Skatteverket ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet från det centrala registret om det i avsaknad av en underrättelse enligt punkt 1 finns skäl att anta att enheten har upphört med sin verksamhet.

I *punkt 3* anges att Skatteverket ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet från det centrala registret om enheten inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan rapporteringsskyldig plattformoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket POL.

I *punkt 4* anges att Skatteverket ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet från det centrala registret om verket återkallat registreringen enligt 8 §.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1.

7 §

Paragrafen tas in för att delvis genomföra avsnitt IV.F.6 i bilaga V till DAC. I paragrafen anges att Skatteverket snarast ska underrätta

Europeiska kommissionen om alla plattformsoperatörer som utgör en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket POL och som inleder sin verksamhet som plattformsoperatör utan att ha registrerat sig inom EU.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1.

8 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt IV.F.7 i bilaga V till DAC. I paragrafen anges att Skatteverket under vissa förutsättningar ska vidta åtgärder för att återkalla registreringen för en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som inte har hemvist inom EU. Paragrafen anger även en tidsram för återkallelsen.

I *första stycket* anges att om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör rapporteringsskyldigheten efter två påminnelser ska Skatteverket vidta nödvändiga åtgärder för att återkalla den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens registrering enligt 5 §. Skatteverkets skyldighet att återkalla plattformsoperatörens registrering enligt denna bestämmelse gäller utöver den möjlighet Skatteverket har enligt 49 d kap. SFL att ta ut en särskild avgift, dvs. plattformsavgift, om plattformsoperatören inte fullgör sina skyldigheter.

I *andra stycket* anges att registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

I *tredje stycket* anges att Skatteverket också ska återkalla registreringen om enheten anmält att den inte längre uppfyller villkoren enligt 4 kap. 3 § andra stycket POL.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1.

9 §

Paragrafen tas in för att genomföra artikel 8ac.4 andra stycket i DAC och avsnitt IV.F.6 andra stycket i bilaga V till DAC. I paragrafen anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som inte har hemvist inom EU och som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, endast får registreras på nytt av Skatteverket om plattformsoperatören enligt 5 § tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar, såsom en skriftlig försäkran på heder och samvete, avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare uppfyllts.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1.

10 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt IV.F.6 andra stycket i bilaga V till DAC. I paragrafen anges att Skatteverket ska vidta möjliga åtgärder för att säkerställa efterlevnad av plattformsoperatörer som inte har hemvist i EU.

I *första stycket* anges att om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten enligt 4 kap. POL eller har fått sin registrering återkallad ska Skatteverket vidta möjliga åtgärder för att uppnå efterlevnad från plattformsoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige. Skatteverkets skyldighet att vidta ytterligare åtgärder i en situation där plattformsoperatören inte registrerar sig eller har fått sin

registrering återkallad gäller utöver den möjlighet Skatteverket har enligt 49 d kap. SFL att ta ut en särskild avgift, dvs. plattformavgift, om plattformoperatören inte fullgör sina skyldigheter. Sådana ytterligare åtgärder kan exempelvis bestå i att anmäla brott enligt skattebrottslagen, förelägga (eventuellt vid vite) plattformoperatörerna att registrera sig eller lämna kontrolluppgifter samt att vidta åtgärder för att driva in eventuella plattformavgifter, t.ex. med stöd av avtal om handräckning mellan Sverige och en annan stat eller jurisdiktion som innefattar bestämmelser om bistånd med indrivning.

I *andra stycket* anges att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna åtgärderna för att uppnå efterlevnad med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en rapporteringsskyldig plattformoperatör som avses i 2 kap. 3 § POL från att bedriva verksamhet inom EU. Detta innebär inte att Skatteverket får några nya verktyg för att vidta sådana åtgärder utöver de som redan finns enligt svensk lagstiftning.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1.

11 §

Paragrafen tas in för att delvis genomföra avsnitt I.A.3 i bilaga V till DAC och motsvarande avsnitt i DPI MR. I paragrafen anges i *första stycket* hur Skatteverket ska agera när verket tar emot en ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet som avses i 5 kap. 1 § POL. Verket ska i en sådan situation besluta i frågan om plattformoperatören ska anses vara undantagen från rapporteringsskyldighet med avseende på den aktuella rapporteringspliktiga perioden. Beslutet ska fattas senast inom tre månader efter att en ansökan med fullständiga uppgifter och dokumentation kommit in. Om Skatteverket beslutar att bedömningen inte kan göras vid det tillfället återstår möjligheten för plattformoperatören att ansöka eller t.ex. att i samband med ett senare ärende om plattformavgift, hävda att operatören inte var rapporteringsskyldig för det aktuella året. Om en plattform inte beviljats ett undantag från rapporteringsskyldigheten återstår alltid prövningen av om en kontrolluppgift ska lämnas enligt 22 c kap. SFL till dess att kontrolluppgiftsskyldigheten inträder enligt 24 kap. 1 § SFL. Kontrolluppgift enligt 22 c kap. ska exempelvis endast lämnas för rapporteringspliktiga säljare.

I *andra stycket* anges att Skatteverket ska återkalla beslutet om undantag från rapporteringsskyldigheten om plattformoperatören inte längre uppfyller villkoren enligt 2 kap. 6 § POL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.3.

12 §

Paragrafen tas in för att genomföra artikel 8ac.5 i DAC. I paragrafen anges att om en plattformoperatör är en undantagen plattformoperatör ska Skatteverket underrätta Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och om alla eventuella efterföljande ändringar.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.3.

Paragrafen tas in för att genomföra artikel 8ac.2 och delvis 8ac.3 i DAC samt avsnitt 2.1, 2.2, 4.2 och delvis avsnitt 3.2 i DPI MCAA. I paragrafen anges att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra uppgifter som mottagits om rapporteringspliktiga säljare och plattformar till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner. Första och andra styckena reglerar det automatiska utbytet av uppgifter med rapporteringspliktiga jurisdiktioner som den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist i eller har hyrt ut fast egendom i medan det tredje stycket reglerar utbytet med rapporteringspliktiga jurisdiktioner som plattformen har anknytning till. I paragrafens fjärde stycke anges även hur ofta och när denna överföring ska ske.

I *första stycket* anges att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 c kap. SFL för rapporteringspliktiga säljare som enligt kontrolluppgiften har hemvist eller har hyrt ut fast egendom i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Vad som utgör en rapporteringspliktig jurisdiktion definieras i 3 § tredje stycket LAUP. Detta gäller dock inte i förhållande till en stat eller jurisdiktion vars behöriga myndighet har anmält att den ska anses som en sådan icke ömsesidig jurisdiktion som överför men inte tar emot upplysningar om inkomster genom plattformar. De upplysningar som ska överföras är de uppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. 8–13 §§ och 24 kap. 4 § 1 SFL.

I *andra stycket* anges att Skatteverket inte ska lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för.

I *tredje stycket* anges att om en plattformsoperatör som annars skulle ha lämnat uppgifter enligt 22 c kap. SFL har överlämnat ansvaret för rapporteringen till en annan plattformsoperatör i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket genom automatiskt utbyte av upplysningar även överföra uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer till den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där rapporteringen ska ske. Om uppgifter lämnats av en annan plattformsoperatör ska plattformsoperatören underrätta Skatteverket enligt 22 c kap. 7 § SFL om vilken annan plattformsoperatör som lämnat uppgifterna och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats, underrättelsen ska även innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör som lämnar underrättelsen och den andra plattformsoperatören. Vidare anges i bestämmelsen avseende den omvända situationen, om en plattformsoperatör som lämnar uppgifter enligt 22 c kap. SFL åtar sig ansvaret för rapportering för en annan plattformsoperatör som annars skulle ha rapporterat uppgifter i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket även utbyta upplysningar om detta med den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där den andra plattformsoperatören annars skulle ha rapporterat. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör som lämnar uppgifter åt en annan rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska enligt 22 c kap. 9 § SFL i kontrolluppgiften ange nödvändiga identifikations-

uppgifter för den rapporteringsskyldiga plattformoperatör åt vilken uppgifter lämnas. Uppgifter om den andra plattformoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer ska då överföras. Kravet på överföring av uppgifter i båda situationerna gäller endast i den utsträckning Skatteverket har tillgång till uppgifterna. Detta innebär att Skatteverket inte är skyldigt att hämta in uppgifter för att utbyta dessa.

I fjärde stycket anges att upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga perioden.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

14 §

Paragrafen tas in för att, tillsammans med 15 §, genomföra avsnitt 4.1 i DPI MCAA. I paragrafen anges att om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig plattformoperatör i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan plattformoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet. DPI MCAA är ett sådant avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar men det kan även tänkas förekomma bilaterala avtal.

Motsvarigheter till 14 och 15 §§ finns i 3 och 4 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton samt i 5 och 6 §§ lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

15 §

Paragrafen tas in för att, tillsammans med 14 §, genomföra avsnitt 4.1 i DPI MCAA. I paragrafen anges att om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig plattformoperatör eller att en sådan plattformoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna. De åtgärder som finns tillgängliga för Skatteverket i detta avseende är de tillämpliga bestämmelserna i SFL om utredning, kontroll och tvångsåtgärder, se t.ex. 37 kap. 11 § och 41 kap. 2 a § SFL.

Motsvarigheter till 14 och 15 §§ finns i 3 och 4 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton samt i 5 och 6 §§ lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

16 §

Paragrafens första stycke tas in för att genomföra avsnitt 5.1 i DPI MCAA. Paragrafens andra stycke tas in för att reglera att bestämmelserna i 20–22 och 23 §§ lagen om administrativt samarbete gäller även när det är fråga om utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar. I paragrafens första stycke finns begränsningar i hur uppgifter som tas emot får användas och i andra stycket en hänvisning till andra bestämmelser i lagen om administrativt samarbete som gäller vid användning och vidarebefordran av upplysningar.

I *första stycket* anges att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

I *andra stycket* anges att för användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i DAC 7, gäller 20–22 och 23 §§ lagen om administrativt samarbete. Stycket tas in med anledning av artikel 16.2 i DAC.

Övervägandena finns i avsnitten 5.7 och 5.11.

17 §

Paragrafens första stycke tas in för att genomföra avsnitt 5.2 i DPI MCAA. Paragrafens andra stycke tas in för att genomföra artikel 25.6 första, tredje och delvis fjärde stycket i DAC. I paragrafen första stycke finns bestämmelser om hur Skatteverket ska agera vid vissa överträdelser av sekretessen vid utbyte av upplysningar. I andra stycket föreskrivs att bestämmelser i en annan lag ska tillämpas i vissa situationer.

I *första stycket* anges att Skatteverket omedelbart ska underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Begreppet uppgiftsincident definieras 7 § lagen om administrativt samarbete. En hänvisning till denna bestämmelse finns i 3 §.

I *andra stycket* anges att om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen om administrativt samarbete. Det innebär att Skatteverket kan behöva underrätta såväl kommissionen som Sekretariatet vid koordineringsorganet om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar sker både

med andra medlemsstater i EU enligt DAC 7 och med tredjeländer enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Vid sidan om dessa bestämmelser finns det regler om hantering av personuppgiftsincidenter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Övervägandena finns i avsnitten 5.7 och 6.15.1.

18 §

Paragrafen tas in för att genomföra artikel 25.6 andra och delvis fjärde stycket i DAC. I paragrafen första stycke finns en befogenhet för Skatteverket att under vissa omständigheter agera om det inträffat en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter. I andra stycket anges att utbytet ska återupptas när bristerna åtgärdats eller upphört. Tredje stycket avser hur underrättelse ska ske om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar. I fjärde stycket anges att kompletterande bestämmelser i en sådan situation finns i annan lagstiftning.

I *första stycket* anges att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i EU om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter enligt vissa förutsättningar som anges i punkterna 1–3.

Se 3 § vad gäller innebörden av begreppet uppgiftsincident.

I *första stycket 1* anges att utbytet kan avbrytas om staten eller jurisdiktionen inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar. Med att en stat eller jurisdiktionen inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar avses att Global Forums strategi för att hantera uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och skyddet för uppgifter i ett enskilt fall kan få till följd att forumet inte längre betraktar en stat eller jurisdiktion som en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar. Enligt *punkt 2* kan utbytet avbrytas om staten eller jurisdiktionen tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller slutligen kan utbytet avbrytas enligt *punkt 3* om staten eller jurisdiktionen har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 17 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner,

I *andra stycket* anges Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

I *tredje stycket* anges att om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska verket underrätta den aktuella staten eller jurisdiktionen om detta.

I *fjärde stycket* anges att om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i EU tillämpas 22 b § lagen om administrativt samarbete.

19 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt IV.D i bilaga V till DAC och avsnitt IV.6 i DPI MR. I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets möjligheter att förelägga plattformoperatörer. Enligt bestämmelsen får Skatteverket förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 3–5 kap. POL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. De skyldigheter som föreskrivs i 3–5 kap. POL är anmälningsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformoperatörer som har anknytning till Sverige, registreringskyldighet för vissa plattformoperatörer som har hemvist utanför EU och att lämna vissa uppgifter i en ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet. Vid en ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet enligt 5 kap. POL faller det sig naturligt att Skatteverket inte förelägger den som ansöker om att lämna de uppgifter som verket behöver för att kunna bedöma om ansökan ska beviljas. Om det inte finns underlag för att kunna bevilja ansökan leder det i stället till att ansökan kan avslås eller avvisas. Däremot finns det även bestämmelser i 5 kap. om att plattformoperatören ska anmäla ändringar till Skatteverket. I det avseendet kan det bli aktuellt för Skatteverket att förelägga plattformoperatören att lämna uppgifter eller underlag.

Utöver den aktuella bestämmelsen har Skatteverket en möjlighet att förelägga den plattformoperatör som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan för kontroll av sådan uppgiftsskyldighet enligt 37 kap. SFL.

I *andra stycket* anges att bestämmelserna i 44 kap. SFL gäller för vitesföreläggande. Det innebär t.ex. att bestämmelserna i 67 kap. SFL om behörig förvaltningsrätt ska tillämpas.

Övervägandena finns i avsnitten 5.6.1–5.6.4.

20 §

I paragrafens *första stycke* anges att beslut enligt 5, 8 och 11 §§ samt 19 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Sådana överklaganden ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Enligt 9 § får en rapporteringsskyldig plattformoperatör som inte har hemvist inom EU och som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, endast registreras på nytt av Skatteverket enligt 5 § om plattformoperatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar, såsom en skriftlig försäkran på heder och samvete, avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare uppfyllts. Även en sådan återregistrering görs enligt 5 §. Ett beslut med stöd av 9 § ska därför, trots de ytterligare villkor som anges i den paragrafen, jämföras med ett beslut enligt 5 §. Ett sådant beslut omfattas därför också av den uttryckliga överklaganderätten.

I *andra stycket* anges att det krävs prövningstillstånd vid överklagande av beslut enligt 5, 8 och 11 §§ till kammarrätten.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.1, 5.6.3 och 5.6.4.

Av *punkt 1* framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2023. Bestämmelsen tas in för att genomföra artikel 8ac.3 i DAC.

Av *punkt 2* framgår att bestämmelserna i 13 § tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2023. Detta innebär att uppgifter ska utbytas första gången i enlighet med 13 § fjärde stycket LAUP under kalenderåret 2024.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

3 §

I paragrafen finns lagens definitioner.

I ett nytt *andra stycke* anges att begreppet uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen om administrativt samarbete.

I ett nytt *tredje stycke* anges vad som avses med begreppet OECD:s dataöverföringssystem. I nuläget är det fråga om CTS-systemet (Common Transmission System, CTS).

Övervägandena finns i avsnitt 6.1 och 6.15.2.

17 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur Skatteverket ska agera och vilka befogenheter Skatteverket får vid en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter.

Enligt *första stycket* får Skatteverket under några olika förutsättningar tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i EU om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen eller andra brister i skyddet för uppgifter inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar eller av land-för-land-rapporter tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem som t.ex. CTS-systemet upphävt, eller har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner. Att detta avser informationsutbyte med stater och jurisdiktioner som inte är medlemsstater i EU framgår inte av denna paragrafs lydelse. Det framgår dock av att det i 21 § tredje stycket klargörs att bestämmelserna i lagen om administrativt samarbete i fråga om beskattning i stället tillämpas i fråga om informationsutbyte enligt DAC (rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning).

Begreppet uppgiftsincident definieras i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete i fråga om beskattning. I 3 § denna lag hänvisas

det dit. Vad som avses med OECD:s dataöverföringssystem definieras i Prop. 2022/23:6 3 §.

Enligt *andra stycket* ska Skatteverket återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Övervägandena finns i avsnitt 6.15.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2023.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

9.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

1 kap.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser om de ändamål för vilka personuppgifter får behandlas enligt lagen. Kompletteringen genom en ny *punkt g* innebär att handläggning enligt LAUP, POL och 22 c kap. SFL läggs till ändamålen för vilka personuppgifter får behandlas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.12.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2023.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

9.5 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

9 kap.

2 §

I paragrafen anges i vilka andra lagar det finns bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat. I paragrafen läggs en ny punkt, *punkt 14*, till. Där hänvisas till användarbegränsningarna i LAUP.

Den begränsning av användningen av erhållna upplysningar som följer av DPI MCAA och DAC 7 får anses vara av tvingande natur och innebära ett förbud att använda upplysningarna på annat sätt än som avses i 16 § LAUP. Bestämmelsen i den paragrafen innefattar inte någon begränsning i enskildas rätt enligt tryckfrihetsförordningen att ta del av eller använda sig av allmänna handlingar. Upplysningar som erhålls från andra stater eller jurisdiktioner kommer dock att omfattas av bestämmelserna i 27 kap. Sekretess gäller visserligen inte endast i förhållande till enskilda utan som huvudregel även mellan myndigheter (8 kap. 1 §). Sekretess bryts dock i

vissa fall genom sekretessbrytande bestämmelser i lag och förordning, se bl.a. 10 kap. Enligt 6 kap. 5 § ska en myndighet på begäran av en annan myndighet lämna uppgift som den förfogar över, om inte uppgiften är sekretessbelagd eller det skulle hindra arbetets behöriga gång. Om en sekretessbrytande bestämmelse är tillämplig på en uppgift, innebär bestämmelsen i 6 kap. 5 § att en myndighet är skyldig att lämna uppgiften till en myndighet som begär det. De användningsbegränsningar som anges i 16 § LAUP får emellertid till följd att en myndighet inte kan utnyttja uppgifterna i sin verksamhet i andra fall än som anges i bestämmelsen. Detta innebär att sekretessbrytande regler i praktiken enbart torde bli aktuella att åberopa när en myndighet har rätt att ta del av uppgifterna för sådana ändamål (jfr prop. 1990/91:131 s. 24 f.).

Övervägandena finns i avsnitt 5.11.

27 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om skattesekretess. Ändringen har genomförts för att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 16.1 i DAC (rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning).

I *tredje stycket* görs en komplettering som innebär att plattformsvgift läggs till bland de avgifter som jämställs med skatt vid tillämpning av bestämmelsen. Bestämmelser om plattformsvgift finns i 49 d kap. SFL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7 och 5.11.

2 §

I paragrafens *första* och *tredje stycke* tas nya punkter in. Ändringarna görs för att tillförsäkra att sekretess gäller för uppgifter som plattformsoperatörer lämnar till Skatteverket med anledning av en anmälan om rapporteringsskyldighet enligt 3 kap. POL (lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet), en ansökan om registrering enligt 4 kap. POL och som hanteras av Skatteverket enligt 6–10 §§ LAUP (lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar) samt ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet enligt 5 kap. POL och som hanteras av Skatteverket enligt 11 och 12 §§ LAUP. Sekretessen ska dock inte gälla beslut om ärenden enligt POL och LAUP. Uppgifterna behöver inte alltid ha en direkt koppling till sådan verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt där sekretess gäller enligt 1 §. I 5 § finns bestämmelser om sekretess med anledning av internationella avtal (däri inbegripet EU-lagstiftning). I den mån uppgifterna direkt tillförs Skatteverkets beskattningsdatabas gäller sekretess även enligt 1 § andra stycket 1.

I *första stycket 6* anges att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärenden enligt LAUP och POL. Sekretess kommer därför gälla för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, dels i ärenden om anmälan av rapporteringsskyldighet för plattformsoperatörer enligt 3 kap. POL, dels i ärenden om registrering av vissa plattformsoperatörer som inte har hemvist inom

Europeiska unionen samt i ärenden om ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet, enligt LAUP så länge uppgifterna inte ingår och behandlas i beskattningsdatabasen. Databassekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL gäller alltså även i fråga om beslut i dessa ärenden. Vad som utgör beskattningsdatabasen regleras i 2 kap. lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. I 3 kap. POL finns bestämmelser om skyldigheten för rapporteringsskyldiga plattformoperatörer att anmäla till Skatteverket att de uppfyller kriterierna för att vara en sådan. Det finns inga bestämmelser i LAUP om hur Skatteverket ska hantera eller agera utifrån dessa anmälningar. Bestämmelser som riktar sig till plattformoperatörerna avseende ansökningar om registrering och undantag från rapporteringsskyldighet finns i 4 och 5 kap. POL. Ansökningarna hanteras dock av Skatteverket i enlighet med bestämmelserna i 5–12 §§ LAUP. I punkten hänvisas därför både till POL och till LAUP. Sekretessen gäller exempelvis inte bara för de uppgifter som lämnas tillsammans med anmälan enligt 3 kap. 1 § POL utan även för uppgifter som lämnas när en plattformoperatör, enligt 3 kap. 2 §, meddelar att den inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör. Sekretessen gäller vidare inte bara för de uppgifter som lämnas tillsammans med ansökningarna enligt 4 kap. 1 och 2 §§ samt 5 kap. 1 § första och andra styckena POL, utan även för uppgifter som lämnas när en plattformoperatör anmäler ändringar enligt 4 kap. 3 § och 5 kap. 1 § tredje stycket POL.

I *tredje stycket 1* läggs beslut i ärenden som anges enligt första stycket 6 till i uppräknningen, dvs. ärenden enligt POL och LAUP.

Ändringarna görs och utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.11.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2023.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

9.6 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

1 kap.

1 §

I paragrafen anges lagens innehåll.

Ändringen är en följd av att två nya kapitel, 22 c kap. och 49 d kap., införs i lagen.

3 kap.

17 §

Paragrafen, som anger vad som avses med särskilda avgifter, kompletteras med plattformsavgift. Bestämmelser om plattformsavgift finns i 49 d kap. Ändringen sker med anledning av att det tas in en ny särskild avgift, dvs plattformsavgift.

22 c kap.**1 §**

I paragrafen, som är ny, anges kapitlets innehåll och bestämmelsernas ordning. Paragrafen genomför delvis artikel 8ac i DAC tillsammans med POL och LAUP.

I paragrafen anges att det i kapitlet finns bestämmelser med anledning av rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar. Något gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar finns ännu inte men kommer sannolikt att göra det inom en snar framtid. Så länge Sverige inte ingått något sådant avtal som blir gällande tillämpas bestämmelserna endast med anledning av det ovan nämnda direktivet. Det motsäger dock inte det faktum att bestämmelserna inför även med anledning av kommande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar, när de blir gällande. Sådana avtal kommer med all sannolikhet att återspegla DPI MCAA. Om de inte gör det kan ytterligare lagändringar behöva göras för att Sverige ska leva upp till det aktuella avtalets villkor.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

2 §

I paragrafen, som är ny, anges vilken betydelse termer och uttryck som används i kapitlet har. I bestämmelsen anges att begrepp, om inte något annat anges, har samma betydelse som de har i POL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

3 §

I paragrafen, som är ny, finns definitionen av vem som ska lämna kontrolluppgift. Paragrafen genomför delvis avsnitt III.A.1 i bilaga V till DAC.

Kontrolluppgift ska lämnas av sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 2 eller 3 § POL.

Plattformsoperatörer som inte är rapporteringsskyldiga enligt 2 kap. 2 eller 3 § POL ska därför inte lämna kontrolluppgifter. Detta gäller exempelvis en plattformsoperatör som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter i Sverige och en kvalificerad jurisdiktion utanför EU som redan föreskriver automatiskt utbyte av likvärdiga upplysningar med en medlemsstat om den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist i medlemsstaten, och om berörd verksamhet innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i medlemsstaten.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

I paragrafen, som är ny, finns, i *första stycket*, ett undantag som innebär att kontrolluppgift inte ska lämnas av den rapporteringsskyldiga plattformoperatör som kan visa att uppgiften redan lämnats till Skatteverket av annan rapporteringsskyldig plattformoperatör. Stycket genomför delvis avsnitt III.A.1 i bilaga V till DAC och delvis avsnitt III.A.3 DPI MR. Bestämmelsen innebär att om det finns flera rapporteringsskyldiga plattformoperatörer i Sverige ska kontrolluppgift inte lämnas av den som kan visa att samma uppgifter lämnats av en annan plattformoperatör till Skatteverket.

I *andra stycket* finns ett undantag som innebär att kontrolluppgift inte ska lämnas av en rapporteringsskyldig plattformoperatör som kan visa att en annan plattformoperatör redan lämnat motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i vissa andra stater eller jurisdiktioner. Stycket genomför avsnitt III.A.2 i bilaga V till DAC och delvis avsnitt III.A.3 DPI MR. Bestämmelsen innebär att om det finns flera plattformoperatörer som är skyldiga att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga säljare till Skatteverket respektive till en behörig myndighet i en annan medlemsstat eller en kvalificerad jurisdiktion utanför EU, behöver uppgifter inte lämnas till Skatteverket om motsvarande uppgifter redan har lämnats av en annan plattformoperatör i den andra medlemsstaten eller kvalificerade jurisdiktionen utanför EU. Det är inte möjligt att kräva att det ska vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt svensk lagstiftning som lämnar uppgifter eller att det måste vara exakt samma uppgifter eftersom det beror på hur reglerna genomförts i den staten eller jurisdiktionen. Se 2 kap. 8 § POL för definitionen av en kvalificerad jurisdiktion utanför EU.

Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

5 §

Paragrafen, som är ny, genomför avsnitt III.A.4 i bilaga V till DAC. I paragrafen finns ett undantag som innebär att en rapporteringsskyldig plattformoperatör som avses i 2 kap. 3 § POL inte är skyldig att i en kontrolluppgift lämna uppgifter till den del som uppgifterna om kvalificerad berörd verksamhet omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av likvärdiga upplysningar med en medlemsstat om rapporteringspliktiga säljare som har sin hemvist i den medlemsstaten. Bestämmelsen avser situationer när jurisdiktionen utanför EU inte har ingått avtal med samtliga medlemsstater om utbyte av upplysningar som motsvarar utbytet enligt DAC 7, dvs. att staten eller jurisdiktionen inte är en kvalificerad jurisdiktion utanför EU enligt definitionen i 2 kap. 8 § POL men har ingått avtal med en eller flera medlemsstater i EU om automatiskt utbyte av upplysningar och utbyter uppgifter om en eller flera berörda verksamheter med den eller de medlemsstaterna. Plattformoperatören är i dessa fall skyldig att registrera sig och lämna uppgifter i en medlemsstat i EU. Enligt denna paragraf behöver plattformoperatören dock inte lämna uppgifter i den utsträckning utbyte om säljare och berörda verksamheter i stället sker med en eller flera medlemsstater om berörda verksamheter som säljs eller hyrs ut av personer

som har hemvist i den eller de medlemsstaterna enligt ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter.

Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

6 §

I paragrafen, som är ny, anges för vem kontrolluppgift ska lämnas. Paragrafen genomför delvis avsnitt III.A.1 och 3 i bilaga V till DAC.

Bestämmelsen innebär att kontrolluppgift ska lämnas för den som identifierats eller skulle ha identifierats som en rapporteringspliktig säljare. Begreppet rapporteringspliktig säljare definieras i 2 kap. 14 § POL. Av 2 § denna lag framgår att termer och uttryck som används i kapitlet, om inte något annat anges, har samma betydelse som de har i POL. Identifieringen sker när åtgärderna för kundkännedom enligt 6 kap. POL genomförs. I 6 kap. 10 § POL anges när dessa åtgärder ska ha genomförts. Kontrolluppgift ska lämnas för obegränsat skattskyldiga. Av de nya bestämmelserna i 23 kap. 2 och 3 c §§ framgår att kontrolluppgift även ska lämnas för begränsat skattskyldiga fysiska personer och för enheter enligt definitionen i 2 kap. 18 § POL som är begränsat skattskyldiga.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

7 §

I paragrafen, som är ny, anges vad underrättelse ska lämnas om i vissa övriga fall. Paragrafen genomför delvis de krav på uppgiftslämnande som framgår av avsnitt III.A.1 i bilaga V till DAC och avsnitt III.A.3 DPI MR.

I *första stycket* finns krav på att plattformsoperatören ska underrätta Skatteverket om en annan plattformsoperatör lämnat uppgifter i dess ställe. I en sådan situation ska plattformsoperatören underrätta Skatteverket om vilken annan plattformsoperatör som lämnat kontrolluppgifterna eller motsvarande uppgifter i en annan stat och jurisdiktion och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats.

I *andra stycket* anges att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt 22 c kapitlet i stället ska underrätta Skatteverket om detta. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör som inte har några rapporteringspliktiga säljare en viss rapporteringspliktig period är inte skyldig att lämna kontrolluppgifter men ska då enligt detta stycke underrätta Skatteverket om att den inte har några uppgifter att lämna.

I *tredje stycket* anges att underrättelserna ska lämnas senast den 31 januari kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör som lämnar underrättelsen och, vid tillämpning av första stycket, för den andra plattformsoperatören.

Dessa underrättelser är inte i sig kontrolluppgifter. Bestämmelserna om kontrolluppgifter i avdelning VI. i SFL är därför inte tillämpliga.

Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

I paragrafen, som är ny, anges kontrolluppgiftens innehåll avseende anknytning till Sverige för alla rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer. Paragrafen genomför delvis avsnitt III.B i bilaga V till DAC. Bestämmelsen innebär att uppgift ska lämnas om vilken anknytning till Sverige som gör att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 2 eller 3 § POL. Att uppgift ska lämnas om vilken anknytning till Sverige som gör att plattformsoperatören är rapporteringsskyldig i Sverige framgår inte uttryckligen av bestämmelserna i avsnitt III i bilaga V till DAC. Vid framtagandet av de tekniska arrangemangen för utbytet av upplysningar har de behöriga myndigheterna dock identifierat att denna uppgift behövs för att informationsutbytet i praktiken ska fungera på ett tillfredsställande sätt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.2.

9 §

I paragrafen, som är ny, anges att kontrolluppgiften ska innehålla uppgifter om vilken rapporteringsskyldig plattformsoperatör uppgift lämnas för. Bestämmelsen tas in med anledning av artikel 8ac.2 a i DAC och avsnitt III.B.1 i DPI MR.

Bestämmelsen innebär att identifikationsuppgifter ska lämnas för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatör åt vilken uppgifter om rapporteringspliktiga säljare lämnas för. Genom bestämmelsen och 24 kap. 4 § kommer identifikationsuppgifterna avse såväl egna identifikationsuppgifter som identifikationsuppgifter för den plattformsoperatör för vilkens räkning rapporteringen sker samt för den rapporteringspliktiga säljaren.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.2.

10 §

I paragrafen, som är ny, anges kontrolluppgiftens innehåll avseende alla rapporteringspliktiga säljare. Paragrafen genomför delvis avsnitt III.B i bilaga V till DAC. Kontrolluppgift ska lämnas för alla rapporteringspliktiga säljare. Eftersom kontrolluppgift ska lämnas för alla aktuella rapporteringspliktiga säljare ska kontrolluppgift lämnas för både begränsat skattskyldiga och obegränsat skattskyldiga. Av de nya bestämmelserna i 23 kap. 2 och 3 c §§ framgår att kontrolluppgift även ska lämnas för begränsat skattskyldiga fysiska personer och för enheter som avses i POL.

Uppgifterna som ska lämnas enligt denna bestämmelse motsvarar i huvudsak de uppgifter som ska inhämtas enligt 6 kap. POL förutom de identifikationsuppgifter som ska lämnas om säljaren enligt 24 kap. 4 § SFL.

I *punkt 1* anges att uppgift ska lämnas om identifikationskoden för finansiellt konto om den finns tillgänglig för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören.

I *punkt 2* anges att uppgift ska lämnas om namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket ersättning betalats ut eller tillgodoräknats om det skiljer sig från namnet på den rapporteringspliktiga säljaren samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den rapporterings-

skyldiga plattformsoperatören har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren.

Till skillnad från de uppgifter som ska samlas in om de rapporteringspliktiga säljarna enligt 6 kap. 3 och 4 §§ POL ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören enligt *punkt 3* också ange samtliga hemviststater och -jurisdiktioner baserat på den inhämtade informationen. Definition av hemvist finns i 2 kap. 20 § POL.

I *punkt 4* anges att uppgift ska lämnas om den sammanlagda ersättningen för varje berörd verksamhet under varje kvartal. Detta avser ersättningen som begreppet definieras i 2 kap. 12 § POL. Se även författningskommentaren till 2 kap. 12 § POL. Att uppgift om sammanlagd ersättning ska lämnas per berörd verksamhet framgår inte uttryckligen av bestämmelserna i avsnitt III i bilaga V till DAC. Vid framtagandet av de tekniska arrangemangen för utbytet av upplysningar har de behöriga myndigheterna dock identifierat att denna uppgift behövs för att informationsutbytet i praktiken ska fungera på ett tillfredsställande sätt. I *punkt 5* anges att uppgift även ska lämnas om eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har hållit inne eller tagit ut. Detta ska inte inkluderas i ersättningen som uppgift ska lämnas om enligt punkt 4. Att det i punkt 4 anges att det är den sammanlagda ersättningen som ska anges innebär att det är all ersättning under den aktuella perioden som ska anges. Beloppen som avses i punkt 4 respektive 5 ska redovisas per kvartal och vara uppdelad per berörd verksamhet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.3.

11 §

I paragrafen, som är ny, anges de särskilda uppgifter om fasta driftställen som måste lämnas för rapporteringspliktiga säljare som är enheter. Paragrafen genomför delvis avsnitt III.B i bilaga V till DAC.

I *första stycket* anges att varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna uppgift om förekomst av fast driftställe genom vilket berörd verksamhet utförs i Europeiska unionen när det gäller en rapporteringspliktig säljare som är en enhet och, när sådant finns, uppgift om i vilka medlemsstater det finns ett sådant fast driftställe.

I *andra stycket* anges att om uppgifter som anges i första stycket inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 § POL behöver de inte heller lämnas i kontrolluppgiften. I sådana fall ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören i stället ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom en sådan identifieringstjänst som avses i samma paragraf.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.3.

12 §

I paragrafen, som är ny, anges de särskilda uppgifter som också måste lämnas för rapporteringspliktiga säljare som bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom. Paragrafen genomför delvis avsnitt III.B.3 i bilaga V till DAC. Eftersom kontrolluppgift ska lämnas för alla aktuella rapporteringspliktiga säljare ska kontrolluppgift lämnas för både begränsat skattskyldiga och obegränsat skattskyldiga. Av de nya

bestämmelserna i 23 kap. 2 och 3 c §§ framgår att kontrolluppgift, utöver för obegränsat skattskyldiga, ska lämnas för begränsat skattskyldiga fysiska personer och för enheter som definieras i 2 kap. 18 § POL. I *punkt 2* anges att uppgift ska lämnas om den sammanlagda ersättningen. Detta avser ersättningen som begreppet definieras i 2 kap. 12 § POL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.4.

13 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om ersättning och valuta samt avgifter och provisioner. Paragrafen genomför avsnitt III.A.6 i bilaga V till DAC.

I *första stycket* anges att upplysningar om ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats i en valuta som är fastställd av en centralbank eller motsvarande och som inte är knuten till en specifik råvara ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller tillgodoräknats i. Med detta avses en s.k. fiatvaluta, dvs. i första hand en traditionell valuta som utfärdas av en regering eller en centralbank i ett land. Kryptotillgångar är exempelvis inte en sådan valuta.

I *andra stycket* anges att om ersättningen betalades ut eller tillgodoräknades i en annan form än en sådan valuta som avses i första stycket ska den rapporteras i svenska kronor, omräknad eller värderad på ett konsekvent sätt som bestäms av den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Den lokala valutan ska då vara en fiatvaluta. För rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer innebär detta i sådana fall att uppgift ska lämnas i svenska kronor till Skatteverket.

I *tredje stycket* anges att upplysningar om eventuella avgifter, provisioner eller skatter som hållits inne eller tagits ut ska rapporteras på motsvarande sätt som ersättning enligt första och andra styckena.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.5.

23 kap.

2 §

I paragrafen anges vilka kontrolluppgifter som ska lämnas även för begränsat skattskyldiga fysiska personer. Eftersom DAC 7 innebär att uppgifter ska lämnas även för begränsat skattskyldiga fysiska personer har 22 c kap. lagts till i den uppräkningslista som görs i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

3 c §

I paragrafen, som är ny, anges att kontrolluppgifter enligt 22 c kap. ska lämnas även för sådana enheter som avses i 2 kap. 18 § POL och som är begränsat skattskyldiga. DAC 7 innebär att uppgifter ska lämnas även för begränsat skattskyldiga enheter. I 2 kap. 18 § POL anges att med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, ett partnerskap, en juridisk person, en trust eller en stiftelse. Se vidare författningskommentaren till 2 kap. 18 § POL.

Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

24 kap.

4 §

I paragrafen regleras vilka uppgifter utöver de särskilt reglerade i 15–23 kap. som en kontrolluppgift ska innehålla. Paragrafens *andra stycke* kompletteras så att även kontrolluppgifter enligt det nya 22 c kap. tillsammans med 22 a och 22 b kap. endast ska innehålla uppgifter enligt punkt 1 i första stycket. Enligt punkt 1 ska kontrolluppgift innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Paragrafen genomför delvis avsnitt III.B.1 och 2 i bilaga V till DAC.

Övervägandena finns i avsnitten 5.5.2 och 5.5.3.

26 kap.

19 b §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas när det gäller arbetsgivardeklaration och de uppgifter som ska lämnas per betalningsmottagare. Paragrafens första stycke kompletteras med en ny *punkt 9* som anger att den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som är ersättning för styrelsearbete ska redovisas särskilt. Tillägget genomför och uppfyller Sveriges skyldigheter att kunna utbyta minst fyra kategorier av inkomster och tillgångar enligt artikel 8.2 i DAC tillsammans med att motsvarande uppgifter ska lämnas i en kontrolluppgift om inkomstslaget tjänst.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

34 kap.

3 §

Paragrafen, som i *första stycket* anger att den som ska lämna en kontrolluppgift även måste informera den som kontrolluppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften, kompletteras med att uppgifter till den som kontrolluppgiften lämnas för även ska gälla kontrolluppgift enligt det nya 22 c kap. Paragrafen genomför avsnitt III.A.5 i bilaga V till DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.6.

38 kap.

1 §

I paragrafen bestäms vilka uppgifter som ska lämnas enligt fastställt formulär. Underrättelser enligt 22 c kap. 7 § SFL läggs till som *punkt 8*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

41 kap.

3 §

I paragrafen anges hos vem revision får göras. Genom tillägg av en ny *punkt 13* får revision även göras både hos den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § POL

och den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkänedom som anges i 6 kap. POL. Tillägget innebär att både en plattformoperatör och den som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkänedom kan revideras även om den inte är en juridisk person utan t.ex. en fysisk person eller en juridisk konstruktion, såsom exempelvis vissa trustar. Utöver bestämmelserna om revision finns även bestämmelser om t.ex. föreläggande i 37 kap. och vitesföreläggande i 44 kap. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

Se även avsnitten 5.6.4 och 5.9.4.

44 kap.

3 §

Paragrafen, som innehåller ett förbud mot att förena ett föreläggande med vite, blir genom tillägget i *första stycket 1* tillämplig även när det gäller gärningar som kan leda till plattformsavgift.

Övervägandena finns i avsnitten 5.4 och 5.10.

49 d kap.

1 §

I paragrafen, som är ny, anges förutsättningarna för att ta ut plattformsavgift. Kapitlet genomför artikel 25a i DAC.

Av paragrafen följer att plattformsavgift ska tas ut enligt 4 § under två olika förutsättningar enligt *punkt 1* eller *2*.

Enligt *punkt 1* kan plattformsavgift tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte har lämnat i 22 c kap. föreskriven kontrolluppgift inom den tid som anges i 24 kap. 1 §. Om felaktiga eller ofullständiga uppgifter lämnas innebär det att de uppgifter som föreskrivs i 22 c kap. inte har lämnats. Kontrolluppgift behöver bara lämnas för rapporteringspliktiga säljare. En underrättelse enligt 22 c kap. 7 § är inte en kontrolluppgift och träffas därför inte av denna bestämmelse.

Enligt *punkt 2* kan plattformsavgift tas ut om den rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en aktiv säljare i enlighet med de skyldigheter som anges i *a)* 6 kap. POL, eller *b)* 39 kap. 3 § SFL, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap. SFL. I 9 kap. 1 § anges att sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Det är inte möjligt att ta ut plattformsavgift med stöd av både *punkt 1* och *2* avseende en och samma säljare även om förutsättningarna enligt båda punkterna är uppfyllda, utan punkterna är alternativa till varandra. Det är alltså endast en avgift som ska tas ut enligt denna paragraf även om det skulle finnas brister både i uppgiftslämnandet och dokumentationen avseende en och samma säljare. Å andra sidan räcker det att det finns brister bara i det ena avseendet för att avgiften ska kunna tas ut. Det är Skatteverket som har bevisbördan när det gäller frågan om det finns grund för att ta ut plattformsavgift. Att det klart ska framgå att den uppgiftsskyldige inte har fullgjort sin skyldighet innebär att om det är

tvistigt om en säljare är rapporteringspliktig måste Skatteverket kunna visa detta för att plattformsavgift ska kunna tas ut. Skatteverket måste t.ex. kunna visa att sådana faktiska omständigheter föreligger att det är fråga om en rapporteringspliktig säljare som definieras i 2 kap. 14 § POL. Vidare måste Skatteverket bl.a. visa att de faktiska omständigheterna är sådana att den som påförs en plattformsavgift är en rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.2.

2 §

I paragrafen, som är ny, anges under vilka förutsättningar plattformsavgifter, utöver avgift enligt 1 §, ska tas ut.

Av paragrafens *första stycke* följer att, utöver avgift enligt 1 §, plattformsavgift enligt 5 § ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte har lämnat föreskrivna uppgifter eller inhämtat, kontrollerat och bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation senast den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket, eller skulle ha lämnats till Skatteverket om säljaren hade varit rapporteringspliktig. Tidpunkten kopplas här till när kontrolluppgiften ska lämnas eller skulle ha lämnats om säljaren hade varit rapporteringspliktig. Om bristen består i att plattformsoperatören inte lämnat kontrolluppgift eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en rapporteringspliktig säljare finns det ett datum när kontrolluppgift ska lämnas. I de fall bristen däremot består i att plattformsoperatören inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en säljare som inte är rapporteringspliktig ska dock kontrolluppgift inte lämnas. Den tidpunkt som då är utgångspunkten är det datum då kontrolluppgift skulle ha lämnats om säljaren hade varit rapporteringspliktig. I avsaknad av dokumentation kan det vara svårt att avgöra om en säljare är rapporteringspliktig eller inte. I praktiken får detta dock ingen betydelse eftersom samma datum är utgångspunkten oavsett om säljaren är rapporteringspliktig eller inte. Även om skyldigheterna enligt 1 § 1 och 2 enligt bestämmelserna ska fullgöras vid två olika tidpunkter, den 31 december under den rapporteringspliktiga perioden respektive den 31 januari närmast följande kalenderår, måste alltså en rapporteringsskyldig plattformsoperatör fullgöra båda skyldigheterna senast den 31 mars för att inte riskera att bli påförd ytterligare en plattformsavgift. När det gäller skyldigheten att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation kan bristen, till skillnad från brister i lämnandet av kontrolluppgifter, dock läkas om den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har genomfört dessa skyldigheter med avseende på den rapporteringspliktiga perioden innan Skatteverket begär att få del av dokumentationen om detta. Det beror på att dokumentationen om åtgärderna för kundkännedom inte automatiskt ska lämnas till Skatteverket vid en viss tidpunkt. Den ska dock finnas tillgänglig när Skatteverket vill kontrollera den. I 3 § första stycket 2 anges att plattformsavgift inte får tas ut om den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören på eget initiativ har fullgjort skyldigheten efter den tidpunkt då den egentligen skulle ha fullgjorts, se vidare avsnitt 5.9.2.

Att det klart ska framgå att den kontrolluppgiftsskyldige inte har fullgjort sin skyldighet innebär t.ex. att om det är tvistigt om en säljare är rapporteringspliktig eller plattformsoperatören är rapporteringsskyldig måste Skatteverket kunna visa detta för att plattformsavgift ska kunna tas ut. Detsamma gäller om det är tvistigt om åtgärderna för kundkänedom genomförts senast den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket eller skulle ha lämnats om säljaren hade varit rapporteringspliktig. Beviskravet är detsamma som för att påföra skattetillägg, se även författningskommentaren till 1 §.

I *andra stycket* anges att ytterligare en plattformsavgift enligt 5 § ska tas ut under de förutsättningar som anges i första stycket. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna uppgifter eller inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation med anledning av en utredning om en plattformsavgift som anges i första stycket. Det är alltså fråga om en andra avgift enligt 5 § vid sidan om den avgift enligt 5 § som kan tas ut enligt vad som föreskrivs i första stycket och utöver avgiften enligt 1 §. För brister i uppgiftslämnande eller dokumentation kan det alltså påföras sammanlagt tre avgifter avseende en och samma kontrolluppgift eller säljare, 2 500 kronor (enligt 1 och 4 §§), 5 000 kronor (enligt 2 § första stycket och 5 §) och 5 000 kronor (enligt 2 § andra stycket och 5 §), dvs. sammanlagt 12 500 kronor. Den uppgiftsskyldige kan således undgå att påföras en avgift som anges i andra stycket fram till dess att Skatteverket har inlett en utredning om en plattformsavgift som anges i första stycket och kontaktat den uppgiftsskyldige med anledning av det. En sådan utredning kan i princip inledas mycket snart efter den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket eller uppgifter ska bevaras, kontrolleras eller inhämtas. En utredning kan dock också inledas först flera år efter att uppgifterna skulle ha lämnats, inhämtats eller bevarats. För att undvika plattformsavgift enligt andra stycket räcker det dock inte att vissa eller felaktiga uppgifter lämnas. I stället måste samtliga föreskrivna uppgifter lämnas. Det innebär att uppgifterna ska vara fullständiga och korrekta.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.2.

3 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när plattformsavgift inte får tas ut.

I *första stycket* föreskrivs att plattformsavgift inte får tas ut om skyldigheter fullgjorts inom de tidsfrister som gäller för de skyldigheter som anges i 1 respektive 2 §, och det finns brister som endast är av mindre betydelse (*punkt 1*) eller den kontrolluppgiftsskyldige på eget initiativ därefter har rättat kontrolluppgifterna eller fullt ut fullgjort de skyldigheter som gäller dokumentationen på det sätt som avses 1 § 2 (*punkt 2*). Möjligheten att rätta redan lämnade uppgifter på eget initiativ och därigenom undgå avgift enligt både 2 § första och andra styckena får antas vara utgångspunkten i de fall då uppgifter har lämnats men är oriktiga eller ofullständiga. Det kan emellertid finnas fall då en rättelse inte längre kan anses göras på eget initiativ, men den görs innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna uppgifter med anledning av en utredning om en

plattformavgift enligt 2 § första stycket. Under sådana förhållanden kan en rättelse innebära att avgifter enligt 2 § första stycket och 1 §, men inte enligt 2 § andra stycket, kan tas ut. Paragrafen är endast tillämplig om båda skyldigheterna som avses i 1 § 1 respektive 1 § 2 delvis har fullgjorts inom de tidsfrister som gäller. Om någon av skyldigheterna inte har fullgjorts alls kan paragrafen alltså inte tillämpas. Således kan den inte tillämpas om den rapporteringsskyldiga plattformoperatören delvis har dokumenterat säljarna på föreskrivet sätt men inte lämnat kontrolluppgift alls om en säljare som kontrolluppgift ska lämnas för (dvs. en rapporteringspliktig säljare). På motsvarande sätt kan paragrafen inte tillämpas om kontrolluppgift lämnats men ingen dokumentation överhuvudtaget har inhämtats, kontrollerats eller bevarats inom de tidsfrister som gäller. Med brister av mindre betydelse avses brister som har liten eller ingen betydelse för Skatteverkets möjlighet att använda uppgifterna till grund för beskattningen inom Sverige och utbytet av upplysningar med andra stater samt kontrollera kontrolluppgiftsskyldigheten. Även ifall när det är uppenbart att en uppgift är felaktig eller saknas eller dokumentationen inte inhämtats, kontrollerats eller bevarats på ett korrekt sätt kan bristen ofta anses vara av mindre betydelse, förutsatt att det rör sig om enstaka brister. I dessa fall finns det ingen risk att Skatteverket missleds, och det kan ofta räcka med en fråga till den uppgiftsskyldige för att Skatteverket ska få in korrekta uppgifter eller uppgifterna ska inhämtas, kontrolleras eller bevaras. Uttrycket ”på eget initiativ” i punkt 2 har samma betydelse som i 49 kap. 10 § första stycket 2. För att en uppgiftsskyldig ska anses ha rättat en felaktig uppgift, lämnat en kompletterande uppgift eller inhämtat eller bevarat föreskrivna uppgifter på eget initiativ krävs att rättelsen eller kompletteringen görs självmant. Om rättelse eller komplettering sker efter det att den uppgiftsskyldige har anledning att tro att Skatteverket har uppmärksammat bristen ska plattformavgift således tas ut. En rättelse eller komplettering anses inte ske på eget initiativ om t.ex. Skatteverket dessförinnan har ställt en fråga till den uppgiftsskyldige som har samband med den felaktiga eller ofullständiga uppgiften. En kontrolluppgift avser en viss rapporteringspliktig period. Om den rättas måste uppgifterna som då lämnas naturligtvis avse den rapporteringspliktiga period som kontrolluppgiften avser. På samma sätt måste en rättelse av uppgifter, handlingar och dokumentation som ska samlas in, kontrolleras och bevaras göras utifrån de omständigheter som rådde under den aktuella rapporteringspliktiga perioden. Bestämmelser om befrielse från bl.a. plattformavgift finns i 51 kap., se vidare avsnitt 5.9.3.

I *andra stycket* anges att om kontrolluppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifter enligt 22 c kap. lämnas för, kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2. Så är till exempel fallet om en kontrolluppgift för en rapporteringspliktig säljare lämnas in till Skatteverket utan eller med mycket ofullständiga uppgifter ifyllda. Detsamma gäller om uppgifterna är uppenbart oriktiga. Detta innebär alltså ett undantag från bestämmelsen i första stycket 2 om att plattformavgift under vissa förutsättningar inte ska tas ut om kontrolluppgift rättas på den rapporteringsskyldiga plattformoperatörens eget initiativ. Undantaget gäller endast i fråga om brister i kontrolluppgift och inte i fråga om brister att samla in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation. De

sistnämnda bristerna kan således rättas på eget initiativ med sådan verkan som anges i första stycket 1 även om bristerna är sådana att dokumentationen uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som den finns för. Syftet med dokumentationen är att det ska kunna kontrolleras om det föreligger kontrolluppgiftsskyldighet eller inte och för att kunna kontrollera att uppgifterna i en kontrolluppgift är korrekta.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.2.

4 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om plattformsavgiftens storlek.

Av *första stycket* framgår storleken av den plattformsavgift som tas ut när föreskrivna uppgifter inte lämnats, kontrollerats, bevarats eller inhämtats i rätt tid. Avgiften uppgår till 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje aktiv säljare med avseende på vilken skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts. Begreppet rapporteringspliktig säljare har samma innebörd som i 2 kap. 14 § POL. Bestämmelser om befrielse från bl.a. plattformsavgift finns i 51 kap., se vidare avsnitt 5.9.3. Stycket utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Av *andra stycket* framgår att endast en plattformsavgift enligt 1 § kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och säljare. Om det finns brister i både lämnandet av kontrolluppgift m.m. och i dokumentationen m.m. kan alltså endast en avgift tas ut.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.2.

5 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om storleken av de plattformsavgifter som ska tas ut enligt 2 §.

Av *första stycket* framgår att dessa plattformsavgifter ska tas ut av en kontrolluppgiftsskyldig om föreskrivna uppgifter om en aktiv säljare inte har lämnats eller inhämtats, kontrollerats och bevarats senast den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas. Den andra plattformsavgiften enligt 2 § tas ut under samma förutsättningar, men inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation med anledning av en utredning om en andra plattformsavgift. De två avgifterna enligt 2 § beräknas på samma sätt och uppgår till samma belopp. Avgifterna uppgår till 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avse i 1 § 1 eller för varje aktiv säljare med avseende på vilken skyldigheterna att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation på det sätt som avses i 1 § 2 inte uppfyllts. Bestämmelser om befrielse från bl.a. plattformsavgift finns i 51 kap., se vidare avsnitt 5.9.3. Stycket utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I *andra stycket* anges att endast en plattformsavgift enligt 2 § första stycket respektive andra stycket kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och aktiv säljare. Om det finns brister i både lämnandet av kontrolluppgift m.m. och i inhämtandet, kontrollerandet och

bevarandet av uppgifter kan alltså endast en avgift enligt 2 § första stycket och en avgift enligt 2 § andra stycket tas ut.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.2.

52 kap.

1 §

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Ändringen innebär att en ny paragraf, 8 e §, läggs till i kapitlet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

8 e §

I paragrafen, som är ny, regleras när beslut om plattformsavgift senast ska meddelas.

I paragrafen anges att ett beslut om plattformsavgift ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 c kap. skulle ha fullgjorts. Det innebär att samtliga beslut om plattformsavgift med avseende på en och samma rapporteringsskyldiga plattformoperatör måste ha beslutats inom sex år efter det kalenderår då uppgiftsskyldigheten avseende den rapporteringsskyldiga plattformoperatören skulle ha fullgjorts. Detta gäller både för rapporteringsskyldiga plattformoperatörer som skulle ha lämnat kontrolluppgift vid en viss tidpunkt och för plattformoperatörer som inte är uppgiftsskyldiga men som skulle ha samlat in, kontrollerat och bevarat dokumentation som underlag för att någon kontrolluppgiftsskyldighet inte fanns vid samma tidpunkt. Bestämmelser om plattformsavgift finns i 49 d kap.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

62 kap.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om vilka förfallodagar som gäller för skatter och avgifter.

Genom tillägget i *andra stycket 2* ska en plattformsavgift betalas senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslutet fattades. Beroende på vilken månad det gäller finns det två eller tre datum i varje kalendermånad som är förfallodagar. Vilka dessa är i respektive kalendermånad framgår av 62 kap. 9 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

63 kap.

1 §

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Innehållsförteckningen i paragrafen kompletteras med bestämmelser om anstånd med att betala plattformsavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om anstånd.

Ändringen i paragrafens *första stycke* innebär att bestämmelserna om automatiskt anstånd i samband med begäran om omprövning eller överklagande även gäller plattformsavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om säkerhet som villkor för anstånd.

Enligt paragrafen får anstånd i vissa fall beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning. Bestämmelsen i *andra stycket*, som reglerar när sådan säkerhet inte får krävas, utvidgas till att även gälla plattformsavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

66 kap.

5 §

I paragrafen finns bestämmelser om omprövning av särskilt kvalificerade beslutsfattare.

Paragrafens *första stycke*, som anger i vilka fall en särskilt kvalificerad beslutsfattare ska ompröva ärenden, kompletteras till att även omfatta beslut om plattformsavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

7 §

I paragrafen finns bestämmelser om när en begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket.

Genom det tillägg som görs i *andra stycket* anges att en begäran om omprövning ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser plattformsavgift. Tillägget medför att de hittillsvarande punkterna 11–15 i andra stycket får en ny numrering.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

24 b §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller.

I paragrafen anges att ett beslut om omprövning av plattformsavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelats inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 c kap. skulle ha fullgjorts. Detta gäller både för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som skulle ha lämnat kontrolluppgift vid en viss tidpunkt och för plattformsoperatörer som inte är uppgiftsskyldiga men som skulle ha samlat in, kontrollerat och bevarat dokumentation som underlag för att någon kontrolluppgiftsskyldighet inte fanns vid samma tidpunkt. Omprövning till nackdel av ett beslut om plattformsavgift skulle kunna bli aktuellt t.ex. om det visar sig att den kontrolluppgiftsskyldige inte bevarat sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser enligt 9 kap. 1 § SFF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

67 kap.**12 §**

I paragrafen finns bestämmelser om när ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket.

Genom det tillägg som görs i *andra stycket* ska även ett överklagande av ett beslut om plattformsavgift ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Tillägget medför att de hittillsvarande punkterna 10–14 i andra stycket får en ny numrering.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.4.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av punkt 1 framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2023.

Av punkt 2 framgår att 26 kap. 19 b § i den nya lydelsen tillämpas först för uppgifter som avser kalenderåret 2024. Övriga bestämmelser ska tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2023.

I punkt 3 anges att vid tillämpning av bestämmelserna i 22 c kap. avseende uppgifter som avser kalenderåret 2023 och 2024 ska även punkterna 6 och 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet beaktas om den rapporteringspliktiga säljaren redan var registrerad på plattformen den 1 januari 2023. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I punkt 4 anges att plattformsavgift inte kan tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation avseende kalenderåret 2023 i de fall då säljaren var registrerad på plattformen redan den 1 januari 2023. Detta trots att det i 49 d kap. 1 § 2 anges att plattformsavgift ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en aktiv säljare i enlighet med de skyldigheter som anges i 6 kap. POL och i 39 kap. 3 §, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap. Denna övergångsbestämmelse föranleds av att det i punkt 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till POL anges att förfarandet för kundkännedom för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 ska slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period. Den andra rapporteringspliktiga perioden för den som var en rapporteringsskyldig plattformsoperatör den 1 januari 2023 är kalenderåret 2024. Det är alltså först under 2024 som en sådan plattformsoperatör måste ha identifierat rapporteringspliktiga säljare bland de säljare som var registrerade på plattformen redan den 1 januari 2023. Som framgått ovan anges inte detta i 6 kap. POL utan i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till POL. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I punkt 5 anges att, utöver 6 kap. POL, ska även punkt 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till POL, vid tillämpning av 49 d kap. 1 § 2, beaktas och anses vara en del av 6 kap. den lagen. Det innebär att plattformasavgift inte kan tas ut om förfarandet för kundkännedom enligt det som anges i 6 kap. 1–9 §§ POL för säljare som redan var registrerade

på plattformen den 1 januari 2023 slutförts senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformoperatörens andra rapporteringspliktiga period. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Prop. 2022/23:6

Övervägandena finns i avsnitt 7.

9.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

1 §

Ändringen av paragrafen, som anger lagens tillämpningsområde, föränleds av att DAC 7, som i stor del avser utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare, regleras i den nya LAUP. Av paragrafens *tredje stycke*, som är nytt, framgår att den nya LAUP ska tillämpas för det automatiska informationsutbyte som ska ske för upplysningar om inkomster genom digitala plattformar enligt direktivets artikel 8ac och inte lagen om administrativt samarbete.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

7 §

I paragrafen definieras olika begrepp. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artiklarna 3.26 och 3.27 samt 25.6 i DAC.

I paragrafen läggs en definition av begreppet gemensam revision till. Med detta begrepp avses en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna. Bestämmelser om gemensamma revisioner tas in i 17 c–17 f §§. En sådan administrativ utredning innebär inte enbart att reglerna om revision i 41 kap. SFL, utan även övriga kontrollbestämmelser i SFL som t.ex. förelägganden enligt 37 kap. eller vite enligt 44 kap., kan komma att användas.

I paragrafen läggs även en definition av begreppet uppgiftsincident till. Med detta begrepp avses en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka. En uppgiftsincident kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet.

I paragrafen läggs vidare en definition av begreppet på elektronisk väg till. Med detta begrepp avses att med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av uppgifter via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.

Slutligen läggs en definition av begreppet CCN-nätet till. Med detta begrepp avses den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som EU har utformat för att säkerställa

all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning.

Övervägandena finns i avsnitten 6.1 och 6.15.1.

12 §

I paragrafens *första stycke* definieras med vilka andra medlemsstaters behöriga myndigheter Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten och vilka uppgifter utbytet ska avse. Ändringen i paragrafen genomför ändringen av artikel 8.1 i DAC.

Tillägget av en ny punkt, *punkt 6*, innebär att automatiskt utbyte även ska ske med andra medlemsstaters behöriga myndigheter när det gäller royaltyer. Det som avses är royalty enligt definitionen i artikel 2 b i rådets direktiv 2003/49/EG.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

12 a §

I paragrafen regleras att upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning ska utbytas automatiskt enligt lagen. Paragrafen togs in för att genomföra artikel 8a punkterna 1, 4, och 5a i DAC (prop. 2016/17:19 s. 55). Ändringen i paragrafen genomför ändringen av artikel 8a.5 i DAC.

Ändringen i *andra stycket* innebär att upplysningarna ska lämnas snarast men senast inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdats, ändrats eller förnyats.

Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

12 b §

Av paragrafen framgår vilka upplysningar som Skatteverket ska lämna om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning enligt 12 a §. Paragrafen genomför artikel 8a punkten 6 a–l och punkten 8 i DAC (prop. 2016/17:19 s. 56). Ändringen i paragrafen genomför ändringen av artikel 8a.6 i DAC.

Ändringen i *första stycket 2* innebär att Skatteverket inte ska sammanfatta innehållet i förhandsbeskedet.

Tillägget av *första stycket 10* innebär att Skatteverket också ska lämna andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten vid bedömningen av en potentiell skatterisk i förhandsbeskedet. En skatterisk kan inkludera fler situationer än när det rör sig om ett skatteundandragande. Det kan bl.a. handla om en situation som riskerar att urholka skattebasen utan att det för den sakens skull handlar om undandragande av skatt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

I paragrafen regleras vissa förutsättningar för att Skatteverket ska överföra upplysningar till andra medlemsstater. Ändringen i paragrafen genomför ändringen i artikel 8.3 i DAC.

Borttagandet av det tidigare första stycket sker på grund av att det inte längre ska vara möjligt att avstå för medlemsstater från att utbyta upplysningar på grund av att de inte har tillgång till minst en kategori av inkomst och tillgång som avses i 12 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

17 §

I paragrafen regleras formen av administrativt samarbete när Skatteverket får en begäran från en annan medlemsstat om att en tjänsteman som bemyndigats av den myndigheten ska närvara eller delta i en utredning i Sverige. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 11.1 i DAC.

Ändringen i paragrafen innebär en precisering av villkoren Skatteverket ska bestämma för formen av administrativt samarbete när en annan behörig myndighet inom EU begär att en tjänsteman från en annan medlemsstat ska närvara eller delta i en utredning i Sverige. I *punkt 1* anges att Skatteverket ska bestämma villkor för när tjänstemän närvarar vid de kontor där Skatteverkets utför sina arbetsuppgifter. I *punkt 2* anges att Skatteverket ska bestämma villkor för när tjänstemän närvarar vid de administrativa utredningar som utförs i Sverige. Slutligen anges i *punkt 3* att Skatteverket ska bestämma villkor för när tjänstemän deltar via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av Skatteverket, när så är lämpligt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

17 a §

I paragrafen, som är ny, regleras formen av administrativt samarbete när Skatteverket begär att en bemyndigad tjänsteman från Skatteverket ska närvara eller delta i en utredning i en annan medlemsstat. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 11.1 i DAC.

Paragrafen reglerar formen av administrativt samarbete när Skatteverket begär att en bemyndigad tjänsteman från Skatteverket ska närvara i en annan medlemsstat eller delta i en utredning i en annan medlemsstat i EU. I *punkt 1* anges att Skatteverket får begära att tjänstemän från verket ska närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter i enlighet med de villkor som den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten bestämmer. I *punkt 2* anges att Skatteverket får begära att de bemyndigade tjänstemännen ska närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium i enlighet med de villkor som den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten bestämmer. Slutligen anges i *punkt 3* att Skatteverket får begära att tjänstemännen, när så är lämpligt, ska delta via elektroniska kommunikationsmedel. I samtliga fall ska närvaron eller deltagandet ske i enlighet med de villkor som bestäms av den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten.

Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om befogenheterna för tjänstemän vid den begärande myndigheten som är närvarande under administrativa utredningar eller deltar i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel. Bestämmelserna innebär att dessa får ställa frågor till personer och granska handlingar med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten. Bestämmelsen reglerar alltså både situationen när bemyndigade tjänstemän från Skatteverket enligt 17 a § ska närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter eller delta i en utredning i den medlemsstaten och den motsatta situationen när utredningen enligt 17 § ska genomföras i Sverige. Ändringen i paragrafen genomför ändringen av artikel 11.2 i DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

17 c §

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket får begära att en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater tillsammans med verket ska utföra en gemensam revision i en eller flera medlemsstater. Paragrafen genomför delvis artikel 12a.1 i DAC. Se 7 § för definitionen av begreppet gemensam revision.

Övervägandena finns i avsnitt 6.9.3.

17 d §

Paragrafen, som är ny, innebär att om Skatteverket tar emot en begäran om gemensam revision i en eller flera medlemsstater från en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater, ska Skatteverket besvara begäran inom 60 dagar från mottagandet. Skatteverket får avslå en sådan begäran om det finns skäl för det. Paragrafen genomför delvis artikel 12a.1 i DAC. Se 7 § för definitionen av begreppet gemensam revision.

Övervägandena finns i avsnitt 6.9.2.

17 e §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur en gemensam revision ska genomföras och vilka befogenheter tjänstemännen från respektive medlemsstat ska förhålla sig till. Paragrafen genomför delvis artikel 12a.2 i DAC.

Första stycket innebär att Skatteverket och den eller de övriga behöriga myndigheterna som deltar i revisionen i förväg ska komma överens om på vilket sätt revisionen ska genomföras. En aktivitet vid en gemensam revision ska ske i enlighet med lagstiftningen och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteten äger rum.

Andra stycket riktar sig till tjänstemän från en annan behörig myndighet som deltar i en gemensam revision i Sverige. Dessa ska då följa svensk lagstiftning och ha samma rättigheter och skyldigheter som gäller för Skatteverkets tjänstemän vid en revision som genomförs i Sverige.

Tredje stycket avser de situationer när tjänstemän från Skatteverket deltar i en gemensam revision i en eller flera andra medlemsstater. Dessa ska då följa gällande lagstiftning i den medlemsstat där aktiviteten vid den

gemensamma revisionen äger rum. De får dock inte utöva några befogenheter som de inte har enligt svensk lagstiftning.

Se också författningskommentaren till 17 f §.

Se 7 § för definitionen av begreppet gemensam revision.

Övervägandena finns i avsnitten 6.9.2 och 6.9.3.

17 f §

Paragrafen, som är ny, innehåller villkor Skatteverket måste uppfylla när en gemensam revision ska genomföras i Sverige. Paragrafen genomför delvis artikel 12a.2 och artikel 12a.3 i DAC.

I *första stycket* anges att om en aktivitet vid den gemensamma revisionen äger rum i Sverige, ska Skatteverket utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i Sverige.

Enligt *andra stycket* ska Skatteverket säkerställa att tjänstemän från en behörig myndighet i en annan medlemsstat som deltar i aktiviteter vid en gemensam revision i Sverige får möjlighet att ställa frågor till personer och granska handlingar tillsammans med tjänstemännen i Sverige, med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts enligt 17 e §. Exempelvis ska SFL tillämpas.

Se också författningskommentarerna till 7 och 17 e §§.

Övervägandena finns i avsnitt 6.9.2.

20 §

I paragrafen finns bestämmelser om vilka beskattningsändamål som upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 16.2 i DAC.

Ändringen i *första stycket* innebär att upplysningarna också får användas för beskattningsändamål i fråga om mervärdesskatt och andra indirekta skatter. Tillägget görs för att ordalydelsen närmare ska spegla artikel 16 i DAC. Det blir därmed tydligare vilka skatter som omfattas av bestämmelsen.

Tillägget av ett nytt *tredje stycke* innebär att Skatteverket får använda upplysningar som det fått från en behörig myndighet i en annan medlemsstat för ändamål som den andra behöriga myndigheten har uppgett i en förteckning och meddelat att de tillåter användning för, utan att tillåtelse enligt *andra stycket* behövs.

Övervägandena finns i avsnitt 6.10.

21 §

I paragrafen finns bestämmelser om att Skatteverket under vissa förutsättningar ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 16.2 DAC.

Tillägget av ett nytt *andra stycke* innebär att Skatteverket till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater får lämna en förteckning över sådana ändamål som Skatteverket tillåter att de andra behöriga myndigheterna använder upplysningarna för, dvs. andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket.

22 b §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vad som ska ske vid en uppgiftsincident. Paragrafen tas in för att genomföra artikel 25.6 första och delvis tredje samt fjärde stycket i DAC.

Se 7 § vad gäller innebörden av begreppet uppgiftsincident

Första stycket innebär att om en uppgiftsincident har inträffat i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till den Europeiska kommissionen.

Andra stycket innebär att om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att verkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs.

Tredje stycket innebär att Skatteverket ska rapportera till Europeiska kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Vid sidan om dessa bestämmelser finns det regler om hantering av personuppgiftsincidenter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Övervägandena finns i avsnitt 6.15.1.

22 c §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur Skatteverket ska agera och vilka befogenheter Skatteverket får vid en uppgiftsincident. Paragrafen tas in för att genomföra artikel 25.6 andra och delvis fjärde stycket i DAC.

Se 7 § vad gäller innebörden av begreppet uppgiftsincident.

Första stycket innebär att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där en uppgiftsincident inträffat, genom att meddela detta skriftligen till den Europeiska kommissionen och den eller de berörda medlemsstaterna.

Andra stycket innebär att om en annan medlemsstat rapporterat att en uppgiftsincident har åtgärdats, får Skatteverket begära att Europeiska kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Tredje stycket innebär att Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Övervägandena finns i avsnitt 6.15.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *punkt 1* framgår att lagen träder kraft den 1 januari 2024 i fråga om 17 c–17 f §§ och i övrigt den 1 januari 2023. Att bestämmelserna om gemensamma revisioner senast ska tillämpas från och med den 1 januari 2024 framgår av artikel 2.2 i DAC 7.

Av *punkt 2* framgår att äldre föreskrifter fortfarande gäller för sådana ärenden om administrativt samarbete som har inletts före ikraftträdandet. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

9.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

1 a §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om att med begreppet uppgiftsincident avses detsamma som i 7 § lagen om administrativt samarbete och att med definitionen av OECD:s dataöverföringssystem avses detsamma som i 3 § lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Se författningskommentaren till 7 § lagen om administrativt samarbete. Övervägandena finns i avsnitt 6.1 och 6.15.2.

5 §

En ändring görs i *andra stycket* som är av rent teknisk karaktär och innebär att de tillkommande bestämmelserna i 22 b och 22 c §§ lagen om administrativt samarbete inte omfattas av den tidigare hänvisningen till 20–23 §§ samma lag.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter.

Ändringen i *första stycket* klargör att även uppgiftsincidenter som avses i artikel 25 i DAC är sådana brister i skyddet för uppgifter som avses i paragrafen.

Se 1 a § avseende definitionen av begreppet uppgiftsincident.

I paragrafen tas ett nytt *andra stycke* in för att genomföra artikel 25.6 första, tredje och delvis fjärde stycket i DAC. Tillägget av ett nytt *andra stycke* innebär att om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige gäller även 22 a och 22 b §§ lagen om administrativt samarbete. Dessa bestämmelser innebär att om en uppgiftsincident har inträffat i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen. Om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket, genom att meddela detta skriftligen till Europeiska kommissionen, begära att Skatteverkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs. Skatteverket ska, när uppgiftsincidenten har åtgärdats, rapportera detta till Europeiska kommissionen.

Vid sidan om dessa bestämmelser finns det regler om hantering av personuppgiftsincidenter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av

sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Övervägandena finns i avsnitt 6.15.1.

7 §

Paragrafen tas delvis in för att genomföra artikel 25.6 i DAC. Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka befogenheter Skatteverket har och vad som gäller vid en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och vid brister i skyddet för uppgifter.

Se 6 § när det gäller innebörden av begreppet uppgiftsincident.

Enligt *första stycket* får Skatteverket under några olika förutsättningar tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i EU om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen eller andra brister i skyddet för uppgifter, inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Enligt *andra stycket* ska Skatteverket återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Enligt *tredje stycket* ska 22 c § lagen om administrativt samarbete tillämpas om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i EU. Enligt denna bestämmelse får Skatteverket tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där en uppgiftsincident inträffat, genom att meddela detta skriftligen till den Europeiska kommissionen och den eller de berörda medlemsstaterna. Om en annan medlemsstat rapporterat att en uppgiftsincident har åtgärdats, får Skatteverket begära att Europeiska kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Slutligen ska Skatteverket återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Övervägandena finns i avsnitt 6.15.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2023.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

9.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet Prop. 2022/23:6

2 §

I paragrafen finns definitioner och förklaringar av vilken innebörd olika begrepp har enligt lagen.

I ett nytt *andra stycke* anges att med uppgiftsincident avses detsamma som i 7 § lagen om administrativt samarbete.

I ett nytt *tredje stycke* anges att med OECD:s dataöverföringssystem avses detsamma som i 3 § lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Se författningskommentaren till 3 § lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1 och 6.15.2.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter.

Genom ändringen i *första stycket 2* klargörs att även uppgiftsincidenter som avses i artikel 25 i DAC är sådana brister i skyddet för uppgifter som avses i paragrafen. Begreppet uppgiftsincident definieras i 7 § lagen om administrativt samarbete. En hänvisning dit finns i 2 § denna lag.

I paragrafen tas ett nytt *tredje stycke* in för att genomföra artikel 25.6 första, tredje och delvis fjärde stycket i DAC. Tillägget av ett nytt tredje stycke innebär att om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige gäller även 22 a och 22 b § lagen om administrativt samarbete. Denna bestämmelse innebär att om en uppgiftsincident har inträffat i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen, att om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket, genom att meddela detta skriftligen till Europeiska kommissionen, begära att Skatteverkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs samt att Skatteverket, när uppgiftsincidenten har åtgärdats, ska rapportera detta till Europeiska kommissionen.

Vid sidan om dessa bestämmelser finns det regler om hantering av personuppgiftsincidenter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Övervägandena finns i avsnitten 6.15.1 och 6.15.2.

9 §

Paragrafen tas delvis in för att genomföra artikel 25.6 i DAC. Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka befogenheter Skatteverket har och vad som gäller vid en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och vid brister i skyddet för uppgifter.

Enligt *första stycket* får Skatteverket tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i EU där en uppgiftsincident inträffat eller vid andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse i sekretessen eller andra brister i skyddet för uppgifter inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av land-för-land-rapporter, tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot land-för-land-rapporter från andra stater och jurisdiktioner.

Se 2 § vad gäller innebörden av begreppet uppgiftsincident.

Enligt *andra stycket* ska Skatteverket återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Enligt *tredje stycket* tillämpas 22 c § lagen om administrativt samarbete om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i EU.

Övervägandena finns i avsnitten 6.15.1 och 6.15.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2023.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

9.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:1073) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

15 kap.

9 §

I paragrafen, som anger vilka uppgifter som ska lämnas i en kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst, kompletteras med att även den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som är ersättning för styrelsearbete ska redovisas. Tillägget genomför och uppfyller Sveriges skyldigheter att kunna utbyta minst fyra kategorier av inkomster och tillgångar enligt artikel 8.2 i DAC tillsammans med att motsvarande uppgifter ska lämnas i en arbetsgivardeklaration för en betalningsmottagare, se 26 kap. 19 b §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

9.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:000) Prop. 2022/23:6
om ändring i lagen (2022:174) om ändring i
skatteförfarandelagen (2011:1244)

41 kap.

3 §

I paragrafens *första stycke* anges hos vem revision får göras. Förslaget är endast av lagteknisk karaktär och innebär att den nya punkt 13 som föreslås i avsnitt 2.6 ska gälla även efter att lagen om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) träder i kraft den 13 februari 2023. Punkten flyttas därigenom ner och blir *punkt 14*. Punkten utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/514

av den 22 mars 2021

om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 113 och 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) För att lämna utrymme åt nya unionsinitiativ inom området skattetransparens har rådets direktiv 2011/16/EU ⁽³⁾ ändrats ett flertal gånger under de senaste åren. Dessa ändringar har huvudsakligen syftat till att införa rapporteringsskyldigheter, följt av lämnande av upplysningar till andra medlemsstater, avseende finansiella konton, förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, land-för-land-rapporter och rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Dessa ändringar har således utvidgat omfattningen av det automatiska utbytet av upplysningar. Medlemsstaternas skattemyndigheter har nu en bredare uppsättning samarbetsverktyg till sitt förfogande för att upptäcka och hantera olika former av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt.
- (2) Kommissionen har under de senaste åren övervakat tillämpningen, och färdigställde 2019 en utvärdering, av direktiv 2011/16/EU. Stora förbättringar har gjorts på området för automatiskt utbyte av upplysningar, men det finns fortfarande ett behov av att förbättra bestämmelserna om alla former av utbyte av upplysningar och administrativt samarbete.
- (3) Enligt artikel 5 i direktiv 2011/16/EU ska en anmodad myndighet till den begärande myndigheten lämna alla sådana upplysningar som den har tillgång till eller som den erhåller till följd av administrativa utredningar som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som omfattas av det direktivet. För att säkerställa att utbytet av upplysningar är ändamålsenligt och förebygga omotiverade avslag på begäranden, samt för att skapa rättssäkerhet både för skatteförvaltningar och skattebetalare bör den internationellt överenskomna standarden "kan antas vara relevant" tydligt avgränsas och kodifieras.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

- (4) Ibland finns det ett behov av att behandla begäranden om upplysningar som rör grupper av skattebetalare som inte kan identifieras individuellt och det är endast på grundval av en gemensam uppsättning egenskaper som det kan avgöras om de begärda upplysningarna kan antas vara relevanta. Med tanke på detta bör skatteförvaltningarna fortsätta att använda gruppbegäranden om upplysningar inom en tydlig rättslig ram.
- (5) Det är viktigt att medlemsstaterna utbyter upplysningar om inkomst som härrör från immateriella rättigheter, eftersom detta är ett område av ekonomin där överföring av vinster ofta förekommer eftersom de underliggande tillgångarna är ytterst rörliga. Därför bör royalties enligt definitionen i artikel 2 b i rådets direktiv 2003/49/EG (*) inkluderas i de inkomst kategorier som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i syfte att förbättra åtgärderna för bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Medlemsstaterna bör vidta alla möjliga och rimliga åtgärder för att se till att det skatteregistreringsnummer som utfärdats av hemvistmedlemsstaten till personer med hemvist i medlemsstaten anges när upplysningar lämnas om de kategorier av inkomst och kapital som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar.
- (6) Digitaliseringen av ekonomin har ökat snabbt under de senaste åren. Detta har gett upphov till ett ökande antal komplexa situationer med kopplingar till skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Den gränsöverskridande dimensionen hos tjänster som erbjuds genom plattformoperatörer har skapat en komplex miljö där det kan vara svårt att upprätthålla skatteregler och skattemoral. Det finns brister i skattemoralen och värdet på underrapporterade inkomster är betydande. Medlemsstaternas skatteförvaltningar har inte tillräckligt med upplysningar för att korrekt bedöma och kontrollera bruttoinkomster som genereras i deras länder från kommersiell verksamhet som bedrivs med digitala plattformar som mellanhänder. Detta är särskilt problematiskt om inkomster eller beskattningsbara belopp flödar via digitala plattformar som är etablerade i en annan jurisdiktion.
- (7) Skatteförvaltningarna begär ofta upplysningar från plattformoperatörer. Detta förorsakar betydande administrativa kostnader och efterlevnadskostnader för plattformoperatörerna. Samtidigt har vissa medlemsstater infört en ensidig rapporteringsskyldighet, vilket skapar en ytterligare administrativ börda för plattformoperatörerna eftersom de måste följa en rad olika nationella rapporteringsstandarder. Det är därför nödvändigt att införa ett standardiserat rapporteringskrav som skulle vara tillämplig på hela den inre marknaden.
- (8) Med tanke på att merparten av de inkomster eller beskattningsbara belopp som säljare genererar på digitala plattformar flödar över gränserna skulle rapporteringen av upplysningar om den berörda verksamheten ge ytterligare positiva resultat om de upplysningarna även förmedlades till de medlemsstater där de intjänade inkomsterna skulle vara skattepliktiga. Det automatiska utbytet av upplysningar mellan skattemyndigheter är avgörande för att förse dessa skattemyndigheter med de upplysningar som de behöver för att göra en korrekt bedömning av den inkomstskatt och mervärdesskatt som ska betalas.
- (9) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad bör rapporteringsreglerna vara både ändamålsenliga och enkla. Med beaktande av de svårigheter med att upptäcka beskattningsbara händelser som uppstår i samband med en kommersiell verksamhet som förmedlas via digitala plattformar och även den ytterligare administrativa börda som skatteförvaltningarna skulle få i sådana fall, är det nödvändigt att införa en rapporteringsskyldighet för plattformoperatörer. Plattformoperatörerna har bättre förutsättningar att samla in och kontrollera de nödvändiga upplysningarna om alla säljare som är verksamma på och använder en viss digital plattform.
- (10) Rapporteringsskyldigheten bör omfatta både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande verksamhet för att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras. En sådan tillämpning av rapporteringsreglerna skulle dessutom minska den administrativa bördan för de digitala plattformarna.
- (11) Med tanke på den utbredda användningen av digitala plattformar både bland fysiska personer och bland enheter för att bedriva kommersiell verksamhet är det mycket viktigt att säkerställa att rapporteringsskyldigheten gäller oavsett säljarens rättsliga ställning. Ett undantag bör dock göras för myndighetsenheter, som inte bör omfattas av rapporteringsskyldigheten.

(*) Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 26.6.2003, s. 49).

- (12) Rapporteringen av inkomster som genereras via sådana verksamheter bör ge skatteförvaltningarna omfattande upplysningar som krävs för att korrekt bedöma den inkomstskatt som ska betalas.
- (13) För att förenkla och begränsa efterlevnadskostnaderna skulle det vara rimligt att kräva att plattformoperatörerna rapporterar inkomster som säljare har intjänat genom användning av den digitala plattformen i en enda medlemsstat.
- (14) Med tanke på de digitala plattformarnas art och flexibilitet bör rapporteringsskyldigheten även utvidgas till att omfatta plattformoperatörer som bedriver kommersiell verksamhet i unionen, men som varken har sin skatterättsliga hemvist, är registrerade, eller har sin företagsledning eller ett fast driftsställe i en medlemsstat (nedan kallade *utländska plattformoperatörer*). Detta skulle säkerställa likvärdiga förutsättningar för alla digitala plattformar och förhindra illojal konkurrens. För att underlätta uppnåendet av detta mål bör utländska plattformoperatörer vara skyldiga att registrera sig och rapportera i en enda medlemsstat för att få bedriva verksamhet på den inre marknaden. Efter att ha återkallat en utländsk plattformoperatörs registrering bör medlemsstaterna säkerställa att en sådan utländsk plattformoperatör är skyldig att lämna den berörda medlemsstaten lämpliga försäkringar, såsom en skriftlig försäkran under ed eller en säkerhet, när den återregistrerar sig i unionen.
- (15) Det är emellertid lämpligt att föreskriva åtgärder som skulle minska den administrativa bördan för utländska plattformoperatörer och för medlemsstaternas skattemyndigheter, i fall där lämpliga arrangemang finns som säkerställer att likvärdiga upplysningar utbyts mellan en jurisdiktion utanför unionen och en medlemsstat. I de fallen vore det lämpligt att befria plattformoperatörer som har rapporterat i en jurisdiktion utanför unionen från skyldighet att rapportera i en medlemsstat, i den mån de upplysningar som mottagits av medlemsstaten gäller den verksamhet som omfattas av detta direktiv och upplysningarna motsvarar de upplysningar som krävs enligt rapporteringsreglerna i detta direktiv. För att främja administrativt samarbete på detta område med jurisdiktioner utanför unionen och med beaktande av behovet av flexibilitet i förhandlingarna om avtal mellan medlemsstater och jurisdiktioner utanför unionen, bör detta direktiv medge att en kvalificerad plattformoperatör i en jurisdiktion utanför unionen endast rapporterar likvärdiga upplysningar om rapporteringspliktiga säljare till skatteförvaltningen i en jurisdiktion utanför unionen, som i sin tur skulle vidarebefordra upplysningarna till medlemsstaternas skatteförvaltningar. När så är lämpligt bör denna mekanism tas i bruk för att förhindra att likvärdiga upplysningar rapporteras och lämnas mer än en gång.
- (16) Med tanke på att skattemyndigheter över hela världen ställs inför de utmaningar som hör samman med den ständigt växande digitala plattformsekonomin har Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) tagit fram modellregler för plattformoperatörers rapportering med avseende på säljare i delnings- och gigeekonomin (*Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy*) (nedan kallade *modellregler*). Med tanke på utbredningen av den gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av digitala plattformar, liksom av säljare som är verksamma på dessa, kan det rimligen antas att jurisdiktioner utanför unionen kommer att ha tillräckliga incitament för att följa unionens exempel och införa insamling och ömsesidigt automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare enligt modellreglerna. Även om modellreglerna inte är identiska med detta direktivs tillämpningsområde i fråga om de säljare om vilka upplysningar måste rapporteras och de digitala plattformar som måste rapportera upplysningar, förväntas modellreglerna säkerställa rapportering av likvärdiga upplysningar med avseende på berörd verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för både detta direktiv och modellreglerna, vilket kan utvidgas ytterligare till att omfatta fler berörda verksamheter.
- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁵⁾. Närmare bestämt bör kommissionen genom genomförandeaakter fastställa huruvida de upplysningar som måste utbytas enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga med de som anges i detta direktiv. Med tanke på att ingåendet av avtal med jurisdiktioner utanför unionen om administrativt samarbete i fråga om beskattning fortfarande faller inom medlemsstaternas behörighet kan kommissionens åtgärder också inledas på begäran av en medlemsstat. Detta administrativa förfarande bör, utan att det ändrar tillämpningsområdet för detta direktiv eller dess villkor, säkerställa rättssäkerhet med avseende på sambandet mellan de skyldigheter som följer av detta direktiv och varje avtal om

(5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

utbyte av upplysningar som medlemsstaterna kan tänkas ha med jurisdiktioner utanför unionen. Därför måste, på begäran av en medlemsstat, fastställandet av likvärdighet också kunna göras före det planerade ingåendet av ett sådant avtal. Om utbytet av sådana upplysningar grundar sig på ett multilateralt instrument bör beslutet om likvärdighet fattas med avseende på hela den relevanta ram som omfattas av ett sådant instrument. Emellertid bör det fortfarande vara möjligt att när så är lämpligt fatta beslutet om likvärdighet avseende ett bilateralt instrument eller om utbytesförbindelserna med en enskild jurisdiktion utanför unionen.

- (18) För att förhindra skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt är det lämpligt att rapporteringen av kommersiell verksamhet omfattar uthyrning av fast egendom, tillhandahållande av personliga tjänster, försäljning av varor samt uthyrning av transportmedel. Verksamhet som bedrivs av en säljare som agerar som anställd hos en plattformsoperatör bör inte omfattas av sådan rapportering.
- (19) För att minska mängden onödiga efterlevnadskostnader för säljare som ägnar sig åt fastighetsuthyrning, såsom hotellkedjor och researrangörer, bör det fastställas ett tröskelvärde om ett visst antal uthyrningar per förtecknad egendom, över vilket rapporteringsskyldigheten inte skulle vara tillämplig. För att undvika att rapporteringsskyldigheterna kringgås av förmedlare som på digitala plattformar utger sig för att vara en enda säljare men som i själva verket förvaltar ett stort antal egendomsenheter bör emellertid lämpliga skyddsåtgärder införas.
- (20) Målet att förhindra skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt skulle kunna säkerställas genom att ett krav på att plattformsoperatörer ska rapportera inkomst som intjänats via digitala plattformar i ett tidigt skede, innan medlemsstaternas skattemyndigheter sammanställer sina årliga taxeringar. För att underlätta medlemsstaternas skattemyndigheters arbete bör de rapporterade upplysningarna utbytas inom en månad efter rapporteringen. För att underlätta det automatiska utbytet av upplysningar och stärka ett effektivt nyttjande av resurser bör utbyten av upplysningar göras elektroniskt genom det befintliga gemensamma kommunikationsnät (*CCN-nätet*) som unionen har utvecklat.
- (21) Om utländska plattformsoperatörer rapporterar likvärdiga upplysningar om rapporteringspliktiga säljare till respektive skattemyndigheter i jurisdiktioner utanför unionen förväntas det faktiska genomförandet av förfaranden för kundkännedom (*due diligence*) och rapporteringskrav säkerställas av dessa jurisdiktioners skattemyndigheter. Där så inte är fallet bör utländska plattformsoperatörer emellertid vara skyldiga att registrera sig och rapportera i unionen och medlemsstaterna bör se till att skyldigheterna avseende registrering, åtgärder för kundkännedom och rapportering fullgörs av sådana utländska plattformsoperatörer. Medlemsstaterna bör därför fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Även om det står medlemsstaterna fritt att själva välja sanktioner, bör de sanktioner som föreskrivs vara effektiva, proportionella och avskräckande. Med tanke på att digitala plattformar ofta har en bred geografisk räckvidd är det lämpligt att medlemsstaterna strävar efter att agera på ett samordnat sätt i arbetet med att se till att de registrerings- och rapporteringskrav som är tillämpliga på digitala plattformar som bedriver verksamhet från jurisdiktioner utanför unionen efterlevs, inbegripet att, som en sista utväg, hindra digitala plattformar från att bedriva verksamhet inom unionen. Inom ramen för sina befogenheter bör kommissionen underlätta samordningen av sådana åtgärder av medlemsstaterna och i detta arbete beakta eventuella framtida gemensamma åtgärder gentemot digitala plattformar liksom skillnader i de potentiella åtgärder som står till medlemsstaternas förfogande.
- (22) Det är nödvändigt att förstärka bestämmelserna i direktiv 2011/16/EU när det gäller närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium och utförandet av samtidiga kontroller av två eller flera medlemsstater för att säkerställa att dessa bestämmelser tillämpas på ett ändamålsenligt sätt. Därför bör begäranden om att tjänstemän från en annan medlemsstat ska få närvara besvaras av den anmodade medlemsstatens behöriga myndighet inom en angiven tidsram. Om tjänstemän från en medlemsstat är närvarande på en annan medlemsstats territorium under en administrativ utredning eller deltar i en administrativ utredning via elektroniska kommunikationsmedel bör de omfattas av de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten för direkta personintervjuer och granskningar av handlingar.

- (23) En medlemsstat som avser att genomföra en samtidig kontroll bör vara skyldig att underrätta övriga berörda medlemsstater om sin avsikt. Av effektivitets- och rättssäkerhetsskäl bör det föreskrivas att den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat ska vara skyldig att svara inom en angiven tidsram.
- (24) Multilaterala kontroller som genomförs med stöd av Fiscalis 2020-programmet som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013⁽⁶⁾ har visat på fördelarna med samordnade kontroller av en eller flera skattebetalare som är av gemensamt eller kompletterande intresse för två eller flera medlemsstaters behöriga myndigheter. Sådana gemensamma insatser genomförs för närvarande endast på grundval av den kombinerade tillämpningen av de befintliga bestämmelserna om närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium och samtidigt kontroller. Vid tillämpningen av den metoden har det emellertid i många fall konstaterats att det behövs förbättringar för att säkerställa ökad rättssäkerhet.
- (25) Det är därför lämpligt att direktiv 2011/16/EU kompletteras med ett antal bestämmelser som ytterligare klargör den ram och de huvudprinciper som bör gälla när medlemsstaternas behöriga myndigheter väljer att utföra en gemensam revision. Gemensamma revisioner bör fungera som ett extraverktyg som ska finnas tillgängligt för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna i fråga om beskattning, vilket skulle komplettera den befintliga ram som föreskriver möjligheter till närvaro av tjänstemän från en annan medlemsstat vid förvaltningsmyndigheters kontor, deltagande i administrativa utredningar och samtidigt kontroller. Gemensamma revisioner skulle ske i form av administrativa utredningar som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och vara kopplade till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater. Gemensamma revisioner kan fylla en viktig funktion genom att bidra till att den inre marknaden fungerar bättre. Gemensamma revisioner bör struktureras så att de ger rättssäkerhet för skattebetalarna genom tydliga förfaranderegler, inbegripet åtgärder för att minska risken för dubbelbeskattning.
- (26) För att säkerställa rättssäkerhet bör bestämmelserna i direktiv 2011/16/EU om gemensamma revisioner även innehålla en närmare beskrivning av detta verktygs huvuddrag, såsom den angivna tidsramen för att svara på en begäran om en gemensam revision, omfattningen av de rättigheter och skyldigheter som de tjänstemän som deltar i en gemensam revision har samt det förfarande som leder fram till upprättandet av en slutrapport från en gemensam revision. De bestämmelserna om gemensamma revisioner bör inte tolkas som att de föregriper eventuella förfaranden som skulle äga rum i en medlemsstat i enlighet med dess nationella rätt till följd av eller som uppföljning av den gemensamma revisionen, såsom skatteuppbörd eller skattebedömning genom ett beslut av medlemsstaternas skattemyndigheter, ett överklagandeförfarande eller förlikningsförfarande i samband med ett sådant eller rättsmedel som finns tillgängliga för skattebetalarna och som uppstår genom dessa förfaranden. För att säkerställa rättssäkerhet bör de slutsatser som de berörda behöriga myndigheterna kommit överens om återges i slutrapporten från en gemensam revision. Dessutom kan de berörda behöriga myndigheterna enas om att i slutrapporten från en gemensam revision ta upp eventuella problem, om en överenskommelse inte kunnat nås. De gemensamt överenskomna slutsatserna i slutrapporten från en gemensam revision bör beaktas i de relevanta instrument som utfärdas av de behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna till följd av den gemensamma revisionen.
- (27) För att säkerställa rättssäkerhet är det lämpligt att föreskriva att gemensamma revisioner bör utföras på ett på förhand överenskommet och samordnat sätt och i enlighet med lagarna och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteterna i en gemensam revision äger rum. Sådana krav får också inbegripa en skyldighet att säkerställa att tjänstemän från en medlemsstat som deltagit i den gemensamma revisionen i en annan medlemsstat, om så krävs, även deltar i ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande i den medlemsstaten.
- (28) Vilka rättigheter och skyldigheter som ska gälla för tjänstemän som deltar i den gemensamma revisionen när de närvarar vid utförandet av aktiviteter i en annan medlemsstat bör fastställas i enlighet med lagarna i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum. Tjänstemän från en annan medlemsstat bör följa lagarna i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum, men de bör inte utöva några befogenheter som skulle gå utöver de befogenheter som de har enligt den egna medlemsstatens lagar.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 25).

- (29) Målet med bestämmelserna om gemensamma revisioner är att tillhandahålla ett användbart verktyg för administrativt samarbete i fråga om beskattning, men ingenting i detta direktiv bör tolkas som att det motsäger fastställda regler för rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna.
- (30) Det är viktigt att upplysningar som lämnas enligt direktiv 2011/16/EU av principskäl används för taxering, administration och verkställighet i fråga om de skatter som omfattas av det direktivets materiella tillämpningsområde. Även om detta hittills inte varit uteslutet har oklara regelverk gett upphov till frågetecken gällande användningen av upplysningar. På grundval av denna premis och med tanke på betydelsen av mervärdesskatt för den inre marknadens funktion, är det lämpligt att klargöra att upplysningar som har utväxlats mellan medlemsstaterna även får användas för taxering, administration och verkställighet i fråga om mervärdesskatt och andra indirekta skatter.
- (31) En medlemsstat som lämnar upplysningar till en annan medlemsstat för skatteändamål bör tillåta att dessa upplysningar används för andra ändamål i den mån detta är tillåtet enligt båda medlemsstaternas nationella rätt. En medlemsstat kan antingen göra detta genom att tillåta användningen för andra ändamål efter en obligatorisk begäran av den andra medlemsstaten eller genom att till samtliga medlemsstater sända en förteckning över andra ändamål som tillåts.
- (32) För att bistå skatteförvaltningar som deltar i utbytet av upplysningar enligt detta direktiv bör medlemsstaterna, med hjälp av kommissionen, utarbeta praktiska arrangemang, inbegripet, när så är lämpligt, ett avtal mellan gemensamt personuppgiftsansvariga, ett avtal mellan personuppgiftsbiträde(n) och personuppgiftsansvarig(a), eller mallar för sådana avtal. Endast personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet får ges tillgång till de upplysningar som lämnas enligt direktiv 2011/16/EU och som lämnas på elektronisk väg med hjälp av CCN-nätet, och endast i den mån som det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av den centrala katalogen för administrativt samarbete i fråga om beskattning och CCN-nätet. Kommissionen ansvarar också för att säkerställa säkerheten för den centrala katalogen för administrativt samarbete i fråga om beskattning och CCN-nätet.
- (33) För att undvika uppgiftsincidenter och begränsa potentiell skada är det av yttersta vikt att säkerheten förbättras vad gäller alla uppgifter som utbyts mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna inom ramen för direktiv 2011/16/EU. Därför är det lämpligt att det direktivet kompletteras med regler för det förfarande som medlemsstaterna och kommissionen ska följa i händelse av en uppgiftsincident i en medlemsstat och i händelse av en uppgiftsincident i CCN-nätet. Eftersom de uppgifter som skulle kunna bli föremål för en uppgiftsincident är känsliga bör åtgärder föreskrivas, såsom begäran om avbrytande av utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där uppgiftsincidenten inträffade, eller tillfälligt upphävande av tillträdet till CCN-nätet för en eller flera medlemsstater tills dess att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Med tanke på att de förfaranden som är kopplade till utbytet av uppgifter är tekniska till sin natur bör medlemsstaterna med hjälp av kommissionen enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av de förfaranden som ska följas i händelse av en uppgiftsincident och de åtgärder som ska vidtas för att förebygga framtida uppgiftsincidenter.
- (34) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2011/16/EU och i synnerhet för det automatiska utbytet av upplysningar mellan behöriga myndigheter, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta ett standardformulär med ett begränsat antal komponenter, inbegripet språkordningen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (35) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (36) All behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för direktiv 2011/16/EU bör även fortsättningsvis vara förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽⁸⁾ och förordning (EU) 2018/1725. Personuppgiftsbehandling föreskrivs i direktiv 2011/16/EU endast i syfte att tjäna allmänintresset, närmare bestämt beskattning och ändamålet att bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, trygga skatteintäkterna och främja rättvis beskattning vilket ökar möjligheterna till social, politisk och ekonomisk delaktighet i medlemsstaterna. Därför bör hänvisningarna i direktiv 2011/16/EU till relevant unionsrätt om dataskydd uppdateras och utvidgas till att omfatta de regler som införs genom detta direktiv. Detta är särskilt viktigt för ändamålet att säkerställa rättssäkerhet för personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbiträden i den mening som avses i förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725 samtidigt som de registrerades rättigheter skyddas.
- (37) Detta direktiv iakttar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv eftersträvar särskilt att säkerställa fullständig respekt för rätten till skydd av personuppgifter samt näringsfriheten.
- (38) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna enligt villkor som är förenliga med en väl fungerande inre marknad, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att målet för detta direktiv att förbättra samarbetet mellan skatteförvaltningarna kräver enhetliga regler som är ändamålsenliga i gränsöverskridande situationer, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (39) Direktiv 2011/16/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 9 första stycket ska led a ersättas med följande:

”a) vid tillämpning av artiklarna 8.1 och 8a–8ac, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller. Med tillgängliga upplysningar enligt artikel 8.1 avses sådana upplysningar i skattemyndigheternas akter i den medlemsstat som lämnar upplysningarna vilka kan inhämtas i enlighet med förfarandena för insamling och behandling av upplysningar i den medlemsstaten.”

b) I punkt 9 första stycket ska led c ersättas med följande:

”c) vid tillämpning av andra bestämmelser i detta direktiv än artiklarna 8.1, 8.3a och 8a–8ac, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar i enlighet med första stycket a och b i denna punkt.”

c) I punkt 9 ska andra stycket ersättas med följande:

”I artiklarna 8.3a, 8.7a, 21.2 och i bilaga IV ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I. I artikel 25.3 och 25.4 ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I eller V. I artikel 8aa och bilaga III ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga III. I artikel 8ac och bilaga V ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga V.”

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

d) Följande led ska läggas till:

- "26. *gemensam revision*: en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna.
27. *uppgiftsincident*: en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka. En uppgiftsincident kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 5a

Standarden 'kan antas vara relevant'

1. Vid en begäran som avses i artikel 5 antas de begärda upplysningarna vara relevanta om den begärande myndigheten vid den tidpunkt då begäran inges anser att det i enlighet med dess nationella rätt finns en rimlig möjlighet att de begärda upplysningarna kommer att vara relevanta för en eller flera skattebetalares skatteärenden, vare sig de identifieras med namn eller på annat sätt, och om det är motiverat med tanke på utredningens syfte.

2. För att visa att de begärda upplysningarna kan antas vara relevanta ska den begärande myndigheten förse den anmodade myndigheten med åtminstone följande upplysningar:

- a) Det beskattningsändamål för vilket upplysningarna begärs.
- b) Närmare uppgifter om vilka upplysningar som krävs för administration eller verkställighet av dess nationella rätt.

3. Om en begäran som avses i artikel 5 avser en grupp skattebetalare som inte kan identifieras individuellt ska den begärande myndigheten förse den anmodade myndigheten med åtminstone följande upplysningar:

- a) En detaljerad beskrivning av gruppen.
- b) En redogörelse för tillämplig lagstiftning och de fakta som föranleder antagandet att skattebetalarna i gruppen inte har följt tillämplig lagstiftning.
- c) En redogörelse för hur de begärda upplysningarna skulle underlätta fastställande av huruvida skattebetalarna i gruppen har följt tillämplig lagstiftning.
- d) När så är relevant, fakta och omständigheter i fråga om deltagande av en tredje part som aktivt har bidragit till att skattebetalarna i gruppen eventuellt inte har följt tillämplig lagstiftning."

3. Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

"2. Den begäran som avses i artikel 5 får innehålla en motiverad begäran om en administrativ utredning. Om den anmodade myndigheten anser att det inte behövs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta."

4. Artikel 7.1 ska ersättas med följande:

"1. Den anmodade myndigheten ska snarast möjligt, dock senast inom tre månader från det att begäran mottagits, lämna de upplysningar som avses i artikel 5. Om den anmodade myndigheten inte kan besvara begäran inom den relevanta tidsfristen, ska den emellertid omedelbart och under alla omständigheter inom tre månader från mottagandet av begäran underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta och om den dag då den senast anser sig kunna besvara begäran. Tidsfristen ska inte vara längre än sex månader från det att begäran mottagits.

Om den anmodade myndigheten redan har tillgång till upplysningarna ska de emellertid lämnas inom två månader från den dagen."

5. Artikel 7.5 ska utgå.

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska genom automatiskt utbyte av upplysningar till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna alla tillgängliga upplysningar avseende personer med hemvist i den andra medlemsstaten när det gäller följande specificerade kategorier av inkomst och kapital såsom de får förstås enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som lämnar upplysningarna:

- a) Inkomster från anställning.
- b) Styrelsearvoden.
- c) Livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder.
- d) Pensioner.
- e) Ägande av och inkomster från fast egendom.
- f) Royalties.

För beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2024 eller senare ska medlemsstaterna sträva efter att ange det *Skatteregistreringsnummer* som utfärdats av hemvistmedlemsstaten till personer med hemvist i medlemsstaten när de lämnar sådana upplysningar som avses i första stycket.

Medlemsstaterna ska årligen underrätta kommissionen om minst två av de kategorier av inkomst och kapital som förtecknas i första stycket, med avseende på vilka de lämnar upplysningar om personer med hemvist i en annan medlemsstat.

2. Före den 1 januari 2024 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om minst fyra av de kategorier som förtecknas i punkt 1 första stycket, med avseende på vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska lämna upplysningar om personer med hemvist i denna andra medlemsstat. Sådana upplysningar ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2025 eller senare."

b) I punkt 3 ska andra stycket utgå.

7. Artikel 8a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 ska led a ersättas med följande:

"a) Med avseende på utbytet av upplysningar enligt punkt 1, utan dröjsmål efter det att förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskeden om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades och senast tre månader efter utgången av det kalenderhalvår under vilket förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskeden om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades."

b) I punkt 6 ska led b ersättas med följande:

"b) En sammanfattning av förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning, inbegripet en beskrivning av relevant affärsverksamhet eller relevanta transaktioner eller serier av transaktioner samt andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att det röjs någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning."

8. Följande artikel ska införas:

"Artikel 8ac

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformoperatörer

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* genomför de förfaranden för kundkänedom och uppfyller de rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III i bilaga V. Varje medlemsstat ska även säkerställa att åtgärderna faktiskt genomförs och efterlevs i enlighet med avsnitt IV i bilaga V.

2. Enligt de tillämpliga förfarandena för kundkännedom och rapporteringskraven i avsnitten II och III i bilaga V ska den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när rapportering i enlighet med punkt 1 har ägt rum, genom automatiskt utbyte av upplysningar och inom den tidsfrist som anges i punkt 3, till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken det enligt avsnitt II punkt D i bilaga V har fastställts att den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist och, om den *Rapporteringspliktiga säljaren* tillhandahåller tjänster för uthyrning av fast egendom, i alla händelser till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen, lämna följande upplysningar om varje *Rapporteringspliktig säljare*:

- a) Namn, registrerad företagsadress, *Skatteregistreringsnummer* och, där så är relevant, det unika identifieringsnummer som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har tilldelats enligt punkt 4 första stycket samt företagsnamn för den eller de *Plattformar* som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatörens* rapportering avser.
- b) För- och efternamn för en *Rapporteringspliktig säljare* som är en fysisk person och registrerat namn för en *Rapporteringspliktiga säljare* som är en *Enhet*.
- c) *Primär adress*.
- d) Eventuellt *Skatteregistreringsnummer* för den *Rapporteringspliktiga säljaren*, inbegripet varje utfärdande medlemsstat, eller, om *Skatteregistreringsnummer* saknas, födelseort för en *Rapporteringspliktig säljare* som är en fysisk person.
- e) Bolagsregistreringsnummer för en *Rapporteringspliktig säljare* som är en *Enhet*.
- f) Den *Rapporteringspliktiga säljarens Registreringsnummer för mervärdesskatt* om sådant finns tillgängligt.
- g) Födelsedatum för en *Rapporteringspliktiga säljare* som är en fysisk person.
- h) *Identifikationskod för finansiellt konto* för det konto till vilket *Ersättningen* betalas eller krediteras, i den mån den finns tillgänglig för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*, och om den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist i enlighet med avsnitt II punkt D i bilaga V inte har underrättat de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om att den inte har för avsikt att använda *Identifikationskoden för finansiellt konto* för detta ändamål.
- i) Om namnet skiljer sig från namnet på den *Rapporteringspliktiga säljaren*, utöver *Identifikationskoden för finansiellt konto*, namn på innehavaren av det finansiella konto till vilket *Ersättningen* betalas eller krediteras, i den mån det finns tillgängligt för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren.
- j) Varje medlemsstat i vilken det enligt avsnitt II punkt D i bilaga V har fastställts att den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist.
- k) Den sammanlagda *Ersättning* som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden* samt antalet *Berörda verksamheter* för vilka *Ersättningen* betalades eller krediterades.
- l) Eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den *Rapporteringskyldiga plattformen* har innehållit eller tagit ut under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden*.

Om den *Rapporteringspliktiga säljaren* tillhandahåller tjänster för uthyrning av fast egendom ska följande ytterligare upplysningar lämnas:

- a) Adress för varje *Förtecknad egendom*, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i avsnitt II punkt E i bilaga V och respektive lagfartsnummer eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat där den är belägen, om sådana uppgifter finns tillgängliga.
- b) Den sammanlagda *Ersättning* som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden* samt antalet *Berörda verksamheter* som tillhandahålls med avseende på varje *Förtecknad egendom*.
- c) När uppgifter om det finns tillgängliga, det antal dagar som varje *Förtecknad egendom* var uthyrd under den *Rapporteringspliktiga perioden* samt varje *Förtecknad egendoms* typ.

3. Lämnandet av upplysningar enligt punkt 2 i denna artikel ska ske med användning av det standardiserade datorformat som avses i artikel 20.4 inom två månader efter utgången av den *Rapporteringspliktiga period* som de rapporteringskrav som gäller för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatörens* avser. De första upplysningarna ska lämnas för *Rapporteringspliktiga perioder* från och med den 1 januari 2023.

4. För att uppfylla rapporteringskraven enligt punkt 1 i denna artikel ska varje medlemsstat fastställa nödvändiga regler med krav på att en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b i bilaga V ska registrera sig inom unionen. Den behöriga myndigheten i registreringsmedlemsstaten ska tilldela sådana *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* ett unikt identifieringsnummer.

Medlemsstaterna ska fastställa regler enligt vilka en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* får välja att registrera sig hos de behöriga myndigheterna i en enda medlemsstat i enlighet med de regler som fastställs i avsnitt IV punkt F i bilaga V. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kunna kräva att en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b i bilaga V, vars registrering har återkallats i enlighet med avsnitt IV punkt F.7 i bilaga V, endast kan tillåtas att återregistrera sig på villkor att operatören tillhandahåller myndigheterna i en berörd medlemsstat lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom unionen, inbegripet eventuella icke uppfyllda rapporteringskrav.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska arrangemang som är nödvändiga för registrering och identifiering av *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer*. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

5. Om en *Plattformoperatör* bedöms vara en *Undantagen plattformoperatör* ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där detta visades i enlighet med avsnitt I punkt A.3 i bilaga V underrätta de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och om alla eventuella efterföljande ändringar.

6. Kommissionen ska senast den 31 december 2022 upprätta ett centralt register i vilket de upplysningar som är föremål för underrättelse i enlighet med punkt 5 i denna artikel och som lämnas i enlighet med avsnitt IV punkt F.2 i bilaga V ska registreras. Det centrala registret ska vara tillgängligt för de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.

7. Kommissionen ska genom genomförandeakter, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, fastställa huruvida de upplysningar som måste utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga – i den mening som avses i avsnitt I punkt A.7 i bilaga V – med de upplysningar som anges i avsnitt III punkt B i bilaga V. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

En medlemsstat som begär en sådan åtgärd som avses i första stycket ska sända en motiverad begäran till kommissionen.

Om kommissionen anser sig sakna de upplysningar som krävs för att bedöma begäran ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter mottagandet av begäran och ange vilka ytterligare upplysningar som krävs. När kommissionen har erhållit alla de upplysningar som den anser vara nödvändiga ska den inom en månad underrätta den begärande medlemsstaten om detta och lämna de relevanta upplysningarna till den kommitté som avses i artikel 26.2.

När kommissionen agerar på eget initiativ ska den anta en genomförandeakt enligt första stycket först efter det att en medlemsstat har ingått ett avtal mellan behöriga myndigheter med en jurisdiktion utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar om säljare som har inkomster från verksamheter som förmedlas via *Plattformar*.

Vid fastställandet av huruvida upplysningarna är likvärdiga i den mening som avses i första stycket med avseende på en *Berörd verksamhet*, ska kommissionen vederbörligen beakta i vilken mån det system som upplysningarna grundar sig på motsvarar vad som anges i bilaga V, särskilt med avseende på följande:

- i) Definitionerna av *Rapporteringskyldig plattformoperatör*, *Rapporteringspliktig säljare* och *Berörd verksamhet*.
- ii) De förfaranden som ska tillämpas för att identifiera *Rapporteringspliktiga säljare*.
- iii) Rapporteringskraven.

- iv) De regler och administrativa förfaranden som jurisdiktioner utanför unionen ska ha infört för att säkerställa faktiskt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för kundkännedom och rapporteringskrav som fastställs i det systemet.

Samma förfarande ska gälla för fastställandet av att upplysningarna inte längre är likvärdiga.”

9. Artikel 8b ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska årligen tillhandahålla kommissionen statistik avseende omfattningen av automatiska utbyten enligt artiklarna 8.1, 8.3a, 8aa och 8ac och information om administrativa och andra relevanta kostnader och fördelar i samband med utbyten som ägt rum och eventuella potentiella ändringar, både för skatteförvaltningar och för tredje parter.”

- b) Punkt 2 ska utgå.

10. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I syfte att utbyta sådana upplysningar som avses i artikel 1.1 får den behöriga myndigheten i en medlemsstat begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat tillåter tjänstemän som bemyndigats av den förstnämnda myndigheten, och i enlighet med de förfaranderegler som fastställts av den sistnämnda myndigheten, att

- a) närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter,
b) närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium,
c) delta via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av den anmodade medlemsstaten, när så är lämpligt.

Den anmodade myndigheten ska besvara en begäran i enlighet med första stycket inom 60 dagar från det att begäran mottagits, för att meddela den begärande myndigheten sitt samtycke eller en motiverad vägran.

Om de begärda upplysningarna finns i dokumentation som den anmodade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten ges kopior av denna dokumentation.”

- b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Om tjänstemän vid den begärande myndigheten är närvarande under administrativa utredningar eller deltar i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel får de intervjua personer och granska handlingar med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten.”

11. Artikel 12.3 ska ersättas med följande:

”3. Den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat ska besluta om den önskar delta i samtidiga kontroller. Den ska meddela den myndighet som föreslagit en samtidig kontroll sitt samtycke eller en motiverad vägran inom 60 dagar från det att förslaget mottagits.”

12. Följande avsnitt ska införas:

”AVSNITT IIa

Gemensamma revisioner

Artikel 12a

Gemensamma revisioner

1. Den behöriga myndigheten i en eller flera medlemsstater får begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat (eller i andra medlemsstater) ska utföra en gemensam revision. Den anmodade behöriga myndigheten ska besvara begäran om gemensam revision inom 60 dagar från mottagandet av begäran. Den anmodade behöriga myndigheten får avslå en begäran om gemensam revision från den behöriga myndigheten i en medlemsstat om det finns motiverade skäl.

2. Gemensamma revisioner ska utföras på ett på förhand överenskommet och samordnat sätt, inbegripet språkordningen, av de behöriga myndigheterna i den begärande och den anmodade medlemsstaten och i enlighet med lagarna och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteterna i en gemensam revision äger rum. I varje medlemsstat där aktiviteter i en gemensam revision äger rum ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i den medlemsstaten.

Vilka rättigheter och skyldigheter som ska gälla för tjänstemän från medlemsstater som deltar i den gemensamma revisionen, när de närvarar vid utförandet av aktiviteter i en annan medlemsstat, ska fastställas i enlighet med lagarna i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum. Tjänstemän från en annan medlemsstat ska följa lagstiftningen i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum, men de får inte utöva några befogenheter som går utöver de befogenheter som de har enligt den egna medlemsstatens lagar.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska en medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum vidta nödvändiga åtgärder för att

- a) tillåta att tjänstemän från andra medlemsstater som deltar i aktiviteterna i en gemensam revision intervjuar personer och granskar handlingar tillsammans med tjänstemännen i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum, med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den medlemsstat där dessa aktiviteter äger rum,
- b) säkerställa att bevisning som insamlas under aktiviteterna i den gemensamma revisionen kan bedömas, inbegripet med avseende på dess tillåtlighet, på samma rättsliga villkor som vid en revision som utförs i den medlemsstaten där endast den medlemsstatens tjänstemän deltar, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande, och
- c) säkerställa att den eller de personer som är föremål för en gemensam revision eller som påverkas av den åtnjuter samma rättigheter och har samma skyldigheter som vid en revision där endast den medlemsstatens tjänstemän deltar, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande.

4. När behöriga myndigheter i två eller flera medlemsstater utför en gemensam revision ska de sträva efter att enas om fakta och omständigheter av relevans för den gemensamma revisionen och sträva efter att nå en överenskommelse om skattesituationen för den eller de granskade personerna baserat på resultaten av den gemensamma revisionen. Slutsatserna från den gemensamma revisionen ska inkluderas i en slutrapport. Frågeställningar som de behöriga myndigheterna är överens om ska återges i slutrapporten och beaktas i de relevanta instrument som utfärdas av de behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna till följd av den gemensamma revisionen.

Om inte annat följer av första stycket ska de åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller någon av dess tjänstemän till följd av en gemensam revision och eventuella ytterligare förfaranden som äger rum i den medlemsstaten, såsom ett beslut av skattemyndigheterna, ett överklagandeförfarande eller förlikningsförfarande i samband med ett sådant, ske i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt.

5. Den eller de granskade personerna ska underrättas om resultatet av den gemensamma revisionen och få en kopia av slutrapporten inom 60 dagar från utfärdandet av slutrapporten.”

13. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna enligt detta direktiv ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell rätt i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för taxering, administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella rätt i fråga om de skatter som avses i artikel 2 samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Upplysningar och handlingar som tagits emot enligt direktiv får med tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnade upplysningar enligt detta direktiv användas för andra ändamål än dem som avses i punkt 1, dock endast i den utsträckning som detta är tillåtet enligt nationell rätt i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om upplysningarna kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat vars behöriga myndighet lämnade upplysningarna.

Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över de andra ändamål än dem som avses i punkt 1 för vilka upplysningar och handlingar får användas i enlighet med dess nationella rätt. Den behöriga myndighet som tar emot upplysningar och handlingar får använda de mottagna upplysningarna och handlingarna utan det tillstånd som avses i första stycket i denna punkt för de ändamål som har förtecknats av den medlemsstat som lämnade dem.”

14. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Standardformuläret enligt punkt 1 ska innefatta åtminstone följande upplysningar som ska lämnas av den begärande myndigheten:

a) Identiteten på den person som är föremål för utredning eller undersökning, och i händelse av gruppbegäran i den mening som avses i artikel 5a.3, en detaljerad beskrivning av gruppen.

b) Det beskattningsändamål för vilket upplysningarna begärs.”

b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Upplysningar som lämnas utan föregående begäran och därpå följande mottagningsbevis som lämnas enligt artiklarna 9 respektive 10, begäran om delgivning enligt artikel 13, återkoppling enligt artikel 14 och underrättelser eller information som lämnas enligt artiklarna 16.2 och 16.3 samt 24.2 ska lämnas med hjälp av de standardformulär som antagits av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.

4. Det automatiska utbytet av upplysningar enligt artiklarna 8 och 8ac ska ske med användning av ett standardiserat datorformat som syftar till att underlätta sådant automatiskt utbyte, som antagits av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.”

15. I artikel 21 ska följande punkt läggas till:

”7. Kommissionen ska utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd till ett säkert centralt gränssnitt för administrativt samarbete i fråga om beskattning där medlemsstaterna kommunicerar med användning av standardformulär enligt artikel 20.1 och 20.3. De behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater ska ha tillgång till detta gränssnitt. För att samla in statistik ska kommissionen ha tillgång till information om de utbyten som registreras på gränssnittet och som kan hämtas automatiskt. Kommissionen ska endast ha tillgång till anonyma och aggregerade uppgifter. Det faktum att kommissionen har tillgång till denna information ska inte påverka medlemsstaternas skyldighet att lämna statistik över utbyten av upplysningar i enlighet med artikel 23.4.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa nödvändiga praktiska arrangemang. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.”

16. I artikel 22 ska punkt 1a ersättas med följande:

”1a. Vid genomförandet och verkställigheten av medlemsstaternas lagar som ger verkan åt detta direktiv, och för att säkerställa att det administrativa samarbete som det inrättar fungerar, ska medlemsstaterna i lag föreskriva att skattemyndigheterna ges tillgång till de mekanismer, förfaranden, handlingar och de uppgifter som avses i artiklarna 13, 30, 31, 32a och 40 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

17. Artikel 23a.2 ska ersättas med följande:

”2. Upplysningar som har lämnats till kommissionen av en medlemsstat enligt artikel 23, samt alla rapporter eller dokument som har utarbetats av kommissionen med användning av sådana upplysningar, får lämnas till övriga medlemsstater. Sådana lämnade upplysningar ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell rätt i den mottagande medlemsstaten.

De rapporter och dokument som utarbetats av kommissionen och som avses i första stycket får endast användas av medlemsstaterna för analysändamål och får inte offentliggöras eller göras tillgängliga för någon annan person eller något annat organ utan kommissionens uttryckliga samtycke.

Utän hinder av vad som sägs i första och andra stycket får kommissionen offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar till den i enlighet med artikel 23.4.”

18. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Dataskydd

1. Allt utbyte av upplysningar enligt detta direktiv ska omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*). Medlemsstaterna ska emellertid, för en korrekt tillämpning av detta direktiv, begränsa tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som föreskrivs i artiklarna 13, 14.1, och 15 i förordning (EU) 2016/679 i den utsträckning som behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 23.1 e i den förordningen.

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (**) ska tillämpas på behandling av personuppgifter enligt detta direktiv av unionens institutioner, organ och byråer. För en korrekt tillämpning av detta direktiv ska emellertid tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 15, 16.1 och 17–21 i förordning (EU) 2018/1725 begränsas i den utsträckning som krävs för att skydda de intressen som avses i artikel 25.1 c i den förordningen.

3. *Rapporteringskyldiga finansiella institut, förmedlare, Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska anses vara personuppgiftsansvariga när de på egen hand eller gemensamt fastställer ändamålen med och medlen för behandlingen av personuppgifter i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679.

4. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska varje medlemsstat säkerställa att varje *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* eller förmedlare eller *Rapporteringskyldig plattformoperatör*, allt efter omständigheterna, under dess jurisdiktion

- a) underrättar varje berörd fysisk person om att upplysningar om denne kommer att samlas in och överföras i enlighet med detta direktiv, och
- b) i tillräcklig god tid tillhandahåller alla upplysningar som den fysiska personen har rätt att få från den personuppgiftsansvarige för att kunna utöva sina dataskyddsrättigheter, och i alla händelser innan upplysningarna rapporteras.

Utän hinder av vad som sägs i första stycket b ska varje medlemsstat fastställa regler med en skyldighet för *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* att informera *Rapporteringspliktiga säljare* om den rapporterade *Ersättningen*.

5. Upplysningar som behandlas i enlighet med detta direktiv ska inte lagras längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med detta direktiv, och under alla omständigheter i enlighet med varje personuppgiftsansvarigs inhemska regler om tidsfrister.

6. En medlemsstat i vilken en uppgiftsincident har inträffat ska utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till kommissionen. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta samtliga medlemsstater om den uppgiftsincident som har rapporterats till den eller som den har kännedom om och om eventuella korrigerande åtgärder.

Varje medlemsstat får avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där uppgiftsincidenten inträffade genom att meddela detta skriftligen till kommissionen och den eller de berörda medlemsstaterna. Ett sådant avbrytande ska ha omedelbar verkan.

Den eller de medlemsstater där en uppgiftsincident har inträffat ska utreda, begränsa och åtgärda uppgiftsincidenten och ska, genom att meddela detta skriftligen till kommissionen, begära att tillträdet till CCN-nätet för tillämpningen av detta direktiv tillfälligt upphävs om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett adekvat sätt. Efter en sådan begäran ska kommissionen tillfälligt upphäva tillträdet till CCN-nätet för medlemsstaten eller medlemsstaterna i fråga för tillämpningen av detta direktiv.

När den medlemsstat där uppgiftsincidenten inträffade rapporterar att uppgiftsincidenten har åtgärdats ska kommissionen åter ge den eller de berörda medlemsstaterna tillträde till CCN-nätet för tillämpningen av detta direktiv. Om en eller flera medlemsstater begär att kommissionen gemensamt med dem ska kontrollera att uppgiftsincidenten verkligen har åtgärdats ska kommissionen åter ge de berörda medlemsstaterna tillträde till CCN-nätet för tillämpningen av detta direktiv efter en sådan kontroll.

Om en uppgiftsincident inträffar i den centrala katalogen eller i CCN-nätet vid tillämpningen av detta direktiv och om medlemsstaternas utbyten via CCN-nätet potentiellt kan påverkas ska kommissionen utan onödigt dröjsmål underrätta medlemsstaterna om uppgiftsincidenten och om eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits. Sådana korrigerande åtgärder kan inkludera att tillfälligt upphäva tillträdet till den centrala katalogen eller till CCN-nätet för tillämpningen av detta direktiv till dess att uppgiftsincidenten har åtgärdats.

7. Medlemsstaterna ska med hjälp av kommissionen enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av denna artikel, inbegripet förfaranden för hantering av uppgiftsincidenter som är anpassade till internationellt erkänd god praxis och i lämpliga fall ett avtal mellan gemensamt personuppgiftsansvariga, ett avtal mellan personuppgiftsbiträde(n) och personuppgiftsansvarig(a), eller mallar för sådana avtal.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39)."

19. Artikel 25a ska ersättas med följande:

"Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv vad avser artiklarna 8aa, 8ab och 8ac och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande."

20. Bilaga V, vars text återfinns i bilagan till detta direktiv, ska läggas till.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2022 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2023.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna senast den 31 december 2023 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.1 d i detta direktiv med avseende på artikel 3.26 i direktiv 2011/16/EU och för att följa artikel 1.12 i det här direktivet med avseende på avsnitt IIa i direktiv 2011/16/EU. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser senast från och med den 1 januari 2024.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 mars 2021.

På rådets vägnar
M. do C. ANTUNES
Ordförande

BILAGA

"BILAGA V

FÖRFARANDE FÖR KUNDKÄNNEDOM, RAPPORTERINGSKRAV OCH ANDRA REGLER FÖR PLATTFORMSOPERATÖRER

I denna bilaga fastställs förfaranden för kundkännedom (*due diligence*), rapporteringskrav och andra regler som ska tillämpas av *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* för att göra det möjligt för medlemsstaterna att genom automatiskt utbyte lämna de upplysningar som avses i artikel 8ac i detta direktiv.

I denna bilaga fastställs också de regler och administrativa förfaranden som medlemsstaterna ska ha infört för att säkerställa faktiskt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för kundkännedom och rapporteringskrav som fastställs i den.

AVSNITT I

DEFINIERADE BEGREPP

Följande begrepp ska ha den betydelse som anges nedan:

A. Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer

1. *Plattform*: all programvara, däribland en webbplats eller en del därav och applikationer, inbegripet mobila applikationer som är tillgängliga för användare och som gör det möjligt för *Säljare* att vara anslutna till andra användare för att bedriva en *Berörd verksamhet*, direkt eller indirekt, med avseende på sådana användare. Detta omfattar även arrangemang för inkassering och betalning av *Ersättning* med avseende på *Berörd verksamhet*.

Begreppet *Plattform* omfattar inte programvara som utan några ytterligare åtgärder inom ramen för en *Berörd verksamhet* endast möjliggör något av följande:

- a) Hantering av betalningar i samband med *Berörd verksamhet*.
 - b) Användares listning av eller reklam för en *Berörd verksamhet*.
 - c) Omdirigering eller överföring av användare till en *Plattform*.
2. *Plattformsoperatör*: en *Enhet* som ingår avtal med *Säljare* i syfte att göra hela eller delar av en *Plattform* tillgänglig för sådana *Säljare*.
 3. *Undantagen plattformsoperatör*: en *Plattformsoperatör* som på förhand och årligen på ett tillfredsställande sätt har visat den behöriga myndigheten i den medlemsstat till vilken *Plattformsoperatören*, i enlighet med de regler som fastställs i avsnitt III punkterna A.1–A.3, annars skulle ha varit tvungen att rapportera att *Plattformens* hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har *Rapporteringspliktiga säljare*.
 4. *Rapporteringskyldig plattformsoperatör*: en *Plattformsoperatör* som inte är en *Undantagen plattformsoperatör* och som befinner sig i någon av följande situationer:
 - a) En *Plattformsoperatör* som har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat, eller en *Plattformsoperatör* som inte har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat men som uppfyller något av följande villkor:
 - i) Den är registrerad i enlighet med en medlemsstats lagstiftning.
 - ii) Den har sin plats för företagsledning (inbegripet den faktiska företagsledningen) i en medlemsstat.
 - iii) Den har ett fast driftsställe i en medlemsstat och är inte en *Kvalificerad plattformsoperatör utanför unionen*.
 - b) Den har varken sin skatterättsliga hemvist eller är registrerad eller har sin företagsledning eller ett fast driftsställe i en medlemsstat, men underlättar *Rapporteringspliktiga säljares* bedrivande av *Berörd verksamhet* eller en *Berörd verksamhet* som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat och är inte en *Kvalificerad plattformsoperatör utanför unionen*.

5. *Kvalificerad plattformoperatör utanför unionen*: en *Plattformoperatör* för vilken all *Berörd verksamhet* som den förmedlar också är *Kvalificerad berörd verksamhet* och som har sin skatterättsliga hemvist i en *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen*, eller en *Plattformoperatör* som inte har sin skatterättsliga hemvist i en *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen* men som uppfyller något av följande villkor:
- Den är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen*.
 - Den har sin plats för företagsledning (inbegripet den faktiska företagsledningen) i en *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen*.
6. *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen*: en jurisdiktion utanför unionen som har ett *Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter* med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen.
7. *Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter*: ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga dem som anges i avsnitt III punkt B i denna bilaga, vilket bekräftas genom en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ac.7.
8. *Berörd verksamhet*: verksamhet som utförs mot *Ersättning* och utgörs av något av följande:
- Uthyrning av fast egendom, inbegripet både bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter, samt all annan fast egendom och parkeringsplatser.
 - En *Personlig tjänst*.
 - Försäljning av *Varor*.
 - Uthyrning av transportmedel.
- Begreppet *Berörd verksamhet* omfattar inte verksamheter som bedrivs av en *Säljare* som agerar som anställd hos *Plattformoperatören* eller hos en *Enhet* med anknytning till *Plattformoperatören*.
9. *Kvalificerad berörd verksamhet*: en *Berörd verksamhet* som omfattas av automatiskt utbyte enligt ett *Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter*.
10. *Ersättning*: ersättning i någon form, exklusive eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den *Rapporterings-skyldiga plattformoperatören* har innehållit eller tagit ut, som betalas ut eller krediteras till en *Säljare* i samband med den *Berörda verksamheten*, vars belopp *Plattformoperatören* känner till eller rimligen kan förväntas känna till.
11. *Personlig tjänst*: en tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete som utförs av en eller flera personer som agerar oberoende från eller på en *Enhets* vägnar, och som utförs på en användares begäran, antingen online eller fysiskt offline efter att ha förmedlats via en *Plattform*.

B. Rapporteringspliktiga säljare

- Säljare*: en användare av en *Plattform*, antingen en fysisk person eller en *Enhet*, som vid något tillfälle under den *Rapporteringspliktiga perioden* är registrerad på *Plattformen* och utför en *Berörd verksamhet*.
- Aktiv säljare*: en *Säljare* som antingen tillhandahåller en *Berörd verksamhet* under den *Rapporteringspliktiga perioden* eller betalas eller krediteras *Ersättning* i samband med en *Berörd verksamhet* under den *Rapporteringspliktiga perioden*.
- Rapporteringspliktig säljare*: en *Aktiv säljare* som inte är en *Undantagen säljare*, som har sin hemvist i en medlemsstat eller har hyrt ut fast egendom som är belägen i en medlemsstat.
- Undantagen säljare*: en *Säljare*
 - som är en *Myndighetsenhet*,
 - som är en *Enhet* vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående *Enhet* till en *Enhet* vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

- c) som är en *Enhet* för vilken *Plattformsoperatören* har förmedlat fler än 2 000 *Berörda verksamheter* genom uthyrning av fast egendom avseende en *Förtecknad egendom* under den *Rapporteringspliktiga perioden*, eller
- d) för vilken *Plattformsoperatören* har förmedlat färre än 30 *Berörda verksamheter* genom försäljning av *Varor* och för vilken den totala *Ersättning* som betalats ut eller krediterats inte överstigit 2 000 EUR under den *Rapporteringspliktiga perioden*.

C. Övriga definitioner

1. *Enhet*: en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person (*partnership*), en trust eller en stiftelse. En *Enhet* är en närstående *Enhet* till en annan *Enhet* om en av *Enheterna* kontrollerar den andra *Enheten* eller om de två *Enheterna* står under gemensam kontroll. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av mer än 50 % av rösterna och värdet i en *Enhet*. Vid indirekta andelar ska uppfyllandet av kravet på innehav av mer än 50 % av äganderätten till den andra *Enhetens* kapital bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 % av rösterna ska anses inneha 100 % av rösterna.
2. *Myndighetsenhet*: en medlemsstats eller annan jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en medlemsstat eller i en annan jurisdiktion (ett subnationellt politiskt förvaltningsområde omfattar stat, provinser, län och kommuner), eller ett av en medlemsstat eller en annan jurisdiktion eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk (var och en utgör en *Myndighetsenhet*).
3. *Skatteregistreringsnummer*: registreringsnummer för skattebetalare utfärdat av en medlemsstat, eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.
4. *Registreringsnummer för mervärdesskatt*: ett unikt nummer som identifierar en beskattningsbar person eller en icke-beskattningsbar rättslig enhet som är registrerad för mervärdesskatt.
5. *Primär adress*: den primära bostadsadressen för en *Säljare* som är en fysisk person samt den adress där en *Säljare* som är en *Enhet* har sitt säte.
6. *Rapporteringspliktig period*: det kalenderår avseende vilket rapportering sker enligt avsnitt III.
7. *Förtecknad egendom*: alla fasta egendomsenheter som är belägna på samma gatuadress, ägs av samma ägare och bjuds ut till uthyrning på en *Plattform* av samma *Säljare*.
8. *Identifikationskod för finansiellt konto*: ett unikt identifieringsnummer eller en hänvisning som finns tillgängligt för *Plattformsoperatören* till det bankkonto eller annat liknande konto för betalningstjänster till vilket *Ersättning* betalas ut eller krediteras.
9. *Varor*: alla materiella tillgångar.

AVSNITT II

FÖRFARANDE FÖR KUNDKÄNNEDOM

Följande förfaranden ska tillämpas för att identifiera *Rapporteringspliktiga säljare*:

A. *Säljare* som inte är föremål för granskning

För att fastställa huruvida en *Säljare* som är en *Enhet* uppfyller villkoren för en *Undantagen säljare* enligt beskrivningen i avsnitt I punkt B.4 a och b får en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* förlita sig till allmänt tillgänglig information eller en bekräftelse från *Säljaren* som är en *Enhet*.

För att fastställa huruvida en *Säljare* uppfyller villkoren för en *Undantagen säljare* enligt beskrivningen i avsnitt I punkt B.4 c och d får en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* förlita sig till sina tillgängliga register.

B. Insamling av upplysningar om *Säljare*

1. Den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* ska samla in samtliga följande upplysningar för varje *Säljare* som är en fysisk person och inte en *Undantagen säljare*:
 - a) Förnamn och efternamn.
 - b) *Primär adress*.
 - c) *Skatteregistreringsnummer* som har utfärdats till den *Säljaren*, med uppgift om varje utfärdande medlemsstat, eller, om *Skatteregistreringsnummer* saknas, födelseort för den *Säljaren*.

- d) Den *Säljarens Registreringsnummer för mervärdesskatt* om sådant finns tillgängligt.
 - e) Födelsedatum.
2. Den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* ska samla in samtliga följande upplysningar för varje *Säljare* som är en *Enhet* och inte en *Undantagen säljare*:
 - a) Fullständigt officiellt namn.
 - b) *Primär adress*.
 - c) *Skatteregistreringsnummer* som har utfärdats till den *Säljaren*, med uppgift om varje utfärdande medlemsstat.
 - d) Den *Säljarens Registreringsnummer för mervärdesskatt* om sådant finns tillgängligt.
 - e) Bolagsregistreringsnummer.
 - f) Förekomst av fast driftsställe genom vilket *Berörd verksamhet* utförs i unionen, när sådant finns, med angivelse av var och en av medlemsstaterna där ett sådant fast driftsställe är beläget.
 3. Utan hinder av vad som anges i punkterna B.1 och B.2 ska den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* inte vara skyldig att samla in de upplysningar som avses i punkt B.1 b–e och punkt B.2 b–f om den använder sig av en direkt bekräftelse av *Säljarens* identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen för att fastställa *Säljarens* identitet och skatterättsliga hemvist.
 4. Utan hinder av vad som anges i punkt B.1 c och punkt B.2 c och e ska den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* inte vara skyldig att samla in *Skatteregistreringsnummer* eller bolagsregistreringsnummer, allt efter omständigheterna, i följande situationer:
 - a) Den medlemsstat där *Säljaren* har sin hemvist utfärdar inte *Skatteregistreringsnummer* eller bolagsregistreringsnummer till *Säljaren*.
 - b) Den medlemsstat där *Säljaren* har sin hemvist kräver inte att *Skatteregistreringsnummer* som har utfärdats till *Säljaren* samlas in.
- C. Kontroll av upplysningar om *Säljare*
1. Den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* ska, genom att använda alla upplysningar och handlingar den har tillgång till i sina register samt eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen utan kostnad för att avgöra huruvida *Skatteregistreringsnumret* och/eller *Registreringsnumret för mervärdesskatt* är giltiga, fastställa huruvida de upplysningar som har samlats in enligt punkterna A, B.1, B.2 a–e och E är tillförlitliga.
 2. Utan hinder av vad som anges i punkt C.1 får den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*, för att genomföra förfarandena för kundkännedom enligt punkt F.2, fastställa huruvida de upplysningar som har samlats in enligt punkterna A, B.1, B.2 a–e och E är tillförlitliga genom att använda upplysningar och handlingar som den har tillgång till i sina elektroniskt sökbara register.
 3. Vid tillämpningen av punkt F.3 b och utan hinder av vad som anges i punkterna C.1 och C.2 ska den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*, när den har anledning att känna till att någon av de upplysningar som avses i punkterna B eller E kan vara inkorrekta på grundval av upplysningar som tillhandahållits av den behöriga myndigheten i en medlemsstat i en begäran rörande en viss *Säljare*, begära att *Säljaren* korrigerar de upplysningar som befunnits vara inkorrekta och lämnar in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa, såsom
 - a) en giltig identitetshandling som utfärdats av myndighet,
 - b) ett nyligen utfärdat intyg om skatterättslig hemvist.
- D. Fastställande av *Säljarens* hemvistmedlemsstat(er) vid tillämpning av detta direktiv
1. En *Rapporteringskyldig plattformoperatör* ska anse att en *Säljare* har sin hemvist i den medlemsstat där denne har sin *Primära adress*. Om *Säljarens Skatteregistreringsnummer* har utfärdats i en annan medlemsstat än den medlemsstat där *Säljaren* har sin *Primära adress*, ska en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* anse att *Säljaren* har sin hemvist även i den medlemsstat där *Skatteregistreringsnumret* har utfärdats. Om *Säljaren* har lämnat upplysningar om förekomsten av ett fast driftsställe enligt punkt B.2 f ska en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* anse att *Säljaren* har sin hemvist även i den respektive medlemsstat som angetts av *Säljaren*.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt D.1 ska en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* anse att en *Säljare* har sin hemvist i var och en av de medlemsstater som bekräftats av en elektronisk identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen enligt punkt B.3.

E. Insamling av upplysningar om fast egendom som hyrs ut

Om en *Säljare* bedriver *Berörd verksamhet* som innefattar uthyrning av fast egendom ska den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* för varje *Förtecknad egendom* inhämta adressuppgifter samt respektive lagfartsnummer eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat där den är belägen, om ett sådant har utfärdats. Om en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* har förmedlat fler än 2 000 *Berörda verksamheter* genom uthyrning av en *Förtecknad egendom* för samma *Säljare* som är en *Enhet*, ska den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* insamla handlingar, uppgifter eller upplysningar som styrker att den *Förtecknade egendomen* ägs av samma ägare.

F. Tidsfrister och giltighet avseende förfaranden för kundkännedom

1. En *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* ska senast den 31 december under den *Rapporteringspliktiga perioden* fullgöra de förfaranden för kundkännedom som anges i punkterna A–E.
2. Utan hinder av vad som anges i punkt F.1 ska förfarandena för kundkännedom enligt punkterna A–E för *Säljare* som redan var registrerade på *Plattformen* den 1 januari 2023 eller på det datum då en *Enhet* blev en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* slutföras senast den 31 december under den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörens andra Rapporteringspliktiga period*.
3. Utan hinder av vad som anges i punkt F.1 får en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* förlita sig till de förfaranden för kundkännedom som genomförts med avseende på tidigare *Rapporteringspliktiga perioder*, under förutsättning att
 - a) de upplysningar om *Säljare* som krävs enligt punkterna B.1 och B.2 antingen har samlats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna, och
 - b) den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* inte har anledning att känna till att upplysningar som har samlats in enligt punkterna A, B och E är eller har blivit otillförlitliga eller inkorrekta.

G. Tillämpning av förfaranden för kundkännedom endast på *Aktiva säljare*

En *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* får välja att fullgöra förfarandena för kundkännedom enligt punkterna A–F endast med avseende på *Aktiva säljare*.

H. Förfaranden för kundkännedom som utförs av tredje parter

1. En *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* får anlita en utomstående tjänsteleverantör för att fullgöra de skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom som fastställs i detta avsnitt, men sådana skyldigheter ska förbli den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörens* ansvar.
2. Om en *Plattformsoperatör* fullgör skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom för en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* med avseende på samma *Plattform* enligt punkt H.1 ska en sådan *Plattformsoperatör* genomföra förfarandena för kundkännedom enligt de regler som fastställs i detta avsnitt. Skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom ska förbli den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörens* ansvar.

AVSNITT III

RAPPORTERINGSKRAV

A. Tidsfrister och metoder för rapportering

1. En *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 a ska till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har fastställts i enlighet med avsnitt I punkt A.4 a rapportera de upplysningar som anges i punkt B i detta avsnitt med avseende på den *Rapporteringspliktiga perioden* senast den 31 januari året efter det kalenderår då *Säljaren* identifieras som en *Rapporteringspliktig säljare*. Om det finns fler än en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* ska den eller de *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* som kan bevisa, i enlighet med nationell rätt, att samma upplysningar redan har rapporterats av en annan *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* undantas från rapporteringskravet.

2. Om en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 a uppfyller något av de villkor som förtecknas där i fler än en medlemsstat ska den välja en av dessa medlemsstater i vilken den kommer att fullgöra de rapporteringskrav som anges i detta avsnitt. En sådan *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* ska senast den 31 januari året efter det kalenderår då *Säljaren* identifieras som en *Rapporteringspliktig säljare* rapportera de upplysningar som förtecknas i punkt B i detta avsnitt med avseende på den *Rapporteringspliktiga perioden* till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har valts i enlighet med avsnitt IV punkt E. Om det finns fler än en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* ska den eller de *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* som kan bevisa, i enlighet med nationell rätt, att samma upplysningar redan har rapporterats av en annan *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* i en annan medlemsstat undantas från rapporteringskravet.
3. En *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b ska senast den 31 januari året efter det kalenderår då *Säljaren* identifieras som en *Rapporteringspliktig säljare* rapportera de upplysningar som anges i punkt B i detta avsnitt med avseende på den *Rapporteringspliktiga perioden* till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är registreringsmedlemsstat i enlighet med avsnitt IV punkt F.1.
4. Utan hinder av vad som anges i punkt A.3 i detta avsnitt ska en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b inte vara skyldig att tillhandahålla de upplysningar som anges i punkt B i detta avsnitt med avseende på *Kvalificerad berörd verksamhet* som omfattas av ett *Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter* som redan föreskriver automatiskt utbyte av likvärdiga upplysningar med en medlemsstat om *Rapporteringspliktiga säljare* som har sin hemvist i den medlemsstaten.
5. En *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* ska också lämna de upplysningar som anges i punkterna B.2 och B.3 till den berörda *Rapporteringspliktiga säljaren* senast den 31 januari året efter det kalenderår då *Säljaren* identifieras som en *Rapporteringspliktig säljare*.
6. Upplysningar om *Ersättning* som betalats ut eller krediterats i fiatvaluta ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller krediterades i. Om *Ersättningen* betalades ut eller krediterades i en annan form än fiatvaluta ska den rapporteras i lokal valuta, omräknad eller värderad på ett sätt som konsekvent bestäms av den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören*.
7. Upplysningar om *Ersättning* och andra belopp ska rapporteras avseende det kvartal under den *Rapporteringspliktiga perioden* då *Ersättningen* betalades ut eller krediterades.

B. Upplysningar som ska rapporteras

Varje *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* ska rapportera följande upplysningar.

1. Namn, registrerad företagsadress, *Skatteregistreringsnummer* och, där så är relevant, det unika identifieringsnummer som den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* tilldelats enligt avsnitt IV punkt F.4 samt företagsnamn för den eller de *Plattformar* som den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörens* rapportering avser.
2. För varje *Rapporteringspliktig säljare* som har bedrivit annan *Berörd verksamhet* än uthyrning av fast egendom:
 - a) De upplysningar som ska samlas in enligt avsnitt II punkt B.
 - b) *Identifikationskoden för finansiellt konto*, i den mån den finns tillgänglig för den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist enligt avsnitt II punkt D inte har offentliggjort att den inte har för avsikt att använda *Identifikationskoden för finansiellt konto* för detta ändamål.
 - c) Om det skiljer sig från namnet på den *Rapporteringspliktiga säljaren*, förutom *Identifikationskoden för finansiellt konto*, namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket *Ersättning* betalas ut eller krediteras, i den mån det finns tillgängligt för den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören*, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren.
 - d) Varje medlemsstat i vilken den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist vid tillämpningen av detta direktiv enligt avsnitt II punkt D.

- e) Den sammanlagda *Ersättning* som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden* samt antalet *Berörda verksamheter* för vilka *Ersättningen* betalats ut eller krediterats.
- f) Eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* har innehållit eller tagit ut under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden*.
3. För varje *Rapporteringspliktig säljare* som har utfört *Berörd verksamhet* som innefattar uthyrning av fast egendom:
- a) De upplysningar som ska samlas in enligt avsnitt II punkt B.
- b) *Identifikationskoden för finansiellt konto*, i den mån den finns tillgänglig för den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist enligt avsnitt II punkt D inte har offentliggjort att den inte har för avsikt att använda *Identifikationskoden för finansiellt konto* för detta ändamål.
- c) Om det skiljer sig från namnet på den *Rapporteringspliktiga säljaren*, utöver *Identifikationskoden för finansiellt konto*, namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket *Ersättning* betalas ut eller krediteras, i den mån det finns tillgängligt för den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören*, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* har tillgång till med avseende på kontoinnehavaren.
- d) Varje medlemsstat i vilken den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist vid tillämpningen av detta direktiv enligt avsnitt II punkt D.
- e) Adress för varje *Förtecknad egendom*, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i avsnitt II punkt E och respektive lagfartsnummer eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat där egendomen är belägen, om sådana uppgifter finns tillgängliga.
- f) Den sammanlagda *Ersättning* som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden* samt antalet *Berörda verksamheter* som tillhandahålls med avseende på varje *Förtecknad egendom*.
- g) Eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den *Rapporteringspliktiga plattformsoperatören* har innehållit eller tagit ut under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden*.
- h) När uppgifter om det finns tillgängliga, det antal dagar som varje *Förtecknad egendom* var uthyrd under den *Rapporteringspliktiga perioden* samt varje *Förtecknad egendoms* typ.

AVSNITT IV

FAKTISKT GENOMFÖRANDE

Enligt artikel 8ac ska medlemsstaterna ha infört regler och administrativa förfaranden för att säkerställa faktiskt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för kundkännedom och rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III i denna bilaga.

A. Regler för att genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs i avsnitt II

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* uppfyller insamlings- och kontrollkraven enligt avsnitt II med avseende på sina *Säljare*.
2. Om en *Säljare* inte lämnar de upplysningar som krävs enligt avsnitt II efter det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* och minst 60 dagar har förflutit, ska den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* avsluta *Säljarens* konto och förhindra *Säljaren* att återregistrera sig på *Plattformen*, eller hålla inne utbetalningen av *Ersättning* till *Säljaren* så länge *Säljaren* inte lämnar de begärda upplysningarna.

B. Regler enligt vilka *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* är skyldiga att föra register över de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar sig på för att genomföra förfarandena för kundkännedom och uppfylla rapporteringskraven samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* för register över de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar sig på för att genomföra de förfaranden för kundkännedom och uppfylla de rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III. Sådana register ska finnas tillgängliga under tillräckligt lång tid och i alla händelser under en period på minst fem men högst tio år efter utgången av den *Rapporteringspliktiga period* som de avser.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs, även tvingande åtgärder för att se till att *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* fullgör sina rapporteringsskyldigheter, i syfte att säkerställa att alla nödvändiga upplysningar rapporteras till den behöriga myndigheten så att den kan fullgöra skyldigheten att lämna upplysningar i enlighet med artikel 8ac.2.

C. Administrativa förfaranden för att kontrollera att *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* följer förfarandena för kundkännedom och uppfyller rapporteringskraven

Medlemsstaterna ska fastställa administrativa förfaranden för att kontrollera att *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* följer de förfaranden för kundkännedom och uppfyller de rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III.

D. Administrativa förfaranden för uppföljning med en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* om den rapporterar ofullständiga eller felaktiga upplysningar

Medlemsstaterna ska fastställa administrativa förfaranden för uppföljning med *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* om de rapporterade upplysningarna är ofullständiga eller felaktiga.

E. Administrativa förfaranden för att välja en enda medlemsstat att rapportera till

Om en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 a uppfyller något av de villkor som förtecknas där i fler än en medlemsstat ska den välja en av dessa medlemsstater för att fullgöra rapporteringskraven enligt avsnitt III. Den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* ska underrätta samtliga behöriga myndigheter i dessa medlemsstater om sitt val.

F. Administrativt förfarande för en enda registrering av en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör*

1. En *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b i denna bilaga ska registrera sig hos den behöriga myndigheten i en medlemsstat enligt artikel 8ac.4 när den inleder sin verksamhet som *Plattformsoperatör*.

2. Den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* ska lämna följande upplysningar till den medlemsstat där den gör sin enda registrering:

a) Namn.

b) Postadress.

c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.

d) Eventuellt *Skatteregistreringsnummer* som har utfärdats till den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören*.

e) Ett intyg med upplysningar om var den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* har registrerats till mervärdesskatt inom unionen enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och 3 i rådets direktiv 2006/112/EG (*).

f) De medlemsstater i vilka *Rapporteringspliktiga säljare* har sin hemvist i den mening som avses i avsnitt II punkt D.

3. Den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* ska anmäla eventuella ändringar av de upplysningar som har lämnats enligt punkt F.2 till den enda registreringsmedlemsstaten.

4. Den enda registreringsmedlemsstaten ska tilldela ett unikt identifieringsnummer till den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* och ska anmäla det till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater på elektronisk väg.

5. Den enda registreringsmedlemsstaten ska begära att kommissionen ska stryka en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* från det centrala registret i följande fall:

a) Om *Plattformsoperatören* underrättar medlemsstaten om att den inte längre bedriver verksamhet som *Plattformsoperatör*.

b) Om det i avsaknad av en underrättelse enligt led a finns skäl att anta att *Plattformsoperatören* har upphört med sin verksamhet.

c) Om *Plattformsoperatören* inte längre uppfyller villkoren i avsnitt I punkt A.4 b.

d) Medlemsstaten har återkallat registreringen hos sin behöriga myndighet enligt punkt F.7.

6. Varje medlemsstat ska genast underrätta kommissionen om alla *Plattformoperatörer* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b som inleder sin verksamhet som *Plattformoperatör* utan att ha registrerat sig enligt denna punkt.

Om en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* inte fullgör registreringskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad i enlighet med punkt F.7 i detta avsnitt ska medlemsstaterna utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25a vidta effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder för att säkerställa efterlevnad inom sina jurisdiktioner. Det står medlemsstaterna fritt att själva välja sådana åtgärder. Medlemsstaterna ska också sträva efter att samordna sina åtgärder för säkerställande av efterlevnad, inbegripet att, som en sista utväg, hindra en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* från att bedriva verksamhet inom unionen.

7. Om en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* inte fullgör rapporteringskyldigheten i enlighet med avsnitt III punkt A.3 i denna bilaga efter två påminnelser från den enda registreringsmedlemsstaten ska medlemsstaten utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25a vidta nödvändiga åtgärder för att återkalla den registrering som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har gjort enligt artikel 8ac.4. Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

(*) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).”

Multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar

Part I - Multilateral Competent Authority Agreement on automatic exchange of information on income derived through digital platforms

Whereas, the jurisdictions of the signatories to the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information on Income Derived through Digital Platforms (the "Agreement") are Parties of, or territories covered by, the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters or the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters as amended by the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters (the "Convention");

Whereas, the jurisdictions intend to improve international tax compliance by further building on their relationship with respect to mutual assistance in tax matters;

Whereas, the Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy were developed by the OECD/G20 BEPS Inclusive Framework to improve tax compliance;

Whereas, the jurisdictions interested in sending information consistent with the scope of exchange contemplated by Section 2 of this Agreement are required to have the necessary laws in place to

Del 1 - Multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhålls genom digitala plattformar

Jurisdiktionerna för undertecknarna av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av uppgifter om inkomster erhållits genom digitala plattformar (avtalet) är parter i, eller territorier som omfattas av, konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden eller konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden i dess ändrade lydelse genom det protokoll som ändrar konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (konventionen).

Jurisdiktionerna avser att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler genom att vidareutveckla samarbetet med avseende på ömsesidig handräckning i skatteärenden.

De modellregler för rapportering av plattformoperatörer som gäller säljare i delnings- och gigeconomien som tagits fram av OECD/G20 BEPS inkluderande ramverk för att förbättra efterlevnad av skatteregler.

Jurisdiktioner som önskar skicka information i överensstämmelse med utbytets tillämpningsområde enligt avsnitt 2 i detta avtal är tvungna att ha de nödvändiga författningarna för att genomföra

implement the Model Rules, while jurisdictions may express an interest in receiving such information without implementing the Model Rules;

Whereas the Model Rules cover income derived from the provision of accommodation, transportation and other personal services, some jurisdictions may be interested to also exchange information in respect of the sale of goods and the rental of means of transportation facilitated by digital platforms;

Whereas, this Agreement is concluded to enable the automatic exchange of information collected pursuant to the Model Rules it can also be relied upon to permit exchanges of information on income from the sale of goods and the rental of means of transportation facilitated by digital platforms;

Whereas, some jurisdictions intend to rely on the information exchanged to promote upfront compliance and, where appropriate, the prefilling of tax returns;

Whereas, Chapter III of the Convention authorises the exchange of information for tax purposes, including the exchange of information on an automatic basis, and allows the Competent Authorities of the Jurisdictions to agree on the scope and modalities of such automatic exchanges;

Whereas, Article 6 of the Convention provides that two or more Parties can mutually agree to exchange information automatically, the exchange of the information will be on a bilateral basis between the Competent Authorities;

modellreglerna, medan jurisdiktioner kan uttrycka önskemål av att motta sådan information utan genomföra modellreglerna.

Medan modellreglerna täcker inkomster som härrör från tillhandahållande av boende, transport och andra personliga tjänster kan vissa jurisdiktioner vara intresserade av att även utbyta uppgifter om försäljning av varor och uthyrning av transportmedel som underlättas av digitala plattformar.

Detta avtal ingås för att möjliggöra automatiskt utbyte av uppgifter som samlas in i enlighet med modellreglerna men det kan också användas för att tillåta utbyte av uppgifter om inkomster från försäljning av varor och uthyrning av transportmedel som underlättas av digitala plattformar.

Vissa jurisdiktioner avser att förlita sig på den information som utbyts för att främja omedelbar efterlevnad och förtryckning av inkomstdeklarationer där det är lämpligt.

Enligt kapitel III i konventionen får uppgifter utbytas för beskattningsändamål, inklusive på automatisk basis, och de behöriga myndigheterna i jurisdiktionerna får komma överens om omfattningen av och tillvägagångssättet för sådana automatiska utbyten.

Artikel 6 i konventionen föreskriver att två eller flera parter kan komma överens om att utbyta uppgifter automatiskt, varvid detta informationsutbyte sker på bilateral basis mellan de behöriga myndigheterna.

Whereas, the Jurisdictions have, or are expected to have, in place by the time the first exchange takes place (i) appropriate safeguards to ensure that the information received pursuant to this Agreement remains confidential and is used solely for the purposes set out in the Convention, and (ii) the infrastructure for an effective exchange relationship (including established processes for ensuring timely, accurate, and confidential information exchanges, effective and reliable communications, and capabilities to promptly resolve questions and concerns about exchanges or requests for exchanges and to administer the provisions of Section 4 of this Agreement);

Whereas, the Competent Authorities of the Jurisdictions intend to conclude an agreement to improve international tax compliance based on automatic exchange pursuant to the Convention, without prejudice to national legislative procedures (if any), and subject to the confidentiality and other protections provided for in the Convention, including the provisions limiting the use of the information exchanged thereunder;

Now, therefore, the Competent Authorities have agreed as follows:

SECTION 1

Definitions

1. For the purposes of this Agreement, the following terms have the following meanings

Jurisdiktionerna har på plats eller förväntas ha på plats, vid tidpunkten för det första utbytet, i) lämpliga skyddsbestämmelser för att säkerställa att de uppgifter som tas emot enligt detta avtal behandlas konfidentiellt och endast används för de ändamål som anges i konventionen och har eller förväntas ha ii) infrastrukturen för ett effektivt utbyte (inklusive fastställda processer för att säkerställa korrekt och konfidentiellt informationsutbyte i rätt tid, effektiv och tillförlitlig kommunikation och förmåga att snabbt svara på frågor och lösa problem när det gäller utbyten eller begäran om utbyte och att följa bestämmelserna i avsnitt 4 i detta avtal).

Jurisdiktionernas behöriga myndigheter avser att ingå ett avtal för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler med utgångspunkt i automatiskt utbyte enligt konventionen, utan att det påverkar tillämpningen av nationella lagstiftningsförfaranden (i förekommande fall), med respekt för EU-rätten (om den är tillämplig) och med förbehåll för sekretesskydd och andra skydd enligt konventionen, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts enligt konventionen.

Mot denna bakgrund har de behöriga myndigheterna kommit överens om följande.

AVSNITT 1

Definitioner

1. Vid tillämpningen av detta avtal ska följande definitioner gälla:

a) the term “*Jurisdiction*” means a country or a territory in respect of which the Convention is in force and is in effect, either through signature and ratification in accordance with Article 28, or through territorial extension in accordance with Article 29, and which is a signatory to this Agreement;

b) the term “*Competent Authority*” means, for each respective Jurisdiction, the persons and authorities listed in Annex B of the Convention;

c) the term “*Reporting Platform Operator*” means, for each respective Jurisdiction that has implemented the Model Rules, any Platform Operator, other than an Excluded Platform Operator, that is resident for tax purposes in the Jurisdiction or, where a Platform Operator does not have a residence for tax purposes, either:

i. is incorporated under the laws of the Jurisdiction; or

ii. has its place of management (including effective management) in the Jurisdiction.

d) the term “*Government Verification Service*” means, for each respective Jurisdiction, an electronic process made available by a Jurisdiction to a Platform Operator for the purposes of ascertaining the identity and tax residence of a Seller, as specified in the notification pursuant to subparagraph 1(f) of Section 7;

e) the term “*Model Rules*” means Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy (which includes the Commentaries), developed by the OECD/G20 BEPS Inclusive Framework;

f) the term “*Additional Activity*” means a) the sale of Goods; or b)

a) Med *jurisdiktion* avses ett land eller ett territorium i förhållande till vilket konventionen är i kraft och har verkan, antingen genom undertecknande och ratifikation i enlighet med artikel 28, eller genom utvidgad tillämpning i enlighet med artikel 29, och som är undertecknare av detta avtal.

b) Med *behörig myndighet* avses, för respektive jurisdiktion, de personer och myndigheter som förtecknas i bilaga B till konventionen.

c) Med *rapporteringskyldig plattformsoperatör* avses, för varje jurisdiktion som har genomfört modellreglerna, en plattformsoperatör, som inte är en undantagen plattformsoperatör, som har skatterättslig hemvist i en jurisdiktion eller om plattformsoperatören inte har skatterättslig hemvist, antingen:

i. är inregistrerad enligt den jurisdiktionens författningar, eller

ii. har platsen för ledning (inklusive verklig ledning) i den jurisdiktionen.

d) Med *statlig verifieringstjänst* avses en elektronisk process som görs tillgänglig av en jurisdiktion för en plattformsoperatör i syfte att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist enligt vad som anges i underrättelsen enligt punkt 1f) i avsnitt 7, för varje respektive jurisdiktion.

e) Med *modellregler* avses de modellregler för plattformsoperatörer gällande säljare i delnings- och gig ekonomin (inklusive kommentarerna) som tagits fram av OECD/G20 BEPS inkluderande ramverk,

f) med *ytterligare berörda tjänster* avses a) försäljning av Varor, eller

the rental of a means of transportation for Consideration;

g) the term “*Relevant Service*” means a) the rental of immovable property; or b) a Personal Service for Consideration;

h) the term “*Extended Scope*” means the extension to the scope of the Model Rules to also cover the Additional Activities;

i) the term “*Co-ordinating Body Secretariat*” means the OECD Secretariat that, pursuant to paragraph 3 of Article 24 of the Convention, provides support to the co-ordinating body that is composed of representatives of the competent authorities of the Parties to the Convention; and

j) the term “*Agreement in effect*” means, in respect of any two Competent Authorities, that both Competent Authorities have indicated their intention to automatically exchange information with each other and have satisfied the other conditions set out in paragraph 2 of Section 7.

2. Any capitalised term not otherwise defined in this Agreement will have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying the Agreement, such meaning being consistent with the meaning set forth in the Model Rules and the Extended Scope. Any term not otherwise defined in this Agreement or in the Model Rules or the Extended Scope will, unless the context otherwise requires or the Competent Authorities agree to a common meaning (as permitted by domestic law), have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying this Agreement, any meaning under the applicable tax laws of that Jurisdiction prevailing over a

b) uthyrning av transportmedel mot ersättning,

g) med *berörda tjänster* avses a) uthyrning av fastigheter eller b) personliga tjänster mot ersättning,

h) med det *utvidgade tillämpningsområdet* menas den utvidgning av tillämpningsområde av modellreglerna till att avse också ytterligare aktiviteter,

i) Med *koordineringsorganets sekretariat* avses det OECD-sekretariat som, enligt artikel 24.3 i konventionen, bistår det koordineringsorgan som utgörs av företrädare för konventionsparternas behöriga myndigheter.

j) Med *avtal som är gällande* avses, i förhållande till två behöriga myndigheter, att båda de behöriga myndigheterna har uttryckt sin avsikt att automatiskt utbyta uppgifter med varandra och har uppfyllt de övriga villkor som anges i avsnitt 7.2.

2. Varje uttryck med versaler som begynnelsebokstäver och som inte definierats på något annat sätt i detta avtal ska ha samma innebörd som det har enligt den jurisdiktions lagstiftning som tillämpar avtalet, så länge denna innebörd är i linje med den innebörd som anges i modellreglerna och det utökade tillämpningsområdet. Varje uttryck som inte definieras på något annat sätt i detta avtal eller i modellreglerna, eller i det utvidgade tillämpningsområdet, ska, såvida sammanhanget inte föranleder något annat eller de behöriga myndigheterna kommer överens om en gemensam betydelse (i den mån det är tillåtet enligt inhemsk lagstiftning), ha samma innebörd som det har vid den tidpunkten har enligt lagstiftningen i den jurisdik-

meaning given to the term under other laws of that Jurisdiction.

SECTION 2

Exchange of Information with Respect to Reportable Sellers

General Exchange Requirements

1. Pursuant to the provisions of Articles 6 and 22 of the Convention and subject to the applicable reporting and due diligence rules consistent with the Model Rules, each Competent Authority will annually exchange with the other Competent Authorities on an automatic basis:

a) the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraphs 3 and 4 of Section 2 provided it and the other Competent Authority have both lodged a notification pursuant to subparagraph 1(a)(i) of Section 7;

b) the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraph 5 of Section 2, provided it and the other Competent Authority have both lodged a notification pursuant to subparagraph 1(b)(i) of Section 7;

c) the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraphs 3 and 4 of Section 2 and, provided it has lodged notifications pursuant to subparagraphs 1(a)(i) and 1(c)(ii) of Section 7 and the other Competent Authority has lodged a notification pursuant to subparagraph 1(a)(ii) of Section 7;

d) the information obtained pursuant to such rules and specified in

tion som tillämpar avtalet, varvid varje mening enligt tillämplig skattelagstiftning i den jurisdiktionen har företräde framför den innebörd som termen har i annan lagstiftning i den jurisdiktionen.

AVSNITT 2

Utbyte av upplysningar om rapporteringspliktig säljare

Allmänna krav för utbyte

1. Enligt bestämmelserna i artiklarna 6 och 22 i konventionen och om inte annat följer av tillämpliga regler för rapportering och kundkännedom i överensstämmelse med modellreglerna, ska varje behörig myndighet årligen med övriga behöriga myndigheter automatiskt utbyta:

a) de uppgifter som erhållits enligt sådana regler och som specificeras i avsnitt 2 enligt punkt 3 och 4 under förutsättning att både den och den andra behöriga myndigheten båda har deponerat en underrättelse i enlighet med punkt 1 a) 1. i avsnitt 7,

b) de uppgifter som erhållits enligt sådana regler och som specificeras i punkt 5 i avsnitt 2, under förutsättning att både den och den andra behöriga myndigheten båda har deponerat en underrättelse i enlighet med punkt 1 b) 1. i avsnitt 7,

c) de uppgifter som erhållits enligt sådana regler och som specificeras i punkt 3 och 4 i avsnitt 2 och, under förutsättning att den har deponerat en underrättelse i enlighet med punkt 1 a) 1. och 1 c) 2. i avsnitt 7 och den andra behöriga myndigheten har deponerat en underrättelse i enlighet med punkt 1 a) 2. i avsnitt 7,

d) de uppgifter som erhållits enligt sådana regler och som specificeras

Prop. 2022/23:6
Bilaga 2

paragraph 5 of Section 2, provided it has lodged notifications pursuant to subparagraphs 1(b)(i) and 1(d)(iii) of Section 7 and the other Competent Authority has lodged a notification pursuant to subparagraph 1(b)(ii) of Section 7; and

e) the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraph 5 of Section 2, provided it has lodged notifications pursuant to subparagraphs 1(b)(i) and 1(d)(ii) of Section 7 and the other Competent Authority has lodged notifications pursuant to subparagraph 1(a)(i) and 1(b)(ii) of Section 7.

2. Notwithstanding paragraph 1, no information is to be sent pursuant to this Section to a Competent Authority that has lodged a notification pursuant to subparagraph 1(e) of Section 7.

Exchange of Information on Relevant Services with Jurisdiction of Residence

3. In relation to each Reporting Platform Operator that has identified a Reportable Seller that is resident in another Jurisdiction, the following information is to be exchanged with the Competent Authority of such Jurisdiction:

a) the name, registered office address and TIN of the Reporting Platform Operator, as well as the business name(s) of the Platform(s) in respect of which the Reporting Platform Operator is reporting;

b) the name, Primary Address, TIN(s), including the Jurisdiction of issuance, and date of birth (in case of an individual) of each Reportable Seller and, in the case of any Reportable Seller that is an Entity, the business registration

i punkt 5 i avsnitt 2 under förutsättning att den har deponerat en underrättelse i enlighet med punkt 1 b) 1. och 1 d) 3. i avsnitt 7 och den andra behöriga myndigheten har deponerat en underrättelse i enlighet med punkt 1 b) 2. i avsnitt 7, och

e) de uppgifter som erhållits enligt sådana regler och som specificeras i punkt 5 i avsnitt 2 under förutsättning att den har deponerat en underrättelse i enlighet med punkt 1 b) 1. och 1 d) 2. i avsnitt 7 och den andra behöriga myndigheten har deponerat en underrättelse i enlighet med punkt 1 a) 1. och 1 b) 2. i avsnitt 7.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska inga uppgifter skickas i enlighet med detta avsnitt till en behörig myndighet som har deponerat en underrättelse i enlighet med punkt 1 e) i avsnitt 7.

Utbyte av upplysningar av relevanta tjänster med hemvistjurisdiktionen

3. I förhållande till en rapporteringsskyldig plattformoperatör som har identifierat en rapporteringspliktig säljare som är bosatt i en annan jurisdiktion, ska följande information utbytas med den behöriga myndigheten i sådan jurisdiktion:

a) namn, registrerad adress för kontor och skatteregistreringsnummer för den rapporteringsskyldiga plattformoperatören och företagsnamn för plattformen för vilken den rapporteringsskyldiga plattformoperatören rapporterar,

b) namn, primär adress, skatteregistreringsnummer inklusive den utfärdande jurisdiktionen, födelsedatum (om fysisk person) för varje rapporteringspliktig säljare och, i händelse av någon rapporteringspliktig säljare som är en enhet,

number, unless the Reporting Platform Operator relied on a Government Verification Service to ascertain the identity and tax residence of a Reportable;

c) in case the Reporting Platform Operator relied on a Government Verification Service to ascertain the identity and tax residence of a Reportable Seller, the name, Government Verification Service identifier, and any other TIN, including the Jurisdiction of issuance;

d) the Financial Account Identifier(s), insofar as the Jurisdiction of the Reportable Seller requires such information pursuant to a notification under subparagraph 1(j) of Section 7;

e) where different from the name of the Reportable Seller, the name of the holder of the financial account to which the Consideration is paid or credited, as well as any other identifying information reported by the Reporting Platform Operator with respect to that account holder;

f) for Relevant Services other than for the rental of immovable property:

i. the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of such Relevant Services in respect of which it was paid or credited; and

ii. any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period.

bolagsregisteringsnummer om inte den rapporteringsskyldiga plattformoperatören förlitar sig på en statlig verifieringstjänst för att fastställa den skatterättsliga hemvisten av en rapporteringspliktig säljare,

c) om den rapporteringsskyldiga plattformoperatören förlitade sig på en statlig verifieringstjänst för att fastställa identiteten och skatterättslig hemvist för en rapporteringspliktig säljare, namnet, identifikationskod för den statliga verifieringstjänsten och eventuellt annat skatteregistreringsnummer, inklusive jurisdiktionen som utgörande det,

d) identifikationskod för finansiellt konto, i den mån den rapporteringspliktiga säljarens jurisdiktion kräver sådana uppgifter i enlighet med en underrättelse enligt punkt 1 j) i avsnitt 7,

e) namnet på innehavaren av det finansiella kontot, om det skiljer sig från namnet på den rapporteringspliktiga säljaren till vilket vederlaget betalas eller tillgodoräknas, samt all annan information för identifiering som rapporteras av den rapporteringsskyldiga plattformoperatören med avseende på den kontoinnehavaren,

f) för relevanta tjänster som avser annat än uthyrning av fast egendom:

i. den totala ersättningen som betalats eller tillgodoräknats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden och antalet sådana relevanta tjänster som i förhållande för vilket det betalades eller tillgodoräknades, och

ii. eventuella avgifter, provisioner eller skatter som innehållits eller påförts av en rapporteringsskyldig plattformoperatör under varje kvartal under den rapporteringspliktiga perioden.

g) for Relevant Services for the rental of immovable property:

i. the address and land registration number of each Property Listing;

ii. the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of such Relevant Services provided with respect to each Property Listing in respect of which it was paid or credited;

iii. any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period; and

iv. the number of days each Property Listing was rented during the Reportable Period and the type of each Property Listing.

Exchange of Information on Relevant Services with Jurisdiction where Immovable Property is Located

4. In relation to each Reporting Platform Operator that has identified a Reportable Seller that provided Relevant Services for the rental of immovable property located in another Jurisdiction or that is paid or credited Consideration in connection with Relevant Services for the rental of immovable property located in another Jurisdiction, the following information is to be exchanged with the Competent Authority of such Jurisdiction:

a) the information specified in subparagraphs 3(a) and (c) through (e);

b) the name, Primary Address and date of birth (in case of an individual) of each Reportable

g) för relevanta tjänster som avser uthyrning av fast egendom:

i. adressen och registreringsnummer för varje förtecknad egendom,

ii. den totala ersättningen som betalats eller tillgodoräknats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden och antalet sådana relevanta tjänster som tillhandahållits avseende förtecknad egendom där det betalats eller tillgodoräknats,

iii. eventuella avgifter, provisioner eller skatter som innehållits eller påförts av en rapporteringsskyldig plattformoperatör under varje kvartal under den rapporteringsperioden, och

iv. antalet dagar varje angiven förtecknad egendom var uthyrd under den rapporteringspliktiga perioden och varje förtecknad egendoms typ.

Utbyte av information om relevanta tjänster med jurisdiktion där fast egendom är belägen

4. I förhållande till varje rapporteringsskyldig plattformoperatör som har identifierat en rapporteringspliktig säljare som tillhandahållit relevanta tjänster som avser uthyrning av fast egendom belägen i en annan jurisdiktion eller ersättning som betalas eller tillgodoräknas i samband med relevanta tjänster i samband med uthyrning av fast egendom belägen i en annan jurisdiktion ska följande uppgifter utbytas med den behöriga myndigheten i sådan jurisdiktion:

a) informationen som anges i punkterna 3a) och 3c)-e),

b) namn, primär adress och födelsedatum (om det rör sig om en fysisk person) för varje rappor-

Seller and, in the case of any Reportable Seller that is an Entity, the business registration number;

c) for Relevant Services for the rental of immovable property located in the Jurisdiction:

i. the address and land registration number of each Property Listing;

ii. the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of such Relevant Services provided with respect to each Property Listing in respect of which it was paid or credited;

iii. any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period; and

iv. the number of days each Property Listing was rented during the Reportable Period and the type of each Property Listing.

Exchange of Information on Additional Activities

5. In relation to each Reporting Platform Operator that has identified a Reportable Seller that provided Additional Activities and that is resident in another Jurisdiction, the following information is to be exchanged with the Competent Authority of such Jurisdiction.

a) the information specified in subparagraphs 3(a) through (e);

b) the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of Additional Activities in respect of which it was paid or credited; and

teringspliktig säljare och bolagsregistreringsnumret om det gäller rapporteringspliktiga säljare som är en juridisk person,

c) för relevanta tjänster för uthyrning av fast egendom som är belägen i jurisdiktionen:

i. adressen och registreringsnummer för varje förtecknad egendom,

ii. den totala ersättningen som betalats eller tillgodoräknats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden och antalet sådana relevanta tjänster som tillhandahållits med avseende på varje förtecknad egendom där det betalats eller tillgodoräknats,

iii. eventuella avgifter, provisioner eller skatter som innehållits eller påförts av en rapporteringsskyldig plattformsoperatör under varje kvartal under den rapporteringspliktiga perioden, och

iv. antalet dagar varje angiven förtecknad egendom var uthyrd under den rapporteringspliktiga perioden och varje angiven förtecknad egendoms typ.

Utbyte av information om ytterligare aktiviteter

5. För varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör som har identifierat en rapporteringspliktig säljare som tillhandahållit ytterligare aktiviteter och som är bosatt i en annan jurisdiktion ska följande uppgifter utbytas med den behöriga myndigheten i en sådan jurisdiktion.

a) informationen som anges i punkterna 3 a)-e),

b) den totala ersättningen som betalats eller tillgodoräknats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden och antalet ytterligare aktiviteter för vilka det betalades eller tillgodoräknades, och

c) any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period.

SECTION 3

Time and Manner of Exchange of Information

1. For the purposes of the exchange of information in Section 2, the information exchanged will identify the currency in which each relevant amount is denominated.

2. With respect to paragraphs 3, 4 and 5 of Section 2 and paragraph 2 of Section 4, and subject to the notification procedure set out in Section 7, including the dates specified therein, information is to be exchanged commencing from the years specified. Competent Authorities shall use all reasonable efforts to exchange the information within two months after the end of the Reportable Period to which the information relates, and should proceed with exchanges no later than four months after the end of the Reportable Period to which the information relates. Notwithstanding the foregoing, information is only required to be exchanged with respect to a Reportable Period for which both Competent Authorities have this Agreement in effect on the basis of paragraph 2 of Section 7.

3. The Competent Authorities will automatically exchange the information described in Section 2 in the prescribed multilaterally agreed schema in Extensible Markup Language.

4. The Competent Authorities will transmit the information through the OECD Common Transmission System and in compliance with the

c) eventuella avgifter, provisioner eller skatter som innehållits eller påförts av den rapporterings-skyldiga plattformsoperatören under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden.

AVSNITT 3

När och hur informationsutbytet ska ske

1. När det gäller informationsutbyte enligt avsnitt 2 ska de uppgifter som utbyts omfatta vilken valuta varje relevant belopp anges i.

2. Med avseende på avsnitt 2.3, 2.4, 2.5 och avsnitt 4.2 och om inte annat följer av det under-rättelseförfarande som anges i avsnitt 7, inklusive de datum som anges däri, ska uppgifter utbytas med start från och med de år som anges däri. Behöriga myndigheter ska vidta alla rimliga ansträngningar för att utbyta uppgifterna inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga period som informationen avser, och när de gäller utbyten därefter utbyta senast fyra månader efter utgången av den rapporteringspliktiga period som uppgifterna avser. Trots vad som sägs ovan behöver uppgifter endast utbytas med avseende på en rapporteringsbar period om detta avtal har verkan i förhållande till båda de behöriga myndigheterna enligt avsnitt 2.7.

3. De behöriga myndigheterna ska automatiskt utbyta de uppgifter som beskrivs i avsnitt 2 i de gemensamma normerna för rapportering i Extensible Markup Language.

4. De behöriga myndigheterna ska överföra informationen genom OECD:s gemensamma dataöverföringssystem och i enlighet med

related encryption and file preparation standards.

relaterade krypterings- och filberedningsstandarder.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 2

SECTION 4

AVSNITT 4

Collaboration on Compliance and Enforcement

Samarbete för att se till att avtalet följs och tillämpas

1. A Competent Authority will notify the other Competent Authority when the first-mentioned Competent Authority has reason to believe that an error may have led to incorrect or incomplete information reporting or there is non-compliance by a Reporting Platform Operator with the applicable reporting requirements and due diligence procedures consistent with the Model Rules or the Extended Scope. The notified Competent Authority will take all appropriate measures available under its domestic law to address the errors or non-compliance described in the notice.

1. En behörig myndighet ska underrätta den andra behöriga myndigheten när den förstnämnda behöriga myndigheten har skäl att tro att ett fel har begåtts som kan ha lett till att felaktiga eller ofullständiga uppgifter har rapporterats eller att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör har brutit i sin efterlevnad av tillämpliga rapporteringskrav och förfaranden för kundkännedom i överensstämmelse med de modellregler och utvidgade tillämpningsområdet för rapportering. Den underrättade behöriga myndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder som enligt sin inhemska lagstiftning står till buds för att avhjälpa de fel eller den bristande efterlevnad som beskrivs i underrättelsen.

2. To the extent such information is available, a Competent Authority that is notified by a Reporting Platform Operator that a Reporting Platform Operator in another jurisdiction is assuming reporting obligations for the first-mentioned Reporting Platform Operator will exchange the name, registered office address and TIN of each second-mentioned Reporting Platform Operator with the Competent Authority of the Jurisdiction of such Reporting Platform Operator. In addition, to the extent such information is available, a Competent Authority that is notified by a Reporting Platform Operator that it is assuming the reporting obligations for a Reporting Platform Operator

2. En behörig myndighet som underrättats av en rapporteringsskyldig plattformsoperatör att en rapporteringsskyldig plattformsoperatör i annan jurisdiktion övertar rapporteringsskyldigheten för den förstnämnda rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska ange, namn, registrerad adress för kontor, skatteregistreringsnummer för varje senare nämnd rapporteringsskyldig plattformsoperatör med den behöriga myndigheten i den jurisdiktion för en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör i den utsträckning sådan information är tillgänglig. Dessutom ska en behörig myndighet som har meddelats av en rapporteringsskyldig plattformsoperatör att den övertar

in another jurisdiction will exchange the name, registered office address and TIN of each second-mentioned Reporting Platform Operator with the Competent Authority of the Jurisdiction of such Reporting Platform Operation.

SECTION 5

Confidentiality and Data Safeguards

1. All information exchanged is subject to the confidentiality rules and other safeguards provided for in the Convention, including the provisions limiting the use of the information exchanged and, to the extent needed to ensure the necessary level of protection of personal data, in accordance with the safeguards which may be specified by the supplying Competent Authority as required under its domestic law and specified in a notification under subparagraph 1(g) of Section 7.

2. To the extent permitted under applicable law, a Competent Authority will notify the Co-ordinating Body Secretariat immediately regarding any breach of confidentiality or failure of safeguards and any sanctions and remedial actions consequently imposed. The Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities with respect to which there is an Agreement in effect with the first mentioned Competent Authority.

rapporteringskyldigheten för en plattformoperatör i en annan jurisdiktion ska utbyta uppgift om namn, registrerad adress för kontor och skatte-registreringsnummer för varje sist nämnda rapporteringskyldiga plattformoperatör med behörig myndighet i den jurisdiktion för den rapporteringskyldig plattformverksamhet i den mån sådan information är tillgänglig.

AVSNITT 5

Sekretess och dataskydd

1. Alla uppgifter som utbyts omfattas av sekretessregler och andra skydd i enlighet med konventionen, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts och, i den utsträckning det behövs för att säkerställa nödvändig skyddsnivå för personuppgifter, i enlighet med de skydd som kan specificeras av uppgiftslämnande behörig myndighet och som föreskrivs i dess nationella lag och förtecknas i bilaga paragraf 1 (g) i avsnitt 7.

2. I den utsträckning tillämplig lag tillåter ska en behörig myndighet ska omedelbart underrätta koordineringsorganets sekretariat vid sekretessbrott eller brister i skyddet och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Koordineringsorganets sekretariat ska underrätta alla behöriga myndigheter i förhållande till vilka detta avtal har verkan med den förstnämnda behöriga myndigheten.

Consultations and Amendments**Samråd och ändringar**

1. If any difficulties in the implementation or interpretation of this Agreement arise, a Competent Authority may request consultations with one or more of the Competent Authorities to develop appropriate measures to ensure that this Agreement is fulfilled. The Competent Authority that requested the consultations shall ensure, as appropriate, that the Co-ordinating Body Secretariat is notified of any measures that were developed and the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities, even those that did not participate in the consultations, of any measures that were developed.

2. This Agreement may be amended by consensus by written agreement of all of the Competent Authorities that have the Agreement in effect. Unless otherwise agreed upon, such an amendment is effective on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of the last signature of such written agreement.

1. Om det uppstår svårigheter i fråga om genomförandet eller tolkningen av detta avtal får en behörig myndighet begära att samråd hålls med en eller flera av de behöriga myndigheterna så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att säkerställa att avtalet uppfylls. Den behöriga myndigheten som begärde samråden ska säkerställa att koordineringsorganets sekretariat på lämpligt sätt underrättas om åtgärder som har tagits fram och koordineringsorganets sekretariat ska underrätta alla behöriga myndigheter, även sådana som inte deltog i samråden, om alla åtgärder som togs fram.

2. Detta avtal kan ändras genom en skriftlig överenskommelse mellan samtliga behöriga myndigheter för vilka avtalet har verkan. Om inte de behöriga myndigheterna kommer överens om annat börjar en sådan ändring gälla den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om en månad räknat från den dag en sådan skriftlig överenskommelse har undertecknats av samtliga behöriga myndigheter.

SECTION 7**SEKTION 7****Term of Agreement****Avtalets giltighetstid**

1. A Competent Authority must provide, at the time of signature of this Agreement or as soon as possible thereafter, notifications to the Co-ordinating Body Secretariat:

a) confirming that its Jurisdiction:

i. has the necessary laws in place to implement the Model Rules and specifying the relevant effective dates with respect to the application

1. En behörig myndighet måste, vid tidpunkten för undertecknandet av detta avtal eller så snart som möjligt efter det, underrätta koordineringsorganets sekretariat om att:

a) bekräfta att dess jurisdiktion:

i. har de nödvändiga författningarna för att kunna genomföra modellreglerna och ange de relevanta ikraftträdandedatum

or completion of the reporting and due diligence procedures; or

ii. does not have the necessary laws in place, but is interested in receiving the information specified in paragraphs 3 and 4 of Section 2;

b) to the extent applicable, confirming that its Jurisdiction:

i. has the necessary laws in place to implement the Extended Scope and specifying the relevant effective dates with respect to the application or completion of the reporting and due diligence procedures; or

ii. does not have the necessary laws in place, but is interested in receiving the information specified in paragraph 5 of Section 2;

c) to the extent applicable, confirming whether it will send the information specified in paragraphs 3 and 4 of Section 2 to Competent Authorities with respect to which this Agreement is in effect:

i. that have the necessary laws in place to implement the Model Rules; or

ii. that have expressed an interest in receiving such information.

d) to the extent applicable, confirming whether the Jurisdiction will send the information specified in paragraph 5 of Section 2 to Competent Authorities with respect to which this Agreement is in effect:

i. that have the necessary laws in place to implement the Model Rules and the Extended Scope;

ii. that have the necessary laws in place to implement the Model Rules; or

iii. that have expressed an interest in receiving such information.

e) if applicable, specifying that it will send, but not receive information under Section 2 of this Agreement;

för tillämpningen eller slutförandet av förfarandena, eller

ii. inte har de nödvändiga författningarna, men önskar motta de uppgifter som anges i avsnitt 2 punkterna 3 och 4,

b) bekräfta att dess jurisdiktion i den utsträckning det är tillämpligt:

i. har de nödvändiga författningarna för att genomföra det utvidgade tillämpningsområdet och anger de relevanta ikraftträdandedatumerna avseende tillämpningen eller slutförandet av rapportering eller åtgärder för kundkännedom (due diligence), eller

ii. inte har de nödvändiga författningarna men önskar motta uppgifter som anges i avsnitt 2 punkt 5,

c) bekräfta att de kommer skicka den uppgifter som anges i avsnitt 2 punkt 3 och 4 till de behöriga myndigheter vilket detta avtal är i kraft, i den mån det är tillämpligt:

i. att de har de nödvändiga författningarna för att genomföra modellreglerna, eller

ii. som har uttryckt önskemål om att motta sådana upplysningar.

d) bekräfta att jurisdiktionen kommer skicka uppgifter angivna i avsnitt 2 punkt 5 till de behöriga myndigheter vilket detta avtal är i kraft, i den mån det är tillämpligt:

i. som har de nödvändiga författningarna att genomföra modellreglerna och det utvidgade tillämpningsområdet,

ii. som har de nödvändiga författningarna för att genomföra modellreglerna, eller

iii. som har uttryckt önskemål om att motta sådana uppgifter.

e) ange att den kommer skicka men inte ta emot uppgifter under avsnitt 2 i detta avtal, om tillämpligt,

f) if applicable, specifying the details of Government Verification Services accepted by its Jurisdiction;

g) if applicable, specifying safeguards for the protection of personal data;

h) demonstrating that it has in place adequate measures to ensure the required confidentiality and data safeguards standards are met;

i) specifying the Jurisdictions of the Competent Authorities with respect to which it intends to have this Agreement in effect, following national legislative procedures (if any); and

j) confirming whether the Jurisdiction wishes to receive Financial Account Identifiers for taxpayer matching purposes.

Competent Authorities must notify the Co-ordinating Body Secretariat, promptly, of any subsequent change to be made to the above-mentioned notifications.

2. This Agreement will come into effect between two Competent Authorities on the later of the following dates: (i) the date on which the second of the two Competent Authorities has provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under subparagraphs 1(a),(c) and (h) through (j), including listing the other Competent Authority's Jurisdiction pursuant to subparagraph 1(i), and, if applicable, (ii) the date on which the Convention has entered into force and is in effect for both Jurisdictions.

3. The Co-ordinating Body Secretariat will maintain a list that will be published on the OECD website of the Competent Authorities that have signed the Agreement and between which Competent Authorities this is an Agreement in effect.

f) ange detaljerna för statliga verifieringstjänster som accepteras av dess jurisdiktion, om tillämpligt,

g) ange skyddsmekanismer för skydd av personuppgifter, om tillämpligt.

h) visa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att säkerställa att nödvändiga krav på sekretess- och dataskydd är uppfyllda,

i) ange de behöriga myndigheternas jurisdiktioner med avseende på vilka den avser att detta avtal ska ha verkan, i enlighet med nationella lagstiftningsförfaranden (i förekommande fall), och

j) bekräfta om jurisdiktionen önskar motta identifikationskod för enhetskonton i syfte för matchning av skattebetalare.

Behöriga myndigheter måste skyndsamt underrätta koordineringsorganets sekretariat om efterföljande ändringar som ska göras i ovannämnda underrättelser.

2. Detta avtal träder i kraft mellan två behöriga myndigheter på den senare av följande dagar: i) den dag på vilken den andra av de två behöriga myndigheterna har underrättat koordineringsorganets sekretariat enligt punkt 1 a), c) och h)-j), inklusive förtecknat den andra behöriga myndighetens jurisdiktion enligt punkt 1 i) och, om tillämpligt, ii) den dag på vilken konventionen har trätt i kraft och har verkan i förhållande till de båda jurisdiktionerna.

3. Koordineringsorganets sekretariat ska upprätta en förteckning som ska publiceras på OECD:s webbplats över de behöriga myndigheter som har undertecknat avtalet och mellan vilka behöriga myndigheter detta avtal har verkan.

4. The Co-ordinating Body Secretariat will publish on the OECD website the information provided by Competent Authorities pursuant to subparagraphs 1(a) through (f). The information provided pursuant to subparagraphs 1(g) through (j) will be made available to other signatories by the Co-ordinating Body Secretariat.

5. A Competent Authority may suspend the exchange of information under this Agreement by giving notice in writing to another Competent Authority that it has determined that there is or has been significant non-compliance by the second-mentioned Competent Authority with this Agreement. Such temporary suspension will have immediate effect. For the purposes of this paragraph, significant non-compliance includes, but is not limited to, non-compliance with the confidentiality and data safeguard provisions of this Agreement and the Convention or a failure by the Competent Authority to provide timely or adequate information as required under this Agreement or a failure to put in place measures that ensure that the Model Rules are effectively implemented and are complied with by Reporting Platform Operators, in a manner that frustrates the purposes of the Model Rules.

6. A Competent Authority may terminate its participation in this Agreement, or with respect to a particular Competent Authority, by giving notice of termination in writing to the Co-ordinating Body Secretariat. Such termination will become effective on the first day of the month following the expiration of a period of 12 months after the date of the notice of termination. In the event of termination, all information previously received

4. Koordineringsorganets sekretariat ska på OECD:s webbplats publicera de uppgifter som tillhandahålls av behöriga myndigheter enligt punkterna a)–f). De uppgifter som tillhandahålls enligt punkterna 1 g)–j) ska göras tillgängliga för andra undertecknare av koordineringsorganets sekretariat.

5. En behörig myndighet kan avbryta utbytet av uppgifter enligt detta avtal genom ett skriftligt meddelande till en annan behörig myndighet om att den sistnämnda behöriga myndigheten anses väsentligt brustit i sin efterlevnad av detta avtal. Ett sådant avbrott ska börja gälla omedelbart. Vid tillämpningen av denna punkt ska kriteriet väsentligt brustit i sin efterlevnad omfatta, men inte begränsas till, bristande efterlevnad av bestämmelser om sekretess- och dataskydd enligt detta avtal och konventionen, att den behöriga myndigheten inte tillhandahåller uppgifter i rätt tid eller korrekta uppgifter så som föreskrivs enligt detta avtal eller en underlåtenhet att införa de åtgärder som tillförsäkrar att modellreglerna är effektivt genomförda och efterlevs av rapporteringsskyldiga plattformarsoperatörer på ett sätt som motverkar syftet med modellreglerna.

6. En behörig myndighet kan säga upp sitt deltagande i detta avtal, eller i förhållande till en viss behörig myndighet, genom att skriftligen underrätta koordineringsorganets sekretariat om detta. En sådan uppsägning ska börja gälla den första dagen i den månad som följer efter att 12 månader gått sedan underrättelsen om avtalets uppsägning. I händelse av uppsägning ska alla uppgifter som tidigare tagits emot enligt detta

under this Agreement will remain confidential and subject to the terms of the Convention.

SECTION 8

Co-ordinating Body Secretariat

Unless otherwise provided for in the Agreement, the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities of any notifications that it has received under this Agreement and will provide a notice to all signatories of the Agreement when a new Competent Authority signs the Agreement.

Done in English and French, both texts being equally authentic.

avtal förbli konfidentiella och omfattas av villkoren i konventionen.

SEKTION 8

Koordineringsorganets sekretariat

Om inte annat följer av avtalet ska koordineringsorganets sekretariat underrätta alla behöriga myndigheter om alla underrättelser som tas emot enligt detta avtal och ska meddela alla undertecknare av avtalet när en ny behörig myndighet undertecknar avtalet.

Utfärdat på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 2

Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy

Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy

2 |

This document, as well as any data and any map included herein, are without prejudice to the status of or sovereignty over any territory, to the delimitation of international frontiers and boundaries and to the name of any territory, city or area.

Please cite this publication as:

OECD (2020), *Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy*, OECD, Paris.

www.oecd.org/tax/exchange-of-tax-information/model-rules-for-reporting-by-platform-operators-with-respect-to-sellers-in-the-sharing-and-gig-economy.htm

Photo credits: © Ryan DeBerardinis – Shutterstock.com

© OECD 2020

The use of this work, whether digital or print, is governed by the Terms and Conditions to be found at www.oecd.org/termsandconditions.

MODEL RULES FOR REPORTING BY PLATFORM OPERATORS WITH RESPECT TO SELLERS IN THE SHARING AND GIG ECONOMY © OECD 2020

Foreword

The market of online platforms facilitating a variety of transactions between users in the "sharing" and "gig" economies is growing rapidly. The emergence of these platforms is changing many business sectors in which platforms are active. As part of that change, tax administrations may wish to consider adapting their compliance strategies to reflect that an increasing number of taxpayers are earning taxable income through such platforms.

On the one hand, the growth of sharing and gig economy platforms presents significant opportunities for tax administrations, as it may bring activities previously carried out in the informal cash economy onto digital platforms, where transactions and related payments are recorded in electronic form. If leveraged in the right way, this can lead to greater transparency and minimise compliance burdens for both tax administrations and taxpayers.

At the same time, certain activities carried out through these platforms may not always be visible to tax administrations or self-reported by taxpayers. This is because the development of the gig economy entails a shift from traditional work relations under employment contracts to the provision of services by individuals on an independent basis, which is not typically subject to third-party reporting. These developments present risks of distorting competition with traditional businesses and reducing declared taxable income.

Against that background, a number of jurisdictions have already introduced reporting measures requiring platform operators to communicate to the tax authorities revenues received by platform sellers, while others are planning to introduce similar measures in the near future.

Given, however, that the platforms are facilitating transactions in the sharing and gig economies on a global scale, there are inherent limitations to the effectiveness of domestic reporting rules. In particular, governments may face challenges in terms of the enforcement of domestic reporting requirements when the platform operator is not located in their jurisdiction. At the same time, platforms facilitating transactions in multiple jurisdictions may be confronted with a wide set of permutations of domestic reporting requirements, which may lead to increased costs and potentially harmful barriers to the further development of their businesses.

It is against this background that the OECD has developed model reporting rules that could be adopted by interested jurisdictions on a uniform basis to collect information on transactions and income realised by platform sellers, in order to contain the proliferation of different domestic reporting requirements and to facilitate the automatic exchange agreements between such interested jurisdictions.

This document was approved by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS on 29 June 2020 and prepared for publication by the OECD Secretariat.

Table of contents

Foreword	3
Abbreviations and acronyms	5
Background	6
Section I: Definitions	10
Section II: Due diligence procedures	21
Section III: Reporting requirements	29
Section IV: Administration and enforcement	35
Annex A. Extending the definition of Reporting Platform Operator	37

Abbreviations and acronyms

AEOI	Automatic Exchange of Information
AML	Anti-Money Laundering
API	Application Programming Interface
EU	European Union
EUR	Euro (currency)
GST	Goods and Services Tax
GVS	Government Verification Service
IBAN	International Bank Account Number
IT	Information Technology
KYC	Know Your Customer
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development
TIN	Taxpayer Identification Number
VAT	Value Added Tax
XML	Extensible Markup Language

Background

Building blocks of the Model Rules

1. The overall architecture of the Model Rules has three dimensions: (i) a targeted scope of transactions to be reported, focussing on accommodation, transport and other personal services; (ii) a broad scope of platform operators and sellers, to ensure that as many relevant transactions as possible are being reported; and (iii) due diligence and reporting rules that ensure that accurate information gets reported without imposing overly burdensome procedures on platform operators.
2. Against that background, the Model Rules are structured as follows:
 - Section I sets out the key definitions and is grouped around three themes:
 - The first part defines the scope of platform operators that are subject to the rules. In defining this scope, a broad and generic definition of the term platform has been chosen to cover all software products that are accessible by users and allow sellers to be connected to other users for the provision of relevant services, including arrangements for the collection of consideration on behalf of sellers. Platform operators are defined as entities that contract with sellers to make available all or part of a platform to such sellers. They are in principle subject to the rules when they are resident, incorporated or managed in the jurisdiction adopting the rules. There are optional exclusions for small-scale platform operators, in particular targeted at start-ups, and platforms that do not allow sellers to derive a profit from the consideration received or that do not have reportable sellers. The first part also defines the services covered by the Model Rules and covers both the rental of immovable property, as well as the provision of personal services, including transportation and delivery services;
 - The second part defines the scope of sellers. The scope of sellers covers both entities and individuals, although exclusions are foreseen for hotel businesses, publicly-traded entities and governmental entities; and
 - The third part contains a set of other definitions that are relevant for applying the Model Rules.
 - Section II contains the due diligence procedures to be followed by platform operators to identify the sellers and determine the relevant jurisdictions for reporting purposes by means of the following steps:
 - The first part contains procedures for identifying those sellers that are not subject to the collection and verification requirements, because they fall within one of the exclusions;
 - The second and third parts set out the information items that platform operators are required to collect and verify with respect to sellers. This includes in particular the name, address, TIN (including the jurisdiction of issuance) and the seller's date of birth or business registration number;
 - The fourth and fifth parts set out the rules for determining the link of sellers with jurisdictions for purposes of reporting under the rules, on the basis of the information items collected;

- The sixth part stipulates the timing and the validity of the due diligence procedures. It also provides transitional relief for sellers that are registered on the platform prior to the platform operator becoming subject to the rules; and
- The seventh and eighth parts allow platform operators to only conduct the due diligence procedures in respect to active sellers and to rely on a third-party service provider, including another platform operator, to conduct the due diligence procedures on their behalf.
- Section III sets out the information to be reported about the platform, its operators, its sellers and their transactions by 31 January of each year, as well as the format for reporting; and
- Section IV contains the administration and enforcement hallmarks that jurisdictions are expected to consider when implementing the Model Rules.

3. The Model Rules and Commentary are designed to be complemented by an international legal framework to support the annual automatic exchange of information by the residence jurisdiction of the platform operator with the jurisdictions of residence of the sellers (and, with respect to transactions involving the rental of immovable property, the jurisdictions in which such immovable property is located), as determined on the basis of the due diligence procedures. In addition, further work will be undertaken to develop a standardised IT-format for the information exchanges, as well as potential IT-solutions to support the identity verification of sellers by platform operators.

Objectives and driving factors

4. The Model Rules seek to:
- **ensure that taxpayers and tax administrations get timely access to high-quality and relevant information on the consideration earned by platform sellers**, in order to enhance compliance and minimise compliance burdens for tax administrations and taxpayers alike. As such, the rules are designed to help both individuals and entity sellers in preparing their tax return by providing them with an information statement of the amount of consideration they have earned through the platforms, as well as any fees, commissions and taxes paid or withheld by platform operator. At the same time, the rules also aim to ensure that activities by such sellers do not remain undetected by tax administrations in instances where such sellers do not declare income earned through the platforms. The rules require annual reporting to tax administrations and sellers by 31 January of the year following the reportable period. This is to facilitate the prefilling of tax returns by tax administrations and to allow sellers to compute their taxes and file their tax returns in a timely manner.
 - **promote standardisation** of reporting rules between jurisdictions in order to help platforms comply with reporting obligations across different jurisdictions, by allowing them to follow largely similar processes for gathering and reporting information on the transactions and identity of the platform sellers. While one of the key objectives of the Model Rules is to avoid unnecessary compliance costs stemming from the further proliferation of differing reporting rules, this work does not seek to dictate to any jurisdiction whether it should introduce the Model Rules, but rather encourage that where it does so, its reporting rules are consistent with these Model Rules.
 - **ensure that the information collected, reported and exchanged is of high-quality and relevant to tax administrations**: the due diligence and reporting requirements of the Model Rules have been designed to collect and report only such information that is of good quality and relevant to the work of tax administrations. With respect to the identity and residence of sellers, the name, address, TIN and date of birth (or business registration number) are collected, regularly updated and verified, as these items are all crucial to permit tax administrations to successfully match a third-party report to their domestic taxpayer database. In the same spirit, the Model Rules also foresee the option to report the financial account identifier pertaining to the seller, provided that

such information is available to the platform operator and the receiving jurisdiction has indicated that it requires such information for taxpayer matching purposes. In terms of the reporting requirements with respect to the relevant services, the Model Rules foresee an aggregate annual reporting of the transactions, by type and quarter.

- **promote international co-operation** between tax administrations to ensure tax administrations get access to information on income earned by resident platform sellers, including from platforms that are located in other jurisdictions. To achieve this, the rules provide that each platform operator reports information to the tax authorities of the jurisdiction in which it is resident. The competent authorities of this jurisdiction would then exchange the information with other partner jurisdictions to the extent that it relates to transactions involving sellers that are resident in, or immovable property located in, such jurisdictions. This approach provides a legal basis for the reporting requirements, helps address data privacy concerns and makes it easier for each tax administration to ensure compliance by sellers.
- **provide a reporting regime that can also be used for other tax-related purposes:** While the primary focus of the Model Rules is on facilitating and enhancing compliance of platform sellers with their direct tax obligations, the information reported may also have relevance for other domains, such as indirect taxes, local taxes and social security contributions. In particular, such information, which includes the consideration received and the types of services provided in addition to the seller's tax identification data, is likely to be relevant for VAT/GST compliance purposes in the jurisdictions receiving the information. Where the relevant services are subject to VAT/GST in the seller's jurisdiction, which is typically the case for the majority of the relevant services under these Model Rules, the information collected will also be relevant to monitor the seller's obligation to report and remit the VAT/GST on these services. The same applies for the jurisdiction where the rented immovable property is located, which will be able to use the information received under the Model Rules to monitor compliance with VAT/GST obligations in respect of the relevant services connected to this immovable property. While the information covered by the Model Rules will thus be valuable for VAT/GST compliance purposes in respect of most of the relevant services, it is recognised that these Model Rules will not satisfy all VAT/GST reporting needs in respect of services that could be subject to VAT/GST in another jurisdiction than that where the seller is resident (e.g. the jurisdiction where the service is performed or where the customer is located). Where the information exchanged pursuant to these Model Rules is intended to be used for purposes other than the administration of direct taxes by the receiving tax administration, jurisdictions should ensure that the information is shared and used in compliance with the relevant confidentiality and appropriate use provisions of the underlying international exchange instrument, such as Article 22 of the Multilateral Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters.
- **promote the development of new technical solutions to support the performance of due diligence:** the Model Rules foresee the possibility to confirm the identity and tax residence of a seller through a so-called government verification service. This approach would permit the direct confirmation of the identity and residence of a taxpayer through an electronic process made available by a government. These new technology solutions are already in place in some jurisdictions, including for the purposes of identifying and reporting platform sellers. These solutions can significantly enhance the quality of the information, while at the same time eliminating most of the compliance burdens for platform operators.
- **ensure that the scope is and remains adequate, efficient and targeted:** the current scope of the Model Rules includes the rental of immovable property and personal services, including the provision of transportation and delivery services. These are the sectors that pose certain tax compliance risks in light of their scale, the income they generate and the profile of the sellers involved. By ensuring that the rules capture only these types of services and that the information is made available to the jurisdiction(s) in which there is likely to be a tax impact, the rules seek to

be adequate, efficient and targeted, thereby balancing the scope of the information reported with the needs of tax administrations and the burdens for platform operators. At the same time, it is acknowledged that digital markets are rapidly evolving, which may mean that other types of transactions become relevant on the basis of the above criteria in the future. The development of the market will therefore be closely monitored with a view to assess the need to incorporate further types of services such as the rental of moveable assets and peer-to-peer lending. In addition, a number of jurisdictions are interested in further developing the Model Rules to also include sales of goods. When including new transactions in the future, consideration on a multilateral basis will need to be given to the right scope of transactions and sellers subject to reporting under the Model Rules, as well as the accommodation of indirect tax considerations. In particular in the area of the sale of goods, the scope and reporting flows would need to be adjusted in order to ensure an efficient and proportionate reporting framework that takes into account VAT/GST compliance needs.

Section I: Definitions

Model Rules

A. Reporting Platform Operators

1. A **“Platform”** means any software, including a website or a part thereof and applications, including mobile applications, accessible by users and allowing Sellers to be connected to other users for the provision of Relevant Services, directly or indirectly, to such users. The operations of the Platform may also include the collection and payment of Consideration in respect of Relevant Services. The term Platform does not include software exclusively allowing the:

- a) processing of payments in relation to Relevant Services;
- b) listing or advertising of Relevant Services; or
- c) redirecting or transferring of users to a Platform

without any further intervention in the provision of Relevant Services.

2. A **“Platform Operator”** is an Entity that contracts with Sellers to make available all or part of a Platform to such Sellers.

3. *[Optional provision –*

An **“Excluded Platform Operator”** is a Platform Operator that

- a) facilitates the provision of Relevant Services for which the aggregate Consideration at the level of the Platform over the previous calendar year is less than EUR 1 million and that notifies the tax administration of [jurisdiction] that it elects to be treated as such;
- b) demonstrates to the satisfaction of the tax administration of [jurisdiction] that the Platform’s entire business model is such that it does not allow Sellers to derive a profit from the Consideration; or
- c) demonstrates to the satisfaction of the tax administration of [jurisdiction] that the Platform’s entire business model is such that it does not have Reportable Sellers.]

4. A **“Reporting Platform Operator”** is any Platform Operator[, other than an Excluded Platform Operator,] that is resident for tax purposes in [jurisdiction] or, where a Platform Operator does not have a residence for tax purposes, either:

- a) is incorporated under the laws of [jurisdiction]; or
- b) has its place of management (including effective management) in [jurisdiction].

5. A **“Relevant Service”** is:

- a) the rental of immovable property; or
- b) a Personal Service
for Consideration.

6. **“Consideration”** is compensation in any form that is paid or credited to a Seller in connection with Relevant Services, the amount of which is known or reasonably knowable by the Platform Operator.

7. A **“Personal Service”** is a service involving time- or task-based work performed by one or more individuals at the request of a user, unless such work is purely ancillary to the overall transaction. A Personal Service does not include a service provided by a Seller pursuant to an employment relationship with the Platform Operator or a related Entity of the Platform Operator.

B. Reportable Sellers

1. A **“Seller”** is a Platform user that is registered at any moment during the Reportable Period on the Platform for the provision of Relevant Services.

2. An **“Active Seller”** is any Seller that either provides Relevant Services during the Reportable Period or is paid or credited Consideration in connection with Relevant Services during the Reportable Period.

3. A **“Reportable Seller”** is any Active Seller, other than an Excluded Seller, that is resident in a Reportable Jurisdiction or provided Relevant Services for the rental of immovable property located in a Reportable Jurisdiction or is paid or credited Consideration in connection with Relevant Services for the rental of immovable property located in a Reportable Jurisdiction, as determined based on the due diligence procedures set out in Section II.

4. An **“Excluded Seller”** is any Seller:

- a) that is an Entity for which the Platform Operator facilitated more than 2,000 Relevant Services for the rental of immovable property in respect of a Property Listing during the Reportable Period;
- b) that is a governmental entity; or
- c) that is an Entity the stock of which is regularly traded on an established securities market or a related Entity of an Entity the stock of which is regularly traded on an established securities market.

C. Other definitions

1. A **“Partner Jurisdiction”** is any jurisdiction that has an agreement or arrangement in effect with [jurisdiction] pursuant to which it is exchanging on an automatic basis the information specified in Section III with [jurisdiction] and that is identified as such in a published list.

2. A **“Reportable Jurisdiction”** is [jurisdiction] and any jurisdiction with which [jurisdiction] has an agreement or arrangement in effect pursuant to which [jurisdiction] is exchanging on an automatic basis the information specified in Section III and which is identified as such in a published list.

3. An **“Entity”** is a legal person or a legal arrangement, such as a corporation, partnership, trust or foundation.

4. A **“TIN”** is a Taxpayer Identification Number, including a VAT/GST Registration Number issued by the jurisdiction of the Primary Address of the Seller, or a functional equivalent in the absence of a Taxpayer Identification Number.

5. A **“Government Verification Service”** is an electronic process made available by a Reportable Jurisdiction to a Platform Operator for the purposes of ascertaining the identity and tax residence of a Seller.

6. A **“Primary Address”** is the address that is an individual Seller’s primary residence, as well as the address that is an Entity Seller’s registered office.

12 |

7. A “**Reportable Period**” is a calendar year with respect to which a Platform Operator is a Reporting Platform Operator.
8. A “**Property Listing**” includes all immovable property units located at the same street address and offered for rent on a Platform by the same Seller.
9. A “**Financial Account Identifier**” is the unique identifying number or reference available to the Platform Operator of the bank account or other payment account to which the Consideration is paid or credited.

Commentary

1. Section I contains the defined terms, grouped around three themes: A) Reporting Platform Operators; B) Reportable Sellers and C) Other Definitions.

Paragraph A – Reporting Platform Operators

Platform

2. The term “Platform” is defined in Subparagraph A(1) to mean any software, including a website or a part thereof and applications, including mobile applications, accessible by users and allowing Sellers to be connected to other users for the provision of Relevant Services, directly or indirectly, to such users.
3. The definition of “Platform” requires that the allocation of opportunities for Sellers to provide Relevant Services to users is supported by an application or other platform technology, irrespective of whether such Relevant Services are provided directly by third party sellers to such users or whether the platform first purchases such services and then offers these services in its own name to users. For example, a food delivery platform that “buys-in” the services of third-party sellers to deliver food to its users in its own name, would be considered a Platform.
4. The definition of “Platform” also encompasses operations to collect the Consideration from the users, with a view to then paying out such Consideration to the Seller, either partly or wholly prior to, or after the provision of the Relevant Service.
5. The term “Platform” does, however, not include software that exclusively facilitates the processing of payments in relation to Relevant Services, the mere listing or advertising of Relevant Services or the transfer of users to another Platform, provided in each case that there is no further intervention in the provision of Relevant Services. This is to clarify that pure payment processors, classified ads boards and online aggregators do not meet the definition of “Platform”, given that they do not immediately intermediate the linking-up between Sellers and other users for the provision of Relevant Services and the collection of Consideration for such Relevant Services.

Platform Operator

6. Subparagraph A(2) defines the term “Platform Operator” as an Entity that contracts with the Sellers to make available all or part of a Platform to such Sellers. In light of the definition of the term “Platform”, this definition seeks to capture both Entities that contract to make the software of the Platform available, as well as those that collect Consideration for Relevant Services facilitated through the Platform from users.
7. The Entities that are Platform Operator(s) by virtue of this definition should be well placed to ensure the completion of the due diligence procedures and reporting requirements under the Model Rules, as such Entities assume various legal obligations in respect of the Seller, including the provision of the Platform as well as keeping records of transactions and related payments. As a result, such Entities receive

information required to establish the contract with the Seller and enable access to the Platform, including the Seller's name and address and in many cases will also have access to transactional information. In addition, such Entities can contractually require Sellers to provide the information and documentation required to comply with the Model Rules.

Excluded Platform Operator

8. Subparagraph A(3) defines, as an optional provision, the term "Excluded Platform Operator" as a Platform Operator that facilitates the provision of Relevant Services for which the aggregate Consideration at the level of the entire Platform over the previous calendar year is less than EUR 1 million and notifies the tax administration of [jurisdiction] that it elects to be treated as such or a Platform Operator that demonstrates to the satisfaction of the tax administration of [jurisdiction] that the Platform's entire business model is such that either it does not allow any Seller to derive a profit from the Consideration or that it does not have Reportable Sellers.

9. Implementing jurisdictions may choose whether they wish to include a carve-out from the obligations of the Model Rules for one or more of these categories of Platform Operators, by including the term "Excluded Platform Operator" in their legislation. In line with the overall optional nature of this provision, the carve-out should not be wider than the scope of subparagraph A(3), but may be more limited, in case jurisdictions wish to only provide a carve-out for a subset of the cases set out in subparagraph A(3).

10. The definition under subparagraph A(3)(a) allows Platform Operators that do fall in scope of the carve-out, by virtue of the limited amount of Consideration for the Relevant Services the underlying Platform facilitates, such as start-ups, to decide whether they want to benefit from the carve-out as Excluded Platform Operators or whether they prefer to be subject to the Model Rules as Reporting Platform Operators from the outset. For Platform Operators that expect rapid growth, being subject to the Model Rules from the outset may be beneficial, as it would allow them to apply the due diligence procedures from the beginning of their business, which is likely to facilitate the collection and verification of the required information in an efficient manner.

11. Subparagraph A(3)(b) addresses Platform Operators that facilitate cost-sharing services, such as ride-sharing, provided that the entire underlying business model of the Platform is such that Sellers cannot derive a profit from facilitating Relevant Services through the Platform. This should be demonstrated to the satisfaction of the tax administration of the implementing jurisdiction through an explanation of all the arrangements in place that ensure that Sellers cannot derive a profit from offering Relevant Services. This could for instance include the fact that only individuals can register as Sellers, and that the prices for the Relevant Services provided by such individual Sellers are set in a manner that the Consideration received by the Seller cannot surpass the costs incurred to provide the service. It is for [jurisdiction] to determine the appropriate mechanism for a Platform Operator to satisfactorily demonstrate upfront and on an annual basis that it meets the conditions for being considered an Excluded Platform Operator pursuant to subparagraph A(3)(b), including the calendar year(s) covered.

12. Subparagraph A(3)(c) also allows Platform Operators that facilitate the provision of Relevant Services through the Platform only for Sellers that are not Reportable Sellers to be excluded from the scope of these rules. This would for instance be the case when a Platform Operator only allows Excluded Sellers, such as large-scale hotels or governmental entities, to access the Platform, thereby ensuring that there are no Reportable Sellers under these rules. In those instances, the fact that the Platform operated by the Platform Operator is only accessible to Sellers that are not Reportable Sellers can be demonstrated to the tax administration of the implementing jurisdiction through an explanation of all the arrangements in place that ensure that no Reportable Sellers can access the Platform. It is for [jurisdiction] to determine the appropriate mechanism for a Platform Operator to satisfactorily demonstrate upfront and on an annual

14 |

basis that it meets the conditions for being considered an Excluded Platform Operator pursuant to subparagraph A(3)(c), including the calendar year(s) covered.

Reporting Platform Operator

13. Subparagraph A(4) defines the term "Reporting Platform Operator" as any Platform Operator, other than an Excluded Platform Operator, that is resident for tax purposes in [jurisdiction] or, where a Platform Operator does not have a residence for tax purposes, either:

- a) is incorporated under the laws of [jurisdiction]; or
- b) has its place of management (including effective management) in [jurisdiction].

14. Subparagraph A(4) is designed to capture any Platform Operator with a sufficient connection with [jurisdiction] for the authorities of [jurisdiction] to be able to require compliance with the Model Rules.

Relevant Service and Personal Service

15. Subparagraph A(5) defines a "Relevant Service" as:

- a) the rental of immovable property; or
- b) a Personal Service

for Consideration.

16. Under Subparagraph A(5)(a), immovable property includes both residential and commercial property, as well as other immovable property and parking spaces. Relevant Services include both short and long-term rentals of immovable property, irrespective of the nature of the rights (freehold, leasehold, rental, usufruct or other) held by the Seller over the rented immovable property. The Excluded Seller definition provides for an exclusion in respect of large commercial providers of hotel accommodation from the scope of reporting (see Subparagraph B(4)(a) of Section I and the related Commentary).

17. A Personal Service for purposes of Subparagraph A(4)(b) is defined in Subparagraph A(7) as a service involving time- or task-based work performed by one or more individuals at the request of a user, unless such work is purely ancillary to the overall transaction. This includes a wide scope of services, such as transportation and delivery services, manual labour, tutoring, copywriting, data manipulation as well as clerical, legal or accounting tasks, provided they are carried out following a specific request of a particular (set of) user(s). As such, publicly-accessible transportation services operated in accordance with a pre-determined timetable, such as coach, train and airplane services do not constitute a Personal Service.

18. Personal Services usually fall into one of two categories. On the one hand there is work that can be carried out online and is thus capable of being delivered to other users anywhere in the world, including tutoring, IT services, data entry or copywriting. On the other hand there are services that, while facilitated via a Platform, are physically carried out offline, usually at a specific physical location, including transportation and delivery services, housekeeping, gardening or renovation work.

19. Time or task-based services performed by one or more individuals where the Seller is an Entity that has engaged the individual(s) to perform the services will also meet the definition of Personal Service. For example, an Entity Seller providing transportation services by relying on one or more individual drivers will be treated as providing Personal Services involving transportation.

20. Equally, time or task-based services performed jointly and/or simultaneously by more than one Seller at the request of a single user, including "crowd-work" arrangements, will also meet the definition of a Personal Service. For example, a user may request support from multiple Sellers to process a single spreadsheet, splitting the task between the individual Sellers. In this case, each of these tasks will constitute a Personal Service.

21. In the same spirit, time- or task-based services that are simultaneously provided to more than one user, such as online language classes, musical or artistic performances or sports sessions (including those provided via streaming technology) will also qualify as a Personal Service between the Seller and each of the users.

22. While most Personal Services are provided on a short-term ad-hoc basis, longer-term assignments can also meet the definition of Personal Services, for example seasonal or temporary work provided at restaurants, hotels or events, as well as longer-term freelance arrangements.

23. However, Personal Services do not include services provided by a Seller pursuant to a legally-recognised employment relationship with the Platform Operator or a related Entity of the Platform Operator. The determination as to whether the services were performed under an employment relationship is to be made on the basis of the applicable labour laws, which in general include the labour law of the jurisdiction in which the Seller physically performs the services. An Entity is a related Entity of another Entity if either Entity controls the other Entity, or the two Entities are under common control. For this purpose control includes direct or indirect ownership of more than 50% of the vote and value in an Entity.

24. It is acknowledged that there may be transactions involving elements of both goods and services. In such cases, it may not be immediately apparent whether a transaction is for the provision of Relevant Services.

25. A Reporting Platform Operator should first determine whether a transaction is for the sale of goods or the provision of services and, if the latter, whether the provided service is a Relevant Service. In most cases, the classification of a transaction should be clear. For instance, a transfer of the right to dispose of tangible property without an element of time or task based work should be treated as a sale of goods. As well, the mere packaging of a sold good would not be a Personal Service, as this is a purely ancillary service to the sale of goods.

26. If a transaction involves elements of both Relevant Services and components that are not subject to reporting, and both elements can be split or identified by the Reporting Platform Operator, the Reporting Platform Operator may report only in respect of the Relevant Service component. Components of a transaction can generally be identified or split where the relevant parts of the transaction could be supplied independently.

27. For example, where a Seller provides a tiling service and also supplies the installed tiles, a core component of the transaction is the sale of goods (i.e. the tiles) and this element of the transaction will therefore not qualify as a Relevant Service. Nonetheless, another key component is the installation of the tiles by the Seller, which meets the definition of a Personal Service as it involves the performance of time or task-based work by one or more individuals at the request of the customer. In this case, to the extent that the Reporting Platform Operator is able to determine the part attributable to the installation service, that portion of the transaction should be reported upon as a Relevant Service for the purposes of the Model Rules.

28. Where the elements cannot be split or identified, the entire transaction should be subject to reporting, unless the Relevant Service component is purely ancillary to the non-reportable element of the transaction. In this context, the question whether an element is purely ancillary to the overall transaction or not should be determined in light of the services and/or goods provided by the Seller as part of the transaction.

29. For instance, the delivery services provided by a Seller would not be purely ancillary to the supply of goods if the goods are provided by another party, such as a restaurant, and therefore the delivery would be considered a Personal Service of the Seller. Similarly, an alteration or tailoring service performed by a Seller on clothing provided by a user would be considered a Personal Service and would not be viewed as ancillary to the supply of goods when the Seller delivers the finished product to the user.

16 |

30. On the other hand, where a Seller sells and subsequently ships goods to a consumer, the element of the transaction involving the Seller's labour in mailing the goods can be seen as purely ancillary to the supply of goods and, as the transaction does not feature any other Relevant Services, the Consideration will not need to be reported upon.

31. To ensure that the rules remain future proof in light of the rapid pace of development within the sharing and gig economy and the emergence of new business models, jurisdictions may wish to include an expansion mechanism within the definition of Relevant Service, to the extent possible under domestic law, so that further categories of services may be added through secondary legislation if the need is agreed at the multilateral level. Such an expansion mechanism could be provided for through the addition of a third category of Relevant Service, namely "(c) any other service, as determined in secondary legislation of [jurisdiction]".

Consideration

32. Subparagraph A(6) defines "Consideration" as compensation in any form paid or credited to a Seller in connection with Relevant Services, the amount of which is known, or reasonably knowable, by the Platform Operator.

33. For the purposes of Subparagraph A(6), Consideration can take any form including money, cryptocurrencies or payments in kind.

34. Consideration includes tips, gratuities and incentives paid or credited to a Seller.

35. However, the amount of the Consideration must be known or be reasonably knowable by the Reporting Platform Operator. Consequently, amounts that cannot be reasonably knowable to the Reporting Platform Operator, in light of its business model or the type of Consideration, would not be treated as Consideration for the purposes of subparagraph A(6).

36. Compensation is considered to be paid or credited to a Seller if it is paid or credited to an account specified by the Seller, even if such account is not in the name of the Seller. As Consideration is defined as the compensation paid or credited to the Seller, the amount of the Consideration is the amount net of any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator.

37. Where Consideration in exchange for a Relevant Service is paid or credited to a Seller in any form other than fiat currency, it should be reported in the local currency of [jurisdiction], converted or valued in a manner that is consistently determined by the Reporting Platform Operator.

38. Depending on the business model of the Reporting Platform Operator in question, Consideration may flow directly between consumers and Sellers or may be subject to intermediation by the Reporting Platform Operator. This includes cases where the Reporting Platform Operator acts as a collecting agent on behalf of the Seller, i.e. collects Consideration in respect of Relevant Services on behalf of the Seller.

39. The "reasonably knowable" notion requires that the knowledge of any service providers and other Platform Operators of the Platform is also considered when determining the Consideration in respect of Relevant Services facilitated by the Platform.

40. Circumstances where amounts paid or credited to a Seller in connection with Relevant Services are reasonably knowable by a Reporting Platform Operator include those where the Reporting Platform Operator withholds or receives a fee, commission or taxes set in reference to the amounts paid by users in respect of Relevant Services.

Paragraph B – Reportable Sellers

Seller

41. Subparagraph B(1) defines a “Seller” as a Platform user that is registered at any moment during the Reportable Period with the Platform for the purposes of the provision of Relevant Services. In this light, Sellers can include both individuals and Entities.

42. For the purposes of Subparagraph B(1), “registered” is to be interpreted broadly and includes instances where a user has created a profile or account on the Platform as well as entered into a contractual relationship with the Platform Operator of the Platform.

Active Seller

43. Subparagraph B(2) defines an “Active Seller” as any Seller that provides Relevant Services during the Reportable Period or is paid or credited Consideration in connection with Relevant Services during the Reportable Period. A Seller that neither provides any Relevant Services during the Reportable Period nor is paid or credited Consideration in connection with Relevant Services during the Reportable Period is not an Active Seller in respect of such period.

Reportable Seller

44. Subparagraph B(3) defines a “Reportable Seller” as any Active Seller, other than an Excluded Seller, that is either resident in a Reportable Jurisdiction or provided Relevant Services for the rental of immovable property located in a Reportable Jurisdiction or is paid or credited Consideration in connection with Relevant Services for the rental of immovable property located in a Reportable Jurisdiction. As such, the question as to whether an Active Seller is a Reportable Seller will need to be determined on the basis of the due diligence procedures set out in Section II.

Excluded Seller

45. Subparagraph B(4) defines three categories of “Excluded Sellers” that represent a limited compliance risk and are therefore carved out from the scope of the rules.

46. The category of Excluded Sellers described under subparagraph B(4)(a) aims at excluding large providers of hotel accommodation that provide accommodation at a high frequency (i.e. at least 2,000 Relevant Services per year in respect of a Property Listing) that is unlikely to be replicated by a Seller in the gig and sharing economy. Such businesses should already be aware of their tax obligations and the tax administration should generally be in a position to verify compliance with the relevant tax filing obligations on the basis of other existing information sources.

47. A governmental entity described under subparagraph B(4)(b) includes the government of a jurisdiction, any political subdivision or a local authority of a jurisdiction and any wholly owned agency, controlled entity or instrumentality of a jurisdiction.

48. The category of subparagraph B(4)(c) excludes Entities the stock of which is regularly traded on an established securities market, as these Entities are generally subject to other forms of regulatory supervision and transparency, which promotes compliance by these Entities with their tax obligations. The exclusion also covers Entities related to the traded Entity (see Commentary on Personal Service above).

18 |

Paragraph C – Other Definitions

Partner Jurisdiction

49. Subparagraph C(1) defines a "Partner Jurisdiction" as any jurisdiction which is identified in a published list as a Partner Jurisdiction and which has an agreement or arrangement in effect with [jurisdiction] pursuant to which it is exchanging on an automatic basis the information specified in Section III with [jurisdiction].

50. This term is relevant in the context of the subparagraph H(2) of Section II, which foresees that a Reporting Platform Operator may rely on another Platform Operator to complete the due diligence procedures set out in Section II in respect to all or a category of Sellers, provided that the other Platform Operator applies the rules of [jurisdiction] or substantially similar rules in effect in a Partner Jurisdiction. This is to ensure that the due diligence procedures are carried out to an acceptable standard, even if they are ensured by a Platform Operator that is subject to the legislation of another jurisdiction.

51. The purpose of the published list is to provide certainty to Reporting Platform Operators as to the jurisdictions of other Platform Operators that qualify for the application of subparagraph H(2) of Section II.

Reportable Jurisdiction

52. Subparagraph C(2) defines a "Reportable Jurisdiction" as [jurisdiction] and any jurisdiction which is identified in a published list as a jurisdiction with which [jurisdiction] is exchanging the information specified in Section III.

53. This term is relevant for the scope of Reportable Sellers subject to the reporting pursuant to Section III. Under the Model Rules, Reporting Platform Operators are required to report in their jurisdiction of tax residence and report in respect of Reportable Sellers resident in Reportable Jurisdictions, as well as immovable property located in Reportable Jurisdictions.

54. The Model Rules work on the basis that the jurisdiction implementing the rules will be interested in receiving information in respect of Sellers resident in their jurisdiction. Where this is not the case, or when such information is already received under other reporting arrangements, the jurisdiction may remove the term "[jurisdiction] and" from the definition of "Reportable Jurisdiction".

55. The purpose of the published list is to reflect the exchange of information landscape so the only information that is collected is information that is needed for the exchange. It is expected that a jurisdiction should be able to regularly revise its published list based on the applicable legal mechanisms, including secondary legislation.

56. It is expected that, by default, Reportable Jurisdictions would include any jurisdictions with whom information collected under the Model Rules can be exchanged in respect of a particular Reportable Period. However, to the extent that this is permissible under data protection and similar legislation, a jurisdiction can require reporting on all Sellers. In such cases, the jurisdiction could then exchange information in respect of such Sellers once the jurisdiction has put in place the relevant exchange instrument.

Entity

57. Subparagraph C(3) defines an "Entity" as a legal person or a legal arrangement, such as a corporation, partnership, trust or foundation. This term is intended to cover any person other than an individual (i.e. a natural person), in addition to any legal arrangement. For instance, a corporation, partnership, trust, foundation, company, co-operative, or association falls within the meaning of the term "Entity".

TIN

58. A Tax Identification Number ("TIN") is a unique number (or combination of numbers and letters) issued by most jurisdictions to its taxpayers for the purposes of identifying these individuals and entities as taxpayers in that jurisdiction, either for direct and/or indirect tax purposes. TIN specifications (i.e. structure, syntax, etc.) are set by each jurisdiction's tax administrations.

59. In this light, subparagraph C(4) defines a "TIN" as a Taxpayer Identification Number, including a VAT/GST Registration Number, issued by the jurisdiction of the Primary Address of the Seller or a functional equivalent in the absence of a Taxpayer Identification Number. The requirement that the TIN needs to be issued by the jurisdiction of the Primary Address of the Seller is to ensure that the TIN can be used by receiving tax administrations to link Sellers to their domestic taxpayer databases.

60. Jurisdictions that do not issue TINs often use some other high integrity number with an equivalent level of identification (a "functional equivalent"). Examples of that type of number include, for individuals, a social security/insurance number, citizen/personal identification/service code/number, and resident registration number. For Entities this can be a business/company registration code/number, provided that such number is indeed used as a TIN in the jurisdiction of (tax) residence of the Entity.

Government Verification Service

61. Subparagraph C(5) defines a "Government Verification Service" as an electronic process made available by a Reportable Jurisdiction to the Reporting Platform Operator for the purposes of ascertaining the identity and tax residence of a Seller. Under the Model Rules, the [jurisdiction] may determine the scope of Government Verification Services that it considers appropriate for these purposes.

62. Such services may include the use of Application Programming Interfaces (APIs) and any other government-authorised solutions that allow Reporting Platform Operators to confirm the identity and/or tax residence of a Seller.

63. Where a tax administration opts for identification of Sellers based on an API solution, it would normally make an API portal accessible to Reporting Platform Operators. Subsequently, if a Seller is identified as linked to that jurisdiction for tax purposes during the Platform on-boarding process, the Reporting Platform Operator can redirect the Seller to the API portal which would allow the jurisdiction to identify the Seller based on its domestic taxpayer identification requirements (for example a TIN or government ID/username). Upon successful identification of the Seller as a taxpayer of that jurisdiction, the jurisdiction, via the API portal, would provide the Reporting Platform Operator with a unique reference number or code allowing the jurisdiction to match the Seller to a taxpayer within its database. Where the Reporting Platform Operator subsequently reports information concerning that Seller, it would include the unique reference number or code to allow the jurisdiction receiving the information to enable matching of the Seller.

64. Pursuant to multilateral or bilateral discussions with its exchange partners, the details of accepted Government Verification Services should be clarified in the underlying agreement or arrangement in effect with [jurisdiction] pursuant to which it is exchanging on an automatic basis the information specified in Section III with [jurisdiction].

Primary Address

65. Subparagraph C(6) defines a "Primary Address" as the address that is an individual's primary residence, as well as the address that is an Entity's registered office. For individual Sellers, the purpose of collecting Primary Address information is to determine where the Seller lives, thereby allowing the Reporting Platform Operator to link the Seller to that jurisdiction for the purposes of Paragraph D(1) of Section II and thus for reporting under the Model Rules. The same principle applies to Entity Sellers

20 |

whereby the Reporting Platform Operator should treat the Entity's registered office as the Primary Address and link the Entity Seller to the jurisdiction in which its registered office is located.

66. Where in the course of on-boarding individual sellers a Reporting Platform Operator collects "home", "billing" or "residential" address information with the intention of treating such information as the Primary Address, the Reporting Platform Operator should ensure that the Seller is made aware that the address sought is that at which the Seller lives and considers its primary residence.

67. While, in many cases, the Seller's home address is likely to correspond to the Seller's billing address, where these two information items differ, the home address should be treated as the Seller's Primary Address. However, in cases where the Reporting Platform Operator only collects billing address information, such address can be treated as the Seller's Primary Address.

Reportable Period

68. Subparagraph C(7) defines a "Reportable Period" as any calendar year with respect to which a Platform Operator is a Reporting Platform Operator. As such, any year in which a Platform Operator is a Reporting Platform Operator (and is not an Excluded Platform Operator) will be a Reportable Period for that Reporting Platform Operator.

Property Listing

69. Under Subparagraph C(8), a "Property Listing" includes all immovable property units located at the same street address and offered for rent on a Platform by the same Seller.

70. For the purposes of the definition of Property Listing, an "immovable property unit" can include a hotel room, apartment, house, parking space or other form of immovable property rented via a Platform.

71. In this light, multiple hotel rooms rented by a Seller as part of a hotel with the same street address are treated as a single Property Listing. Similarly, separate apartment units rented in a building with a single street address by the same Seller are also treated as a Property Listing.

Financial Account Identifier

72. Under Subparagraph C(9), a "Financial Account Identifier" is the unique identifying number or reference available to the Reporting Platform Operator of the bank account or other type of payment account to which the Consideration is paid or credited.

73. This term is relevant for the reporting requirements under subparagraphs B(2)(c) and B(3)(c) of Section III and includes the IBAN number, sort code and account number, and payment account identifier that the Reporting Platform Operator uses for transferring the Consideration in respect to a Reportable Seller.

74. A Financial Account Identifier is also considered to be available to a Reporting Platform Operator when it is available to another Platform Operator of the same Platform, as well as any third-party service provider.

Section II: Due diligence procedures

Model Rules

A. Sellers not subject to review

1. For the purpose of determining whether an Entity Seller is an Excluded Seller described in subparagraph B(4)(a) of Section I, a Reporting Platform Operator may rely on its available records.
2. For the purpose of determining whether an Entity Seller is an Excluded Seller described in subparagraph B(4)(b) or (c) of Section I, a Reporting Platform Operator may rely on publicly available information or a confirmation from the Entity Seller.

B. Collection of Seller information

1. The Reporting Platform Operator must collect the following information for each individual Seller:
 - a) the first and last name;
 - b) the Primary Address;
 - c) the TIN issued to the Seller, including the jurisdiction of issuance; and
 - d) the date of birth.
2. The Reporting Platform Operator must collect the following information for each Seller that is an Entity and not an Excluded Seller:
 - a) the legal name;
 - b) the Primary Address;
 - c) the TIN issued to the Seller, including the jurisdiction of issuance; and
 - d) the business registration number.
3. Notwithstanding subparagraphs B(1) and (2), the Reporting Platform Operator is not required to collect information pursuant to subparagraphs B(1)(b) through (d) and B(2)(b) through (d) in case it relies on a Government Verification Service to ascertain the identity and tax residence of the Seller.
4. Notwithstanding subparagraphs B(1)(c) and B(2)(c) and (d), the TIN or the business registration number, respectively, are not required to be collected if:
 - a) the jurisdiction of residence of the Seller does not issue a TIN or business registration number to the Seller; or
 - b) the jurisdiction of residence of the Seller does not require the collection of the TIN issued to such Seller.

22 |

C. Verification of Seller information

1. The Reporting Platform Operator must determine whether the information collected pursuant to Paragraphs A(2), B and E is reliable, using all records available to the Reporting Platform Operator, as well as any publicly available electronic interface to ascertain the validity of the TIN.

2. Notwithstanding subparagraph C(1), for the completion of the due diligence procedures pursuant to subparagraph F(2) the Reporting Platform Operator may determine whether the information collected pursuant to Paragraphs A(2), B and E is reliable using electronically searchable records available to the Reporting Platform Operator.

3. In application of subparagraph F(3)(b) and notwithstanding subparagraphs C(1) and C(2), in instances where the Reporting Platform Operator has reason to know that any of the information items described in Paragraphs B or E may be inaccurate by virtue of information provided by the tax administration of [jurisdiction], it must verify such information item using reliable, independent-source documents, data or information.

D. Determination of jurisdiction of residence of Sellers

1. A Reporting Platform Operator must consider a Seller resident in the jurisdiction of the Seller's Primary Address.

2. Notwithstanding subparagraph D(1), a Reporting Platform Operator must consider a Seller resident in each jurisdiction confirmed by a Government Verification Service pursuant to subparagraph B(3).

E. Collection of information on rented immovable property

Where a Seller provides Relevant Services for the rental of immovable property, the Reporting Platform Operator must collect the address of each Property Listing.

F. Timing and validity of due diligence procedures

1. A Reporting Platform Operator must complete the due diligence procedures set out in Paragraphs A through E by 31 December of the Reportable Period.

2. Notwithstanding subparagraph F(1), for Sellers that were already registered on the Platform:

- a) as of [date of entry into effect of rules in jurisdiction]; or
- b) as of the date on which an Entity becomes a Reporting Platform Operator,

the due diligence procedures set out in Paragraphs A through E are required to be completed by 31 December of the second Reportable Period for the Reporting Platform Operator.

3. Notwithstanding Paragraph F(1), a Reporting Platform Operator may rely on the due diligence procedures conducted in respect of previous Reportable Periods, provided:

- a) the Primary Address of the Seller has been either collected and verified or confirmed within the last 36 months; and
- b) it does not have reason to know that the information collected pursuant to Paragraphs A, B and E is or has become unreliable or incorrect.

G. Application of the due diligence procedures to Active Sellers only

A Reporting Platform Operator may elect to complete the due diligence procedures pursuant to Paragraphs A through F in respect of Active Sellers only.

H. Completion of the due diligence procedures by third parties

1. A Reporting Platform Operator may rely on a third-party service provider to fulfil the due diligence obligations set out in Section II, but such obligations remain the responsibility of the Reporting Platform Operator.
2. When a Platform Operator fulfils the due diligence obligations for a Reporting Platform Operator with respect to the same Platform pursuant to subparagraph H(1), such Platform Operator may carry out the due diligence procedures pursuant to substantially similar rules in its Partner Jurisdiction.

Commentary

1. The due diligence procedures are split into eight paragraphs. Paragraph A sets out the rules for identifying Excluded Sellers. Paragraph B sets out the information items that Reporting Platform Operators must collect in respect of Sellers, while paragraph C stipulates the verification process with respect to the information items collected. Paragraph D contains the rules for Reporting Platform Operators to determine the jurisdiction of residence of Sellers. Paragraph E sets out the specific collection requirements in relation to Relevant Services for the rental of immovable property. Paragraph F sets out the timing and validity period of the due diligence procedures, while Paragraph G gives Reporting Platform Operators the possibility to limit the application of due diligence procedures to Sellers that were Active Sellers in the Reportable Period. Finally, Paragraph H allows Reporting Platform Operators to rely on a third-party service provider, including another Platform Operator, to complete the due diligence procedures on their behalf.

Paragraph A – Sellers not subject to review

2. Subparagraph A(1) of Section II stipulates that a Reporting Platform Operator may rely on its available records in order to determine whether an Entity Seller is an Excluded Seller by virtue of being a large-scale hotel business, as described in subparagraph B(4)(a) of Section I. It is expected that the Reporting Platform Operator has at least the name and address of the Entity Seller on record in order to associate the Entity Seller to the Property Listing, with a view to determining whether more than 2,000 Relevant Services for the rental of immovable property were facilitated in respect of that Property Listing during the Reportable Period. While the determination in relation to the 2,000 Relevant Services threshold is to be made by the Reporting Platform Operator at the end of the Reportable Period on the basis of the actual transactions carried out, Reporting Platform Operators may put procedures in place to obtain early visibility from their Entity Sellers as to whether they are likely to meet the threshold in relation to one or more Property Listings.
3. Subparagraph A(2) of Section II states that Reporting Platform Operators may rely on publicly available information or a confirmation from the Entity Seller to identify governmental Entities and publicly-traded Entities that are Excluded Sellers and therefore not subject to reporting under the rules.

Paragraph B – Collection of Seller information

4. Paragraph B sets out the information that a Reporting Platform Operator should collect in respect of all Sellers, other than Excluded Sellers. For individual Sellers, this consists of a first and last name (as

24 |

well as a middle name where provided), the Primary Address, the TIN and its jurisdiction of issuance, and the date of birth.

5. For Entity Sellers, the legal name, the Primary Address, the TIN, including the jurisdiction of issuance, and the business registration number must be collected.

6. The information to be collected reflects the importance of the different information items to ensure that tax administrations can efficiently identify the Sellers within their taxpayer database and can, as such, use the information effectively. In this regard, the Primary Address information is instrumental in both determining the residence of Sellers, as well as for enabling successful taxpayer matching.

7. Similarly, the TIN is recognised as the single most useful information item for matching taxpayers and as such Reporting Platform Operators are required to collect a TIN from each Seller. Reporting Platform Operators are further required to collect the date of birth for individual Sellers. For Entity Sellers, Reporting Platform Operators are required to collect a business registration number.

8. Reporting Platform Operators must take adequate measures to ensure that the information items set out in Paragraph B are obtained.

9. While it is expected that most Reporting Platform Operators and/or jurisdictions, at least in the short-term, will rely on the default option under Subparagraphs B(1) and (2), Subparagraph B(3) foresees that a Reporting Platform Operator may rely on a Government Verification Service to ascertain the identity and tax residence of the Seller. The option to rely on a government-offered verification service (for example, through an API solution integrated in the Platform) aims to accommodate the use of new technology solutions that are already in place in some jurisdictions for purposes of identifying and reporting Sellers. It is expected that a list of the types of Government Verification Services that can be relied upon would be published by [jurisdiction], if a Government Verification Service is implemented by [jurisdiction].

10. With respect to subparagraph B(4)(a), a TIN or business registration number is considered not to be issued by the jurisdiction of residence of the Seller, (i) where the jurisdiction does not issue TINs or business registration numbers or (ii) where the jurisdiction has not issued a TIN or business registration number to a particular Seller.

11. The exception described in subparagraph B(4)(b) focuses on the domestic law of the Seller's jurisdiction of residence. Where the jurisdiction of residence of a Seller has issued a TIN to the Seller and the collection of such TIN cannot be required under such jurisdiction's domestic law (e.g. because under such law the provision of the TIN by a taxpayer is on a voluntary basis), the Reporting Platform Operator is not required to collect and report the TIN. The Reporting Platform Operator can determine this on the basis of publicly available information provided by the jurisdiction in question, including by means of national tax administration websites or the OECD AEOI Portal.

Paragraph C – Verification of Seller information

12. As a second step of the due diligence procedures, Paragraph C requires the Reporting Platform Operator to verify the reliability of the information obtained pursuant to Paragraphs A(2), B and E.

13. Pursuant to subparagraph C(1), the verification generally needs to be done by using all records available to the Reporting Platform Operator, unless the exception of subparagraph C(2) applies. Such information includes information the Reporting Platform Operator maintains or already collected for AML/KYC procedures, as part of its on-boarding or re-documentation procedures, for payment purposes or other commercial or regulatory ends.

14. As such, the name of a Seller must be verified against government identification documentation the Reporting Platform Operator holds, as well as by cross-checking the name with financial information, e-mail details and other information items the Reporting Platform Operator has available in its records.

15. Similarly, the Primary Address, as well as the jurisdiction of issuance of the TIN of a Seller must, for example, be verified against the transaction records of the Reporting Platform Operator, in case the Seller regularly provides Relevant Services that by their nature require the Seller to be present in a particular physical location that can be readily identified by the Reporting Platform Operator. This includes local transportation and delivery services, as well as household and certain professional services where the service needs to be performed in a particular place. Verification of the Primary Address and the jurisdiction of issuance of the TIN should also take other relevant information items into account that provide a solid link of the Seller to a jurisdiction, such as the persistent use of a local IP address or a telephone number.

16. With respect to the verification of the validity of the TIN, Reporting Platform Operators should make use of any publicly available automatic checking tools that permit the confirmation of the validity of the TIN or its structure.

17. With respect to Sellers that were already active on the Platform prior to the entry into effect of these rules or at the time where the Platform Operator became a Reporting Platform Operator, subparagraph C(2) provides that the verification of the information collected pursuant to Paragraphs A(2), B and E may be done on the basis of electronically searchable records already available to the Reporting Platform Operator only.

18. However, in case the Reporting Platform Operator concludes that a particular information item collected pursuant to Paragraphs B or E is not or no longer reliable, it is then required to collect new information and/or documentation that allows the Reporting Platform Operator to conclude that all information items under Paragraphs B and E are now reliable.

19. For example, information with respect to a Seller is no longer reliable where the Reporting Platform Operator has information that the Seller has changed its jurisdiction of residence information as part of its bank or other payment account details.

20. For the purposes of determining whether information is reliable, all information available to the Reporting Platform Operator conducting the due diligence procedures and other Platform Operators of the Platform, as well as any third-party service providers, as well as any governmental service to electronically validate TINs, should be taken into account. As such, the availability or collection of new information with respect to a pre-existing Seller that was subject to the verification procedure under subparagraph C(2) would, as a rule, trigger the obligation to verify all information pertaining to that Seller in accordance with the standard procedure under subparagraph C(1).

21. Subparagraph C(3) stipulates a special verification procedure in case a Reporting Platform Operator is informed by the tax administration of [jurisdiction] that certain or all information items that were previously collected and verified may be inaccurate. This would, for instance, be the case when a jurisdiction that has received information pursuant to an exchange of information agreement or arrangement provides feedback to the tax administration of [jurisdiction] that it was not able to match a record to a taxpayer or that it has otherwise reason to consider that the information is inaccurate.

22. In those cases, the Reporting Platform Operator must then re-apply the collection procedures pursuant to Paragraph B or E in relation to the information items to be found incorrect and verify such information items using reliable, independent-source documents, data or information, such as valid government-issued identification documents and recent tax residency certificates.

Paragraph D – Determination of jurisdiction of residence of Sellers

23. Paragraph D contains the due diligence procedures for purposes of determining the jurisdiction of residence of a Seller in order to inform the reporting under Section III. The rules foresee that a Reporting Platform Operator would complete two sequential steps in this respect.

26 |

24. Under the first, default step described in Subparagraph D(1), the Reporting Platform Operator must consider the Seller resident in the jurisdiction of the Seller's Primary Address.

25. Notwithstanding Subparagraph D(1), and given that Government Verification Services offer a high level of certainty about a Seller's identity and tax residence, under Subparagraph D(2) the Seller must be linked to the jurisdiction whose Government Verification Service was applied. This step can only be applied when a Reporting Platform Operator has relied on the Seller identification procedures pursuant to Subparagraph B(3).

Paragraph E – Collection of information on rented immovable property

26. Where the Seller provides Relevant Services for the rental of immovable property, Paragraph E requires Reporting Platform Operators to collect the address of the Property Listing, including the jurisdiction of each Property Listing.

27. It is expected that Reporting Platform Operators active in facilitating Relevant Services for the rental of immovable property will usually be aware of the details of properties offered by Sellers in order to relay this information to users.

28. Where, based on the information available to it, a Reporting Platform Operator is not aware of the precise address of the Property Listing, it must put procedures in place to reliably collect and verify the address.

29. Each jurisdiction identified as a result will also receive the information on the Seller and the Relevant Services for the rental of immovable property located in its jurisdiction.

Paragraph F – Timing and validity of due diligence procedures

30. Paragraph F prescribes the frequency with which the due diligence procedures must be completed and the period during which the due diligence procedures conducted remain valid.

31. Firstly, under subparagraph F(1), a Reporting Platform Operator must ensure that it has completed the full set of due diligence procedures with respect to its Sellers by 31 December of each Reportable Period. The rules afford flexibility as to the precise due diligence procedures adopted and the timing within which they are undertaken in the course of the Reportable Period.

32. Subparagraph F(2) recognises that Entities that become Reporting Platform Operators for the first time, for instance because of the introduction of the Model Rules, the formation of a new business, or because they change their activities and newly meet the definitional requirements, or because they no longer meet the applicable criteria to be considered an Excluded Platform Operator, may need time to fully operationalise the collection of information and documentation, and verification processes. In this light, Subparagraph F(2) grants transitional relief to such new Reporting Platform Operators. Therefore, the due diligence procedures set out in Paragraphs A through E are only required to be completed by 31 December of the second Reportable Period in which the new Reporting Platform Operator is subject to the Model Rules in these instances.

33. Acknowledging that in many instances the information collected and verified by Reporting Platform Operators in relation to their Sellers, as well as the conclusions drawn from the information to determine the jurisdictions to which each Seller is linked will not change over time, subparagraph F(3) stipulates that Reporting Platform Operators may continue to rely on the due diligence procedures conducted in respect of previous Reportable Periods provided that the Primary Address of each Seller has been either collected and verified or confirmed within the last 36 months and that the Reporting Platform Operator does not have reason to know that the information collected is or has become incorrect or unreliable.

34. For the purposes of the 36-month rule, the confirmation of the Primary Address can be operationalised by obtaining the Seller's explicit statement that the previously collected information is still valid and does not necessarily require the fresh collection of the Primary Address.

35. In case an information item is to be found not or no longer reliable, the information item will need to be obtained afresh and verified pursuant to Paragraphs B, E and C(1) in all instances, including if the information item relates to a pre-existing Seller, and unless the special verification procedure pursuant to paragraph C(3) applies.

Paragraph G – Application of the due diligence procedures to Active Sellers only

36. Paragraph G foresees the option for Reporting Platform Operators to only complete the due diligence procedures pursuant to Paragraphs A through F in respect of Active Sellers in the Reportable Period. This would allow Reporting Platform Operators to only collect and verify the information needed to comply with the requirements of Section II as from the moment a Seller becomes active on the Platform and provides Relevant Services.

37. At the same time, Reporting Platform Operators relying on this option must have adequate procedures and enforcement measures in place to ensure that all Active Sellers in a Reportable Period are fully documented pursuant to the due diligence requirements of Section II by 31 December of that Reportable Period. Such procedures and measures could for instance include a mechanism to no longer allow undocumented Sellers to access the Platform or to not pay out the Consideration to such Sellers.

Paragraph H – Completion of the due diligence procedures by third parties

38. Subparagraph H(1) foresees the possibility for a Reporting Platform Operator to rely on a third party service provider, including another Platform Operator, to fulfil the due diligence obligations set out in Section II.

39. This is particularly relevant in instances where an independent third-party service provider may have better resources and technologies to carry out the procedures. In such cases, the Reporting Platform Operator may use the services offered by a commercial third-party provider to ensure the completion of the due diligence procedures of Section II.

40. Subparagraph H(1) also seeks to avoid duplicative or multiple application of the due diligence procedures by Entities that are all Platform Operators with respect to the same Platform. In this respect, the definition of Platform Operator under Subparagraph A(2) of Section I takes into account that not all functionalities or services associated with a Platform are necessarily provided by a single Entity. In certain instances, these functionalities may be split among different Entities that could each be Platform Operators in respect of the Platform. For instance, one Platform Operator may provide Sellers access to the website to communicate and transact with other users and another Platform Operator (which may be located in a different jurisdiction) may collect the Consideration on behalf of Sellers. As a result there may be more than one Platform Operator in respect of the same Platform in [jurisdiction]. Equally, apart from the Platform Operator in [jurisdiction], there may be another Platform Operator in respect of the same Platform in another jurisdiction.

41. Therefore, where there is more than one Platform Operator in respect of the same Platform, under subparagraph H(1), any of the Platform Operators may ensure the completion of the due diligence procedures of another Platform Operator in respect of all, or a defined group of Sellers (e.g. by business line, Platform, residence of Sellers or other clearly defined and delineated criteria).

42. In order for a Reporting Platform Operator to be able to rely on a third party, including another Platform Operator, for the performance of the due diligence obligations under Section II, appropriate contractual arrangements should be put in place. Such arrangements should include an obligation for the

Reporting Platform Operator to make the information necessary to comply with these rules available to the third-party service provider. This would include information held by the Reporting Platform Operator that is needed by the third-party service provider to complete the due diligence procedures. The arrangements should also ensure that the Reporting Platform Operator can obtain any information collected and verified on Sellers from the third-party service provider to allow the Reporting Platform Operator to demonstrate compliance with the requirements of Section II, for instance in the framework of an audit.

43. It is important to note that the fact that a Reporting Platform Operator relies on a third party to complete the due diligence procedures does not mean that the Reporting Platform Operator is discharged from its obligations under Section II. Rather, subparagraph H(1) stipulates that the Reporting Platform Operator remains responsible for the completion of the due diligence procedures. As such, the Reporting Platform Operator should ensure that it has appropriate visibility, access and safeguards in relation to the due diligence procedures carried out by the third party at any moment in time.

44. Subparagraph H(2) stipulates that in cases where a Platform Operator completes the due diligence procedures for another Reporting Platform Operator with respect to the same Platform under the third-party service provider rule of subparagraph H(1), it may carry out the procedures pursuant to substantially similar rules in a Partner Jurisdiction, or the rules of [jurisdiction] based on subparagraph H(1). This is to ensure that the Platform Operator can rely on the rules in its own jurisdiction when it applies the due diligence procedures also for Reporting Platform Operators with respect to the same Platform, provided that these rules are substantially similar. This is of relevance for ensuring a streamlined and uniform due diligence procedure at the level of the Reporting Platform Operators, in particular when there are multiple Platform Operators across a number of jurisdictions in respect of the same Platform for which the Platform Operator ensures the completion of the due diligence procedures. In application of subparagraph H(1), the Reporting Platform Operator remains responsible for the completion of the due diligence procedures even where the other Platform Operator has completed the due diligence procedures on the basis of subparagraph H(2).

Section III: Reporting requirements

Model Rules

A. Time and manner of reporting

1. A Reporting Platform Operator must report to the tax administration of [jurisdiction] the information set out in Paragraph B with respect to the Reportable Period, no later than 31 January of the year following the calendar year in which the Seller is identified as a Reportable Seller.
2. A Reporting Platform Operator must also provide the information set out under subparagraphs B(2) and B(3) to the Reportable Seller to which it relates, no later than 31 January of the year following the calendar year in which the Seller is identified as a Reportable Seller.
3. Notwithstanding subparagraphs A(1) and A(2), the information in relation to a Reportable Seller is neither required to be reported to the tax administration of [jurisdiction], nor to be made available to such Reportable Seller in circumstances where the Reporting Platform Operator has obtained adequate assurances that another Platform Operator fulfils the reporting obligations of this Section:
 - a) with respect to such Reportable Seller pursuant to the rules in [jurisdiction]; or
 - b) with respect to such Reportable Seller, other than a Reportable Seller resident in [jurisdiction], under substantially similar rules in a Partner Jurisdiction.
4. The information pursuant to Paragraph B shall be reported in accordance with the OECD Sharing and Gig Economy XML Schema.
5. The information with respect to the Consideration paid or credited in a fiat currency must be reported in the currency in which it was paid or credited. In case the Consideration was paid or credited in a form other than fiat currency, it should be reported in the local currency of [jurisdiction], converted or valued in a manner that is consistently determined by the Reporting Platform Operator.
6. The information with respect to the Consideration and other amounts must be reported in respect of the quarter in which the Consideration was paid or credited.

B. Information to be reported

Each Reporting Platform Operator must report the following information:

1. the name, registered office address and TIN of the Reporting Platform Operator, as well as the business name(s) of the Platform(s) in respect of which the Reporting Platform Operator is reporting;
2. with respect to each Reportable Seller that provided Relevant Services, other than immovable property rental:
 - a) the items required to be collected pursuant to Paragraph B of Section II;
 - b) any other TIN, including the jurisdiction of issuance, available to the Reporting Platform Operator;

30 |

- c) the Financial Account Identifier(s), insofar as it is available to the Reporting Platform Operator and the jurisdiction of the Reportable Seller's residence is included on [list];
 - d) where different from the name of the Reportable Seller, the name of the holder of the financial account to which the Consideration is paid or credited, to the extent available to the Reporting Platform Operator, as well as any other identifying information available to the Reporting Platform Operator with respect to that account holder;
 - e) each jurisdiction in which the Reportable Seller is resident on the basis of the procedures set out in paragraph D of Section II;
 - f) the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of such Relevant Services in respect of which it was paid or credited; and
 - g) any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period.
3. with respect to each Reportable Seller that provided Relevant Services for the rental of immovable property:
- a) the items required to be collected pursuant to Paragraph B of Section II;
 - b) any other TIN, including the jurisdiction of issuance, available to the Reporting Platform Operator;
 - c) the Financial Account Identifier (s), insofar as it is available to the Reporting Platform Operator and either the jurisdiction of residence of the Reportable Seller or the jurisdiction in which the immovable property is located is included on [list];
 - d) where different from the name of the Reportable Seller, the name of the holder of the financial account to which the Consideration is paid or credited, to the extent available to the Reporting Platform Operator, as well as any other identifying information available to the Reporting Platform Operator with respect to the account holder;
 - e) each jurisdiction in which the Reportable Seller is resident on the basis of the procedures set out in paragraph D of Section II;
 - f) the address of each Property Listing, determined on the basis of the procedures set out in paragraph E of Section II, and, if available, the land registration number;
 - g) the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of such Relevant Services provided with respect to each Property Listing in respect of which it was paid or credited;
 - h) any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period; and
 - i) where available, the number of days each Property Listing was rented during the Reportable Period and the type of each Property Listing.

Commentary

Paragraph A – Time and Manner of Reporting

1. Subparagraph A(1) contains the rules governing the timing of the reporting requirement and states that information set out in Paragraph B with respect to a Reportable Seller must be reported to the tax administration of [jurisdiction] no later than 31 January of the year following the calendar year in which the Seller is identified as a Reportable Seller.

2. In the context of the transitional relief granted in respect of the due diligence procedures pursuant to subparagraph F(2) of Section II, this means that a Seller that is identified as a Reportable Seller only in the second Reportable Period for the Reporting Platform Operator would only be reportable in respect of the second Reportable Period, with information being due to be reported by 31 January of the year following that second Reportable Period.

3. There may be circumstances in which part or all of the Consideration is refunded to the Reportable Seller after the reporting deadline, for instance in case of cancellations of transactions. In that respect, it is expected that Reporting Platform Operators submit a corrected report, reflecting any relevant changes in relation to Reportable Sellers and the Relevant Services. Such a corrected report should also be submitted in case other information in relation to the Reportable Seller or the Relevant Services is corrected after the reporting deadline.

4. Subparagraph A(2) requires that the Reporting Platform Operator also provides the information to the Reportable Seller by the same deadline. This provision seeks to ensure that Reportable Sellers are aware of the information provided on their behalf to the tax administration and that it may be used by the Reportable Sellers when filing their annual tax return.

5. Subparagraph A(3) seeks to avoid duplicative reporting in case there is more than one Reporting Platform Operator in respect of the same Reportable Seller.

6. As such, subparagraph A(3) stipulates that the information pertaining to a Reportable Seller is not to be reported to the tax administration of [jurisdiction] (and to be made available to such Reportable Seller) in case the Reporting Platform Operator has obtained adequate assurances that another Platform Operator fulfils the reporting obligations with respect to such Reportable Seller. Subparagraph A(3) does not apply in respect of Reportable Sellers resident in [jurisdiction] by virtue of Paragraph D of Section II.

7. In order to make sure that the information in relation to such Reportable Seller is also effectively exchanged with the jurisdiction in which the Reportable Seller is resident or in which the Reportable Seller has provided Relevant Services in relation to immovable property, the Reportable Seller must have that status also in the jurisdiction in which the (other) Platform Operator ensures the reporting. This can either be in [jurisdiction] or in a Partner Jurisdiction that has substantially similar rules.

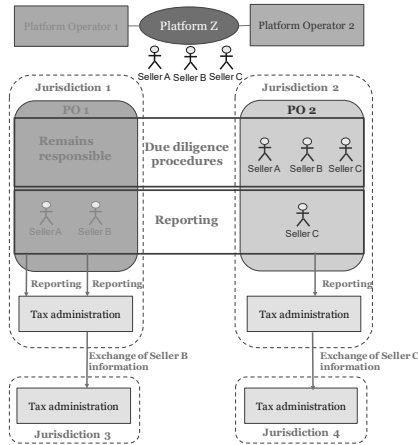
8. By way of an example, as illustrated in Figure 1, Platform Z is operated by two Platform Operators: Platform Operator 1 (resident in jurisdiction 1) and Platform Operator 2 (resident in jurisdiction 2), whereby jurisdiction 2 is a Partner Jurisdiction of jurisdiction 1. Platform Z is used by three (categories of) Sellers: Seller A (resident in jurisdiction 1), Seller B (resident in jurisdiction 3) and Seller C (resident in jurisdiction 4). While jurisdiction 4 is a Reportable Jurisdiction in both jurisdictions 1 and 2, jurisdiction 3 is only a Reportable Jurisdiction in jurisdiction 1, and not in jurisdiction 2.

9. Platform Operator 2 provides most of the functionalities associated with Seller on-boarding and, in this light, Platform Operator 1 relies on Platform Operator 2 for the completion of its due diligence procedures under subparagraph H(2) of Section II, whereby Platform Operator 2 will complete the procedures for Platform Operator 1 pursuant to the (substantially similar) rules in jurisdiction 2.

10. In satisfying the reporting requirements under Section III, Platform Operator 1 has obtained assurances from Platform Operator 2 that it will fulfil the reporting obligations with respect to Seller C, therefore pursuant to subparagraph A(3), Platform Operator 1 does not report Seller C information to the tax administration of jurisdiction 1. In respect of Seller A information, as subparagraph A(3) does not apply to Reportable Sellers resident in jurisdiction 1, Platform Operator 1 must report Seller A information to its (domestic) tax administration. Platform Operator 1 must also report Seller B information because Seller B is not a Reportable Seller for Platform Operator 2, due to the absence of an exchange arrangement between jurisdictions 2 (the jurisdiction of residence of Platform Operator 2) and 3 (the jurisdiction of residence of Seller B).

32 |

Figure 1

11. In order to be discharged from its reporting obligations with respect to a Reportable Seller, a Reporting Platform Operator must obtain adequate assurances that the other Platform Operator will carry out the reporting in respect of such Reportable Seller.

12. This can be achieved by obtaining written confirmation from the other Platform Operator, including via putting in place and documenting intercompany agreements, that the assuming Platform Operator will ensure the reporting in relation to a (group of) Reportable Seller(s). It is further expected that both Platform Operators put a mechanism in place to ensure that they have full visibility on the (groups of) Reportable Sellers of the Reporting Platform Operator for which the other Platform Operator has ensured the reporting obligations and that such obligations are being effectively performed. This mechanism should be appropriately documented and applied at least once a year prior to the reporting deadline and should include a list of the jurisdictions for which the other Platform Operator will ensure the reporting of Reportable Sellers. In this respect, jurisdictions may also wish to consider introducing an obligation that both the Platform Operator that assumes the reporting for (a group of) Reportable Seller(s) for the Reporting Platform Operator, as well as the Reporting Platform Operator that is relying on the other Platform Operator to ensure the reporting with respect to (a group of) Reportable Seller(s) notify their respective tax administrations to that effect.

13. Subparagraph A(4) stipulates that the information is to be reported in the standardised extensible mark-up schema developed at OECD level. This is to ensure maximum standardisation and compatibility of the IT-format that is used by Reporting Platform Operators to report the information and by tax administrations to use the information. In case [jurisdiction] is not in a position to require the reporting in accordance with the OECD XML Schema, it should include the applicable domestic format in this provision.

14. Subparagraph A(5) clarifies that the information with respect to the Consideration must be reported in the currency in which it was paid or credited. In case the Consideration was paid or credited in a form other than fiat currency, it should be reported in the local currency of [jurisdiction], converted or valued in a manner that is consistently determined by the Reporting Platform Operator.

Paragraph B – Information to be Reported

15. Pursuant to Paragraph B, each Reporting Platform Operator must report certain information items with respect to the Reporting Platform Operator (under subparagraph B(1)), and on Reportable Sellers, both with respect to Relevant Service other than immovable property rental (subparagraph B(2)), as well as in relation to the rental of immovable property (subparagraph B(3)).

16. Under subparagraph B(1), the Reporting Platform Operator must report its name, registered office address, TIN, as well as the business name(s) of Platforms in respect of which the Reporting Platform Operator is reporting.

17. Under subparagraphs B(2) and B(3) the Reporting Platform Operator must report specified information items needed to identify the Reportable Seller and the jurisdiction(s) to which that Reportable Seller is linked for reporting purposes. It also requires the Reporting Platform Operator to report specified information items in respect of the Consideration paid to the Reportable Seller in connection with Relevant Services.

18. For the purposes of the reporting on the identity of Reportable Sellers under subparagraphs B(2)(a) and B(3)(a), Reporting Platform Operators should rely on information items they were required to collect pursuant to Paragraph B of Section II.

19. In addition, under subparagraphs B(2)(b) and B(3)(b), Reporting Platform Operators should also report any other TIN issued by the jurisdiction of residence of the Seller, including the jurisdiction of issuance, that they were not required to collect under Section II, if they have such TINs available to them, for instance because the information items were collected for other regulatory or commercial purposes. Where, for instance, a Reporting Platform Operator has collected both a VAT/GST number and a direct tax identification number, both numbers should be reported.

20. Subparagraphs B(2)(c) and B(3)(c) provide that the Financial Account Identifier(s) to which the Consideration is paid or credited should be reported, if available and if requested by the receiving jurisdiction or [jurisdiction], respectively.

21. The Financial Account Identifier can play an important role for taxpayer matching purposes under the Model Rules, in particular given that the other identifying information that is collected pursuant to Paragraph B of Section II will in a number of instances not be verified on the basis of AML/KYC information or information of a comparable reliability. As such, it is expected that the Financial Account Identifier is a very reliable information item for tax administrations for taxpayer matching purposes, given that the Consideration is paid or credited to such account.

22. However not all jurisdictions' tax administrations will be in a position to use Financial Account Identifiers for purposes of matching of a Reportable Seller to the taxpayer database of the tax administration. For that reason, the Financial Account Identifier should only be reported when the receiving tax administration or the tax administration of [jurisdiction] can use such information for those purposes. It is expected that jurisdictions will notify each other as to whether the receipt of financial account information is needed for matching purposes. In cases where the information is relevant for a jurisdiction, that jurisdiction will be included in a list by [jurisdiction] and made available to Reporting Platform Operators, which would then trigger the reporting requirement with respect to the Financial Account Identifier pursuant to subparagraphs B(2)(c) and B(3)(c).

23. Subparagraphs B(2)(d) and B(3)(d) provide that, where the Reportable Seller's name is different from the name of the holder of the financial account to which the Consideration for the Relevant Services is paid or credited, the Reporting Platform Operator must report the name of the person or Entity holding that financial account, if available to the Reporting Platform Operator, as well as any other identifying information available to the Reporting Platform Operator with respect to that account holder. This provision

34 |

seeks to ensure that the relevant tax administration can identify the actual recipient of the Consideration in connection with Relevant Services.

24. Subparagraphs B(2)(e) and B(3)(e) require that the jurisdiction in which the Reportable Seller is resident on the basis of the procedures set out in paragraph D of Section II is identified. Given the particular tax consequences attached to the rental of immovable property, subparagraph B(3)(f) requires that the address of the Property Listing, as determined on the basis of the procedures set out in paragraph E of Section II, and, if available, land registration number of the Property Listing are also reported. For these purposes, the land registration number includes functional equivalents, such as a cadastral number.

25. Subparagraphs B(2)(f) and B(3)(g) require that Reporting Platform Operators report the total Consideration received by quarter.

26. Subparagraph B(2)(g) and B(3)(h) require that the Reporting Platform Operator reports any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator by quarter. Again, for rental of immovable property, these amounts are to be reported per Property Listing.

27. Finally, subparagraph B(3)(i) requires in the context of rental of immovable property services that the number of days each Property Listing was rented during the Reportable Period and the type of each Property Listing (e.g. hotel, apartment, parking space) are reported, provided such information is available to the Reporting Platform Operator. This is to ensure that tax administrations can determine whether the rentals are occasional or regular, as well as to allow the determinations of central or local levies and accommodation-related taxes, provided this use is permitted under the relevant international exchange agreement or arrangement and applicable domestic law.

28. A jurisdiction may require the filing of a nil return by a Reporting Platform Operator to indicate that it did not identify any Reportable Sellers during the Reportable Period.

Section IV: Administration and enforcement

The aim of this Section is to provide implementing jurisdictions with guidance as to the measures they could take to ensure that the Model Rules are effectively implemented and are complied with by Reporting Platform Operators.

It is expected that jurisdictions have rules and administrative procedures in place to ensure effective implementation of, and compliance with, the reporting and due diligence procedures set out in the Model Rules in a manner that is consistent with the objectives of the Model Rules.

In case a jurisdiction does not have an effective implementation framework which takes into account the hallmarks set out in this Section, other implementing jurisdictions may decide to not include the jurisdiction in their list of Partner Jurisdictions for the purposes of the Model Rules.

The hallmarks for effective implementation set out in this Section could take the form of primary or secondary legislation supplemented by guidance.

Rules to enforce the collection and verification requirements of Section II

1. It is expected that jurisdictions have measures in place that require Reporting Platform Operators to enforce the collection and verification requirements of Section II of the Model Rules in relation to their Sellers. This could, for instance, include a requirement that Reporting Platform Operators cannot allow Sellers to be connected to other users for the provision of Relevant Services or that the pay-out of Consideration is withheld by the Reporting Platform Operator, in case the Seller does not provide the information required under Section II. This is to ensure that the information that is used for the due diligence processes and for reporting the Seller is accurate and complete at the end of each Reportable Period in view of reporting such information.

2. There may be instances where a Reporting Platform Operator includes, in its contract(s) with Sellers, terms in relation to the closure or freezing of accounts, or the withholding of Consideration, in circumstances where the required information is not provided by the Seller. In such cases, jurisdictions may consider such Reporting Platform Operators subject to a safe harbour in relation to the requirements outlined in paragraph 1.

36 |

Rules requiring Reporting Platform Operators to keep records of the steps undertaken and any information relied upon for the performance of the due diligence procedures and reporting requirements and adequate measures to obtain those records

3. It is expected that jurisdictions will introduce rules requiring Reporting Platform Operators to keep records of the steps undertaken and any information relied upon for the performance of the due diligence procedures and reporting requirements set out in the Model Rules. Such records should be available for a sufficiently long period of time and in any event for a period of not less than 5 years following the end of the Reportable Period to which they relate.

4. A jurisdiction is also expected to introduce adequate measures to obtain these records. Most jurisdictions have rules in place to compel the taxpayer or a third party to provide documents that are necessary to apply their domestic tax legislation. These rules generally also apply to obtain information to respond to a request for information from an exchange partner under an exchange of information instrument. Some jurisdictions, especially those without an income tax, may have rules that specifically deal with the procedures to obtain information that is to be exchanged under an exchange of information instrument.

Administrative procedures to verify Reporting Platform Operators' compliance with the due diligence procedures and reporting requirements

5. It is expected that jurisdictions introduce administrative procedures to verify the compliance of Reporting Platform Operators with the due diligence procedures and reporting requirements.

Administrative procedures to follow up with a Reporting Platform Operator where incomplete or inaccurate information is reported

6. It is expected that jurisdictions develop procedures to follow up with a Reporting Platform Operator when incomplete or inaccurate Reportable Seller information is reported. Such a situation may arise when a Reporting Platform Operator is unable to obtain the required Seller information items under Paragraphs A, B and E of Section II. This could either be the result of either inadequate procedures being implemented by a Reporting Platform Operator to obtain the necessary information, or the Seller's refusal to provide such information.

Effective enforcement provisions to address non-compliance

7. Finally, it is expected that jurisdictions introduce effective enforcement provisions to address non-compliance. For example, a jurisdiction may consider relying on existing rules that provide for the imposition of fines or other penalties where a Reporting Platform Operator does not provide information requested by the tax authority.

Annex A. Extending the definition of Reporting Platform Operator

1. While the objective of the Model Rules is to ensure that the required information can be reported by the Reportable Platform Operator to its jurisdiction of residence, which may exchange such information with its Partner Jurisdictions, there may be limited instances where Platform Operators are resident in a jurisdiction that has not implemented the Model Rules or is not an exchange partner of the jurisdiction implementing the rules.

2. The primary mechanism based on the residence of the Platform Operator is the preferred approach under the Model Rules. Nonetheless, certain jurisdictions also want to impose local reporting in the jurisdiction in which Sellers are resident or where immovable property being rented is located, when such information cannot be obtained from a Partner Jurisdiction. While this secondary mechanism is not part of the Model Rules, the below reflects the two changes to the Model Rules that are required to achieve this outcome.

3. Firstly, the definition of "Reporting Platform Operator" under Subparagraph A(4) of Section I should read as follows:

A Platform Operator is a "Reporting Platform Operator", other than an Excluded Platform Operator, if:

- i. it is resident for tax purposes in [jurisdiction] or, where a Platform Operator does not have a residence for tax purposes, either:
 - a) is incorporated under the laws of [jurisdiction]; or*
 - b) has its place of management (including effective management) in [jurisdiction]; or**
- ii. it is not resident or incorporated or managed in [jurisdiction] or a Partner Jurisdiction and facilitates the provision of Relevant Services by Sellers resident in [jurisdiction] or with respect to rental of immovable property located in [jurisdiction].*

4. Secondly, the definition of "Reportable Jurisdiction" under Subparagraph C(2) of Section I should read as follows:

A "Reportable Jurisdiction" is

- i. for a Reporting Platform Operator pursuant to Subparagraph A(4)(i) of Section I, [jurisdiction] and any jurisdiction with which [jurisdiction] has an agreement or arrangement in effect pursuant to which [jurisdiction] is exchanging on an automatic basis the information specified in Section III and which is identified as such in a published list; and*
- ii. for a Reporting Platform Operator pursuant to Subparagraph A(4)(ii) of Section I, [jurisdiction].*

Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy

This publication contains the OECD's Model Rules that require digital platforms to collect information on the income realised by those offering accommodation, transport and personal services through platforms and to report the information to tax authorities.

The Model Rules were developed in light of the rapid growth of the digital economy and in response to calls for a global reporting framework for digital platforms. As the digitalisation of the economy entails a shift from traditional employment contracts towards independent work, activities facilitated by platforms may not always be reported to tax administrations, either by third parties or by taxpayers themselves. The platform economy also means increased access to information for tax administrations, as it brings activities previously carried out in the informal cash economy onto digital platforms.

In light of these developments, the Model Rules are designed to help taxpayers in being compliant with their tax obligations, while ensuring a level-playing field with traditional businesses, in the key (accommodation and transportation) sectors of the sharing and gig economy. The Model Rules also have the ambition to contain the proliferation of unilateral reporting requirements seen in recent years, as well as to streamline reporting regimes for tax administrations and platform operators alike.

For more information:

 ctp.contact@oecd.org

 www.oecd.org/tax

 @OECDtax

Model Reporting Rules for Digital Platforms

**INTERNATIONAL EXCHANGE
FRAMEWORK AND OPTIONAL
MODULE FOR SALE OF GOODS**

Model Reporting Rules for Digital Platforms

International Exchange Framework and Optional Module for
Sale of Goods

2 |

This document, as well as any data and any map included herein, are without prejudice to the status of or sovereignty over any territory, to the delimitation of international frontiers and boundaries and to the name of any territory, city or area.

This document was approved by the Committee on Fiscal Affairs on 17 June 2021 and prepared for publication by the OECD Secretariat.

Please cite this publication as:

OECD (2021), *Model Reporting Rules for Digital Platforms: International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods*, OECD, Paris.
www.oecd.org/tax/exchange-of-tax-information/model-reporting-rules-for-digital-platforms-international-exchange-framework-and-optional-module-for-sale-of-goods.pdf

Photo credits: © Ryan DeBerardinis – Shutterstock.com

© OECD 2021

The use of this work, whether digital or print, is governed by the Terms and Conditions to be found at www.oecd.org/termsandconditions

Table of contents

Abbreviations and acronyms	4
Background	5
Part I - Multilateral Competent Authority Agreement on automatic exchange of information on income derived through digital platforms	6
SECTION 1	7
SECTION 2	8
SECTION 3	10
SECTION 4	10
SECTION 5	11
SECTION 6	11
SECTION 7	11
SECTION 8	13
Declaration	14
Part II - Optional module to extend the scope of the Model Rules to the sale of goods and the rental of means of transportation	15

Abbreviations and acronyms

BEPS	Base erosion and profit shifting
EUR	Euro (currency)
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development
TIN	Taxpayer Identification Number
XML	Extensible Markup Language

Background

1. On 29 June 2020, the OECD/G20 BEPS Inclusive Framework approved the Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy (the "Model Rules"). Under the Model Rules, operators of digital platforms are required to collect information on the income realised by those offering accommodation, transport and personal services through platforms and to report the information to tax authorities.
2. Since then, the OECD has developed an international legal framework, the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information on Income Derived through Digital Platforms (the "DPI MCAA", contained in Part I of this note), to support the annual automatic exchange of information by the residence jurisdiction of the platform operator with the jurisdictions of residence of the sellers (and, with respect to transactions involving the rental of immovable property, the jurisdictions in which such immovable property is located), as determined on the basis of the due diligence procedures .
3. Reflecting recent developments and the interest of a number of jurisdictions to permit the extension of the scope of the Model Rules to additionally cover the sale of goods and the rental of means of transportation, the OECD has also developed an optional module, contained in Part II of this note) that would allow such jurisdictions to implement the Model Rules with an extended scope. In this light, the DPI MCAA foresees the possibility to either send information on the basis of the scope of the Model Rules or to cover both the scope of the Model Rules and the extended scope.
4. Further, the DPI MCAA enables sending jurisdictions to provide the information to an interested receiving jurisdiction, even if the receiving jurisdiction did not itself implement the Model Rules. This is to facilitate situations where a jurisdiction has incentives to exchange such information on a non-reciprocal basis. In order to enable such exchanges, the DPI MCAA therefore foresees the possibility to activate the DPI MCAA for receiving information, even in absence of domestic legislation in the receiving jurisdiction, either for the scope of the Model Rules or both the Model Rules and the optional module.

Part I - Multilateral Competent Authority Agreement on automatic exchange of information on income derived through digital platforms

Whereas, the jurisdictions of the signatories to the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information on Income Derived through Digital Platforms (the "Agreement") are Parties of, or territories covered by, the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters or the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters as amended by the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters (the "Convention");

Whereas, the jurisdictions intend to improve international tax compliance by further building on their relationship with respect to mutual assistance in tax matters;

Whereas, the Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy were developed by the OECD/G20 BEPS Inclusive Framework to improve tax compliance;

Whereas, the jurisdictions interested in sending information consistent with the scope of exchange contemplated by Section 2 of this Agreement are required to have the necessary laws in place to implement the Model Rules, while jurisdictions may express an interest in receiving such information without implementing the Model Rules;

Whereas the Model Rules cover income derived from the provision of accommodation, transportation and other personal services, some jurisdictions may be interested to also exchange information in respect of the sale of goods and the rental of means of transportation facilitated by digital platforms;

Whereas, this Agreement is concluded to enable the automatic exchange of information collected pursuant to the Model Rules it can also be relied upon to permit exchanges of information on income from the sale of goods and the rental of means of transportation facilitated by digital platforms;

Whereas, some jurisdictions intend to rely on the information exchanged to promote upfront compliance and, where appropriate, the prefilling of tax returns;

Whereas, Chapter III of the Convention authorises the exchange of information for tax purposes, including the exchange of information on an automatic basis, and allows the Competent Authorities of the Jurisdictions to agree on the scope and modalities of such automatic exchanges;

Whereas, Article 6 of the Convention provides that two or more Parties can mutually agree to exchange information automatically, the exchange of the information will be on a bilateral basis between the Competent Authorities;

Whereas, the Jurisdictions have, or are expected to have, in place by the time the first exchange takes place (i) appropriate safeguards to ensure that the information received pursuant to this Agreement

remains confidential and is used solely for the purposes set out in the Convention, and (ii) the infrastructure for an effective exchange relationship (including established processes for ensuring timely, accurate, and confidential information exchanges, effective and reliable communications, and capabilities to promptly resolve questions and concerns about exchanges or requests for exchanges and to administer the provisions of Section 4 of this Agreement);

Whereas, the Competent Authorities of the Jurisdictions intend to conclude an agreement to improve international tax compliance based on automatic exchange pursuant to the Convention, without prejudice to national legislative procedures (if any), and subject to the confidentiality and other protections provided for in the Convention, including the provisions limiting the use of the information exchanged thereunder;

Now, therefore, the Competent Authorities have agreed as follows:

SECTION 1

Definitions

1. For the purposes of this Agreement, the following terms have the following meanings:
- a) the term “**Jurisdiction**” means a country or a territory in respect of which the Convention is in force and is in effect, either through signature and ratification in accordance with Article 28, or through territorial extension in accordance with Article 29, and which is a signatory to this Agreement;
 - b) the term “**Competent Authority**” means, for each respective Jurisdiction, the persons and authorities listed in Annex B of the Convention;
 - c) the term “**Reporting Platform Operator**” means, for each respective Jurisdiction that has implemented the Model Rules, any Platform Operator, other than an Excluded Platform Operator, that is resident for tax purposes in the Jurisdiction or, where a Platform Operator does not have a residence for tax purposes, either:
 - i. is incorporated under the laws of the Jurisdiction; or
 - ii. has its place of management (including effective management) in the Jurisdiction.
 - d) the term “**Government Verification Service**” means, for each respective Jurisdiction, an electronic process made available by a Jurisdiction to a Platform Operator for the purposes of ascertaining the identity and tax residence of a Seller, as specified in the notification pursuant to subparagraph 1(f) of Section 7;
 - e) the term “**Model Rules**” means Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy (which includes the Commentaries), developed by the OECD/G20 BEPS Inclusive Framework;
 - f) the term “**Additional Activity**” means a) the sale of Goods; or b) the rental of a means of transportation for Consideration;
 - g) the term “**Relevant Service**” means a) the rental of immovable property; or b) a Personal Service for Consideration;
 - h) the term “**Extended Scope**” means the extension to the scope of the Model Rules to also cover the Additional Activities;
 - i) the term “**Co-ordinating Body Secretariat**” means the OECD Secretariat that, pursuant to paragraph 3 of Article 24 of the Convention, provides support to the co-ordinating body that is composed of representatives of the competent authorities of the Parties to the Convention; and

8 |

j) the term “**Agreement in effect**” means, in respect of any two Competent Authorities, that both Competent Authorities have indicated their intention to automatically exchange information with each other and have satisfied the other conditions set out in paragraph 2 of Section 7.

2. Any capitalised term not otherwise defined in this Agreement will have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying the Agreement, such meaning being consistent with the meaning set forth in the Model Rules and the Extended Scope. Any term not otherwise defined in this Agreement or in the Model Rules or the Extended Scope will, unless the context otherwise requires or the Competent Authorities agree to a common meaning (as permitted by domestic law), have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying this Agreement, any meaning under the applicable tax laws of that Jurisdiction prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Jurisdiction.

SECTION 2

Exchange of Information with Respect to Reportable Sellers

General Exchange Requirements

1. Pursuant to the provisions of Articles 6 and 22 of the Convention and subject to the applicable reporting and due diligence rules consistent with the Model Rules, each Competent Authority will annually exchange with the other Competent Authorities on an automatic basis:

- a) the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraphs 3 and 4 of Section 2 provided it and the other Competent Authority have both lodged a notification pursuant to subparagraph 1(a)(i) of Section 7;
- b) the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraph 5 of Section 2, provided it and the other Competent Authority have both lodged a notification pursuant to subparagraph 1(b)(i) of Section 7;
- c) the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraphs 3 and 4 of Section 2 and, provided it has lodged notifications pursuant to subparagraphs 1(a)(i) and 1(c)(ii) of Section 7 and the other Competent Authority has lodged a notification pursuant to subparagraph 1(a)(ii) of Section 7;
- d) the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraph 5 of Section 2, provided it has lodged notifications pursuant to subparagraphs 1(b)(i) and 1(d)(iii) of Section 7 and the other Competent Authority has lodged a notification pursuant to subparagraph 1(b)(ii) of Section 7; and
- e) the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraph 5 of Section 2, provided it has lodged notifications pursuant to subparagraphs 1(b)(i) and 1(d)(ii) of Section 7 and the other Competent Authority has lodged notifications pursuant to subparagraph 1(a)(i) and 1(b)(ii) of Section 7.

2. Notwithstanding paragraph 1, no information is to be sent pursuant to this Section to a Competent Authority that has lodged a notification pursuant to subparagraph 1(e) of Section 7.

Exchange of Information on Relevant Services with Jurisdiction of Residence

3. In relation to each Reporting Platform Operator that has identified a Reportable Seller that is resident in another Jurisdiction, the following information is to be exchanged with the Competent Authority of such Jurisdiction:

- a) the name, registered office address and TIN of the Reporting Platform Operator, as well as the business name(s) of the Platform(s) in respect of which the Reporting Platform Operator is reporting;

- b) the name, Primary Address, TIN(s), including the Jurisdiction of issuance, and date of birth (in case of an individual) of each Reportable Seller and, in the case of any Reportable Seller that is an Entity, the business registration number, unless the Reporting Platform Operator relied on a Government Verification Service to ascertain the identity and tax residence of a Reportable Seller;
- c) in case the Reporting Platform Operator relied on a Government Verification Service to ascertain the identity and tax residence of a Reportable Seller, the name, Government Verification Service identifier, and any other TIN, including the Jurisdiction of issuance;
- d) the Financial Account Identifier(s), insofar as the Jurisdiction of the Reportable Seller requires such information pursuant to a notification under subparagraph 1(j) of Section 7;
- e) where different from the name of the Reportable Seller, the name of the holder of the financial account to which the Consideration is paid or credited, as well as any other identifying information reported by the Reporting Platform Operator with respect to that account holder;
- f) for Relevant Services other than for the rental of immovable property:
 - i. the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of such Relevant Services in respect of which it was paid or credited; and
 - ii. any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period.
- g) for Relevant Services for the rental of immovable property:
 - i. the address and land registration number of each Property Listing;
 - ii. the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of such Relevant Services provided with respect to each Property Listing in respect of which it was paid or credited;
 - iii. any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period; and
 - iv. the number of days each Property Listing was rented during the Reportable Period and the type of each Property Listing.

Exchange of Information on Relevant Services with Jurisdiction where Immovable Property is Located

4. In relation to each Reporting Platform Operator that has identified a Reportable Seller that provided Relevant Services for the rental of immovable property located in another Jurisdiction or that is paid or credited Consideration in connection with Relevant Services for the rental of immovable property located in another Jurisdiction, the following information is to be exchanged with the Competent Authority of such Jurisdiction:

- a) the information specified in subparagraphs 3(a) and (c) through (e);
- b) the name, Primary Address and date of birth (in case of an individual) of each Reportable Seller and, in the case of any Reportable Seller that is an Entity, the business registration number;
- c) for Relevant Services for the rental of immovable property located in the Jurisdiction:
 - i. the address and land registration number of each Property Listing;
 - ii. the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of such Relevant Services provided with respect to each Property Listing in respect of which it was paid or credited;
 - iii. any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period; and

10 |

- iv. the number of days each Property Listing was rented during the Reportable Period and the type of each Property Listing.

Exchange of Information on Additional Activities

5. In relation to each Reporting Platform Operator that has identified a Reportable Seller that provided Additional Activities and that is resident in another Jurisdiction, the following information is to be exchanged with the Competent Authority of such Jurisdiction.

- a) the information specified in subparagraphs 3(a) through (e);
- b) the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of Additional Activities in respect of which it was paid or credited; and
- c) any fees, commissions or taxes withheld or charged by the Reporting Platform Operator during each quarter of the Reportable Period.

SECTION 3

Time and Manner of Exchange of Information

1. For the purposes of the exchange of information in Section 2, the information exchanged will identify the currency in which each relevant amount is denominated.

2. With respect to paragraphs 3, 4 and 5 of Section 2 and paragraph 2 of Section 4, and subject to the notification procedure set out in Section 7, including the dates specified therein, information is to be exchanged commencing from the years specified. Competent Authorities shall use all reasonable efforts to exchange the information within two months after the end of the Reportable Period to which the information relates, and should proceed with exchanges no later than four months after the end of the Reportable Period to which the information relates. Notwithstanding the foregoing, information is only required to be exchanged with respect to a Reportable Period for which both Competent Authorities have this Agreement in effect on the basis of paragraph 2 of Section 7.

3. The Competent Authorities will automatically exchange the information described in Section 2 in the prescribed multilaterally agreed schema in Extensible Markup Language.

4. The Competent Authorities will transmit the information through the OECD Common Transmission System and in compliance with the related encryption and file preparation standards.

SECTION 4

Collaboration on Compliance and Enforcement

1. A Competent Authority will notify the other Competent Authority when the first-mentioned Competent Authority has reason to believe that an error may have led to incorrect or incomplete information reporting or there is non-compliance by a Reporting Platform Operator with the applicable reporting requirements and due diligence procedures consistent with the Model Rules or the Extended Scope. The notified Competent Authority will take all appropriate measures available under its domestic law to address the errors or non-compliance described in the notice.

2. To the extent such information is available, a Competent Authority that is notified by a Reporting Platform Operator that a Reporting Platform Operator in another jurisdiction is assuming reporting obligations for the first-mentioned Reporting Platform Operator will exchange the name, registered office address and TIN of each second-mentioned Reporting Platform Operator with the Competent Authority of the Jurisdiction of such Reporting Platform Operator. In addition, to the extent such information is available, a Competent Authority that is notified by a Reporting Platform Operator that it is assuming the reporting

obligations for a Reporting Platform Operator in another jurisdiction will exchange the name, registered office address and TIN of each second-mentioned Reporting Platform Operator with the Competent Authority of the Jurisdiction of such Reporting Platform Operation.

SECTION 5

Confidentiality and Data Safeguards

1. All information exchanged is subject to the confidentiality rules and other safeguards provided for in the Convention, including the provisions limiting the use of the information exchanged and, to the extent needed to ensure the necessary level of protection of personal data, in accordance with the safeguards which may be specified by the supplying Competent Authority as required under its domestic law and specified in a notification under subparagraph 1(g) of Section 7.

2. To the extent permitted under applicable law, a Competent Authority will notify the Co-ordinating Body Secretariat immediately regarding any breach of confidentiality or failure of safeguards and any sanctions and remedial actions consequently imposed. The Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities with respect to which there is an Agreement in effect with the first mentioned Competent Authority.

SECTION 6

Consultations and Amendments

1. If any difficulties in the implementation or interpretation of this Agreement arise, a Competent Authority may request consultations with one or more of the Competent Authorities to develop appropriate measures to ensure that this Agreement is fulfilled. The Competent Authority that requested the consultations shall ensure, as appropriate, that the Co-ordinating Body Secretariat is notified of any measures that were developed and the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities, even those that did not participate in the consultations, of any measures that were developed.

2. This Agreement may be amended by consensus by written agreement of all of the Competent Authorities that have the Agreement in effect. Unless otherwise agreed upon, such an amendment is effective on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of the last signature of such written agreement.

SECTION 7

Term of Agreement

1. A Competent Authority must provide, at the time of signature of this Agreement or as soon as possible thereafter, notifications to the Co-ordinating Body Secretariat:

- a) confirming that its Jurisdiction:
 - i. has the necessary laws in place to implement the Model Rules and specifying the relevant effective dates with respect to the application or completion of the reporting and due diligence procedures; or
 - ii. does not have the necessary laws in place, but is interested in receiving the information specified in paragraphs 3 and 4 of Section 2;
- b) to the extent applicable, confirming that its Jurisdiction:
 - i. has the necessary laws in place to implement the Extended Scope and specifying the relevant effective dates with respect to the application or completion of the reporting and due diligence procedures; or

12 |

- ii. does not have the necessary laws in place, but is interested in receiving the information specified in paragraph 5 of Section 2;
- c) to the extent applicable, confirming whether it will send the information specified in paragraphs 3 and 4 of Section 2 to Competent Authorities with respect to which this Agreement is in effect:
 - i. that have the necessary laws in place to implement the Model Rules; or
 - ii. that have expressed an interest in receiving such information.
- d) to the extent applicable, confirming whether the Jurisdiction will send the information specified in paragraph 5 of Section 2 to Competent Authorities with respect to which this Agreement is in effect:
 - i. that have the necessary laws in place to implement the Model Rules and the Extended Scope;
 - ii. that have the necessary laws in place to implement the Model Rules; or
 - iii. that have expressed an interest in receiving such information.
- e) if applicable, specifying that it will send, but not receive information under Section 2 of this Agreement;
- f) if applicable, specifying the details of Government Verification Services accepted by its Jurisdiction;
- g) if applicable, specifying safeguards for the protection of personal data;
- h) demonstrating that it has in place adequate measures to ensure the required confidentiality and data safeguards standards are met;
- i) specifying the Jurisdictions of the Competent Authorities with respect to which it intends to have this Agreement in effect, following national legislative procedures (if any); and
- j) confirming whether the Jurisdiction wishes to receive Financial Account Identifiers for taxpayer matching purposes.

Competent Authorities must notify the Co-ordinating Body Secretariat, promptly, of any subsequent change to be made to the above-mentioned notifications.

2. This Agreement will come into effect between two Competent Authorities on the later of the following dates: (i) the date on which the second of the two Competent Authorities has provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under subparagraphs 1(a),(c) and (h) through (j), including listing the other Competent Authority's Jurisdiction pursuant to subparagraph 1(i), and, if applicable, (ii) the date on which the Convention has entered into force and is in effect for both Jurisdictions.

3. The Co-ordinating Body Secretariat will maintain a list that will be published on the OECD website of the Competent Authorities that have signed the Agreement and between which Competent Authorities this is an Agreement in effect.

4. The Co-ordinating Body Secretariat will publish on the OECD website the information provided by Competent Authorities pursuant to subparagraphs 1(a) through (f). The information provided pursuant to subparagraphs 1(g) through (j) will be made available to other signatories by the Co-ordinating Body Secretariat.

5. A Competent Authority may suspend the exchange of information under this Agreement by giving notice in writing to another Competent Authority that it has determined that there is or has been significant non-compliance by the second-mentioned Competent Authority with this Agreement. Such temporary suspension will have immediate effect. For the purposes of this paragraph, significant non-compliance includes, but is not limited to, non-compliance with the confidentiality and data safeguard provisions of this Agreement and the Convention or a failure by the Competent Authority to provide timely or adequate information as required under this Agreement or a failure to put in place measures that ensure that the

Model Rules are effectively implemented and are complied with by Reporting Platform Operators, in a manner that frustrates the purposes of the Model Rules.

6. A Competent Authority may terminate its participation in this Agreement, or with respect to a particular Competent Authority, by giving notice of termination in writing to the Co-ordinating Body Secretariat. Such termination will become effective on the first day of the month following the expiration of a period of 12 months after the date of the notice of termination. In the event of termination, all information previously received under this Agreement will remain confidential and subject to the terms of the Convention.

SECTION 8

Co-ordinating Body Secretariat

Unless otherwise provided for in the Agreement, the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities of any notifications that it has received under this Agreement and will provide a notice to all signatories of the Agreement when a new Competent Authority signs the Agreement.

Done in English and French, both texts being equally authentic.

14 |

Declaration

I, [NAME and TITLE], on behalf of the Competent Authority of [JURISDICTION] declare that it hereby agrees to comply with the provisions of the

*Multilateral Competent Authority Agreement on
Automatic Exchange of Information on Income Derived through Digital Platforms*

hereafter referred to as the "Agreement" and attached to this Declaration.

By means of the present Declaration, the Competent Authority of [JURISDICTION] is to be considered a signatory of the Agreement as from [DATE]. The Agreement will come into effect in respect of the Competent Authority of [JURISDICTION] in accordance with paragraph 2 of Section 7 thereof.

Signed in [PLACE] on [DATE]

Part II - Optional module to extend the scope of the Model Rules to the sale of goods and the rental of means of transportation

Changes to the Model Rules

In order to extend the scope of the Model Rules to cover the sale of goods and the rental of means of transportation, the following amendments and additions shall be made:

1. Section I(A)(1) of the Model Rules shall be amended as follows:

A “Platform” means any software, including a website or a part thereof and applications, including mobile applications, accessible by users and allowing Sellers to be connected to other users for the provision of Relevant Services or the sale of Goods, directly or indirectly, to such users. The operations of the Platform may also include the collection and payment of Consideration in respect of Relevant Activities. The term Platform does not include software exclusively allowing the:

- a) *processing of payments in relation to Relevant Activities;*
- b) *listing or advertising in relation to Relevant Activities; or*
- c) *redirecting or transferring of users to a Platform*

without any further intervention in the provision of Relevant Services or the sale of Goods.

2. Section I(A)(3) of the Model Rules shall be amended as follows:

[Optional provision –

An “Excluded Platform Operator” is a Platform Operator that

- a) *facilitates the provision of Relevant Services or the sale of Goods for which the aggregate Consideration at the level of the Platform over the previous calendar year is less than EUR 1 million and that notifies the tax administration of [jurisdiction] that it elects to be treated as such;*
- b) *demonstrates to the satisfaction of the tax administration of [jurisdiction] that the Platform’s entire business model is such that it does not allow Sellers to derive a profit from the Consideration; or*
- c) *demonstrates to the satisfaction of the tax administration of [jurisdiction] that the Platform’s entire business model is such that it does not have Reportable Sellers.]*

16 |

3. Section I(A)(3) of the Model Rules shall be amended as follows:

A **"Relevant Service"** is:

- a) *the rental of immovable property;*
- b) *a Personal Service; or*
- c) *the rental of a means of transport*
for Consideration.

4. Section I(A)(6) shall be amended as follows:

"Consideration" is compensation in any form that is paid or credited to a Seller in connection with Relevant Activities, the amount of which is known or reasonably knowable by the Platform Operator.

5. A new Section I(A)(8) is added to the Model Rules:

A **"Relevant Activity"** is:

- a) *a Relevant Service; or*
- b) *the sale of Goods*
for Consideration.

6. Section I(B)(1) shall be amended as follows:

A **"Seller"** is a Platform user that is registered at any moment during the Reportable Period on the Platform for the provision of Relevant Services or the sale of Goods.

7. Section I(B)(2) shall be amended as follows:

An **"Active Seller"** is any Seller that either provides Relevant Services or sells Goods during the Reportable Period or is paid or credited Consideration in connection with Relevant Activities during the Reportable Period.

8. Section I(B)(4) of the Model Rules shall be amended as follows:

An **"Excluded Seller"** is any Seller:

- a) *that is an Entity for which the Platform Operator facilitated more than 2,000 Relevant Services for the rental of immovable property in respect of a Property Listing during the Reportable Period;*
- b) *that is a governmental entity;*
- c) *that is an Entity the stock of which is regularly traded on an established securities market or a related Entity of an Entity the stock of which is regularly traded on an established securities market;*
or
- d) *for which the Platform Operator solely facilitated less than 30 Relevant Activities for the sale of Goods and for which the total amount of Consideration paid or credited did not exceed 2,000 EUR during the Reportable Period.*

9. A new Section I(C)(10) is added to the Model Rules:

“Goods” means any tangible property.

10. Section II(A)(1) shall be amended as follows:

For the purpose of determining whether a Seller is an Excluded Seller described in subparagraph B(4)(a) or (d) of Section I, a Reporting Platform Operator may rely on its available records.

11. Section II(B)(1) shall be amended as follows:

The Reporting Platform Operator must collect the following information for each individual Seller that is not an Excluded Seller:

12. Section III(B)(2) shall be amended as follows:

with respect to each Reportable Seller that provided Personal Services, rented out of a means of transportation or sold Goods: [...]

f) the total Consideration paid or credited during each quarter of the Reportable Period and the number of such Relevant Activities in respect of which it was paid or credited; and [...].

13. Section IV(1) shall be amended as follows:

It is expected that jurisdictions have measures in place that require Reporting Platform Operators to enforce the collection and verification requirements of Section II of the Model Rules in relation to their Sellers. This could, for instance, include a requirement that Reporting Platform Operators cannot allow Sellers to be connected to other users for the provision of Relevant Services or the sale of Goods, or that the pay-out of Consideration is withheld by the Reporting Platform Operator, in case the Seller does not provide the information required under Section II. This is to ensure that the information that is used for the due diligence processes and for reporting the Seller is accurate and complete at the end of each Reportable Period in view of reporting such information.

Interpretative guidance

Applying subparagraph A(1) of Section II regarding the due diligence procedures

Subparagraph A(1) of Section II provides that for the purpose of determining whether a Seller is an Excluded Seller described in subparagraph B(4)(a) or (d) of Section I, a Reporting Platform Operator may rely on its available records. As these exclusions are dependent on the Relevant Activities carried out by the Seller during the Reportable Period, it is uncertain at the moment of the registration of the Seller whether it will be an Excluded Seller. In light of this, the Model Rules provide flexibility to Reporting Platform Operators to either apply the collection requirements under Paragraph B of Section II to Sellers upon their registration on the Platform, or alternatively, to collect such information at a later point in time (e.g. when, based on the Relevant Activities facilitated for the Seller, the Reporting Platform Operator determines that such Seller is less likely to be an Excluded Seller described in subparagraph B(4)(a) or (d) of Section I for the relevant Reporting Period). In any event, a Reporting Platform Operator must complete the due diligence procedures set out in Paragraphs A through E of

18 |

Section II by 31 December of the Reportable Period and ensure that information is only reported about Reportable Sellers that are not Excluded Sellers.

Reporting Platform Operator acting as counterparty and the Platform definition

Pursuant to subparagraph B(1) of Section I, Sellers that have registered on the Platform for the purpose of selling Goods are in scope of the Model Rules.

In this respect, the term "Platform" is defined in subparagraph A(1) of Section I to mean any software, including a website or a part thereof and applications, including mobile applications, accessible by users and allowing Sellers to be connected to other users for [...] the sale of Goods, directly or indirectly, to such users. As such, an integral part of the Platform definition is that registered, third party Sellers need to be connected to users via the Platform to complete the sale of Goods transaction.

Therefore, a website of a business that exclusively facilitates the online sales by such business of its own Goods is not a Platform for the purpose of subparagraph A(1) of Section I.

Where a Reporting Platform Operator (also) sells Goods in its own name directly via its Platform, such Reporting Platform Operator is not a Seller for the purposes of subparagraph B(1) of Section I as it did not register on the Platform for the purpose of being connected to Platform users for the sale of Goods.

Similarly, where the Reporting Platform Operator purchases Goods from a wholesaler through the traditional channels, such wholesaler is not a Seller for the purposes of subparagraph B(1) of Section I with respect to such sales as it did not register on the Platform for the purpose of being connected to Platform users for the sale of Goods.

*

*

*

Model Reporting Rules for Digital Platforms

International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods

The Model Rules for Reporting by Digital Platforms were developed in light of the rapid growth of the digital economy and in response to calls for a global reporting framework in respect of activities being facilitated by such platforms, in particular in the sharing and gig economy.

Reflecting the interest of a number of jurisdictions to permit the extension of the scope of the Model Rules to the sale of goods and the rental of means of transportation, the OECD has developed an optional module allowing such jurisdictions to implement the Model Rules with an extended scope.

Exchanges of information under the Model Rules are operationalised by an international legal framework in the form of the Multilateral Competent Authority Agreement.

For more information:

 ctp.contact@oecd.org

 www.oecd.org/tax

 @OECDtax

I promemorian lämnas i huvudsak de förslag som behövs för att genomföra rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Förslaget innebär att svenska plattformoperatörer ska lämna uppgifter om vad de personer tjänar som använder plattformarna för att sälja varor eller tjänster. Uppgifterna ska rapporteras till skattemyndigheten i det land där plattformoperatören har hemvist. Uppgifterna ska lämnas avseende både säljare som har hemvist i den medlemsstat där uppgifterna ska rapporteras och säljare som har hemvist i andra medlemsstater. Om en operatör i ett land utanför EU bedriver verksamhet med viss anknytning till EU måste den registrera sig i en medlemsstat (t.ex. Sverige) i EU och lämna uppgifter till den behöriga myndigheten i det landet. Utöver direktivet genomförs även OECD:s motsvarande modellregler som ska tillämpas vid informationsutbyte mellan Sverige och tredjeländer avseende samma typ av uppgifter enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar. I Sverige ska plattformoperatörerna lämna uppgifter om alla rapporteringspliktiga säljare, dvs. sådana som har hemvist i Sverige, en annan medlemsstat i EU eller ett tredjeland. Uppgifterna ska sedan överföras av Skatteverket till andra medlemsstater och tredjeländer med vilka det finns ett gällande avtal om sådant utbyte.

I direktivet finns vidare bestämmelser som syftar till att ytterligare förbättra det redan väl fungerande administrativa samarbetet på direktskatteområdet mellan medlemsstater. Exempelvis införs en ny form av revision som kan utföras gemensamt mellan myndigheter i olika medlemsstater, s.k. gemensamma revisioner. Det redan befintliga automatiska informationsutbytet utvidgas också till att även, om uppgifter finns, omfatta royaltyer. Det sätts också en miniminivå för vilka kategorier av inkomster och kapital som det måste finnas tillgång till för att utbyte med andra medlemsstater ska ske. Även kvaliteten på uppgifterna och möjligheten att identifiera vem uppgifterna avser ska förbättras genom direktivet, t.ex. genom att det uttryckligen anges att medlemsstaterna ska sträva efter att lämna uppgift om skatteregistreringsnummer för den person som uppgifterna avser. Ytterligare ett exempel på ändringar är att det kommer att bli möjligt att stoppa utflödet av data till medlemsstater eller andra länder som inte kan upprätthålla sekretessen eller informations-säkerheten för de uppgifter som tas emot.

Bestämmelserna föreslås i huvudsak träda i kraft den 1 januari 2023. Bestämmelserna om gemensamma revisioner föreslås dock träda i kraft först den 1 januari 2024.

Promemorians lagförslag

I promemorian lämnas följande förslag till lagtext.

Förslag till lag om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om vilka åtgärder rapporterings-skyldiga plattformsoperatörer ska vidta för att inhämta uppgifter om säljare på plattformarna. I lagen finns också bestämmelser om vissa andra skyldigheter för plattformsoperatörer. Bestämmelser om rapporterings-skyldiga plattformsoperatörers uppgiftsskyldighet avseende rapporteringspliktiga säljare finns i 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (2 kap.),
- bestämmelser om anmälningsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som har anknytning till Sverige (3 kap.),
- bestämmelser om registreringskyldighet för vissa plattformsope-
ratörer som har hemvist utanför Europeiska unionen (4 kap.),
- bestämmelser om anmälan om undantag från rapporteringsskyldighet
(5 kap.), och
- bestämmelser om åtgärder för kundkännedom avseende rapporterings-
pliktiga säljare (6 kap.).

2 kap. Definitioner och förklaringar

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen.

Grundläggande begrepp för plattformsoperatör

Rapporteringsskyldig plattformsoperatör

2 § Med rapporteringsskyldig plattformsoperatör avses en plattformso-
peratör som inte är en undantagen plattformsoperatör och som

1. har skatterättslig hemvist i Sverige,
2. inte har skatterättslig hemvist i någon stat eller jurisdiktion men som
 - a) har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller
 - b) har ett fast driftställe i Sverige och inte är en kvalificerad plattformso-
peratör utanför Europeiska unionen.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

En plattformsoperatör som uppfyller kraven som avses i första stycket i både Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen är en rapporteringskyldig plattformsoperatör enligt denna lag om den väljer att fullgöra rapporteringskraven för rapporteringskyldiga plattformsoperatörer enligt rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, i Sverige i stället för i en annan medlemsstat.

3 § Med rapporteringskyldig plattformsoperatör avses även en plattformsoperatör som inte är en undantagen plattformsoperatör och som förmedlar berörd verksamhet där en eller flera rapporteringspliktiga säljare har hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller förmedlar en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen, under förutsättning att plattformsoperatören inte

- a) har skatterättslig hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen,
- b) är inregistrerad i en medlemsstat i Europeiska unionen,
- c) har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i en medlemsstat i Europeiska unionen,
- d) har ett fast driftställe i en medlemsstat i Europeiska unionen, eller
- e) är en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen.

En plattformsoperatör är inte rapporteringskyldig enligt första stycket om den registrerar sig och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Plattform

4 § Med plattform avses all programvara, däribland en webbplats, del av en webbplats eller applikationer, inklusive mobila applikationer, som gör det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare för att bedriva berörd verksamhet, direkt eller indirekt, i förhållande till andra användare. Detta omfattar även arrangemang för inkassering och betalning av ersättning med avseende på berörd verksamhet.

Med plattform avses inte programvara som utan några ytterligare åtgärder inom ramen för en berörd verksamhet endast möjliggör

1. hantering av betalningar i samband med berörd verksamhet,
2. användares listning av, eller reklam för, en berörd verksamhet, eller
3. omdirigering eller överföring av användare till en plattform.

Plattformsoperatör

5 § Med plattformsoperatör avses en enhet som ingår avtal med säljare i syfte att göra hela eller delar av plattformen tillgänglig för dessa säljare.

Undantagen plattformsoperatör

6 § Med undantagen plattformsoperatör avses en plattformsoperatör som på förhand och årligen på ett tillfredsställande sätt visar att plattformens hela företagsmodell är sådan att den inte har rapporteringspliktiga säljare.

Kvalificerad plattformoperatör utanför Europeiska unionen

7 § Med kvalificerad plattformoperatör utanför Europeiska unionen avses en plattformoperatör som endast förmedlar kvalificerad berörd verksamhet och

1. har skatterättslig hemvist i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen, eller

2. antingen

a) är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen, eller

b) har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

Kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen

8 § Med kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen avses en stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av den staten eller jurisdiktionen utanför Europeiska unionen.

Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter

9 § Med gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter avses ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen

1. som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga, i den mening som avses i avsnitt I.A.7 i bilaga V till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, och

2. vars likvärdighet med rådets direktiv (EU) 2021/514 bekräftats i en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ac.7 i rådets direktiv 2011/16/EU i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

Berörd verksamhet

10 § Med berörd verksamhet avses verksamhet som utförs mot ersättning och utgörs av

1. direkt eller indirekt uthyrning av fast egendom eller lös egendom som medför rätt att förfoga över fast egendom eller del av fast egendom,

2. en personlig tjänst,

3. försäljning av varor, eller

4. uthyrning av transportmedel.

Med berörd verksamhet avses dock inte verksamheter som utförs av en säljare i rollen som anställd hos plattformoperatören eller hos en enhet som är en närstående enhet till den.

Kvalificerad berörd verksamhet

11 § Med kvalificerad berörd verksamhet avses en berörd verksamhet som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar enligt ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter.

Ersättning

12 § Med ersättning avses ersättning i någon form som tillgodoräknas eller betalats ut till en säljare avseende den berörda verksamheten och som plattformsoperatören har kännedom om eller rimligen kan antas ha kännedom om. Ersättningen innefattar inte eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringskyldiga plattformsoperatören har hållit inne eller tagit ut.

Personlig tjänst

13 § Med personlig tjänst avses en tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete som

1. utförs av en eller flera fysiska personer som agerar oberoende eller på en enhets vägnar, och
2. utförs på en användares begäran efter att ha förmedlats via en plattform.

Grundläggande begrepp för säljare

Rapporteringspliktig säljare

14 § Med rapporteringspliktig säljare avses en aktiv säljare som inte är en undantagen säljare.

Säljare

15 § Med säljare avses en användare av en plattform som vid något tillfälle under den rapporteringspliktiga perioden är registrerad på plattformen och utför en berörd verksamhet.

Aktiv säljare

16 § Med aktiv säljare avses en säljare som under den rapporteringspliktiga perioden

1. tillhandahåller en berörd verksamhet, eller
2. tillgodoräknas eller får ersättning utbetald med anledning av en berörd verksamhet.

Undantagen säljare

17 § Med undantagen säljare avses en säljare

1. som är en myndighetsenhet,
2. som är en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående enhet till en sådan enhet,
3. som är en enhet för vilken plattformsoperatören har förmedlat uthyrningar av fast egendom avseende samma förtecknade egendom under den rapporteringspliktiga perioden och antalet uthyrningar uppgår till fler än 2 000, eller
4. för vilken plattformsoperatören har förmedlat försäljning av varor vid färre än 30 tillfällen och för vilken den totala ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats inte överstigit 2 000 euro, under den rapporteringspliktiga perioden.

Övriga definitioner och förklaringar

Enhet

18 § Med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.

Förtecknad egendom

19 § Med förtecknad egendom avses alla fasta egendomsenheter som

1. är belägna på samma adress,
2. innehas av en och samma ägare, och
3. bjuds ut till uthyrning på en plattform av samma säljare.

Hemvist

20 § Med hemvist i en stat eller jurisdiktion avses att en person har skatterättslig hemvist i den staten eller jurisdiktionen i enlighet med den statens eller jurisdiktionens lagstiftning.

En rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska dock anse att en säljare har hemvist i den stat eller jurisdiktion där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan stat eller jurisdiktion än den där säljaren har sin primära adress, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören anse att säljaren har hemvist även i den stat eller jurisdiktion där skatteregistreringsnumret har utfärdats om det är en medlemsstat i Europeiska unionen.

Om säljaren har lämnat upplysningar om förekomsten av ett fast driftställe enligt 6 kap. 4 § 6 ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören anse att säljaren har hemvist även i respektive medlemsstat i Europeiska unionen som angetts av säljaren.

En rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska därutöver anse att en säljare har hemvist i var och en av de stater och jurisdiktioner som bekräftats av en sådan elektronisk identifieringstjänst som avses i 6 kap. 5 § och som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen.

Identifikationskod för finansiellt konto

21 § Med identifikationskod för finansiellt konto avses ett unikt identifieringsnummer eller motsvarande som finns tillgängligt för plattformsoperatören och som gäller det bankkonto eller annat liknande konto för betalningstjänster till vilket ersättning betalats ut eller tillgodoräknats.

Myndighetsenhet

22 § Med myndighetsenhet avses

1. en medlemsstat eller annan stat eller jurisdiktion, eller dess regering,
2. ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en medlemsstat eller i en annan stat eller jurisdiktion, och
3. ett organ eller verk som helt ägs av en eller flera sådana enheter som avses i 1 och 2.

Ett subnationellt politiskt förvaltningsområde som avses i första stycket 2 omfattar delstater, provinser, län, regioner och kommuner.

Närstående enhet

23 § Med närstående enhet avses en enhet som

1. kontrollerar den andra enheten,
2. kontrolleras av den andra enheten, eller
3. står under gemensam kontroll tillsammans med den andra enheten.

Med kontroll avses i första stycket direkt eller indirekt innehav av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

Vid ett indirekt innehav ska bedömningen av om villkoren om kontroll i första och andra styckena är uppfyllda göras genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 procent av rösterna på en nivå ska anses inneha 100 procent av rösterna på den nivån.

Primär adress

24 § Med primär adress avses

1. den adress där säljaren har sin primära bostad för en säljare som är en fysisk person, eller
2. den adress där en säljare som är en enhet har sitt säte.

Rapporteringspliktig period

25 § Med rapporteringspliktig period avses det kalenderår avseende vilket kontrolluppgift ska lämnas enligt 22 c kap. skatteförordningen (2011:1244).

Registreringsnummer för mervärdesskatt

26 § Med registreringsnummer för mervärdesskatt avses ett unikt nummer som identifierar en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som är registrerad för mervärdesskatt.

Skatteregistreringsnummer

27 § Med skatteregistreringsnummer avses registreringsnummer för skattebetalare utfärdat av en stat eller jurisdiktion där säljaren har hemvist, eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

Varor

28 § Med varor avses alla materiella tillgångar.

Rapporteringspliktig jurisdiktion

29 § Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag en

1. medlemsstat i Europeiska unionen, eller
2. en annan stat eller jurisdiktion med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

30 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inte något annat anges.

3 kap. Anmälningsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som har anknytning till Sverige

1 § Om en plattformsoperatör uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 § första stycket, ska plattformsoperatören snarast men senast inom två månader anmäla detta till Skatteverket.

En plattformsoperatör som uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 2 § första stycket i både Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska snarast men senast inom två månader meddela Skatteverket om sitt val av medlemsstat att fullgöra rapporteringskraven i. Detta ska även meddelas till de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater. Om en sådan plattformsoperatör inte har valt någon medlemsstat att fullgöra rapporteringskraven i, ska den anses vara rapporteringsskyldig i Sverige.

2 § En plattformsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 §, ska snarast men senast inom två månader anmäla detta till Skatteverket.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan eller meddelande enligt 1 § eller en anmälan enligt 2 § ska innehålla.

4 kap. Registreringsskyldighet för vissa plattformsoperatörer som har hemvist utanför Europeiska unionen

1 § En sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket ska registrera sig hos en behörig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen när den inleder sin verksamhet som plattformsoperatör.

2 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 1 § väljer att registrera sig hos Skatteverket ska den lämna följande upplysningar i ansökan:

1. namn,
2. postadress,
3. elektroniska adresser, inbegripet webbplatser,
4. eventuellt skatteregistreringsnummer som har utfärdats till den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören,
5. ett intyg om var den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören, i förekommande fall, har registrerats till mervärdesskatt enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och 3 i rådets direktiv 2006/112/EG, och
6. de medlemsstater i vilka rapporteringspliktiga säljare har hemvist.

En plattformsoperatör som är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 3 § ska registrera sig enligt första stycket om den inte registrerar sig och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 6

3 § En rapporteringsskyldig plattformsoperatör som registrerat sig hos Skatteverket ska snarast möjligt anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats enligt 2 §.

En plattformsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 3 § första stycket ska snarast men senast inom två månader anmäla detta till Skatteverket.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering enligt 2 § eller en anmälan enligt 3 § ska innehålla.

5 kap. Ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet

1 § En plattformsoperatör som anser sig vara en undantagen plattformsoperatör under en viss rapporteringspliktig period kan ansöka om detta hos Skatteverket. En sådan ansökan ska göras senast före utgången av kalenderåret före den rapporteringspliktiga perioden. En enhet som blir en plattformsoperatör under den rapporteringspliktiga perioden ska i stället göra ansökan snarast möjligt men senast före den rapporteringspliktiga periodens utgång.

Plattformsoperatören ska tillsammans med ansökan ge in underlag för att visa att plattformens hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare.

En undantagen plattformsoperatör ska snarast möjligt anmäla eventuella ändringar av de uppgifter och underlag som har lämnats i ansökan.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan enligt 1 § ska innehålla.

6 kap. Åtgärder för kundkännedom avseende rapporteringspliktiga säljare

Förfaranden för att identifiera rapporteringspliktiga säljare

Undantagna säljare

1 § För att fastställa om en säljare som är en enhet uppfyller villkoren för en undantagen säljare enligt beskrivningen i 2 kap. 17 § 1 eller 2, får en rapporteringsskyldig plattformsoperatör förlita sig på allmänt tillgänglig information eller en bekräftelse från säljaren.

2 § För att fastställa om en säljare uppfyller villkoren för en undantagen säljare i 2 kap. 17 § 3 eller 4, får en rapporteringsskyldig plattformsoperatör förlita sig på de uppgifter som den har tillgång till.

Inhämtande av uppgifter om säljare

3 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska inhämta följande upplysningar för varje säljare som är en fysisk person och inte en undantagen säljare:

1. förnamn och efternamn,
2. primär adress,
3. skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion, eller, om skatteregistreringsnummer saknas, födelseort för säljaren,
4. säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt, och
5. födelsedatum.

4 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska inhämta följande upplysningar för varje säljare som är en enhet och inte en undantagen säljare:

1. fullständigt officiellt namn,
2. primär adress,
3. skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion,
4. säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt,
5. organisationsnummer eller utländskt bolagsregistreringsnummer, och
6. förekomst av fast driftställe genom vilket berörd verksamhet utförs i Europeiska unionen och, när sådant finns, med uppgift om var och en av de medlemsstater där det finns ett sådant fast driftställe.

5 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör använder sig av en direkt bekräftelse genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller Europeiska unionen för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvist, är operatören inte skyldig att inhämta de upplysningar som anges i 3 § 2–5 och 4 § 2–6 med avseende på den stat eller jurisdiktion som tillgängliggjort tjänsten.

6 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är inte skyldig att samla in de upplysningar som anges i 3 § 3 och 4 § 3 och 5 om den stat eller jurisdiktion där säljaren har skatterättslig hemvist inte utfärdar skatteregistreringsnummer, organisationsnummer eller motsvarande utländskt bolagsregistreringsnummer till säljaren. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är inte skyldig att samla in de upplysningar som anges i 3 § 3 och 4 § 3 om staten eller jurisdiktionen där säljaren har hemvist inte kräver att skatteregistreringsnummer som har utfärdats ska inhämtas.

Förfaranden för inhämtande av uppgifter om fast egendom som hyrs ut

7 § Om en säljare bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inhämta adressuppgifter för varje förtecknad egendom. Uppgifter ska även inhämtas om respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet, enligt

nationell rätt i den stat eller jurisdiktion där den fasta egendomen är belägen, om sådant har utfärdats.

Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör har förmedlat uthyrning av fast egendom avseende samma förtecknade egendom för samma säljare som är en undantagen säljare enligt 2 kap. 17 § 3, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inhämta handlingar, uppgifter eller upplysningar som styrker att den förtecknade egendomen ägs av en och samma ägare.

Förfaranden som ska tillämpas för kontroll av uppgifter om säljare och fast egendom

8 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska fastställa om säljaren är rapporteringspliktig enligt 2 kap. 14 § samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 3 § 1–5 och 4 § 1–6 om säljaren och enligt 7 § om fast egendom är tillförlitliga.

Plattformsoperatören ska då använda alla upplysningar och handlingar som den har tillgång till. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska även använda eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs utan kostnad av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen för att kunna avgöra om ett skatteregistreringsnummer eller ett registreringsnummer för mervärdesskatt är giltigt.

Trots det som föreskrivs i andra stycket får plattformsoperatören, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då operatören blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om säljaren är rapporteringspliktig och uppgifterna som hämtats in är tillförlitliga.

9 § Om det, utifrån upplysningar som tillhandahållits av den behöriga myndigheten i en stat eller jurisdiktion i en begäran rörande en viss säljare, finns skäl att anta att någon av de uppgifter som har hämtats in enligt 3, 4 eller 7 § kan vara felaktiga, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören begära att säljaren korrigerar de upplysningar som visat sig vara felaktiga och lämnar in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa.

Tidsfrister och giltighet avseende förfaranden för kundkännedom

10 § Senast den 31 december under den rapporteringspliktiga perioden ska de förfaranden för kundkännedom som anges i 1–9 §§ fullgöras.

För säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då en enhet blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, ska förfarandena för kundkännedom enligt 1–9 §§ dock slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period.

11 § Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer får förlita sig på de förfaranden för kundkännedom som genomförts med avseende på tidigare rapporteringspliktiga perioder, under förutsättning att

1. de upplysningar om säljare som krävs enligt 3 och 4 §§ antingen har samlats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna, och

2. den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte har skäl att anta att upplysningar som har samlats in enligt 3–7 §§ är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga.

Tillämpning av förfaranden för kundkännedom endast på aktiva säljare

12 § En rapporteringsskyldig plattformsoperatör är skyldig att fullgöra förfarandena för kundkännedom enligt 1–11 §§ med avseende på samtliga aktiva säljare men får välja att fullgöra detta för samtliga säljare.

Plattformsoperatörers agerande för att kräva in uppgifter från säljare

13 § Om en säljare inte lämnar de upplysningar som krävs enligt detta kapitel efter det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören och minst 60 dagar har förflutit, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören

1. avsluta säljarens konto och förhindra säljaren från att återregistrera sig på plattformen, eller

2. hålla inne utbetalning av ersättning till säljaren så länge säljaren inte lämnar de begärda upplysningarna.

Dokumentationsskyldighet

14 § Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på för att genomföra åtgärderna för kundkännedom och uppfylla rapporteringskraven. Dokumentationen ska bevaras i minst sju år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023

2. Lagen tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som påbörjas vid ikraftträdandet.

3. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör, som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 2 §, ska snarast möjligt men senast den 30 juni 2023 göra en anmälan till eller meddela Skatteverket enligt 3 kap. 1 §.

4. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör, som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 3 § första stycket, ska snarast möjligt men senast den 30 juni 2023 göra en ansökan till Skatteverket om registrering enligt 4 kap. 1 §.

5. Trots det som föreskrivs i 5 kap. 1 § ska en plattformsoperatör som anser sig vara en undantagen plattformsoperatör för den rapporteringspliktiga period som inleds den 1 januari 2023 ansöka om att undantas från rapporteringsskyldigheten hos Skatteverket senast den 2 maj 2023.

6. Trots det som föreskrivs i 6 kap. 8 § andra stycket, får en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023, förlita sig på de uppgifter

som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om säljaren är rapporteringspliktig enligt 2 kap. 14 § samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 3 § 1–5 och 4 § 1–6 om säljaren och enligt 7 § om fast egendom är tillförlitliga.

7. Trots det som föreskrivs i 6 kap. 10 §, ska förfarandena för kundkännedom enligt det som anges i 6 kap. 1–9 §§ för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period.

Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar som avses i rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3 och 4 §§),
- bestämmelser om registrering av vissa plattformsoperatörer som inte har hemvist inom Europeiska unionen (5–10 §§),
- bestämmelser om ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet (11 och 12 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (13 §),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (14 och 15 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (16 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (17 och 18 §§),
- bestämmelser om föreläggande (19 §), och
- bestämmelser om överklagande (20 §).

Definitioner och förklaringar

3 § Begreppet uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Begrepp som används i denna lag har i övrigt, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i 2 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

4 § Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Registrering av vissa plattformsoperatörer som inte har hemvist inom Europeiska unionen

5 § Skatteverket ska registrera en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som ansöker om det enligt 4 kap. 1 § lagen (2022:000) om

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om förutsättningarna för detta är uppfyllda.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 6

6 § Skatteverket ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en rapporteringsskyldig plattformsoveratör som har registrerats enligt 4 kap. 1 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet från det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514 om

1. plattformsoveratören underrättar Skatteverket om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformsoveratör,

2. det i avsaknad av en underrättelse finns skäl att anta att plattformsoveratören har upphört med sin verksamhet,

3. plattformsoveratören inte längre utgör en sådan rapporteringsskyldig plattformsoveratör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller

4. Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

7 § Skatteverket ska snarast möjligt underrätta Europeiska kommissionen om alla plattformsoveratörer som utgör en sådan rapporteringsskyldig plattformsoveratör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och som inleder sin verksamhet som plattformsoveratör utan att ha registrerat sig inom Europeiska unionen.

8 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoveratör inte fullgör rapporteringsskyldigheten enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) efter två påminnelser, ska Skatteverket återkalla plattformsoveratörens registrering enligt 4 kap. 1 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

Skatteverket ska också återkalla registreringen om plattformsoveratören anmält att den inte längre uppfyller villkoren enligt 4 kap. 3 § andra stycket lagen om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

9 § När det gäller en rapporteringsskyldig plattformsoveratör som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, får Skatteverket på nytt registrera plattformsoveratören enligt 5 § endast om operatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom Europeiska unionen och uppfyller tidigare inte uppfyllda rapporteringskrav.

10 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoveratör inte fullgör registreringsskyldigheten enligt 4 kap. lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet eller har fått sin registrering återkallad, ska Skatteverket vidta möjliga åtgärder för att

uppnå efterlevnad från plattformsoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige.

Skatteverket ska i möjligaste mån samordna sina åtgärder med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, även samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap 1 § första stycket 3 lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet från att bedriva verksamhet inom Europeiska unionen.

Ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet

11 § När Skatteverket tar emot en ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet som avses i 5 kap. 1 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, ska verket besluta om plattformsoperatören ska anses vara undantagen från rapporteringsskyldighet med avseende på den aktuella rapporteringspliktiga perioden. Detta ska ske senast inom tre månader efter att en ansökan med fullständiga uppgifter och dokumentation kommit in.

Skatteverket ska återkalla beslutet om undantag från rapporteringsskyldigheten om plattformsoperatören inte längre uppfyller villkoren enligt 2 kap. 6 § lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

12 § Om en plattformsoperatör bedöms vara en undantagen plattformsoperatör ska Skatteverket underrätta Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och om alla eventuella efterföljande ändringar.

Överföring av uppgifter

13 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för rapporteringspliktiga säljare som enligt kontrolluppgiften har hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. 8 och 9 §§ och 24 kap. 4 § första stycket 1 samma lag.

Skatteverket ska inte lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

Om en plattformsoperatör som annars skulle ha lämnat uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen har överlämnat ansvaret för rapporteringen till en annan plattformsoperatör i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket genom automatiskt utbyte av upplysningar även överföra uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer till den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där rapporteringen ska ske. Om en plattformsoperatör som lämnar uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen åtar sig ansvaret för rapportering för

en annan plattformsoperatör som annars skulle ha rapporterat uppgifter i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket även utbyta upplysningar om detta med den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där den andra plattformsoperatören annars skulle ha rapporterat. Uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer ska då överföras. Detta gäller endast i den utsträckning Skatteverket har tillgång till ovannämnda uppgifter.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga period som upplysningarna avser.

Samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas

14 § Om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig plattformsoperatör i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan plattformsoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

15 § Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig plattformsoperatör eller att en sådan plattformsoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

16 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, gäller 20–

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

17 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

18 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 17 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre gäller.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska verket underrätta den aktuella staten eller jurisdiktionen om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Föreläggande

19 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 3–5 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överklagande

Prop. 2022/23:6

Bilaga 6

20 § Skatteverkets beslut enligt 5, 8 och 11 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

2. Bestämmelserna i 13 § tillämpas första gången kalenderåret 2024 för uppgifter som gäller kalenderåret 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

dels att 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 17 a och 17 b §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Med handräckning avses i denna lag

1. utbyte av upplysningar, häri inbegripet samtidiga skatteutredningar och deltagande i skatteutredning,
2. bistånd vid indrivning, häri inbegripet säkringsåtgärder, samt
3. delgivning av handlingar.

Med behörig myndighet avses i denna lag

1. Kronofogdemyndigheten, såvitt avser handräckning enligt första stycket 2 samt utbyte av upplysningar och delgivning av handlingar i ärenden om indrivning, och
2. Skatteverket i övriga fall.

Med uppgiftsincident avses i denna lag detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverförings-system avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

17 a §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton eller av land-för-land-rapporter,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner,

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre gäller.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §³

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,

2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

3. fastighetstaxering,

4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,

5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen, *och*

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, *och*

g) enligt lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

³ Senaste lydelse 2020:551.

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

9. hantering av uppgifter om sjuklönekostnad, och

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 6

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § och 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §²

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder, *och* 12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177). 13. brottsdatalagen (2018:1177), *och*
14. lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar.

27 kap.

1 §³

Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2021:1190.

³ Senaste lydelse 2020:569.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, rapporteringsavgift och förseningsavgift samt expeditionssavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, rapporteringsavgift, *plattformssavgift* och förseningsavgift samt expeditionssavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 1 kap. 1 §, 3 kap. 17 §, 15 kap. 9 §, 23 kap. 2 §, 24 kap. 4 §, 26 kap. 19 b §, 34 kap. 3 §, 41 kap. 3 §, 44 kap. 3 §, 52 kap. 1 §, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5 och 7 §§ och 67 kap. 12 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya kapitel, 22 c kap. och 49 d kap., tre nya paragrafer, 23 kap. 3 c §, 52 kap. 8 e § och 66 kap. 24 b §, och närmast före 52 kap. 8 e § och 66 kap. 24 b § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

22 b kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

22 b kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

22 c kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar

23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden

23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

49 c kap. – Rapporteringsavgift

49 c kap. – Rapporteringsavgift

49 d kap. – Plattformsavgift

50 kap. – Kontrollavgift

50 kap. – Kontrollavgift

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2020:437.

3 kap.
17 §³

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift.

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformsavgift* och kontrollavgift.

Lydelse enligt prop. 2021/22:228

Föreslagen lydelse

15 kap.
9 §⁴

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut,
2. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen har ägt rum,
3. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980),
4. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229),
5. arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m., om ett sådant har tilldelats, *och*
6. arbetsplatsens adress, om betalningsmottagaren har haft endast en arbetsplats i en och samma anställning.

5. arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m., om ett sådant har tilldelats,

6. arbetsplatsens adress, om betalningsmottagaren har haft endast en arbetsplats i en och samma anställning, *och*

7. den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som är ersättning för styrelsearbete.

Om kontrolluppgiften avser en ersättning med ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen, ska det i kontrolluppgiften anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår.

Om kontrolluppgiften avser ersättning eller förmån som inte ska tas upp till beskattning men är avgiftspliktig enligt socialavgiftslagen, ska i kontrolluppgiften värdet på sådan ersättning eller förmån anges särskilt.

³ Senaste lydelse 2020:437.

⁴ Senaste lydelse 2017:387.

**22 c kap. Kontrolluppgift om
rapporteringspliktiga säljare som
bedriver verksamhet via digitala
plattformar**

Innehåll

1 §

Detta kapitel syftar till att genomföra

1. rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

Bestämmelserna ges i följande ordning:

- definitioner och förklaringar (2 §),
- för vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas (3–7 §§),
- kontrolluppgiftens innehåll avseende rapporteringspliktiga säljare (8 och 9 §§), och
- uppgifter om ersättning och valuta (10 och 11 §§).

Definitioner och förklaringar

2 §

Begrepp som används i detta kapitel har, om inte något annat anges, samma betydelse som de har i lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

**För vem och av vem ska
kontrolluppgift lämnas**

3 §

Kontrolluppgift ska lämnas av sådan rapporteringskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 2

eller 3 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

Prop. 2022/23:6

Bilaga 6

4 §

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska inte lämna kontrolluppgift till Skatteverket om en annan rapporteringsskyldig plattformsoveratör lämnat samma uppgifter till Skatteverket.

5 §

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska inte lämna kontrolluppgift till Skatteverket om en annan plattformsoveratör lämnat motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i en annan medlemsstat eller kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

6 §

Kontrolluppgift ska lämnas för en person som har, eller borde ha, identifierats som rapporteringspliktig säljare enligt 2 kap. 14 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

7 §

Om uppgifter lämnats av en annan plattformsoveratör på det sätt som anges i 4 eller 5 § ska plattformsoveratören underrätta Skatteverket om vilken annan plattformsoveratör som lämnat uppgifterna och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats.

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället senast den 31 januari kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsupp-

gifter för den rapporterings-
skyldiga plattformsoperatör som
lämnar underrättelsen och, vid
tillämpning av första stycket, för
den andra plattformsoperatören.

Kontrolluppgiftens innehåll

Uppgifter som ska lämnas om plattformoperatörer och alla rapporteringspliktiga säljare

8 §

Varje rapporteringsskyldig platt-
formsoperatör ska lämna uppgift
om

1. vilken anknytning till Sverige
som gör att plattformsoperatören
är rapporteringsskyldig enligt
2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000)
om plattformsoperatörers
inhämtande av vissa uppgifter på
skatteområdet och

2. förekomst av fast driftsställe
genom vilket berörd verksamhet
utförs i Europeiska unionen när det
gäller en rapporteringspliktig
säljare som är en enhet och, när
sådant finns, uppgift om var och en
av de medlemsstater där det finns
ett sådant fast driftsställe.

Varje rapporteringsskyldig
plattformoperatör ska lämna
följande uppgifter om alla
rapporteringspliktiga säljare:

1. identifikationskoden för
finansiellt konto, om den finns
tillgänglig för den rapporterings-
skyldiga plattformsoperatören,

2. namnet på innehavaren av det
finansiella konto till vilket
ersättning betalats ut eller tillgodo-
räknats om det skiljer sig från
namnet på den rapporterings-
pliktiga säljaren, i den mån det
finns tillgängligt för den
rapporteringskyldiga plattforms-
operatören, samt eventuella andra
finansiella identifieringsuppgifter
som den rapporteringsskyldiga
plattformoperatören har tillgång

till med avseende på den
kontoinnehavaren,

3. samtliga stater eller
jurisdiktioner i vilken den
rapporteringspliktiga säljaren har
hemvist,

4. den sammanlagda ersättning
som har betalats ut eller tillgodo-
räknats för varje berörd verk-
samhet under varje kvartal av den
rapporteringspliktiga perioden
samt antalet berörda verksamheter
för vilka ersättningen betalats ut
eller tillgodoräknats, och

5. eventuella avgifter, provi-
sioner eller skatter som den
rapporteringskyldiga plattform-
operatören har hållit inne eller
tagit ut under varje kvartal av den
rapporteringspliktiga perioden.

Om uppgift som anges i första
stycket 2 inte behöver inhämtas
enligt 6 kap. 5 § lagen (2022:000)
om plattformsoveratörers in-
hämtande av vissa uppgifter på
skatteområdet behöver de inte
heller lämnas i kontrolluppgiften. I
sådana fall ska den rapporterings-
skyldiga plattformsoveratören
ange att den använt sig av en direkt
bekräftelse genom en sådan
identifieringstjänst som avses i
samma paragraf.

Uppgifter som ska lämnas om
rapporteringspliktiga säljare som
bedriver berörd verksamhet som
innefattar uthyrning av fast
egendom

9 §

I kontrolluppgiften ska följande
uppgifter lämnas om rapport-
eringspliktiga säljare:

1. adress för varje förtecknad
egendom, fastställd på grundval av
de förfaranden som anges i 6 kap.
7 § första stycket lagen (2022:000)
om plattformsoveratörers
inhämtande av vissa uppgifter på

skatteområdet och respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat där egendomen är belägen, om sådana uppgifter finns tillgängliga,

2. den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodoräknats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet uthyrningar som tillhandahållits med avseende på varje förtecknad egendom, och

3. när uppgifter om det finns tillgängligt,

a) det antal dagar som varje förtecknad egendom var uthyrd under den rapporteringspliktiga perioden, och

b) varje typ av förtecknad egendom.

Uppgifter om ersättning och valuta

10 §

Upplysningar om ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats i en valuta som är fastställd av en centralbank eller motsvarande och som inte är knuten till en specifik råvara ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller tillgodoräknades i.

Om ersättningen betalades ut eller tillgodoräknades i en annan form än sådan valuta ska den rapporteras i svenska kronor, omräknad eller värderad på ett sätt som konsekvent bestäms av den rapporteringskyldiga plattformoperatören.

11 §

Uppgift om ersättning och andra belopp ska rapporteras avseende det kvartal under den rapporteringspliktiga perioden då ersättningen betalades ut eller tillgodoräknades.

Lydelse enligt prop. 2021/22:126 *Föreslagen lydelse*

23 kap.

2 §

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a kap. samt 22 b kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a kap., 22 b kap. och 22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 c §

Kontrolluppgifter enligt 22 c kap. ska även lämnas för sådana enheter som avses i 2 kap. 18 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

24 kap.

4 §

En kontrolluppgift ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,

2. uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt, samt

3. uppgift om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

Kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. ska dock bara innehålla uppgifter enligt första stycket 1.

Kontrolluppgifter enligt 22 a–22 c kap. ska dock bara innehålla uppgifter enligt första stycket 1.

26 kap.

19 b §⁵

En arbetsgivardeklaration ska för varje betalningsmottagare som uppgifter lämnas om enligt 19 a § också innehålla följande uppgifter:

1. uppgift om annan ersättning än som avses i 19 a §, om ersättningen är sådan ersättning eller förmån som avses i 15 kap. 2 § och ersättningen eller

⁵ Senaste lydelse 2015:918.

förmånen har getts ut av den deklarationsskyldige eller ska anses utgiven av denne enligt 11 kap. 5–7 §§,

2. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen har ägt rum,

3. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980),

4. arbetsställenummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställenummer m.m., om ett sådant har tilldelats,

5. det underlag för skattereduktion för förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) som har getts ut av den deklarationsskyldige, om den som utför arbetet var godkänd för F-skatt vid någon av de tidpunkter som anges i 67 kap. 16 § 1 inkomstskattelagen eller har ett intyg eller någon annan handling som avses i 67 kap. 17 § samma lag,

6. hur stor del av underlaget enligt 5 som avser sådant hushållsarbete som anges i 67 kap. 13 § inkomstskattelagen,

7. uppgift om att en sådan personaloption som avses i 11 a kap. inkomstskattelagen har utnyttjats, om personaloptionen har förvärvats i den deklarationsskyldiges tjänst, *och*

8. den ersättning eller förmån för upplåtelse av en privatbostad eller en bostad som innehas med hyresrätt som har getts ut av den deklarationsskyldige.

7. uppgift om att en sådan personaloption som avses i 11 a kap. inkomstskattelagen har utnyttjats, om personaloptionen har förvärvats i den deklarationsskyldiges tjänst,

8. den ersättning eller förmån för upplåtelse av en privatbostad eller en bostad som innehas med hyresrätt som har getts ut av den deklarationsskyldige, *och*

9. den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som är ersättning för styrelsearbete.

Om det som har betalats ut är ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen, ska det i arbetsgivardeklarationen anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår.

Om det som har betalats ut är en ersättning eller en förmån som inte ska tas upp till beskattning men är avgiftspliktig enligt socialavgiftslagen, ska värdet på en sådan ersättning eller förmån anges särskilt i arbetsgivardeklarationen.

34 kap.

3 §⁶

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. *och 22 c kap.* ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller

uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 6

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 a och 22 b kap. ska senast den 15 maj året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

*Lydelse enligt lagrådsremissen Ny Föreslagen lydelse
mervärdesskattelag*

41 kap.

3 §

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering,

4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,

5. sådant ombud för en beskattningsbar person som inte är etablerad i Sverige och som avses i 6 kap. 2 §,

6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, *och*

13. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt.

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

13. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt, *och*

14. den som är en rapporterings-skyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000) om plattformoperatörers in-hämtande av vissa uppgifter på

skatteområdet och hos den enhet som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag åt en rapporteringskyldig plattformoperatör.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

44 kap.

3 §⁷

Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift, och

2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattform*avgift eller kontrollavgift, och

en fråga som har samband med den

49 d kap. Plattformavgift

Försenade eller uteblivna uppgifter eller bristfällig dokumentation

1 §

Plattformavgift ska tas ut enligt 4 § om det klart framgår att den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare

1. *inte har lämnat föreskrivna uppgifter enligt 22 c kap. inom den tid som anges i 24 kap. 1 §, eller*

2. *inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på kontrolluppgift enligt 22 c kap på det sätt och inom den tid som anges i*

a) *6 kap. lagen (2022:000) om plattformoperatörens inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller*

2 §

Om det klart framgår att den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare inte har fullgjort de skyldigheter som avses i 1 § 1 och 2 senast den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket, ska utöver avgift enligt 1 § plattformsavgift enligt 5 § tas ut.

Under samma förutsättningar ska ytterligare en plattformsavgift enligt 5 § tas ut. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, inhämta eller bevara uppgifter med anledning av en utredning om en sådan plattformsavgift som anges i första stycket.

Brister av mindre betydelse och rättelse på eget initiativ

3 §

Plattformsavgift får inte tas ut om skyldigheter som avses i 1 § 1 och 2 delvis fullgjorts inom de tidsfrister som anges i 1 respektive 2 § och

1. bristerna endast är av mindre betydelse, eller

2. den kontrolluppgiftsskyldige på eget initiativ därefter har fullgjort skyldigheterna.

Om kontrolluppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifter enligt 22 c kap. lämnas för kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2.

Beräkning av plattformavgift

4 §

Plattformavgiften enligt 1 § är 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller varje säljare som inte dokumenterats på det sätt som avses i 1 § 2.

Endast en plattformavgift enligt 1 § kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och säljare.

5 §

Plattformavgiften enligt 2 § första stycket respektive andra stycket är 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller varje säljare som inte dokumenterats på det sätt som avses i 1 § 2.

Endast en plattformavgift enligt 2 § första stycket respektive andra stycket kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och säljare.

52 kap.

1 §⁸

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om beslut om

- förseningsavgift (2 §),
 - beslut om skattetillägg (3–8 a §§),
 - beslut om återkallelseavgift (8 b §),
 - beslut om dokumentationsavgift (8 c §),
 - beslut om rapporteringsavgift (8 d §),
 - *beslut om plattformavgift (8 e §),*
 - beslut om kontrollavgift (9 §),
 - att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §),
- och
- att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

8 e §

Ett beslut om plattformsavgift ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 c kap. skulle ha fullgjorts.

62 kap.

8 §⁹

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,

2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift,

2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformsavgift* eller kontrollavgift,

3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt

4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

Mervärdesskatt enligt andra stycket 1 samt skattetillägg enligt andra stycket 2 som har beslutats med anledning av beslut om mervärdesskatt behöver inte betalas före den förfallodag som anges i 3 §.

63 kap.

1 §¹⁰

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansökan om anstånd (1 §)
- deklarationsanstånd (3 §),
- ändringsanstånd (4 §),
- anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
- anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *platt-*
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *platt-*

⁹ Senaste lydelse 2020:437.

¹⁰ Senaste lydelse 2020:437.

- rapporteringsavgift och *formsavgift* och kontrollavgift (7 och 7 a §§), och 7 a §§),
- säkerhet (8–10 §§),
 - anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
 - anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
 - anstånd vid totalförsvarstjänstgöring (13 §),
 - anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),
 - anstånd med betalning av skatt i samband med återföring av investeraravdrag (14 a–14 c §§),
 - anstånd med betalning av skatt i samband med avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt (14 d §),
 - anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
 - anståndsbeloppet (16–21 a §§),
 - ändrade förhållanden (22–22 c §§), och
 - anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

7 §¹¹

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift, eller

2. beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget eller återkallelseavgiften.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

8 §¹²

Om det i de fall som avses i 4, 5, 14 eller 14 d § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,

2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,

¹¹ Senaste lydelse 2020:437.

¹² Senaste lydelse 2020:437.

3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift,

4. det allmänna ombudet hos förhandsbesked, eller

5. det annars finns särskilda skäl.

3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformavgift* eller kontrollavgift,

Skatteverket har ansökt om

66 kap.

5 §¹³

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes- skatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om,

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,

2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,

3. frågan ska prövas i sak, och

4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

7 §¹⁴

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,

2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,

3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,

4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,

5. föreläggande,

6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,

7. tvångsåtgärder,

8. återkallelseavgift,

9. dokumentationsavgift,

10. rapporteringsavgift,

11. kontrollavgift,

11. *plattformavgift*,

12. kontrollavgift,

¹³ Senaste lydelse 2020:437.

¹⁴ Senaste lydelse 2020:437.

12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

14. verkställighet, eller

15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

15. verkställighet, eller

16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Omprövning till nackdel av beslut om plattformavgift

24 b §

Ett beslut om omprövning av plattformavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 c kap. skulle ha fullgjorts.

67 kap.

12 §¹⁵

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnageskattning eller återkallelse av godkännande för tonnageskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,

10. kontrollavgift,

11. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

12. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

13. verkställighet, eller

14. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

10. plattformavgift,

11. kontrollavgift,

12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

14. verkställighet, eller

15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.
 2. Bestämmelserna i 15 kap. 9 § och 26 kap. 19 b § i de nya lydelseerna tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2024. Övriga bestämmelser tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lag (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

dels att 1, 7, 12–12 b, 13, 17, 20 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas åtta nya paragrafer, 17 a–17 f, 22 b och 22 c §§, och närmast före 17 b § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv 2014/107/EU, tillämpas även lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas även lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar.

7 §³

I denna lag avses med

behörig myndighet: den myndighet i en medlemsstat som har utsetts som sådan av medlemsstaten eller ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman som agerar på det sätt som avses i direktiv 2011/16/EU,

centralt kontaktkontor: det kontor som har utsetts som sådant och som har huvudansvaret för kontakterna med andra medlemsstater när det gäller administrativt samarbete,

kontaktorgan: varje annat kontor än det centrala kontaktkontoret som har utsetts som sådant för att direkt utbyta upplysningar enligt denna lag,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2015:919.

³ Senaste lydelse 2016:1229.

behörig tjänsteman: varje tjänsteman som har fått behörighet att direkt utbyta upplysningar enligt direktivet,

begärande myndighet: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar,

utredning: varje kontroll, utredning och annan åtgärd som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att sörja för en korrekt tillämpning av skattelagstiftningen,

utbyte av upplysningar på begäran: utbyte av upplysningar baserat på en begäran som en begärande medlemsstat lämnar till en anmodad medlemsstat avseende ett specifikt fall,

automatiskt utbyte: systematisk överföring av på förhand bestämda upplysningar, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller,

utbyte utan föregående begäran: lämnande av upplysningar till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran,

person:

– fysisk person,

– juridisk person,

– om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsliga ställning, eller

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, som omfattas av en skatt som denna lag gäller för.

– *gemensam revision*: en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna,

– *uppgiftsincident*: en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet,

– på elektronisk väg: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av uppgifter, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel,

– CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning.

12 §⁴

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,
2. styrelsearvoden,
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av
 - a) andra unionsrättsakter, om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU, eller
 - b) lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
4. pensioner, *och*
5. ägande av och inkomster från fastighet.
4. pensioner,
5. ägande av och inkomster från fastighet, *och*
6. *royaltyer*.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året.

12 a §⁵

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§. Detta gäller dock inte förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande avser och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden.

Upplysningarna ska lämnas inom tre månader efter utgången av det Upplysningarna ska lämnas *snarast möjligt men senast* inom tre månader efter utgången av det

⁴ Senaste lydelse 2015:919.

⁵ Senaste lydelse 2016:1229.

kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdats, ändrats eller förnyats.

Förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbeskedet i skattefrågor ska vid tillämpning av denna lag anses ha utfärdats, ändrats eller förnyats när beskedet fått laga kraft.

12 b §⁶

De upplysningar som Skatteverket ska lämna enligt 12 a § är följande:

1. identiteten på personen, med undantag för fysiska personer, som fått förhandsbeskedet och när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör,

2. en sammanfattning av *innehållet i* förhandsbeskedet, 2. en sammanfattning av förhandsbeskedet,

3. datum för utfärdandet, ändringen eller förnyelsen av förhandsbeskedet,

4. i förekommande fall giltighetsperiod för förhandsbeskedet,

5. typ av förhandsbesked,

6. i förekommande fall transaktionens eller transaktionernas beloppsmässiga omfattning,

7. andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet,

8. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater, *och*

9. huruvida uppgifterna som lämnats är hämtade från ett förhandsbesked eller från en ansökan om förhandsbesked om prissättning.

8. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater,

9. huruvida uppgifterna som lämnats är hämtade från ett förhandsbesked eller från en ansökan om förhandsbesked om prissättning, *och*

10. *andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten vid bedömningen av en potentiell skatterisk.*

Om förhandsbeskedet avser prissättning ska upplysningar även lämnas om

1. kriterierna för att fastställa internprissättningen, och

2. metoden som använts för att fastställa internprissättningen.

Upplysningar enligt första stycket 1, 2 och 8 samt andra stycket 1 ska inte lämnas till Europeiska kommissionen.

13 §⁷

Skatteverket ska överföra upplysningar enligt 12 § till en medlemsstat endast om den staten har meddelat Europeiska kommissionen att den har

⁶ Senaste lydelse 2016:1229.

⁷ Senaste lydelse 2020:438. Ändringen innebär att första stycket tas bort.

*upplysningar tillgängliga
beträffande minst en av de
inkomster och tillgångar som avses
i 12 §.*

Om en behörig myndighet i en annan medlemsstat har meddelat att den inte önskar få vissa upplysningar enligt 12 § första stycket, ska Skatteverket inte överföra sådana upplysningar till den medlemsstaten.

Skatteverket ska inte lämna upplysningar enligt 12 b § första stycket 2, 12 c § tredje stycket 2 och enligt 12 d § om uppgifter som avses i 33 b kap. 16 § första stycket 3 skatteförfarandelagen (2011:1244), om utlämnandet

1. kan leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt röjs, eller
2. skulle strida mot allmänna hänsyn.

17 §

Efter överenskommelse mellan Skatteverket och den begärande myndigheten får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, i enlighet med de villkor som Skatteverket bestämmer, närvara vid Skatteverkets kontor och vid sådana utredningar som verket utför enligt 9 §.

Skatteverket får, på begäran av en annan behörig myndighet inom Europeiska unionen, tillåta att tjänstemän som bemyndigats av den myndigheten, i enlighet med de villkor som Skatteverket bestämmer,

1. närvarar vid de kontor där Skatteverket utför sina arbetsuppgifter,

2. närvarar vid de administrativa utredningar som utförs i Sverige och

3. deltar, när så är lämpligt, via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av Skatteverket.

17 a §

Skatteverket får begära att tjänstemän som bemyndigats av verket, i enlighet med de villkor som den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten bestämmer,

1. närvarar vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter,

2. närvarar vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium och

3. deltar, när så är lämpligt, via elektroniska

kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av den anmodade medlemsstaten.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 6

17 b §

Om tjänstemän vid den begärande myndigheten är närvarande under administrativa utredningar eller deltar i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel, får de ställa frågor till personer och granska handlingar med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten.

Gemensamma revisioner

17 c §

Skatteverket får begära att en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater ska utföra en gemensam revision i en eller flera medlemsstater tillsammans med Skatteverket.

17 d §

Om Skatteverket tar emot en begäran om gemensam revision i en eller flera medlemsstater från en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater, ska Skatteverket besvara begäran inom 60 dagar från mottagandet. Skatteverket får avslå en sådan begäran om det finns skäl för det.

17 e §

Skatteverket och den eller de övriga behöriga myndigheter som deltar i revisionen ska i förväg komma överens om på vilket sätt revisionen ska genomföras. En aktivitet vid en gemensam revision ska ske i enlighet med lagstiftningen och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteten äger rum.

Tjänstemän från en annan behörig myndighet som deltar i en

revision i Sverige ska ha samma rättigheter och skyldigheter som gäller för Skatteverkets tjänstemän vid en revision som genomförs i Sverige.

Tjänstemän från Skatteverket som deltar i en revision i en eller flera andra medlemsstater ska följa gällande lagstiftning i den medlemsstat där aktiviteten äger rum. De får dock inte utöva några befogenheter som de inte har enligt svensk lagstiftning.

17 f §

Om en aktivitet vid den gemensamma revisionen äger rum i Sverige, ska Skatteverket utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i Sverige.

Skatteverket ska, i enlighet med bestämmelserna i 17 e §, tillåta att tjänstemän från en behörig myndighet i en annan medlemsstat som deltar i aktiviteter i Sverige i en gemensam revision, i enlighet med de förfaranderegler som fastställts, kan ställa frågor till personer och granska handlingar tillsammans med tjänstemännen från Skatteverket,

20 §

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inlett

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för *samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter*. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som

på grund av överträdelse av kan leda till påföljd och som inlett skattelagstiftningen.

Prop. 2022/23:6

Bilaga 6

på grund av överträdelse av skattelagstiftningen.

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, kan sådant tillstånd endast beviljas av den myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningar, rapporter, redogörelser och andra dokument eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana ska få åberopas eller användas som bevisning.

Skatteverket får använda upplysningar som erhållits från en behörig myndighet i en annan medlemsstat för ändamål som den andra behöriga myndigheten har uppgett i en förteckning och meddelat att den tillåter användning för, utan att tillåtelse enligt andra stycket behövs.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

21 §

Skatteverket ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål enligt svensk lag.

Skatteverket får till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över sådana ändamål som Skatteverket tillåter att de andra behöriga myndigheterna använder upplysningarna för.

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom tio arbetsdagar från den dag då den tog emot underrättelsen.

22 b §

Om en uppgiftsincident har inträffat i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföl-

jande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen.

Om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att verkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs.

Skatteverket ska rapportera till Europeiska kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

22 c §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där en uppgiftsincident inträffat, genom att meddela detta skriftligen till Europeiska kommissionen och den eller de berörda medlemsstaterna.

Om en annan medlemsstat rapporterat att en uppgiftsincident har åtgärdats, får Skatteverket begära att Europeiska kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024 i fråga om 17 c–17 f §§ och i övrigt den 1 januari 2023.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för sådana ärenden om handräckning som har inletts före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Prop. 2022/23:6
Bilaga 6

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 5 och 6 §§ och rubrikerna närmast före 1 § och 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 1 a §, 7 och 8 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde *samt definitioner och förklaringar*

1 a §

Med uppgiftsincident avses i denna lag detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverförings-system avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

5 §²

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2017:191.

som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv 2014/107/EU, gäller 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelse av sekretessen enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 eller vid brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv 2014/107/EU, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelse och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

6 §

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelse av sekretessen enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 eller vid *uppgiftsincidenter eller andra* brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige, tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

7 §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller

jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i 6 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner,

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre gäller.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 c § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:182) automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2017:182) automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet

dels att 2 och 8 §§ och rubriken närmast före 8 § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas två nya paragrafer, 9 och 10 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Enhet, rapporteringsskyldig enhet och multinationell koncern har den innebörd som anges i 33 a kap. 2 § skatteförarandelagen (2011:1244).

Med uppgiftsincident avses i denna lag detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

8 §

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

1. vid överträdelser av sekretessen enligt

a) det multilaterala avtalet den 27 januari 2016 mellan behöriga myndigheter om utbyte av land-för-land-rapporter, eller

b) ett annat avtal mellan behöriga myndigheter om utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet, eller

2. vid brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot.

2. vid *uppgiftsincidenter eller andra* brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

9 §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av landför-land-rapporter på skatteområdet,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i 8 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre gäller.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen, tillämpas 22 c § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Förteckning över remissinstanserna

Följande remissinstanser har getts möjlighet att yttra sig över promemorian Rapportering och utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar och vissa andra ändringar i EU:s direktiv om administrativt samarbete på direktskatteområdet Bolagsverket, Bokföringsnämnden, Domstolsverket, Egenanställningsföretagens Branschorganisation, Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, FAR, Finansinspektionen, Företagarna, Förvaltningsrätten i Stockholm, Stockholms universitet, Uppsala universitet, Handelshögskolan i Stockholm, Integritetsskyddsmyndigheten, Kammarrätten i Stockholm, Kommerskollegium, Konjunkturinstitutet, Konkurrensverket, Kronofogdemyndigheten, Ludvig & Co, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser (Tillväxtanalys), Näringslivets Regelnämnd, Näringslivets Skattedelegation, Regelrådet, Schibsted, Skatteverket, Svenska Taxiförbundet, Sveriges advokatsamfund, Statskontoret, Svenskt Näringsliv, Tillväxtverket och Visita.

Bolagsverket, Bokföringsnämnden, Domstolsverket, Egenanställningsföretagens Branschorganisation, Finansinspektionen, Uppsala universitet, Handelshögskolan i Stockholm, Integritetsskyddsmyndigheten, Kammarrätten i Stockholm, Konkurrensverket, Kronofogdemyndigheten, Ludvig & Co, Näringslivets Regelnämnd, Näringslivets Skattedelegation och Statskontoret har inte yttrat sig, angett att de avstår från att yttra sig eller angett att de inte har något att erinra mot förslaget.

Yttrande har också inkommit från Sellpy och Sellhelp AB, Tradera, Avfall Sverige, Freelance Movement och Hygglo.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om vilka åtgärder rapporterings-skyldiga plattformsoperatörer ska vidta för att inhämta uppgifter om säljare på plattformarna. I lagen finns också bestämmelser om vissa andra skyldigheter för plattformsoperatörer. Bestämmelser om registrering och beslut av Skatteverket finns i lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar. Bestämmelser om rapporterings-skyldiga plattformsoperatörers uppgiftsskyldighet avseende rapporteringspliktiga säljare finns i 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (2 kap.),
- bestämmelser om anmälningsskyldighet för rapporterings-skyldiga plattformsoperatörer som har anknytning till Sverige (3 kap.),
- bestämmelser om registrerings-skyldighet för vissa plattformsope-ratörer som har hemvist utanför Europeiska unionen (4 kap.),
- bestämmelser om ansökan om undantag från rapporterings-skyldighet (5 kap.), och
- bestämmelser om åtgärder för kundkännedom avseende rapporterings-pliktiga säljare (6 kap.).

2 kap. Definitioner och förklaringar

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen.

Grundläggande begrepp för plattformsoperatör

Rapporteringsskyldig plattformsoperatör

2 § Med rapporteringsskyldig plattformsoperatör avses en plattformso-peratör som inte är en undantagen plattformsoperatör och som

1. har skatterättslig hemvist i Sverige,
2. inte har skatterättslig hemvist i någon stat eller jurisdiktion men som

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

a) har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller

b) har ett fast driftställe i Sverige och inte är en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen.

En plattformsoperatör som uppfyller kraven som avses i första stycket i både Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen är en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt denna lag om den väljer att fullgöra rapporteringskraven för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer i Sverige i stället för i en annan medlemsstat enligt rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

3 § Med rapporteringsskyldig plattformsoperatör avses även en plattformsoperatör som inte är en undantagen plattformsoperatör och som förmedlar berörd verksamhet där en eller flera rapporteringspliktiga säljare har hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller förmedlar en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen, under förutsättning att plattformsoperatören inte

1. har skatterättslig hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen,

2. är inregistrerad i en medlemsstat i Europeiska unionen,

3. har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i en medlemsstat i Europeiska unionen,

4. har ett fast driftställe i en medlemsstat i Europeiska unionen, eller

5. är en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen.

En plattformsoperatör är inte rapporteringsskyldig enligt första stycket om den registrerar sig och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Plattform

4 § Med plattform avses all programvara, däribland en webbplats, del av en webbplats eller applikationer, inklusive mobila applikationer, som gör det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare för att bedriva berörd verksamhet, direkt eller indirekt, i förhållande till andra användare. Detta omfattar även arrangemang för inkassering och betalning av ersättning med avseende på berörd verksamhet.

Med plattform avses inte programvara som utan några ytterligare åtgärder inom ramen för en berörd verksamhet endast möjliggör

1. hantering av betalningar i samband med berörd verksamhet,

2. användares listning av, eller reklam för, en berörd verksamhet, eller

3. omdirigering eller överföring av användare till en plattform.

Plattformsoperatör

5 § Med plattformsoperatör avses en enhet som ingår avtal med säljare i syfte att göra hela eller delar av plattformen tillgänglig för dessa säljare.

Undantagen plattformsoperatör

6 § Med undantagen plattformsoperatör avses en plattformsoperatör som på förhand och årligen på ett tillfredsställande sätt visar att plattformens hela företagsmodell är sådan att den inte har rapporteringspliktiga säljare.

Kvalificerad plattformoperatör utanför Europeiska unionen

7 § Med kvalificerad plattformoperatör utanför Europeiska unionen avses en plattformoperatör som endast förmedlar kvalificerad berörd verksamhet och

1. har skatterättslig hemvist i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen, eller

2. antingen

a) är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen, eller

b) har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

Kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen

8 § Med kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen avses en stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av den staten eller jurisdiktionen utanför Europeiska unionen.

Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter

9 § Med gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter avses ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen

1. som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga, i den mening som avses i avsnitt I.A.7 i bilaga V till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, och

2. vars likvärdighet med rådets direktiv (EU) 2021/514 bekräftats i en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ac.7 i rådets direktiv 2011/16/EU i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

Berörd verksamhet

10 § Med berörd verksamhet avses verksamhet som utförs mot ersättning och utgörs av

1. direkt eller indirekt uthyrning av fast egendom eller lös egendom som medför rätt att förfoga över fast egendom eller del av fast egendom,

2. en personlig tjänst,

3. försäljning av varor, eller

4. uthyrning av transportmedel.

Med berörd verksamhet avses dock inte verksamheter som utförs av en säljare i rollen som anställd hos plattformoperatören eller hos en enhet som är en närstående enhet till den.

Kvalificerad berörd verksamhet

11 § Med kvalificerad berörd verksamhet avses en berörd verksamhet som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar enligt ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter.

Ersättning

12 § Med ersättning avses ersättning i någon form som tillgodoräknas eller betalas ut till en säljare avseende den berörda verksamheten och som plattformsoperatören har kännedom om eller rimligen kan antas ha kännedom om. Ersättningen innefattar inte eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har hållit inne eller tagit ut.

Personlig tjänst

13 § Med personlig tjänst avses en tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete som

1. utförs av en eller flera fysiska personer som agerar oberoende eller på en enhets vägnar, och
2. utförs på en användares begäran efter att ha förmedlats via en plattform.

Grundläggande begrepp för säljare

Rapporteringspliktig säljare

14 § Med rapporteringspliktig säljare avses en aktiv säljare som inte är en undantagen säljare.

Säljare

15 § Med säljare avses en användare av en plattform som vid något tillfälle under den rapporteringspliktiga perioden är registrerad på plattformen och utför en berörd verksamhet.

Aktiv säljare

16 § Med aktiv säljare avses en säljare som under den rapporteringspliktiga perioden

1. tillhandahåller en berörd verksamhet, eller
2. tillgodoräknas eller får ersättning utbetald med anledning av en berörd verksamhet.

Undantagen säljare

17 § Med undantagen säljare avses en säljare

1. som är en myndighetsenhet,
2. som är en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående enhet till en sådan enhet,
3. som är en enhet för vilken plattformsoperatören har förmedlat uthyrningar av fast egendom avseende samma förtecknade egendom under den rapporteringspliktiga perioden och antalet uthyrningar uppgår till fler än 2 000, eller
4. för vilken plattformsoperatören har förmedlat försäljning av varor vid färre än 30 tillfällen och för vilken den totala ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats inte överstigit 2 000 euro, under den rapporteringspliktiga perioden.

Enhet

18 § Med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.

Förtecknad egendom

19 § Med förtecknad egendom avses alla fasta egendomsenheter som

1. är belägna på samma adress,
2. innehas av en och samma ägare, och
3. bjuds ut till uthyrning på en plattform av samma säljare.

Hemvist

20 § Med hemvist i en stat eller jurisdiktion avses att en person har skatterättslig hemvist i den staten eller jurisdiktionen i enlighet med den statens eller jurisdiktionens lagstiftning.

En rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska dock anse att en säljare har hemvist i den stat eller jurisdiktion där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan stat eller jurisdiktion än den där säljaren har sin primära adress, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören anse att säljaren har hemvist även i den stat eller jurisdiktion där skatteregistreringsnumret har utfärdats om det är en medlemsstat i Europeiska unionen.

Om säljaren har lämnat upplysningar om förekomsten av ett fast driftställe enligt 6 kap. 4 § 6 ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören anse att säljaren har hemvist även i respektive medlemsstat i Europeiska unionen som angetts av säljaren.

En rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska därutöver anse att en säljare har hemvist i var och en av de stater och jurisdiktioner som bekräftats av en sådan elektronisk identifieringstjänst som avses i 6 kap. 5 § och som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen.

Identifikationskod för finansiellt konto

21 § Med identifikationskod för finansiellt konto avses ett unikt identifieringsnummer eller motsvarande som finns tillgängligt för plattformsoperatören och som gäller det bankkonto eller annat liknande konto för betalningstjänster till vilket ersättning betalats ut eller tillgodoräknats.

Myndighetsenhet

22 § Med myndighetsenhet avses

1. en medlemsstat eller annan stat eller jurisdiktion, eller dess regering,
2. ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en medlemsstat eller i en annan stat eller jurisdiktion, och
3. en myndighet eller ett organ som helt ägs av en eller flera sådana enheter som avses i 1 och 2.

Ett subnationellt politiskt förvaltningsområde som avses i första stycket 2 omfattar delstater, provinser, län, regioner och kommuner.

Närstående enhet

23 § Med närstående enhet avses en enhet som

1. kontrollerar den andra enheten,
2. kontrolleras av den andra enheten, eller
3. står under gemensam kontroll tillsammans med den andra enheten.

Med kontroll avses i första stycket direkt eller indirekt innehav av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

Vid ett indirekt innehav ska bedömningen av om villkoren om kontroll i första och andra styckena är uppfyllda göras genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 procent av rösterna på en nivå ska anses inneha 100 procent av rösterna på den nivån.

Primär adress

24 § Med primär adress avses

1. den adress där en säljare som är en fysisk person har sin primära bostad, eller
2. den adress där en säljare som är en enhet har sitt säte.

Rapporteringspliktig period

25 § Med rapporteringspliktig period avses det kalenderår avseende vilket kontrolluppgift ska lämnas enligt 22 c kap. skatteförordningen (2011:1244).

Registreringsnummer för mervärdesskatt

26 § Med registreringsnummer för mervärdesskatt avses ett unikt nummer som identifierar en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som är registrerad för mervärdesskatt.

Skatteregistreringsnummer

27 § Med skatteregistreringsnummer avses registreringsnummer för skattebetalare utfärdat av en stat eller jurisdiktion där säljaren har hemvist, eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

Varor

28 § Med varor avses alla materiella tillgångar.

Rapporteringspliktig jurisdiktion

29 § Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag en

1. medlemsstat i Europeiska unionen, eller
2. en annan stat eller jurisdiktion med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

30 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inte något annat anges.

3 kap. Anmälningsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som har anknytning till Sverige

1 § Om en plattformsoperatör uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 § första stycket, ska plattformsoperatören snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts anmäla till Skatteverket att den uppfyller kriterierna.

En plattformsoperatör som uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 2 § första stycket i både Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts meddela Skatteverket om i vilken medlemsstat operatören valt att fullgöra rapporteringskraven. Detta ska även meddelas till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater där kriterierna är uppfyllda. Om en sådan plattformsoperatör inte har valt någon medlemsstat att fullgöra rapporteringskraven i, ska den anses vara rapporteringsskyldig i Sverige.

2 § En plattformsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 §, ska snarast men senast inom två månader från att operatören inte längre uppfyller kriterierna anmäla detta till Skatteverket.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan eller ett meddelande enligt 1 § eller en anmälan enligt 2 § ska innehålla.

4 kap. Registreringsskyldighet för vissa plattformsoperatörer som har hemvist utanför Europeiska unionen

1 § En sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket ska ansöka om registrering hos en behörig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen när den inleder sin verksamhet som plattformsoperatör.

2 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 1 § väljer att ansöka om registrering hos Skatteverket ska den lämna följande upplysningar i ansökan:

1. namn,
2. postadress,
3. elektroniska adresser, inbegripet webbplatser,
4. eventuellt skatteregistreringsnummer som har utfärdats till den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören,

5. ett intyg om var den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören, i förekommande fall, har registrerats för mervärdesskatt enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och 3 i rådets direktiv 2006/112/EG, och

6. de medlemsstater i vilka rapporteringspliktiga säljare har hemvist.

En plattformsoperatör som är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 3 § ska ansöka om registrering enligt första stycket om den inte registreras och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen.

3 § En rapporteringsskyldig plattformsoperatör som ansökt om registrering hos Skatteverket ska snarast men senast inom två månader anmäla ändringar av de uppgifter som har lämnats enligt 2 §.

En plattformsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 3 § första stycket ska snarast men senast inom två månader anmäla detta till Skatteverket.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering enligt 2 § eller en anmälan enligt 3 § ska innehålla.

5 kap. Ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet

1 § En plattformsoperatör som anser sig vara en undantagen plattformsoperatör under en viss rapporteringspliktig period kan ansöka om detta hos Skatteverket. En sådan ansökan ska göras senast före utgången av kalenderåret före den rapporteringspliktiga perioden. En enhet som blir en plattformsoperatör under den rapporteringspliktiga perioden ska i stället göra ansökan snarast men senast före den rapporteringspliktiga periodens utgång.

Plattformsoperatören ska tillsammans med ansökan ge in underlag för att visa att plattformens hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare.

En undantagen plattformsoperatör ska snarast anmäla ändringar av de uppgifter och underlag som har lämnats i ansökan.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilket underlag som ska ges in tillsammans med en ansökan enligt 1 §.

6 kap. Åtgärder för kundkännedom avseende rapporteringspliktiga säljare

Förfaranden för att identifiera rapporteringspliktiga säljare

Undantagna säljare

1 § För att fastställa om en säljare som är en enhet uppfyller villkoren för en undantagen säljare enligt 2 kap. 17 § 1 eller 2, får en rapporteringsskyldig plattformsoperatör förlita sig på allmänt tillgänglig information eller en bekräftelse från säljaren.

2 § För att fastställa om en säljare uppfyller villkoren för en undantagen säljare i 2 kap. 17 § 3 eller 4, får en rapporteringsskyldig plattformsoperatör förlita sig på de uppgifter som den har tillgång till.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 8

Inhämtande av uppgifter om säljare

3 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska inhämta följande upplysningar för varje säljare som är en fysisk person och inte en undantagen säljare:

1. förnamn och efternamn,
2. primär adress,
3. skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion, eller, om skatteregistreringsnummer saknas, födelseort för säljaren,
4. säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt, och
5. födelsedatum.

4 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska inhämta följande upplysningar för varje säljare som är en enhet och inte en undantagen säljare:

1. fullständigt officiellt namn,
2. primär adress,
3. skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion,
4. säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt,
5. organisationsnummer eller utländskt bolagsregistreringsnummer, och
6. förekomst av fast driftställe genom vilket berörd verksamhet utförs i Europeiska unionen och, när sådant finns, med uppgift om i vilka medlemsstater det finns ett sådant fast driftställe.

5 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör använder sig av en direkt bekräftelse genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvist, är operatören inte skyldig att inhämta de upplysningar som anges i 3 § 2–5 och 4 § 2–6 med avseende på den stat eller jurisdiktion som tillgängliggjort tjänsten.

6 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är inte skyldig att samla in de upplysningar som anges i 3 § 3 och 4 § 3 och 5 om den stat eller jurisdiktion där säljaren har skatterättslig hemvist inte utfärdar skatteregistreringsnummer, organisationsnummer eller motsvarande utländskt bolagsregistreringsnummer till säljaren. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är inte skyldig att samla in de upplysningar som anges i 3 § 3 och 4 § 3 om staten eller jurisdiktionen där säljaren har hemvist inte kräver att skatteregistreringsnummer som har utfärdats ska inhämtas.

Förfaranden för inhämtande av uppgifter om fast egendom som hyrs ut

7 § Om en säljare bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inhämta adressuppgifter för varje förtecknad egendom. Uppgifter ska även inhämtas om respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet, enligt nationell rätt i den stat eller jurisdiktion där den fasta egendomen är belägen, om sådant har utfärdats.

Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör har förmedlat uthyrning av fast egendom avseende samma förtecknade egendom för samma säljare som är en undantagen säljare enligt 2 kap. 17 § 3, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inhämta handlingar, uppgifter eller upplysningar som styrker att den förtecknade egendomen ägs av en och samma ägare.

Förfaranden som ska tillämpas för kontroll av uppgifter om säljare och fast egendom

8 § Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska fastställa om säljaren är rapporteringspliktig enligt 2 kap. 14 § samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 3 § 1–5 och 4 § 1–6 om säljaren och enligt 7 § om fast egendom är tillförlitliga.

Plattformsoperatören ska då använda alla upplysningar och handlingar som den har tillgång till. Den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska även använda eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs utan kostnad av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen för att kunna avgöra om ett skatteregistreringsnummer eller ett registreringsnummer för mervärdesskatt är giltigt.

Trots det som föreskrivs i andra stycket får plattformsoperatören, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då operatören blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om säljaren är rapporteringspliktig och uppgifterna som hämtats in är tillförlitliga.

9 § Om det, utifrån upplysningar som tillhandahållits av den behöriga myndigheten i en stat eller jurisdiktion i en begäran rörande en viss säljare, finns skäl att anta att någon av de uppgifter som har hämtats in enligt 3, 4 eller 7 § kan vara felaktiga, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören begära att säljaren korrigerar de upplysningar som visat sig vara felaktiga och lämnar in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa.

Tidsfrister och giltighet avseende förfaranden för kundkännedom

10 § Senast den 31 december under den rapporteringspliktiga perioden ska de förfaranden för kundkännedom som anges i 1–9 §§ fullgöras.

För säljare som redan var registrerade på plattformen det datum då en enhet blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, ska förfarandena för kundkännedom enligt 1–9 §§ dock slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra rapporteringspliktiga period.

11 § Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer får förlita sig på de förfaranden för kundkännedom som genomförts med avseende på tidigare rapporteringspliktiga perioder, under förutsättning att

1. de upplysningar om säljare som krävs enligt 3 och 4 §§ antingen har samlats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna, och

2. den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte har skäl att anta att upplysningar som har samlats in enligt 3–7 §§ är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga.

Tillämpning av förfaranden för kundkännedom endast på aktiva säljare

12 § En rapporteringsskyldig plattformsoperatör är skyldig att fullgöra förfarandena för kundkännedom enligt 1–11 §§ med avseende på samtliga aktiva säljare men får välja att fullgöra detta för samtliga säljare.

Plattformsoperatörers agerande för att kräva in uppgifter från säljare

13 § Om en säljare inte lämnar de upplysningar som krävs enligt detta kapitel efter det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören och minst 60 dagar har gått, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören

1. avsluta säljarens konto och förhindra säljaren från att återregistrera sig på plattformen, eller

2. hålla inne utbetalning av ersättning till säljaren så länge säljaren inte lämnar de begärda upplysningarna.

Dokumentationsskyldighet

14 § Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på för att genomföra åtgärderna för kundkännedom och uppfylla rapporteringskraven. Dokumentationen ska bevaras i minst sju år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023

2. Lagen tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds den 1 januari 2023.

3. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör, som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 2 §, ska snarast men senast den 30 juni 2023 göra en anmälan till eller meddela Skatteverket enligt 3 kap. 1 §.

4. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör, som vid ikraftträdandet uppfyller kriterierna enligt 2 kap. 3 § första stycket, ska snarast men senast den 30 juni 2023 göra en ansökan till Skatteverket om registrering enligt 4 kap. 1 §.

5. Trots det som föreskrivs i 5 kap. 1 § ska en plattformsoperatör som anser sig vara en undantagen plattformsoperatör för den rapporteringspliktiga period som inleds den 1 januari 2023 ansöka om att undantas från rapporteringsskyldigheten hos Skatteverket senast den 2 maj 2023.

6. Trots 6 kap. 8 § andra stycket, får en rapporteringsskyldig plattformoperatör, i fråga om säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023, förlita sig på de uppgifter som finns i operatörens elektroniskt sökbara databaser för att fastställa om säljaren är rapporteringspliktig enligt 2 kap. 14 § samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 6 kap. 3 § 1–5 och 4 § 1–6 om säljaren och enligt 6 kap. 7 § om fast egendom är tillförlitliga.

7. Trots 6 kap. 10 §, ska förfarandena för kundkännedom enligt det som anges i 6 kap. 1–9 §§ för säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 slutföras senast den 31 december under den rapporteringsskyldiga plattformoperatörens andra rapporteringspliktiga period.

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar som avses i rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3 och 4 §§),
- bestämmelser om registrering av vissa plattformsoperatörer som inte har hemvist inom Europeiska unionen (5–10 §§),
- bestämmelser om ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet (11 och 12 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (13 §),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (14 och 15 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (16 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (17 och 18 §§),
- bestämmelser om föreläggande (19 §), och
- bestämmelser om överklagande (20 §).

Definitioner och förklaringar

3 § Begreppet uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Termer och uttryck som används i denna lag har i övrigt, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i 2 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

4 § Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

Registrering av vissa plattformsoperatörer som inte har hemvist inom Europeiska unionen

5 § Skatteverket ska registrera en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som ansöker om det enligt 4 kap. 1 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om förutsättningarna för detta är uppfyllda.

6 § Skatteverket ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som har registrerats enligt 4 kap. 1 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet från det centrala registret enligt artikel 8a c.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, om

1. plattformsoperatören underrättar Skatteverket om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformsoperatör,

2. det i avsaknad av en underrättelse finns skäl att anta att plattformsoperatören har upphört med sin verksamhet,

3. plattformsoperatören inte längre utgör en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller

4. Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

7 § Skatteverket ska snarast underrätta Europeiska kommissionen om alla plattformsoperatörer som utgör en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och som inleder sin verksamhet som plattformsoperatör utan att ha registrerat sig inom Europeiska unionen.

8 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör rapporteringsskyldigheten enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) efter två påminnelser, ska Skatteverket återkalla plattformsoperatörens registrering enligt 4 kap. 1 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

Skatteverket ska också återkalla registreringen om plattformsoperatören anmält att den inte längre uppfyller villkoren enligt 4 kap. 3 § andra stycket lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

9 § När det gäller en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, får Skatteverket på nytt registrera plattformsoperatören enligt 5 § endast om operatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom Europeiska unionen och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare uppfyllts.

10 § Om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten enligt 4 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet eller har fått sin registrering återkallad ska Skatteverket vidta möjliga åtgärder för att plattformsoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige ska fullgöra sina skyldigheter.

Skatteverket ska i möjligaste mån samordna sina åtgärder med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, även samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet från att bedriva verksamhet inom Europeiska unionen.

Ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet

11 § När Skatteverket tar emot en ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet som avses i 5 kap. 1 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, ska Skatteverket besluta om plattformsoperatören ska anses vara undantagen från rapporteringsskyldighet med avseende på den aktuella rapporteringspliktiga perioden. Detta ska ske senast inom tre månader efter att en ansökan med fullständiga uppgifter och dokumentation kommit in.

Skatteverket ska återkalla beslutet om undantag från rapporteringsskyldigheten om plattformsoperatören inte längre uppfyller villkoren enligt 2 kap. 6 § lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

12 § Om en plattformsoperatör är en undantagen plattformsoperatör ska Skatteverket underrätta Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och om alla eventuella efterföljande ändringar.

Överföring av uppgifter

13 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för rapporteringspliktiga säljare som enligt kontrolluppgiften har hemvist eller har hyrt ut fast egendom i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. 8–13 §§ och 24 kap. 4 § första stycket i samma lag.

Skatteverket ska inte lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

Om en plattformsoperatör som annars skulle ha lämnat uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen har överlämnat ansvaret för rapporteringen till en annan plattformsoperatör i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket genom automatiskt utbyte av

upplysningar även överföra uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer till den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där rapporteringen ska ske. Om en plattformsoperatör som lämnar uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen åtar sig ansvaret för rapportering för en annan plattformsoperatör som annars skulle ha rapporterat uppgifter i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket även utbyta upplysningar om detta med den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där den andra plattformsoperatören annars skulle ha rapporterat. Uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer ska då överföras. Skatteverket ska utbyta uppgifter enligt detta stycke endast i den utsträckning Skatteverket har tillgång till uppgifterna.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga period som upplysningarna avser.

Samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas

14 § Om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig plattformsoperatör i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan plattformsoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

15 § Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig plattformsoperatör eller att en sådan plattformsoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

16 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

17 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

18 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 17 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre gäller.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten eller jurisdiktionen om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Föreläggande

19 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 3–5 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet att fullgöra dem eller att lämna uppgifter

som Skatteverket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överklagande

20 § Skatteverkets beslut enligt 5, 8 och 11 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.
 2. Bestämmelserna i 13 § tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Prop. 2022/23:6
Bilaga 8

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

dels att 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 17 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Med handräckning avses i denna lag

1. utbyte av upplysningar, häri inbegripet samtidiga skatteutredningar och deltagande i skatteutredning,
2. bistånd vid indrivning, häri inbegripet säkringsåtgärder, samt
3. delgivning av handlingar.

Med behörig myndighet avses i denna lag

1. Kronofogdemyndigheten, såvitt avser handräckning enligt första stycket 2 samt utbyte av upplysningar och delgivning av handlingar i ärenden om indrivning, och
2. Skatteverket i övriga fall.

Med uppgiftsincident avses i denna lag detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverförings-system avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

17 a §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton eller av land-för-land-rapporter,

¹ Senaste lydelse 2006:708.

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner,

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre gäller.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Prop. 2022/23:6
Bilaga 8

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §³

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,

2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

3. fastighetstaxering,

4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,

5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen, *och*

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, *och*

g) enligt lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

³ Senaste lydelse 2020:551.

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

9. hantering av uppgifter om sjuklönekostnad, och

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Prop. 2022/23:6
Bilaga 8

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § och 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §²

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder, *och* 12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177). 13. brottsdatalagen (2018:1177),
och
14. lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

27 kap.

1 §³

Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2021:1190.

³ Senaste lydelse 2020:569.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, rapporteringsavgift och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, rapporteringsavgift, *plattformavgift* och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 1 kap. 1 §, 3 kap. 17 §, 23 kap. 2 §, 24 kap. 4 §, 26 kap. 19 b §, 34 kap. 3 §, 38 kap. 1 §, 41 kap. 3 §, 44 kap. 3 §, 52 kap. 1 §, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5 och 7 §§ och 67 kap. 12 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya kapitel, 22 c kap. och 49 d kap., tre nya paragrafer, 23 kap. 3 c §, 52 kap. 8 e § och 66 kap. 24 b §, och närmast före 52 kap. 8 e § och 66 kap. 24 b § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

22 b kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

22 b kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
22 c kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar

23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden

23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

49 c kap. – Rapporteringsavgift

49 c kap. – Rapporteringsavgift

50 kap. – Kontrollavgift

49 d kap. – Plattformsavgift

50 kap. – Kontrollavgift

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2020:437.

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift.

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattform*avgift och kontrollavgift.

22 c kap. Kontrollavgift om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar

Innehåll

1 §

Detta kapitel syftar till att genomföra

1. rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

Bestämmelserna ges i följande ordning:

– definitioner och förklaringar (2 §),

– för vem och av vem kontrollavgift ska lämnas (3–7 §§),

– kontrollavgiftens innehåll (8–12 §§), och

– avgifter om ersättning och valuta samt avgifter, provisioner eller skatter (13 §).

Definitioner och förklaringar

2 §

Termer och uttryck som används i detta kapitel har, om inte något annat anges, samma betydelse som

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 §

Kontrolluppgift ska lämnas av sådan rapporteringsskyldig plattformsoveratör som avses i 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

4 §

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska inte lämna kontrolluppgift till Skatteverket om en annan rapporteringsskyldig plattformsoveratör lämnat samma uppgifter till Skatteverket.

5 §

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska inte lämna kontrolluppgift till Skatteverket om en annan plattformsoveratör lämnat motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i en annan medlemsstat eller kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

6 §

Kontrolluppgift ska lämnas för en person som har, eller borde ha, identifierats som rapporteringspliktig säljare enligt 2 kap. 14 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

7 §

Om uppgifter lämnats av en annan plattformsoveratör på det sätt som anges i 4 eller 5 § ska plattformsoveratören underrätta Skatteverket om vilken annan

plattformsoveratör som lämnat uppgifterna och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats.

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället senast den 31 januari kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga plattformsoveratör som lämnar underrättelsen och, vid tillämpning av första stycket, för den andra plattformsoveratören.

Kontrolluppgiftens innehåll

Uppgifter som ska lämnas om plattformsoveratörer

8 §

Varje rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att plattformsoveratören är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

9 §

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör som lämnar uppgifter åt en annan rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska i kontrolluppgiften ange nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga plattformsoveratör åt vilken uppgifter lämnas.

Uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga säljare

10 §

Varje rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska lämna

följande uppgifter om alla rapporteringspliktiga säljare:

1. identifikationskoden för finansiellt konto, om den finns tillgänglig för den rapporterings-skyldiga plattformoperatören,

2. namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket ersättning betalats ut eller tillgodo-räknats om det skiljer sig från namnet på den rapporterings-pliktiga säljaren, i den mån det finns tillgängligt för den rapporterings-skyldiga plattform-operatören, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren,

3. samtliga stater eller jurisdiktioner i vilken den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist,

4. den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodo-räknats för varje berörd verk-samhet under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet berörda verksamheter för vilka ersättningen betalats ut eller tillgodoräknats, och

5. eventuella avgifter, provi-sioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattform-operatören har hållit inne eller tagit ut under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga säljare som är enheter

11 §

Varje rapporteringsskyldig platt-formsoperatör ska lämna uppgift om förekomst av fast driftställe genom vilket berörd verksamhet utförs i Europeiska unionen när det gäller en rapporteringspliktig säljare som är en enhet och, när

sådant finns, uppgift om i vilka medlemsstater det finns ett sådant fast driftställe.

Om uppgifter som anges i första stycket inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 § lagen (2022:000) om plattformsoveratorers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet behöver de inte heller lämnas i kontrolluppgiften. I sådana fall ska den rapporterings-skyldiga plattformsoveratoren ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom en sådan identifieringstjänst som avses i samma paragraf.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga säljare som bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom

12 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas om rapporteringspliktiga säljare:

1. adress för varje förtecknad egendom, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i 6 kap. 7 § första stycket lagen (2022:000) om plattformsoveratorers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat där egendomen är belägen, om sådana uppgifter finns tillgängliga,

2. den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodoräknats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet uthyrningar som tillhandahållits med avseende på varje förtecknad egendom, och

3. när uppgifter om det finns tillgängliga,

a) det antal dagar som varje förtecknad egendom var uthyrd

under den rapporteringspliktiga perioden, och

b) varje typ av förtecknad egendom.

Prop. 2022/23:6

Bilaga 8

Uppgifter om ersättning och valuta samt avgifter, provisioner eller skatter

13 §

Upplysningar om ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats i en valuta som är fastställd av en centralbank eller motsvarande och som inte är knuten till en specifik råvara ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller tillgodoräknades i.

Om ersättningen betalades ut eller tillgodoräknades i en annan form än sådan valuta ska den rapporteras i svenska kronor, omräknad eller värderad på ett konsekvent sätt som bestäms av den rapporteringskyldiga plattformsoperatören.

Upplysningar om eventuella avgifter, provisioner eller skatter som hållits inne eller tagits ut ska rapporteras på motsvarande sätt som ersättning enligt första och andra styckena.

23 kap.

2 §⁴

Kontrollavgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a kap. samt 22 b kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrollavgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a kap., 22 b kap. och 22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrollavgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

⁴Senaste lydelse 2022:446.

förvärvats i den deklarations-
skyldiges tjänst, *och*

8. den ersättning eller förmån för
upplåtelse av en privatbostad eller
en bostad som innehas med
hyresrätt som har getts ut av den
deklarationsskyldige.

förvärvats i den deklarations-
skyldiges tjänst,

8. den ersättning eller förmån för
upplåtelse av en privatbostad eller
en bostad som innehas med
hyresrätt som har getts ut av den
deklarationsskyldige, *och*

*9. den del av värdet av den
ersättning eller förmån som har
getts ut som är ersättning för
styrelsearbete.*

Om det som har betalats ut är ett sådant engångsbelopp på grund av
personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen, ska det i
arbetsgivardeklarationen anges om engångsbelopp på grund av samma
skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket
utbetalningsår.

Om det som har betalats ut är en ersättning eller en förmån som inte ska
tas upp till beskattning men är avgiftspliktig enligt socialavgiftslagen, ska
värdet på en sådan ersättning eller förmån anges särskilt i
arbetsgivardeklarationen.

34 kap.

3 §⁷

Den som är skyldig att lämna
kontrolluppgift enligt 15–22 kap.
ska senast den 31 januari året
närmast efter det år som kontroll-
uppgiften gäller informera den som
uppgiften avser om de uppgifter
som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna
kontrolluppgift enligt 15–22 kap.
och 22 c kap. ska senast den
31 januari året närmast efter det år
som kontrolluppgiften gäller
informera den som uppgiften avser
om de uppgifter som lämnas i
kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 a och 22 b kap.
ska senast den 15 maj året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller
informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i
kontrolluppgiften.

38 kap.

1 §⁸

Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,

2. åtagande

a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,

b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om
pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är
jämförbara med en pensionsförsäkring,

c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, och

d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter,

⁷ Senaste lydelse 2015:918.

⁸ Senaste lydelse 2020:437.

3. deklARATIONER,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter, *och* 6. särskilda uppgifter,
7. periodiska sammanställningar. 7. periodiska sammanställningar,
och
8. *underrättelser enligt 22 c kap. 7 §.*

41 kap.

3 §⁹

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering,

4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,

5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,

6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, *och*

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

13. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt.

13. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt, *och*

14. *den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000) om*

plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den enhet som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag åt en rapporteringskyldig plattformsoveratör.

44 kap.

3 §¹⁰

Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift, och

2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattform*avgift eller kontrollavgift, och

49 d kap. Plattformsavgift

Försenade eller uteblivna uppgifter eller bristfällig dokumentation

1 §

*Plattform*avgift ska tas ut enligt 4 § om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga *plattform*soveratören

1. inte har lämnat föreskriven kontrolluppgift enligt 22 c kap. inom den tid som anges i 24 kap. 1 §, eller

2. inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en säljare på det sätt och inom den tid som anges i

a) 6 kap. lagen (2022:000) om *plattform*soveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller

b) 39 kap. 3 § denna lag.

¹⁰ Senaste lydelse 2020:437.

2 §

Om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte har fullgjort de skyldigheter som avses i 1 § 1 och 2 senast den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas, eller skulle ha lämnats om säljaren hade varit rapporteringspliktig, ska utöver avgift enligt 1 § plattformavgift enligt 5 § tas ut.

Under samma förutsättningar ska ytterligare en plattformavgift enligt 5 § tas ut. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, inhämta eller bevara uppgifter med anledning av en utredning om en sådan plattformavgift som anges i första stycket.

Brister av mindre betydelse och rättelse på eget initiativ

3 §

Plattformavgift får inte tas ut om skyldigheter som avses i 1 § 1 respektive 2 delvis fullgjorts inom de tidsfrister som anges i 1 respektive 2 § och

1. bristerna endast är av mindre betydelse, eller

2. den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören på eget initiativ därefter har fullgjort skyldigheterna.

Om kontrolluppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifter enligt 22 c kap. lämnas för, kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2.

4 §

Plattformsvgiften enligt 1 § är 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje säljare som inte dokumenterats på det sätt som avses i 1 § 2.

Endast en plattformsvgift enligt 1 § kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och säljare.

5 §

Plattformsvgiften enligt 2 § första stycket respektive andra stycket är 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje säljare som inte dokumenterats på det sätt som avses i 1 § 2.

Endast en plattformsvgift enligt 2 § första stycket respektive andra stycket kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och säljare.

52 kap.

1 §¹¹

I detta kapitel finns bestämmelser om beslut om

- förseningsavgift (2 §),
 - beslut om skattetillägg (3–8 a §§),
 - beslut om återkallelseavgift (8 b §),
 - beslut om dokumentationsavgift (8 c §),
 - beslut om rapporteringsavgift (8 d §),
 - beslut om plattformsvgift (8 e §),
 - beslut om kontrollavgift (9 §),
 - att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §),
- och
- att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

¹¹ Senaste lydelse 2020:437.

Beslut om plattformavgift

8 e §

Ett beslut om plattformavgift ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 c kap. skulle ha fullgjorts.

62 kap.

8 §¹²

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,

2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift,

2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformavgift* eller kontrollavgift,

3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt

4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

Mervärdesskatt enligt andra stycket 1 samt skattetillägg enligt andra stycket 2 som har beslutats med anledning av beslut om mervärdesskatt behöver inte betalas före den förfallodag som anges i 3 §.

63 kap.

1 §¹³

I detta kapitel finns bestämmelser om

– ansökan om anstånd (1 §)

– deklarationsanstånd (3 §),

– ändringsanstånd (4 §),

– anstånd för att undvika betydande skada (5 §),

– anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),

– anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift,

– anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattform-*

¹² Senaste lydelse 2020:437.

¹³ Senaste lydelse 2020:437.

- rapporteringsavgift och avgift och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
kontrollavgift (7 och 7 a §§),
– säkerhet (8–10 §§),
– anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
– anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
– anstånd vid totalförsvartjänstgöring (13 §),
– anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),
– anstånd med betalning av skatt i samband med återföring av investeraravdrag (14 a–14 c §§),
– anstånd med betalning av skatt i samband med avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt (14 d §),
– anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
– anståndsbeloppet (16–21 a §§),
– ändrade förhållanden (22–22 c §§), och
– anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

7 §¹⁴

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift, eller

2. beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget eller återkallelseavgiften.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

8 §¹⁵

Om det i de fall som avses i 4, 5, 14 eller 14 d § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,

2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,

¹⁴ Senaste lydelse 2020:437.

¹⁵ Senaste lydelse 2020:437.

3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller kontrollavgift,

4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller

5. det annars finns särskilda skäl.

3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, *plattformavgift* eller kontrollavgift,

66 kap.

5 §¹⁶

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes- skatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om,

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,

2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,

3. frågan ska prövas i sak, och

4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

7 §¹⁷

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,

2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,

3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,

4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,

5. föreläggande,

6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,

7. tvångsåtgärder,

8. återkallelseavgift,

9. dokumentationsavgift,

10. rapporteringsavgift,

11. kontrollavgift,

11. *plattformavgift*,

12. kontrollavgift,

¹⁶ Senaste lydelse 2020:437.

¹⁷ Senaste lydelse 2020:437.

12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

14. verkställighet, eller

15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

15. verkställighet, eller

16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Omrövning till nackdel av beslut om plattformsavgift

24 b §

Ett beslut om omprövning av plattformsavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 c kap. skulle ha fullgjorts.

67 kap.

12 §¹⁸

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnageskattning eller återkallelse av godkännande för tonnageskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,

10. kontrollavgift,

11. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

12. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

13. verkställighet, eller

14. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

10. plattformsavgift,

11. kontrollavgift,

12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

14. verkställighet, eller

15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

¹⁸ Senaste lydelse 2020:437.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.
2. Bestämmelserna i 26 kap. 19 b § i den nya lydelsen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2024. Övriga bestämmelser tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Prop. 2022/23:6
Bilaga 8

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lag (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

dels att 1, 7, 12–12 b, 13, 17, 20 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas åtta nya paragrafer, 17 a–17 f, 22 b och 22 c §§, och närmast före 17 b § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv 2014/107/EU, tillämpas även lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas även lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

7 §³

I denna lag avses med

behörig myndighet: den myndighet i en medlemsstat som har utsetts som sådan av medlemsstaten eller ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman som agerar på det sätt som avses i direktiv 2011/16/EU,

centralt kontaktkontor: det kontor som har utsetts som sådant och som har huvudansvaret för kontakterna med andra medlemsstater när det gäller administrativt samarbete,

kontaktorgan: varje annat kontor än det centrala kontaktkontoret som har utsetts som sådant för att direkt utbyta upplysningar enligt denna lag,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2015:919.

³ Senaste lydelse 2016:1229.

behörig tjänsteman: varje tjänsteman som har fått behörighet att direkt utbyta upplysningar enligt direktivet,

begärande myndighet: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar,

utredning: varje kontroll, utredning och annan åtgärd som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att sörja för en korrekt tillämpning av skattelagstiftningen,

utbyte av upplysningar på begäran: utbyte av upplysningar baserat på en begäran som en begärande medlemsstat lämnar till en anmodad medlemsstat avseende ett specifikt fall,

automatiskt utbyte: systematisk överföring av på förhand bestämda upplysningar, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller,

utbyte utan föregående begäran: lämnande av upplysningar till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran,

person:

– fysisk person,

– juridisk person,

– om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsliga ställning, eller

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, som omfattas av en skatt som denna lag gäller för.

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, som omfattas av en skatt som denna lag gäller för,

gemensam revision: en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna,

uppgiftsincident: en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet

eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet,

på elektronisk väg: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av uppgifter via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel,

CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning.

12 §⁴

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,
2. styrelsearvoden,
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av
 - a) andra unionsrättsakter, om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU, eller
 - b) lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
4. pensioner, *och*
5. ägande av och inkomster från fastighet, *och*
6. *royaltyer.*

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året.

12 a §⁵

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§. Detta gäller dock inte förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande avser och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden.

⁴ Senaste lydelse 2015:919.

⁵ Senaste lydelse 2016:1229.

Upplysningarna ska lämnas inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdats, ändrats eller förnyats.

Upplysningarna ska lämnas *snarast men senast* inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdats, ändrats eller förnyats.

Förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor ska vid tillämpning av denna lag anses ha utfärdats, ändrats eller förnyats när beskedet fått laga kraft.

12 b §⁶

De upplysningar som Skatteverket ska lämna enligt 12 a § är följande:

1. identiteten på personen, med undantag för fysiska personer, som fått förhandsbeskedet och när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör,

2. en sammanfattning av *innehållet i* förhandsbeskedet, 2. en sammanfattning av förhandsbeskedet,

3. datum för utfärdandet, ändringen eller förnyelsen av förhandsbeskedet,

4. i förekommande fall giltighetsperiod för förhandsbeskedet,

5. typ av förhandsbesked,

6. i förekommande fall transaktionens eller transaktionernas beloppsmässiga omfattning,

7. andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet,

8. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater, *och*

9. huruvida uppgifterna som lämnats är hämtade från ett förhandsbesked eller från en ansökan om förhandsbesked om prissättning.

8. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater,

9. huruvida uppgifterna som lämnats är hämtade från ett förhandsbesked eller från en ansökan om förhandsbesked om prissättning, *och*

10. andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten vid bedömningen av en potentiell skatterisk.

Om förhandsbeskedet avser prissättning ska upplysningar även lämnas om

1. kriterierna för att fastställa internprissättningen, och

2. metoden som använts för att fastställa internprissättningen.

Upplysningar enligt första stycket 1, 2 och 8 samt andra stycket 1 ska inte lämnas till Europeiska kommissionen.

13 §⁷

Skatteverket ska överföra upplysningar enligt 12 § till en medlems-

⁶ Senaste lydelse 2016:1229.

⁷ Senaste lydelse 2020:438. Ändringen innebär att första stycket tas bort.

stat endast om den staten har meddelat Europeiska kommissionen att den har upplysningar tillgängliga beträffande minst en av de inkomster och tillgångar som avses i 12 §.

Om en behörig myndighet i en annan medlemsstat har meddelat att den inte önskar få vissa upplysningar enligt 12 § första stycket, ska Skatteverket inte överföra sådana upplysningar till den medlemsstaten.

Skatteverket ska inte lämna upplysningar enligt 12 b § första stycket 2, 12 c § tredje stycket 2 och enligt 12 d § om uppgifter som avses i 33 b kap. 16 § första stycket 3 skatteförfarandelagen (2011:1244), om utlämnandet

1. kan leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt röjs, eller

2. skulle strida mot allmänna hänsyn.

17 §

Efter överenskommelse mellan Skatteverket och den begärande myndigheten får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, i enlighet med de villkor som Skatteverket bestämmer, närvara vid Skatteverkets kontor och vid sådana utredningar som verket utför enligt 9 §.

Skatteverket får, på begäran av en annan behörig myndighet inom Europeiska unionen, tillåta att tjänstemän som bemyndigats av den myndigheten, i enlighet med de villkor som Skatteverket bestämmer,

1. närvarar vid de kontor där Skatteverket utför sina arbetsuppgifter,

2. närvarar vid de administrativa utredningar som utförs i Sverige och

3. deltar, när så är lämpligt, via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av Skatteverket.

17 a §

Skatteverket får begära att tjänstemän som bemyndigats av verket, i enlighet med de villkor som den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten bestämmer,

1. närvarar vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter,

2. närvarar vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium och

3. deltar, när så är lämpligt, via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av den anmodade medlemsstaten.

17 b §

Om tjänstemän vid den begärande myndigheten är närvarande under administrativa utredningar eller deltar i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel, får de ställa frågor till personer och granska handlingar med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten.

Gemensamma revisioner

17 c §

Skatteverket får begära att en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater ska utföra en gemensam revision i en eller flera medlemsstater tillsammans med Skatteverket.

17 d §

Om Skatteverket tar emot en begäran om gemensam revision i en eller flera medlemsstater från en behörig myndighet i en eller flera andra medlemsstater, ska Skatteverket besvara begäran inom 60 dagar från mottagandet. Skatteverket får avslå en sådan begäran om det finns skäl för det.

17 e §

Skatteverket och den eller de övriga behöriga myndigheter som deltar i revisionen ska i förväg komma överens om på vilket sätt revisionen ska genomföras. En aktivitet vid en gemensam revision ska ske i enlighet med lagstiftningen och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteten äger rum.

Tjänstemän från en annan behörig myndighet som deltar i en revision i Sverige ska ha samma rättigheter och skyldigheter som gäller för Skatteverkets tjänstemän vid en revision som genomförs i Sverige.

Tjänstemän från Skatteverket som deltar i en revision i en eller flera andra medlemsstater ska följa gällande lagstiftning i den medlemsstat där aktiviteten äger rum. De får dock inte utöva några befogenheter som de inte har enligt svensk lagstiftning.

17 f §

Om en aktivitet vid den gemensamma revisionen äger rum i Sverige, ska Skatteverket utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i Sverige.

Skatteverket ska, i enlighet med bestämmelserna i 17 e §, tillåta att tjänstemän från en behörig myndighet i en annan medlemsstat som deltar i aktiviteter i Sverige i en gemensam revision, i enlighet med de förfaranderegler som fastställts, kan ställa frågor till personer och granska handlingar tillsammans med tjänstemännen från Skatteverket.

20 §

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom

kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen.

användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen.

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, kan sådant tillstånd endast beviljas av den myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningar, rapporter, redogörelser och andra dokument eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana ska få åberopas eller användas som bevisning.

Skatteverket får använda upplysningar som det fått från en behörig myndighet i en annan medlemsstat för ändamål som den andra behöriga myndigheten har uppgett i en förteckning och meddelat att den tillåter användning för, utan att tillåtelse enligt andra stycket behövs.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

21 §

Skatteverket ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål enligt svensk lag.

Skatteverket får till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över sådana ändamål som Skatteverket tillåter att de andra behöriga myndigheterna använder upplysningarna för.

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom tio arbetsdagar från den dag då den tog emot underrättelsen.

22 b §

Om en uppgiftsincident har inträffat i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen.

Om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att verkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs.

Skatteverket ska rapportera till Europeiska kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

22 c §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där en uppgiftsincident inträffat, genom att meddela detta skriftligen till Europeiska kommissionen och den eller de berörda medlemsstaterna.

Om en annan medlemsstat rapporterat att en uppgiftsincident har åtgärdats, får Skatteverket begära att Europeiska kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024 i fråga om 17 c–17 f §§ och i övrigt den 1 januari 2023.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för sådana ärenden om handräckning som har inletts före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 5 och 6 §§ och rubriken närmast före 6 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 1 § ska lyda ”Tillämpningsområde samt definitioner och förklaringar”,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 a och 7 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §

Med uppgiftsincident avses i denna lag detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverförings-system avses i denna lag detsamma som i 3 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

5 §²

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

² Senaste lydelse 2017:191.

enligt rådets direktiv 2014/107/EU, gäller 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 eller vid brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

enligt rådets direktiv 2014/107/EU, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelse och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

6 §

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 eller vid *uppgiftsincidenter eller andra* brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige, tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

7 §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller

andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i 6 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre gäller.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 c § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:182) automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet

Prop. 2022/23:6
Bilaga 8

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2017:182) automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet

dels att 2 och 8 §§ och rubriken närmast före 8 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 9 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Enhet, rapporteringsskyldig enhet och multinationell koncern har den innebörd som anges i 33 a kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Med uppgiftsincident avses i denna lag detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag detsamma som i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

8 §

Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

1. vid överträdelser av sekretessen enligt

a) det multilaterala avtalet den 27 januari 2016 mellan behöriga myndigheter om utbyte av land-för-land-rapporter, eller

b) ett annat avtal mellan behöriga myndigheter om utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet, eller

2. vid brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot.

2. vid *uppgiftsincidenter eller andra* brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot.

Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige, tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

9 §

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av landför-land-rapporter på skatteområdet,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i 8 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre gäller.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen, tillämpas 22 c § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1073) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2022/23:6
Bilaga 8

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 9 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2022:1073) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

9 §¹

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut,
 2. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen har ägt rum,
 3. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980),
 4. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229),
 5. arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m., om ett sådant har tilldelats, *och*
 6. arbetsplatsens adress, om betalningsmottagaren har haft endast en arbetsplats i en och samma anställning.
5. arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m., om ett sådant har tilldelats,
 6. arbetsplatsens adress, om betalningsmottagaren har haft endast en arbetsplats i en och samma anställning, *och*
 7. *den del av värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut som är ersättning för styrelsearbete.*

Om kontrolluppgiften avser en ersättning med ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen, ska det i kontrolluppgiften anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår.

Om kontrolluppgiften avser ersättning eller förmån som inte ska tas upp till beskattning men är avgiftspliktig enligt socialavgiftslagen, ska i kontrolluppgiften värdet på sådan ersättning eller förmån anges särskilt.

¹ Senaste lydelse 2022:1073.

Förslag till lag om ändring i lagen om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 41 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2021/22:256 Föreslagen lydelse

41 kap.

3 §

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering,

4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,

5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,

6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,

7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,

9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar eller lagen om tobaksskatt,

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt,
och

13. den som har ansökt om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi.

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt,

13. den som har ansökt om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi,
och

14. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 2

eller 3 § lagen (2022:000) om
plattformsoveratörens inhämtande
av vissa uppgifter på skatteområde,
och hos den enhet som åtagit sig att
genomföra de åtgärder för kund-
kännedom som anges i 6 kap.
samma lag åt en rapporterings-
skyldig plattformsoveratör.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 8

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2022-09-30

Närvarande: Justitierådet Mahmut Baran, f.d. justitierådet Mari Andersson och justitierådet Stefan Reimer

Rapportering och utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och vissa andra ändringar i EU:s direktiv om administrativt samarbete på direktskatteområdet

Enligt en lagrådsremiss den 1 september 2022 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet,
2. lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar,
3. lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
4. lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet,
5. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
6. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
7. lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
8. lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
9. lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-landrapporter på skatteområdet,
10. lag om ändring i lagen (2022:1073) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
11. lag om ändring i lagen om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Marcus Sjögren och departementssekreteraren Anders Lenfors.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Inledning

Digitaliseringen av ekonomin har gett upphov till ett ökande antal komplexa situationer där skatteförvaltningarna i olika länder inte har tillräckligt med upplysningar för att bedöma och kontrollera inkomster som genereras i deras länder från kommersiell verksamhet som bedrivs med digitala plattformar som mellanhänder. För att få till stånd att skattemyndigheterna i de deltagande länderna ska få tillgång till adekvata uppgifter har det bedrivits ett arbete med att utarbeta olika rättsliga dokument.

De förslag som läggs fram i remissen är föranledda av rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (nedan direktivet). Genom direktivet införs ett unionsrättsligt regelverk för rapporteringsskyldighet för beskattningsändamål som innebär att operatörer som driver digitala plattformar ska samla in, kontrollera och rapportera till en behörig myndighet i en medlemsstat uppgifter om alla säljare som är verksamma på och använder en viss digital plattform. Den mottagande myndigheten ska därefter utbyta informationen med behöriga myndigheter i andra medlemsstater. De förslag som läggs fram i denna lagrådsremiss syftar till att i svensk rätt införliva direktivet.

Vidare har Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) tagit fram modellregler för plattformsoperatörers rapportering med avseende på säljare i delnings- och gigekonomin som förväntas säkerställa rapportering av likvärdiga upplysningar med avseende på verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för både direktivet och modellreglerna. Inom OECD har även tagits fram en modell för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar. Europeiska kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa om de upplysningar som ska utbytas enligt ett sådant avtal är likvärdiga med de som anges i direktivet. Ingen stat eller jurisdiktion har ännu undertecknat ett avtal som grundas på modellavtalet.

Det föreslagna regelverket innehåller även bestämmelser som ska tillämpas på avtal – multilateralt eller bilateralt – som grundas på modellavtalet. Det svenska regelverket kommer alltså att vara enhetligt. Bestämmelserna föreslås införas i huvudsak i två nya lagar, lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, POL, och lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, LAUP, samt i två nya kapitel i skatteförfarandelagen, SFL.

Eftersom det ännu inte finns något avtal med en stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen föreligger det en viss osäkerhet om de föreslagna bestämmelser som ska tillämpas på dem kommer att vara de slutliga. Bestämmelserna i de delarna kan således komma att bli föremål för revideringar eller kompletteringar när ett sådant avtal finns på plats.

Lagrådsremissen är mycket komplex och teknisk. Det hade varit en fördel om det fanns en inledning med en beskrivning av och exempel på vilken typ av försäljning som omfattas och vilken sorts plattformsoperatörer som ska tillämpa de nya reglerna.

2 kap. 2 §

I paragrafen finns en definition av begreppet rapporteringsskyldig plattformsoveratör. Begreppet omfattar bara plattformsoveratörer som har anknytning till Sverige. En plattformsoveratör som inte är en undantagen plattformsoveratör enligt 6 § och som omfattas av någon av de tre uppräknade situationerna är rapporteringsskyldig i Sverige. Grundsituationen är när operatören har sin skatterättsliga hemvist i Sverige. För svenskt vidkommande har en person skatterättslig hemvist i Sverige om personen är obegränsat skattskyldig (jfr författningskommentaren till 20 § i detta kapitel).

Om plattformsoveratören inte har skatterättslig hemvist i någon stat eller jurisdiktion är den rapporteringsskyldig i Sverige om den omfattas av någon av de två sekundära situationerna. Den föreslagna regleringen i den delen skiljer sig från motsvarande bakomliggande bestämmelse i direktivet (avsnitt I.A.4 a i bilaga V till direktivet). I direktivbestämmelsen finns en tredje sekundärsituation som är kopplad till operatörens registrering i enlighet med en medlemsstats lagstiftning.

Med att en plattformsoveratör är registrerad i en medlemsstat torde avses att enheten är skapad där genom registrering i enlighet med den aktuella medlemsstatens nationella associationsrättsliga regler (jfr kommentaren till 3 § i detta kapitel). Svenska aktieföretag och svenska ekonomiska föreningar får först i och med registreringen rättskapacitet [se 2 kap. 25 § aktieföretagslagen (2005:551) och 2 kap. 4 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar] och är följaktligen skapade genom registrering. Av 6 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, följer att en juridisk person är obegränsat skattskyldig om den bl.a. på grund av sin registrering är att anse som en svensk juridisk person. Ett svenskt aktieföretag eller en ekonomisk förening får alltså skatterättslig hemvist i Sverige på grund av registreringen här. Det finns därför inget behov av att genomföra direktivets tredje sekundärsituation (registrering) såvitt gäller dem.

Det finns emellertid svenska juridiska personer som skapas genom registrering men som inte är skattesubjekt. De kan därmed inte vara obegränsat skattskyldiga och följaktligen inte heller få skatterättslig hemvist i Sverige. Av 1 kap. 1 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag följer att för att ett handelsbolag eller ett kommanditbolag ska föreligga ska bolaget ha registrerats som sådant i handelsregistret. Ett sådant bolag blir alltså en juridisk person i och med dess registrering. Ett svenskt handelsbolag eller kommanditbolag är inte ett skattesubjekt (5 kap. 1 § IL). Ett sådant bolag kan därmed inte vara obegränsat skattskyldigt i Sverige och kan följaktligen inte heller ha sin skatterättsliga hemvist här.

Det sagda innebär att ett svenskt handelsbolag eller kommanditbolag som inte är rapporteringsskyldigt enligt de två sekundärsituationerna i punkten 2 i den nu aktuella paragrafen faller utanför paragrafens tillämpnings-

område. Det kommer alltså inte att räknas som en rapporteringsskyldig plattformoperatör i Sverige för det fall det inte träffas av någon av de två övriga sekundärsituationerna. Till detta kommer att ett svenskt handelsbolag som uppfyller kraven enligt någon av de övriga sekundärsituationerna i en annan medlemsstat, t.ex. genom ett fast driftställe i en annan medlemsstat, inte kan välja att fullgöra rapporteringsskyldigheten i Sverige med stöd av bestämmelsen i andra stycket i denna paragraf.

Mot bakgrund av detta förordar Lagrådet att paragrafens första stycke kompletteras med en bestämmelse om registrering som motsvarar bestämmelsen i direktivet (avsnitt I.4.a i bilaga V), dvs. att registrering i Sverige i enlighet med svensk associationsrättslig lagstiftning ska medföra att en plattformoperatör blir rapporteringsskyldig här. Första stycket bör därför ges följande lydelse.

Med rapporteringsskyldig plattformoperatör avses en plattformoperatör som inte är en undantagen plattformoperatör och som

1. har skatterättslig hemvist i Sverige,
2. inte har skatterättslig hemvist i någon stat eller jurisdiktion men som
 - a) är registrerad i Sverige,
 - b) har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller
 - c) har ett fast driftställe i Sverige och inte är en kvalificerad plattformoperatör utanför Europeiska unionen.

Uttrycket skatterättslig hemvist är centralt vid tillämpningen av paragrafen. Det är därför lämpligt att det framgår av författningskommentaren att det definieras i 20 § i detta kapitel. Vidare föreslår Lagrådet att ordet ”kraven” i andra stycket ersätts med ”kriterierna”.

2 kap. 7 §

I paragrafen definieras uttrycket kvalificerad plattformoperatör utanför EU. I paragrafens ingress har lagtexten fått en felaktig utformning, där står:

Med kvalificerad plattformoperatör utanför Europeiska unionen avses en plattformoperatör som endast förmedlar kvalificerad berörd verksamhet och

Som lagtexten är utformad omfattas de plattformoperatörer vars verksamhet endast består av ”kvalificerad berörd verksamhet” (se 2 kap. 11 §). Av kommentaren framgår dock att det som avses är att all ”berörd verksamhet” som operatören förmedlar ska vara *kvalificerad* (se 2 kap. 10 §). Däremot får operatören förmedla verksamhet som inte är berörd

verksamhet; som exempel nämns gräsrotsfinansiering. Syftet kommer bättre till uttryck om paragrafens ingress utformas t.ex. enligt följande.

En plattformoperatör är en kvalificerad plattformoperatör utanför Europeiska unionen om plattformoperatörens berörda verksamhet som förmedlas består endast av kvalificerad berörd verksamhet och plattformoperatören

2 kap. 9 §

I paragrafen definieras uttrycket ”gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter”. För att ett sådant avtal ska anses föreligga måste de i paragrafen angivna två kraven – uppräknade i punkterna 1 och 2 – vara uppfyllda. Innebörden av punkt 1 är att det ska vara ett avtal som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga med dem som anges i avsnittet III.B i bilaga V till direktivet. I punkten hänvisas emellertid inte till denna bestämmelse i direktivet utan till avsnitt I.A.7 i samma bilaga, dvs. till den direktivbestämmelse som nu aktuell paragraf genomför. Tillämparen måste alltså läsa avsnitt I.A.7 först och därefter avsnitt III.B i bilagan för att få klart för sig vad som avses med likvärdiga upplysningar.

Enligt Lagrådets mening förenklas lagtexten om hänvisningen sker direkt till den relevanta direktivtexten och utformas exempelvis enligt följande.

Med gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter avses ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen

1. som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga med dem som anges i avsnitt III.B i bilaga V till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, och

2 kap. 10 §

I paragrafen definieras berörd verksamhet. Med berörd verksamhet avses enligt lagförslaget i remissen verksamhet som utförs mot ersättning och utgörs av bland annat direkt eller indirekt uthyrning av fast egendom eller lös egendom som medför rätt att föfoga över fast egendom eller del av fast egendom. Tillägget gällande lös egendom med förfoganderätt över fast egendom har tillkommit för att säkerställa att uthyrning av bostadsrättslägenheter och hyreslägenheter ska innefattas, eftersom bostadsrätt och hyresrätt enligt svensk civilrätt anses som lös egendom.

I direktivet anges i den engelska versionen att det ska röra sig om ”the rental of immovable property”, som i den svenska versionen översatts till uthyrning av fast egendom. Inom mervärdesskatteområdet används samma begrepp och har också där sitt ursprung i unionsrätten.

I unionsrättsligt och skatterättsligt hänseende vad gäller mervärdesskatt innefattas uthyrning av bostadsrättslägenheter och hyreslägenheter direkt

av uttrycket ”uthyrning av fast egendom”, eftersom de bakomliggande ägarförhållandena inte tillmäts någon betydelse. Det avgörande är i stället att det rör sig om uthyrning av egendom som det är möjligt att äga eller besitta. Det är inte nödvändigt att äganderätten eller besittningsrätten faktiskt innehas av någon. Bedömningen görs oberoende av den civilrättsliga regleringen i medlemsländerna (jfr bl.a. artikel 13b i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt samt avgörandet C-313/00 Maierhofen och HFD 2018 ref. 63).

Det finns ingen anledning att bedöma uthyrning av fast egendom på annat sätt inom ramen för det nu aktuella direktivet än vad som gäller på mervärdesskatteområdet.

Lagrådet förordar därför att lagtexten i 2 kap. 10 § 1 POL i stället endast upptar uthyrning av fast egendom, varigenom också uppnås en bättre överensstämmelse med direktivets ordalydelse. Paragrafens första stycke får då följande lydelse.

Med berörd verksamhet avses verksamhet som utförs mot ersättning och utgörs av

1. uthyrning av fast egendom,
2. en personlig tjänst,
3. försäljning av varor, eller
4. uthyrning av transportmedel.

2 kap. 12 §

I paragrafen finns definitionen av ersättning. Med ersättning avses ersättning i någon form som tillgodoräknas eller betalas ut till en säljare avseende den berörda verksamheten och som plattformoperatören har kännedom om eller rimligen kan antas ha kännedom om. Paragrafen genomför avsnitt I.A.10 i bilaga V till direktivet.

Av direktivets definition av begreppet ersättning kan utläsas att plattformoperatören ska ha kännedom om eller rimligen kunna antas ha kännedom om beloppets storlek (jfr 10 §, definitionen av uttrycket berörd verksamhet, och författningskommentaren till den i denna lagrådsremiss). I den nu föreslagna paragrafen nämns däremot inte ordet ”belopp” utan det framstår som att det är tillräckligt att operatören har kännedom eller rimligen kan antas ha kännedom om att ersättning i någon form tillgodoräknas eller betalas ut.

Eftersom den vanliga situationen i samband med kommersiella transaktioner är att ersättning i någon form betalas kan avsaknaden av ordet ”belopp” medföra att lagens tillämpningsområde utvidgas till att

omfatta fler transaktioner än de som är avsedda. Det skulle alltså innebära att även situationer där säljare och köpare direkt kontaktar varandra och betalning sker utan inblandning av plattformen kan komma att omfattas av uttrycket berörd verksamhet.

Lagrådet förordar att definitionen av ersättning i paragrafens första mening utformas i linje med direktivtexten och ges exempelvis följande lydelse.

Med ersättning avses ersättning i någon form som tillgodoräknas eller betalas ut till en säljare avseende den berörda verksamheten, och vars belopp plattformsoperatören känner till eller rimligen kan förväntas känna till.

I författningskommentaren till 10 § finns en utförlig beskrivning av vad som avses med uttrycket ersättning. Det lämpar sig bättre att den beskrivningen placeras i författningskommentaren till denna paragraf.

2 kap. 18 §

Paragrafen definierar uttrycket enhet. Med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion. Uttrycket ”juridisk konstruktion” exemplifieras med bl.a. ”en delägarbeskattad juridisk person”. Den bakomliggande bestämmelsen finns i avsnitt I.C.1 första meningen i bilaga V till direktivet. Även i den svenska versionen av direktivets definition exemplifieras motsvarande uttryck med samma begrepp, dvs. ”en delägarbeskattad juridisk person”, dock med angivande av ”partnership” inom parentes. I de engelska och danska versionerna av direktivet används däremot bara ”partnership” respektive ”partnerskap”.

Avsikten med att använda uttrycket ”delägarbeskattad juridisk person” synes vara att inbegripa sammanslutningar som i vissa rättsordningar benämns ”partnership”. De är normalt inte juridiska personer utan utgör avtalsrättsliga konstruktioner. Den närmaste motsvarigheten i svensk rätt till en sådan avtalsrättslig konstruktion är ett enkelt bolag.

Till detta kommer att uttrycket ”delägarbeskattad juridisk person” används i inkomstkattelagen för att beteckna en utländsk juridisk person som motsvarar ett svenskt handelsbolag, dvs. en utländsk juridisk person vars inkomster beskattas hos delägare i den utländska stat där personen hör hemma (se 5 kap. 2 a § IL). Varken ett svenskt handelsbolag eller en utländsk motsvarighet, som i inkomstkattelagen betecknas som ”delägarbeskattad juridisk person”, utgör juridiska konstruktioner utan de är juridiska personer. De omfattas alltså av den nu aktuella bestämmelsens första led, dvs. uttrycket juridisk person.

Mot den nu angivna bakgrunden anser Lagrådet att uttrycket ”delägarbeskattad juridisk person” inte lämpar sig som exempel på vad som utgör en ”annan juridisk konstruktion”. Lagrådet förordar att bestämmelsen ges en lydelse som bättre avspeglar innebörden av den bakomliggande direktivbestämmelsen. Den kan exempelvis ges följande lydelse.

Med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, ett partnerskap, en trust eller en stiftelse.

Prop. 2022/23:6
Bilaga 9

2 kap. 19 §

I paragrafen finns definitionen av begreppet förtecknad egendom. Med förtecknad egendom avses alla fasta egendomsenheter som är belägna på samma adress, innehas av en och samma ägare och bjuds ut till uthyrning på en plattform av samma säljare. Samtliga tre villkor ska vara uppfyllda för att ett visst antal fasta egendomsenheter ska anses utgöra en förtecknad egendom. Det är lämpligt att det framgår av författningskommentaren att ägaren och säljaren inte behöver vara en och samma fysiska person eller enhet (jfr författningskommentaren till 6 kap. 7 §).

2 kap. 20 §

I paragrafens första stycket, som saknar motsvarighet i direktivet, definieras uttrycket hemvist. Där anges att med hemvist i en stat eller jurisdiktion avses att en person har skatterättslig hemvist i den staten eller jurisdiktionen i enlighet med den statens eller jurisdiktionens lagstiftning. Det handlar alltså om en generell definition som omfattar både säljare och plattformoperatörer.

I paragrafens andra – fjärde stycke finns bestämmelser som reglerar hur en säljares skatterättsliga hemvist ska fastställas. Dessa stycken genomför avsnitt II.D och avsnitt II.B.3 i bilaga V till direktivet.

Hur en säljares skatterättsliga hemvist ska fastställas av en plattformoperatör har, enligt Lagrådets mening, uttömmande reglerats i de nyssnämnda bestämmelserna i direktivet. Tanken synes inte vara att en plattformoperatör ska göra någon djupgående utredning för att fastställa en säljares hemvist. Det ska i stället ske genom ett summariskt förfarande som anvisas i de ovannämnda direktivbestämmelserna.

Mot bakgrund av det sagda anser Lagrådet att tillämpningsområdet för bestämmelsen i första stycket inte ska utsträckas till att omfatta säljare.

Direktivet innehåller inte någon definition av skatterättslig hemvist för plattformoperatörer. Det förhållandet att en plattformoperatör kan uppfylla kraven för att vara rapporteringsskyldig i fler än en stat eller jurisdiktion talar för att uttrycket inte ska ges en unionsrättslig innebörd (se 2 § andra stycket och avsnitt III.A.2 i bilaga V till direktivet). Till detta kommer att inkomstbeskattningen inte är harmoniserad inom den Europeiska unionen.

Det anförda torde innebära att en plattformoperatörs skatterättsliga hemvist ska fastställas i enlighet med respektive stats eller jurisdiktions lagstiftning. Genom den föreslagna definitionen av uttrycket hemvist blir det därför tydligare med vad som avses med skatterättslig hemvist för en plattformoperatör vid tillämpningen av lagen.

Lagrådet förordar således att tillämpningsområdet för definitionen av skatterättsliga hemvist i paragrafens första stycke begränsas till plattformsoperatörer. Paragrafens första och andra stycken bör då ges följande lydelse.

En plattformsoperatör ska anses ha hemvist i en stat eller jurisdiktion där den har skatterättslig hemvist i enlighet med den statens eller jurisdiktionens lagstiftning.

En rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska anse att en säljare har hemvist i den stat eller jurisdiktion där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan stat eller jurisdiktion än den där säljaren har sin primära adress, ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören anse att säljaren har hemvist även i den stat eller jurisdiktion där skatteregistreringsnumret har utfärdats om det är en medlemsstat i Europeiska unionen.

2 kap. 22 §

I författningskommentaren anges att med myndighetsenhet avses exempelvis inte aktiebolag som ägs av stat eller kommun. Vid föredragningen har det bekräftats att med en myndighetsenhet ska avses ett sådant bolag som till fullo ägs av en stat eller en kommun. Kommentaren bör därför justeras i enlighet med detta.

2 kap. 29 §

I paragrafen anges vad som avses med rapporteringspliktig jurisdiktion. Det finns inte någon motsvarande definition i direktivet. Uttrycket används inte i den nu aktuella lagen. Det förekommer endast i 13 § LAUP. Lagrådet förordar att uttrycket definieras i den lagen.

2 kap. 30 §

I paragrafen föreskrivs att termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i inkomstskattelagen, om inte något annat anges. Det är relativt vanligt med en sådan föreskrift i olika författningar på skatteområdet och många gånger kan det vara en lämplig metod. Flera av de termer och uttryck som används i den nu föreslagna lagen finns definierade i inkomstskattelagen. Om termerna och uttrycken ska användas på samma sätt och ha samma innebörd är en hänvisning lämplig, men om det finns sådana som har en annan innebörd än i inkomstskattelagen krävs det att detta anges i den andra lagen. Någon genomgång av om innebörden av uttrycken i fråga överensstämmer med deras innebörd i inkomstskattelagen har inte gjorts, men redan vid en snabb översikt kan det konstateras att det finns skillnader, t.ex. så har ju juridisk person en speciell innebörd i inkomstskattelagen genom att handelsbolag inte omfattas av uttrycket medan värdepappersfonder gör det. Ett annat exempel som tydligt visar att en hänvisning till inkomstskattelagen är olämplig är uttrycket fast egendom. Se vidare ovan i 2 kap. 10 § om vad som där sägs beträffande det sistnämnda uttrycket.

Till det sagda kommer att de uttryck som används i POL är unionsrättsliga uttryck om det inte av sammanhanget framgår något annat. De ska alltså ges den innebörd som följer av unionsrätten. Det lämpar sig därför inte att de uttryck som inte är definierade i det nu aktuella kapitlet generellt ska ges den innebörd som de har i inkomstskattelagen.

Att notera är vidare att det i 3 § LAUP liksom i 22 c kap. 2 § SFL har tagits in en bestämmelse som säger att termer och uttryck som används i den lagen/kapitlet har, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i 2 kap POL. Om bestämmelsen behålls här i 30 § kommer bestämmelsen om hänvisningen till inkomstskattelagen att gälla också vid tillämpningen av den lagen/det kapitlet.

Mot bakgrund av det sagda föreslår Lagrådet att 30 § ska strykas.

3 kap. 1 §

I paragrafens andra stycke första mening anges att en plattformoperatör som på grund av anknytning uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldig i mer än en medlemsstat i EU snarast men senast inom två månader efter att kriterierna uppfyllts ska meddela Skatteverket om i vilken medlemsstat operatören valt att rapportera. Enligt andra meningen ska detta även meddelas till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater där kriterierna är uppfyllda. Lagtexten blir tydligare om andra meningen ges följande lydelse.

Plattformoperatören ska även meddela de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater där kriterierna är uppfyllda.

3 kap. 3 §

I paragrafen har det tagits in ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation som en plattformoperatör ska ge in till Skatteverket för att styrka kriterier som har tagits in i 3 kap. 1 och 2 §§. Kapitlet handlar om anmälningsskyldighet för rapporteringspliktiga plattformoperatörer som har anknytning till Sverige. Av nyssnämnda paragrafer framgår att plattformoperatören ska

- anmäla att den uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringspliktig plattformoperatör som har anknytning till Sverige (1 § första stycket),
- meddela i vilken medlemsstat i Europeiska unionen operatören valt att fullgöra sin rapporteringsskyldighet om operatören uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringspliktig plattformoperatör i både Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen (1 § andra stycket), och
- anmäla att den inte längre uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör (2 §).

Föreskrifter om skatt ska enligt 8 kap 2 § första stycket 2 regeringsformen meddelas genom lag. Enligt 8 kap. 3 § får riksdagen inte bemyndiga regeringen att meddela föreskrifter om skatt och dit räknas också grund-

läggande föreskrifter om skatteförfarandet. Däremot har regeringen möjlighet att med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om verkställighet av en lag. Med verkställighetsföreskrifter avses dels föreskrifter av rent administrativ karaktär, dels föreskrifter som kompletterar en lag i materiellt hänseende men inte tillför något väsentligt nytt. Verkställighetsföreskrifter får inte upplevas som ett nytt åliggande för enskilda eller som ett tidigare inte föreliggande ingrepp i enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden.

I allmänmotiveringen anges bl.a. följande. Syftet med bestämmelsen är främst att ge möjlighet att meddela tillämpningsföreskrifter av rent administrativ karaktär men även i viss mån att i ett materiellt hänseende ”fylla ut” lagen eftersom lagbestämmelsen annars skulle komma att bli så detaljerad att regleringen inte tillförs något väsentligt nytt genom den föreskrift som kan komma att beslutas. I föreskriftens form torde det dock inte komma att beslutas om något som kan upplevas som en ny skyldighet för enskilda eller om något som kan betraktas som ett nytt ingrepp i enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden (jfr prop. 1973:90 s. 211).

Lagrådet tolkar dessa uttalanden så att det är fråga om verkställighetsföreskrifter som kan meddelas av regeringen eller en myndighet. Men i så fall ska bestämmelsen inte utformas som ett bemyndigande utan som en erinran om att ”Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om...”.

4 kap. 4 §

Liksom i 3 kap. 3 § har det här tagits in en bestämmelse med ett bemyndigande att meddela föreskrifter om uppgifter och dokumentation som ska ges in till Skatteverket. Se vad som anförts ovan angående 3 kap. 3 §.

I detta kapitel finns bestämmelser om registreringskyldighet för vissa plattformsoperatörer som har hemvist utanför EU och om avregistrering. I 2 § finns bestämmelser om vilka upplysningar som ska lämnas i en ansökan om registrering. Bestämmelsen här i 4 § handlar om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering och en anmälan om avregistrering ska innehålla.

Här kan man måhända uppfatta det som att riksdagen i 2 § lagstiftar på området för regeringens restkompetens. I så fall kan riksdagen genom en upplysningsbestämmelse tydliggöra vilka föreskrifter regeringen trots lagregleringen kan meddela. Men också i denna situation ska bemyndigandet utformas som en upplysningsbestämmelse om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen kan meddela ytterligare föreskrifter.

Liksom i 3 kap. 3 § och 4 kap. 4 § har det här i 2 § tagits in en bestämmelse med ett bemyndigande att meddela ytterligare föreskrifter om uppgifter och dokumentation som ska ges in till Skatteverket. Detta kapitel reglerar ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet. Lagrådet hänvisar här till de synpunkter som lämnats under 3 kap. 3 § och 4 kap. 4 §.

6 kap. 8 §

Paragrafen genomför avsnitt II.C.1 i bilaga V till direktivet. I första stycket anges att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören ska fastställa om säljaren är rapporteringspliktig enligt 2 kap. 14 § samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 3 § 1–5 och 4 § 1–6 om säljaren och enligt 7 § om fast egendom är tillförlitliga. I motsvarande bestämmelse i direktivet är kravet, såvitt gäller upplysningar som omfattas av 4 §, begränsat till motsvarigheterna till punkterna 1–5 i den nu föreslagna bestämmelsen. Det krävs alltså inte att operatören ska fastställa om inhämtade uppgifter beträffande förekomst av fast driftställe m.m. är tillförlitliga. Bestämmelsen i stycket bör justeras så att den inte är mer långtgående än vad som följer av direktivet.

Av direktivbestämmelsen i avsnitt II.C.1 i bilaga V framgår vidare att det ska fastställas om upplysningar som har samlats in enligt punkt A i samma avsnitt i bilagan till direktivet (dvs. upplysningar för att bedöma om säljaren är undantagen) är tillförlitliga. Bestämmelsen i det nu aktuella stycket bör innehålla en hänvisning till 6 kap. 1–2 §§, dvs. i detta kapitel, vilka genomför direktivbestämmelserna i den nyssnämnda punkten A.

Eftersom samtliga åtgärder som ska vidtas enligt det nu aktuella kapitlet går ut på att fastställa om en säljare är en rapporteringspliktig sådan eller ej finns det inget behov av att i det nu aktuella stycket anges att det ska ske en fastställelse i den delen. Orden ”om säljaren är rapporteringspliktig enligt 2 kap. 14 §” bör strykas.

Lagrådet föreslår följande lydelse av första stycket av paragrafen.

Den rapporteringsskyldiga plattformoperatören ska fastställa om de uppgifter som ligger till grund för bedömningen enligt 1 och 2 §§ av om säljaren är undantagen samt om de uppgifter som har hämtats in enligt 3 § och 4 § 1–5 om säljaren och enligt 7 § om fast egendom är tillförlitliga.

I författningskommentaren bör anges att bestämmelsen i tredje stycket genomför avsnitt II.C.2 i bilaga V till direktivet.

6 kap. 9 och 11 §§

I 6 kap. 9 och 11 §§ föreskrivs att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören, om det finns ”skäl att anta” att inhämtade uppgifter från en säljare kan vara felaktiga, ska begära korrigeringar av dessa och också

begära att säljaren ska lämna in styrkande handlingar, uppgifter och upplysningar från en oberoende källa (9 § andra stycket) respektive får förlita sig på riktigheten av de insamlade uppgifterna (11 § andra stycket). Lokutionen ”skäl att anta” är dock inte betydelsemässigt jämförbar med formuleringen ”anledning att känna till” som anges i direktivet (se avsnitt II.C.3 och F.3 i bilaga V).

Lagrådet föreslår att paragraferna utformas i överensstämmelse med direktivet genom att ”skäl att anta” byts ut mot ”anledning att känna till”.

6 kap. 12 §

I paragrafen anges att en rapporteringsskyldig plattformoperatör är skyldig att fullgöra förfarandena för kundkännedom enligt 1–11 §§ med avseende på samtliga aktiva säljare men får välja att fullgöra detta för samtliga säljare. Det innebär att en plattformoperatör, som väljer det alternativa förfarandet, även måste fullgöra förfarandena för kundkännedom med avseende på samtliga ”passiva säljare”. Operatören kan alltså inte välja att begränsa inhämtandet av uppgifter till vissa av dem. I motsvarande direktivbestämmelse i avsnitt II.G i bilaga V till direktivet anges att en rapporteringsskyldig plattformoperatör får välja att fullgöra förfarandena för kundkännedom ”endast med avseende på Aktiva säljare”. I övrigt är det alltså fritt för operatören att agera. Det innebär att operatören får begränsa förfarandena för kundkännedom till vissa av de passiva säljarna. Lagrådet kan inte heller finna några sakliga skäl som talar för att förfarandet, förutom för de aktiva säljarna, även måste omfatta samtliga passiva säljare för det fall operatören skulle välja att inhämta uppgifter rörande sådana säljare. Lagrådet föreslår att paragrafen ges följande lydelse.

En rapporteringsskyldig plattformoperatör är skyldig att fullgöra förfarandet för kundkännedom enligt 1–11 §§ med avseende på samtliga aktiva säljare men får välja att fullgöra detta även för andra säljare.

6 kap. 13 §

I paragrafen regleras vilka åtgärder som plattformoperatören får vidta för att få in uppgifter från säljaren, när denne inte lämnar de uppgifter som krävs enligt lagen. I andra stycket anges att plattformoperatören får hålla inne utbetalning av ersättning till säljaren så länge säljaren inte lämnar de begärda upplysningarna.

En rätt att hålla inne utbetalning av ersättning till säljaren innebär att plattformoperatören som tredje man går in i ett utomstående avtalsförhållande mellan säljaren och köparen och i realiteten får en form av retentionsrätt/säkerhet för fullgörande av uppgiftsskyldigheten gentemot plattformoperatören. Ett sådant förfaringsätt inger vissa betänkligheter även om det eventuellt kan ses som ett utflöde av en offentligrättslig reglering av plattformoperatörens skyldigheter gentemot det allmänna.

I remissen argumenteras för att rätten att hålla inne betalningen av ersättningen utgör ett lagstadgat krav som har företräde framför den civilrättsliga regleringen (s. 124). Samtidigt kan inte bortses från att det innebär ett inträde i någon annans avtalsförhållande med de svåröverblickbara konsekvenser det kan ge upphov till.

Direktivtexten ger uttryckligen denna möjlighet (se avsnitt IV.A.2 i bilaga V), men ger en valmöjlighet mellan denna åtgärd och ett avslutande av säljarens konto på plattformen. Det är dock oklart om denna valmöjlighet riktar sig till medlemsstaten eller till plattformsoperatören.

För det fall valmöjligheten ges till medlemsstaten bör, enligt Lagrådets mening, det i den fortsatta beredningen övervägas om inte den sistnämnda åtgärden att avsluta kontot och hindra återregistrering är fullt tillräcklig för att uppnå syftet med regleringen.

För det fall valmöjligheten ges till plattformsoperatören måste, i vart fall, i en kommande proposition närmare utvecklas vad en plattformsoperatör får göra och om det behövs ytterligare lagstöd när det gäller påtryckningsmedlet innehållande av ersättning. I det sammanhanget måste frågor om hur länge ersättningen ska kunna hållas inne, vad som gäller beträffande ränta och om ersättningen ska betalas ut när kontot avslutas, behandlas och analyseras. En annan fråga som måste övervägas är om det ska krävas att plattformsoperatören i sitt avtal med en säljare som ansluts till plattformen i avtalsvillkoren reglerar frågan om innehållande av ersättning.

Övergångsbestämmelser

Lagrådets förslag beträffande 6 kap. 8 §, om det följs, föranleder motsvarande justeringar i punkten 6.

Förslaget till lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

1 §

Enligt Lagrådets mening blir lagtexten enklare om den delas in i punkter och ges följande lydelse.

Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster erhållna genom digitala plattformar som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och
2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

I paragraferna finns definitioner av begrepp och förklaringar av hur termer och uttryck används i lagen. Lagrådet föreslår att förklaringarna av vad som avses med uppgiftsincident och OECD:s dataöverföringssystem placeras i en gemensam paragraf, 3 §, och att det som därefter återstår att förklara – att termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse som anges i 2 kap. POL – tas in i en egen paragraf, 4 §.

Att termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse som i POL innebär att termer och uttryck – som inte är definierade i POL – får samma betydelse som i inkomstskattelagen, se 2 kap. 30 § POL. Lagrådet hänvisar till vad som anförts angående denna paragraf. Vidare kan definitionen av uttrycket rapporteringspliktig jurisdiktion lämpligen placeras i 3 § (se Lagrådets förslag angående 2 kap. 29 § POL).

Beträffande 4 § förordar Lagrådet att det övervägs under det fortsatta lagstiftningsarbetet om hänvisningen till POL ska avse hela lagen eller enbart 2 kap.

Paragraferna får, om Lagrådets förslag beträffande dessa paragrafer och 2 kap. 29 § POL följs, följande lydelse.

3 § Begreppet uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag en

1. medlemsstat i Europeiska unionen, eller

2. en annan stat eller jurisdiktion med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

4 § Termer och uttryck som används i denna lag har i övrigt, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i 2 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

6 §

I paragrafen anges att Skatteverket under vissa förutsättningar ska begära att Europeiska kommissionen stryker en rapporteringsskyldig plattforms-

operatör som har registrerats enligt 4 kap. 1 § POL från det centrala registret. I den paragraf i POL som hänvisas till finns bestämmelser om att en operatör som uppfyller kraven där ska ansöka om registrering. Bestämmelser om själva registreringen av plattformsoperatörer som är i fråga finns i 5 § i denna lag. I den nu aktuella bestämmelsen bör därför i stället hänvisas till den sistnämnda paragrafen.

I paragrafens ingress och punkterna 1–3 används uttrycket rapporteringsskyldig plattformsoperatör respektive plattformsoperatör. Bestämmelserna förutsätter emellertid att den enhet som avses där inte längre är en rapporteringsskyldig plattformsoperatör. Lagrådet förordar att uttrycken rapporteringspliktig plattformsoperatör respektive plattformsoperatör ersätts med enhet.

Bestämmelsen får, om Lagrådets förslag följs, följande lydelse.

Skatteverket ska begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet som har registrerats enligt 5 § från det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, om

1. enheten underrättar Skatteverket om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformsoperatör,
2. det i avsaknad av en underrättelse finns skäl att anta att enheten har upphört med sin verksamhet,
3. enheten inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller
4. Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

8 §

Lagrrådet förordar att hänvisningen till 4 kap. 1 § POL ersätts med en hänvisning till 5 § i detta lagförslag och ordet plattformsoperatören i tredje stycket ersätts med ordet enheten, se Lagrådets förslag beträffande 6 §.

10 §

I andra stycket anges att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna sina åtgärder med andra medlemsstater. Skatteverket ska också som en sista åtgärd, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, samordna åtgärder för att hindra en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § POL från att bedriva verksamhet inom Europeiska unionen.

En sådan åtgärd kan i praktiken innebära ett näringsförbud för plattformsoperatören och kan också innebära nedstängning av hemsidor och avstängning av allmänt tillgängliga appar för förmedling av tjänster eller varor. Det framstår som en mycket långtgående åtgärd och väcker dessutom frågor om den innebär en inskränkning i yttrandefriheten som kan vara svårförenlig med den svenska tryck- och yttrandefrihetsregleringen. Det krävs därför tungt vägande skäl för att sådana åtgärder ska kunna tillgripas.

Det framstår som tveksamt om sådana långtgående åtgärder är proportionella i syfte att få plattformsoperatörer att fullgöra sin rapporteringsskyldighet till Skatteverket. Under alla förhållanden är resonemanget för knapphändigt för att det ska kunna bedömas om så är fallet.

Visserligen ska enligt författningskommentaren Skatteverket inte få några nya verktyg för att vidta åtgärder mot plattformsoperatören för att denne ska fullgöra sina skyldigheter än vad som redan finns enligt gällande rätt, men den här typen av långtgående åtgärder ska kunna vidtas i samråd med behöriga myndigheter i andra medlemsstater där sådana befogenheter kan finnas.

De komplexa frågeställningar som lagförslaget om att kunna hindra en rapporteringsskyldig plattformsoperatör från att bedriva verksamhet inom EU väcker, kräver enligt Lagrådets mening ytterligare överväganden som får göras under det fortsatta lagstiftningsarbetet.

11 och 12 §§

I paragraferna finns bestämmelser om Skatteverkets beslut med anledning av en ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet och skyldighet att underrätta Europeiska kommissionen m.m. om ett beslut om undantag. Eftersom bestämmelserna avser beslut bör rubriken närmast före 11 § ändras från ”Ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet” till ”Undantag från rapporteringsskyldighet”.

En sådan ändring medför, om den följs, en följdändring i 2 § tredje strecksatsen.

13 §

I paragrafens tredje stycke sista meningen anges att Skatteverket ska utbyta uppgifter enligt detta stycke endast i den utsträckning Skatteverket har tillgång till uppgifterna. Det är lämpligt att ange i författningskommentaren att bestämmelsen innebär att Skatteverket inte är skyldigt att inhämta uppgifter för att utbyta dem.

16 §

I första stycket anges att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det

automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I en andra mening anges att upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

I författningskommentaren saknas en förklaring till var stödet för bestämmelsen i andra meningen finns i de bakomliggande rättsakterna. Kommentaren bör kompletteras med en sådan.

19 §

I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets möjligheter att förelägga plattformsoperatörer. Enligt bestämmelsen får Skatteverket förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 3–5 kap. POL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

I 5 kap. POL finns bestämmelser om ansökan om undantag från skattskyldighet. Det är fråga om bestämmelser om ärenden som gynnar de parter som själva inleder dem. I förvaltningslagen (2017:900) finns bestämmelser som reglerar beredningen av ärenden av detta slag (se t.ex. 20 och 23 §§). Det finns därför normalt inget behov av att den särskilda bestämmelsen om föreläggande ska omfatta ärenden som initieras med anledning av en ansökan om ett undantag enligt 5 kap. Kapitlet innehåller emellertid en bestämmelse som anger att en undantagen plattformsoperatör snarast ska anmäla ändringar av de uppgifter och underlag som låg till grund för beslutet. I den delen handlar det alltså om en skyldighet som plattformsoperatören ska fullgöra. Lagrådet förordar att det utvecklas i författningskommentaren att föreläggandeinstitutet, såvitt gäller 5 kap. POL, är tänkt att användas i situationer av det sistnämnda slaget.

20 §

I paragrafens första stycke anges att beslut enligt 5, 8 och 11 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt lagen får inte överklagas.

Vid föredragningen har upplysts att bestämmelsen även innebär att ett beslut enligt 9 § får överklagas eftersom det följer av den sistnämnda paragrafen att Skatteverket på nytt får registrera en plattformsoperatör enligt 5 §. Ett beslut med anledning av en ansökan om registrering efter en återkallelse anses då utgöra ett beslut enligt 5 §.

För att en registrering på nytt ska få ske krävs dock enligt 9 § att sökanden – förutom att uppfylla förutsättningarna i POL – uppfyller ytterligare två villkor. Det första är att operatören tillhandahåller lämpliga försäkringar

avseende åtagandet att följa rapporteringskraven. Det andra villkoret är att operatören uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare uppfyllts.

Det bör utvecklas i författningskommentaren att ett beslut med stöd av 9 §, trots de ytterligare villkor som anges i den paragrafen, ska jämföras med ett beslut enligt 5 § och att ett sådant beslut därför omfattas av den uttryckliga överklaganderätten.

Förslaget till lagen om ändring i offentlighets- och sekretesslagen

27 kap. 2 §

I paragrafen, som inte föreslås ändras i lagrådsremissen, finns bestämmelser om sekretess i vissa typer av ärenden som inte omfattas av skattesekretessen enligt 27 kap. 1 § första stycket, men har anknytning till den verksamhet som regleras där. I paragrafen regleras alltså sekretess i ärenden som inte gäller verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt men har anknytning till sådan verksamhet.

I lagrådsremissens allmänmotivering anges att uppgifter om rapporteringspliktiga säljare som inte är obegränsat skattskyldiga i Sverige lämnas till Skatteverket för att de ska överföras till andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar. Sekretess för sådana uppgifter bedöms därför gälla enligt 27 kap. 5 § första stycket. För de uppgifter om rapporteringspliktiga säljare som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar gäller sekretess enligt 27 kap. 5 § andra stycket, i den utsträckning sekretess inte gäller direkt med stöd av 27 kap. 1 § första stycket eller 2 §.

När det gäller uppgifter som Skatteverket kommer att ta emot om rapporteringspliktiga säljare som är obegränsat skattskyldiga gäller, enligt allmänmotiveringen, sekretess antingen enligt 27 kap. 1 § första stycket eller enligt 27 kap. 2 § 1, beroende på om åtgärderna ingår som ett led i ett ärende om t.ex. bestämmande av skatt eller om det är ett fristående förfarande. Detta gäller både i fråga om uppgifter som Skatteverket får direkt från uppgiftsskyldiga i Sverige och uppgifter som Skatteverket får från andra medlemsstater genom automatiskt utbyte av upplysningar. Skatteverket får i enskilda fall även inhämta uppgifter som verket behöver för att kunna kontrollera uppgiftsskyldigheten (se t.ex. 37 kap. 6 § första stycket SFL). I verksamhet som avser sådan kontroll gäller sekretess enligt 27 kap. 2 § första stycket 1 OSL.

Mot den nu angivna bakgrunden görs i remissen bedömningen att skattesekretessen omfattar de uppgifter om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden som ska lämnas om säljare på digitala plattformar. Det föreslås därför inte något tillägg till 27 kap. 2 § som föreskriver att sekretess gäller i ärende enligt POL eller LAUP. Lagrådet instämmer i den bedömningen men endast såvitt avser uppgifter om säljares personliga och ekonomiska förhållanden.

Lagrådet noterar emellertid att vissa typer av ärenden som initieras med stöd av bestämmelserna i POL och LAUP kan komma att falla utanför tillämpningsområdet av skattesekretessen enligt 27 kap. 1 § första stycket eftersom de ligger vid sidan av den verksamhet som avses där. Ett exempel på ett sådant ärende är ärenden som initieras genom ansökan om undantag från rapporteringsskyldighet enligt 5 kap. POL och som handläggs av Skatteverket enligt 11 och 12 §§ LAUP. Ett sådant ärende torde svårigen inordnas under uttrycket ”verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt” enligt 27 kap. 1 § OSL. Det torde inte heller omfattas av bestämmelsen om särskilt ärende om revision eller kontroll enligt 27 kap. 2 § 1. Ett annat exempel är ärenden som initieras med anledning av anmälningsskyldighet och registreringskyldighet enligt 3 kap. respektive 4 kap. POL. I 5–9 §§ LAUP finns bestämmelser om handläggningen av ärenden om registreringskyldighet som initieras genom ansökan enligt 4 kap. POL. Sådana ärenden behöver inte heller omfatta säljarnas förhållanden. Det mesta talar således för att ärenden av de nämnda slagen varken kommer att omfattas av sekretess enligt bestämmelserna i 27 kap 1 § första stycket, 2 § eller 5 §. En annan sak är att en uppgift som ingår i ett sådant ärende kan komma att omfattas av sekretessen enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 när uppgiften förs in i beskattningsdatabasen.

Mot bakgrund av det sagda föreslår Lagrådet att 27 kap. 2 § första stycket kompletteras med en bestämmelse som innebär att ärenden enligt POL och LAUP omfattas av sekretess enligt denna paragraf. Enligt Lagrådets mening bör tillämpningsområdet för bestämmelsen inte begränsas till vissa typer av ärenden enligt dessa lagar, t.ex. ärendeslag som anges i exemplifieringen ovan. Det finns nämligen en risk att en begränsning till vissa typer av ärenden medför att tillämpningsområdet inte blir heltäckande. För att undvika detta bör regleringen omfatta samtliga ärenden enligt respektive lag. Det förhållandet att en hänvisning till de båda lagarna, i stället för till vissa uppräknade kapitel eller paragrafer i lagarna, kan komma att medföra en viss dubbelreglering, dvs. att samma eller delar av samma ärende kan komma att omfattas av sekretess även enligt en annan bestämmelse i detta kapitel – t.ex. av skattesekretessen enligt 27 kap. 1 § första stycket – torde vara acceptabelt. Lagrådets förslag innebär att en ny punkt 6 införs i första stycket enligt följande.

6. ärenden enligt lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Lagrådets förslag, om det följs, föranleder en ändring av andra stycket punkt 1, som innebär att sekretessen inte ska gälla beslut i ärenden enligt POL och LAUP, enligt följande.

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3 och 6 samt andra stycket,

Förslaget till lagen om ändring i skatteförfarandelagen

22 c kap. 1 §

Lagrådet anser att syftet med kapitlet kommer bättre till uttryck om paragrafens första stycke ges följande lydelse (jfr motsvarande bestämmelser i 22 a kap. och 22 b kap.).

I detta kapitel finns bestämmelser om kontrolluppgiftsskyldighet med anledning av

1. rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom digitala plattformar.

22 c kap. 2 §

I bestämmelsen anges att termer och uttryck som används i detta kapitel har, om inte något annat anges, samma betydelse som de har i POL. Det skulle, om Lagrådets förslag att stryka 2 kap. 30 § POL inte följs, innebära att termer och uttryck i POL, som inte är definierade där, har samma betydelse som i inkomstskattelagen, genom regleringen i den nämnda paragrafen. Lagrådet hänvisar till vad som anförts angående den paragrafen.

22 c kap. 4 och 5 §§

Vid föredragningen har upplysts att kapitlet behöver kompletteras med en bestämmelse som genomför avsnitt III.A.4 i bilaga V till direktivet. Det har därför föreslagits att bestämmelsen i 5 § enligt remissens förslag flyttas till 4 § och blir ett nytt andra stycke där. Kompletteringen föreslås placeras i 5 §. Paragraferna får då följande lydelse.

4 §

En rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska inte lämna kontrolluppgift till Skatteverket om en annan rapporteringsskyldig plattformsoperatör lämnat samma uppgifter till Skatteverket.

En rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska inte lämna kontrolluppgift till Skatteverket om en annan plattformsoperatör lämnat motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i en annan medlemsstat eller kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

5 §

En rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet ska i kontrolluppgift lämna uppgifter om kvalificerad

berörd verksamhet som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av likvärdiga upplysningar med en medlemsstat om rapporteringspliktiga säljare som har sin hemvist i den medlemsstaten.

Lagrådet har inga invändningar mot att paragraferna ges de föreslagna lydelseerna.

22 c kap. 6 §

I paragrafen anges att kontrolluppgift ska lämnas för en person som identifierats eller borde ha identifierats som en rapporteringspliktig säljare enligt 2 kap. 14 § POL. Identifieringen sker när åtgärderna för kundkännedom enligt 6 kap. 1–9 §§ genomförs.

Tanken är att skyldigheten även ska träffa sådana situationer där skyldigheten inte har fullgjorts för en rapporteringspliktig säljare trots att det på objektiva grunder fanns förutsättningar för att identifiera denne som en sådan säljare. Enligt Lagrådets mening ger orden ”skulle ha identifierats” bättre uttryck för avsikten. Lagrådet föreslår följande lydelse.

Kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig säljare.

22 c kap. 7 §

Flyttningen av bestämmelsen i 5 § till 4 § medför att hänvisningen i denna paragraf till 5 § bör strykas.

Enligt paragrafens första stycke ska plattformoperatören underrätta Skatteverket om vissa förhållanden för det fall ”uppgifter lämnats av en annan plattformoperatör”. Det är lämpligt att det framgår av författningskommentaren att med uppgifter avses kontrolluppgifter enligt skatteförfarandelagen och motsvarande uppgifter som lämnas in i andra stater och jurisdiktioner.

I paragrafen regleras, som framgått, en skyldighet för operatören att underrätta Skatteverket om den inte ska lämna kontrolluppgifter. Det bör framgå av författningskommentaren till denna paragraf att själva underrättelsen inte utgör en kontrolluppgift, t.ex. vid tillämpningen av regleringen om plattformsavgift enligt 49 d kap.

23 kap. 3 c §

Paragrafen bör utformas efter förebild av 3 a och 3 b §§ och kompletteras med orden ”som är begränsat skattskyldiga”. Den får då följande lydelse.

Kontrolluppgifter enligt 22 c kap. ska även lämnas för sådana enheter som avses i 2 kap. 18 § lagen (2022:000) om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och som är begränsat skattskyldiga.

41 kap. 3 §

I paragrafen anges hos vem revision får göras. Genom ett tillägg, en ny punkt 14, får revision även göras både hos den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformoperatör och en enhet som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom.

Bestämmelsen innebär att möjligheten att utföra revision hos utomstående tjänsteleverantörer som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom är begränsad till sådana leverantörer som är enheter. Det innebär att enskilda näringsidkare faller utanför bestämmelsens tillämpningsområde (jfr avsnitt II.H i bilaga V till direktivet). Lagrådet föreslår att ordet enhet stryks.

49 d kap. 1 §

I paragrafen anges förutsättningarna för att ta ut plattformsavgift. Av punkt 1 följer att plattformsavgift ska tas ut om plattformoperatören inte har lämnat föreskriven kontrolluppgift enligt 22 c kap. inom den tid som anges i 24 kap. 1 §, dvs. senast den 31 januari det närmast följande kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden. Enligt punkt 2 ska plattformsavgift tas ut om en rapporteringsskyldig plattformoperatör inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en säljare på det sätt som anges i a) 6 kap. POL, eller b) 39 kap. 3 § SFL.

Enligt ingressen i punkt 2 ska, som framgått, åtgärder som anges där utföras ”på det sätt och inom den tid som anges i” 6 kap. POL eller 39 kap. 3 § SFL, dvs. inom de tidsfrister som anges i de lagrum som det hänvisas till.

I 6 kap. POL anges – till skillnad från i 39 kap. 3 § SFL – tidsfrister inom vilka de i det kapitlet angivna åtgärderna ska utföras. Av 10 § framgår att förfaranden för kundkännedom ska fullgöras senast den 31 december under den rapporteringspliktiga perioden och i vissa fall den 31 december under den andra rapporteringspliktiga perioden. I 14 § anges att dokumentationen ska bevaras i minst sju år efter utgången av den rapporteringspliktiga perioden som de avser.

Eftersom det inte anges några tidsfrister i 39 kap. 3 § SFL gäller vad som sägs i punktens ingress om tid inte åtgärder enligt 2 b i den nu aktuella paragrafen utan får anses vara begränsat till åtgärder enligt 2 a, dvs. bara åtgärder enligt 6 kap. POL. En annan sak är att det följer av andra författningar inom vilka tider vissa åtgärder enligt 39 kap. 3 § SFL ska fullgöras och hur länge underlag som avses där ska bevaras. Att ett sådant underlag ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser framgår av 9 kap. 1 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261). Det framgår vidare av 5 kap. 2 § och 7 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) när en affärshändelse ska bokföras respektive hur länge bokföringsmaterialet ska bevaras.

Eftersom plattformsavgiften har karaktären av straffrättslig sanktion är det tveksamt om de tidsfrister som avses i punkten 2 b indirekt kan härledas ur författningar till vilka det inte hänvisas. Till detta kommer att det av andra tillämpliga författningar – förutom åtgärder som omfattas av bokföringslagen – inte klart framgår när en åtgärd som omfattas av 39 kap. 3 § SFL ska slutföras. Det bör tilläggas att tidsfristerna enligt denna paragraf även ska beaktas vid bestämmande av att plattformsavgift inte får tas ut i vissa fall enligt 3 § i detta kapitel.

Mot den nu angivna bakgrunden anser Lagrådet att det kan ifrågasättas om en första plattformsavgift kan tas ut om en plattformsoperatör inte fullgör skyldigheten enligt 1 § 2 b senast inom den tid som anges i 6 kap. POL eller senast den 31 januari det närmast följande kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden, dvs. senast vid den tidpunkt då skyldigheten ska fullgöras. Lagrådet föreslår därför att det anges i den nu aktuella bestämmelsen vilka tidsfrister som gäller avseende åtgärder enligt 39 kap. 3 § SFL. En lämplig tidpunkt för de båda typerna av åtgärder är de tidsfrister som anges i 6 kap. POL, se förslaget nedan.

Det kan även noteras att tillämpningsområdet för åtgärder som följer av punkten 2 b synes ha fått en större omfattning än vad som kan anses vara motiverat. Enligt bestämmelsen framstår det som att en överträdelse av 39 kap. 3 § SFL med avseende på en säljare föranleder påförande av plattformsavgift oavsett om överträdelsen har relevans för den nu aktuella kontrolluppgiftsskyldigheten avseende säljaren eller inte. Det kan t.ex. inte uteslutas att en operatörs överträdelse av 39 kap. 3 § avseende en säljare enbart berör dennes skyldighet att fullgöra sin egen deklarationsskyldighet eller beskattning. Avsikten torde inte vara att en sådan överträdelse ska föranleda en plattformsavgift. Tillämpningsområdet för punkten 2 b bör därför begränsas till kontrolluppgifter enligt 22 c kap., se förslaget nedan (jfr 49 b kap. 1 § 3 beträffande dokumentationsavgift).

Lagrådet noterar vidare att den sanktionsgrundande skyldighet som följer av punkten 2 enligt ordalydelsen gäller säljare oavsett om säljaren är aktiv eller passiv. Det obligatoriska förfarandet för kundkännedom gäller dock endast med avseende på aktiva säljare. Det finns därför inte skäl för att påföra en sanktionsavgift på den grunden att operatören inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en säljare som inte är aktiv (jfr 22 c kap. 6 § där det anges att kontrolluppgift ska lämnas för en person som har eller borde ha identifierats som rapporteringspliktig säljare). Lagrådet förordar därför att ordet säljare i punkt 2 ersätts med orden aktiv säljare.

Sammanfattningsvis föreslår Lagrådet att paragrafen utformas enligt följande.

Plattformsavgift ska tas ut enligt 4 § om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören

1. inte har lämnat föreskriven kontrolluppgift enligt 22 c kap. inom den tid som anges i 24 kap. 1 §, eller

2. inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en aktiv säljare inom den tid som anges i 6 kap. lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och på det sätt som anges i

a) 6 kap. lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller

b) 39 kap. 3 § denna lag med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 c kap.

Ett annat sätt att reglera är att inte koppla skyldigheten till någon tidsfrist utan till skyldigheten enligt författningarna i underpunkterna a och b. Tidsfristerna kommer emellertid fortfarande ha betydelse vid tillämpningen av vissa bestämmelser i kapitlet, se t.ex. 3 § där bl.a. rättelse på eget initiativ regleras.

49 d kap. 4 och 5 §§

Lagrådets förslag beträffande 1 § om att ersätta ordet ”säljare” till ”aktiv säljare”, om det följs, föranleder följdändringar i dessa paragrafer.

I paragraferna hänvisas också till att plattformsavgift bl.a. får tas ut för varje säljare som inte dokumenterats på det sätt som anges i 1 § 2. Uttagande av plattformsavgift är en sanktion och är av straffrättslig karaktär. Skyldigheterna enligt 1 § 2 avser inte enbart dokumentation, utan även inhämtande och kontroll av uppgifter. Underlåtenheten att uppfylla dessa skyldigheter ska, oberoende av om de avser inhämtande eller kontroll av uppgifter eller bevarande av dokumentation, kunna medföra att en plattformsavgift döms ut. Av legalitetsskäl bör detta komma till bättre uttryck i lagtexten. Förslagsvis genom att hänvisning görs till samtliga skyldigheter enligt 1 § 2. Paragrafernas första stycken får då följande lydelse.

4 § Plattformsavgiften enligt 1 § är 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje aktiv säljare med avseende på vilken skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts.

5 § Plattformsavgiften enligt 2 § första stycket respektive andra stycket är 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje aktiv säljare med avseende på vilken skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts.

Övergångsbestämmelser

Av 24 kap. 1 § SFL framgår att kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår. För kalenderåret 2023 innebär detta att kontrolluppgifter ska ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari 2024.

I punkterna 6 och 7 övergångsbestämmelserna till POL finns – såvitt gäller säljare som redan var registrerade på plattformen den 1 januari 2023 – ett summariskt förfarande för kundkännedom som ersätter förfarandet i 6 kap. POL. Det innebär att kontrolluppgiftsskyldigheten och skyldigheten att samla in handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en säljare även kommer att grundas på detta förfarande under 2023.

Det bör framgå av en övergångsbestämmelse att vid tillämpningen av bestämmelserna i 22 c kap. avseende uppgifter som avser kalenderåret 2023 även övergångsbestämmelserna till POL ska beaktas, dvs. skyldigheten att lämna kontrolluppgifter fullgörs med beaktande av uppgifterna där.

Vidare bör vid bedömningen av om en plattformsavgift ska tas ut enligt 49 d kap. punkterna 6 och 7 i övergångsbestämmelserna till POL tillämpas på kontrolluppgifter (eller beaktas) om säljaren redan var registrerad på plattformen den 1 januari 2023. Lagrådet föreslår följande komplementeringar.

3. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 22 c kap. avseende uppgifter som avser kalenderåret 2023 och 2024 ska även punkterna 6 och 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet beaktas om den rapporteringspliktiga säljaren redan var registrerad på plattformen den 1 januari 2023.

4. Trots 49 d kap. 1 § 2 kan plattformsavgift inte tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter avseende kalenderåret 2023 i de fall då säljaren redan var registrerad på plattformen den 1 januari 2023.

5. Vid tillämpning av 49 d kap. 1 § 2 ska, utöver 6 kap. till lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, även punkt 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna beaktas och anses vara en del av 6 kap. den lagen.

Förslaget till lagen om ändring i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

7 §

I paragrafen finns vissa definitioner. I paragrafen läggs till en definition av begreppet på elektronisk väg och en definition av begreppet CCN-nätet. Lagrådet noterar att dessa begrepp för närvarande är definierade i 2 § förordningen (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Lagrådet erinrar om att paragrafen i förordningen bör upphävas i samband med att de föreslagna ändringarna av lagen träder i kraft.

Övergångsbestämmelser

I punkten 2 anges att äldre föreskrifter gäller fortfarande för sådana ärenden om handräckning som har inletts före ikraftträdandet. Ordet handräckning används inte i lagen. Frågan är om avsikten är att inskränka bestämmelsen till vissa ärenden. Om så inte är fallet bör orden ”om handräckning” strykas.

Förslaget till lagen om ändring i lagen om ändring i lagen (2022:174) om ändring i skatteförfarandelagen

41 kap. 3 §

Lagrådets förslag till ändring av denna paragraf i avsnitt 2.6 i denna remiss, om det följs, aktualiserar motsvarande ändring här.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 oktober 2022

Närvarande: statsminister Andersson, ordförande, och statsråden Shekarabi, Linde, Ekström, Strandhäll, Dahlgren, Ernkrans, Hallberg, Säterberg, Thorwaldsson, Gustafsdotter, Axelsson Kihlblom, Farmanbar, Danielsson, Karkiainen

Föredragande: statsrådet Karkiainen

Regeringen beslutar proposition Rapportering och utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och vissa andra ändringar i EU:s direktiv om administrativt samarbete på direktskatteområdet

